𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌵𑌾𑌲𑍍𑌮𑍀𑌕𑌿𑌰𑌾𑌮𑌾𑌯𑌣𑍇

𑌬𑌾𑌲𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑌃.

ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயண

பாலகாண்டம்.

தமிழ்ப்பண்டிதர்களியற்றிய
ரஸிகஜனரஞ்ஜனியென்னும்
தமிழ்மொழிப்புரையுடன்

டி. எஸ்.
பாலசுப்பிரமணிய சாஸ்திரிகளது
சாஸ்திரஸஞ்ஜீவினீ அச்சுக்கூடத்தில்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

MADRAS.
1931.

Registered Copy Right.

TOTAL PAGES - 592
ACCESS NO: 121149.
MADRAS

PRINTED BY

T SWAMINATHA SASTRY & SONS,

"At The Sastra Sanjeevini Press"

No. 259, Mint Street,

MADRAS.

ஸ்ரீரஸ்து

அவதாரிகை.

ஸ்ரீய:பதியாய் அவாப்த சமஸ்தகாமனாய் சகல கல்யாண குண கணனாயுள்ள புருஷோத்தமனது திரு அவதாரங்களுள் மேன்மை பெற்றவை ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணாவதாரங்களே! இத் திரு அவதாரங்களைப்பற்றிய இதிகாசங்கள் ஸ்ரீமத் ராமாயண மகாபாரதங்களாம். இவ்விரண்டும் ஐந்தாம் வேதமென வழங்கி வருகின்றன. ஸ்ரீமத் ராமாயணத்தை நாரத முனிவரிடமாகக் கேட்டு பிரமனிடமிருந்து ஞானக்கண் பெற்று வால்மீகி முனிவருளிச்செய்தார்.

இது இந்து தேசத்து பலவகை பாஷைகளிலும் வல்லவரான கவிகளால் எழுதப்பட்டு உலகில் உலவிவருகின்றது. இதுவன்றி ஆங்கிலம் முதலான மேனாட்டுப் பாஷைகளிலும் வசன நடையிலும் பாக்களாகவும் மொழி பெயர்க்கப்பட்டு அந்நாட்டவராலும் ஆதரிக்கப்பெற்று வருகிறது. இச்சரிதையைக் காலட்சேபங்கள் மூலமாகவும் உபந்நியாசங்கள் வாயிலாகவும் மாந்தர்கேட்டு ஆநந்தமடைகின்றனர். இவையே இதன் சிறப்பிற்குச் சிறந்த சான்றுகளாம். இம்மையிலும் மறுமையிலும் நற்பயன்பெற விரும்புவோர் இவ்விதிகாசத்தை நியமத்துடன் பாராயணஞ்செய்தும், பிறரால் வாசிக்கக் கேட்டும் வருகின்றனர்.

இதன்கண் இருபத்தி நான்காயிரம் சுலோகங்களுள் ஒவ்வொரு ஆயிர சுலோகத்திற்கு ஒரு அக்ஷரமாக காயத்ரீ மகா மந்திரத்தின் பீஜாக்ஷரங்களமைக்கப் பெற்றிருத்தலின் இதனைப் பாராயணஞ்செய்வதில் பின்னும் விசேஷமதிகரிக்கிறது. இது ஏழு காண்டங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதனில் இது பாலகாண்டமாகும்.

கோசல நாட்டு மன்னர் அறுபதினாயிரம் ஆண்டு இல்லறம் நடத்தியும் தனக்குப்பின் தர்ம பிரஜையுண்டாகாததை யுன்னி வருந்துவதும், குலகுருவின் இஷ்டத்திற்கிணங்க ரிசியசிருங்கர் என்ற தவச்சிரேஷ்டரை தருவித்து அவரைக்கொண்டோர் யாகமியற்றியதும் அதன் பயனாகத் திவ்விய பாயசமடைந்து தன் பத்தினிதேவியரை யுண்பித்ததும் அவர்களிடமாகத் திருமால் ஆதிசேடனும் சங்கு சக்கரமும் அனுஜர்களாகக்கொண்டு அவதரித்ததும்; பின்னர் பாலகர் வித்தைபயின்று வருங்கால் விசுவாமித்திர மகாமுனிவர்வந்து ஸ்ரீரகுநாதனையும் இணைபிரியாத இலட்சுமணனையும் தன் மகசம்ரட்சணார்த்த மழைத்துச்சென்றதும்; ஸ்ரீ இராகவன் தாடகை முதலான அரக்கர் சிலரை மாய்த்து அவரது யாகத்தை இனிது முடித்ததும்; பின்னர் முனிவர் பாலர்களை யழைத்துக்கொண்டு ஜனக மகாராஜரது யாகத்தைக் காணப்போகும் வழியில் கங்காவதாரணமும் கந்தோர் பத்தியையும் கூறிக்கொண்டே சென்று அகல்யையென்ற பதிவிரதையின் சாபத்தை ஸ்ரீராகவனது பாததூளியால் போக்குவித்ததும், பின்னர் யாகசாலையிலேயே இரகுநாதன் ஜனகரிடத்துள்ள சிவதனுசை முறித்துப் பணயமாகவுள்ள ஜானகியைப் பாணிக்கிரகணஞ்செய்து கொண்டதும், மீண்டும் அயோத்திக்கேகுங் காலையில் ஜமதக்னி ராமனைச் சந்தித்து ஸ்ரீராகவர் அவரது கர்வத்தை யடக்கியதும் பாரக்கக் கூறியிருக்கிறது.

வடமொழிப் பயிற்சி யதிகமிராதார் வான்மீகி முனிவரது கருத்தையுமறிதல் நலமெனக் கருதி சுலோகங்களுக்கேற்கத் தென்மொழியில் பொருள் விளக்கியிருக்கிறது. அன்பர் வாசித்து நலம்பெறுவரென நம்பப்படுகிறது.

ஶ்ரீரஸ்து.

ஸ்மார்த்தமாத்வாநாம்

ஶ்ரீராமாயண பாராயணக்ரம ஸங்க்ஷேபக்ரம:.

ஸ்மார்த்தர்களும் மத்வர்களும்

பாராயணம் ஆரம்பிக்கும்போது அநுஸந்திக்கவேண்டிய

சுலோகங்கள்.

ஶ்ரீ விக்நேஶ்வரத்யாநம்.

ஶுக்லாம்பரதரம் விஷ்ணும் ஶஶிவர்ணம் சதுர்புஜம்।
ப்ரஸந்நவதநம் த்யாயேத் ஸர்வவிக்நோபஶாந்தயே ॥

கஜாநநம் நமஸ்க்ருத்ய ॥

வாகீஶாத்யா: ஸுமநஸ: ஸர்வார்த்தாநாமுபக்ரமே।
யம் நத்வா க்ருதக்ருத்யா: ஸ்யுஸ்தம் நமாமி கஜாநநம் ॥

விஷ்வக்ஸேநம் நமஸ்க்ருத்ய ॥

யஸ்ய த்விரதவக்த்ராத்யா: பாரிஷத்யா: பரஶ்ஶதம்।
விக்நம் நிக்நந்தி ஸததம் விஷ்வக்ஸேநம் தமாஶ்ரயே ॥

தத்ஸத் ப்ரஹ்மார்ப்பணமஸ்து

ஸரஸ்வதீ த்யாநம் ॥

தோர்பிர்யுக்தா சதுர்பி: ஸ்படிகமணிமயீ மக்ஷமாலாம் ததாநா ஹஸ்தேநைகேந பத்மம் ஸிதமபி ச ஶுகம் புஸ்தகம் சாபரேண। பாஸா குந்தேந்து ஶங்க

ஸ்ப்ருஷ்டிகக்ஷணிதிஸா ஸாவஸாநாவஸாநா ஸாமேவாமே ஸ்வ
தத்பம் நிவஸதாத்வந்த்வேந ஸர்வதா ஸர்வஸங்கா ॥

வால்மீகி நமஸ்க்ரியா.

கூஜந்தம் ராம ராமேதி மதுரம் மதுராக்ஷரம் ।
ஆருஹ்ய கவிதாஶாகாம் வந்தே வால்மீகி கோகிலம் ॥
வால்மீகேர்முநிஸிம்ஹஸ்ய கவிதாவநசாரிண: ।
ஶ்ருண்வந் ராமகதாநாதம் கோ ந யாதி பராம் கதிம் ॥
ய: பிபந் ஸததம் ராமசரிதாம்ருதஸாகரம் ।
அத்ருப்தஸ்தம் முநிம் வந்தே ப்ராசேதஸமகல்மஷம் ॥

ஹநுமந்நமஸ்க்ரியா.

கோஷ்பதீக்ருதவாராஶிம் மஶகீக்ருதராக்ஷஸம் ।
ராமாயணமஹாமாலாரத்நம் வந்தே ऽநிலாத்மஜம் ॥
அஞ்ஜநாநந்தநம் வீரம் ஜாநகீஶோகநாஶநம் ।
கபீஶமக்ஷஹந்தாரம் வந்தே லங்காபயங்கரம் ॥

உல்லங்க்ய ஸிந்தோ: ஸலிலம் ஸலீலம் ய: ஶோகவஹ்நிம் ஜநகாத்மஜாயா: । ஆதாய தேநைவ ததாஹ லங்காம் நமாமி தம் ப்ராஞ்ஜலிராஞ்ஜநேயம் ॥

ஆஞ்ஜநேயமதிபாடலாநநம் காஞ்சநாத்ரிகமநீயவிக்ரஹம் । பாரிஜாததருமூலவாஸிநம் பாவயாமி பவமாநநந்தநம் ॥

யத்ர யத்ர ரகுநாதகீர்தநம் தத்ர தத்ர க்ருத

𑌸𑍍𑌤𑌕𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌮𑍍 । 𑌬𑌾𑌷𑍍𑌪𑌵𑌾𑌰𑌿𑌪𑌰𑌿𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌲𑍋𑌚𑌨𑌂 𑌮𑌾𑌰𑍁𑌤𑌿𑌂 𑌨𑌮𑌤 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑌮𑍍 ॥

𑌮𑌨𑍋𑌜𑌵𑌂 𑌮𑌾𑌰𑍁𑌤𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌵𑍇𑌗𑌂 𑌜𑌿𑌤𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑌤𑌾𑌂 𑌵𑌰𑌿𑌷𑍍𑌠𑌮𑍍 । 𑌵𑌾𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌂 𑌵𑌾𑌨𑌰𑌯𑍂𑌥𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑌦𑍂𑌤𑌂 𑌶𑌿𑌰𑌸𑌾 𑌨𑌮𑌾𑌮𑌿 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌨𑌾.

𑌯𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿 𑌸𑌮𑍍𑌪𑍁𑌟𑍈𑌰𑌹𑌰𑌹𑌃 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌕𑍍 𑌪𑌿𑌬𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌰𑌾𑌤𑍍 𑌵𑌾𑌲𑍍𑌮𑍀𑌕𑍇𑌰𑍍𑌵𑌦𑌨𑌾𑌰𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌗𑌲𑌿𑌤𑌂 𑌰𑌾𑌮𑌾𑌯𑌣𑌾𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌧𑍁 । 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌵𑍍𑌯𑌾𑌧𑌿𑌜𑌰𑌾𑌵𑌿𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌮𑌰𑌣𑍈𑌰𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌸𑍋𑌪𑌦𑍍𑌰𑌵𑌂 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌂 𑌸 𑌵𑌿𑌹𑌾𑌯 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 𑌪𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌃 𑌪𑌦𑌂 𑌶𑌾𑌶𑍍𑌵𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌤𑌦𑍁𑌪𑌗𑌤𑌸𑌮𑌾𑌸𑌸𑌨𑍍𑌧𑌿𑌯𑍋𑌗𑌂 𑌸𑌮𑌮𑌧𑍁𑌰𑍋𑌪𑌨𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌬𑌦𑍍𑌧𑌮𑍍 । 𑌰𑌘𑍁𑌵𑌰𑌚𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌪𑍍𑌰𑌣𑍀𑌤𑌂 𑌦𑌶𑌶𑌿𑌰𑌸𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌧𑌂 𑌨𑌿𑌶𑌾𑌮𑌯𑌧𑍍𑌵𑌮𑍍 ॥

𑌵𑌾𑌲𑍍𑌮𑍀𑌕𑌿𑌗𑌿𑌰𑌿𑌸𑌂𑌭𑍂𑌤𑌾 𑌰𑌾𑌮𑌸𑌾𑌗𑌰𑌗𑌾𑌮𑌿𑌨𑍀 ।
𑌪𑍁𑌨𑌾𑌤𑍁 𑌭𑍁𑌵𑌨𑌂 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌾 𑌰𑌾𑌮𑌾𑌯𑌣𑌮𑌹𑌾𑌨𑌦𑍀 ॥
𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌸𑌾𑌰𑌸𑌮𑌾𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌕𑌲𑍍𑌲𑍋𑌲𑌸𑌙𑍍𑌕𑍁𑌲𑌮𑍍 ।
𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑌮𑌹𑌾𑌮𑍀𑌨𑌂 𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌰𑌾𑌮𑌾𑌯𑌣𑌾𑌰𑍍𑌣𑌵𑌮𑍍 ॥
𑌵𑍇𑌦𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑍇 𑌪𑌰𑍇 𑌪𑍁𑌂𑌸𑌿 𑌜𑌾𑌤𑍇 𑌦𑌶𑌰𑌥𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑍇 ।
𑌵𑍇𑌦𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌚𑍇𑌤𑌸𑌾𑌦𑌾𑌸𑍀𑌤𑍍 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌯𑌣𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌕𑍍𑌰𑌮𑌃 ॥

𑌵𑍈𑌦𑍇𑌹𑍀𑌸𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑌤𑌲𑍇 𑌹𑍈𑌮𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌮𑌣𑍍𑌡𑌪𑍇 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌕𑌮𑌾𑌸𑌨𑍇 𑌮𑌣𑌿𑌮𑌯𑍇 𑌵𑍀𑌰𑌾𑌸

தெ வஸாஷுிதழ | அஶெ௱வாவயதி ஹுஸஂஜநவஸாதெ
தசுவா உாநிஷு:வரஂ வ்யாவ்யாகஂ ஹாதாஜிலி: வரி
வ்ருதஂ ஸ்ரீ ராஉஂஸஜெ ஶ்யாஉஸெடி॥ வாலெ ஸஞுஜிவஸாதா
வாரஶ்ஷ ஸுநாஉாநு வஸ்லாசு வஸாஜி௲ வஸாத ஶ்ரு௲
ஜெ்லாஸாதஸுவாஸுஉஸஜெ வரய்யசிகொணெஷுவ|
வஸாஶ்ரீவஸு விஸிஷணஶு யாவாரபீ தாராவஸாதொ
ஜாஂபவாநு உயெ௱ நிஞுவரொஜ கொஉஹராவிஂ ராஉஂ
ஸஜெ ஶ்யாஉஸெடி॥

நமொவஷாராஉாயவஞுக்ஷணாய ஜெலெவெவுதலொஷு
ஜநகாதஜாலெயெ| நமொவஷாரா௲ஜெ௲யஉாநிலெஜெஹ்யா
நமொவஷா வந௱ாகஞு உராஜெணெஹ்ய:॥

ததஸ்ரீ கொமொவரி ஶ்ரீராஉா வாஸுநாஜி லெநவெ

ஜாஸ வஞுஜாவியெயா - வாராயணாவஸாலெநவ

வாந: வஞுஜா கதுவ்யா॥

வாராயணவஸஉாவந வஸயாநாஸெஸய ஶ்லொககஜுஉ:

ஷுஷுவிஹுஜாஷு:வரிவாஞுயஜாஂ நுயெ௱நஉாலெஜுண
உஷிஂஉஷிரா:| ஜொஹாஷுஹணெஷு ஶ்ராஷஉஷுாநிக்ஷுஂ
ஜொகாஷுஉஷா ஷுாவிலெநாஸவஜா॥
காஜெவஷுதா வஜஞுநு: வ்ருயிவீ ஸஸுஶாஜிநீ|
ஜெஶொயஂ க்ஷொஹாஷிதொ ஹாஷுணா ஷுஜா
நிஹஞுயா:॥

𑌅𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌿𑌣𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌿𑌣𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍𑌤𑍁
𑌪𑍌𑌤𑍍𑌰𑌿𑌣𑌃 । 𑌅𑌧𑌨𑌾𑌸𑍍𑌸𑌧𑌨𑌾𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌜𑍀𑌵𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌶𑌰𑌦𑌾𑌂
𑌶𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌚𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌰𑌘𑍁𑌨𑌾𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌤𑌕𑍋𑌟𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍 ।
𑌏𑌕𑍈𑌕𑌮𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌪𑌾𑌤𑌕𑌨𑌾𑌶𑌨𑌮𑍍 ॥

𑌶𑍃𑌣𑍍𑌵𑌨𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌯𑌃𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌪𑌦𑌮𑍇𑌵𑌵𑌾 ।
𑌸𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌸𑍍𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌪𑍂𑌜𑍍𑌯𑌤𑍇𑌸𑌦𑌾 ॥

𑌰𑌾𑌮𑌾𑌯 𑌰𑌾𑌮𑌭𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌰𑌾𑌮𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌵𑍇𑌧𑌸𑍇 ।
𑌰𑌘𑍁𑌨𑌾𑌥𑌾𑌯 𑌨𑌾𑌥𑌾𑌯 𑌸𑍀𑌤𑌾𑌯𑌾𑌃𑌪𑌤𑌯𑍇 𑌨𑌮𑌃 ॥

𑌯𑌨𑍍𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌂 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍇𑌵𑌨𑌮𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑍇 ।
𑌵𑍃𑌤𑍍𑌰𑌨𑌾𑌶𑍇 𑌸𑌮𑌭𑌵𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌭𑌵𑌤𑍁 𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌮𑍍 ॥

𑌯𑌨𑍍𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌂 𑌸𑍁𑌪𑌰𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌨𑌤𑌾𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑌤𑍍𑌪𑍁𑌰𑌾 ।
𑌅𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌯𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌭𑌵𑌤𑍁 𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌮𑍍 ॥

𑌅𑌮𑍃𑌤𑍋𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌨𑍇 𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌘𑍍𑌨𑌤𑍋 𑌵𑌜𑍍𑌰𑌧𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌤𑍍 ।
𑌅𑌦𑌿𑌤𑌿𑌰𑍍𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌭𑌵𑌤𑍁 𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌮𑍍 ॥

𑌤𑍍𑌰𑍀𑌨𑍍𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌨𑍍𑌪𑍍𑌰𑌕𑍍𑌰𑌮𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌰𑌮𑌿𑌤𑌤𑍇𑌜𑌸𑌃 ।
𑌯𑌦𑌾𑌸𑍀𑌨𑍍𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌂 𑌰𑌾𑌮 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌭𑌵𑌤𑍁 𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌮𑍍 ॥

𑌋𑌤𑌵𑌸𑍍𑌸𑌾𑌗𑌰𑌾 𑌦𑍍𑌵𑍀𑌪𑌾 𑌵𑍇𑌦𑌾 𑌲𑍋𑌕𑌾 𑌦𑌿𑌶𑌶𑍍𑌚 𑌤𑍇 ।
𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌾𑌨𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌾𑌹𑍋 𑌦𑌿𑌶𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌤𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑌾 ॥

𑌕𑌾𑌯𑍇𑌨 𑌵𑌾𑌚𑌾 𑌮𑌨𑌸𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑍈𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌵𑌾

𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍇𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌵𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃 । 𑌕𑌵𑌿𑌤𑌾𑌰𑍍𑌕𑌿𑌕𑌸𑌿𑌂𑌹𑌸𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌯𑍇 𑌪𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌸𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍀𑌤𑌾𑌵𑌿𑌵𑌾𑌹𑌪𑌟𑍍𑌟𑌾𑌭𑌿𑌷𑍇𑌕𑌸𑌮𑌯𑌯𑍋𑌸𑍍𑌤𑍁-𑌇𑌯𑌂 𑌸𑍀𑌤𑌾-𑌸𑌹𑌰𑍍𑌷𑌿𑌭𑌿𑌃-𑌇𑌤𑌿𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌨𑌾𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑍋𑌽𑌨𑍍𑌨𑌾𑌵𑌾𑌹𑌨𑌮𑍇𑌵 𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌨𑍀𑌰𑌾𑌜𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌸𑌮𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌵𑌿𑌧𑍇𑌯𑌾 ॥

ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்கள் பாராயணம் செய்யத்தொடங்கும்போது அநுஸந்திக்கவேண்டிய ச்லோகங்கள்.

𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌸𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌯𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌹𑌕𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ 𑌤𑌤𑌃 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌨𑌾𑌥𑍇𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌣𑍇𑌤𑌾𑌰𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌕𑍃𑌤𑌿𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥ 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑌵𑌰𑌣𑌾𑌯 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌵𑌿𑌤𑌾𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑍍 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌾𑌷𑍍𑌯𑌕𑌾𑌰𑌪𑍍𑌰𑌭𑍃𑌤𑌿𑌸𑍍𑌵𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌸𑌾𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌯𑌿𑌕𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑍍 𑌅𑌨𑍁𑌸𑌨𑍍𑌧𑍇𑌯𑌾𑌃 । 𑌯𑌥𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌯𑌾𑌪𑌤𑌿𑌸𑍍𑌵𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌿𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾 𑌅𑌨𑍁𑌸𑌨𑍍𑌧𑍇𑌯𑌾𑌃 ॥

𑌕𑍂𑌜𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌰𑌾𑌮𑌰𑌾𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌮𑌧𑍁𑌰𑌂 𑌮𑌧𑍁𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌮𑍍 ।
𑌆𑌰𑍁𑌹𑍍𑌯 𑌕𑌵𑌿𑌤𑌾𑌶𑌾𑌖𑌾𑌂 𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌵𑌾𑌲𑍍𑌮𑍀𑌕𑌿𑌕𑍋𑌕𑌿𑌲𑌮𑍍 ॥
𑌵𑌾𑌲𑍍𑌮𑍀𑌕𑍇𑌰𑍍𑌮𑍁𑌨𑌿𑌸𑌿𑌂𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌵𑌿𑌤𑌾𑌵𑌨𑌚𑌾𑌰𑌿𑌣𑌃 ।
𑌶𑍃𑌣𑍍𑌵𑌨𑍍 𑌰𑌾𑌮𑌕𑌥𑌾𑌨𑌾𑌦𑌂 𑌕𑍋 𑌨 𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌪𑌰𑌾𑌂 𑌗𑌤𑌿𑌮𑍍 ॥
𑌯𑌃 𑌪𑌿𑌬𑌨𑍍 𑌸𑌤𑌤𑌂 𑌰𑌾𑌮𑌚𑌰𑌿𑌤𑌾𑌮𑍃𑌤𑌸𑌾𑌗𑌰𑌮𑍍 ।
𑌅𑌤𑍃𑌪𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌂 𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌚𑍇𑌤𑌸𑌮𑌕𑌲𑍍𑌮𑌷𑌮𑍍 ॥

𑌗𑍋𑌷𑍍𑌪𑌦𑍀𑌕𑍃𑌤 𑌵𑌾𑌰𑌾𑌶𑌿𑌂 𑌮𑌶𑌕𑍀𑌕𑍃𑌤 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌮𑍍 ।
𑌰𑌾𑌮𑌾𑌯𑌣 𑌮𑌹𑌾𑌮𑌾𑌲𑌾 𑌰𑌤𑍍𑌨𑌂 𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇𑌽𑌨𑌿𑌲𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌮𑍍 ॥
𑌅𑌞𑍍𑌜𑌨𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨𑌂 𑌵𑍀𑌰𑌂 𑌜𑌾𑌨𑌕𑍀 𑌶𑍋𑌕𑌨𑌾𑌶𑌨𑌮𑍍 ।
𑌕𑌪𑍀𑌶𑌮𑌕𑍍𑌷𑌹𑌨𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾 𑌭𑌯𑌙𑍍𑌕𑌰𑌮𑍍 ॥

𑌮𑌨𑍋𑌜𑌵𑌂 𑌮𑌾𑌰𑍁𑌤 𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌵𑍇𑌗𑌂 𑌜𑌿𑌤𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑌤𑌾𑌂 𑌵𑌰𑌿𑌷𑍍𑌠𑌮𑍍 । 𑌵𑌾𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌂 𑌵𑌾𑌨𑌰𑌯𑍂𑌥𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑌦𑍂𑌤𑌂 𑌶𑌿𑌰𑌸𑌾 𑌨𑌮𑌾𑌮𑌿 ॥ 𑌉𑌲𑍍𑌲𑌙𑍍𑌘𑍍𑌯 𑌸𑌿𑌨𑍍𑌧𑍋𑌃 𑌸𑌲𑌿𑌲𑌂 𑌸𑌲𑍀𑌲𑌂 𑌯𑌃 𑌶𑍋𑌕𑌵𑌹𑍍𑌨𑌿𑌂 𑌜𑌨𑌕𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌾𑌯𑌾𑌃 । 𑌆𑌦𑌾𑌯 𑌤𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌦𑌦𑌾𑌹 𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌂 𑌨𑌮𑌾𑌮𑌿 𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌰𑌾𑌞𑍍𑌜𑌨𑍇𑌯𑌮𑍍 ॥ 𑌆𑌞𑍍𑌜𑌨𑍇𑌯𑌮𑌤𑌿𑌪𑌾𑌟𑌲𑌾𑌨𑌨𑌂 𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚𑌨𑌾𑌦𑍍𑌰𑌿 𑌕𑌮𑌨𑍀𑌯 𑌵𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌮𑍍 । 𑌪𑌾𑌰𑌿𑌜𑌾𑌤 𑌤𑌰𑍁𑌮𑍂𑌲𑌵𑌾𑌸𑌿𑌨𑌂 𑌭𑌾𑌵𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌪𑌵𑌮𑌾𑌨𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨𑌮𑍍 ॥ 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌰𑌘𑍁𑌨𑌾𑌥𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌨𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌕𑍃𑌤 𑌮𑌸𑍍𑌤𑌕𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌮𑍍 । 𑌬𑌾𑌷𑍍𑌪𑌵𑌾𑌰𑌿 𑌪𑌰𑌿𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌲𑍋𑌚𑌨𑌂 𑌮𑌾𑌰𑍁𑌤𑌿𑌂 𑌨𑌮𑌤 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑌮𑍍 ॥ 𑌵𑍇𑌦𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑍇 𑌪𑌰𑍇 𑌪𑍁𑌂𑌸𑌿 𑌜𑌾𑌤𑍇 𑌦𑌶𑌰𑌥𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑍇 । 𑌵𑍇𑌦𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌚𑍇𑌤𑌸𑌾𑌦𑌾𑌸𑍀𑌤𑍍 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌯𑌣𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 ॥

𑌤𑌦𑍁𑌪𑌗𑌤𑌸𑌮𑌾𑌸𑌸𑌨𑍍𑌧𑌿𑌯𑍋𑌗𑌂 𑌸𑌮𑌮𑌧𑍁𑌰𑍋𑌪𑌨𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌬𑌦𑍍𑌧𑌮𑍍 । 𑌰𑌘𑍁𑌵𑌰𑌚𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌪𑍍𑌰𑌣𑍀𑌤𑌂 𑌦𑌶𑌶𑌿𑌰𑌸𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌧𑌂 𑌨𑌿𑌶𑌾𑌮𑌯𑌧𑍍𑌵𑌮𑍍 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌘𑌵𑌂 𑌦𑌶𑌰𑌥𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌮𑌪𑍍𑌰𑌮𑍇𑌯𑌂 𑌸𑍀𑌤𑌾𑌪𑌤𑌿𑌂 𑌰𑌘𑍁𑌕𑍁𑌲𑌾𑌨𑍍𑌵𑌯𑌰𑌤𑍍𑌨𑌦𑍀𑌪𑌮𑍍 । 𑌆𑌜𑌾𑌨𑍁𑌬𑌾𑌹𑍁𑌮𑌰𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌦𑌲𑌾𑌯𑌤𑌾𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌰𑌾𑌮𑌂 𑌨𑌿𑌶𑌾𑌚𑌰 𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌕𑌰𑌂 𑌨𑌮𑌾𑌮𑌿 ॥

𑌵𑍈𑌦𑍇𑌹𑍀 𑌸𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌸𑍁𑌰𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑌤𑌲𑍇 𑌹𑍈𑌮𑍇

மஹாமண்டபே மத்யே புஷ்பகமாஸநே மணிமயே வீரா
ஸநே ஸுஸ்திதம் | அக்ரே வாசயதி ப்ரபஞ்சநஸுதே
தத்வம் முநிப்ய: பரம் வ்யாக்யாந்தம் பரதாதிபி: பரி
வ்ருதம் ராமம் பஜே ஶ்யாமலம் ||

ததோ யதாஶக்தி ஶ்ரீமத்ராமாயணபாராயணம்
கர்தவ்யம் ||

பாராயணம் செய்துமுடிக்கும்பொழுது
அநுஸந்திக்கவேண்டிய ஶ்லோகங்கள்.

ஏவமேதத் புராவ்ருத்தம் ஆக்யாநம் பத்ரமஸ்து வ: | ப்ர
வ்யாஹரத விஸ்ரப்தம் பலம் விஷ்ணோ: ப்ரவர்த்ததாம் || லாப
ஸ்தேஷாம் ஜயஸ்தேஷாம் குதஸ்தேஷாம் பராபவ: |
யேஷாமிந்தீவரஶ்யாமோ ஹ்ருதயே ஸுப்ரதிஷ்டித: || காலே
வர்ஷது பர்ஜந்ய: ப்ருதிவீ ஸஸ்யஶாலிநீ | தேஶோ
யம் க்ஷோபரஹிதோ ப்ராஹ்மணாஸ்ஸந்து நிர்பயா: ||
காவேரீ வர்த்ததாம் காலே காலே வர்ஷது வாஸவ: |
ஶ்ரீரங்கநாதோ ஜயது ஶ்ரீரங்கஶ்ரீஶ்ச வர்த்ததாம் || ஸ்வஸ்தி
ப்ரஜாப்ய: பரிபாலயந்தாம் ந்யாய்யேந மார்கேண
மஹீம் மஹீஶா: | கோப்ராஹ்மணேப்ய: ஶுபமஸ்து நித்யம்
லோகா: ஸமஸ்தா: ஸுகிநோ பவந்து || மங்களம் கோஸ
லேந்த்ராய மஹநீய குணாப்தயே | சக்ரவர்த்திதநூ
ஜாய ஸார்வபௌமாய மங்களம் || வேதவேதாந்த வேத்யாய
மேகஶ்யாமல மூர்த்தயே | பும்ஸாம் மோஹந ரூபாய
புண்யஶ்லோகாய மங்களம் || விஶ்வாமித்ராந்தரங்காய

[illegible]

[illegible] தொடங்கி

[illegible] சுலோகங்களை அநுஸந்திக்க வேண்டும்.

[illegible] - ஸ்வாசாரியன் தொடங்கி ஸ்ரீ[illegible] குரு பரம்பரையாவது அநுஸந்திக்கவேண்டும்.

ஶ்ரீரஸ்து.

ஶ்ரீஸீதாலக்ஷ்மணபரதஶத்ருக்நஹநுமத்ஸமேத
ஶ்ரீராமசந்த்ரபரப்ரஹ்மணே நம꞉.

ஶ்ரீமத் வால்மீகிராமாயணே
பாலகாண்டே - ப்ரதமஸ்ஸர்க꞉.

ஆபதாமபஹர்தாரம் தாதாரம் ஸர்வஸம்பதாம் ।
லோகாபிராமம் ஶ்ரீராமம் பூயோ பூயோ நமாம்யஹம் ॥

தப꞉ஸ்வாத்யாயநிரதம் தபஸ்வீ வாக்விதாம்வரம் ।
நாரதம் பரிபப்ரச்ச வால்மீகிர்முநிபுங்கவம் ॥ ௧॥
கோ ந்வஸ்மிந் ஸாம்ப்ரதம் லோகே குணவாந் கஶ்ச வீர்யவாந் ।
தர்மஜ்ஞஶ்ச க்ருதஜ்ஞஶ்ச ஸத்யவாக்யோ த்ருடவ்ரத꞉ ॥ [சா
சாரித்ரேண ச கோ யுக்த꞉ ஸர்வபூதேஷு கோ ஹித꞉ ।
வித்வாந் க꞉ க꞉ ஸமர்தஶ்ச கஶ்சைகப்ரியதர்ஶந꞉ ॥ ௨॥
ஆத்மவாந் கோ ஜிதக்ரோதோ த்யுதிமாந் கோऽநஸூயக꞉ ।
கஸ்ய பிப்யதி தேவாஶ்ச ஜாதரோஷஸ்ய ஸம்யுகே ॥
ஏததிச்சாம்யஹம் ஶ்ரோதும் பரம் கௌதூஹலம் ஹி மே ।
மஹர்ஷே த்வம் ஸமர்தோऽஸி ஜ்ஞாதுமேவம்விதம் நரம் ॥

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீராமஜயம்.

ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயண

பாலகாண்டம் - முதல் ஸர்க்கம்.

நாரத ராமாயணம்.

தவ ஸ்ரேஷ்டரான ஸ்ரீ வால்மீகி முநிவர் தாம் எழுதிய கிரந்தம் இடையூறின்றி முடிந்து உலகில் படனபாடன க்ரமத்தில் வந்து ப்ரஸித்தியை அடைதற்காக க்ரந்தாதியில் இஷ்டதேவதா நமஸ்காரம் செய்வது சிஷ்டாசார மாகையால் அதை இந்த முதல் ச்லோகத்தில் செய்து முடிக்கிறார்.

(க-டு.) தவ அனுஷ்டானங்களுடைய வால்மீகி முனிவர், தவத்திலும் வேதம் முதலிய அத்தியயனத்திலும் இச்சை யுடையவரும், அறுகலையுணர்ந்தவருள் மேலானவரும்; முனிவர்களுள் மேன்மை வாய்ந்தவருமான நாரதரை "இப்பூவுலகில் இப்பொழுது, நற்குணமுள்ளவனும் வீரியமுடையவனும், தர்மத்தை யறிந்தவனும், நன்றி யறிந்தவனும், உண்மை பேசுபவனும், பலன் கிடைக்கும் வரையில் விடாத மனோசங்கல்ப முடையவனும் எவன்? நல்ல நடத்தையுடன் கூடியவன் எவன்? பிராணிகள்யாவற்றுக்கும் எவன் இதமுடையவன்? எவன் யாவற்றையு மறிந்தவன்? எவன் முடிக்க முடியாத காரியங்களையும் முடிக்க வல்லவன்? சர்வ ஜனங்களுக்கும் காண்பதற் கினியவனும், ஒப்பற்றவனும் எவன்? தைரியமுடையவன் எவன்? கோபத்தை யடக்கியவனும், மிக்க காந்தி யுடையவனும் எவன்? அசூயை யற்றவன் எவன்? ரோஷம் பிறந்த எவனுடைய சண்டையில் தேவர்களும் பயமடைகிறார்கள்? நான் இவ்வகைக் குணமுடைய

𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌚𑍈𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌲𑍋𑌕𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌵𑌾𑌲𑍍𑌮𑍀𑌕𑍇𑌰𑍍𑌨𑌾𑌰𑌦𑍋 𑌵𑌚𑌃 ।
𑌶𑍍𑌰𑍂𑌯𑌤𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌚𑌾𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍 ॥

𑌬𑌹𑌵𑍋 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌲𑌭𑌾𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌯𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌾 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌃 ।
𑌮𑍁𑌨𑍇 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍈𑌰𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍂𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌨𑌰𑌃 ॥

𑌇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑌾𑌕𑍁𑌵𑌂𑌶𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑍋 𑌰𑌾𑌮𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌜𑌨𑍈𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌃 ।
𑌨𑌿𑌯𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑍋 𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑌿𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌧𑍃𑌤𑌿𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌶𑍀 ॥ ௮॥

𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑌾𑌨𑍍𑌨𑍀𑌤𑌿𑌮𑌾𑌨𑍍𑌵𑌾𑌗𑍍𑌮𑍀 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌞𑍍𑌛𑌤𑍍𑌰𑍁𑌨𑌿𑌬𑌰𑍍𑌹𑌣𑌃 ।
𑌵𑌿𑌪𑍁𑌲𑌾𑌂𑌸𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌾𑌹𑍁𑌃 𑌕𑌮𑍍𑌬𑍁𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑍋 𑌮𑌹𑌾
𑌹𑌨𑍁𑌃 ॥ ௯॥

𑌮𑌹𑍋𑌰𑌸𑍍𑌕𑍋 𑌮𑌹𑍇𑌷𑍍𑌵𑌾𑌸𑍋 𑌗𑍂𑌢𑌜𑌤𑍍𑌰𑍁𑌰𑌰𑌿𑌨𑍍𑌦𑌮𑌃 ।
𑌆𑌜𑌾𑌨𑍁𑌬𑌾𑌹𑍁𑌃 𑌸𑍁𑌶𑌿𑌰𑌾 𑌸𑍁𑌲𑌲𑌾𑌟𑌃 𑌸𑍁𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌃 ॥

மனித உருவெடுத்த புருஷனைக் கேட்டறிய விரும்புகின்றேன். எனக்குச் சந்தோஷ மதிகமன்றோ? ஓ மகரிஷியே! தேவரீர் இவ்வாறான மனிதனைப்பற்றி அறிந்துகொள்ளுவதற்கு சமர்த்தராக விருக்கிறீர்; எனக் கேட்டார்.

(சு.) மூவுலகிலுள்ள வர்த்தமானங்களையுமறிந்த நாரதமக் ரிஷி, இப்பொழுது கூறப்பட்ட வால்மீகி மஹரிஷியின் வார்த்தையைக் கேட்டு; 'கேட்கப்படட்டும்' என அவரை விளித்து; சந்தோஷமடைந்தவராய் இதனைக் கூறலுற்றார்.

(எ.) "ஓ வால்மீகிமுனிவரே! நீங்கள் கேட்ட குணங்கள் யாவையுமுள்ளவர் அநேகர் இவ்வுலகில் கிடைப்பதரிது. அக்குணங்களுடன் கூடிய மனிதனைப்பற்றி கவனமாகக் கேளும் நான் அறிந்து கூறுகிறேன்.

(அ.) "இக்ஷ்வாகு மகாராஜனுடைய குலத்திலுதித்த இராமனே யவன்; அவன் ஜனங்களால் நன்கறியப்பட்ட குணமுடையவன்; நிச்சயமான சுவபாவமுடையவன் மிக்க சக்தி யுடையவன்; அதிக காந்தி யுடையவன்; புகழ்பெற்ற தைரியமுடையவன்; இந்திரியங்களைத் தன் வசமாக்கியவன்.

(கூ.) மேலும் அவன் பெரும் புத்தி வாய்ந்தவன்; நீதிகளை யறிந்தவன்; சகல கலைகளையு மறிந்தவன்; மிக்க ஐசுவரிய முடையவன்; விரோதிகளை நாசஞ்செய்பவன்; பாந்த தோள்களும்; பலமான புஜங்களும்; சங்குபோல வெளுத்த கழுத்தும், பூரித்த தாடைகளு முடையவன்.

(க௦.) "மற்றும் அவன் அகன்ற மார்புடையவன்; பெரிய வில்லுடையவன்; வெளிக்காணாத தோளெலும்புடையவன்; விரோதிகளை (காமகுரோதாதி அறுவகைப் பகைவரை) அடக்கியவன்; முழங்கால்கள்வரையில் நீண்ட கைகளுடையவன்; அழகிய தலையுடையவன்; நன்கமைந்த நெற்றியுடையவன்; அதிசயமான வலியுடையவன்.

𑌸𑌮𑌃 𑌸𑌮𑌵𑌿𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌙𑍍𑌗𑌃 𑌸𑍍𑌨𑌿𑌗𑍍𑌧𑌵𑌰𑍍𑌣𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌾𑌪𑌵𑌾𑌨𑍍 ।
𑌪𑍀𑌨𑌵𑌕𑍍𑌷𑌾 𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌾𑌕𑍍𑌷𑍋 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌶𑍁𑌭𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃॥

𑌧𑌰𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌸𑌨𑍍𑌧𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌹𑌿𑌤𑍇 𑌰𑌤𑌃 ।
𑌯𑌶𑌸𑍍𑌵𑍀 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑌮𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑌃 𑌶𑍁𑌚𑌿𑌰𑍍𑌵𑌶𑍍𑌯𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌧𑌿𑌮𑌾𑌨𑍍॥ ௧௨॥

𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌸𑌮𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌧𑌾𑌤𑌾 𑌰𑌿𑌪𑍁𑌨𑌿𑌷𑍂𑌦𑌨𑌃 ।
𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾 𑌜𑍀𑌵𑌲𑍋𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌿𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾॥ ௧௩॥

𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌜𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾 ।
𑌵𑍇𑌦𑌵𑍇𑌦𑌾𑌙𑍍𑌗𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌧𑌨𑍁𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑍇 𑌚 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌃 ॥

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌭𑌾𑌨𑌵𑌾𑌨𑍍 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌲𑍋𑌕𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 𑌸𑌾𑌧𑍁𑌰𑌦𑍀𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌵𑌿𑌚𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃॥ ௧௫॥

(கக.) பின்னும் அவன் சமமான அங்கங்க ளுடைய வன்; கிரமப்படி அமைந்த தேக அவயவமுடையவன்; மன திற் கினிய நிறமுடையவன்; (பலாறிந்த) பராக்கிரம முடையவன்; பருத்த மார்புடையவன்; விசாலமான கண்ணு டையவன்; தேக காந்தி யுடையவன்; மங்களகரமான அரச லக்ஷணம் வாய்ந்தவன்.

(கஉ.) இன்னும் அவன் தர்மங்களை யறிந்தவன்; உண் மையான பிரதிக்ஞை யுடையவன்; தன்னுடைய குடிகளு க்கு நன்மை செய்வதில் பிரியமுடையவன்; நல்ல கீர்த் தியுடையவன்; ஞானத்துடன் கூடியவன்; சுத்தமுள்ளவன்; அடக்கமுடையவன்; தன்னை யடைந்தவரைக் காப்பாற்றும் எண்ணமுடையவன்.

(கங) மற்றும் அவன் பிரமனுக்குச் சமமானவன்; ஸ்ரீமான்; தானசீலன்; சத்துருக்களை யழிப்பவன்; பிராணி வர்க்கங்களைக் காப்பாற்றுபவன்; தர்மத்தையும் விசேஷமாக காப்பாற்றுபவன்.

(கச) மேலும் அவன் தனக்குரிய தர்மத்தைக் காப் பாற்றுபவன்; (பற்றுக்கள் முதலான) தன் ஜனங்களையும் காப்பாற்றுபவன்; வேத வேதாங்கங்களின் தத்துவ ஞானத்தை யறிந்தவன்; தனுர்வேதத்தில் நன்றாக ஆராய் ச்சியுடையவன்.

(கரு) பின்னும் அவன் சகலமான சாஸ்திரங்களின் உண்மையையு மறிந்தவன்; ஞாபகசக்தியுடையவன்; வியவ கார்ரங்களில் மேல் மேல் யுக்தி தோன்றுபவன்; ஜனங்கள் யாவருக்கும் பிரியன்; அபகாரஞ்செய்தவனுக்கு'முபகாரஞ் செய்பவன்; கலங்காத நெஞ்சம் படைத்தவன்; காலதேசமறி ந்து செய்யக்கூடியதைச் செய்பவன்.

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑌾𑌭𑌿𑌗𑌤 𑌸𑍍𑌸𑌦𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰 𑌇𑌵 𑌸𑌿𑌨𑍍𑌧𑍁𑌭𑌿𑌃 ।
𑌆𑌰𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌮𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌸𑌦𑍈𑌕 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌃॥௧௬॥

𑌸𑌚𑌸𑌰𑍍𑌵𑌗𑍁𑌣𑍋𑌪𑍇𑌤𑌃 𑌕𑍌𑌸𑌲𑍍𑌯𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑌃।
𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰 𑌇𑌵𑌗𑌾𑌂𑌭𑍀𑌰𑍍𑌯𑍇 𑌧𑍈𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌹𑌿𑌮𑌵𑌾𑌨𑌿𑌵॥௧௭॥

𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌨𑌾𑌸𑌦𑍃𑌶𑍋𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑍇 𑌸𑍋𑌮𑌵𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌃।
𑌕𑌾𑌲𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌸𑌦𑍃𑌶𑌃 𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑍇 𑌕𑍍𑌷𑌮𑌯𑌾 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀𑌸𑌮𑌃॥௧௮॥
𑌧𑌨𑌦𑍇𑌨 𑌸𑌮𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑍇 𑌸𑌤𑍍𑌯𑍇 𑌧𑌰𑍍𑌮 𑌇𑌵𑌾𑌪𑌰𑌃 ।௧௮ ½
𑌤𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌗𑍁𑌣𑌸𑌂𑌪𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌰𑌾𑌮𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌪𑌰𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌮𑍍॥
𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌗𑍁𑌣𑍈𑌰𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌦𑌶𑌰𑌥𑌸𑍍𑌸𑍁𑌤𑌮𑍍 । 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌹𑌿𑌤𑍈𑌰𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌕𑌾𑌮𑍍𑌯𑌯𑌾 ॥
𑌯𑍌𑌵𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌯𑍋𑌕𑍍𑌤𑍁𑌮𑍈𑌚𑍍𑌛𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌮𑌹𑍀𑌪𑌤𑌿𑌃॥

𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌷𑍇𑌕 𑌸𑌂𑌭𑌾𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌥𑌕𑍈𑌕𑌯𑍀॥
𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌦𑌤𑍍𑌤𑌵𑌰𑌾 𑌦𑍇𑌵𑍀 𑌵𑌰𑌮𑍇𑌨𑌮𑌯𑌾𑌚𑌤 ।
𑌵𑌿𑌵𑌾𑌸𑌨𑌞𑍍𑌚 𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌰𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌷𑍇𑌚𑌨𑌮𑍍॥ ௨௨ ॥

(கசு) நதிகளால் சமுத்திரம் (அடையத்தகுந்தது) போல நல்ல மனிதர்களால் எக்காலமும் அடையத்தகுந்தவன்; மரியாதைக் குரியவன்; சகல பிராணிகளிடத்தும் சமபுத்தி யுடையவன்; எப்பொழுதும் ஒரே மாதிரியாகப் பிரியமான காட்சியளிப்பவன்.

(கஎ) அந்த இராமனே சமஸ்தமான குணங்களுடன் கூடியவன்; கோசலநாட்டு அரசன் புதல்வியாகிய கௌசல்யையின் சந்தோஷத்தை யதிகமாக்குபவன்; தன்னுள்ளத்துள்ளதை வெளிகாட்டா திருப்பதில் சமுத்திரம் போன்றவன்; தைரியத்தால் இமயமலை போன்றவன்.

(கஅ) விஷ்ணுவுக்குச்சமமான பராக்கிரமன்; சந்திரன் போலக் காண்பதற் கினியன்; கோபத்தில் ஊழித்தீ போன்றவன்; பொறுமையில் பூமிக்குச் சமமானவன்.

(கஅஉ) தானமளிப்பதில் குபேரனுக்கொப்பானவன்; உண்மை பேசுவதில் வேறொரு தர்மதேவதை போன்றவன்.

(கக - உ0உ) பூபதியான தசரத மகாராஜா, இத்தகைய குணங்களுடன் கூடியவனும், வீணாகாத பராக்கிரமமுடையவனும், மூத்தவனும், உத்தமமான குணங்களுடன் கூடியவனும், தன்னுடைய பிரியத்திற்குப் பாத்திரனும், பிள்ளையும், ஜனங்களுக்குச் சௌக்கிய முண்டாக்கும் காரியங்களுடன் கூடியவனுமான இராமனைத் தன்னுடைய ஜனங்களுக்கு நன்மைசெய்ய வேண்டுமென்ற இச்சையாலேயும் அவனிடத்துள்ள பிரியத்தினாலேயும் இளவரசுபட்டங் கட்டுவதற்கு இச்சித்தார்.

(உக உஉ) அதற்குப் பிறகு இராமனுடைய இராச்சியாபிஷேகத்திற்கு வேண்டிய சாமான்களைப் பார்த்து பெண்சாதியும், மகிஷியும், முன்பே கொடுக்கப்பெற்ற வரனுடையவளுமான கைகேயி தசரதனை, இராமனுடைய வனவாசமும், பரதனுடைய பட்டாபிஷேகமுமான இரண்டு வரன்களைக் கேட்டாள்.

𑌸 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌵𑌚𑌨𑌾𑌦𑍍𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌪𑌾𑌶𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌯𑌤𑌃 ।
𑌵𑌿𑌵𑌾𑌸𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌸𑍁𑌤𑌂 𑌰𑌾𑌮𑌂 𑌦𑌶𑌰𑌥𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑍍 ॥ ௨௩ ॥

𑌸 𑌜𑌗𑌾𑌮 𑌵𑌨𑌂 𑌵𑍀𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌮𑌨𑍁𑌪𑌾𑌲𑌯𑌨𑍍 ।
𑌪𑌿𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌚𑌨𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑍇𑌶𑌾𑌤𑍍𑌕𑍈𑌕𑍇𑌯𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌕𑌾𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍 ॥

𑌤𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑌾 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑍋𑌽𑌨𑍁𑌜𑌗𑌾𑌮 𑌹 ।
𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌨𑌯𑌸𑌮𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑌃 𑌸𑍁𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑌃 ॥ ௨௫ ॥
𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑌰𑌂 𑌦𑌯𑌿𑌤𑍋 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍁𑌃 𑌸𑍌𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑌨𑍁𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌨𑍍 ।

𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌦𑌯𑌿𑌤𑌾 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌸𑌮𑌾 𑌹𑌿𑌤𑌾 ॥ ௨௬ ॥
𑌜𑌨𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍁𑌲𑍇 𑌜𑌾𑌤𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌮𑌾𑌯𑍇𑌵 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑌾 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌸𑌮𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾 𑌨𑌾𑌰𑍀𑌣𑌾𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾 𑌵𑌧𑍂𑌃 ॥
𑌸𑍀𑌤𑌾𑌪𑍍𑌯𑌨𑍁𑌗𑌤𑌾 𑌰𑌾𑌮𑌂 𑌶𑌶𑌿𑌨𑌂 𑌰𑍋𑌹𑌿𑌣𑍀 𑌯𑌥𑌾 ।

𑌪𑍌𑌰𑍈𑌰𑌨𑍁𑌗𑌤𑍋 𑌦𑍂𑌰𑌂 𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌦𑌶𑌰𑌥𑍇𑌨 𑌚 ॥

𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌿𑌬𑍇𑌰𑌪𑍁𑌰𑍇 𑌸𑍂𑌤𑌂 𑌗𑌙𑍍𑌗𑌾𑌕𑍂𑌲𑍇 𑌵𑍍𑌯𑌸𑌰𑍍𑌜𑌯𑌤𑍍 ।
𑌗𑍁𑌹𑌮𑌾𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌨𑌿𑌷𑌾𑌦𑌾𑌧𑌿𑌪𑌤𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑍍 ॥ ௨௭ ॥
𑌗𑍁𑌹𑍇𑌨 𑌸𑌹𑌿𑌤𑍋 𑌰𑌾𑌮𑍋 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑍇𑌨 𑌚 𑌸𑍀𑌤𑌯𑌾 ।

(உங) அரசனாகிய தசரதன் உண்மையான வார்த்தையால் பாசத்தைப்போன்ற தர்மத்தினால் பிணிக்கப்பட்டவனாய் பிரியனான மகன் இராமனைக் காட்டிற் கனுப்பினான்.

(உச) வீரனாகிய இராமன் கைகேயினுடைய பிரியத்திற்குக் காரணமான தகப்பனுடைய மொழியாகிய உத்தரவினால் தன்னுடைய பிரதிக்ஞையைக் காப்பவனாகக் காட்டை நோக்கிச் சென்றான்.

(உரு உரு) இராமனிடத்தில் பிரியமுள்ள தம்பியும் அடக்கத்துடன் கூடியவனும், சுமித்திராதேவிக்குச் சந்தோஷத்தை விருத்தி செய்பவனும், தமையனாகிய இராமனுக்கு இஷ்டனுமான இலக்ஷ்மணன் உடன்பிறப்பின் நற்றன்மையைக் காட்டுபவனாகக் காட்டுக்குப் போகிற தமையனை அவனிடத்திலுள்ள பக்தியினால் பின் தொடர்ந்தான்.

(உசு.உஎ) இராமனுக்கு இஷ்டமானவளும், மனைவியும், பிராணன் போன்றவளும், எப்பொழுதும் பதிக்கு நலம்புரிபவளும், ஜனகமகா ராஜனுடைய குலத்தில் பிறந்தவளும், தேவர்களுடைய மாயைபோல் (மோகினி) உண்டாக்கப்பட்டவளும், சகல லக்ஷணங்களும் பொருந்தியவளும், பெண் பிள்ளைகளுள் உத்தமமானவளும், தசரதமகாராஜனுடைய மருகியுமான சீதாதேவியும், சந்திரனை ரோகிணி தேவி (தொடர்வது) போலப் பின் தொடர்ந்தாள்.

(உஅ) இராமன் நகரமாந்தராலும், தகப்பனான தசரதனாலும் நெடுந்தூரம் பின்தொடரப்பட்டான்.

(உஅ-உகூ) தர்மாத்மாவான இராமன் கங்கையின் கரையில் சாரதியான சுமந்திரனை யனுப்பி சிருங்கிபேரமென்ற பட்டணத்தில் உள்ள வேடருக்குத் தலைவனான தன்னிடத்துப் பிரியமுள்ள குகனை யடைந்து; குகனுடனும் இலக்ஷ்மணனுடனும், சீதையுடனும் கூடினவனானான்.

𑌤𑍇 𑌵𑌨𑍇𑌨 𑌵𑌨𑌂 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌦𑍀𑌸𑍍𑌤𑍀𑌰𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌬𑌹𑍂𑌦𑌕𑌾𑌃 ॥ ௩௦ ॥
𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌕𑍂𑌟𑌮𑌨𑍁𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌭𑌰𑌦𑍍𑌵𑌾𑌜𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌾𑌸𑌨𑌾𑌤𑍍 ।
𑌰𑌮𑍍𑌯𑌮𑌾𑌵𑌸𑌥𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌰𑌮𑌮𑌾𑌣𑌾 𑌵𑌨𑍇 𑌤𑍍𑌰𑌯𑌃 ॥ ௩௧ ॥
𑌦𑍇𑌵𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌸𑌂𑌕𑌾𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑍇 𑌨𑍍𑌯𑌵𑌸𑌨𑍍 𑌸𑍁𑌖𑌮𑍍 ।

𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌕𑍂𑌟𑌂 𑌗𑌤𑍇 𑌰𑌾𑌮𑍇 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌶𑍋𑌕𑌾𑌤𑍁𑌰𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾 ॥
𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌦𑌶𑌰𑌥𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌜𑌗𑌾𑌮 𑌵𑌿𑌲𑌪𑌨𑍍 𑌸𑍁𑌤𑌮𑍍 ।

𑌮𑍃𑌤𑍇 𑌤𑍁 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌭𑌰𑌤𑍋 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌖𑍈𑌰𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍈𑌃
𑌨𑌿𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌨𑍈𑌚𑍍𑌛𑌦𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌲𑌃 ।
𑌸 𑌜𑌗𑌾𑌮 𑌵𑌨𑌂 𑌵𑍀𑌰𑍋 𑌰𑌾𑌮𑌪𑌾𑌦𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌕𑌃 ॥ ௩௪ ॥

𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍁 𑌸𑍁𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌰𑌾𑌮𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌪𑌰𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌮𑍍 ।
𑌅𑌯𑌾𑌚𑌦𑍍𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑌰𑌂 𑌰𑌾𑌮𑌮𑌾𑌰𑍍𑌯𑌭𑌾𑌵𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑌃 ॥ ௩௫ ॥

𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞 𑌇𑌤𑌿 𑌰𑌾𑌮𑌂 𑌵𑌚𑍋𑌽𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍 ।

𑌰𑌾𑌮𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌪𑌰𑌮𑍋𑌦𑌾𑌰𑌸𑍍𑌸𑍁𑌮𑍁𑌖𑌸𑍍𑌸𑍁𑌮𑌹𑌾𑌯𑌶𑌾𑌃 ॥
𑌨 𑌚𑍈𑌚𑍍𑌛𑌤𑍍𑌪𑌿𑌤𑍁𑌰𑌾𑌦𑍇𑌶𑌾𑌦𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌰𑌾𑌮𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌲𑌃 ।

(௩௦-௩௧௨) அவர்கள் (சீதை இராம லட்சுமணர்) காட்டிலிருந்து வேருெரு காட்டிக்குப் போய் பெருவெள்ள முடைய ஆறுகளைத் தாண்டி; அதன் பின்னர் பாத்வாஜ மஹரிஷியினுடைய உத்தரவினால் சித்திரகூட மலையை யடைந்து மனதிற் கினிய பர்ணசாலையை நிருமித்துக்கொண்டு அங்கே காட்டில் விளையாடிக்கொண்டு தேவர்களுக்கும் கந்தர்வர்களுக்கும் சமானமான சுகத்துடன் இருந்தார்கள்.

(௩௨-௩௨௨) இராமன் அவ்வாருகச் சித்திரகூட பருவதத்தில் சென்றிருந்த பிறகு பிள்ளையைக் குறித்து உண்டான துக்கத்தால் பீடிக்கப்பட்ட அரசனுகிய தசரதன் பிள்ளையைக் குறித்து அழுதுகொண்டே தேவருலகடைந்தான்.

(௩௩-௩௩௨) தசரத மகாராஜன் இறந்ததும் மிக்க பலவானுன பாதனே வசிஷ்டர் முதலான பிராமணர்களால் அரசுபுரிய தூண்டப்படினும் அதனை விரும்பவில்லை.

(௩௪) வீரனுகிய பாதன், இராமனுடைய பாதங்களின் பிரசாதத்தை யடைய விரும்பியவனுக காட்டிற்குச் சென்றுன்.

(௩௫) அவன் வினயத்துடனே பூஜிக்கப்பட்டவனுய் மகாத்மாவானவனும், உண்மையில் திடமான விரதமுடையவனுமான இராமனை யடைந்து தமையனை வேண்டினுன்.

(௩௫௨) "தர்மமறிந்தோய்! நீயே அரசன்" என்று அவன் இராமனைக் குறித்து ஓர் மொழி பகர்ந்தான்.

(௩௬-௩௬௨) இராமனே மிக்க உதாரகுண முடையவன், பிரசன்னமான முகமுடையவன், மிக்க கீர்த்தி வாய்ந்தவன் மிக்க பலமுடையவன், அவன் தகப்பனுருடைய உத்தரவினுல் அரசை விரும்பவில்லை.

𑌪𑌾𑌦𑍁𑌕𑍇 𑌚𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌦𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌃 ।
𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌤𑌤𑍋 𑌭𑌰𑌤𑌂 𑌭𑌰𑌤𑌾𑌗𑍍𑌰𑌜𑌃 ।

𑌸 𑌕𑌾𑌮𑌮𑌨𑌵𑌾𑌪𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌰𑌾𑌮𑌪𑌾𑌦𑌾𑌵𑍁𑌪𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑌨𑍍 ॥ ௩௮ ॥
𑌨𑌨𑍍𑌦𑌿𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑍇𑌽𑌕𑌰𑍋𑌦𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌰𑌾𑌮𑌾𑌗𑌮𑌨𑌕𑌾𑌂𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾 ।

𑌗𑌤𑍇 𑌤𑍁 𑌭𑌰𑌤𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌸𑌨𑍍𑌧𑍋 𑌜𑌿𑌤𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 ॥
𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌪𑍁𑌨𑌰𑌾𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌗𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌚 ।
𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌗𑌮𑌨𑌮𑍇𑌕𑌾𑌗𑍍𑌰𑍋 𑌦𑌂𑌡𑌕𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌵𑍇𑌶 𑌹 ॥ ௪௦ ॥

𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌤𑍁 𑌮𑌹𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌰𑌾𑌮𑍋 𑌰𑌾𑌜𑍀𑌵𑌲𑍋𑌚𑌨𑌃 ।
𑌵𑌿𑌰𑌾𑌧𑌂 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌂 𑌹𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌶𑌰𑌭𑌂𑌗𑌂 𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶 𑌹 ॥ ௪௧ ॥
𑌸𑍁𑌤𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌚𑌾𑌪𑍍𑌯𑌗𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌞𑍍𑌚 𑌅𑌗𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑌰𑌂 𑌤𑌥𑌾 ।

𑌅𑌗𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌵𑌚𑌨𑌾𑌚𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌜𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍈𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌶𑌰𑌾𑌸𑌨𑌮𑍍 ॥
𑌖𑌡𑍍𑌗𑌂 𑌚 𑌪𑌰𑌮𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌸𑍍𑌤𑍂𑌣𑍀 𑌚𑌾𑌕𑍍𑌷𑌯𑌸𑌾𑌯𑌕𑍌 ।

𑌵𑌸𑌤𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌨𑍇 𑌵𑌨𑌚𑌰𑍈𑌸𑍍𑌸𑌹 ॥ ௪௩ ॥
𑌋𑌷𑌯𑍋𑌽𑌭𑍍𑌯𑌾𑌗𑌮𑌨𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌵𑌧𑌾𑌯𑌾𑌸𑍁𑌰𑌰𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌮𑍍 ।

𑌸 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑌾𑌵 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑌦𑌾 𑌵𑌨𑍇 ॥

(கஎ௦) ஆனல் பரதனுக்கு மூத்தோனன இராமன் அரசு புரிவதற்காகப் பரதனுக்குத் தன்னுடைய பாதுகைகளை அடமானமாகக் கொடுத்த பிறகு அடிக்கடி பரதனைத் திருப்பி யனுப்பினன்.

(கஅ௦) பரதன் தன்னுடைய கோரிக்கையை அடையாமலேயே இராமனுடைய பாதுகைகளைச் சேவித்துக்கொண்டு அவன் வருகையைக் கோரிக்கொண்டே அரச காரியத்தை நந்திக் கிராமத்திலிருந்து நடத்தினன்.

(கக-ச௦) பரதன் போனதும், மிக்க காந்தியுடையவனும், உண்மையில் பிரியமுடையவனும், இந்திரியங்களை ஜயித்தவனுமான இராமனும் பட்டணத்திலுள்ள ஜனங்கள் அந்த சித்திரகூட பருவதத்திற்கு மறுபடியும் வருவாரென்பதை ஊகித்து (தன் தகப்பன் ஆணையில்) ஒரே மனதுடையவனய்த் தண்டகாரண்ணியங்களைப் பிரவேசித்தான்.

(சக-சக௦) தாமரைபோன்ற கண்களுடைய இராமன் பெரிய அடவியை நுழைந்து விராதன் என்ற அரக்கனைக் கொன்று, சரபங்க மஹா முனியையும் சுதீக்ஷணரென்ற முனியையும், அகத்திய மஹா முனியையும், அகத்தியருடைய தம்பி சுதர்சனரையும், கண்டான்.

(சஉ-சஉ௦) (இராமன்) அகத்தியரின் வார்த்தையாலேயே இந்திரனுடைய வில்லையும், கத்தியையும், குறைவுபடாத அம்புகளுடைய அம்பறாத்தூணியையும், மிக்கப் பிரியமடைந்தவனய் எடுத்துக்கொண்டான்.

(சங சங௦) (சரபங்க மகா ரிஷியினுடைய) தபோவனத்தில் இராகவன் வாசஞ்செய்துகொண்டிருக்கையில், எல்லா ரிஷிகளும் முனிவர்களுடன்கூட அசுரர்களையும் அரக்கர்களையும் கொல்லுவதற்காக பிரார்த்தித்துக்கொண்டு அவனருகில் வந்தனர்.

(சச) இராமன் காட்டில் அழிப்பதான அந்த ரிஷிகளுடைய பிரார்த்தனையை அப்படியே ஏற்றுக்கொண்டான்.

ப்ரதிஜ்ஞாதஶ்ச ராமேண வதஸ்ஸம்யதி ரக்ஷஸாம் ।
ருஷீணாமக்நிகல்பாநாம் தண்டகாரண்யவாஸிநாம் ॥ ௪௫ ॥

தேந தத்ரைவ வஸதா ஜநஸ்தாநநிவாஸிநீ ।
விரூபிதா ஶூர்பணகா ராக்ஷஸீ காமரூபிணீ ॥

ததஶ்ஶூர்பணகாவாக்யாதுத்யுக்தாந்ஸர்வராக்ஷஸாந் ।
கரம் த்ரிஶிரஸஞ்சைவ தூஷணஞ்சைவ ராக்ஷஸம் ॥
நிஜகாந ரணே ராமஸ்தேஷாஞ்சைவ பதாநுகாந் ।

வநே தஸ்மிந்நிவஸதா ஜநஸ்தாநநிவாஸிநாம் ॥ ௪௮ ॥
ரக்ஷஸாம் நிஹதாந்யாஸந் ஸஹஸ்ராணி சதுர்தஶ ।

ததோ ஜ்ஞாதிவதம் ஶ்ருத்வா ராவண: க்ரோதமூர்சித: ॥
ஸஹாயம் வரயாமாஸ மாரீசம் நாம ராக்ஷஸம் ।
வார்யமாணஸ்ஸுபஹுஶோ மாரீசேந ஸ ராவண: ॥
ந விரோதோ பலவதா க்ஷமோ ராவண தேந தே ।
அநாத்ருத்ய து தத்வாக்யம் ராவண: காலசோதித: ॥ ௫௧ ॥
ஜகாம ஸஹமாரீசஸ்தஸ்யாஶ்ரமபதம் ததா ।

தேந மாயாவிநா தூரமபவாஹ்ய ந்ருபாத்மஜௌ ॥ ௫௨ ॥
ஜஹார பார்யாம் ராமஸ்ய க்ருத்ரம் ஹத்வா ஜடாயுஷம் ।

(சரு) இராமனால் அக்கினிக்கொப்பான தண்டகாரண்ணியத்தில் வசிப்பவர்களுடைய ரிஷிகளுக்கு அமரில் அரக்கர்களுடைய கொலையானது பிரதிக்ஞை செய்யப்பட்டது.

(சகூ) தண்டகாரண்ணியத்திலேயே வசித்துக்கொண்டிருக்கிற இராமனால் இஷ்டப்படி உருவமெடுக்க வல்லவளும் ஜனஸ்தானத்தில் வசிப்பவளுமான சூர்ப்பநகையென்றவரக்கி விகாரமான உருவமுடையவளாகச் செய்யப்பட்டாள்.

(சஎ. சஎற) அதன் பிறகு சூர்ப்பநகையின் வார்த்தையிலிருந்து யுத்தத்திற்குத் தயாராகவுள்ள கரனையும், திரிசிரசையும் தூஷணனென்ற இராட்சதனையும் அம்மூவரையும் பின் தொடர்ந்த அரக்கர் யாவரையும் யுத்தத்தில் இராமன் கொன்றான்.

(சஅ. சஅற) தண்டகாரண்யத்தில் வசித்துக்கொண்டிருக்கிற (இராமனால்) ஜனஸ்தானத்தில் வசித்துக்கொண்டிருக்கிற அரக்கர்களுள் பதினாலாயிரவர் கொல்லப்பட்டவராயினர்.

(சகூ. சகூற) பிறகு தாயாதிகளுடைய மரணத்தைக் கேட்டு இராவணன் கோபத்தால் மூர்ச்சித்தவனாக மாரீசன் என்ற அரக்கனைத் தனக்கு உதவியாகக் கோரினான்.

(ருo. ருoற) இராவணன் (மாரீசனால்) "ஓ இராவணா! உனக்கு மிக்க பலவானான அந்த இராமனுடன் பகை தகுந்ததல்ல" (என்று) அநேக முறை தடுக்கப்பட்டவனானான்.

(ருக. ருகற) இராவணன் விதியினால் தூண்டப்பட்டவனாகி அந்த மாரீசனுடைய வார்த்தையை சட்டைசெய்யாமலே மாரீசனுடன் கூடியவனாகி அப்பொழுது இராமனுடைய ஆசிரமத்தை நோக்கிச் சென்றான்.

(ருஉ. ருஉற) (இராவணன்) மாயவனான மாரீசனால் அரச புதல்வரிருவரும் வெகுதூரம் போகும்படி செய்து, ஜடாயுவென்ற கழுகைக் கொன்று இராமருடைய மனைவியான சீதாதேவியைத் தூக்கிப் போனான்.

𑌗𑍃𑌧𑍍𑌰𑌞𑍍𑌚 𑌨𑌿𑌹𑌤𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌹𑍃𑌤𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌚 𑌮𑍈𑌥𑌿𑌲𑍀𑌮𑍍॥
𑌰𑌾𑌘𑌵𑌃 𑌶𑍋𑌕𑌸𑌨𑍍𑌤𑌪𑍍𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌲𑌲𑌾𑌪𑌾𑌕𑍁𑌲𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃।

𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌶𑍋𑌕𑍇𑌨 𑌗𑍃𑌧𑍍𑌰𑌂 𑌦𑌗𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾 𑌜𑌟𑌾𑌯𑍁𑌷𑌮𑍍॥
𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌮𑌾𑌣𑍋 𑌵𑌨𑍇 𑌸𑍀𑌤𑌾𑌂 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶 𑌹।
𑌕𑌬𑌨𑍍𑌧𑌂 𑌨𑌾𑌮𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌵𑌿𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌘𑍋𑌰𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌮𑍍॥௫௨॥

𑌤𑌂 𑌨𑌿𑌹𑌤𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌾𑌹𑍁𑌰𑍍𑌦𑌦𑌾𑌹 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌃।

𑌸 𑌚𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌥𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌶𑌬𑌰𑍀𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌚𑌾𑌰𑌿𑌣𑍀𑌮𑍍॥ ௫௩॥
𑌶𑍍𑌰𑌮𑌣𑍀𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌨𑌿𑌪𑍁𑌣𑌾𑌮𑌭𑌿𑌗𑌚𑍍𑌛𑍇𑌤𑌿 𑌰𑌾𑌘𑌵।

𑌸𑍋𑌭𑍍𑌯𑌗𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌮𑌹𑌾𑌤𑍇𑌜𑌾𑌃 𑌶𑌬𑌰𑍀𑌂 𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌸𑍂𑌦𑌨𑌃॥

𑌶𑌬𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌪𑍂𑌜𑌿𑌤𑌃 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑍋 𑌦𑌶𑌰𑌥𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌃।

𑌪𑌮𑍍𑌪𑌾𑌤𑍀𑌰𑍇 𑌹𑌨𑍁𑌮𑌤𑌾 𑌸𑌂𑌗𑌤𑍋 𑌵𑌾𑌨𑌰𑍇𑌣 𑌹॥

𑌹𑌨𑍁𑌮𑌦𑍍𑌵𑌚𑌨𑌾𑌚𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌸𑍁𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑍇𑌣 𑌸𑌮𑌾𑌗𑌤𑌃।

𑌸𑍁𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌾𑌯 𑌚 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌶𑌂𑌸𑌦𑍍𑌰𑌾𑌮𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌲𑌃॥ ௫௬॥
𑌆𑌦𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌯𑌥𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍀𑌤𑌾𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃।

𑌸𑍁𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌶𑍍𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾𑌨𑌰𑌃॥
𑌚𑌕𑌾𑌰 𑌸𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌰𑌾𑌮𑍇𑌣 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌕𑌮𑍍

(௫௩-௫௩½) நன்றாக அடிபட்ட கழுகைக் கண்டு மிதிலாபுரியி னரசன் புதல்வியாய சீதை தூக்கிப் போகப்பட்டதாகக் கேட்டு, இராகவன் துக்கத்தால் மிக்க தபிக்கப்பட்டவனாய் பரவசமான இந்திரியமுடையவனாய் அழுதான்.

(௫௪ - ௫௫) அந்தத் துக்கத்தாலேயே மூழ்கிய இராமன் கழுகான ஜடாயுவை யெரித்துக் காட்டில் சீதையைத் தேடுபவனாய் உருவத்தால் விகாரமுடையவனும்,பயங்கரமான பார்வை யுடையவனுமான கபந்தனென்ற அரக்கனைக் கண்டான்.

(௫௫½) பெரிய புஜங்களுடைய (இராமன்) அந்த கபந்தனைக்கொன்று எரித்தான். கபந்தனும் சுவர்க்கமடைந்தான்.

(௫௬-௫௬½) கபந்தனும் இராமனை நோக்கி, ஓ "இராகவா! அறத்தின் வழி யொழுகுபவளும், சன்னியாசினியும் தர்மங்களில் சமர்த்தையுமான சபரியிடம் போ" என்று சொன்னான்.

(௫௭) மிக்க காந்தியுடையவனும், சத்துருக்களை யழிப்பவனுமான இராமன் சபரியை யடைந்தான்.

(௫௭½) தசாதன் மகனான இராமன் சபரியால் நன்றாக பூஜிக்கப்பட்டான்.

(௫௮) பம்பா ஏரியின் கரையில் ஹநுமான் என்ற குரங்குடன் சேர்ந்தான்.

(௫௮½) ஹநுமானுடைய வார்த்தையாலே சுக்கிரீவனேடும் சேர்ந்துக்கொண்டான்.

(௫௯-௫௯½) பெருவலி வாய்ந்த இராமன் தான் பிறந்தது முதற்கொண்டு பிரசித்தமான எல்லா விஷயங்களையும் சீதா தேவியினுடைய சமாசாரத்தையும் நடந்தது நடந்தபடி விசேஷமாக சுக்கிரீவனுக்குக் கூறினான்.

(௬௦-௬௦½) குரங்காகிய சுக்கிரீவனும், இராமனுடைய சகலமான விருத்தாந்தத்தையும் கேட்டு சந்தோஷித்தவனாய் அக்கினி சாக்ஷியாக இராமனுடன் சிநேகஞ் செய்தான்.

𑌤𑌤𑍋 𑌵𑌾𑌨𑌰𑌰𑌾𑌜𑍇𑌨 𑌵𑍈𑌰𑌾𑌨𑍁𑌕𑌥𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 ।
𑌰𑌾𑌮𑌾𑌯𑌾𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌯𑌾𑌦𑍍𑌦𑍁𑌃𑌖𑌿𑌤𑍇𑌨 𑌚 ।
𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌂 𑌚 𑌰𑌾𑌮𑍇𑌣 𑌤𑌦𑌾 𑌵𑌾𑌲𑌿𑌵𑌧𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 ॥ ௫௨ ॥

𑌵𑌾𑌲𑌿𑌨𑌶𑍍𑌚 𑌬𑌲𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌕𑌥𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌵𑌾𑌨𑌰𑌃 ।
𑌸𑍁𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌃 𑌶𑌙𑍍𑌕𑌿𑌤𑌶𑍍𑌚𑌾𑌸𑍀𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌰𑌾𑌘𑌵𑍇 ॥

𑌰𑌾𑌘𑌵𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌤𑍁 𑌦𑍁𑌨𑍍𑌦𑍁𑌭𑍇𑌃 𑌕𑌾𑌯𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍 ।
𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌸𑍁𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌪𑌰𑍍𑌵𑌤𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌭𑌮𑍍 ।
𑌉𑌤𑍍𑌸𑍍𑌮𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌾𑌹𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌚𑌾𑌸𑍍𑌥𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌲𑌃 ।
𑌪𑌾𑌦𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌷𑍍𑌠𑍇𑌨 𑌚𑌿𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪 𑌸𑌂𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌦𑌶𑌯𑍋𑌜𑌨𑌮𑍍 ॥

𑌬𑌿𑌭𑍇𑌦 𑌚 𑌪𑍁𑌨𑌸𑍍𑌸𑌾𑌲𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌪𑍍𑌤𑍈𑌕𑍇𑌨 𑌮𑌹𑍇𑌷𑍁𑌣𑌾 ।
𑌗𑌿𑌰𑌿𑌂 𑌰𑌸𑌾𑌤𑌲𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌜𑌨𑌯𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌯𑌂 𑌤𑌦𑌾 ॥

𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌮𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌸 𑌮𑌹𑌾𑌕𑌪𑌿𑌃 ।
𑌕𑌿𑌷𑍍𑌕𑌿𑌨𑍍𑌧𑌾𑌂 𑌰𑌾𑌮𑌸𑌹𑌿𑌤𑍋 𑌜𑌗𑌾𑌮 𑌚 𑌗𑍁𑌹𑌾𑌂 𑌤𑌦𑌾 ॥

𑌤𑌤𑍋𑌽𑌗𑌰𑍍𑌜𑌦𑍍𑌧𑌰𑌿𑌵𑌰𑌃 𑌸𑍁𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑍋 𑌹𑍇𑌮𑌪𑌿𑌙𑍍𑌗𑌲𑌃 ।
𑌤𑍇𑌨 𑌨𑌾𑌦𑍇𑌨 𑌮𑌹𑌤𑌾 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌜𑌗𑌾𑌮 𑌹𑌰𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ॥ ௫௮ ॥

𑌅𑌨𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯 𑌤𑌦𑌾 𑌤𑌾𑌰𑌾𑌂 𑌸𑍁𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑍇𑌣 𑌸𑌮𑌾𑌗𑌤𑌃 ।
𑌨𑌿𑌜𑌘𑌾𑌨 𑌚 𑌤𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌶𑌰𑍇𑌣𑍈𑌕𑍇𑌨 𑌰𑌾𑌘𑌵𑌃 ॥

(௬௧) பிறகு துக்கமடைந்த வானரவாசனால், தன் விரோதியைப்பற்றிக் கேட்ட இராமனுக்குப் பிரியத்துடன் யாவையும் நன்கு கூறப்பட்டது.

(௬௨) அப்பொழுது வாலியைக் கொல்வதைக் குறித்து பிரதிக்ஞை செய்யப்பட்டது.

(௬௩) அங்கே சுக்கிரீவன் வாலியினுடைய வலிவைக் கூறினான்.

(௬௪) சுக்கிரீவனும் இராகவன் விஷயமாக பராக்கிரமத்தால் எப்பொழுதும் சந்தேக முள்ளவனாக ஆனான்.

(௬௫) இராமனிடத்து நம்பிக்கை யேற்படுவதற்கு சுக்கிரீவன் துந்துபியினுடைய பெரிய மலைக்கு ஒப்பான பெருத்த சரீரத்தை இராமனுக்குக் காண்பித்தான்.

(௬௬) மிக்க புஜவலியுடையவனும், அளவிடற்கரிய பராக்கிரமமுடையவனுமான (இராமன்) சற்றே புன்சிரிப்பு கொண்டு அந்த எலும்பைப் பார்த்து கால் கட்டைவிரலால் பத்துயோஜனைக்குக் குறையாத தூரம் எறிந்தான்.

(௬௭) அப்பொழுது மறுபடியும் (அவன்) நம்பிக்கை யுண்டாக்க ஒரு பெரிய பாணத்தால் எழு மாமரங்களையும் மலையையும் பாதாளத்தையும் பிளந்தான்.

(௬௮) பிறகு இராமனது செய்கைகளால் நம்பிக்கை பிறந்தவனும் சந்தோஷமடைந்த மனதுடையவனுமான சுக்கிரீவன் அப்பொழுது இராமனுடன் கூடினவனாக குகை போன்ற கிஷ்கிந்தையை நோக்கிச்சென்றான்.

(௬௯) பிறகு குரங்கு சிரேஷ்டனும் பொன்போன்ற பசிய வர்ணமுடையவனுமான சுக்கிரீவன் கர்ச்சனை செய்தான். பெரிய அந்த சப்தத்தால் குரங்கரசனான வாலி வெளியே வந்தான்.

(௭௦) அப்பொழுது (வாலி) தாரையைத்தேற்றி சுக்கிரீவனுடன் சேர்ந்தான். இராகவனும் அங்கே வாலியை ஒரே பாணத்தால் கொன்றான்.

𑌤𑌤𑌃 𑌸𑍁𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌵𑌚𑌨𑌾𑌦𑍍𑌧𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌾𑌲𑌿𑌨𑌮𑌾𑌹𑌵𑍇 ।
𑌸𑍁𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌤𑌦𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑍇 𑌰𑌾𑌘𑌵𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌪𑌾𑌦𑌯𑌤𑍍 ॥ ௭௦ ॥

𑌸 𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌸𑌮𑌾𑌨𑍀𑌯 𑌵𑌾𑌨𑌰𑌾𑌨𑍍𑌵𑌾𑌨𑌰𑌰𑍍𑌷𑌭𑌃 ।
𑌦𑌿𑌶𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌦𑌿𑌦𑍃𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑍍𑌜𑌨𑌕𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌾𑌮𑍍 ॥ ௭௧ ॥

𑌤𑌤𑍋 𑌗𑍃𑌧𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌚𑌨𑌾𑌤𑍍𑌸𑌂𑌪𑌾𑌤𑍇𑌰𑍍𑌹𑌨𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍𑌬𑌲𑍀 ।
𑌶𑌤𑌯𑍋𑌜𑌨𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑍀𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌪𑍁𑌪𑍍𑌲𑍁𑌵𑍇 𑌲𑌵𑌣𑌾𑌰𑍍𑌣𑌵𑌮𑍍 ॥ ௭௨ ॥

𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌰𑍀𑌂 𑌰𑌾𑌵𑌣𑌪𑌾𑌲𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍 ।
𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶 𑌸𑍀𑌤𑌾𑌂 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀𑌮𑌶𑍋𑌕𑌵𑌨𑌿𑌕𑌾𑌂 𑌗𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥ ௭௩ ॥

𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌽𑌭𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌚 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯 𑌚 ।
𑌸𑌮𑌾𑌶𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌵𑌈𑌦𑍇𑌹𑍀𑌂 𑌮𑌰𑍍𑌦𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌤𑍋𑌰𑌣𑌮𑍍 ॥

𑌪𑌞𑍍𑌚 𑌸𑍇𑌨𑌾𑌗𑍍𑌰𑌗𑌾𑌨𑍍𑌹𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌪𑍍𑌤 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌸𑍁𑌤𑌾𑌨𑌪𑌿 ।
𑌶𑍂𑌰𑌮𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌚 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌪𑌿𑌷𑍍𑌯 𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌪𑌾𑌗𑌮𑌤𑍍 ॥ ௭௫ ॥

𑌅𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣𑍋𑌨𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌈𑌤𑌾𑌮𑌹𑌾𑌦𑍍𑌵𑌰𑌾
𑌤𑍍 । 𑌮𑌰𑍍𑌷𑌯𑌨𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌨𑍍 𑌵𑍀𑌰𑍋 𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌣
𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌦𑍃𑌚𑍍𑌛𑌯𑌾 ॥
௭௬ ॥

𑌤𑌤𑍋 𑌦𑌗𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍁𑌰𑍀𑌂 𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌮𑍃𑌤𑍇 𑌸𑍀𑌤𑌾𑌂 𑌚 𑌮𑌈𑌥𑌿𑌲𑍀𑌮𑍍 ।
𑌰𑌾𑌮𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑍁𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌰𑌾𑌯𑌾𑌨𑍍𑌮𑌹𑌾𑌕𑌪𑌿𑌃 ॥

𑌸𑍋𑌽𑌭𑌿𑌗𑌮𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌰𑌾𑌮𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌮𑍍 ।
𑌨𑍍𑌯𑌵𑍇𑌦𑌯𑌦𑌮𑍇𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌸𑍀𑌤𑍇𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑌃 ॥ ௭௮ ॥

(எ0) சுக்கிரீவனுடைய வார்த்தையால் இராகவன் சண்டையில் வாலியைக்கொன்ற பிறகு இராச்சியத்தில் சுக்கிரீவனையே நிறுத்தினன்.

(எக) சுக்கிரீவனும் ஜநகன் குமாரியான சீதையைக் காணுமிச்சை கொண்டவனாய் எல்லாக் குரங்குகளையும் வருவித்து திக்குகளைக் குறித்து அனுப்பினன்.

(எ௨) பிறகு வலியுடைய அனுமான் சம்பாதி யென்ற கழுகினுடைய வார்த்தையால் நூறு யோசனை விஸ்தீரணமுள்ள உப்பு சமுத்திரத்தைத் தாண்டினன்.

(எ௩) இராவணனால் காப்பாற்றப்பட்ட லங்கை பட்டணத்தை யடைந்து அங்கே, அசோக வனத்தில் பொருந்தியவளும், இராமனையே நினைத்துக்கொண்டிருப்பவளுமான சீதையைக் கண்டான்.

(எ௪) அடையாளத்தை சீதாதேவியிடம் சமர்ப்பித்து சமாசாரத்தையும் தெரியப்படுத்தி, சீதாதேவியைச் சமாதானப்படுத்தி தோரணவாயிலைப் பொடியாக்கினன்.

(எ௫) சேனபதிகள் ஐவரையும், மந்திரி குமாரர் எழுவரையும்கொன்று சூரனன அக்ஷனைப் பிண்டமாக்கித் தான் கட்டுள் அகப்பட்டான்.

(எ௬.எஎ) வீரனன அநுமான் பிரமனுடைய வரனால் தன்னை பிரமாஸ்திரத்தினல் விடப்பட்டவனக அறிந்துகொண்டும், வேறுகாரியத்தில் கண்ணுள்ளவனக அரக்கர்கள் தன்னை பிடித்துச் சென்றதைப் பொறுத்துக்கொண்டு பிறகு சிதாதேவியைத் தவிர லங்கை பட்டணத்தை எரித்து, இராமனுக்குச் சந்தோஷத்தைச் சொல்லுவதற்கு மறுபடியும் வந்தான்.

(எஅ) அளவற்ற புத்தியுடைய அநுமான் மகாத்துமாவான இராமனையடைந்து பிரதக்ஷணம்செய்து 'சீதை காணப்பட்டாள்' என்று உண்மையாகத் தெரியப்படுத்தினர்.

𑌤𑌤𑌸𑍍𑌸𑍁𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵 𑌸𑌹𑌿𑌤𑍋 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍀𑌰𑌂 𑌮𑌹𑍋𑌦𑌧𑍇𑌃 ।
𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌂𑌕𑍍𑌷𑍋𑌭𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌶𑌰𑍈𑌰𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌭𑍈𑌃 ॥
𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌚𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌸𑌰𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌪𑌤𑌿𑌃 ।
𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰 𑌵𑌚𑌨𑌾𑌚𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌨𑌲𑌂 𑌸𑍇𑌤𑍁𑌮𑌕𑌾𑌰𑌯𑌤𑍍 ॥ ௮௦॥

𑌤𑍇𑌨 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍁𑌰𑍀𑌂𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌂 𑌹𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌰𑌾𑌵𑌣𑌮𑌾𑌹𑌵𑍇 ।
𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌸𑍀𑌤𑌾 𑌮𑌨𑍁𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌾𑌂𑌵𑍍𑌰𑍀𑌡𑌾 𑌮𑍁𑌪𑌾𑌗𑌮𑌤𑍍॥ ௮௧॥
𑌤𑌾𑌮𑍁𑌵𑌾𑌚 𑌤𑌤𑍋 𑌰𑌾𑌮𑌃 𑌪𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌜𑌨 𑌸𑌂𑌸𑌦𑌿 ।
𑌅𑌮𑍃𑌷𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌾 𑌸𑌾𑌸𑍀𑌤𑌾 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌶 𑌜𑍍𑌵𑌲𑌨𑌂 𑌸𑌤𑍀 ॥ ௮௨॥
𑌤𑌤𑍋𑌽𑌗𑍍𑌨𑌿𑌵𑌚𑌨𑌾𑌤𑍍𑌸𑍀𑌤𑌾𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌗𑌤 𑌕𑌲𑍍𑌮𑌷𑌾𑌮𑍍 ।
𑌬𑌭𑍌 𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌃𑌪𑍂𑌜𑌿𑌤𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍈𑌵𑌤𑍈𑌃॥

𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌤𑍇𑌨 𑌮𑌹𑌤𑌾 𑌤𑍍𑌰𑍈𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌚𑌰𑌾𑌚𑌰𑌮𑍍 ।
𑌸𑌦𑍇𑌵𑌰𑍍𑌷𑌿𑌗𑌣𑌂𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌰𑌾𑌘𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃॥ ௮௪॥
𑌅𑌭𑌿𑌷𑌿𑌚𑍍𑌯𑌚𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌭𑍀𑌷𑌣𑌮𑍍 ।
𑌕𑍃𑌤𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾 𑌰𑌾𑌮𑍋 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌵𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌮𑍋𑌦𑌹॥ ௮௫॥
𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑍋𑌵𑌰𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯𑌚 𑌵𑌾𑌨𑌰𑌾𑌨𑍍।
𑌅𑌯𑍋𑌧𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍋 𑌰𑌾𑌮𑌃𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌕𑍇𑌣 𑌸𑍁𑌹𑍃𑌦𑍍𑌵𑍃𑌤𑌃॥

𑌭𑌰𑌦𑍍𑌵𑌾𑌜𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌂𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌸𑌤𑍍𑌯𑌪𑌰𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌃 ।
𑌭𑌰𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑌂 𑌰𑌾𑌮𑍋 𑌹𑌨𑍂𑌮𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌸𑌰𑍍𑌜𑌯𑌤𑍍॥

(எகூ) பிறகு இரகுநாதன் சுக்கிரீவனுடன் கூடிய வனாக சமுத்திரக்கரையை யடைந்து சூரியனுக்குச் சமான மான பாணங்களால் சமுத்திரத்தை வற்றச்செய்தான்.

(அ0) நதிகளுக்கு நாயகனான சமுத்திரமும் தன் உருவத்தைக் காண்பித்தான். (இராமனும்) சமுத்திர ராஜன் வார்த்தையாலேயே நளனைக்கொண்டு சேதுவைச் செய்வித்தான்.

(அக) இராமன் சேதுவால் லங்காபுரியை யடைந்து யுத்தத்தில் இராவணனைக்கொன்று; சீதாதேவியை யடைந்த பிறகு மிக்க வெட்கமடைந்தான்.

(அஉ) பிறகு இராமன் தேவியை ஜனங்களின் சபையில் கடுஞ்சொற்களைச்சொன்னார். பதிவிரதையான சீதை தாங்கமுடியாதவளாய் அக்கினியில் நுழைந்தாள்.

(அங) அதன் பிறகு இராமன், அக்கினி தேவனுடைய வார்த்தையால் சீதையை தோஷம் நீங்கியவளாக அறிந்து மிக்க ஆனந்தமடைந்தவனாய், தேவர்கள் யாவராலும் பூஜிக்கப்பட்டவனாய் விளங்கினான்.

(அச) மகாத்துமாவான இராகவனுடைய பெரிய காரியத்தால் அசையும் அசையாப்பொருள்களுடனும், தேவரிஷிக்கூட்டங்களுடனும் கூடிய மூவுலகும் மகிழ்ந்தது.

(அரு) இராமன் அரக்கர் கோனாக விபீஷணனை லங்கையில் அபிஷேகஞ்செய்து தன் காரியங்களைச்செய்து முடித்தவனாக, தாபந்தணிந்தவனாகப் பூரித்தான்.

(அசா) இராமன்தேவர்களிடமிருந்து வரன்கள்பெற்று வானரர்களைக் கிளம்பச்செய்து நேயர்களுடன் கூடியவனாய், புஷ்பக விமானத்தில் அயோத்தியை நோக்கிப் புறப்பட்டான்.

(அஎ) உண்மையில் திடபுத்தியுள்ள இராமன் பரத்து வாஜருடைய ஆசிரமத்தை யடைந்து பரதனருகில் அநுமானை யனுப்பினான்.

ஸர்வநாஶ்யாயிகா ஜுஷு ஸர்வஶ்ரீ வஸஸஹிதஸ்வஸ: |
ஸர்வஷ்கஞ்சஞ்சோரார்ஹ்யு நதிந்ராஙோ யயள தக்ஷ || அ.அ ||

நதிந்ராணெஜபாஙஹிகவா ஹ்ராக்ருஹி ஷுஹிதொரநவ: |
ராஙஸ்வீதாஙநர்வர்ஹ்யு ராஜ்யம் ஸர்வநாஸவாவுவாது ||

ஆஹ்ருஷ்ஙர்க்ஷிதொரொக ஷ்ஸர்ஷ:ஸர்வஷ்ஸ்ஸ்ர்யா
ஜிஷுக:| திராஙயொஹ்யொரஷ்ஷ ஜர்ஹிஷுக்ஷஹயவஜிஷுத: ||

நவர்த்ருஙரணங்கிஞ்சி ஜக்ஷ்யுஞிஸர்ரர்ஷா: கூவிசு: |
நாயஷுஷ்டாவியவா நித்யம் ஹவிஷ்யுஞி ஸதிவ்ரதா: || கூக ||

ந வா ஷ்ரிஜம் ஓயம் கிஞ்சி ஞாஸ்ர் ஙஜ்ஜஞி ஜஞவ: |
ந வா தஜம் ஹயம் கிஞ்சிஞாஷி ஜ்ரக்ருத ஒஞயா | கூஉ ||
ந வாஷி க்ஷர்ஷ்டய ஒத்ரு ந தக்ஷர ஹய ஒஞயா |

நஜராணிசராஷ்ராணி யநயா ந்யுர்தா நிச || கூங ||
நித்யம் ஆஙர்ஜிதாஷ்ஷெஷு யயாக்ருதயர்ஜெ தயா |

கஶ்வஜெஙயஶ்ஜெதஷிஷ்டா தயாஸஹர்ஸர்வணஷுஜெக: ||
ஜவாஙகொடுயர்தங்கவா ஞாஹ்ஹஜொகம் ஆயாஸ்ரதி |
கஸம்ஜெயங்யநாஙகவா ஞாஹ்ஹணெஹ்யொஙஹாயரா: ||

(அஅ) மறுபடியும் அவன் சுக்கிரீவனுடனும் கூடியவனாக புஷ்பகவிமானத்தில் ஏறி முன் நடந்த சம்பவங்களைப் பிதற்றிக்கொண்டே நந்திக் கிராமத்துக்கு போனான்.

(அகூ) பாபமற்ற இராமன் சகோதரர்களுடன் கூடினவனாக நந்திக் கிராமத்தில் ஜடையை நீக்கி சீதையையடைந்து மறுபடியும் அரசையடைந்தான்.

(கூ0) ஜனங்கள் பெருமகிழ்ச்சி யடைந்து சந்தோஷித்தவராய் பிரீதியுடன் கூடியவராய், தேகம் பூரித்தவராய், நல்லறத்தை யனுசரிப்பவராய், துன்பமற்றவராய், வியாதியற்றவராய், பஞ்சமுண்டாகுமென்ற பயம் விடுபட்டவராய் இருந்தனர்.

(கூக) புருஷர்கள் எங்காவது பிள்ளையின் சாவைக் காணமாட்டார்கள். ஸ்திரீகளும் எப்பொழுதும் புருஷர்களுடன் கூடியவர்களாகவும், புருஷனிடத்துப் பக்தியுடையவர்களாகவும் ஆவார்கள்.

(கூஉ) இராமராசில் நெருப்பினாலுண்டாகும் பயம், கொஞ்சமாவது உண்டாகாது; பிராணிகள் நீரில் முழுகி விடுவதில்லை; காற்றினாலுண்டான பயம் கொஞ்சமாவது உண்டாகாது; அப்படியே ஜுரங்களாலுண்டாகும் பயமும் நேரிடாது; பசியினாலுண்டாகும் பயமும் சம்பவியாது; அப்படியே திருடனுடைய பயம் நேரிடுகிறதில்லை.

(கூ௩) பட்டணங்களும், தேசங்களும், செல்வம் தானியம் முதலியவுடையன் ஆகும். ஜனங்கள் யாவரும் எப்பொழுதும் கிருதயுகத்தில் எப்படியோ அப்படியே சந்தோஷமடைந்தனர்.

(கூச கூ௫) மிக்க கீர்த்திவாய்ந்த (இராமன்) அநேக நூற்றுக் கணக்கான அசுவமேதயாகங்களாலும் அநேக சுவர்ணக யாகங்களாலும் தேவர்களைத் திருப்திசெய்து பதினாயிரம் கோடி பசுக்களையும் கணக்கிடற் கரிய செல்வத்தையும் மந்தணர்க்கு வழங்கி பிரமனுலகடைந்தான்.

𑌰𑌾𑌜𑌵𑌂𑌶𑌾𑌨𑍍𑌶𑌤𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑍍𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌰𑌾𑌘𑌵𑌃 ।
𑌚𑌾𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯𑌞𑍍𑌚 𑌲𑍋𑌕𑍇𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌵𑍇 𑌸𑍍𑌵𑍇 𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇 𑌨𑌿𑌯𑍋𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥ ௯௬ ॥

𑌦𑌶 𑌵𑌰𑍍𑌷 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌦𑌶 𑌵𑌰𑍍𑌷 𑌶𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌚 ।
𑌰𑌾𑌮𑍋 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌗𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥

𑌇𑌦𑌂 𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑌾𑌪𑌘𑍍𑌨𑌂 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌵𑍇𑌦𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌂𑌮𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌯𑌃 𑌪𑌠𑍇𑌦𑍍𑌰𑌾𑌮𑌚𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌾𑌪𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌏𑌤𑌦𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌮𑌾𑌯𑍁𑌷𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌠𑌨𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌨𑌰𑌃 ।
𑌸𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌪𑍌𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌸𑌗𑌣𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑍇 𑌮𑌹𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌪𑌠𑌨𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍋 𑌵𑌾𑌗𑍃𑌷𑌭𑌤𑍍𑌵𑌮𑍀𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋
𑌭𑍂𑌮𑌿𑌪𑌤𑌿𑌤𑍍𑌵𑌮𑍀𑌯𑌾𑌤𑍍 । 𑌵𑌣𑌿𑌗𑍍𑌜𑌨𑌃 𑌪𑌣𑍍𑌯𑌫𑌲𑌤𑍍𑌵𑌮𑍀𑌯𑌾
𑌜𑍍𑌜𑌨𑌶𑍍𑌚 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌮𑌹𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑍀𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥ ௧௦௦ ॥

𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌷𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌯𑌣𑍇 𑌆𑌦𑌿𑌕𑌾𑌵𑍍𑌯𑍇 𑌬𑌾𑌲𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇
𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

𑌅𑌥 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃

𑌨𑌾𑌰𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍁 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌵𑌿𑌶𑌾𑌰𑌦𑌃 ।
𑌪𑍂𑌜𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌸𑌹𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌮𑍁𑌨𑌿𑌂 ॥ ௧ ॥

(கூ௬) இவ்வுலகில் இராகவன் க்ஷத்திரிய வம்சங்களை நூற்றுக்கணக்காக நிலைநிறுத்துவான். நான்கு வருணங்களை தங்கள் தங்கள் ஆசிரம தர்மத்தில் நிற்கும்படி செய்வான்.

(கூ௭) இராமன் பதினோராயிரம் வருஷங்களும் அரசு புரிந்து பிரமனுலகடைவான்.

(கூ௮) பரிசுத்தமானதும், பாவத்தைப் போக்குவதும், புண்ணியமானதும், வேதங்களுக்குச் சமானமானதுமான இந்த இராமனது சரித்திரத்தை எவன் படிக்கிறனோ அவன் எல்லா பாவங்களாலும் விடுபடுகிறான்.

(கூகூ) ஆயுளும், உண்மையான அறங்கள் தங்கியதுமான இந்த இராமனுடைய சரித்திரத்தை படிக்கிற மனிதன் பிள்ளை பேரர்களுடனும் வேலைக்காரர்களுடனும் கூடியவனாக உடலைவிட்டு சுவர்க்கத்தில் மறியாதை பெற்றிருப்பான்.

(க00) இதனை படிக்கிற மனிதன் பிராமணனானல் வித்தைகளில் தேர்ந்தவனாவான். க்ஷத்திரியனானல் பூமிக்கரசனாவான். வைசியனானல் விற்றல் வாங்கலில் லாபமடைவான். சூத்திரனானல் மிக்க மறியாதைக் குறியவனாவான்.

முதல் சர்க்கம் முற்றிற்று.

இரண்டாவது ஸர்க்கம்.

பிரம்மன் வால்மீகி முனிவரைக்காணல்

(க) நாரத மகாமுனியின் அந்த வார்த்தையைக் கேட்டதும் வார்த்தைகளில் வல்லவரானவரும், அறவூர்த்தியுமான வால்மீகி முனிவர் சிஷ்யர்களுடன் கூடினவராய் (அச்சரித்தை)ப் புகழ்ந்தனர்.

யதாவத் பூஜிதஸ்தேந தேவர்ஷிர்நாரதஸ்ததா |
ஆப்ருஷ்ட்வைவாப்யநுஜ்ஞாதஸ்ஸ ஜகாம விஹாயஸம் ||

ஸ முஹூர்தம் கதே தஸ்மிந் தேவலோகம் முநிஸ்ததா |
ஜகாம தமஸாதீரம் ஜாஹ்நவ்யாஸ்த்வவிதூரத: || ௩||

ஸ து தீரம் ஸமாஸாத்ய தமஸாயா மஹாமுநி: |
ஶிஷ்யமாஹ ஸ்திதம் பார்ஶ்வே த்ருஷ்ட்வா தீர்தமகர்தமம் || ௪||
அகர்தமமிதம் தீர்தம் பரத்வாஜ நிஶாமய |
ரமணீயம் ப்ரஸந்நாம்பு ஸந்மநுஷ்யமநோ யதா || ௫||
ந்யஸ்யதாம் கலஶஸ்தாத தீயதாம் வல்கலம் மம |
இதமேவாவகாஹிஷ்யே தமஸாதீர்தமுத்தமம் ||

ஏவமுக்தோ பரத்வாஜோ வால்மீகேந மஹாத்மநா |
ப்ராயச்சத முநேஸ்தஸ்ய வல்கலம் நியதோ குரோ: || ௭||
ஸ ஶிஷ்யஹஸ்தாதாதாய வல்கலம் நியதேந்த்ரிய: |
விசசார ஹ பஶ்யம்ஸ்தத்ஸர்வதோ விபுலம் வநம் ||
தஸ்யாப்யாஶே து மிதுநம் சரந்தமநபாயிநம் |
ததர்ஶ பகவாம்ஸ்தத்ர க்ரௌஞ்சயோஶ்சாருநிஸ்வநம் ||

தஸ்மாத்து மிதுநாதேகம் புமாம்ஸம் பாபநிஶ்சய: |
ஜகாந வைரநிலயோ நிஷாதஸ்தஸ்ய பஶ்யத: || ௧௦||

(உ) தேவரிஷியாகிய அந்த நாரதர் வால்மீகியால் யோக்கியதைக்குத் தகுந்தபடி உபசரிக்கப்பட்டவராய், வால்மீகியை மகிழ்வித்து அவரிடம் அனுமதி பெற்றவராய் ஆகாயத்தை யடைந்தார்.

(ங) நாரதமகாமுனி கொஞ்ச காலத்தில் தேவருலகு சென்றதும் வால்மீகி முனிவர் கங்கைக்கு அருகாமையுள்ள தமசா நதியின் கரைக்குச்சென்றார்.

(ச-ரு) வால்மீகியானவர், தமசையினுடைய கரையை யடைந்ததும் சேறில்லாத புண்ணிய நீரைக்கண்டு பக்கத்தில் உள்ள சிஷ்யனை (பரத்துவாஜனை) நோக்கி; 'பரத்துவாஜ' நல்லோர் மனம்போல சேறில்லாததும் அழுக்கின்றியதுமான தண்ணீருடன் மனதிற்கினியதான இந்த தீர்த்தத்தைப்பார். அப்பா! ஜலபாத்திரத்தைக் கீழே வைப்பாய். எனக்கு மரவுரியைக்கொடு. மேலான இந்த தமசா நதியின் ஜலத்திலேயே ஸ்நானம் செய்கிறேன்" எனக் கூறினார்.

(எ) பெரும்புத்தியுடைய வால்மீகி முனிவரால் இவ்வாறு கூறப்பட்டவனும் குருவுக்குப் பிரியனுமான பரத்துவாஜன் அந்த முனிக்கு மரவுரியைக் கொடுத்தான்.

(அ) இந்திரியங்களை யடக்கிய அவர் சிஷ்யனுடைய கையிலிருந்தும ரவுரியை எடுத்துக்கொண்டு அகன்ற அந்த கானகத்தை எங்கும் பார்த்துக்கொண்டு திரிந்தார்.

(கூ) பகவானான வால்மீகி அந்தக் காட்டில் அந்நதிக்குச் சமீபத்திலேயே திரிந்துகொண்டிருப்பதும், தடங்கலில்லாததும், மனதிற்கினிய குரலுடையதுமான கிரௌஞ்ச பக்ஷிகள் ஆண் பெண் இரண்டைப் பார்த்தார்.

(க0) பாவத்தில் நிச்சய புத்தியும் (காமக்குரோதாதி) பகைகளுக்கிருப்பிடமுமான வேடன் ஒருவன் அந்த ஆண் பெண்களிலிருந்து புருஷப் பறவையொன்றை வால்மீகி முனிவர் பார்த்துக்கொண்டிருக்கையிலேயே கொன்றான்.

தம் ஶோணிதபரீதாங்கம் வேஷ்டமாநம் மஹீதலே ।
பார்யா து நிஹதம் த்ருஷ்ட்வா ருராவ கருணாம் கிரம் ॥
வியுக்தா பதிநா தேந த்விஜேந ஸஹசாரிணா ।
தாம்ரஶீர்ஷேண மத்தேந பத்ரிணா ஸஹிதேந வை ॥

ததா து தம் த்விஜம் த்ருஷ்ட்வா நிஷாதேந நிபாதிதம் ।
ருஷேர்தர்மாத்மநஸ்தஸ்ய காருண்யம் ஸமபத்யத ॥ ௧௩ ॥

தத꞉ கருணவேதித்வாத் அதர்மோ(அ)யமிதி த்விஜ꞉ ।
நிஶாம்ய ருததீம் க்ரௌஞ்சீம் இதம் வசநமப்ரவீத் ॥ ௧௪ ॥
மா நிஷாத ப்ரதிஷ்டாம் த்வம் அகம꞉ ஶாஶ்வதீ꞉ ஸமா꞉ ।
யத்க்ரௌஞ்சமிதுநாதேகம் அவதீ꞉ காமமோஹிதம் ॥ ௧௫ ॥

தஸ்யைவம் ப்ருவதஶ்சிந்தா பபூவ ஹ்ருதி வீக்ஷத꞉ ।
ஶோகார்தேநாஸ்ய ஶகுநே꞉ கிமிதம் வ்யாஹ்ருதம் மயா ॥

சிந்தயந் ஸ மஹாப்ராஜ்ஞ꞉ சகார மதிமாந் மதிம் ।
ஶிஷ்யம் சைவாப்ரவீத்வாக்யம் இதம் ஸ முநிபுங்கவ꞉ ॥ ௧௭ ॥
பாதபத்தோ(அ)க்ஷரஸம꞉ தந்த்ரீலயஸமந்வித꞉ ।
ஶோகார்தஸ்ய ப்ரவ்ருத்தோ மே ஶ்லோகோ பவது நாந்யதா ॥

(கக கஉ) பெண் கிரௌஞ்சம், தன்னுடைய புருஷனும் கூடத்திரிவதும் சிவந்த தலையுடையதும், கொழுத்ததும், இறக்கையுடையதும், மனமொருங்கு பட்டதுமான ஆண் பக்ஷியால் விடப்பட்டதாய்; கொல்லப்பட்டதையும் பூமியில் புரண்டுகொண்டிருக்கிறதையும் இரத்தத்தால் பூசப்பட்ட சரீரமுடையதுமான ஆண் கிரௌஞ்சத்தைக் கண்டு இரக்கமுண்டாகக் கூடிய குரலுடன் அழுதது.

(கங) அப்பொழுது வேடனால் அடித்துத் தள்ளப்பட்ட அந்த பக்ஷியைப் பார்த்து தர்மாத்துமாவான வால்மீகி ரிஷிக்கு இரக்கமுண்டாயிற்று.

(கச) பிராமணன் அழுகிற பெண் கிரௌஞ்சத்தைப் பார்த்து இரக்கம் பிறந்ததால் இப்படிக்கொன்றது தர்மமல்ல என நினைத்து, "பாபி! வேடா! நீ எந்தக் காரணத்தால் காமவேட்கையால் தன்னையறியா திருந்த கிரௌஞ்ச பக்ஷிகளில் ஒன்றைக் கொன்றாயோ அந்தக் காரணத்தால் அநேக வருஷங்கள் ஆயுளடையாமலிருப்பாய்" என்ற வார்த்தையைச் சொன்னார்.

(கரு) பார்த்துக்கொண்டிருப்பவரும், இவ்வாறாகப் பேசியவருமான அந்த வால்மீகி மகரிஷியினுடைய மனதில் 'இந்த பக்ஷி காரணமாக துக்கத்தால் வருத்தப்படுகிற என்னால் இன்று பேசப்பட்ட இவ்வார்த்தைகள் எப்பேர்பட்டவை' என்ற நினைவு உண்டாயிற்று.

(கஎ-கஅ) மகா பண்டிதனும் புத்திமானுமான வால்மீகி ஆலோசித்துக்கொண்டு திடமான எண்ணங்கொண்டார். மறுபடியும் முனிசிரேஷ்டர் சிஷ்யனை நோக்கி, "துக்கத்துடனிருக்கும் என்னுடைய வாயிலிருந்து வெளிவந்ததும் நான்கு பாதங்களாலாகியதும் பாதங்களில் சமமான எழுத்துக்கள் கூடியதுமான சுலோகமெனச் சொல்லுவர்" என்றார்.

𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑌤𑍋 𑌮𑍁𑌨𑍇𑌰𑍍𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌮𑌨𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌜𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌸𑌂𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑍋𑌽𑌭𑌵𑌦𑍍𑌗𑍁𑌰𑍁𑌃

𑌸𑍋𑌽𑌭𑌿𑌷𑍇𑌕𑌂 𑌤𑌤𑌃 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌿𑌧𑌿 ।
𑌤𑌮𑍇𑌵 𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌨𑍍𑌨𑌰𑍍𑌥𑌮𑍁𑌪𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤 𑌵𑍈 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃 ॥ ௨௦ ॥
𑌭𑌰𑌦𑍍𑌵𑌾𑌜𑌸𑍍𑌤𑌤𑌃 𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌨𑍀𑌤𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌗𑍁𑌰𑍋𑌃 ।
𑌕𑌲𑌶𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌮𑌾𑌦𑌾𑌯 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑌤𑍋𑌽𑌨𑍁𑌜𑌗𑌾𑌮 𑌹 ॥ ௨௧ ॥
𑌸 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌪𑌦𑌂 𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌸𑌹 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌵𑌿𑌤𑍍 ।
𑌉𑌪𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌕𑌥𑌾𑌶𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚𑌕𑌾𑌰 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌮𑌾𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 ॥ ௨௨ ॥
𑌆𑌜𑌗𑌾𑌮 𑌤𑌤𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 𑌲𑍋𑌕𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌃 ।
𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌮𑍁𑌖𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍇𑌜𑌾 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌂 𑌤𑌂 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌪𑍁𑌙𑍍𑌗𑌵𑌮𑍍 ॥

𑌵𑌾𑌲𑍍𑌮𑍀𑌕𑌿𑌰𑌥 𑌤𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌹𑌸𑍋𑌤𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌵𑌾𑌗𑍍𑌯𑌤𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑍋 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌥𑍌 𑌪𑌰𑌮𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌃
𑌪𑍂𑌜𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌤𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌘𑍍𑌯𑌾𑌸𑌨𑌵𑌨𑍍𑌦𑌨𑍈𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌵𑌚𑍍𑌚𑍈𑌨𑌂 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾𑌽𑌨𑌾𑌮𑌯𑌮𑌵𑍍𑌯𑌯𑌮𑍍 ॥ ௨௩ ॥

𑌅𑌥𑍋𑌪𑌵𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌾𑌸𑌨𑍇 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌰𑍍𑌚𑌿𑌤𑍇 ।
𑌵𑌾𑌲𑍍𑌮𑍀𑌕𑌯𑍇 𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑌯𑍇 𑌸𑌨𑍍𑌦𑌿𑌦𑍇𑌶𑌾𑌸𑌨𑌂 𑌤𑌤𑌃 ॥ ௨௪ ॥
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌸𑌮𑌨𑍁𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌸𑍍𑌸𑍋𑌽𑌪𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌵𑌿𑌶𑌦𑌾𑌸𑌨𑍇 ।
𑌉𑌪𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑍇 𑌤𑌦𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌲𑍍𑌲𑍋𑌕𑌪𑌿𑌤𑌾𑌮𑌹𑍇 ॥
𑌤𑌦𑍍𑌗𑌤𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌵𑌾𑌲𑍍𑌮𑍀𑌕𑌿𑌰𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌮𑌾𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 ।

(கக) சிஷ்யனோ வால்மீகி முனிவர் பேசுகிற ஒப்புயர் வற்ற வாக்கியத்தை தக்கதென எடுத்துக்கொண்டார். வால்மீகி முனிவர் பரத்துவாஜன் விஷயமாக சந்தோஷ மடைந்தவர் ஆனார்.

(உ0) பிறகு முனிவர் தமசையின் தீர்த்தத்தில் ஸ்னா னம்செய்து அந்த விஷயத்தையே மனதில் கொண்டவராய் தன் ஆசிரமத்திற்குப்போகத் திரும்பினார்.

(உக) பிறகு சிஷ்யன் அடக்கமுடையவனும் சாஸ்திரங் களை யறிந்தவனும் முனியுமான பாரத்துவாஜன் ஜலம் நிறை ந்தகலசத்தை எடுத்துக்கொண்டு பின்தொடர்தான்.

(உஉ) தர்மத்தையறிந்த வால்மீகி சிஷ்யனுடன்கூட ஆச்சிரமத்தை யடைந்து உட்கார்ந்தவராய் தியானத்தி லமர்ந்து மற்றை நியமங்களையும் செய்தார்.

(உங) பிறகு உலகங்களைச் சிருஷ்டிப்பவரும், உலக நாயகரும், நான்கு முகமுடையவரும், மிக்க பிரபாவமுடைய வருமான பிரம்மன் முனிசிரேஷ்டனான வால்மீகி முனியைக் காண்பதற்கு வந்தார்.

(உச) பின்னர் வால்மீகி அவரைக்கண்டு உடனே எழுந்து பரம ஆச்சரியமடைந்தவராய் பேச்செழாதவராய், கைகூப்பிக்கொண்டவராய், பரிசுத்தராய் ஆகி நின்றார்.

(உரு) பிரம்மனை முறைப்படிநமஸ்கரித்துஇடைவிடாத அவரது க்ஷேமத்தையும் கேட்டு அடிநீரும் கைநீரும் உண்ணீருமளித்து ஆசன நமஸ்காரம் முதலியவைகளால் பூஜித்தார்.

(உசா) பின்னர் மகாத்துமாவான பிரம்மன் மிகவும் பூஜிக்கப்பட்ட ஆசனத்திலமர்ந்து ரிஷிசிரேஷ்டரான வால்மீகியை உட்காரும்படி யுத்தரவிட்டான்.

(உஎ) வால்மீகியும் பிரம்மதேவனால் உத்தரவிடப் பட்டவராய் ஆசனத்தமர்ந்தார். உலகங்களுக்குப் பாட்ட னான பிரம்மன் கண்ணுக்கெதிரில் வீற்றிருப்பவராயிருக்கை

பாபாத்மநா க்ருதம் கஷ்டம் வைரக்ரஹணபுத்திநா॥
யஸ்தாத்ருஶம் சாருரவம் க்ரௌஞ்சம் ஹந்யாதகாரணாத்।

ஶோசந்நேவ புந: க்ரௌஞ்சீம் உபஶ்லோகமிமம் புந:॥
ஜகாவந்தர்கதமநா பூத்வா ஶோகபராயண:।

தமுவாச ததோ ப்ரஹ்மா ப்ரஹஸ்ய முநிபுங்கவம்॥
ஶ்லோக ஏவ த்வயா பத்தோ நாத்ர கார்யா விசாரணா।

மச்சந்தாதேவ தே ப்ரஹ்மந் ப்ரவ்ருத்தேயம் ஸரஸ்வதீ ॥ ௩௧॥
ராமஸ்ய சரிதம் க்ருத்ஸ்நம் குரு த்வம்ருஷிஸத்தம।

தர்மாத்மநோ குணவதோ லோகே ராமஸ்ய தீமத:॥
வ்ருத்தம் கதய தீரஸ்ய யதா தே நாரதாச்ச்ருதம்।

ரஹஸ்யஞ்ச ப்ரகாஶஞ்ச யத்வ்ருத்தம் தஸ்ய தீமத: ॥ ௩௨॥
ராமஸ்ய ஸஹ ஸௌமித்ரே ராக்ஷஸாநாஞ்ச ஸர்வஶ:
வைதேஹ்யாஶ்சைவ யத்வ்ருத்தம் ப்ரகாஶம் யதி வா ரஹ:॥
தச்சாப்யவிதிதம் ஸர்வம் விதிதம் தே பவிஷ்யதி।

யில் வால்மீகிமுனிவர் கிரௌஞ்சத்தை நினைத்த மனதுடன் தியானத்தில் இருந்தார்.

(உஅ) எந்தவேடன் அப்பேர்ப்பட்ட மனதிற்கினிய குரலுடைய கிரௌஞ்சத்தைக் காரணமின்றி பிடிக்கவேண்டும் என்ற புத்தியால் கொன்றானோ பாவியாகிய அவனால் பயங்கரமான காரியம் செய்யப்பட்டது.

(உகூ) துக்கத்தால் தன்னை மறந்தவர் மனதிற்குள்ளுடையதை நினைக்கும் மனதுடையவராகி பெண் கிரௌஞ்சத்தைப்பற்றி துக்கித்துக்கொண்டே மறுபடி இந்த சுலோகத்தைப் படித்தார்.

(௩0) அதன் பின்னர் பிரமதேவன் முனிவனான வால்மிகியைக் குறித்துச் சிரித்தபடியே, "உன்னால் கட்டப்பட்டது சுலோகமே இந்த விஷயத்தில் ஐயமின்று.

(௩க) ஏ பிராமணா! உம்முடைய மாநிஷாத யென்ற இந்த வாக்கியம் என்னுடைய இஷ்டத்தாலேயே உண்டாயது. ரிஷிசிரேஷ்டரே! நீர் இராமனுடைய சரித்திரம் யாவற்றையும் செய்வீர்.

(௩உ) தர்ம சுவபாவமுடையவனும் உலகில் குணத்தில் மேம்பட்டவனும், புத்திமானும், தைரியசாலியுமான இராமனுடைய சரித்திரம் எவ்வாறு நாரதரிடமிருந்து கேட்கப்பட்டதோ அவ்வாறே சொல்லும்.

(௩௪) புத்திமானான லட்சுமணனுடன் கூடிய அந்த இராமனுடையதும் இராட்சதர்களுடையதும், பிறரறியாததும், எவருக்கும் தெரிந்ததும், எல்லாவகையாலும் எந்த சரித்திரமுண்டோ அதையும்; சீதையுடையதும் யாவருக்கும் தெரிந்ததாவது இரகசியமாவது எந்த சரித்திரமோ அதுவும் யாவரும் சாதாரணமாக அறியாததும் உனக்குத் தெரிந்ததாக ஆகும்.

ந தே வாகந்ருதா காவ்யே காசிதத்ர பவிஷ்யதி ।
குரு ராமகதாம் புண்யாம் ஶ்லோகபத்தாம் மநோரமாம் ।

யாவத்ஸ்தாஸ்யந்தி கிரய: ஸரிதஶ்ச மஹீதலே ॥ ௩௬ ॥
தாவத்ராமாயணகதா லோகேஷு ப்ரசரிஷ்யதி ।
யாவத்ராமாயணகதா த்வத்க்ருதா ப்ரசரிஷ்யதி ॥ ௩௭ ॥
தாவதூர்த்வமதஶ்ச த்வம் மல்லோகேஷு நிவத்ஸ்யஸி ।

இத்யுக்த்வா பகவாந் ப்ரஹ்மா தத்ரைவாந்தரதீயத ॥ ௩௮ ॥
தத: ஸஶிஷ்யோ பகவாந் முநிர்விஸ்மயமாயயௌ ।
தஸ்ய ஶிஷ்யாஸ்தத: ஸர்வே ஜகு: ஶ்லோகமிமம் புந: ॥
முஹுர்முஹு: ப்ரீயமாணா: ப்ராஹுஶ்ச ப்ருஶவிஸ்மிதா: ।

ஸமாக்ஷரைஶ்சதுர்பிர்ய: பாதைர்கீதோ மஹர்ஷிணா ॥
ஸோऽநுவ்யாஹரணாத்பூய: ஶோக: ஶ்லோகத்வமாகத: ।

தஸ்ய புத்திரியம் ஜாதா வால்மீகேர்பாவிதாத்மந: ।
க்ருத்ஸ்நம் ராமாயணம் காவ்யமீத்ருஶை: கரவாண்யஹம் ॥

உதாரவ்ருத்தார்தபதைர்மநோரமைஸ்ததாஸ்ய ராமஸ்ய
சகார கீர்திமாந் । ஸமாக்ஷரை: ஶ்லோகஶதைர்யஶஸ்வி
நோ யஶஸ்கரம் காவ்யமுதாரதீர்முநி: ॥ ௪௨ ॥

(கூருஉ) இந்தக் காவியத்தில் உன்னுடைய வார்த்தை ஒன்றுவது பொய்யாகாது. புண்ணியமானதும், மனதிற் கின்பம் பயப்பதும், சுலோகத்தாலானதுமான இராமனுடைய கதையைச் செய்.

(கூசுஉ) மலைகளும், நதிகளும், பூமியில் எதுவரையில் நிற்குமோ அதுவரையில் இராமாயண கதை உலகுகளில் பரவியிருக்கும்.

(கூஎஉ) எதுவரையில் உன்னல் செய்யப்பட்ட இராமாயண கதை பரவியிருக்குமோ அதுவரையில் நீ என்னல் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட உலகங்களில் மேலுலகிலும் கீழுலகிலும் வசிப்பாய்.

(கூஅஉ) இவ்வாருகக்கூறி பகவானுகிய பிரமன் அங்கிருந்தே மறைந்தார். அதன் பிறகு பகவானுகிய வால்மீகி சிஷ்யர்களுடன் ஆச்சரியமடைந்தார்.

(கூகூஉ) அதற்குப் பிறகு அந்த வால்மீகியினுடைய சிஷ்யர்கள்யாவரும் அடிக்கடி சந்தோஷித்தவர்களாய் மிக்க ஆச்சரியமடைந்தவர்களாய் அடிக்கடி இந்த சுலோகத்தைப் பாடினர்கள்.

(சய்உ) எது சமமான எழுத்துக்களுடைய நான்கு பாதங்களுடன் வால்மீகியால் பாடப்பட்டதோ அந்த சுலோகம் திருப்பித் திருப்பி படிப்பதாய் மறுபடியும் சுலோகத்தின் தன்மையே யடைந்தது.

(சகஉ) "நான் இராமாயணம் என்னும் காவியம் முழுவதையும் இவ்வித சுலோகங்களாகச் செய்கிறேன்" என்ற புத்தியானது தியானிக்கப்பட்ட பரமாத்துமாவையுடைய அந்த மகாரிஷிக்கு உண்டாயிற்று.

(சஉஉ) கீர்த்தியுடையவரும், பெரிய புத்தியுடையவருமான வால்மீகி முனி அப்பொழுது கீர்த்திமானுகிய இராமனுடைய கீர்த்தியுண்டாகக்கூடிய இக்காவியத்தை உத்தமலட்சணத்துடன் கூடிய பாட்டுக்களை பொருள் சப்த

𑌤𑌦𑍁𑌪𑌗𑌤 𑌸𑌮𑌾𑌸𑌸𑌨𑍍𑌧𑌿𑌯𑍋𑌗𑌂 𑌸𑌮𑌮𑌧𑍁𑌰𑍋𑌪𑌨
𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌬𑌦𑍍𑌧𑌮𑍍 । 𑌰𑌘𑍁𑌵𑌰𑌚𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌪𑍍𑌰𑌣𑍀𑌤𑌂
𑌦𑌶𑌶𑌿𑌰𑌸𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌧𑌂 𑌨𑌿𑌶𑌾𑌮𑌯𑌧𑍍𑌵𑌮𑍍 ॥ ௪௰௩॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌬𑌾𑌲𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃 ॥

𑌅𑌥 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌮𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌮𑌨𑍍𑌵𑍇𑌷𑌤𑍇 𑌭𑍂𑌯𑍋 𑌯𑌦𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌧𑍀𑌮𑌤𑌃 ॥ ௧॥

𑌉𑌪𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍍𑌯𑍋𑌦𑌕𑌂 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌙𑍍𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌚𑍀𑌨𑌾𑌗𑍍𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌦𑌰𑍍𑌭𑍇𑌷𑍁 𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇𑌣𑌾𑌨𑍍𑌵𑍇𑌷𑌤𑍇 𑌗𑌤𑌿𑌮𑍍 ॥

𑌰𑌾𑌮𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑌸𑍀𑌤𑌾𑌭𑍀𑌰𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌦𑌶𑌰𑌥𑍇𑌨 𑌚 ।
𑌸𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌸𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌯𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑌃 ॥
𑌹𑌸𑌿𑌤𑌂 𑌭𑌾𑌷𑌿𑌤𑌂 𑌯𑌚𑍍𑌚 𑌗𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌯𑌚𑍍𑌚 𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌤𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌤𑍍𑌸𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥ ௪॥

𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑍇𑌨 𑌚 𑌤𑌥𑌾 𑌯𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌚𑌰𑌤𑌾 𑌵𑌨𑍇 ।
𑌸𑌤𑍍𑌯𑌸𑌨𑍍𑌧𑍇𑌨 𑌰𑌾𑌮𑍇𑌣 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌵𑌵𑍇𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ ௫॥

ங்களுடன் கூடியவும், மனதிற்கினிமையானவும், சமமான எழுத்துக்களுடையவுமான அநேக நூறு சுலோகங்களால் செய்தார்.

(௪௩-௭) சாஸ்திரங்களாலடைந்த சமாச சந்திமுதலியவுடன் கூடியதும், சமமானதும், இனிமையானதும் அர்த்தம் பொருந்தியதுமான, வாக்கியங்களாலமைக்கப் பெற்றதும் இராகவ சிரேஷ்டனுடைய சரித்திரமும், இராவணனது வதமும் வால்மீகியால் செய்யப்பட்டதுமான் அந்த இராமாயணக் கதையை நீங்கள் கேட்பீராக.

இரண்டாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

மூன்றாஞ் ஸர்க்கம்.

இராம சரிதம்.

(௧) அறத்தில் எண்ணமுடைய வால்மீகி அறத்துடன் கூடின நாரதரால் கூறப்பட்ட பொருள் யாவற்றையும் கேட்டு மறுபடியும், புத்திமானன அந்த இராமனுடைய சரித்திரம் எதுவோ அதைத் தெளிவாக ஆலோசித்தார்.

(௨) வால்மீகி நன்றாக ஜலத்தை ஆசமனம்செய்து கிழக்கு நுனியாகவுள்ள தர்ப்பைகளிலிருந்து கை கூப்பியவராய் தருமத்தால் சரித்திரத்தின் நடையை ஆலோசித்தார்.

(௩-௪) இராமலட்சுமண சீதைகளாலும் மனைவியரோடும் இராஜ்ஜியத்தோடும் கூடின தசரத ராஜனாலும் எது அடையப்பட்டதோ அந்த விஷயத்தில் எது சிரிக்கப்பட்டதோ, பேசப்பட்டதோ எது நடையோ எது நடத்தையோ அவையாவற்றையும் உண்மையாக நடந்தபடி தர்மத்தாலும் சக்தியாலும் நன்றாகப் பார்த்தார்.

(௫) மனைவியை மூன்றாவளாகக்கொண்டு காட்டில் அலைபவனும் உண்மையான பிரதிக்ஞையுடையவனுமான

𑌤𑌤𑌃𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌯𑍋𑌗𑌮𑌾𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 ।
𑌪𑍁𑌰𑌾 𑌯𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌾𑌣𑌾𑌵𑌾𑌮𑌲𑌕𑌂 𑌯𑌥𑌾 ‖ ௬ ‖

𑌤𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑍋 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇𑌣 𑌸 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑌿𑌃
𑌅𑌭𑌿𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌮𑍁𑌦𑍍𑌯𑌤𑌃 ‖ ௭ ‖
𑌕𑌾𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌗𑍁𑌣𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌗𑍁𑌣𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍 ।
𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌮𑌿𑌵 𑌰𑌤𑍍𑌨𑌾𑌢𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌮𑌨𑍋𑌹𑌰𑌮𑍍 ‖ ௮ ‖

𑌸 𑌯𑌥𑌾 𑌕𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌨𑌾𑌰𑌦𑍇𑌨 𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾 ।
𑌰𑌘𑍁𑌵𑌂𑌶𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌚𑌕𑌾𑌰 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍃𑌷𑌿𑌃 ‖ ௯ ‖

𑌜𑌨𑍍𑌮 𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍁𑌮𑌹𑌦𑍍𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍁𑌕𑍂𑌲𑌤𑌾𑌮𑍍 ।
𑌲𑍋𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌶𑍀𑌲𑌤𑌾𑌮𑍍
𑌨𑌾𑌨𑌾𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌕𑌥𑌾𑌶𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌸𑌹𑌾𑌯𑌨𑍇 ।
𑌜𑌾𑌨𑌕𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌵𑌾𑌹𑌂 𑌚 𑌧𑌨𑍁𑌷𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌭𑍇𑌦𑌨𑌮𑍍 ‖ ௧௧ ‖

𑌰𑌾𑌮𑌰𑌾𑌮𑌵𑌿𑌵𑌾𑌦𑌂 𑌚 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑍍𑌦𑌾𑌶𑌰𑌥𑍇𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 ।
𑌤𑌥𑌾𑌭𑌿𑌷𑍇𑌕𑌂 𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍈𑌕𑍇𑌯𑍍𑌯𑌾 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌟𑌭𑌾𑌵𑌤𑌾𑌮𑍍 ‖
𑌵𑍍𑌯𑌾𑌘𑌾𑌤𑌂 𑌚𑌾𑌭𑌿𑌷𑍇𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌵𑌿𑌵𑌾𑌸𑌨𑌮𑍍 ।

இராமனால் அப்பொழுது எது அடையப்பட்டதோ அது யாவற்றும் பார்க்கப்பட்டது.

(௬) அதன் பின்னர் தர்ம சுவபாவரான வால்மீகி யோகத்தில் இருப்பவராய் முன்னர் அந்த இராமர் முதலானவரிடத்தில் எது நடந்ததோ அது யாவற்றையும் கைத்தலத்து நெல்லிக்கனிபோலப் பார்த்தார்.

(எ-அ) மிக்க காந்தி பொருந்திய அவர் இராம சரித்திரம் யாவற்றையும் தர்மத்தினால் நடந்தபடி கண்டு குணங்களால் மனதிற்கினிய இராமனுடைய இன்பம் பொருள் முதலிய குணங்களுடன் கூடியதும், அறம் பொருள் முதலிய குணங்களை ஏராளமாகவுடையதும், கடல்போல் இரத்தினங்களுடையதும், எல்லா ஜனங்களுடைய காதையும் மனதையும் கவரத்தகுந்ததுமான சரித்திரத்தைச் செய்வதற்கு முயற்சித்தார்.

(௯) மகாத்துமாவான அந்த வால்மீகி ரிஷியானவர் நாரத மகரிஷியால் முன்பு சொல்லப்பட்டவாறு இரகுவம்சத்தின் சரித்திரத்தைச் செய்தார்.

(௰-௧௧) பகவானான வால்மீகி ரிஷி இராமனுடைய அவதாரமும், மிக்க வீரியமும், பலருக்கு அனுகூலமானதும், உலகத்தவருடைய பிரியத்திற்குப் பாத்திரமானதும், அபராதங்களை பொறுத்துக்கொள்ளுவதும், அழகுவாய்ந்ததும் வாய்மையையும், விசுவாமித்திரருடன் கூடியதில் வேறான அநேகவிதமான ஆச்சரியமான கதைகளையும், சீதாதேவி: ஊர்மிளை, மாண்டவி, சுருதகீர்த்தி என்ற இவர்களுடைய திருமணமும், வில்லினுடைய முறிவையும் செய்தார்.

(௧௨-௧௩) இராமர் பரசுராமருடைய சம்வாதமும் தசரத புத்திரனான இராமனுடைய குணங்களையும், இராமனுடைய அபிஷேகமும் கைகேயினுடைய கெட்ட மனதையும், பட்டாபிஷேகத்திற்குத் தடையும், இராமன் அரண்ணியத்திற்குப் போதலும், அரசனுடைய துக்கவாற்

ராஜ்ஞஶ்ச விலாபஞ்ச பரலோகஸ்ய சாஶ்ரயம் ॥ ௧௪ ॥
ப்ரக்ருதீநாம் விஷாதஞ்ச ப்ரக்ருதீநாம் விஸர்ஜநம் ।
நிஷாதாதிபஸம்வாதம் ஸூதோபாவர்தநம் ததா ॥
கங்காயாஶ்சாபி ஸந்தாரம் பரத்வாஜஸ்ய தர்ஶநம் ।
பரத்வாஜாப்யநுஜ்ஞாநாச் சித்ரகூடஸ்ய தர்ஶநம் ॥ ௧௫ ॥
வாஸ்துகர்ம நிவேஶஞ்ச பரதாகமநம் ததா ।
ப்ரஸாதநஞ்ச ராமஸ்ய பிதுஶ்ச ஸலிலக்ரியாம் ॥ ௧௬ ॥
பாதுகாக்ர்யாபிஷேகஞ்ச நந்திக்ராமநிவாஸநம் ।
தண்டகாரண்யகமநம் விராதஸ்ய வதம் ததா ॥ ௧௭ ॥
தர்ஶநம் ஶரபங்கஸ்ய ஸுதீக்ஷ்ணேந ஸமாகமம் ।
அநஸூயாஸஹாஸ்யாஞ்ச அங்கராகஸ்ய சார்பணம் ॥
அகஸ்த்யதர்ஶநஞ்சைவ ஜடாயோரபிஸங்கமம் ।
பஞ்சவட்யாஶ்ச கமநம் ஶூர்பணக்யாஶ்ச தர்ஶநம் ॥ ௧௯ ॥
ஶூர்பணக்யாஶ்ச ஸம்வாதம் விரூபகரணம் ததா ।
வதங்கரத்ரிஶிரஸோருத்தாநம் ராவணஸ்ய ச ॥ ௨௦ ॥
மாரீசஸ்ய வதஞ்சைவ வைதேஹ்யா ஹரணம் ததா ।
ராகவஸ்ய விலாபஞ்ச க்ருத்ரராஜநிபர்ஹணம் ॥ ௨௧ ॥
கபந்ததர்ஶநஞ்சைவ பம்பாயாஶ்சாபி தர்ஶநம் ।
ஶபர்யா தர்ஶநஞ்சைவ பலமூலாஶநம் ததா ॥ ௨௨ ॥
விலாபஞ்சைவ பம்பாயாம் ஹநூமத்தர்ஶநம் ததா ।
ருஶ்யமூகஸ்ய கமநம் ஸுக்ரீவேண ஸமாகம: ॥ ௨௩ ॥
ப்ரத்யயோத்பாதநம் ஸக்யம் வாலிஸுக்ரீவவிக்ரஹம் ।

றலும், ஸ்வர்க்கத்தை யடைதலும், ஜ[illegible] தூக்கமும், ஜனங்களுடைய விடுதலும், (இராமனை விட்டு நீங்கலும்) வேடத்தலைவனாகிய குகனுடைய சம்பாஷணையும், இரதம் ஓட்டுபவனான சுமந்திரனுடைய திரும்பிவருதலும், கங்கையைக் கடத்தலும், பரத்துவாஜ முனிவருடைய தரிசனமும், பரத்துவாஜருடைய கட்டளைப்படி சித்திரகூட மலையைப் பார்த்தலும், ஆசிரமிகளுக்குத் தகுந்த வீடு அமைத்தலும், அதனில் தங்குதலும், பரதனுடைய வருகையும், இராகவனுடைய பிரியமும் தகப்பனுடைய நீர்க்கடன்களும், பாதுகைகளின் அபிஷேகமும், நந்திக் கிராமத்தில் வசித்தலும், அவர் ஷ்ரிவாகச்செய்தார்.

(கஎ.உக) பின்னர் அந்த மகாரிஷி, தண்டகாரண்ணியத்திற்குப் போதலும்; அப்படியே விராதனுடைய வதமும், சரபங்க மகரிஷியைக் காண்டலும், சுதீக்ஷிணருடன் சேர்தலும், அநசூயாதேவியுடன் கூடி வீற்றிருத்தலும், அத்தேவி பிராட்டிக்கு மெய்ப்பூச்சுக்களளித்தலும், அகத்தியமுனிவரது சேவையும், ஜடாயுவின் சேர்க்கையும், பஞ்சவடிக்குப் போதலும், சூர்ப்பணகையைப் பாத்தலும். சூர்ப்பணகையுடன் சம்பாஷணையும், அப்படியே அங்கபங்கமும், கரன் திரிசிரன் இவர்களுடைய வதமும், இராவணனுடைய வெளி வருகையும், மாரீசனுடைய வதமும், விதேகராஜன் பெண்ணான சீதையைத் தூக்கிப் போதலும், இராகவன் கதரலும். கழுகரசனான ஜடாயுவைக் கொல்லுதலும் விவரித்து எழுதினார்.

(உஉ.உகூ) மறுபடியும் அந்த வால்மீகிரிஷி கபந்தனைக் கண்டதும், பம்பா ஏரியைக் காண்பதும், சபரியினுடைய தரிசனமும், கனிவர்க்கங்களைப் புசித்தலும், பம்பையில் ஸீதையைப்பற்றி துக்கித்தலும், அநுமானைக் காண்பதும், ரிசியமூகத்திற்குச்செல்லுதலும், சுக்ரீவனுடன் சேர்க்கையும் நம்பிக்கை யுண்டாக்குதலும், நட்பும், வாலி சுக்கிரீ

—ப்ரமதனஞ்சைவ ஸுக்ரீவப்ரதிபாதனம் ॥ ௨௪॥
தாராவிலாபம் ஸமயம் வர்ஷராத்ரநிவாஸனம் ।
கோபம் ராகவஸிம்ஹஸ்ய பலானாமுபஸங்க்ரஹம் ॥
திஶ: ப்ரஸ்தாபனஞ்சைவ ப்ருதிவ்யாஶ்ச நிவேதனம் ।
அங்குலீயகதானஞ்ச ருக்ஷஸ்ய பிலதர்ஶனம் ॥ ௨௫॥
ப்ராயோபவேஶனஞ்சாபி ஸம்பாதேஶ்சாபி தர்ஶனம் ।

பர்வதாரோஹணஞ்சாபி ஸாகரஸ்ய ச லங்கனம் ॥
ஸமுத்ரவசனாச்சைவ மைநாகஸ்ய ச தர்ஶனம் ।
ஸிம்ஹிகாயாஶ்ச நிதனம் லங்காமலயதர்ஶனம் ॥
ராத்ரௌ லங்காப்ரவேஶஞ்ச ஏகஸ்யாத விசிந்தனம் ।
ஆபானபூமிகமனமவரோதஸ்ய தர்ஶனம் ॥ ௨௯॥
தர்ஶனம் ராவணஸ்யாபி புஷ்பகஸ்ய ச தர்ஶனம் ।
அஶோகவனிகாயானம் ஸீதாயாஶ்சாபி தர்ஶனம் ॥ ௩௰॥
ராக்ஷஸீதர்ஜனஞ்சைவ த்ரிஜடாஸ்வப்னதர்ஶனம் ।
அபிஜ்ஞானப்ரதானஞ்ச ராவணஸ்ய ச தர்ஶனம் ॥ ௩௧॥
மணிப்ரதானம் ஸீதாயா: வ்ருக்ஷபங்கம் ததைவ ச ।
ராக்ஷஸீவித்ரவஞ்சைவ கிங்கராணாம் நிபர்ஹணம் ॥
க்ரஹணம் வாயுஸூனோஶ்ச லங்காதாஹாபிகர்ஜனம் ।
ப்ரதிப்லவனமேவாத மதூனாம் ஹரணம் ததா ॥
ராகவாஶ்வாஸனஞ்சாபி மணிநிர்யாதனம் ததா ।

வர்களுக்குள் யுத்தமும், வாலியின் கொலையும் சுக்கிரீவனுக்கு அரசளித்தலும், தாரையின் அழுதாற்றலும், தருணம் பார்த்திருத்தலும், வருஷாகாலத்து வாழ்வும், இரகுகுல சிரேஷ்டரான இராமனுடைய கோபமும், சைனியங்கள் சேகரித்தலும், திக்குகளை நோக்கிக் கிளம்பலும், பூமியினுடைய நிலைமையைக் கூறுதலும், கணையாழி யளித்தலும், கரடியின் குகையைப் பார்த்தலும், மரணத்தைக் கோரி உட்காருதலும், சம்பாதியினுடைய தரிசனமும், விஸ்தாரமாக வர்ணித்தார்.

(உஎ-ருகூ) பின்னரும் அந்த மகாரிஷி; மகேந்திரமலையில் ஏறுதலும், சமுத்திரத்தைக் கடத்தலும், சமுத்திரராசனது வார்த்தையால் மைநாகத்தைக் காண்டலும், சிம்ஹிகையின் மரணமும், லங்கையிலிருக்கும் மலைப்பிரதேசங்களைப் பார்த்தலும், இரவில் இலங்கையிற் புகுதலும், தனித்துள்ள அநுமானுடைய ஆலோசனையும், இராவணனைக் காண்டலும், புஷ்பக விமானத்தைப் பார்த்தலும், குடிக்கும் அறைக்குச் செல்லுதலும், அந்தப்புரத்தைக் காண்பதும், அசோகவனத்திற்குச் செல்லுதலும், சீதாதேவியைத் தரிசித்தலும், அடையாளத்தை யளித்தலும், இராவணனைப் பார்ப்பதும், அரக்க ஸ்திரீகளைப் பயப்படுத்தலும், திரிசடை சுவப்பனம் காண்பதும், சீதை சூடாமணி கொடுத்தலும்: அப்படியே மரங்களை ஒடித்தலும், அரக்கப் பெண்கள் பயந்து ஓடுவதும் இராவணனுடைய பணியாளர் கொல்லப்படுகையும் வாயுபுத்திரனுடைய கட்டுப்படுதலும், லங்கையை யெரியிடுவதற்குக் கர்ச்சித்ததும், பின்னர் திரும்பவும் சமுத்திரத்தைத் தாவுதலும், தேன்களை யெடுத்துக்கொள்ளுவதும், இராமன் மனச் சமாதான மடைதலும் சூடாமணியை (இராமனுக்கு) அர்ப்பணஞ் செய்தலும் விரித்துரைத்தார்.

𑌸𑌂𑌵𑌾𑌦𑌞𑍍𑌚 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌨𑌲𑌸𑍇𑌤𑍋𑌶𑍍𑌚 𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌮𑍍 ॥
𑌪𑍍𑌰𑌤𑌾𑌰𑌞𑍍𑌚 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍌 𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌵𑌰𑍋𑌧𑌨𑌮𑍍 ।
𑌵𑌿𑌭𑍀𑌷𑌣𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌸𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌵𑌧𑍋𑌪𑌾𑌯𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑌨𑌮𑍍 ॥ ௩௫॥
𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑌕𑌰𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌧𑌨𑌂 𑌮𑍇𑌘𑌨𑌾𑌦𑌨𑌿𑌬𑌰𑍍𑌹𑌣𑌮𑍍 ।
𑌰𑌾𑌵𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌞𑍍𑌚 𑌸𑍀𑌤𑌾𑌵𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌮𑌰𑍇𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍇 ॥ ௩௬॥
𑌵𑌿𑌭𑍀𑌷𑌣𑌾𑌭𑌿𑌷𑍇𑌕𑌞𑍍𑌚 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌮𑍍 ।
𑌅𑌯𑍋𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌗𑌮𑌨𑌂 𑌭𑌰𑌦𑍍𑌵𑌾𑌜𑌸𑌮𑌾𑌗𑌮𑌮𑍍 ॥ ௩௭॥
𑌪𑍍𑌰𑍇𑌷𑌣𑌂 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌰𑌤𑍇𑌨 𑌸𑌮𑌾𑌗𑌮𑌮𑍍 ।
𑌰𑌾𑌮𑌾𑌭𑌿𑌷𑍇𑌕𑌾𑌭𑍍𑌯𑍁𑌦𑌯𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍈𑌨𑍍𑌯𑌵𑌿𑌸𑌰𑍍𑌜𑌨𑌮𑍍 ॥
(𑌸𑍍𑌵𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌰𑌞𑍍𑌜𑌨𑌞𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌵𑍈𑌦𑍇𑌹𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌸𑌰𑍍𑌜𑌨𑌮𑍍)
𑌅𑌨𑌾𑌗𑌤𑌞𑍍𑌚 𑌯𑌤𑍍𑌕𑌿𑌂𑌚𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌸𑍁𑌧𑌾𑌤𑌲𑍇 ॥ ௩௮॥
𑌤𑌚𑍍𑌚𑌕𑌾𑌰𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌕𑌾𑌵𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌾𑌲𑍍𑌮𑍀𑌕𑌿𑌰𑍍𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍃𑌷𑌿𑌃 ।

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌬𑌾𑌲𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃 ॥

𑌅𑌥 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃.

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾𑌲𑍍𑌮𑍀𑌕𑌿𑌰𑍍𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍃𑌷𑌿𑌃 ।
𑌚𑌕𑌾𑌰 𑌚𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌪𑌦𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌾𑌨𑍍 ॥ ௧॥

𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑌾𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌵𑌾𑌨𑍃𑌷𑌿𑌃 ।
𑌤𑌥𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌶𑌤𑌾𑌨𑍍𑌪𑌞𑍍𑌚 𑌷𑌟𑍍𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑌿 𑌤𑌥𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍 ॥ ௨॥

(௯௪-௯௫) சமுத்திரத்துடன் சேர்தலும், நளனல் செய்யப்பட்ட சேதுவைக் கட்டுதலும், சமுத்திரத்தைக் கடத்தலும், இரவில் இலங்கையைச் சூழ்தலும், விபீஷணனுடன் சேர்க்கையும், இராவண வதத்திற்கான தந்திரத்தைத் தெரியப்படுத்தலும், கும்பகர்ணனுடைய மாணமும், மேகநாதனன இந்திரஜித்தினுடைய வதமும், இராவணனுடைய நாசமும், விரோதியினுடைய பட்டணத்தில் சீதாதேவியை யடைதலும், விபீஷணனுடைய பட்டாபிஷேகமும், புஷ்பகவிமானத்தைத் தரிசித்தலும், அயோத்திக்குச் செல்லுதலும் பரத்துவாஜரண்டை யடைதலும், வாயு மகனன அனுமாரை அயோத்திக்கு அனுப்புதலும் பரதனுடன் சேர்தலும், இராமாபிஷேக உற்சவமும், வானரப்படைகள் யாவற்றுக்கும் விடையளித்தலும் (பூமியை நன்றாய் பரிபாலித்தலும், ஸீதையைக் காட்டில் விட்டுவிடுதலும்,) இராமனுக்குப் பூமியில் நடக்கப்போகிற எந்த சரித்திரம் கொஞ்சம் உண்டோ அதனை உத்தரகாண்டமென்னும் காவியத்திலும் மகாத்துமாவான வால்மீகர் செய்தார்.

மூன்றாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

நான்காவது ஸர்க்கம்.

சரிதத்தை லவ குசர் பிரசாரஞ்செய்தது.

(௧) பகவானும் புத்திசாலியுமான அந்த வால்மீகி மகா ரிஷி அரசை யடைந்த இராமனுடைய ஆச்சரியத்திற்குக் காரணமான சரித்திரம் முழுவதையும் செய்தார்.

(௨) வால்மீகி ரிஷியானவர் 24000 சுலோகங்களும் 500 சருக்கங்களும், ஆறு காண்டங்களும், அப்படியே உத்தர காண்டமும் இயற்றினர்.

க்ருத்வாபி தந்மஹாப்ராஜ்ஞ: ஸபவிஷ்யம் ஸஹோத்தரம் |
சிந்தயாமாஸ கோந்வேதத் ப்ரயுஞ்ஜீயாதிதி ப்ரபு: || ௪ ||

தஸ்ய சிந்தயமாநஸ்ய மஹர்ஷேர்பாவிதாத்மந: |
அக்ருஹ்ணீதாம் தத: பாதௌ முநிவேஷௌ குஶீலவௌ ||

குஶீலவௌ து தர்மஜ்ஞௌ ராஜபுத்ரௌ யஶஸ்விநௌ |
ப்ராதரௌ ஸ்வரஸம்பந்நௌ ததர்ஶாஶ்ரமவாஸிநௌ || ௫ ||

ஸ து மேதாவிநௌ த்ருஷ்ட்வா வேதேஷு பரிநிஷ்டிதௌ |
வேதோபப்ரும்ஹணார்த்தாய தாவக்ராஹயத ப்ரபு: ||
காவ்யம் ராமாயணம் க்ருத்ஸ்நம் ஸீதாயாஶ்சரிதம் மஹத் |
பௌலஸ்த்யவதமித்யேவ சகார சரிதவ்ரத: || ௭ ||

பாட்யே கேயே ச மதுரம் ப்ரமாணைஸ்த்ரிபிரந்விதம் |
ஜாதிபி: ஸப்தபிர்பத்தம் தந்த்ரீலயஸமந்விதம் || ௮ ||
ரஸை: ஶ்ருங்காரகாருண்யஹாஸ்யவீரபயாநகை: |
ரௌத்ராதிபிஶ்ச ஸம்யுக்தம் காவ்யமேதததாயதாம் || ௯ ||
தௌ து காந்தர்வதத்த்வஜ்ஞௌ மூர்ச்சநாஸ்தாநகோவிதௌ
ப்ராதரௌ ஸ்வரஸம்பந்நௌ காந்தர்வாவிவ ரூபிணௌ ||
ரூபலக்ஷணஸம்பந்நௌ மதுரஸ்வரபாஷிணௌ |
பிம்பாதிவோத்திதௌ பிம்பௌ ராமதேஹாத்ததாபரௌ ||

(௩) மிக்க அறிவாளியும், சாமர்த்திய முடையவரு மான வால்மீகி முனிவர் பட்டாபிஷேகத்திற்குப் பின்ன ருள்ளதான அதனைச் செய்து எவர் இதனைப் படித்து உபயோகிப்பாரென்று ஆலோசனை செய்தார்.

(ச) அதன் பின்னர் முனிவர்களுடைய வேஷங்கொண்ட குசலவர்கள் ஆலோசித்துக்கொண்டிருக்கிற தியானிக்கப்பட்ட பரமாத்துமாவை யுடையவரான அந்த வால்மீகியினுடைய அடிகளைப் பற்றிக்கொண்டனர்.

(ரு) தர்மத்தை யறிந்தவரும், அரச குமாரரும், புகழ் படைத்தவரும், சகோதரரும், இனிய குரல் வாய்ந்தவரும், ஆசிரமத்தில் வசிப்பவருமான குசலவர்களை அவர் கண்டார்.

(சு-எ) பிரபுவாகிய வால்மீகி புத்திசாலிகளும், வேதங்களில் திடமான நிஷ்டையி லிருப்பவருமான குசலவர்களைப் பார்த்து விருதங்களை அனுஷ்டிக்கிறவராய் சீதையின் சரித்திரம் முழுவதையும், புலஸ்திய பிரஜாபதி வம்சத்துதித்த இராவணனுடைய வதமும், என்ற இவைகளைக் குறித்து இராமாயணம் என்ற எந்த பெரிய காவியத்தைச் செய்தாரோ அந்த வேதங்களினுடைய பொருளை வெளிப்படுத்துவதற்காகக் குசலவர்கள் மனதிற் கொண்டார்.

(அ-கஉ) சங்கீதசாஸ்திரத்தின் இரகசியங்களை அறிந்தவரும், சப்தங்கள் பிறக்கும் இடங்களை யறிந்தவரும், சகோதரரும் இனிய குரல் வாய்ந்தவரும், கந்தர்வர்களைப்போல உருவமுடையவரும், உருவம் இலட்சணம் முதலிய பொருந்தியவரும், மனதைக் கவரக்கூடிய இனிய பேச்சுடையவரும், அப்படியே மூலபிம்பமாகிய இராமனுடைய தேகத்திலிருந்து செய்யப்பட்ட வேறு இரு பிரதிபிம்பங்கள் போன்றவருமான அந்தக் குசலவர்கள் படிப்பதிலும் பாடுவதிலும் மனதிற் கினிமையும் மூன்றுவித (துரிதம், மத்தியம், தாமதம்) நடைகளுடன் கூடியதும், ஷட்ஜம், மத்தியமம் முதலான ஏழு வகை சுவரங்களுடன் கூடியதும், வீணா

தஸ ராஜவம்ஶஸ்ய காகுத்ஸ்த்ய நயஶ்ரேஷ்டஸ்ய ந ஸம்ஶய:।
வரப்ரவிஷயம் தத்வம் க்ருஷ்ணாகாவ்ய நிதிதஸ॥ ௧௨॥
ஜஷீணாஞ்ச த்விஜாதீநாம் ஸாயம்ஶ நாஞ்ச ஸஶாமதே।
யஶோவதேஶம் தக்ஷஜஸ ஜமதக்நஸ காம்யீஜவஸ॥
ஸஶாஹிதஸ ஶஹாத்மாநஸ ஸவம்ஜக்ஷணஜக்ஷிதஸ।

தஸ கஷாவி த்ஸதேதாநா ஶ்ரேஷ்டீணாம் ஹாவிதாத்மநாம்॥
க்ஷுவீநாநாம் ஸசீவஷ்டாவிஷம் காவ்ய ஶமாயதாம்।

தத்ஸ்வஷ்சா ஶம்நய ஷ்ஸவேபாஷ்டவரூா காம்ஜேக்ஷணா:॥
ஸாயம்வஸாய்ஷ்ஸ்தி தாவஶ்சம்ஜ வரம் விஷ்ஸயஶாமதா:।

தே ஷீதஶநஸ ஷ்ஸவே ஶம்நயோ யஶூவத்ஸஜா:॥ ௧௬॥
ஷுஶஶம்ஸம்ஜ ஷுஶஷ்ஸவ்ய மாயஶாநஸ காம்யீஜவஸ

க்ஷதேஹா ஶீதஸ்ய ஶாயம்ரூம் ஶ்ரோகாநாஞ்ச விஶேஷத:
விரநிவ்ய த்தஶவேத்த்ய க்ருக்ஷஶிவ ஜமிதஸ்ய।

யின் தந்திகளுடைய தாளம் முதலிய இலக்கண மமைந்ததும், சிருங்காரம், தயை, சிரிப்பு, வீரம், பயம், ஆநகம் மிக்க பயம் முதலிய ரசங்களுடன் கூடியதுமான இந்த இராமாயண காவியத்தைப் பாடினர்.

(கஉ-கஙௗ) அரச குமாரரும், நிந்திக்கப்படாதவரும், வஸ்துக்களின் உண்மையை யறிந்தவரும், மிக்க ஜாகிரதையுடையவரும், பெரும் புத்தியுடையவரும், பெரும் பேறு படைத்தவரும், நற்குறிகள் யாவு முடையவருமான அந்தக் குசலவர்கள் எல்லாவித தர்மத்துடன் கூடியதும் மேலான கதை யுருவமுமான அந்த இராமாயண காவியம் முழுவதையும் வாயினல் சொல்லும்படி வரச்செய்துகொண்டு ரிஷிகளுடையவும், பிராமணர்களுடையவும், சாது ஜனங்களுடையவும் சபைகளில் தங்களுக்கு உபதேசித்த பிரகாரம் பாடினர்.

(கசௗ) அவ்விருவரும் ஏதோ ஒரு காலத்தில் பரமாத்தும தியானமுடையவரும் கூட்டமாகக் கூடி யுட்கார்ந்தவருமான ரிஷிகளுடைய சமீபத்தி லிருப்பவர்களாய் இந்த காவியத்தைப் பாடினர்.

(கருௗ) முனிகள் யாவரும் அதனைக் கேட்டு மிக்க ஆச்சரியம் அடைந்தவர்களாய் ஆநந்தக்கண்ணீர் நிறைந்தவர்களாய் அவர்களை 'பலே' 'பலே' என்று கூறினர்.

(கசுௗ) அறத்தில் பிரியமுள்ள முனிவர் யாவரும் சந்தோஷ மடைந்தவராய்ப் பாடுகின்றவரும் கொண்டாடற்குரியவருமான குசலவர்களைக் கொண்டாடினர்.

(கஎௗ) பாட்டின் இனிமையும், விசேஷமாக சுலோகங்களின் இனிமையும் உள்ள இச் சரித்திரம் வெகு காலத்திற்கு முன் நடந்ததாக விருந்தும் கண்ணுக்கெதிரில் நடந்ததுபோலக் காட்டப்பட்டது.

𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌤𑌾𑌵𑌰𑍍𑌹𑌳 𑌸𑌰𑍍𑌷𑍁 𑌹𑌾𑌵𑌂 𑌸𑌂𑌯𑌮𑌮𑌾𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍
𑌸𑌹𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌰𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌶𑍍𑌵𑌨𑍍𑌨𑌳 𑌸𑍍𑌵𑌰𑌸𑌶𑍍𑌵𑌾 ।

𑌗𑌾𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌸𑍍𑌯𑍌 𑌨𑌳𑌤𑌳 𑌤𑌪𑌸𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚𑌹𑌾𑌰𑍍𑌥𑌤𑌿𑌃 ॥
𑌸𑌾𑌧𑌕𑍍𑌤𑌾𑌰 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌯𑌂 𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌤𑌾 𑌵𑌮𑌾𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍 ।

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌤𑌃 𑌕𑌸𑍍𑌤𑌿𑌨𑌾𑌰𑍍𑌨𑌿 𑌸𑍍𑌤𑌾𑌹𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 𑌕𑌨𑍁𑌶𑌂 𑌤𑌥𑌾 ॥
𑌪𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑌾 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌕𑌸𑍍𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌥𑌾 𑌤𑌾𑌹𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌶𑌲𑌾𑌯𑌶𑌾 ।

𑌅𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌜𑌿𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌾𑌤𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌜𑌤𑌵𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌦𑌯𑌾𑌵𑌰𑌃
𑌕𑌸𑍍𑌤𑌿𑌕𑍍𑌷𑌣𑍍𑌣𑍁 𑌤𑌥𑌾 𑌨𑌾𑌞𑍍𑌜𑍀 𑌤𑌨𑍍𑌦𑍍𑌵𑌾𑌤𑌹𑌾𑌤𑌵𑌾𑌃 ।

𑌵𑌾𑌸𑌸𑍀 𑌚 𑌤𑌥𑌾 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌕𑌰𑍍𑌪𑍂𑌰 𑌵𑌸𑌨𑌾 𑌤𑌮𑌿𑌃 ॥ ௨௨॥
𑌕𑌾𑌷𑌾𑌯𑌵𑌸𑌨𑌾 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌵𑍀𑌰 𑌤𑌨𑍍𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌥𑌾 𑌤𑌮𑌿𑌃 ।
𑌜𑌟𑌾𑌵𑌲𑍍𑌕𑌲 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌾 𑌨𑌾𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌥𑌾 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌃 ॥ ௨௩॥
𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌹𑌾𑌰𑍍𑌣𑌾𑌶𑍍𑌰𑌵𑌿𑌃 𑌕𑌸𑍍𑌤𑌿𑌤𑌾𑌷𑍍𑌟𑌹𑌾𑌰𑌂 𑌦𑌯𑌾𑌵𑌰𑌃 ।

𑌓𑌂𑌕𑌾𑌰𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌾𑌵𑍀 𑌤𑌨𑍍𑌵 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌕𑍇𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌯𑌾𑌵𑌤𑌤𑍍॥ ௨௪॥
𑌶𑍍𑌰𑍁𑌯𑌰𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌤𑌵𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑌰𑍍 𑌤𑍃𑌪𑍍𑌤𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌸𑌷𑍍𑌟𑌯𑌃।

𑌤𑌥𑍇𑌵 𑌵𑌾𑌵𑌰𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌤𑌾 𑌜𑌷𑌯𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑌃 ॥ ௨௫॥

(கஅ) அவ் விருவரும் கூடியவராய் சுலோகங்களின் அபிப்பிராயத்தை நன்கு அறிந்து இனிமையான குரல் வாய்ந்தவராய் மிக்க ஆர்வமுண்டாகும்படி நன்கு பாடினர்.

(ககூ) தவத்தினால் கொண்டாடத் தகுந்த மகாத்மாக்களாகிய ரிஷிகளால் இவ்வாறு அவ்விருவரும் புகழப்பட்டவராய் மிக்கப் பிரிய மதிகமாக வுண்டாகும்படி மிக்க இனிமையாகப் பாடினர்.

(உ0) ஒரு முனிவர் சந்தோஷ மடைந்தவராய் எழுந்து அவ் விருவருக்கும் ஜலபாத்திர மொன்றைக் கொடுத்தனர். மிகக் கீர்த்தி பொருந்திய ஒரு முனிவர் சந்தோஷ மடைந்தவராய் அவ் விருவருக்கும் மாவுரியை யளித்தனர்.

(உக) வேறொருவன் மான்றோலை யளித்தார்; மற்றொரு மகாமுனிவர் யாகத்திற்குரிய சூத்திரக் கயிறளித்தார்; இன்னொருவர் கமண்டலத்தைக் கொடுத்தார்; பின் பொருவர் முஞ்சிக்கயிற்றைக் கொடுத்தார்.

(உஉ-உங) வேறொருவர் இரு ஆடைகளை யளித்தார்; மற்றொரு முனிவர் குடாரத்தைக் கொடுத்தார்; பின்னொருவர் காவி வஸ்திர மளித்தார்; மற்றுமோர் முனிவர் மாவுரியைத் தந்தார்; இன்னுமொருவர் களிப்புடன் கூடியவராக தலையிலணியும் குசப்புற்களாலான ஜடை யணியை யளித்தார், ருஷியொருவர் யாகத்திற்குரிய கவசத்தையும் வேறொருவர் காஷ்டச் சுமையையும் கொடுத்தார்.

(உச) வேறொருவர் அத்திக் கட்டைக் காண்டியைக் கொடுத்தார்; மற்றொருவர் ஜப மாலையைக் கொடுத்தார்; அங்குள்ள மகாரிஷிகளில் வேறு சிலர் சந்தோஷத்தால் அவர்களுக்குத் தீர்க்காயுளை யளித்தனர்.

(உரு) உண்மை யுரைப்பவரான ரிஷிகள் பிரிய மடைந்தவராக இவ்வாறு வரன்களளித்தனர்.

ஆஜ்ஞாத்யவிதீர்ணவ்யாநம் ரேவதி நா ஸம்ஸக்தீதிர்தம் ।
வரங்கவீ நா ரமணீயம் ஸமாவஞ்ஜு யஸாக்ருதம் ॥ ௨௯ ॥

சலிதீத விதம் தீதம் ஸவ்ருதீதேஷு கோவிதை ।
ஆயஷ்யம் வஷிஜநகம் ஸவ்ருஸ்ரதிரதோஸர் ॥
ஸமஸ்யோநை ஸவ்ருத்ய கதாவித்தத்ய மாயிநை ।
ரத்யாஸ ராஜமேருஷு ததஸு ஸரதாம்ருஜ: ॥ ௨௯ ॥

ஸ்வேஸ்வாநீய ததோ ஹ்ராதாரை ஸகஸ்ரீருவை ।
வஜ்ஜயாஸ்ரஸ வஜ்ஜாஸ்ருளராஸ்ஸத்யநிவஸ்ருணா: ॥

ஆவீநர்காஞ்ஜுநே திவ்யஸவ ஸிம்ஹாஸநே ஸ்ஸஸ: ॥
உபோஷவிஷஷ்ஸ்தவே: ஹ்ராத்யவிஸ்த வரஞ்சவ: ॥ ௩௦ ॥
ஸ்ரஷ்டாதரஜவஸ உநை தாவஹை நியதஷ்டா ।
உவாச ருக்ஷணம் ராஜ: ஸத்யஸ்வம் ஸரதம் ததா ॥ ௩௧ ॥
ஸ்ரீஜயதா விதரவ்யாந ரநயோ தேவவவருவோர: ।
விசித்ராயவதம் ஸஸ்யமாயிநை தா வவோதயந் ॥ ௩௨ ॥

தவாபி ரயோம் ரக்தம் ஸ்வம்விதாயதநிஷ்டநம் ।
தஜ்ஞீருயவதத்யம் விஸ்ரதாயஸமாயதாம் ॥ ௩௩ ॥

(உசு - உஅ) "பலவகைப் பாட்டுக்களிலும் சமர்த்த ரான குசலவர்களே!" ஆச்சரியத்தை யுண்டாக்குவதும் வால்மீகியால் நன்கு கூறப்பட்டதும், கவிகளுக்கு மிக்க ஆதாரமாக வுள்ளதும், கிரமப்படி முடிந்ததும் நடந்த சரிதமுமானது இராமாயணம். ஆயுளை வளரச் செய்வதும், பலமுண்டாக்குவதும், கேட்பவர் மனதைக் கவரக்கூடியதுமான இந்தப் பாட்டு தங்களால் நன்கு பாடப்பெற்றது என்று தேரோடும் வீதிகளிலும், அரச பாட்டைகளிலும் கொண்டாடப்படும்படி பாடுபவர்களான குசலவர்களை ஒரு காலத்தில் பரதனுக்கு மூத்தோனான இராமன் பார்த்தான்.

(உகூ) பின்னர் சத்துருக்களைக் கொல்லுபவனான இராமன் மரியாதைக்குப் பாத்திரரான அச் சகோதரர் குசலவர்களைத் தன்னுடைய அசுவமேத யாகசாலைக்குக் கொண்டு வந்து கொண்டாடினான்.

(௩௦-௩௨) பிரபுவும், பொன்னாலாய திவ்விய சிம்மாசனத்தில் அமர்ந்தவரும் மந்திரிகளும் சகோதரரும் சமீபத்தில் அமரப்பெற்றவரும்; சத்துருக்களை நாசமாக்குபவரும் யாக நியமம் பூண்டவருமான இராமர் அழகுவாய்ந்த அவ்விருவரையும் கண்டு அப்பொழுது அப்பேர்ப்பட்ட தேவர்களின் காந்தி பொருந்திய இவர்களுடைய ஆச்சரியத்தை யுண்டாக்கும் பொருட்சுவை செவிச்சுவை பொருந்திய புண்ணிய சரிதம் நன்றாகக் கேட்கப்படட்டும் என்று இலட்சுமண சத்துருக்கண பரதர்களைச் சொன்னார். அவர்களும் பாடகர்களான குசலவர்களைப் பாடும்படி தூண்டினார்.

(௩௩) அவ்விருவரும் இனிமையும் பிரிய முண்டாக்குவதும், மிக்க பூசனைக் குரியதும், நீண்டதும் வீணையின் கம்பிகளின் சப்தம் தாளம் முதலியவற்றில் ஒத்திருப்பது போன்றதுமான குரலுடன் தெளிவாகப் பொருள் விளங்கும்வண்ணம் பாடினர்.

𑌹𑍍𑌲𑌾𑌦𑌯𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌗𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌮𑌨𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌚 ।
𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌗𑍇𑌯𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌬𑌭𑍌 𑌜𑌨𑌸𑌂𑌸𑌦𑌿॥

𑌇𑌮𑍌 𑌮𑍁𑌨𑍀 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌵𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑍌 𑌕𑍁𑌶𑍀𑌲𑌵𑍌
𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌤𑌪𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑍌 । 𑌮𑌮𑌾𑌪𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌭𑍂𑌤𑌿𑌕𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌚
𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍁𑌭𑌾𑌵𑌂 𑌚𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌨𑌿𑌬𑍋𑌧𑌤॥ ௩௫॥

𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑍌 𑌰𑌾𑌮𑌵𑌚𑌃𑌪𑍍𑌰𑌚𑍋𑌦𑌿𑌤𑌾 𑌵𑌗𑌾𑌯𑌤𑌾𑌂
𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌸𑌮𑍍𑌪𑌦𑌾 । 𑌸 𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌰𑌾𑌮𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌷𑌦𑍍𑌗𑌤
𑌶𑍍𑌶𑌨𑍈𑌰𑍍𑌬𑍁𑌭𑍂𑌷𑌯𑌾𑌸𑌕𑍍𑌤𑌮𑌨𑌾 𑌬𑌭𑍂𑌵 𑌹 ॥ ௩௬॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌬𑌾𑌲𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃॥

𑌅𑌥 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌮𑌿𑌯𑌂 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌮𑌾𑌸𑍀𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌾 𑌵𑌸𑍁𑌨𑍍𑌧𑌰𑌾।
𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌮𑍁𑌪𑌾𑌦𑌾𑌯 𑌨𑍃𑌪𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌜𑌯𑌶𑌾𑌲𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍॥ ௧॥
𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸 𑌸𑌗𑌰𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌸𑌾𑌗𑌰𑍋 𑌯𑍇𑌨 𑌖𑌾𑌨𑌿𑌤𑌃।
𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌯𑌂 𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌵𑌾𑌰𑌯𑌨𑍍॥
𑌇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑌾𑌕𑍂𑌣𑌾𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌂 𑌵𑌂𑌶𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾
𑌮𑍍। 𑌮𑌹𑌦𑍁𑌤𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑌮𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌂 𑌰𑌾𑌮𑌾𑌯𑌣𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌮𑍍

(௩௪) காதிற் கினிமை யுண்டாக்குமாறு அவர்களுடைய பாட்டு அவயவங்கள் எல்லாவற்றையும், மனதையும், ஹிருதயத்தையும், சந்தோஷிக்கச் செய்துகொண்டு ஜனங்களுடைய சபையில் விளங்கியது.

(௩௫) ஏ மகா ஜனங்களே! இந்தக் குசலவர்கள் முனிகளும் அரச லட்சணத்துடன் கூடியவரும், பாடகர்களும், பெருந் தவசிகளும் ஆகிறார்கள். இவர்களால் எனக்குக் கூட புகழுண்டாக்குவதும் பெரும் பிரபாவத்தை யுண்டாக்குவதுமான சீதாதேவியின் சரித்திரம் கூறப்படுகிறது; அறிந்து கொள்ளுங்கள்.

(௩௬) பின்னரே அக்குசலவர்கள் இராமருடைய வார்த்தையால் தூண்டப்பட்டவர்களாய் பாடக்கூடியக் கிரமத்தின்படி நன்கு விளங்கப் பாடினர். இராமனும் மெதுவாக சபையை யடைந்தவராய் (அந்த கானத்தின்) சுகத்தை யனுபவிக்கு மிச்சையுடன் பிரியமுடைய மனதுடையவராக ஆனார்.

நான்காவது சருக்கம் முற்றிற்று.

ஐந்தாவது சருக்கம்.

அயோத்தியை.

(க-௩) இவ்வுலகம் முழுவதும் வெற்றியுடன் விளங்கும் எவ்வரசர்களுக்கும் மநு பிரஜாபதி முதற்கொண்டு அரசர்கள் யாவருக்கும் அபூர்வமாக ஆயிற்றோ, எவர்களால் சமுத்திரம் தோண்டப்பட்டதோ யுத்தத்திற்குப் போய்க்கொண்டிருக்கும் எவனை அறுபது ஆயிரம் புத்திரர்கள் சுற்றிக்கொண்டார்களோ அந்த சகரனெனப் பெயர்பெற்ற வரசன் எவ்வம்சத்து உளனோ; மகாத்துமாக்களுடைய இக்ஷ்வாகு வம்சத்திலுண்டான அப்பேர்ப்பட்ட அரசர்களுடைய வம்

𑌤𑌦𑌿𑌦𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌨𑌿𑌖𑌿𑌲𑌮𑌾𑌦𑌿𑌤𑌃 ।
𑌧𑌰𑍍𑌮𑌕𑌾𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌸𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑌨𑌸𑍂𑌯𑌯𑌾 ॥ ௪॥

𑌕𑍋𑌸𑌲𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌮𑍁𑌦𑌿𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌫𑍀𑌤𑍋 𑌜𑌨𑌪𑌦𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍 ।
𑌨𑌿𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌸𑌰𑌯𑍂𑌤𑍀𑌰𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍂𑌤𑌧𑌨𑌧𑌾𑌨𑍍𑌯𑌵𑌾𑌨𑍍 ॥ ௫॥

𑌅𑌯𑍋𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌨𑌾𑌮 𑌨𑌗𑌰𑍀 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑍀𑌲𑍍𑌲𑍋𑌕𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌾 ।
𑌮𑌨𑍁𑌨𑌾 𑌮𑌾𑌨𑌵𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌯𑌾 𑌪𑍁𑌰𑍀 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍॥ ௬॥
𑌆𑌯𑌤𑌾 𑌦𑌶 𑌚 𑌦𑍍𑌵𑍇 𑌚 𑌯𑍋𑌜𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌪𑍁𑌰𑍀 ।
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍀 𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌿 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑍀𑌰𑍍𑌣𑌾 𑌸𑍁𑌵𑌿𑌭𑌕𑍍𑌤𑌮𑌹𑌾𑌪𑌥𑌾 ॥ ௭॥
𑌰𑌾𑌜𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑍇𑌣 𑌮𑌹𑌤𑌾 𑌸𑍁𑌵𑌿𑌭𑌕𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌶𑍋𑌭𑌿𑌤𑌾 ।
𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌾𑌵𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑍇𑌨 𑌜𑌲𑌸𑌿𑌕𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌶𑌃॥ ௮॥

𑌤𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌦𑌶𑌰𑌥𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑌃 ।
𑌪𑍁𑌰𑍀𑌮𑌾𑌵𑌾𑌸𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌦𑌿𑌵𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌪𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌥𑌾 ॥ ௯॥

𑌕𑌵𑌾𑌟𑌤𑍋𑌰𑌣𑌵𑌤𑍀𑌂 𑌸𑍁𑌵𑌿𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌪𑌣𑌾𑌮𑍍 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯𑍁𑌧𑌵𑌤𑍀𑌮𑍁𑌪𑍇𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑌿𑌭𑌿𑌃॥ ௧௰॥

சத்தில் இராமாயணம் என்று பிரசித்தமான பெரிய இப் புண்ணிய சரிதம் உண்டாயது.

(ச) அப்பேர்ப்பட்ட இராமாயணத்தை ஆரம்பிக்கப் போகிறேன். அறம், இன்பம், பொருளுடன்கூடிய இராமாயணம் முழுவதும் பொறுமையின்றி கேட்கத் தகுந்தது.

(ரு) சந்தோஷித்த ஜனங்களுடையதும், நிறைவளம் பெற்றதும், அதிக தனமும் தானியமுமுடையதுமான கோசலம் எனப் பெயர்பெற்ற பெரிய தேசம் சரயூநதிக்கரையில் இருக்கிறது.

(கா-அ) எந்தப் பட்டணம் மனித சிரேஷ்டனுன வைவஸ்வத மநுவால் தானுகவே அமைக்கப்பெற்றதோ எந்தப் பெரிய நகரம் பன்னிரண்டு யோசனை நீண்டு காந்தியுடையதாய் மூன்றுயோசனை விஸ்தீரணமுடையதாய் நன்கு வகுக்கப்பட்ட பெரிய சாலைகளுடையதாய், இரைக்கப்பட்ட புஷ்பங்கள் நிறைந்தும், தினந்தோறும் நீர் தெளிக்கப்பெற்றதும், நன்கு வகுக்கப்பட்டதுமான பெரிய ராஜவீதிகளுடையதாய் விளங்கிக்கொண்டிருக்குமோ உலகில் எவருமறிந்த அயோத்தியை யெனப் பெயர்பெற்ற அப்பட்டணம் கோசல தேசத்தில் இருந்தது.

(கூ) பெரிய இராச்சியத்தை விருத்தி செய்பவராகிய தசரதனென்ற அரசன் சுவர்க்கத்தில் தேவர் பட்டணமான அமராவதியில் இந்திரன்போல அந்தப் பட்டணத்தில் வசித்து வந்தான்.

(க0) அது கோட்டை வாயில்களும் கதவுகளுமுடையதாய், நன்கமைக்கப்பெற்ற இடைவெளிகளுடைய கடைவீதிகளுடையதாய், யாவற்று இயந்திரங்களும் ஆயுதங்களும் உடையதாய், சகலவிதமான சிற்ப சாஸ்திரங்களாலும் கூடியதாய் இருந்தது.

𑌸𑍂𑌤𑌮𑌾𑌗𑌧𑌸𑌮𑍍𑌬𑌾𑌧𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍀𑌮𑌤𑍁𑌲𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌮𑍍 ।
𑌉𑌚𑍍𑌚𑌾𑌟𑍍𑌟𑌾𑌲𑌧𑍍𑌵𑌜𑌵𑌤𑍀𑌂 𑌶𑌤𑌘𑍍𑌨𑍀𑌶𑌤𑌸𑌙𑍍𑌕𑍁𑌲𑌾𑌮𑍍 ॥ கக

𑌵𑌧𑍂𑌨𑌾𑌟𑌕𑌸𑌙𑍍𑌘𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍀𑌮𑍍 ।
𑌉𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍𑌰𑌵𑌣𑍋𑌪𑍇𑌤𑌾𑌂 𑌮𑌹𑌤𑍀𑌂 𑌸𑌾𑌲𑌮𑍇𑌖𑌲𑌾𑌮𑍍 ॥

𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑌗𑌮𑍍𑌭𑍀𑌰𑌪𑌰𑌿𑌖𑌾𑌂 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑌾𑌮𑌨𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍𑌦𑍁𑌰𑌾𑌸𑌦𑌾𑌮𑍍 । 𑌵𑌾𑌜𑌿𑌵𑌾𑌰𑌣𑌸𑌂𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾𑌂 𑌗𑍋𑌭𑌿𑌰𑍁𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑍈𑌃 𑌖𑌰𑍈𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 ॥ கங

𑌸𑌾𑌮𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌜𑌸𑌙𑍍𑌘𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌬𑌲𑌿𑌕𑌰𑍍𑌮𑌭𑌿𑌰𑌾𑌵𑍃𑌤𑌾𑌮𑍍 ।
𑌨𑌾𑌨𑌾𑌦𑍇𑌶𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌣𑌿𑌗𑍍𑌭𑌿𑌰𑍁𑌪𑌶𑍋𑌭𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦𑍈 𑌰𑌤𑍍𑌨𑌵𑌿𑌕𑍃𑌤𑍈𑌃 𑌪𑌰𑍍𑌵𑌤𑍈𑌰𑌿𑌵 𑌶𑍋𑌭𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍 । 𑌕𑍂𑌟𑌾𑌗𑌾𑌰𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌂𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑍇𑌵𑌾𑌮𑌰𑌾𑌵𑌤𑍀𑌮𑍍 ॥ கரு

𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌮𑌷𑍍𑌟𑌾𑌪𑌦𑌾𑌕𑌾𑌰𑌾𑌂 𑌵𑌰𑌨𑌾𑌰𑍀𑌗𑌣𑍈𑌰𑍍𑌯𑍁𑌤𑌾𑌮𑍍 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌰𑌤𑍍𑌨𑌸𑌮𑌾𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌗𑍃𑌹𑌶𑍋𑌭𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥

𑌗𑍃𑌹𑌗𑌾𑌢𑌾𑌮𑌵𑌿𑌚𑍍𑌛𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌂 𑌸𑌮𑌭𑍂𑌮𑍌 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍 ।
𑌶𑌾𑌲𑌿𑌤𑌣𑍍𑌡𑍁𑌲𑌸𑌂𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾𑌮𑌿𑌕𑍍𑌷𑍁𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑌰𑌸𑍋𑌦𑌕𑌾𑌮𑍍 ॥

(கக) பின்னும் அது சூத்ரர்களும் மாகதர்களும் நிறைந்திருப்பதும், வளம் பெற்றதும், ஒப்பற்ற காந்தியுடையதும், உயர்ந்த அட்டாலகங்களும் கொடிமரங்களுமுடையதும், நாற்றுக்கணக்கான நாற்றுவரைக் கொல்லி யென்னும் சதக்னிகள் கூடியதுமாக விளங்கிற்று.

(கஉ) மேலும் அப்பட்டணம் எங்கும் ஆடவர்கள் காட்டியக்காரர்கள் கூட்டங்களும் உத்தியானங்களும் மாந்தோப்புகளும், பெரிய பிராகாரங்களும் சூழப்பெற்று இருக்கும்.

(கங) மற்றும் அது எவரும் நுழைய முடியாததும் மிக்க ஆழமுடையதுமான அகழியுடையதும், சத்துருக்களால் நுழைய முடியாததும், கைப்பற்றக் கூடாததும், குதிரை யானைகளால் நிறம்பியதும், அப்படியே பசுக்களாலும் ஒட்டகைகளாலும், கழுதைகளாலும் நிறம்பியதுமானது.

(கச) மேலும் அது கப்பங்கட்டும் ஏனைத்தேச அரசக் கூட்டங்களால் நிறம்பியும் பற்பல தேசவாசிகளான வியாபாரிகளால் விளங்குவதுமாயினது.

(கரு) இன்னும் அது நவரத்தினங்களால் விசேஷமாக இயற்றப்பட்ட அரண்மனைகளாலும், செய்குன்றுகளாலும் விளங்கியும், உப்பரிகையின்மேல் உப்பரிகைகளால் நிறம்பியும்; இந்திரனுடைய அமராவதிபோன்று இருந்தது.

(கசு) இவையேயன்றி அது பற்பலவிதமான உருவங்களுடைய வீடுகளுடையதும், உத்தமஸ்திரீ சமூகங்களுடன் கூடியதும் எல்லாவித இரத்தினங்களுடன் கூடியதும், விமானங்களாலும் மண்டபங்களாலும் விளங்குவதுமாக இருந்தது.

(கஎ) பின்னரும் அது வீடுகளாலும் மண்டபங்களாலும் குறைவின்றியும், சமதரையில் அமைக்கப்பெற்ற வெள்ளை யரிசியால் நிறம்பியும் கருப்பஞ்சாறுபோன்ற நீருடனும் சோபித்தது.

ந ர்தர்ஷி ஷ்யதம் பெஸ்வீணாஹிஜ வணாவெஷ்யா।
காஜிதாம் ஷ்யஉத்யம் வ்யஜிவ்யாம் தாஉநர்தஉம்॥
விஉஎநஜிவவிஙாநாம் தவஸாஉமிஙதஜிவி।
[நகர்வெவஸ்யெநஹ்யஸ்ய யஉஸ்ய வர்ணஸ்ய॥
ஸ்ஹூஹணெவி வர்ஸீ ரஸ்யா நெஷ்யஸீஷ வஷ்யம்ஹர்வ:]।
ஸர்நிவெஸிதவெஷுஙாம் நமொதஉவஉவ்யதாஜி॥கக॥

யெவஸ்வாதெ நபூஹியஷி விஸிகூஉவராவ॥।
ஸூவெயஷு விததம் ஷுவர்ஹஷா விஸாரஷா:॥ உ0॥

ஸிம்ஹ வ்யாவ்ய வராஹணாம் உதாநாம் நஜிதாம்
வகெந। ஹஙாவெர நிஸிஜெத ஶ்ஶெஷு பஜிஷா
ஹர்பெவெஷுர வி॥ உக॥

தாஷ்யஸாமா ஸஹஸெஸ்யஷா உஹிவணஜ்ம்
உஹாரவெஸ:। வர்ஸீஉவாஸயாஉஸ ராஜா ஷஸாரய
வஷ்ஷா॥ உஉ॥

தாஉஜிஉஜிஙபூர்ணவஜிராவ்யதாம் ஜிஜொதவெஉவெபூ
உஷஉஜவாரவெஸ:। ஸஹஸ்ரவெஷஸ்தயரவெதஉபூ
ஹாதவிஉபூஹஷிபூகவெஷுரஷிஹி்ஷு கெவவெஷு: உரு॥

இதி ஸ்ரீபாதுகாஸ்ஸ வஞ்சுஉலஸஙபூ:॥

(கஅ) இவையேயுமன்றி உலகில் ஒப்பற்ற அங்ககரம் துந்துபிகளாலும், மத்தளங்களாலும் வீணைகளாலும் அப்படியே தம்பட்டங்களாலும் மிக்க ஒலிக்கப்பெற்றது.

(கக) மேலும் அது சுவர்க்கத்தில் தவத்தால் அடையப்பட்ட சித்தர்களுடைய விமானம்போன்ற நன்கு நிர்மிக்கப்பட்ட வீடுகளுடையதாய் மனிதசிரேஷ்டர் நிறம்பியதாய் இருந்தது.

(உ0 - உஉ) கைவல்லமையுடையோரும் தனுர்வேதமறிந்தோருமான எவர், ஒருவனை தகப்பனாயினும் பிள்ளையாயினும் (முன்பின்னின்றி) பொருள்படுத்தாது சப்தத்தாலேயே அடிக்கத் தக்கவரோ, ஓடுபவனை பாணங்களால் அடிக்கமாட்டாரோ, மதம் பிடித்துக் காட்டில் கர்ச்சிக்கிற சிங்கம், புலி, பன்றிகளுடைய பலத்துடன் கூர்மையான ஆயுதங்களாலும், தம் தோள்வலியாலும் கொல்லுவார்களோ; அப்பேர்ப்பட்ட அநேகமாயிரம் மகாரதர்களால் நிறம்பிய அப்பட்டணத்தில் தசரதனென்னும் அரசன் அப்பொழுது வசித்து வந்தான்.

(உங) எல்லாவற்றிற்கும் மேலான அப்பட்டணம் அக்கினிக் கிரியைகள் செய்பவரும், குணவான்களும், வேதத்தையும் வேதாங்கங்களையும், கரைகண்டவர்களும், ஆயிரக்கணக்காக இரப்போர்க் கீபவர்களும், உண்மையில் பிரியமுடையோர்களும், மகாத்துமாக்களும், சாதாரண ரிஷிகளும், மகரிஷிகளுக்கு ஒப்பான பிராமண சிரேஷ்டர்களும் நிறைந்துள்ளது.

ஐந்தாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

𑌅𑌥 𑌷𑌷𑍍𑌠𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃

𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌮𑌯𑍋𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌵𑌿𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃।
𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌦𑌰𑍍𑌶𑍀 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍇𑌜𑌾𑌃 𑌪𑍌𑌰𑌜𑌾𑌨𑌪𑌦𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 ॥ ௧ ॥

𑌇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑌾𑌕𑍂𑌣𑌾𑌮𑌤𑌿𑌰𑌥𑍋 𑌯𑌜𑍍𑌵𑌾 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌪𑌰𑍋 𑌵𑌶𑍀 ।
𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌰𑍍𑌷𑌿𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌷𑍁 𑌲𑍋𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌃 ॥
𑌬𑌲𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌨𑌿𑌹𑌤𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌜𑌿𑌤𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 ।
𑌧𑌨𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌂𑌚𑌯𑍈𑌶𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌶𑌕𑍍𑌰𑌵𑍈𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑍋𑌪𑌮𑌃 ॥

𑌯𑌥𑌾 𑌮𑌨𑍁𑌰𑍍𑌮𑌹𑌾𑌤𑍇𑌜𑌾 𑌲𑍋𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌿𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾 ।
𑌤𑌥𑌾 𑌦𑌶𑌰𑌥𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌵𑌸𑌞𑍍𑌜𑌗𑌦𑌪𑌾𑌲𑌯𑌤𑍍 ॥ ௨ ॥

𑌤𑍇𑌨 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌸𑌨𑍍𑌧𑍇𑌨 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌰𑍍𑌗𑌮𑌨𑍁𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌾 ।
𑌪𑌾𑌲𑌿𑌤𑌾 𑌸𑌾 𑌪𑍁𑌰𑍀 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍇𑌣𑍇𑌵𑌾𑌮𑌰𑌾𑌵𑌤𑍀 ॥

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌪𑍁𑌰𑌵𑌰𑍇 𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌬𑌹𑍁𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌾𑌃 । 𑌨𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌧𑌨𑍈𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑍈𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑍈𑌰𑌲𑍁𑌬𑍍𑌧𑌾𑌸𑍍𑌸𑌤𑍍𑌯𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑌃 ॥ ௩ ॥

𑌨𑌾𑌲𑍍𑌪𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌚𑌯𑌃 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌦𑌾𑌸𑍀𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌪𑍁𑌰𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑍇 ।
𑌕𑍁𑌟𑍁𑌮𑍍𑌬𑍀 𑌯𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌰𑍍𑌥𑍋𑌽𑌗𑌵𑌾𑌶𑍍𑌵𑌧𑌨𑌧𑌾𑌨𑍍𑌯𑌵𑌾𑌨𑍍 ॥

ஆருவது ஸர்க்கம்.

தசரதர்.

(௧ ௪) வேதங்களை யறிந்தவனும் மனிதர் யாவரை யும் தன் வசமாக்கியவனும், முன்னுலோசனை யுடையவ னும், பட்டணத்தவர்க்கும் நாட்டவர்க்கும் பிரியமானவ னும் இக்ஷ்வாகுவம்ச அரசர்களில் ரதத்திலிருந்து யுத் தம் செய்வதில் மேலானவனும் யாகங்கள் செய்பவனும், அறத்தில் ஆசையுடையவனும், புலன்களை தன் வசப்படுத் தியவனும், மகரிஷிகளுக் கொப்பானவனும், இராஜ ரிஷி யும், மூவுலகங்களிலும் பெயர் பெற்றவனும், பலசாலியும் ஒடுக்கப்பெற்ற பகையுடையவனும், நண்பர் பலருடையவ னும் இந்திரியங்களை யடக்கியவனும், ஐசுவரியங்களாலும் வேறு சாதனங்களாலும் இந்திரனுக்கும் குபேரனுக்கும் ஒப்பானவனுமான தசரதன் என்னும் அரசன் எப்படி பரா க்கிரமம் மிகுந்த வைவஸ்வத மனு உலகைக் காப்பாற்றிய வராய் இருந்தாரோ அப்படியே அயோத்தி யென்னும் பட் டணத்தில் வசித்துக்கொண்டு உலகைக் காப்பாற்றினன்.

(௫) உண்மையில் பிரியமுள்ளவனும், அறம் பொரு ளின்பத்தைப் பற்றி நிற்பவனுமான அவனல் உத்தமமான அப்பட்டணம் இந்திரனல் அமராவதி காப்பாற்றப்படுவது போல காப்பாற்றப் பெற்றது.

(௬) அந்த சிரேஷ்டமான பட்டணத்தில் மனிதர்கள் ஆநந்த மடைந்தவர்களாயும், தர்ம சுவபாவ முடையவர்க ளாயும், பல கேள்விக ளுடையவர்களாயும், தங்கள் தங்கள் பொருள்களால் சந்தோஷமடைபவர்களாயும், உலோபமற்ற வர்களாயும், உண்மை யுரைப்பவர்களாயும் இருந்தனர்.

(எ) அந்தப் பட்டணத்தில் எவனும் கொஞ்சமே தன முடையவனுயும், தான் கோரி யடையாத அறம் பொருள்

𑌕𑌾𑌮𑍀 𑌵𑌾 𑌨 𑌕𑌦𑌰𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌾 𑌨𑍃𑌶𑌂𑌸𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍 ।
𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌯𑌮𑌯𑍋𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌨 𑌚 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿𑌕𑌃 ॥

𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌨𑌰𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌨𑌾𑌰𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌶𑍀𑌲𑌾𑌃 𑌸𑍁𑌸𑌂𑌯𑌤𑌾𑌃 ।
𑌉𑌦𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌶𑍀𑌲𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑌯 𑌇𑌵𑌾𑌮𑌲𑌾𑌃 ॥ ௯

𑌨𑌾𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌲𑍀 𑌨𑌾𑌮𑍁𑌕𑍁𑌟𑍀 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌰𑌗𑍍𑌵𑍀 𑌨𑌾𑌲𑍍𑌪𑌭𑍋𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 ।
𑌨𑌾𑌮𑍃𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌨 𑌨𑌲𑌿𑌪𑍍𑌤𑌾𑌙𑍍𑌗𑍋 𑌨𑌾𑌸𑍁𑌗𑌨𑍍𑌧𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌨𑌾𑌮𑍃𑌷𑍍𑌟𑌭𑍋𑌜𑍀 𑌨𑌾𑌦𑌾𑌤𑌾 𑌨𑌾𑌪𑍍𑌯𑌨𑌙𑍍𑌗𑌦𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌧𑍃𑌕𑍍 ।
𑌨𑌾𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌭𑌰𑌣𑍋 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌨𑌾𑌪𑍍𑌯𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌾𑌨𑍍 ॥

𑌨𑌾𑌨𑌾𑌹𑌿𑌤𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌨𑌾𑌯𑌜𑍍𑌵𑌾 𑌨 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌵𑌾 𑌨 𑌤𑌸𑍍𑌕𑌰𑌃 ।
𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌦𑌾𑌸𑍀𑌦𑌯𑍋𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌨 𑌚𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍋 𑌨 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌰𑌃 ॥ ௧௨

𑌸𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌨𑌿𑌰𑌤𑌾 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌵𑌿𑌜𑌿𑌤𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌃 ।
𑌦𑌾𑌨𑌾𑌧𑍍𑌯𑌯𑌨𑌶𑍀𑌲𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌂𑌯𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇 ॥ ௧௩

இன்பங்க ளுடையவனும், பசு, குதிரை, தனம், தானியம் இல்லாதவனும், பெரிய குடும்ப மில்லாதவனும் இல்லை.

(அ) காமமுடையவன், உலோபத்தால் தன்னையும் பரிசனங்களையும் துன்பத்திற் காளாக்குபவன், அல்லது கருணையற்றவனுன புருஷனை அயோத்தியில் எங்கும் காண்பதற்கு முடியாது. பண்டிதனல்லாதவனுவது இல்லை. நிரீசுவரவாதியும் இல்லை.

(௯) மனிதர்களும் ஸ்திரீகளும் எல்லோரும் தர்மசுவபாவமுடையவர்களாயும், இந்திரியங்களைத் தம் வசமாக்கியவர்களாயும், நற்குணங்களுடனும், ஒழுக்கங்களுடனும் பிறந்தவர்களாயும், மகரிஷிகள்போல பரிசுத்த முடையவர்களாயும் இருந்தனர்.

(௧௦) அங்கு குண்டலந் தரிக்காதவர் இல்லை; கிரீடமில்லாதவர் இல்லை; மாலை தரிக்காதவர் இல்லை; அற்ப சுகமனுபவிப்பவர் இல்லை; தைலஸ்நாநம் இல்லாதவர் இல்லை; கலவைப் பூச்சு இல்லாதவர் இல்லை; நறுமணம் கமழாதவரும் இல்லை.

(௧௧) மற்றும் அங்கு வயிறார உண்ணுதவன் காணப்படுகிறதில்லை; இரப்போர்க் கீயாதவனுமில்லை, வாகுவளயமணியாதவனு மில்லை; கடக மணியாதவரு மில்லை; இந்திரிய நிக்கிரக மில்லாதவனு மில்லை.

(௧௨) அயோத்தியில் எவனும் அக்கினிக் கிரியைகளில்லாதவனுக இல்லை; யாகஞ்செய்யாதவனுக இல்லை; அற்பனுகவாவது இல்லை; திருடனுக இல்லை; கலப்பு ஜாதியானவனும் இல்லை.

(௧௩) பிராமணர்கள் எக்காலும் தங்கள் கர்மாக்களில் பிரியமுடையவர்களாகவும், நன்கு வசமாக்கப்பட்ட இந்திரியங்க ளுடையவர்களாகவும், ஈகை, படிப்பு முதலிய வொழுக்கமுடையவர்களாகவும், மனைவியரிடத்தில் நியமத்துடன் கூடியவர்களாகவும், இருந்தனர்.

𑌨 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿𑌕𑍋 𑌨𑌾𑌨𑍃𑌤𑌕𑍋 𑌨 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌦𑌬𑌹𑍁𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌃 ।
𑌨𑌾𑌸𑍂𑌯𑌕𑍋 𑌨 𑌚𑌾𑌶𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌨𑌾𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌦𑌾 ॥

𑌨𑌾𑌷𑌡𑌙𑍍𑌗𑌵𑌿𑌦𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑍀𑌨𑍍 𑌨𑌾𑌵𑍍𑌰𑌤𑍋 𑌨𑌾𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌦𑌃 ।
𑌨 𑌦𑍀𑌨𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌤𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍋 𑌵𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌥𑌿𑌤𑍋 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌨 ॥௧௫॥

𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌨𑌰𑍋 𑌵𑌾 𑌨𑌾𑌰𑍀 𑌵𑌾 𑌨𑌾𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌨𑌾𑌪𑍍𑌯𑌰𑍂𑌪𑌵𑌾𑌨𑍍 ।
𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌯𑌮𑌯𑍋𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌪𑌿 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌯𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌮𑌾𑌨𑍍 ॥

𑌵𑌰𑍍𑌣𑍇𑌷𑍍𑌵𑌗𑍍𑌰𑍍𑌯𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑍇𑌷𑍁 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌤𑌿𑌥𑌿𑌪𑍂𑌜𑌕𑌾𑌃 ।
𑌕𑍃𑌤𑌜𑍍𑌞𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌦𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌶𑍂𑌰𑌾 𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌾𑌃 ॥ ௧௭॥

𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌾𑌯𑍁𑌷𑍋 𑌨𑌰𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌸𑌂
𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌃 । 𑌸𑌹𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌪𑍌𑌤𑍍𑌰𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂
𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑍇 ॥ ௧௮॥

𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌮𑍁𑌖𑌂 𑌚𑌾𑌸𑍀𑌦𑍍𑌵𑍈𑌶𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌮𑌨𑍁
𑌵𑍍𑌰𑌤𑌾𑌃 । 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌨𑌿𑌰𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌨𑍍 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌨𑍁𑌪
𑌚𑌾𑌰𑌿𑌣𑌃 ॥ ௧௯॥

𑌸𑌾 𑌤𑍇𑌨𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑌾𑌕𑍁𑌨𑌾𑌥𑍇𑌨 𑌪𑍁𑌰𑍀 𑌸𑍁𑌪𑌰𑌿𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾 ।
𑌯𑌥𑌾 𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌮𑌨𑍁𑌨𑌾 𑌮𑌾𑌨𑌵𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌧𑍀𑌮𑌤𑌾 ॥ ௨௦॥

(௧௪) அத்தசரதன் காப்பாற்றிக்கொண்டிருக்கையில் ஒருவனும் கிரீசுவரவாதியாகவில்லை; பொய்யுரைப்பவனாகவு மில்லை; பல நூல் கேள்வியில்லாதவனுமாக வில்லை, அசூயை யுடையவனாகவு மில்லை, சக்தியற்றவனாகவு மில்லை, ஞான மில்லாதவனாகவு மில்லை.

(௧௫) அங்கு ஒருவனும் வேதாங்கங்களை யறியாதவ னில்லை, விரதங்க ளனுஷ்டிக்காதவனு மில்லை, ஆயிர மாந் தர்க்குத் தான மளிக்காதவனு மில்லை, தடுமாறுகின்ற மன துடையவனு மில்லை, ஏழமையுடையவனு மில்லை, வியாதி பிடித்தவனு மில்லை.

(௧௬) அயோத்தியில் மனிதனாவது ஸ்திரீயாவது எவ ரும் காந்தியற்றவராய் பார்க்க முடியாது, அழகு இல்லாதவ னாவது இல்லை, அரசனிடத்து பக்தி யில்லாதவனாவது இல்லை:

(௧௭-௧௮) சிறந்த நகரில் முதலில் உண்டான பிராம ணர்கள் க்ஷத்திரியர்கள் முதலிய நான்குவர்ணங்களில் உள்ள எல்லா மனிதர்களும், தேவதைகளையும், விருந்தினர்களையும், மரியாதை செய்பவர்களாயும், நன்றியறிவுடையவர்களாயும், பெருந்தானங்களைச் செய்பவர்களாயும், வீரர்களாயும், பராக் கிரமத்துடன் கூடியவர்களாயும், நீண்ட ஆயுளுடையவர்க ளாயும், அறமும் வாய்மையும் கூடியவர்களாயும், எப்பொழு தும் மனைவியருடனும் பிள்ளை பேரர்களுடனும் கூடியவர்க ளாயும் இருந்தனர்.

(௧௯) க்ஷத்திரிய ஜாதியர் பிராமணர்களே முக்யமாக வுடையாராய் இருந்தனர். வைசியர்களோ க்ஷத்திரிய ஜாதி யை அனுசரிப்பவராக இருந்தனர். சூத்திரர்கள் மற்றை மூன்று வர்ணத்தவர்க்கும் பணி செய்பவர்களாய் தங்கள் குல தர்மத்தில் இச்சை யுடையவர்களாய் இருந்தனர்.

(௨௰) அந்தப் பட்டணம் எப்படி முன்பு புத்திமானும் மனித சிரேஷ்டனுமான வைவஸ்வத மனுவால் காப்பாற்றப்

யோயா நாமஷ்டிகலா நாம் வைஶ்வாநாரஶஷிகுணா |
ஸஜ்ஞாணா க்ருதவிதா நாம் மஹாகேவலிணாஜ்வ ||

காலே ராஜவிஷயே ஜாதே தவ்யாஹ்லீதே கஸ்யாமயோத்தரே: | வநாயமேஜநக்நீதேஜஸ்ய வசிணா மநிமயோத்தரே: || ௨௨ ||

விஶ்யவக்ததேஜஶக்தேஷ்டக: வசிணா தேஹவ தேதாவி | ஶதாஷ்விதேதரகிவதே ஶரதம்தேமக: வவதோவதே: || ௨௩ ||

வைதாவத கர்த்தே ந ஸ்ய ஶமாவது கர்மேஷ்வயா |
ஸஜ்ஞநாசவிநிஷ்டேந வகாஶநாசவிச ஜிவை: || ௨௪ ||

ஸதேஜ்ய ஶக்தேஜ்ய ஶ்ரீமேவஹேவ ஸஜ்ஞதேஜ்யஶ்ரீமே ஸ்யா | ஸஜ்ஞதேஜ்ய ஸஜ்ஞஸ்ரீமே ஶ்ரீஶதேஜ்யஸ்ய ஸாவர்ணீ || ௨௫ ||

நித்யஶேத்த ஸ்யா வசிணா நாமேமரவஸஸநிதேஹ: |
ஸா யோஜநே சேவ ஸமய ஸ்யாத்மாநா ஷக்ரமே ||

பட்டதோ அப்படியே இக்ஷ்வாகு வம்சத் துதித்த பிரபு வான தசரதனால் நன்கு காப்பாற்றப்பட்டது.

(உக) (அந்நகர்) நெருப்பிற் கொப்பானவரும், கொஞ்சமும் ஒழுங்கினமற்றவரும், கோபமுடையவரும், கற்கப்பட்ட தனுர்வேத வித்தை யுடையவருமான வீரர்களால் குகையில் சிங்கங்கள் (நிறைந்தது) போல நிறைந்து இருந்தது.

(உஉ) மற்றும் அது காம்போஜதேசத்தில் பிறந்தவையும், பாஹ்லீக தேசத்தில் பிறந்தவையும், வனயதேசத்தில் பிறந்தவையும், சிந்துதேசத்தில் பிறந்தவையும் இந்திரனுடைய உச்சை சிரவம்போன்ற உத்தமமானவையுமான உயர்ந்த ஜாதிக் குதிரைகளால் நிறைந்து இருந்தது.

(உங-உச) பின்னும் அது மதம் பிடித்த விந்திய மலையில் பிறந்த யானைகளாலும் மதத்துடன் கூடியவையும், மிக்க வலி வாய்ந்தவையும் மலைகளுக்கு ஒப்பானவையும் எனை இமய மலையிலுண்டான ஐராவதத்தின் குலத் துதித்த யானைகளாலும், மகாபத்மன் என்ற யானையின் குலத்தி துதித்த யானைகளாலும், அஞ்சனம் என்ற வருணனுடைய யானையின் குலத்தி லுதித்த யானைகளாலும், வாமனன் என்ற யமனுடைய திசையானையின் குலத்திலுதித்த யானைகளாலும், நிறைந்ததாக விருந்தது.

(உரு) அப்பட்டணம் பத்திரம், மந்திரம், மிருகம் என்ற ஜாதிகளாலும்; பத்திரம், மந்திரம், மிருகம் என்ற மூன்று ஜாதிகளின் இலக்கணமமைந்ததும், பத்திரம் மிருகம் என்ற இரண்டு ஜாதிகளின் லட்சணமமைந்ததும் மிருக மந்திர ஜாதிகளின் லட்சணமமைந்ததும் எப்பொழுதும் மதத்துடன் உள்ளதும், மலைகளுக்கொப்பானதுமான யானைகளால் எப்பொழுதும் நிறம்பியதாக இருந்தது.

(உசா) அந்நகரில் தசரதராஜன் வசித்துக்கொண்டு உலகை யாள்கிறானே அந்தப் பட்டணம் மிக்க இரண்டு

𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌦𑌶𑌰𑌥𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌵𑌸𑌨𑍍 𑌜𑌗𑌦𑌪𑌾𑌲𑌯𑌤𑍍 ।
𑌤𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍀𑌂 𑌸 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍇𑌜𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌦𑌶𑌰𑌥𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍 ॥

𑌶𑌶𑌾𑌸 𑌶𑌮𑌿𑌤𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑍀𑌵 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌾𑌃 ।
𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌨𑌾𑌮𑌾𑌂 𑌦𑍃𑌢𑌤𑍋𑌰𑌣𑌾𑌰𑍍𑌗𑌲𑌾𑌂 𑌗𑍃𑌹𑍈
𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑍈𑌰𑍁𑌪𑌶𑍋𑌭𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌾𑌮𑍍 । 𑌪𑍁𑌰𑍀𑌮𑌯𑍋
𑌧𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌨𑍃𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌸𑌙𑍍𑌕𑍁𑌲𑌾𑌂 𑌶𑌶𑌾𑌸 𑌵𑍈 𑌶𑌕𑍍𑌰𑌸𑌮𑍋
𑌮𑌹𑍀𑌪𑌤𑌿𑌃 ॥ ௨௮॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌬𑌾𑌲𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌷𑌷𑍍𑌠𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃 ॥

𑌅𑌥 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃

𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌗𑍁𑌣𑍈𑌰𑌾𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑌾𑌕𑍋𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌮𑌹𑌾
𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 । 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾𑌶𑍍𑌚𑍇𑌙𑍍𑌗𑌿𑌤𑌜𑍍𑌞𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌹𑌿
𑌤𑍇 𑌰𑌤𑌾𑌃 ॥ ௧॥

𑌅𑌷𑍍𑌟𑍌 𑌬𑌭𑍂𑌵𑍁𑌰𑍍𑌵𑍀𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌯𑌶𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑌃
𑌶𑍁𑌚𑌯𑌶𑍍𑌚𑌾𑌨𑍁𑌰𑌕𑍍𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌰𑌾𑌜𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌶𑌃 ॥ ௨॥

𑌧𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌰𑍍𑌜𑌯𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌜𑌯 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌰𑍍𑌥𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌸𑌾𑌧𑌕𑌃 ।
𑌅𑌶𑍋𑌕𑍋 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌪𑌾𑌲𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍁𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌶𑍍𑌚𑌾𑌷𑍍𑌟𑌮𑍋𑌽𑌭𑌵𑌤𑍍 ॥

யோசனைகளுக் கதிகமாக உண்மையாக எதிர்க்கப்படாதது என்ற பெயருடையதாக விளங்குகிறது.

(உஎ) மிக்க பராக்கிரமசாலியும், பூஜிக்கத்தக்கவருமான தசரத ராஜா அடக்கப்பட்ட விரோதிகளுடையவனாய் அந்தப் பட்டணத்தை சந்திரன் நக்ஷத்திரங்களை ஆளுவதுபோல ஆண்டான்.

(உஅ) இந்திரனுக்கு ஒப்பானவனும் பூமிக்கு அரசனுமான தசரதன் உண்மையான பெயருடையவனாய், கெட்டியான கோபுரவாயிலும் மணிக்கூண்டுகளு முடையதும், ஆச்சரியமான வீடுகளால் பிரகாசிக்கப்பட்டதும், சுபகரமானதும், அநேக ஆயிர மாந்தர்களால் நிறம்பியதுமான அந்த அயோத்தி யென்னும் பட்டணத்தை ஆண்டுவந்தான்.

ஆருவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

ஏழாவது ஸர்க்கம்.

மன்னர் மந்திரிகள்.

(க) மகாத்துமாவான இக்ஷ்வாகு வம்சத்துதித்த தசரதனுக்கு மந்திரிகளுக்குத் தேவையான குணங்களால் ஆலோசனை யறிந்தவர்களும், பிறரபிப்பிராயத்தை யறிந்தவர்களும், எப்பொழுதும் தங்களுக்கு இஷ்டரான தசரதனுடைய நன்மையில் இச்சை யுடையவர்களுமான மந்திரிகள் இருந்தனர்.

(உ) பராக்கிரமமும், புகழும் படைத்த தசரதனுக்கு சுத்தமானவர்களும், எப்பொழுதும் அரசகாரியங்களில் மிக்கப் பிரியமுடையவர்களுமான எட்டு மந்திரிகள் இருந்தனர்.

(ங) திருஷ்டி, ஜயந்தன், விஜயன், சித்தார்த்தன், அர்த்தசாதகன், அசோகன், மந்திரபாலன், என்ற எழுவருடன் சுமந்திரன் என்பவன் எட்டாவது மந்திரியானான்.

𑌋𑌤𑍍𑌵𑌿𑌜𑍌 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌵𑌭𑌿𑌮𑌤𑍌 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾𑌮𑍃𑌷𑌿𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮𑍌 ।
𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑍋 𑌵𑌾𑌮𑌦𑍇𑌵𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌣𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌥𑌾𑌪𑌰𑍇 ॥ ௪॥

𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌨𑍀𑌤𑌾 𑌹𑍍𑌰𑍀𑌮𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌕𑍁𑌶𑌲𑌾 𑌨𑌿𑌯𑌤𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌃 ।
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌨𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌦𑍃𑌢𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌃॥ ௫॥
𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌮𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌿𑌹𑌿𑌤𑌾 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌚𑌨𑌕𑌾𑌰𑌿𑌣𑌃 ।
𑌤𑍇𑌜𑌃𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌯𑌶𑌃𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾 𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌭𑌿𑌭𑌾𑌷𑌿𑌣𑌃॥

𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌾𑌤𑍍𑌕𑌾𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌹𑍇𑌤𑍋𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌨 𑌬𑍍𑌰𑍂𑌯𑍁𑌰𑌨𑍃𑌤𑌂 𑌵𑌚𑌃।

𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑌂 𑌕𑌿𑌂𑌚𑌿𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌪𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌾 ॥
𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌚𑌾𑌰𑍇𑌣𑌾𑌪𑌿 𑌚𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍 ।

𑌕𑍁𑌶𑌲𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌹𑌾𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌸𑍌𑌹𑍃𑌦𑍇𑌷𑍁 𑌪𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾𑌃॥
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌕𑌾𑌲𑌂 𑌤𑍁 𑌤𑍇 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌧𑌾𑌰𑌯𑍇𑌯𑍁𑌃 𑌸𑍁𑌤𑍇𑌷𑍍𑌵𑌪𑌿 ।

𑌕𑍋𑌶𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑍇 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌬𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌪𑌰𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇 ॥
𑌅𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌨 𑌵𑌿𑌹𑌿𑌂𑌸𑍍𑌯𑍁𑌰𑌦𑍂𑌷𑌕𑌮𑍍 ।

𑌵𑍀𑌰𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌨𑌿𑌯𑌤𑍋𑌤𑍍𑌸𑌾𑌹𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌾𑌃॥ ௰॥

(ச) அந்த அரசனுக்கு வசிஷ்டர், வாமதேவர், என்ற இரு ரிஷி சிரேஷ்டர்கள் முக்கியமான புரோகிதர்களாக இருந்தனர். அப்படியே வேறு மந்திரிகளும் இருந்தனர்.

(ரு - சூ) அவர்கள் (அரசநீதி முதலிய) வித்தைகளில் நன்கு தேர்ந்தவர்களும், சமர்த்தர்களும், இந்திரியங்களை யடக்கியவர்களும், ஐசுவரியங்கள் பொருந்தியவர்களும், மகாத்துமாக்களும், சாஸ்திர மறிந்தவர்களும், ஒப்பற்ற பராக்கிரமமுடையவர்களும், மிக்க புகழ் படைத்தவர்களும், கலங்காதவர்களும், கட்டளையிட்டபடி செய்பவர்களும், பிரதாபமும், பொறுமையும், கீர்த்தியும் அடைந்தவர்களும், புன்முறுவலுடன் பேசுபவர்களுமாக இருந்தனர்.

(சூ ௭) மற்றும் அவர்கள் கோபத்தாலாவது இன்பம் பொருள் காரணமாகவாவது பொய்யுரையாடமாட்டார்கள்.

(எ ௭) அவர்களுக்கு தங்கள் இராச்சிய காரியங்களிலாவது பிற இராச்சிய காரியங்களிலாவது, செய்யப்படுவதிலாவது செய்யப்பட்டதிலாவது, செய்ய இச்சைகொண்டதிலாவது கொஞ்சமாவது வேவுகாரர்களால் அறியப்படாதது இல்லை.

(அ ௭) இராச்சிய வியவகாரங்களில் சாமர்த்தியமுடையவர்களும், சிநேகித விஷயத்தில் பரீட்சிக்கப்பட்டவர்களுமான அவர்கள் தங்கள் பிள்ளைகளிடத்திலும் சமயத்திற்குப் பொருத்தமான தண்டனையையே விதிப்பார்கள்.

(கூ ௭) அவர்கள் பொக்கிஷத்தை நிறப்புவதிலும், ஸைன்னியங்களைச் சேகரிப்பதிலும், பிரியமுடையவர்கள் சத்துருவாயினும் தங்களுக்குக் கெடுதி செய்யாத மனிதனை அவர்கள் துன்புறுத்தார்கள்.

(க0 ௭) பின்னும் அவர்கள் வீரர்களாகவும், கலவரமில்லாத முயற்சியில் சந்தோஷமுடையவர்களாகவும், அரசநீதியைப் பின்பற்றுபவர்களாகவும், தேசத்தில் வசிக்கும் நல்ல

ஶாவீநாம் ரக்ஷிதாரஸ்து நித்யம் விஷயவாஸிநாம் ।

ஶூலக்ஷத்ர உஷிம் ஸஞ்ஜேஷ்டு கோஶா ஸஊலசிரயநு ॥
ஸர்வதீக்ஷணஜ்ஞா ஹ்ம் லோகக்ஷ்யவாராஷஸ்யவஞாவஜ்ஜு ।

ஶாவீநா ஏகவாஜீநாம் ஸவெஷாம் ஸாஹ்யஜாநதாம் ॥
நாஸீத்ருரவோ ராவேஷ்வா ப்ருஷாவாதீ நரக்ஷவிஷ ।

கஷ்விநுமாஷ ஷ்ஷத்ராஸீ த்ருஷார ரதோ நர: ॥ கங ॥
ஹுஶாஜும் ஸவஹஊவாஸீ ஊ்ராஷ்ட்ரம் வாரவாரஜு தஷ ।

ஸர்வாஸஸ ஹுரவேஷாஸ்து தேவ ஸவெ ஸர்ஶீநு நர: ॥
ஷிதாயம் வ நமேநுஸ்ய ஜாமுலோ நயவக்ஷர்ஷா ।

மரள மணமுலஹிதாஸ்து ஹ்யவ்யாதாஸ்து வாராகுவெ ॥
விசேஷவிவிவ்யாதா ஷ்வகதோ வாஜிநிஷ்யாஷ ।

ஸாஸ்விமுஷதவஜ்ஞா ஹுகுந்தா ஸஉஹாநிதா: ॥ கச ॥
உதுஸ்ம்வாரணோ ஶக்ரா ஶுக்ஷா ஷுலக்ஷாஸர் வாஜிஷு ।
நீதிஶாஷ்டு விஶேஷஜ்ஞா ஷுதம் ஷ்ரியவாதிந: ॥ கள ॥

ஜனங்களை எப்பொழுதும் காப்பாற்றுபவர்களாகவும் இருந்தார்கள்.

(கக௨) அவர்கள் பிராமணர்களையும், க்ஷத்திரியர்களையும் துன்புறுத்தாதவர்களாய், குற்றஞ்செய்த மனிதனுடைய வலிமையையும், பலவீனத்தையும் நன்கறிந்து மிகக் கடுமையான தண்டனை விதிப்பவர்களாய் நிதிச்சாலையை நிறப்பினர்.

(க௨௨) தூயவர்களும், ஒரே காரியத்தில் புத்தியுடையவர்களுமான மந்திரிகள் யாவரும் அரச தந்திரத்தை யாலோசித்துக்கொண் டிருக்கையில் பட்டணத்திலாவது இராச்சியத்திலாவது எங்கும் பொய்யுரைக்கும் மனிதன் இல்லாது போயினன்.

(கஙூ) அங்கு கெட்டவனாவது, பிறர் மனையாளிடத்தில் இச்சை யுடையவனாவது ஒரு மனிதனும் இல்லை. உத்தம நகரமான அயோத்தியும் தேசமும், அந்த தசரதனால் ஆளப்பட்ட எல்லாவிடங்களும் அதர்மமில்லாது மிகுந்த சாந்தமாகவே இருந்தது.

(க௪௨) மந்திரிகள் யாவரும், நல்லுடை யுடையவர்களும் நல்ல அலங்காரங்கள் உடையவர்களும், நல்லொழுக்கமுடையவர்களும், அரசனுடைய நன்மைக்காக நீதியென்ற கண்கள் கொண்டு விழித்தவர்களுமாக இருந்தனர்.

(கரு௨) மற்றும் அவர்கள் தங்கள் ஆசாரியனிடத்தில் குணங்களை யெடுத்துக்கொள்பவர்களும், பராக்கிரமத்தில் புகழ்பெற்றவர்களும், எதிலும் தீர்மான புத்தியுடையதால் வேறு தேசங்களிலும் நன்கறியப்பெற்றவர்களுமாக இருந்தனர்.

(கசு - கஎ) மேலும் அவர்கள் எல்லோரும் நட்பு பகைகளின் தத்துவத்தை (உண்மையை) யறிந்தவர்கள் சுவபாவமான ஐசுவரியத்துடன் கூடியவர், இரகசியத்தை யறிவதில் வல்லவர்கள், நுண்ணிய விஷயங்களை நிச்சயிப்பதில்

[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ ௧௮॥
[illegible] ।
[illegible] ॥௧௯॥
[illegible] ।
[illegible] ॥௨௦॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௨௧॥

[illegible] ॥

[illegible]
[illegible] ।
[illegible] ॥

இதி ஶ்ரீ[illegible] ॥

வல்லமையுடையவர்கள் அரசர்க்குரிய நீதிநூல்களின் சிறப்பை யறிந்தவர்கள் எப்பொழுதும் இன்சொற் கூறுகிறவர்கள்.

(கஅ) பாபமற்ற தசரத மகாராஜா இப்பேர்ப்பட்ட குணங்களுடன் கூடிய அந்த மந்திரிகளால் கூடினவனாகவே பூமியை ஆண்டு வந்தான்.

(கக-உ0) அந்த மனித சிரேஷ்டனான தசரதன் ஒற்றர்களால் பார்த்துக்கொண்டு குடிகளை தர்மத்தால் பிரியப்படுத்திக்கொண்டு குடிகளைப் பார்த்துக்கொண்டு மறத்தை நீக்கி மூவுலகங்களிலும் புகழ் பெற்றவனாய், பெரும் ஈகையுடையவனாய், உண்மையில் பற்றுள்ளவனாய், அந்தப் பட்டணத்தில் வசித்துக்கொண்டு பூமியை ஆண்டான்.

(உக) நண்பனுடையவனும், வணங்கப்பெற்ற யேனையரசர்களுடையவனும், தன் வலியால் கொல்லப்பட்ட சத்துருக்களுடையவனுமான அவனுக்கு மேலானவனாவது சமானனாவதுமான விரோதி கிடையாது.

(உகஉ) அந்த தசரதமகாராஜன் பூமியை தேவேந்திரன் சுவர்க்கத்தை யாளுவதுபோல ஆண்டான்.

(உஉஉ) ஆலோசனையிலும், தமக்கு நன்மையானதிலும் வேலை செய்ய ஏற்படுத்தப்பட்டவரும், தன்னிடத்தில் சினேகமுள்ளவர்களும், சாமர்த்திய முள்ளவர்களுமான மந்திரிகளால் சூழப்பெற்ற அரசன் தேஜோரூபமான கிரணங்களுடன் கூடியுள்ள உதயமான சூரியனைப்போன்ற பிரகாசத்தை யடைந்தான்.

ஏழாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

𑌅𑌥 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌮𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌚𑍈𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ।
𑌸𑍁𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌤𑌪𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌸𑍀𑌦𑍍𑌵𑌂𑌶𑌕𑌰𑌃 𑌸𑍁𑌤𑌃 ॥ ௧ ॥

𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵𑌂 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑌾𑌸𑍀𑌨𑍍𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ।
𑌸𑍁𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌹𑌯𑌮𑍇𑌧𑍇𑌨 𑌕𑌿𑌮𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌨 𑌯𑌜𑌾𑌮𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍 ॥ ௨ ॥

𑌸 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌮𑌤𑌿𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌯𑌷𑍍𑌟𑌵𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑌾𑌨𑍍 ।
𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌹 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍈𑌰𑍇𑌵 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌭𑌿𑌃 ॥
𑌤𑌤𑍋𑌽𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌦𑌿𑌦𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌸𑍁𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍 ।
𑌶𑍀𑌘𑍍𑌰𑌮𑌾𑌨𑌯 𑌮𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌗𑍁𑌰𑍂𑌂𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌸𑌪𑍁𑌰𑍋𑌹𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍 ॥

𑌤𑌤𑌃 𑌸𑍁𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌰𑌿𑌤𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌃 ।
𑌸𑌮𑌾𑌨𑌯𑌤𑍍𑌸 𑌤𑌾𑌨𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌸𑌮𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌵𑍇𑌦𑌪𑌾𑌰𑌗𑌾𑌨𑍍 ॥ ௫ ॥
𑌸𑍁𑌯𑌜𑍍𑌞𑌂 𑌵𑌾𑌮𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌚 𑌜𑌾𑌬𑌾𑌲𑌿𑌮𑌥 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑌮𑍍 ।
𑌪𑍁𑌰𑍋𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌚 𑌯𑍇 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌃 ॥

𑌤𑌾𑌨𑍍𑌪𑍂𑌜𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌦𑌶𑌰𑌥𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾 ।
𑌇𑌦𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌸𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌶𑍍𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌣𑌮𑌥𑌾𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍 ॥ ௭ ॥

எட்டாவது ஸர்க்கம்.

சுமந்திரர் பேசுதல்.

(க) இவ்விதப் பிரபாவமுடையவனும், தர்மமறிந்தவனும், மகாத்துமாவும், பிள்ளைக்காகத் தவஞ்செய்பவனுமான அந்த தசரத மகாராஜனுக்கோ குலத்தை விருத்தி செய்யும் பிள்ளை இல்லை.

(உ) சிந்தித்துக்கொண்டிருக்கிற மிக்க புத்திமானான தசரத மகாராஜனுக்கு பிள்ளைக்காக அசுவமேதயாகத்தால், "நான் ஏன் தேவதைகளைப் பூஜிக்கவில்லை" (என்ற) இவ்வாறான புத்தியுண்டாயிற்று.

(ஙு ச) புத்திசாலியும், அறத்தில் சுவபாவமுடையவனுமான அந்த தசரத ராஜா நல்ல புத்திசாலிகளான யாவற்று மந்திரிகளுடன்கூடியே யாகஞ்செய்ய வேண்டியதென்ற நிச்சயத்துடன் கூடிய யோசனையைச் செய்து பின்னர் மந்திரிகளில் மேலான சுமந்திரனைப் 'புரோகிதர்களுடன் கூடிய என்னுடைய ஆசாரியர் எல்லாரையும் விரைவில் கொண்டு வாரும்' என உத்தரவிட்டான்.

(ரு-சு) பின்னர் சீக்கிரப்படுத்தப்பட்ட வீரமுடைய அந்தச் சுமந்திரன் விரைவாகச் சென்று வேதத்தின் கரையை யடைந்த ஆசாரியர்களான ஸுயக்ஞன், வாமதேவன், ஜாபாலி, காசியபன், என்பவரையும் புரோகிதனான வசிட்டனையும் ஏனை பிராமண சிரேஷ்டர்கள் யாவரையும் அழைத்து வந்தான்.

(எ) அப்பொழுது தர்ம சுவபாவமுள்ள தசரதன் அந்த ஆசாரியர்களுக்கு வந்தனை வழிபாடுகள் செய்து அறம் பொருள் நிறைந்ததும் மனதிற் கினியதுமான இவ் வார்த்தையைக் கூறினார்.

[illegible] 𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌰𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯𑌂 [illegible] 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑍍
[illegible] ॥ ௮॥

𑌤𑌦𑌹𑌂 [illegible] ।
𑌕𑌥𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 [illegible] 𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥

𑌤𑌤𑌸𑍍𑌸𑌾𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌪𑍂𑌜𑌯𑌨𑍍 ।
[illegible] ।

𑌊𑌚𑍁𑌶𑍍𑌚 [illegible] 𑌵𑌚𑌃 ।
[illegible] ॥௧௧॥

[illegible]

[illegible] 𑌸𑌮𑌾𑌗𑌤𑌾 ॥
𑌤𑌤𑌃 [illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।

[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] 𑌯𑌥𑌾𑌕𑌲𑍍𑌪𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌿𑌧𑌿 ॥ ௧௫॥
[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ॥

(அ) மகனுக்காக மிகவும் வருந்திக்கொண்டிருக்கிற எனக்கு சௌக்கியம் கிடையாது; ஆகவே நான் அசுவமேத யாகத்தால் தேவர்களுக்குப் பூசனைசெய்கிறேன் என்று எனக்கு புத்தி தோன்றுகிறது.

(கூ) ஆகவே நான் சாஸ்திரத்தில் கூறப்பட்ட கிரியைகளால் யாகஞ்செய்வதற்கு விரும்புகிறேன். நான் என் எண்ணத்தை எப்படி அடைவேன் இவ்விஷயத்தில் உபாயத்தை ஆலோசியுங்கள் என்று

(கO) அதன்பின்னர் வசிஷ்டர் முதலான எல்லாப் பிராமணர்களும் அரசனுடைய வாயிலிருந்து வந்த மொழியை நல்லது, எனக் கொண்டாடினர்.

(கக-கஉ) யாவரும் மிக்க சந்தோஷமடைந்தவர்களாய் தசரதனைப் பார்த்து, "அரசே! யாகத்திற்கு வேண்டிய சாமக்கிரியைகள் சம்பாதிக்கப்படட்டும், குதிரையும் விடப்படட்டும், உனக்கு தர்மத்துடன் கூடிய இம்மதி மக்கட் பேறுக்காக உண்டாயது. ஆகவே எவ்விதத்திலும் விரும்பப்படுகிற பிள்ளைகளை யடைவாய்" எனக் கூறினர்.

(கரு-கஅ) பின்னர் பிராமணர்களால் கூறப்பட்டதைக் கேட்டு தசரதமகாராஜன் சந்தோஷமடைந்தவனானன். ஆநந்தக் கண்ணீரால் நிறம்பிய கண்ணுடையவனாய் மந்திரிகளைப். பார்த்து, "இங்கு என்னுடைய ஆசாரியர்களுடைய வார்த்தைப்படி யாகத்திற்குரிய சாமான்கள் சேகரிக்கப்படட்டும், சாமர்த்திய முடையவர்களால் காப்பாற்றப்படுவதும் உபாத்தியாயர்களுடன் கூடியதுமான குதிரை விடப்படட்டும், ஸரயுவின் வடகரையில் யாகசாலையும் கட்டப்படட்டும், அதற்குரிய சாந்திகளும் முறைப்படி நடத்தப்படட்டும். இந்த மேன்மைவாய்ந்த யாகத்தில் அபாயகரமான குற்றம் உண்டாகாதவரையில் யாகமானது அரசர்களான யாவராலும் அடைவதற்குச் சாத்தியமானது ஆகும். அசுவமேதத்தில் படித்தவர்களான பிராமணராக்ஷசர்கள் குற்றத்தைத்

𑌨𑌿𑌹𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌵𑌿𑌨𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥ ௧௭॥
𑌤𑌦𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌮𑍇 𑌕𑍍𑌰𑌤𑍁𑌰𑍇𑌷 𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌤𑌥𑌾 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌮𑌰𑍍𑌥𑌾𑌃 𑌕𑌰𑌣𑍇𑌷𑍍𑌵𑌿𑌹 ॥

𑌤𑌥𑍇𑌤𑌿 𑌚𑌾𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑌨𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌣𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌪𑍂𑌜𑌯𑌨𑍍 ।
𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌵𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌜𑍍𑌞𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌨𑌿𑌶𑌮𑍍𑌯 𑌤𑍇 ॥

𑌤𑌥𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌵𑌰𑍍𑌧𑌯𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌨𑍃𑌪𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍 ।
𑌅𑌨𑍁𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑌤𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌜𑌗𑍍𑌮𑍁𑌰𑍍𑌯𑌥𑌾𑌗𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌵𑌿𑌸𑌰𑍍𑌜𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌸𑌚𑌿𑌵𑌾𑌨𑌿𑌦𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍 ।
𑌋𑌤𑍍𑌵𑌿𑌗𑍍𑌭𑌿𑌰𑍁𑌪𑌸𑌂𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌯𑌥𑌾𑌵 𑌤𑍍𑌕𑍍𑌰𑌤𑍁𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥ ௨௧॥

𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨𑍃𑌪𑌶𑌾𑌰𑍍𑌦𑍂𑌲𑌃 𑌸𑌚𑌿𑌵𑌾𑌨𑍍𑌸𑌮𑍁𑌪𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍 ।
𑌵𑌿𑌸𑌰𑍍𑌜𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌂 𑌵𑍇𑌶𑍍𑌮 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌵𑍇𑌶 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑌿𑌃 ॥ ௨௨॥

𑌤𑌤𑌃 𑌸 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌾𑌃 𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀𑌰𑍍𑌨𑌰𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌃 ।
𑌉𑌵𑌾𑌚 𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌶𑌤 𑌯𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇𑌽𑌹𑌂 𑌸𑍁𑌤𑌕𑌾𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍 ॥

𑌤𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌤𑍇𑌨𑌾𑌤𑌿𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌵𑌚𑌨𑍇𑌨 𑌸𑍁𑌵𑌰𑍍𑌚𑌸𑌾𑌮𑍍 ।
𑌮𑍁𑌖𑌪𑌦𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑌶𑍋𑌭𑌨𑍍𑌤 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌾𑌨𑍀𑌵 𑌹𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌯𑌯𑍇 ॥ ௨௪॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌬𑌾𑌲𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇𑌽𑌷𑍍𑌟𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃 ॥

தேடுகிறார்கள் அல்லவா. கெடுக்கப்பட்ட யாகத்தின் எஜமானனும் உடனே நாசமடைகிறான். ஆகவே எப்படி என்னுடைய இந்த யாகம் சாஸ்திரப்படி முடியுமோ அப்படி முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளப்படட்டும், இங்கு செய்யவேண்டியவைகளில் நீங்கள் சமர்த்தர்கள்" என்று கூறினார்.

(௧௯) அந்த மந்திரிகள் யாவரும் அரச சிரேஷ்டனான தசரதனுடைய அம்மொழியைக் கேட்டு, "எப்படி உத்திரவிடப்பட்டதோ அப்படியே" என்று கூறினர்; அவ்வார்த்தையைக் கொண்டாடினர்.

(௨௦) தர்மத்தை யறிந்த அந்தணர் யாவரும் அரச சிரேஷ்டனான தசரதனை அப்படியே உற்சாகமூட்டிக்கொண்டு அனுமதி பெற்றுக்கொண்டவராய் வந்தவாறே மீண்டும் போயினர்.

(௨௧) பிராமணர்களை விட்டுவிட்டு அந்தவரசன் ரித்துவிக்குகளால் கூறப்பட்ட இந்த யாகத்திற்குவேண்டிய கருவிகள் முறைப்படி சம்பாதிக்கப்படட்டும், என்ற இந்த வார்த்தையை மந்திரிகளை நோக்கிக் கூறினன்.

(௨௨) அதிக காந்தியுடைய அரச சிரேஷ்டனான தசரதன் இவ்வாறு கூறி சமீபத்திலுள்ள மந்திரிகளை யனுப்பிவிட்டு தன் வீட்டில் நுழைந்தான்.

(௨௩) அதன்பின்னர் அவன் மனதிற்குச் சந்தோஷம் உண்டாக்குபவரும் மனைவியருமான அவர்களை நோக்கி, "நீங்கள் யாகத்திற்குரிய தீக்ஷையில் இறங்குங்கள் நான் பிள்ளை காரணமாக யாகஞ்செய்யப் போகிறேன்" என்று கூறினான்.

(௨௪) மிக்க மனதிற்கினிய அம்மொழியால் நல்ல காந்தியுடைய அவர்களுடைய தாமரைபோன்ற முகங்கள் எமந்தருதுவின் கடைசியில் அலர்ந்த தாமரைகள்போல பிரகாசித்தன.

எட்டாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

அத நவமஸ்ஸர்க:.

ஏதச்ச்ருத்வா ரஹஸ்ஸூதோ ராஜாநமிதமப்ரவீத் ।
[ஶ்ரூயதாம் யத்புராவ்ருத்தம் புராணே ச மயா ஶ்ருதம்]
ருத்விக்பிருபதிஷ்டோऽயம் புராவ்ருத்தோ மயா ஶ்ருத:॥ ௧ ॥
ஸநத்குமாரோ பகவாந் பூர்வம் கதிதவாந் கதாம் ।
ருஷீணாம் ஸந்நிதௌ ராஜந் தவ புத்ராகமம் ப்ரதி ॥ ௨ ॥

காஶ்யபஸ்ய து புத்ரோऽஸ்தி விபாண்டக இதி ஶ்ருத: ।
ருஷ்யஶ்ருங்க இதி க்யாதஸ்தஸ்ய புத்ரோ பவிஷ்யதி ॥ ௩ ॥

ஸ வநே நித்யஸம்வ்ருத்தோ முநிர்வநசரஸ்ஸதா । நாந்யம்
ஜாநாதி விப்ரேந்த்ரோ நித்யம் பித்ரநுவர்தநாத் ॥

த்வைவித்யம் ப்ரஹ்மசர்யஸ்ய பவிஷ்யதி மஹாத்மந: ।
லோகேஷு ப்ரதிதம் ராஜந் விப்ரைஶ்ச கதிதம் ஸதா ॥

தஸ்யைவம் வர்தமாநஸ்ய கால: ஸமபிவர்தத ।
அக்நிம் ஶுஶ்ரூஷமாணஸ்ய பிதரம் ச யஶஸ்விநம் ॥ ௬ ॥

ஏதஸ்மிந்நேவ காலே து ரோமபாத: ப்ரதாபவாந் ।
அங்கேஷு ப்ரதிதோ ராஜா பவிஷ்யதி மஹாபல: ॥ ௭ ॥

ஒன்பதாவது ஸர்க்கம்.

ருஷிய சிருங்கர்.

(க.உ) இவ்விஷயத்தைக் கேட்டு, சாரதியான சுமந்திரன் தனிமையான இடத்தில் அரசனை நோக்கி பின்வருமாறு கூறினார். "வசிஷ்டர் முதலிய ஆசாரியர்களால் உபதேசிக்கப்பட்ட இம்முறை முன்பு நடந்தபடி என்னால் கேட்கப்பட்டது. அரசே! முன்னர் பகவானாகிய சனத்குமாரர் ருஷிகளுடைய முன்னிலையில் உங்களுடைய புத்திரோற்பத்தியைக் குறித்து இந்தக் கதையைச் சொன்னார்.

(௩) காசியப மகாரிஷிக்கு விபண்டகர் என்று யாவராலும் அறியப்பட்ட பிள்ளை உண்டு. அவருக்கு ரிசியசிருங்கர் என்று பிரசித்தமான மகன் உண்டாவான்.

(௪) காட்டில் எப்பொழுதும் வளர்பவரும், எப்பொழுதும் காட்டில் சஞ்சரிப்பவரும், பிராமண சிரேஷ்டருமான அந்த ரிசியசிருங்க முனிவர் எப்பொழுதும் தகப்பனை அனுசரிப்பதால் வேறு ஒருவரையும் அறிகிறதில்லை.

(௫) ஏ தசரதமகாராஜாவே! மகாத்துமாவான அந்த ரிசியசிருங்கர் உலகில் பிரசித்தமானதும், பிராமணர்களால் எப்பொழுதும் கூறப்படுவதுமான இரண்டு விதங்களாக பிரமசரியத்தை யனுசரிப்பார். (காயத்திரி யனுஷ்டிப்பவன், பிராஜாபத்தியன், வ்ரதமுடையவன், நைஷ்டிகன், என பிரமசர்யம் நாலு வகை, அதனில் இவர் விரதங்க ளனுஷ்டிப்பவராகவும், பிராஜாபத்தியராகவும் இருப்பார்.)

(௬) அக்கினி ஹோத்திரமே கீர்த்தியாக வுடையவரும், தகப்பனாரைச் சேவிதுக்கொண் டிருப்பவருமான அந்த ரிசியசிருங்கர் இம்மாதிரி யிருந்துகொண் டிருக்கையில் சிலகாலம் செல்லும்.

(௭) இந்தக் காலத்திலேயே அங்கநாட்டில் பராக்கிரமமுள்ளவனும் பெயர் வாய்ந்தவனும், மிக்க பலவானுமான உரோமபாதன் என்னும் அரசன் இருப்பான்.

𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌦𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌸𑍁𑌦𑌾𑌰𑍁𑌣𑌾।
𑌅𑌨𑌾𑌵𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌃 𑌸𑍁𑌘𑍋𑌰𑌾 𑌵𑍈 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌭𑌯𑌾𑌵𑌹𑌾॥
𑌅𑌨𑌾𑌵𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃।
𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌨𑍍 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌮𑌾𑌨𑍀𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿॥
𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑍋 𑌲𑍋𑌕𑌚𑌾𑌰𑌿𑌤𑍍𑌰𑌵𑍇𑌦𑌿𑌨𑌃।
𑌸𑌮𑌾𑌦𑌿𑌶𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌨𑌿𑌯𑌮𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍॥ ௧௦॥

𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑍇 𑌮𑌹𑍀𑌪𑌾𑌲𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌵𑍇𑌦𑌪𑌾𑌰𑌗𑌾𑌃।
𑌵𑌿𑌭𑌾𑌣𑍍𑌡𑌕𑌸𑍁𑌤𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍋𑌪𑌾𑌯𑍈𑌰𑌿𑌹𑌾𑌨𑌯॥
𑌆𑌨𑌾𑌯𑍍𑌯 𑌚 𑌮𑌹𑍀𑌪𑌾𑌲 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌪𑌾𑌰𑌗𑌮𑍍।
𑌵𑌿𑌭𑌾𑌣𑍍𑌡𑌕𑌸𑍁𑌤𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌋𑌷𑍍𑌯𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌸𑍁𑌸𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍॥
𑌪𑍍𑌰𑌯𑌚𑍍𑌛 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌵𑍈 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌨𑌾 𑌸𑍁𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌃॥

𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌤𑍇। 𑌕𑍇𑌨𑍋𑌪𑌾𑌯𑍇𑌨 𑌵𑍈 𑌶𑌕𑍍𑌯𑌮𑌿𑌹𑌾𑌨𑍇𑌤𑍁𑌂 𑌸 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌵𑌾𑌨𑍍॥ ௧௩॥

𑌤𑌤𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌸𑌹 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌾𑌨𑍍।
𑌪𑍁𑌰𑍋𑌹𑌿𑌤𑌮𑌮𑌾𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌸𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌾𑌨𑍍॥

𑌤𑍇 𑌤𑍁 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌵𑌚𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌥𑌿𑌤𑌾 𑌵𑌿𑌨𑌤𑌾𑌨𑌨𑌾𑌃।
𑌨 𑌗𑌚𑍍𑌛𑍇𑌮 𑌋𑌷𑍇𑌰𑍍𑌭𑍀𑌤𑌾 𑌅𑌨𑍁𑌨𑍇𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌂 𑌨𑍃𑌪𑌮𑍍॥

𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍋𑌪𑌾𑌯𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌨𑍍।
𑌆𑌨𑍇𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑍋 𑌵𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌂 𑌨 𑌚 𑌦𑍋𑌷𑍋 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿॥

(அ) அந்த அரசன் தருமந்தவறி நடந்ததால் மிக்க பயங்கரமானதும், மிகக் கோரமானதும், பிராணிகள் யாவற்றுக்கும் அச்சத்தை விளைப்பதுமான வரட்சி உண்டாகும்.

(கூ-க0) மழையின்றிப் போகவே அரசன் துக்கத்துடன் கூடியவனுப் சாஸ்திர கேள்வியில் முதிர்ந்த பிராமணர்களை வரவழைத்து, "தர்மங்களைக் கேள்விப்பட்டவர்களும், உலகநடை யறிந்தவர்களுமான நீங்கள் எப்படி பிராயச்சித்தம் இதற்கு ஆகுமோ அப்படி அனுஷ்டிப்பதைக் கூறுங்கள்" என்று கூறுவான்.

(கக-கஉ) வேதத்தின் கரையைக் கடந்த பிராமணர்கள் அரசனைப் பார்த்து, "ஏ ராஜன், விபண்டகருடைய பிள்ளையைத் தந்திரங்களால் இங்கு அழைத்து வாரும். அரசே! ரிசியசிருங்க முனியை நல்ல வந்தனைகள் செய்து அழைத்துவந்து நீர் ஒருமனதாய் உன் மகளான சாந்தையை விதிப்படி அவருக்கு அளிப்பீர்" எனச் சாற்றுவர்.

(கங) அவர்களுடைய அருளைக் கேட்டதே அரசன் எந்த உபாயத்தால் இந்திரிய நிக்கிரகம் செய்தவர் இங்கு கொண்டுவருவதற்குக் கூடியவர் ஆவார்? என ஆலோசனை செய்வார்.

(கச) அதன்பின்னர் தைரியசாலியான அரசன் மந்திரிகளுடன் கூடத் தீர்மானித்துப் பின்னர் மரியாதை செய்து மந்திரிகளையும் குருவையும் அனுப்புவார்.

(கரு) அரசனுடைய வார்த்தையைக் கேட்டு அவர்களும் துக்கமடைந்தவர்களாய் தலைகுனிந்தவர்களாய் விபண்டகரிடம் வெகு வியந்தவர்களாய், 'நாம் போகமாட்டோம்' என்று அந்த அரசனுக்குக் கூறுவர்.

(கசு) அவர்கள் அவரை யழைத்துவருவதற்குரிய உபாயங்களை யோசித்து, நாங்கள் பிராமணரான முனிவரை அழைத்து வருவோம் இந்த (நாட்டிற்குண்டான) குறையும் இருக்காது என்று அவருக்குக் கூறுவர்.

𑌸𑌾𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌗𑌣𑌿𑌕𑌾𑌭𑌿𑌰𑍁𑌪𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 ।
𑌆𑌨𑍀𑌤𑍋 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌯𑌂𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌚𑌾𑌪𑍇𑌦𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌋𑌷𑍍𑌯𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌜𑌾𑌮𑌾𑌤𑌾 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌵 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌸𑍍𑌯𑌤𑌿 ।
𑌸𑌨𑌤𑍍𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌕𑌥𑌿𑌤𑌮𑍇𑌤𑌾𑌵𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑍃𑌤𑌂 𑌮𑌯𑌾 ॥ ௧௯ ॥
𑌅𑌥 𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌦𑌶𑌰𑌥𑌃 𑌸𑍁𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌭𑌾𑌷𑌤 ।
𑌯𑌥𑌰𑍍𑌷𑍍𑌯𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑍀𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌰𑍇𑌣 𑌤𑍍𑌵𑌯𑍋𑌚𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥ ௨௦ ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌬𑌾𑌲𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌨𑌵𑌮𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃 ॥

𑌅𑌥 𑌦𑌶𑌮𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

𑌸𑍁𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌶𑍍𑌚𑍋𑌦𑌿𑌤𑍋 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌵𑌾𑌚𑍇𑌦𑌂 𑌵𑌚𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾 ।
𑌯𑌥𑌰𑍍𑌷𑍍𑌯𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑍀𑌤𑌃 𑌶𑍃𑌣𑍁 𑌮𑍇 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌸𑍍𑌸𑌹 ॥ ௧ ॥

𑌰𑍋𑌮𑌪𑌾𑌦𑌮𑍁𑌵𑌾𑌚𑍇𑌦𑌂 𑌸𑌹𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍋𑌹𑌿𑌤𑌃 ।
𑌉𑌪𑌾𑌯𑍋 𑌨𑌿𑌰𑌪𑌾𑌯𑍋𑌽𑌯𑌮𑌸𑍍𑌮𑌾𑌭𑌿𑌰𑌭𑌿𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌿𑌤𑌃 ॥ ௨ ॥

𑌋𑌷𑍍𑌯𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑍋 𑌵𑌨𑌚𑌰𑌸𑍍𑌤𑌪𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨𑍇 𑌰𑌤𑌃 ।
𑌅𑌨𑌭𑌿𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌨𑌾𑌰𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌸𑍁𑌖𑌸𑍍𑌯 𑌚 ॥ ௩ ॥

𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑍈𑌰𑌭𑌿𑌮𑌤𑍈𑌰𑍍𑌨𑌰𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌥𑌿𑌭𑌿𑌃 ।
𑌪𑍁𑌰𑌮𑌾𑌨𑌾𑌯𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌰𑌂 𑌚𑌾𑌧𑍍𑌯𑌵𑌸𑍀𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥ ௪ ॥

(௧௭௦) இவ்வாருக அங்கதேசாதிபதியால் விலைமாதரா லேயே ரிஷியின்பிள்ளை அழைத்துவரப்படுவார். வருண தேவன் மழை பொழிவான். சாந்தையும் இந்த ரிசியசிருங் கருக்கு கொடுக்கப்படுவாள்.

(௧அ௦)மாப்பிள்ளையான ரிசியசிருங்கரே உனக்கு பிள் ளைகளை யளிப்பார். சநத்குமாரரால் சொல்லப்பட்ட இது வரையுள்ள விஷயம் என்னால் கூறப்பட்டது என்ருன்.

(௧௯௦) பின்னர் தசரதன் மிக்க களிகூர்ந்தவனுய்,எப் படி ரிசியசிருங்கர் கொண்டுவரப்பட்டாரோ அது விவர மாக உன்னால் சொல்லப்படட்டும்' என்று சுமந்திரனைக் குறித்துக் கூறினுன்.

ஒன்பதாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

பத்தாவது ஸர்க்கம்.

ருஷ்ய சிருங்கரைத் தருவித்தது.

(௧) அரசனால் தூண்டப்பட்ட சுமந்திரன் அப்பொ ழுது எப்படி அந்த ரிசியசிருங்கர் மந்திரிகளால் அழைத்து வரப்பட்டாரோ அதனை என்னிடமிருந்து கேட்பீராக, என்று இதனைக் கூறுவாராயினர்.

(௨) ஆசாரியன் மந்திரிகளுடன் கூடியவனுய் இந்த உரோமபாதனைப் பார்த்து, "அபாயமில்லாத இந்த உபா யம் எங்களால் ஆலோசிக்கப்பட்டது" எனக் கூறினுன்.

(௩) காட்டில் திரிபவரும், தவத்திலும் வேதாத்தி யயனத்திலும் இச்சையுடையவருமான அந்த ரிசியசிருங்கர் பெண்கள் விஷயமான செளக்கியத்தை யறியாதவர்.

(௪) புருஷனுடைய மனதைக் கலக்குகிறதும், மன திற்கினியதுமான இந்திரிய விஷயங்களால் பட்டணத்திற்கு அவரை அழைத்து வருவோம். சீக்கிரமாக நிச்சியஞ் செய் யும்.

மணிகாஷ்ட்ர மஞ்ஜு ரவவதஸ்ஸுஜ்ஞ்ய தா: |
ப்ரஹ்ரோஹ்ய விவிதாகாலெய ரநெதஷ்யஞீஹ வ
க்ருதா: ॥ ௫ ॥

ஶ்ருத்வா தயேதி ராஜா வ ப்ரத்யுவாச பார்ஶ்வஸ்தி
தம் | பார்ஶ்வஸ்திதோ ஈஜ்ஞண ஶ்ச தமா வக்ர ஶ்ச தெ
தஶ்ர ॥ ௬ ॥

வாரஶேவ்யாஶ்ச தஸ்ய சா வநம் ப்ரவிவிஶ ஶேஷஹக |
ஶுஶ்ரூஷயா விஶஷ்ரேஷி நஷ்டம் கவஞ்ஜி ஶஶுநெ ॥
ஜீவந்த்யஸ்ய யீரஸ்ய நிதயஶ்ருஶவாவிந: |
விதஸ்ஸு நித்யஸம் தஷ்டா நாதிவக்ராஶ வாஶ்ரிதா: ॥

ந தெந ஜந்ஹ்யஹ்யதி ஶ்ரஷ வஞவம் தவஸ்வநா |
ஷ்ரீ வா வஶாந்வா யஸ்வா ந்ய த்ஸவம் நமராராஷ்ட்ரஜம் ॥ ௯ ॥

தத: கஶாசித்தம் தெஶஸாஜமாஶ யஶ்ஞயா |
விஹஜ்ஞக வஸ்தஷ்ட்ர தாஸ்மாவஶ்யஶராஶம நா: ॥ ௧௦ ॥

தாஶ்வித்ரவெஷா: ப்ரஶஷா மாயஜ்ஞ்யா ஶயரஸ்வரா: |
ஜீவந்த்ர ஶவாமஶ்ய ஸவஶா வவநஶ்ரேவது ॥ ௧௧ ॥
கஶ்வா கிம் வதவெஸ ஸூஹ்நநு ஜ்ஞா தம் ஶுஞாஶஹெ வயந
வகஶ்ஸ்வா விஜநெ தொரெ வநெ வாரவி ஶம்வந: ॥

(ரு) நல்ல உருவமுடையவரும், நன்கு அலங்கரித்துக் கொண்டவருமான விலைமாதர் அங்கு போகட்டும் மரியாதை செய்யப்பட்ட அவர்கள் அவரைப் பலவித உபாயங்களால் ஏமாற்றி அழைத்து வருவார்கள் என்றனர்.

(சு) இதைக் கேட்டு அரசனும், ஆசாரியனை நோக்கி, 'அப்படியே' எனப் பதிலுரைத்தான். ஆசாரியனும் அந்த மந்திரிகளும் அப்பொழுது அவ்வாறே செய்தனர்.

(சுஉ) மேன்மை வாய்ந்த விலைமாதரும் அதனைக் கேட்டு பெரிய காட்டில் நுழைந்தனர்.

(எஉ) காட்டில் விபண்டகருடைய ஆசிரமத்திற்குச் சமீபத்தில் இருந்து, இந்திரியங்களுக்கு இடங்கொடாதவரும், எப்பொழுதும் ஆசிரமத்தில் இருப்பவருமான மகாரிஷியின் பிள்ளையைக் காண்பதில் முயற்சிசெய்தனர்.

(அ) தகப்பனாரிலேயே எப்பொழுதும் சந்தோஷமடைந்துள்ள அவர் ஆச்சிரமத்தைத் தாண்டி வருவதில்லை.

(கூ) தவமுடைய அவரால் பிறந்ததுமுதல் பெண் பிள்ளையாவது, புருஷனாவது பட்டணங்களிலும் தேசங்களிலும் உண்டான வேறு எவையுண்டோ அவையாவது முன்பு காணப்பட்டதில்லை.

(க0) பின்னர் ஒருகாலத்தில் விபண்டகர் பிள்ளையான ரிசியசிருங்கர் தெய்வவசத்தால் (அவர்களுள்ள) அந்த பாகத்திற்கு வந்தார். அங்கே கணிகாஸ்திரீகளும் அவரைப் பார்த்தனர்.

(கக கஉ) பலவித அலங்காரங்களுடையவரும், இனிய குரல் வாய்ந்தவருமான அம்மாதர்கள் யாவரும், பாடிக்கொண்டு மகாரிஷியின் பிள்ளையை யடைந்து "பிராமண நீர் யார்? எதற்காக இங்கு தங்கியிருக்கிறீர்? என்று நாங்கள் அறிவதற்கு விரும்புகிறோம். நீர் தனியாக ஜனங்களில்லாத பயங்கரமான காட்டில் திரிகிறீரே எங்களுக்கு அதன் காரணத்தைக் கூறும்" எனக் கேட்டனர்.

अद्यप्रष्टमुखा स्थाश्लेषकान्त्यमुखा वचेनस्थितयः।
साधयात्मस्यच्छिजया तां सत्यव्याप्तं विशालं च ॥

विता विस्फणकोटष्टकं तस्यासं सर्वतो
रवः। जूम्भ्रुम्भ्रू इति व्याप्तं नाम कर्तुं च ते भवि ॥

जयाद्रीशचौरास्तकां सर्वे शर्वदशयुताः। कवि
श्यं बोधा वभ्जाभिरवे सवेयुषा विधिवद्
वयुक ॥ १५ ॥

भविवर्तद्रवश्रुत्का सवयासां रतिराम येव।
तदारार्षवदं त्रष्टं जगूभवयास्त्रे तेन ताः॥१६॥

श्रुमताना तत्त्व भक्तानां भविवर्त श्रुकार स ।
इद रव्युभदं वाद्य भदं रभुभुं सयुं च नः ॥ १७ ॥

प्रतिगृह्य तां च पूजां सर्वावरणवस्थंतकाः।
भवेदपताश्च सीव्यं सा गरमाय रक्तिं वयः ॥१८॥
अस्मासकरपि रव्याप्ति सरुपाति रापि वेव विज ।
गृहाण प्रतिबद्धं ते भक्षयस्व राविश ॥१९॥

तत ष्टाष्टंसराञ्जिघ्र सर्वा सदेवसंस्थिताः ।
सोदकान् प्रदर्वक्षश्चैव भक्ष्यांश्च विविधान् समन्ततः॥

(௧௩) விரும்பக்கூடிய உருவமுடைய அந்த பெண் பிள்ளைகள் காட்டில் ரிசியசிருங்கரால் காணப்பட்ட காரணத் தால் அவரிடத்துண்டான ஸ்நேகத்தாலும் தன் வமிசாவளி யை அவர்களுக்குச் சொல்லுவதற்கு எண்ணமுண்டாயிற்று.

(௧௪) என் தகப்பனார் விபண்டகர். அவருக்கு நான் பிறந்த பிள்ளை. என்பெயர் ரிசியசிருங்கர் என்று யாவரு மறிந்தது. என் தொழிலும் பூமியில் யாவருக்கும் தெரிந் தது.

(௧௫) "மங்களகரமான உருவமுடையவர்களே! இங்கு அருகில் எங்களுடைய ஆசிரமம் இருக்கிறது. அங்கே உங் கள் யாவருக்கும் மரியாதை (பூஜை) விதிப்படி செய்வேன்" என்றார்.

(௧௬) ரிஷியின் பிள்ளையினுடைய மொழியைக் கேட்டு அவருடைய ஆசிரமத்தைப் பார்ப்பதற்கு யாவருக்கும் எண்ணமுண்டாயிற்று. அவர்கள் யாவரும் அவருடன் போ யினர்.

(௧௭) அதன் பின்னர் வந்தவர்களுக்கு ரிஷியின் பிள் ளையான ரிசியசிருங்கர் "எங்களுடைய அர்க்யம் இது" பாத் தியம் இது கிழங்குகளும் பழமும் இதோ என்று பூசனை புரிந்தார்.

(௧௮-௧௯) அவ்வேவசையர் யாவருமே பூஜையை ஏற்று விபண்டக ரிஷியினிடத்து அஞ்சியவர்களாய் சீக்கிரமாகச் செல்லுவதற்கு எண்ணங்கொண்டு, ஓ பிராமணரே! எங்களு டைய மேன்மையான இந்த பழங்களையும் எடுத்துக்கொள் ளுங்கள் உமக்கு நன்மையுண்டாகட்டும், ஏற்றுக்கொள்ளும் தாமதம் வேண்டாம்" என்றனர்.

(௨0) அதன்பின்னர் அவர்கள் யாவரும் பேருவகை யுடன் கூடியவராய் அந்த ரிசியசிருங்கரைத் தழுவிக்கொ ண்டு அவருக்கு பலவித கொழுக்கட்டைகள் அநேகங்களை யும் வேறு உண்ணத்தக்கவைகளையும் கொடுத்தனர்.

தா நி வாஷ்டாஶ்ய தேஜஸ்வீ ஹரா நீதிவஸ் ஜந்யதே |
க்ஷ நாஸ்லாஶிதவச்சவர்ணீ பசெந்திதய நிவாஸிநாம் ||
க்ஷத்ரியாஶ்ச ச தஶா விப்ரம் ப்ரதமயம் நிவேத்ய ச |
ஶ்ருண்வந்தி ஸ்மாவதேஶாத்தா ஹிதாஷ்டவஸ்ய விதர்க: ஸ்த்ரிய: ||

ஶதாஸர்தாஸர்ஸபவாஸர் காஶ்யபஶ்யாத்ரேஜாஙிஜ:|
[ஸ்நாக்ஷா ஜஶாஶ தேஜஸ்வீ தபஸ்யபர்த்ரா ஸஹஙிபா|]
க்ஷஸ்லஸ்டஸ்ர்ஹ்யஶ்ஸ்லா வீழ்ர்ஙவா ஷ்ஸ்வபஶிவதபதே ||
தேதாzபரேஶ்யர்ஸ்டம் தேஶ ஶாஜஶாஶ ஸ வீர்யவாநு |
(விஹ்ஞகவர்தஸ்ரீஶாநு ஶநஸா விஙயநுபஸம்ஞநு)||
ஶநாஜ்ஞாயத்ரதா ஹ்ருஷ்டா வாசஶர்வ்ய: ஸ்வஜ்ஜ்ரதா:||
ஹ்ருதேஷ்டபதாஷ்டஹா விப்ர ஶயாஙம் ஸ்ர்ஷ்ஶா நஸா: ||
உபஸ்ரத்ய தத ஸ்ஸபர்வாஷ்டா ஷ்டஶசிபர் ஶிஷம் பச:||உரு
ஸஸ்ர்யாஶ்ரஶபஷம் ஸளஶ்ய ஸ்ர்யஸ்டாகஶிதி சாஞர்வநு|
(விஶ்ராணர்த்ர ஹரா நி ஸர்வ்ர்ஶஶிரா நி ச ஹரா நிச)|
தத்ராபேர்யஷவியி ஸ்ரீஶா தீவேஶவேஷண ஹவிஷ்யதி|உகூ||

ஶ்ரர்க்ஷா தர்பப நம் தாவாரா ஸஸ்ராஸாம் ஸ்ர்ஷயம்ஶஶே|
ஶஶநாய ரதிம் வகே தஞ நிஶ்யர்ஷ்டஷா ஸ்த்ரிய:|| உள ||

ததஸ்தா நீயஶாதேதர் விப்ர கவ்ஸி நஸா தநி |
பபஷபஸஸ்ஸா தேவோ ஜஶக்ஷ்ப்ர ஸ்ரஷயம்ஷ்டஶா||உஅ||

(௨௧) காந்தியுடைய ரிசியசிருங்கர் அவைகளை ருசி பார்த்து இவைகள் காட்டில் எப்பொழுதும் வசிப்பவர்களால் முன்னர் உருசிபாராத பழங்கள் என மதித்தார்.

(௨௨) அப்பொழுது வேசையர் அந்த ரிசியசிருங்கருடைய தகப்பனிடமாகப் பயந்தவர்களாய் பிராமணரிடம் விடைபெற்று விரதம் அநுஷ்டிக்கவேண்டும் என்ற காரணத்தைக் கூறிப் போயினர்.

(௨௩) அவ்விலைமாதர் யாவரும் சென்றதும் காசியபருடைய பிள்ளையான விபண்டகர் பிள்ளையான ரிசியசிருங்கர் கலக்கமடைந்த மனதுடையவனானான். துக்கத்தால் அங்குமிங்கும் திரிந்துகொண்டிருந்தான்.

(௨௪) அதன் பின்னர் மறுநாள் அடக்கிய வீரியமுடைய ரிசியசிருங்கர் எந்த இடத்தில் மனதிற் கினியவரும், மிக்க எழில் வாய்ந்தவரும், நன்கு அலங்கரித்தவருமான வேசையர் காணப்பட்டனரோ அவ்விடத்திற்கு வந்தார்.

(௨௫-௨௬) அப்பொழுது அவர்கள் வருகிற பிராமணனை கண்டே சந்தோஷமடைந்த மனதுடையவரானார். அதன் பின்னர் விலைமாதர் யாவரும் ரிசியசிருங்கரை யணுகி, "சாந்தமுடையவரே! எங்களுடைய ஆசிரமத்திற்கு வருவீரா" அங்கேயும் சிறந்த விருந்தினரை யுபசரித்தல் விசேஷமாக நடக்கும் என்று இனிது இசைத்தனர்.

(௨௭) அவர்கள் யாவருடைய மனதிற் கினிய பேச்சைக் கேட்டு அவர் போவதற்கு எண்ணங்கொண்டார். அப்பொழுது ஸ்திரீகளும் அந்த ரிசியசிருங்கரை அழைத்துப் போயினர்.

(௨௮) அங்கதேசத்தில் மகாத்துமாவான அவ்வந்தனர் அழைத்துக்கொண்டுவரப்பட்டதுமே சீக்கிரமாக வருணதேவன் உலகைச் சந்தோஷப்படுத்திக்கொண்டு மழை பொழிந்தனன்.

வர்ஷேணைவாகதம் விப்ரம் விஷயம் ஸ்வம் நராதிப:|
ப்ரத்யுத்கம்ய முநிம் ப்ரஹ்வ: ஶிரஸா ச மஹீம் கத: || ௨௯||

அர்க்யம் ச ப்ரததௌ தஸ்மை ந்யாயத: ஸுஸமாஹித:|
வவ்ரே ப்ரஸாதம் விப்ரேந்த்ராத் மா விப்ரம் மந்யுராவி
ஶத்|| ௩௦||
அந்த:புரம் ப்ரவிஶ்யாஸ்மை கந்யாம் தத்த்வா யதாவிதி|
ஶாந்தாம் ஶாந்தேந மநஸா ராஜா ஹர்ஷமவாபஸ:||
ஏவம் ஸ ந்யவஸத்தத்ர ஸர்வகாமை: ஸுபூஜித:|
ருஶ்யஶ்ருங்கோ மஹாதேஜா: ஶாந்தயா ஸஹ பார்யயா||

இதி ஸ்ரீபாலகாண்டே தஶமஸ்ஸர்க:||

அதைகாதஶஸர்க:.

பூய ஏவ ஹி ராஜேந்த்ர ஶ்ருணு மே வசநம் ஹிதம்|
யதா ஸ தேவப்ரவர: கதயாமாஸ புத்திமாந் || க||

இக்ஷ்வாகூணாம் குலே ஜாதோ பவிஷ்யதி ஸுதார்
மிக:| ராஜா தஶரதோ நாம ஸ்ரீமாந் ஸத்யப்ரதி
ஶ்ரவ:||
௨||
அங்கராஜேந ஸக்யம் ச தஸ்ய ராஜ்ஞோ பவிஷ்யதி|
கந்யா சாஸ்ய மஹாபாகா ஶாந்தா நாம பவிஷ்யதி || ௩||
புத்ரஸ்த்வங்காதிராஜஸ்ய ரோமபாத இதி ஶ்ருத:|

(உகூ) மனிதர்களுக்கு அதிபதியான உரோமபாதன் மரியாதையாக வணங்கியவனாய் மழை பொழிவதாலேயே தன்னுடைய தேசத்தைக் குறித்து பிராமணர் வந்தாரென முனிவரை எதிர்சென்று தலையால் திசைநோக்கி வணங்கினான்.

(கூ0) உரோமபாதன் மனதில் சாந்தமடைந்தவனாய் ரிசியசிருங்கருக்கு அர்க்கியமும், பாத்தியமும், விதிப்படியளித்தான். பிராமணசிரேஷ்டனிடத்திருந்து அனுக்கிரகத்தை நாடினான். பிராமணன் கோபமடையவில்லை.

(கூக) உரோமபாதன் அவருடன்கூட அந்தபுரத்திற்குள் நுழைந்து சாந்தமான மனதுடன் கூடியவனாய் ரிஷியசிருங்கருக்குத் தன் பெண்ணான சாந்தையை முறைப்படி கொடுத்து சந்தோஷமடைந்தான். அவர் இவ்வாறாக விரும்பிய யாவற்றாலும் நன்கு மரியாதை செய்யப்பட்டவராய் அங்கு வசித்தார்.

பத்தாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

பதினோராவது ஸர்க்கம்.

யாகஞ்செய்ய உத்தரவு.

(க) அரச சிரேஷ்டரான தசரதமகாராஜரே! மேலும் தேவர்களுக்குள் மேலான சனத்குமாரர் கதையில் இவ்வாறு கூறியவாறு நன்மைபயக்கும் என் பேச்சைக் கேட்பீராக.

(உ) காந்தியுடையவனும் உண்மையாக விரதமுடையவனும், பெயரால் தசரதன் என்பவனுமானவன் மிக்க அறநெறியில்-ஒழுகுபவன்; இக்ஷ்வாகுவம்சத்தில் பிறந்தவனாவான்.

(கூ-ச)அந்த அரசனுக்கு அங்கதேசத்துடன் நட்பு உண்டாகும். அங்கராஜனுக்கோ உரோமபாதனென்று பெயர் பெற்ற ஒரு பிள்ளையுண்டாகும். இவருக்கு மேன்மையான

தம் ஸ ராஜா தஶரதோ கமிஷ்யதி மஹாயஶா:॥ ௪॥

அநபத்யோஸ்மி தர்மாத்மந் ஶாந்தாபர்தா மம க்ரதும்।
ஆஹரேத த்வயா(அ)ஜ்ஞப்த: ஸந்தாநார்தம் குலஸ்ய ச॥

ஶ்ருத்வா ராஜ்ஞோ(அ)த தச்ச்ருத்வா மநஸா ஸ விசிந்த்ய ச।
ப்ரதாஸ்யதே புத்ரவந்தம் ஶாந்தாபர்தாரமாத்மவாந்॥

ப்ரதிக்ருஹ்ய ச தம் விப்ரம் ஸ ராஜா விகதஜ்வர:।
ஆஹரிஷ்யதி தம் யஜ்ஞம் ப்ரஹ்ருஷ்டேநாந்தராத்மநா॥ ௭॥

தம் ச ராஜா தஶரதோ யஶஸ்காம: க்ருதாஞ்ஜலி:।
ருஶ்யஶ்ருங்கம் த்விஜஶ்ரேஷ்டம் வரயிஷ்யதி தர்மவித்॥ ௮॥
யஜ்ஞார்தம் ப்ரஸவார்தம் ச ஸ்வர்கார்தம் ச நரேஶ்வர:।
லபதே ச ஸ தம் காமம் த்விஜமுக்யாத் விஶாம்பதி:॥ ௯॥

புத்ராஶ்சாஸ்ய பவிஷ்யந்தி சத்வாரோ(அ)மிதவிக்ரமா:।
வம்ஶப்ரதிஷ்டாநகரா: ஸர்வபூதேஷு விஶ்ருதா:॥ ௰॥

ஏவம் ஸ தேவப்ரவர: பூர்வம் கதிதவாந்கதாம்।
ஸநத்குமாரோ பகவாந் புரா தேவயுகே ப்ரபு:॥

பாக்கியம் வாய்ந்த சாந்தையென்ற பெண் உண்டாவாள். மிக்க புகழ்வாய்ந்த தசரதன் என்ற அரசன் அவனிடம் போவான்.

(ரு) அறத்தின் தன்மைவாய்ந்த உரோமபாதரே! நான் மகப்பேறின்றியவனாய் இருக்கிறேன். சாந்தையின் நாயகரான ரிசியசிருங்கர் உன்னால் கட்டளையிடப்பட்டவராய் என்னுடைய யாகத்தை என் குலத்திற்குப் பிள்ளைக்காக நிறைவேற்றுவார்; என்பான்.

(சு) புத்திசாலியான அந்த உரோமபாதன் மகாராஜனுடைய அம்மொழியைக் கேட்ட பின்னர் மனதில் யோசித்து குழந்தைகளுடன் சாந்தையின் நாயகரைக் கொடுப்பார்.

(எ) தசரதமகாராஜனும் பிராமணரான ரிசியசிருங்கரை யடைந்து மனதில் உண்டான கொதிப்பு நீங்கியவனாய் பேருவகை கொண்ட மனத்துடன் கூடியவனாய் அந்த யாகத்தைச் செய்வான்.

(அ-கூ) அறநெறி யறிந்தவனும், யாகஞ்செய்யும் விருப்பமுடையவனும், அரசனும், மனிதர்களுக்கு ஈசனுமானதசரதனும், கைகூப்பியவனாய் உத்தம பிராமணரான ரிசியசிருங்கரை யாகத்திற்காக வேண்டுவான். அந்த மனிதர்களுக்கு நாயகனான தசரதன் தான் விரும்பியதை பிராமணோத்தமரான ரிசியசிருங்கரால் அடைவான்.

(கo) இந்த தசரத மகாராஜனுக்கு அளவற்ற பராக்கிரமமுடையவரும், குலத்தை நிலை நிறுத்துபவரும், உலகங்கள் யாவற்றிலும் நன்கு அறியப்பட்டவருமான நான்கு பிள்ளைகளும் உண்டாவார்.

(கக) தசரத மகாராஜனே! இவ்வாறு தேவசிரேஷ்டனும், பகவானும், பிரபுவுமான அந்த சநத் குமாரன் முன்பு முன்யுகத்தில் இக்கதையைச் சொன்னான்

𑌸 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌶𑌾𑌰𑍍𑌦𑍂𑌲 𑌸𑌮𑌾𑌨𑌯 𑌸𑍁𑌸𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍
𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌮𑌹𑌾𑌰𑌾𑌜 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌬𑌲𑌵𑌾𑌹𑌨𑌃 ॥ ௧௨ ॥

(𑌸𑍁𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌚𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌦𑌶𑌰𑌥𑍋𑌽𑌭𑌵𑌤𑍍 ।)
𑌅𑌨𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌚 𑌸𑍂𑌤𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌿𑌶𑌮𑍍𑌯 𑌚 ।
𑌸𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃𑌪𑍁𑌰𑌃 𑌸𑌹𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌯𑍌 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌸 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌃 ॥

𑌵𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌰𑌿𑌤𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑍍𑌯 𑌶𑌨𑍈𑌶𑍍𑌶𑌨𑍈𑌃 ।
𑌅𑌭𑌿𑌚𑌕𑍍𑌰𑌾𑌮 𑌤𑌂 𑌦𑍇𑌶𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌵𑍈 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌪𑍁𑌙𑍍𑌗𑌵𑌃 ॥ ௧௪ ॥

𑌆𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌤𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌰𑍋𑌮𑌪𑌾𑌦𑌸𑌮𑍀𑌪𑌗𑌮𑍍 ।
𑌋𑌷𑌿𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶𑌾𑌥 𑌦𑍀𑌪𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌮𑌿𑌵𑌾𑌨𑌲𑌮𑍍 ॥ ௧௫ ॥

𑌤𑌤𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌯𑌥𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑌂 𑌪𑍂𑌜𑌾𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌰𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 ।
𑌸𑌖𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍈 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑍇𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 ॥

𑌰𑍋𑌮𑌪𑌾𑌦𑍇𑌨 𑌚𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌮𑍃𑌷𑌿𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌧𑍀𑌮𑌤𑍇 ।
𑌸𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌕𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌤𑌦𑌾 𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌪𑍂𑌜𑌯𑌤𑍍 ॥

𑌏𑌵𑌂 𑌸𑍁𑌸𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌸𑌹𑍋𑌷𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌰𑌰𑍍𑌷𑌭𑌃 ।
𑌸𑌪𑍍𑌤𑌾𑌷𑍍𑌟𑌦𑌿𑌵𑌸𑌾𑌨𑍍 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌾𑌨𑌮𑌿𑌦𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍 ॥
𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾 𑌤𑌵 𑌸𑍁𑌤𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌸𑌹 𑌭𑌰𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌵𑌿𑌶𑌾𑌂𑌪𑌤𑍇 ।
𑌮𑌦𑍀𑌯𑌂 𑌨𑌗𑌰𑌂 𑌯𑌾𑌤𑍁 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌹𑌿 𑌮𑌹𑌦𑍁𑌦𑍍𑌯𑌤𑌮𑍍 ॥

(கஉ) மனிதர்களுக்குள் சிரேஷ்டனான தசரத மகாராஜனே! அத்தகைய (பிள்ளையைக்கோரும்) நீ சைனியங்களுடனும் ரதங்களுடனும் கூடியவனாய் தானாகவே போய் அந்த ரிசியசிருங்கரை நல்ல மரியாதைகள் செய்து அழைத்துவாரும். என்றனர்.

(கங) தசரதனும் வசிஷ்டமகாரிஷியிடம் விடைபெற்று அந்தப் புரத்தை படைத்தவனாய் மந்திரிகளுடன் கூடியவனாய் அந்த பிராமணரான ரிசியசிருங்கர் எங்கே இருக்கிறாரோ அங்கே போனான்.

(கச) காடுகளையும், நதிகளையும், மெல்ல மெல்ல தாண்டி எங்கே முனிசிரேஷ்டர் இருக்கிறாரோ அந்த தேசத்தில் நுழைந்தான்.

(கரு) நுழைந்து பிராமணோத்தமரும் உரோம பாதனுடைய அருகில் இருப்பவரும், கொழுந்து விட்டெரியும் நெருப்பு போலிருப்பவருமான ரிஷி புதல்வரை முதலில் கண்டான்.

(கசு) அதன் பின்னர் அரசன் நட்பினால் உவகை கொண்ட மனதுடையவனாய் மகாராஜனுக்கு விதி முறைப்படி அதிக வந்தனை வழிபாடுகள் செய்தான்.

(க௭) உரோமபாதனால், புத்திமானான ரிஷிபிள்ளைக்குச் சிநேகமும் தசரதருடன் சம்பந்தமும் சொல்லப்பட்டது. அந்த ரிசிய சிருங்கருக்கு பதில் மரியாதைகள் செய்தார்.

(கஅ-ககூ) மானிட எருதுபோன்ற தசரதராஜன், இவ்வாறு நன்கு பூஜிக்கப்பட்டவனாய் உரோமபாதனுடன் கூட ஏழு எட்டு நாட்கள் தங்கி உரோமபாதனை நோக்கி மனித சிரேஷ்டனே! உரோமபாதமகாராஜனே! உன்னுடைய பெண்ணான சாந்தை தன் புருஷனுடன் கூட என் பட்டணத்திற்கு வரட்டும் பெரிய வேலையொன்று நேர்ந்திருக்கிறது எனப் பலவாறு மொழிந்தார்.

𑌤𑌥𑍇𑌤𑌿 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌸𑌂𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌯 𑌗𑌮𑌨𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌧𑍀𑌮𑌤𑌃 ।
𑌉𑌵𑌾𑌚 𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌂 𑌗𑌚𑍍𑌛 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌹 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌯𑌾 ॥ ௨௦ ॥
𑌋𑌷𑌿𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌯 𑌤𑌥𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌨𑍃𑌪𑌂 𑌤𑌦𑌾 ।
𑌸 𑌨𑍃𑌪𑍇𑌣𑌾𑌭𑍍𑌯𑌨𑍁𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌯𑍌 𑌸𑌹 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌯𑌾 ॥
𑌤𑌾𑌵𑌨𑍍𑌯𑍋𑌨𑍍𑌯𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌂𑌶𑍍𑌲𑌿𑌷𑍍𑌯 𑌚𑍋 [𑌰𑌸𑌾 ।
𑌨𑌨𑌨𑍍𑌦𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶𑌰𑌥𑍋 𑌰𑍋𑌮𑌪𑌾𑌦𑌶𑍍𑌚 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌵𑌾𑌨𑍍 ॥ ௨௨ ॥
𑌤𑌤𑌃 𑌸𑍁𑌹𑍃𑌦𑌮𑌾𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍋 𑌰𑌘𑍁𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨𑌃 ।
𑌪𑍌𑌰𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌷𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌦𑍂𑌤𑌾𑌨𑍍𑌵𑍈 𑌶𑍀𑌘𑍍𑌰𑌗𑌾𑌮𑌿𑌨𑌃 ॥
𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌨𑌗𑌰𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌰𑌮𑍇𑌵 𑌸𑍍𑌵𑌲𑌙𑍍𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌧𑍂𑌪𑌿𑌤𑌂 𑌸𑌿𑌕𑍍𑌤𑌸𑌂𑌮𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌪𑌤𑌾𑌕𑌾𑌭𑌿𑌰𑌲𑌙𑍍𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥ ௨௪ ॥
𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌃 𑌪𑍌𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌾𑌨𑌮𑌾𑌗𑌤𑌮𑍍 ।
𑌤𑌥𑌾 𑌚𑌕𑍍𑌰𑍁𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌯𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑍇𑌷𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌦𑌾 ॥
(𑌯𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑍇𑌷𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑍇𑌨 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌦𑌶𑌰𑌥𑍇𑌨 𑌚 ।
𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌚𑍍𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍋 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌷𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌸𑌕𑌾𑌶𑌮𑍍 । 𑌤𑌤𑍋 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸𑍁𑌃 𑌤𑌚𑍍𑌚𑌾𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑍇𑌵 𑌸𑌮𑌾𑌗𑌤𑍇 ॥
𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍍𑌰𑌿 𑌵𑌿𑌜𑍇𑌷𑌿𑌤𑌃 ।)
𑌤𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌲𑌙𑍍𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌨𑌗𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌵𑍇𑌶 𑌹 ।
𑌶𑌙𑍍𑌖𑌦𑍁𑌨𑍍𑌦𑍁𑌭𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌘𑍋𑌷𑍈𑌃 𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌰𑍍𑌷𑌭𑌮𑍍 ॥
𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌦𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌂 𑌨𑌾𑌗𑌰𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌮𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌶𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌨𑌰𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍇𑌣𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾 ॥

(உ0) உரோமபாத மகாராஜன் அப்படியே யென்று புத்திமானுன ரிசியசிருங்கருடைய பிரயாணத்தை ஒப்புக் கொண்டு பிராமணரான ரிசியசிருங்கரை நோக்கி! நீர் மனைவியுடன் கூடப் போங்கள்" என்று வேண்டினுன்.

(உக) அப்பொழுது ரிஷியின் பிள்ளையான ரிசியசிருங் கர் அதனை ஒப்புக்கொண்டு உரோமபாதனை நோக்கி, அப் படியே' என்றருளினுர். அவர் அரசனுல் உத்தரவிடப்பட் டவராய் மனைவியுடன் கூடப்போயினுர்.

(உஉ) தசரதனும் பராக்கிரமமுள்ள உரோமபாதனும் ஒருவர்க்கொருவர் கைகோத்துக்கொண்டு நட்பினுல் மார் புடனணைத்துக்கொண்டு களிகூர்ந்தனர்.

(உங-உச) அதன் பின்னர் இரகுக்களை மகிழ்விக்கும் தசரதன் தனது நேசனிடம் விடைபெற்றுக் கிளம்பி "நகர் விரைவில் சிங்காரிக்கப்பட்டு மனங்கமழும் புகையூட்டப் பட்டு, வீதிகளில் நீர் தெளித்து கொடிகளும் தோரணங்க ளும் கட்டி அலங்கரிக்கப் படட்டும்" என்ற உத்தரவுடன் அயோத்தி மாந்தரிடம் விரைவிற் சொல்லும் தூதரையனு ப்பினுன்.

(உரு) அதன் பின்னர் அந்தப் பட்டணத்தவர்கள் பேரானந்த முற்றவர்களாய் அரசன் வருவதைக் கேட்டு அவரால் எது எப்படி அனுப்பப்பட்டதோ எல்லாவற்றை யும் அப்படியே செய்தனர்.

(உசு) அதன் பின்னர் தசரத மகாராஜன் பிராமண சிரேஷ்டரை முன்னிட்டுக் கொண்டு சங்குகளும் பேரிகளும் முழங்க நன்கு அலங்கரிக்கப் பட்ட பட்டணத்திற்குள் நுழைந்தான்.

(உஎ) அதன் பின்னர் பட்டணதத்வர் யாவரும் இந்திர னுக்கொப்பான தொழில்கள் இயற்றும் மனிதசிரேஷ்டனை தசரதனுல் மரியாதை செய்யப்பட்டு அழைத்து வரப்படும் அற்தப்பிராமணரைக்கண்டு பெருங்களிகொண்டவராயினர்.

𑌅𑌨𑍍𑌤𑌃𑌪𑍁𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌶𑍍𑌯𑍈𑌨𑌂 𑌪𑍂𑌜𑌾𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌚 𑌶𑌾
[𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌤𑌃 ।
𑌕𑍃𑌤𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌮𑍇𑌨𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍋𑌪𑌵𑌾𑌹𑌨𑌾𑌤𑍍 ॥

𑌅𑌨𑍍𑌤𑌃𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌥𑌾𑌗𑌤𑌾𑌮𑍍 ।
𑌸𑌹 𑌭𑌰𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌮𑍁𑌪𑌾𑌗𑌮𑌨𑍍 ॥

𑌪𑍂𑌜𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾 𑌤𑍁 𑌤𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌾 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌚𑍈𑌵 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 ।
𑌉𑌵𑌾𑌸 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌸𑍁𑌖𑌿𑌤𑌾 𑌕𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌕𑌾𑌲𑌂 𑌸𑌹 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌬𑌾𑌲𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃 ॥

𑌅𑌥 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃 .

𑌤𑌤𑌃 𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌬𑌹𑍁𑌤𑌿𑌥𑍇 𑌕𑌸𑍍𑌮𑌿𑌂𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌸𑍁𑌮𑌨𑍋
𑌹𑌰𑍇 । 𑌵𑌸𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌸𑌮𑌨𑍁𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍇 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌯𑌷𑍍𑌟𑍁𑌂
𑌮𑌨𑍋𑌽𑌭𑌵𑌤𑍍 ॥ ௧ ॥

𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌶𑌿𑌰𑌸𑌾 𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌵𑌰𑍍𑌣𑌿𑌨𑌮𑍍 ।
𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯 𑌵𑌰𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌕𑍁𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍈 ॥ ௨ ॥

𑌤𑌥𑍇𑌤𑌿 𑌚 𑌸 𑌰𑌾𑌜𑌾𑌨𑌮𑍁𑌵𑌾𑌚 𑌚 𑌸𑍁𑌸𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌃 ।
𑌸𑌮𑍍𑌭𑌾𑌰𑌾𑌃 𑌸𑌮𑍍𑌭𑍍𑌰𑌿𑌯𑌨𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌤𑍇 𑌤𑍁𑌰𑌗𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥ ௩ ॥
(𑌰𑌮𑌣𑍀𑌯𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌦𑍇𑌶𑍇 𑌚 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌭𑍂𑌮𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍 ।)

(உஅ) ரிசியசிருங்கரை அந்தப்புரத்திற்குள் நுழையச் செய்து வேத விதிப்படி பூஜையும் செய்து அப்பொழுதும் ரிசியசிருங்கர் பக்கத்தில் வருவதால் தன் எண்ணத்தை நிறைவேற்றியவனாக மதித்தான்.

(உகூ) அந்தப்புரஸ்திரீகள் யாவரும் அப்படியே புருஷனுடன் வந்த பரந்த கண்ணுடைய சாந்தையைக் கண்டு பிரீதியால் ஆனந்தமடைந்தனர்.

(௩0) அயோத்தியில் சாந்தை ருத்து விக்குகனுடன்கூட அந்தப்புரஸ்திரீகளாலும், விசேஷமாக அரசனாலும் பூஜிக்கப்பட்டவளாய், சௌக்கிய மடைந்தவளாய்க் கொஞ்சகாலம் இருந்தாள்.

பதினோராவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

பன்னிரண்டாவது ஸர்க்கம்.

யாகமாரம்பித்தது.

(க) அதன் பின்னர் பன்னாட் சென்று மிக்க இனிய வசந்த காலம் அடைந்ததுமே அரசனுக்கு யாகஞ் செய்வதற்கு எண்ண முண்டாயது.

(உ) அதன் பின்னர் ராஜன் தேவர்களைப்போல் காந்தியுடைய அந்த பிராமணரைத் தலையால் வணங்கி வம்சத்திற்குப் பிள்ளை யுண்டாகும் பொருட்டு யாகத்திற்கு வேண்டினான்.

(௩) அந்த ரிசியசிருங்கரும் நன்கு பூஜிக்கப்பட்டவராய் அரசனை நோக்கி 'அப்படியே' என்று கூறி, 'அதற்குரிய சாமக்கிரியைகள் சேகரிக்கப் படட்டும் குதிரையும் விடப்படட்டும்' என்று சொன்னார்.

𑌤𑌤𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌾𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌦𑍍𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍁𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍।
𑌸𑍁𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌵𑌾𑌹𑌯 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌰𑌮𑍃𑌤𑍍𑌵𑌿𑌜𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑌃॥
𑌸𑍁𑌯𑌜𑍍𑌞𑌂 𑌵𑌾𑌮𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌚 𑌜𑌾𑌬𑌾𑌲𑌿𑌮𑌥 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑌮𑍍।
𑌪𑍁𑌰𑍋𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌚 𑌯𑍇 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌃॥ ௫॥

𑌤𑌤𑌃 𑌸𑍁𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌰𑌿𑌤𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌃।
𑌸𑌮𑌾𑌨𑌯𑌤𑍍𑌸 𑌤𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌮𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌵𑍇𑌦𑌪𑌾𑌰𑌗𑌾𑌨𑍍॥ ௬॥

𑌤𑌾𑌨𑍍𑌪𑍂𑌜𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌦𑌶𑌰𑌥𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾।
𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌸𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌶𑍍𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌵𑌚𑌨𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍॥ ௭॥

𑌮𑌮 𑌲𑌾𑌲𑌪𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌵𑍈 𑌸𑍁𑌖𑌮𑍍।
𑌤𑌦𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌹𑌯𑌮𑍇𑌧𑍇𑌨 𑌯𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑍀𑌤𑌿 𑌮𑌤𑌿𑌰𑍍𑌮𑌮॥ ௮॥
𑌤𑌦𑌹𑌂 𑌯𑌷𑍍𑌟𑍁𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌾𑌮𑌿 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍇𑌨 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾।
𑌋𑌷𑌿𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌚𑌾𑌪𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍॥
𑌤𑌤𑌃 𑌸𑌾𑌧𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌪𑍂𑌜𑌯𑌨𑍍।
𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌖𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍁𑌖𑌾𑌚𑍍𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍॥
𑌋𑌶𑍍𑌯𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌪𑍁𑌰𑍋𑌗𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍂𑌚𑍁𑌰𑍍𑌨𑍃𑌪𑌤𑌿𑌂 𑌤𑌦𑌾।
𑌸𑌮𑍍𑌭𑌾𑌰𑌾𑌃 𑌸𑌮𑍍𑌭𑍍𑌰𑌿𑌯𑌨𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌤𑍇 𑌤𑍁𑌰𑌗𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍॥
(𑌸𑌰𑌯𑍍𑌵𑌾𑌶𑍍𑌚𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌤𑍀𑌰𑍇 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌭𑍂𑌮𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍॥)
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌥𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌸𑍍𑌯𑌸𑍇 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑌤𑍁𑌰𑍋𑌽𑌮𑌿𑌤𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌨𑍍।
𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍇 𑌧𑌾𑌰𑍍𑌮𑌿𑌕𑍀 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑌾𑌗𑌤𑌾॥ ௧௨॥

(௪-௫) அதன் பிறகு தசரத மகாராஜன் மந்திரிகளுள் மேலான சுமந்திரனை நோக்கி, 'சுமந்திரா! ருத்துவிக்கு களும் வேதபாராயணஞ் செய்பவருமான ஸுயக்ஞன், வாமதேவர், ஜாபாலி, காசியபர் என்பவர்களையும் புரோகிதரான வசிஷ்டரையும் மற்றைப் பிராமண சிரேஷ்டர்கள் யாவருள ரோ அவர்களையும் விரைவில் அழைத்து வாரும்" என வேண்டினன்.

(௬) அதன் பிறகு விரைவில் வேலைகளை முடிக்கும் வல்லமையுடைய சுமந்திரன் சீக்கிரமாகச்சென்று வேதங்களின் கரையைக் கண்டவரும் சேர்ந்திருப்பவருமான அவர்கள் யாவரையும் அழைத்துவந்தான்.

(௭) அப்பொழுது தர்ம ஸ்வபாவமுடைய அரசனை தசரதன் அவர்களைப் பூசித்து அறம்பொருளுடன் கூடியதும் காலத்திற்குத் தகுந்ததும் சாந்தமானதுமான மொழியைக் கூறினன்.

(௮-௯) "பிள்ளையின் பொருட்டு மிகவும் துக்கப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிற எனக்குச் சுகம் கிடையாதல்லவா? அதற்காக அசுவமேத யாகத்தால் தேவதைகளைப் பூஜை செய்கிறேன்; என்ற எண்ணம் எனக்கு உண்டாயிற்று. அதற்காக நான் சாஸ்திரத்தில் கண்டவாறு யாகஞ்செய்ய விரும்புகிறேன். ரிஷியின் பிள்ளையாகிய ரிசியசிருங்கருடைய மாகாத்மியத்தால் என் விருப்பங்களை அடைவேன்." என்று.

(௧௦) அதன் பிறகு வசிஷ்டரை முதலாகக்கொண்ட பிராமணர்கள் யாவரும் அரசனுடைய வாயிலிருந்து வந்த அம்மொழியை 'நல்லது' எனக் கொண்டாடினர்.

(௧௧-௧௨) அப்பொழுது ரிசியசிருங்கரை முதலாகவுடைய முனிவரும் அரசனை நோக்கி, "அந்த யாகத்திற்குரிய சாமக்கிரியைகள் சேகரிக்கப் படட்டும், குதிரையும் விடப்படட்டும். உனக்கு தர்மமான எண்ணம் பிள்ளையின்

ததஃ ஶ்ரீமதோ வஸுராஜா ஶ்ருங்கா தத்விஜஹாரிதஃ।
ஸ்வேதா த்வாம்ஸ்தாவ்ரவீத்ராஜா ஹரேர்மணோம்ஶாக்ஷணஃ॥

ஶார்ங்கிணாம் வரநாதஸ்ய ஸஹாபா ஸ்ஸம்ஹ்ருயஜ்ஞேத்
ஸஹிதாயிஷ்டி தஸ்தாஶ்வஸ்யா வாயவ்யாயா விசேஷ்ய தாஃ।
ஸாவ்யா ஸ்தா தமே தீமே யஜ்ஞஹமி விதீயதாஃ।
ஶாஞ்ஜயஸ்தாஹிவயஜா யதாகல்பம் யதாவிதி॥ கரு॥
ஶக்ய வ்யாத்வ ஸ்யம் யஜ்ஞ ஸ்வேதாவி ஸ்ஹீக்ஷிதா।
நாவாமாயோஹவேத்ஷேயஶ்யாவிநக்ஷ்ஶமே॥கசு॥
ஷிஜம் ஹித்ருஶயங்கேஷ்கோ ஶிவம் ஹேஹா ஶ்ரூஹநாக்ஷவா॥
நிவதவஸ்ய யஜ்ஞஸ்ய ஸஞ்ஜ கதா வி நஶ்யதி॥கஎ॥
தஶ்யா விவிவத்ருவம் கே க்ரதர்மேஷ வஸாவ்யதே।
தயா வியாநம் க்ரியதாம் ஸஹிதாஃ கர்மணோஷ்ஹி॥கஅ॥

ததேதி ச ததஸ்வே ஹேஜ்ஞே ணஃ வ்யதவசூஜயந்।
வாமிவேந்ரஸ்ய தஜாக்யா யஜ ஜ்ஞக்த ஹேகேஷவத॥கசு॥

ததோ ஹிஜாமஸ்ஷ யஜ்ஜஞ்ஞ ஹஸ்தேவ நாஷிவஷஷஹ।
அநர்ஜுதா ஷ்தஸ்வேஷ வ நஜஹே யஜமாநத்॥

பொருட்டு வந்தது. அப்பேர்பட்ட நீ எல்லாவிதங்களாலும் அளவற்ற பராக்கிரமமுடைய நான்கு பிள்ளைகளை யடைவாய்'' என்றருளினர்.

(கக) அதன் பிறகு தசரதமகாராஜன் பிராமணர்களால் பேசப்பட்டதைக்கேட்டு உவகைகொண்டவனாயினான். தசரதமஹாராஜன் களிப்பினால் மந்திரிகளைநோக்கி மங்களகரமான வார்த்தைகளுடைய மொழியைக் கூறலுற்றான்.

(கச-கஅ) ''என்னுடைய ஆசாரியர்களுடைய கட்டளைப்படி விரைவில் யாகத்திரவியங்கள் சேகரிக்கப்படட்டும். வல்லவர்களால் காக்கப்பட்டதும் உபாத்தியாயருடன் கூடியதுமான குதிரையும் விடப்படட்டும். சரயுவின் வடகரையில் யாகசாலையும் கட்டப்படட்டும். அதற்குரிய சாந்திகளும் கல்பத்தின்படி விதிமுறையால் செய்யப்படட்டும். இந்த உத்தமமான யாகத்தில் அபாயமான கெடுதல்கள் உண்டாகாதிருப்பின் அரசர்கள் யாவரும் செய்வதற்கு இந்த யாகம் தகுதியாயிருக்கிறது. இந்த விடத்தில் பண்டிதர்களான ராக்ஷஸ பிராமணர்கள் கெடுதலைத் தேடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். கெடுக்கப்பட்ட யாகத்தினுடைய எஜமானனும் உடனே நாசமடைகிறான். ஆகையால் எப்படி என்னுடைய இந்த யாகம் விதிப்பிரகாரம் முடியுமோ அப்படி முயற்சி செய்யப்படட்டும். இங்கு செய்யவேண்டியவைகளில் நீங்கள் வல்லவர்கள்''

(கக) அதன் பின்னர் மந்திரிகள் யாவரும் 'அப்படியே' என்க்கூறி அரச சிரேஷ்டனுடைய வார்த்தையைக் கொண்டாடி உத்திரவிடப்பட்டபடி செய்தனர்.

(உ0) பிறகு அந்த பிராமணர்கள் அறத்தையறிந்த அரசர்களில் விருஷபம் போன்றவரைத் துதிசெய்தனர். அதன் பின்னர் யாவரும் அனுமதி பெற்றவர்களாய் மறுபடி வந்தவாறேசென்றனர்.

கதேஷ்வத த்விஜாக்ர்யேஷு மந்த்ரிணஸ்தாந் நராதிப: |
விஸர்ஜயித்வா ஸ்வம் வேஶ்ம ப்ரவிவேஶ மஹாத்யுதி: ||உக||
இதி ஸ்ரீமத்வால்மீகிராமாயணே பாலகாண்டே த்வாதஶஸ்ஸர்க: ||

அத த்ரயோதஶஸ்ஸர்க:.

புந: ப்ராப்தே வஸந்தே து பூர்ணஸ்ஸம்வத்ஸரோ
உபவத் | ப்ரஸவார்த்தம் கதோ யஷ்டும் ஹயமேதேந
வீர்யவாந் || க ||
அபிவாத்ய வஸிஷ்டம் ச ந்யாயத: ப்ரதிபூஜ்ய ச |
அப்ரவீத் ப்ரஶ்ரிதம் வாக்யம் ப்ரஸவார்த்தம் த்விஜோத்தமம் ||
யஜ்ஞோ மே க்ரியதாம் ப்ரஹ்மந் யதோக்தம் முநிபுங்கவ |
யதா ந விக்ந: க்ரியதே யஜ்ஞாங்கேஷு விதீயதாம் || ௩ ||
பவாந் ஸ்நிக்த: ஸுஹ்ருந்மஹ்யம் குருஶ்ச பரமோ மஹாந் |
வோடவ்யோ பவதா சைவ பாரோ யஜ்ஞஸ்ய சோத்யத: ||
ததேதி ச ஸ ராஜாநம் அப்ரவீத் த்விஜஸத்தம: |
கரிஷ்யே ஸர்வமேவைதத் பவதா யத்ஸமர்த்திதம் || ௫ ||
ததோऽப்ரவீத் த்விஜாந் வ்ருத்தாந் யஜ்ஞகர்மஸு நிஷ்டிதாந் |
ஸ்தாபத்யே நிஷ்டிதாம்ஶ்சைவ வ்ருத்தாந் பரமதார்மிகாந் ||
கர்மாந்திகாந் ஶில்பகராந் வர்த்தகீந் கநகாநபி |
கணகாந் ஶில்பிநஶ்சைவ ததைவ நடநர்த்தகாந் || எ ||
ததா ஶுசீந் ஶாஸ்த்ரவித: புருஷாந் ஸுபஹுஶ்ருதாந் |
யஜ்ஞகர்ம ஸமீஹந்தாம் பவந்தோ ராஜஶாஸநாத் || அ ||

(உக) பின்னர் பிராமணோத்தமர் சென்றதும் மிக்க காந்தியுடைய மனிதர்களுக்கதிபதியான தசரதன் அந்த மந்திரிகளை விடைகொடுத்தனுப்பிவிட்டு தனது மாளிகைக்குள் சென்றான்.

பன்னிரண்டாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று

பதின்மூன்றாவது ஸர்க்கம்.

யாகம்முடிவு பெற்றது.

(க) மறுபடியும் வசந்தகாலம் வந்ததும் ஒருவருஷம் நிறைந்தது. பராக்கிரமமுடைய தசரதன் பிள்ளைப்பேற்றுக்காக அசுவமேதயாகத்தால் தேவர்களைப்பூசிக்கச் சென்றனன்.

(உ-ச) பிராமணோத்தமரான வசிஷ்டரை நமஸ்கரித்தும் விதிமுறைப்படி பூஜை செய்தும், பிள்ளைப் பேற்றுக்காக, "முனிவர்களுள் மேலான பிராமணரே! என்னுடைய யாகம் சாஸ்திரத்தில்கூறியபடி செய்யப்படட்டும். யாக அங்கங்களில் எப்படி இடையூறு செய்யப்படாதோ அப்படி செய்யப்படட்டும். தாங்கள் எனக்கு அன்புடன் கூடிய நண்பர், மேன்மைவாய்ந்தவர். மரியாதைக்குரிய ஆசாரியர்; ஆரம்பித்த யாகத்தின் பாரமும் தங்களாலேயே தாங்கப்படவேண்டும்" என்று அடக்கத்துடன் கூறினான்.

(ரு-அ) பிராமர்களுள் உத்தமரான வசிஷ்டர் உம்மால் வேண்டப்படுவதையப்படியே செய்வேனெனக் கூறிப் பின்னர் யாககாரியங்களில் தேர்ச்சியடைந்தவரும் வயதுமுதிர்ந்தவருமான அந்தணரையும் அனுபவமுள்ள ஸ்தபதிகளையும் நற்குணம் மிகுந்துள்ள கிழவர்களையும், பணியாளரையும் தொழிலாளரையும் தச்சரையும் சிற்பிகளையும் குழிதோண்டுபவர்களையும் ஜோதிஷ சாஸ்திரிகளையும் நாட்டியமாடுபவர்களையும் அப்படியே நியாயசாஸ்திரங்களறிந்தவர்களையும் கேள்வி மிக்கோருமான புருஷர்களைநோக்கி

𑌉𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌕𑌾 𑌬𑌹𑍁𑌰𑍍𑌵𑌾𑌹𑌸𑍍𑌥𑌾 𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑍋𑌤𑍍𑌥𑌾𑌨𑍀𑌯𑌤𑌾𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑌾 ।
𑌔𑌪𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌚 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌂 𑌬𑌹𑍁𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑌾
[𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥ ௧௦ ॥

𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌵𑌸𑌥𑌾𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌸𑌦𑌰𑍍𑌹𑌾𑌃 ।
𑌭𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨𑌪𑌾𑌨𑍈𑌰𑍍𑌬𑌹𑍁𑌭𑌿𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍈𑌸𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌸𑍁𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥

𑌤𑌥𑌾 𑌪𑍌𑌰𑌜𑌨𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌬𑌹𑍁𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌰𑌾𑌃 ।
𑌆𑌵𑌾𑌸𑌾 𑌬𑌹𑍁𑌭𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾 𑌵𑍈 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌾𑌮𑍈𑌰𑍁𑌪
𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥ ௧௧ ॥

𑌤𑌥𑌾 𑌜𑌾𑌨𑌪𑌦𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌜𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌬𑌹𑍁𑌶𑍋𑌭𑌨𑌮𑍍 ।
𑌸𑍍𑌥𑌾𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌵𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌨 𑌤𑌦𑍍𑌭𑍂𑌯𑌯𑌾 ॥ ௧௨ ॥

𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾 𑌯𑌥𑌾 𑌵𑌜𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌨𑍁𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶
𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌤𑌾𑌃 । 𑌨 𑌚𑌾𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌕𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌕𑌾𑌽𑌕𑍍𑌰𑌯𑌵𑌶𑌾
𑌦𑌪𑌿 ॥ ௧௩ ॥

𑌯𑌜𑍍𑌞𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑍁 𑌯𑍇 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌷𑌦𑌾𑌸𑍍𑌤𑌦𑌨𑍍𑌵𑌯𑌾𑌃 ।
𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌪𑍂𑌜𑌾 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌯𑌥𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌮𑍍 ॥

𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍁𑌹𑍃𑌦𑌾 𑌸𑍍𑌵𑍇 𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑌜𑌨𑍇𑌨 𑌚 ।
𑌯𑌥𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌨 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌪𑌰𑌿𑌹𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥ ௧௫ ॥

நீங்கள் அரசனுணையால் யாக காரியங்களை முயற்சிசெய்யுங்கள். அநேகமாயிரஞ்செங்கற்கள் விரைவில்கொண்டுவரப்படட்டும்'' என்று சொன்னான்.

(கூ-கO) குணங்கள் மிகுதியுங் கூடிய அரசர்களுடைய உப்பரிகைகள் செய்யப்படட்டும். மங்களகரமான அநேக அன்னபானுதிகளுடன் கூடியதும், நன்கு நிலை பெற்றதுமான பிராமணர்களுடைய கிருகங்கள் நூற்றுக்கணக்காக செய்யப்படவேண்டும்.

(கக) அவ்வாறே நகரமாந்தர்க்கும் மிக்க விசாலமானதும், அநேக தின்பண்டங்களுடன் கூடியதும் விரும்பப்படும் யாவற்றுடன் கூடியதுமான தங்குமிடங்கள் செய்யப்படவேண்டும்.

(கஉ) அவ்வாறே நாட்டிலுள்ள மனிதர்களுக்கும் விதிப்படி மிக்க மங்களகரமான ஆகாரம் கொடுக்கப்படவேண்டும், விளையாட்டாகக் கொடுக்கப்படக் கூடாது.

(கங) எப்படி எல்லா வருணத்தவரும் நன்கு உபசரிக்கப்பட்டவர்களாய் மரியாதை யடைவார்களோ, அப்படியே செய்யப்பட வேண்டும் விருப்பு வெறுப்புக்களாலாவது அவமரியாதை செய்யப்படக்கூடாது.

(கச) அவ்வண்ணமே யாக காரியங்களில் முயற்சியுடைய மனிதர்கள் சிற்ப வேலை செய்பவர்கள் எவர்களுளரோ அவர்களுக்கும் விசேஷமாக முறைப்படி மரியாதை செய்யத்தகுந்தது.

(கரு௬) யாககாரியத்தில் ஈடுபட்டுள்ள யாவரும், ஐசுவரியத்தாலும் உண்டியாலும் திருப்தியடைந்தவர்கள் ஆவார். எவ்வாறு எல்லாம் நன்கு நிறைவேறப்பெற்றது ஆகுமோ சிறிதாயினும் விடப்படாதோ அவ்வாறு நீங்கள் பிரியமும்

𑌤𑌥𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿𑌸𑍍𑌨𑌿𑌗𑍍𑌧𑍇𑌨 𑌚𑍇𑌤𑌸𑌾 ।

𑌤𑌤𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌸𑌮𑌾𑌗𑌮𑍍𑌯 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌮𑌿𑌦𑌮𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑌨𑍍 ॥ ௧௬॥
𑌯𑌥𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍁𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌨 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌪𑌰𑌿𑌹𑍀𑌯𑌤𑍇 ।
𑌯𑌥𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑍋 𑌨 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌪𑌰𑌿𑌹𑌾𑌸𑍍𑌯𑌤𑍇॥௧௭॥

𑌤𑌤𑌸𑍍𑌸𑍁𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑌾𑌨𑍀𑌯 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑍋 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍 ।
𑌨𑌿𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑌸𑍍𑌵 𑌨𑍃𑌪𑌤𑍀𑌨𑍍 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌯𑍇 𑌚 𑌧𑌾𑌰𑍍𑌮𑌿𑌕𑌾𑌃॥ ௧௮॥
𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌨𑍍 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌵𑍈𑌶𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵
𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌶𑌃 । 𑌸𑌮𑌾𑌨𑌯𑌸𑍍𑌵 𑌸𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍇𑌶𑍇
𑌷𑍁 𑌮𑌾𑌨𑌵𑌾𑌨𑍍 ॥ ௧௯॥
𑌮𑌿𑌥𑌿𑌲𑌾𑌧𑌿𑌪𑌤𑌿𑌂 𑌶𑍂𑌰𑌂 𑌜𑌨𑌕𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌮𑍍 ।
𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌤𑌥𑌾 𑌵𑍇𑌦𑍇𑌷𑍁 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌮𑍍॥
𑌤𑌮𑌾𑌨𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌸𑍁𑌸𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌿𑌨𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌤𑌃𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌮𑌿 𑌤𑍇॥

𑌤𑌥𑌾 𑌕𑌾𑌶𑍀𑌪𑌤𑌿𑌂 𑌸𑍍𑌨𑌿𑌗𑍍𑌧𑌂 𑌸𑌤𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑌮𑍍 ।
𑌵𑌯𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌸𑌿𑌂𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍇𑌵𑌾𑌨𑌯𑌸𑍍𑌵 𑌹 ॥ ௨௦॥

𑌤𑌥𑌾 𑌕𑍇𑌕𑌯 𑌰𑌾𑌜𑌾𑌨𑌂 𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌧𑌾𑌰𑍍𑌮𑌿𑌕𑌮𑍍 ।
𑌶𑍍𑌵𑌶𑍁𑌰𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌸𑌿𑌂𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑌮𑌿𑌹𑌾𑌨𑌯॥௨௧॥

தயையுமுடைய மனதுடன் செய்யுங்கள். என்று உத்தரவிட்டார்.

(கசு-கஎ) அதன் பின்னர் யாவரும் வந்து வசிஷ்டரை நோக்கி வேலைகள் எப்படிக் கூறப்பட்டனவோ அப்படியே நன்கமைக்கப்பட்டன ; சிறிதும் விடப்படவில்லை ; அந்த ஆகாரம் முதலியவைகள் எப்படி கூறப்பட்டனவோ அப்படியே செய்வோம்; சிறிதும் விடப்படாது. என்ற இந்தப் பேச்சைக் கூறினர்.

(கஅ-உக) அதன் பிறகு வசிஷ்டர் சுமந்திரனை வரவழைத்து, பூமியில் எவர் அறநெறியிலொழுகுபவரோ அந்த அரசர்களைக் கூப்பிடும். பிராமணர்களையும், க்ஷத்திரியர்களையும், வைசியர்களையும், சூத்திரர்களையும், எல்லா தேசங்களிலுள்ள மனிதர்களையும் மரியாதை செய்து ஆயிரக்கணக்காக அழையும். மிதிலை தேசத்து அரசனும், சூரனும் உண்மையானபராக்கிரமமுடையவனும் சாஸ்திரங்கள் யாவற்றிலும் சமர்த்தனும், அப்படியே வேதங்களில் சமர்த்தனும், மிக்கபாக்கிய சாலியுமான அந்த ஜநகமகாராஜனை நீங்களே நன்கு மரியாதை செய்யப்பட்டவனாக அழைத்து வாரும். முன்பே அவன் நமக்குச் சம்பந்த முடையவனென அறிந்து அதனால் முன்னர் உனக்குக் கூறுகிறேன்.

(உஉ) அப்படியே கருணையுடையவனும் எப்பொழுதும் உவகையுறவுரை செய்பவனும் அரச சிரேஷ்டனுன தசரதனுக்கு நண்பனுமான காசி தேசராஜனை நீங்களே அழைத்து வாரும்.

(உங) அப்படியே நீ இங்கு கிழவனும் அறநெறியில் மிகுதியும் ஒழுகுபவனும் அரசர்களுள் சிங்கம் போன்ற தசரதனுக்கு மாமனுருமான பிள்ளையுடன் கூடிய கேகயராஜனை அழைத்து வாரும்.

𑌅𑌙𑍍𑌗𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌰𑍋𑌮𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌸𑍁𑌸𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍।
𑌵𑌯𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌸𑌿𑌂𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌮𑌾𑌨𑌯 𑌯𑌶𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑌮𑍍॥ ௨௪॥

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌚𑍀𑌨𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌿𑌨𑍍𑌧𑍁𑌸𑍌𑌵𑍀𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍌𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑍇𑌯𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿
𑌵𑌾𑌨𑍍𑌦𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌨𑌰𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌮𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌨𑌯𑌸𑍍𑌵 𑌹

𑌸𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌨𑌿𑌗𑍍𑌧𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌯𑍇 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌰𑌾𑌜𑌾𑌨𑌃 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀𑌤𑌲𑍇।
𑌤𑌾𑌨𑌾𑌨𑌯 𑌯𑌥𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌾𑌨𑍁𑌗𑌾𑌨𑍍𑌸𑌹𑌬𑌾𑌨𑍍𑌧𑌵𑌾𑌨𑍍॥

𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍁𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌰𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾।
𑌵𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌶𑌤𑍍𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌮𑌾𑌨𑌯𑌨𑍇 𑌶𑍁𑌭𑌾𑌨𑍍॥

𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌹𑌿 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌤𑍋 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌶𑌾𑌸𑌨𑌾𑌤𑍍।
𑌸𑍁𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌰𑌿𑌤𑍋 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌮𑌾𑌨𑍇𑌤𑍁𑌂 𑌮𑌹𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌃॥

𑌤𑍇 𑌚 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌯 𑌚 𑌧𑍀𑌮𑌤𑍇।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮 𑌯𑌜𑍍𑌞𑍇 𑌯𑌦𑍁𑌪𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌮𑍍॥ ௨௯॥

𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌰𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍।
𑌅𑌵𑌜𑍍𑌞𑌯𑌾 𑌨 𑌦𑌾𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌸𑍍𑌯𑌚𑌿𑌲𑍍𑌲𑍀𑌲𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌾॥ ௩௦॥
𑌅𑌵𑌜𑍍𑌞𑌯𑌾 𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌹𑌨𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌦𑌾𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌨𑌾𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃।

(உச) அங்கநாட்டதிபதியும், மகா பாக்கியசாலியும், நன்கு சன்மானிக்கப்பட்டவனும் அரச சிரேஷ்டனை தசரதனுக்கும் நண்பனும், மேன்மையான புகழ்படைத்தவனுமான உரோமபாதனை விமரிசையாக அழைத்து வாரும்.

(உரு) கிழைத் தேசத்தரசர்களையும் சிந்து சௌவீர தேசங்களிலுள்ள அரசர்களையும் ஸௌராஷ்டிர தேசத்திலுள்ள அரசர்களையும் தென் தேசத்திலுள்ள அரசர்கள் யாவரையும் அழைத்து வாரும்.

(உசு) பூமண்டலத்தில் தயையுடையவரும், மற்றைய எந்த அரசர்களுளரோ அவர்களையும் தங்கள் பரிவாரங்களுடனும், பந்துக்களுடனும், எப்படி வேகமாக முடியுமோ அப்படிக் கொண்டுவாரும் என்றாணையிட்டார்.

(உஎ) வசிஷ்டர் வார்த்தையைக் கேட்டு சுமந்திரன் சுருசுருப்புடையவனாக அங்கே அரசரை அழைத்து வருவதில் நற்குணங்கள் வாய்ந்த ஆட்களை உத்திர விட்டான்.

(உஅ) வசிஷ்டருடைய உத்தரவினால் தர்மசுவபாவனான சுமந்திரன் வேகமுடையவனாகி அரசர்களை அழைத்து வருவதற்குத் தானே புறப்பட்டான்.

(உகூ) அந்தப் பணியாளர் யாவரும் யாகத்தில் எது செய்யப் பட்டதோ அது யாவற்றையும் புத்திமானான வசிஷ்டருக்கு ஒப்புவித்தனர்.

(௩௦-௩௧) அதன் பின்னர் பிராமணோத்தமனான வசிஷ்டர் களிகூர்ந்தவராய் அந்தப்பணியாளர் யாவரையும் நோக்கி "எவருக்கும் அவமதிப்பாயாவது அவமரியாதையாகவாவது கொடுக்கப்படக்கூடாது. அவமதிப்பாய் செய்யப்பட்ட தானம் அளிப்பவனைக்கொல்லும்; இவ்விஷயத்தில் சந்தேகமில்லை." என்று கூறினான்.

𑌤𑌤𑌃 𑌕𑍈𑌶𑍍𑌚𑌿𑌦𑌹𑍋𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍈𑌰𑍁𑌪𑌯𑌾𑌤𑌾 𑌮𑌹𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌃 ।
𑌬𑌹𑍂𑌨𑌿 𑌰𑌤𑍍𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌦𑌾𑌯 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌦𑌶𑌰𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍈 ।

𑌤𑌤𑍋 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌸𑍍𑌸𑍁𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌾𑌨𑌮𑌿𑌦𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍 ॥ ௧௨ ॥
𑌉𑌪𑌯𑌾𑌤𑌾 𑌨𑌰𑌵𑍍𑌯𑌾𑌘𑍍𑌰 𑌰𑌾𑌜𑌾𑌨𑌸𑍍𑌤𑌵 𑌶𑌾𑌸𑌨𑌾𑌤𑍍 ।
𑌮𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌸𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌾𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌯𑌥𑌾𑌰𑍍𑌹𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮 ॥
𑌯𑌜𑍍𑌞𑍀𑌯𑌞𑍍𑌚 𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍈𑌸𑍍𑌸𑍁𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑍈𑌃 ।
𑌨𑌿𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍁 𑌚 𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍𑌯𑌷𑍍𑌟𑍁𑌂 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯𑌤𑌨𑌮𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾𑌤𑍍 ॥ ௧௪ ॥
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌾𑌮𑍈𑌰𑍁𑌪𑌹𑍃𑌤𑍈𑌰𑍁𑌪𑍇𑌤𑌂 𑌵𑍈 𑌸𑌮𑌨𑍍𑌤𑌤𑌃 ।
𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿 𑌰𑌾𑌜𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌮𑌨𑌸𑍇𑌵 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ ௧௫ ॥

𑌤𑌥𑌾 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌵𑌚𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌋𑌷𑍍𑌯𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌚𑍋𑌭𑌯𑍋𑌃 ।
𑌶𑍁𑌭𑍇 𑌦𑌿𑌵𑌸𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍋 𑌜𑌗𑌤𑍀𑌪𑌤𑌿𑌃 ॥ ௧௬ ॥

𑌤𑌤𑍋 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌖𑌾𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵 𑌏𑌵 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌃 ।
𑌋𑌷𑍍𑌯𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌰𑌭𑌂𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾 ॥ ௧௭ ॥
𑌯𑌜𑍍𑌞𑌵𑌾𑌟𑌂 𑌗𑌤𑌾𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌯𑌥𑌾𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌿𑌧𑌿 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌬𑌾𑌲𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌦𑌶𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃 ॥

𑌅𑌥 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃

𑌅𑌥 𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑍇 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍇 𑌤𑍁𑌰𑌙𑍍𑌗𑌮𑍇 ।
𑌸𑌰𑌯𑍍𑌵𑌾𑌶𑍍𑌚𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌤𑍀𑌰𑍇 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌯𑌜𑍍𑌞𑍋𑌽𑌭𑍍𑌯𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤

(௩௧௪) அதன் பின்னர்சிலபகல் இரவுகளில் அரசர்கள் மகாராஜனான தசரதனுக்கு அநேக இரத்தினங்களை எடுத்துக்கொண்டு வந்தனர்.

(௩௨-௩௫) அதன் பின்னர் வசிஷ்டர் பேருவகை கொண்டவராய் மகாராஜனைநோக்கி, " மனிதர்களுள் சிங்கம் போன்றவனே! உன்னுடைய உத்தரவால் அரசர்கள்வந்தனர். அரசசிரேஷ்டர் யாவரும் என்னால் அவரவர்க்குத் தகுந்தபடி மரியாதை செய்யப்பட்டனர். அரசே! மிக்க கவலையுடன் கூடிய ஆட்களால் யாகத்திற்கு வேண்டிய யாவும்செய்யப்பட்டது. நீயும் யாகம் செய்யும் பொருட்டு அருகில் எங்கும் சேகரிக்கப்பட்ட விரும்பக் கூடிய யாவற்றுபொருள்களுடன் கூடிய யாகசாலைக்குப் போவாயாக. அரசசிரேஷ்டனே! மனதால் கட்டப்பட்டது போன்ற யாகசாலையைக் காணர்க்குரியனாகிறாய். என்று இனிது கூறினான்.

(௩௬) அவ்வாறே வசிஷ்டருடையதும் ரிசியசிருங்கருடையதுமான இருவர் மொழியால் பூபதியான தசரதன் நல்லநாளிலும் நக்ஷத்திரத்திலும் வெளிச்சென்றான்.

(௩௭) அதன் பின்னர் வசிஷ்டரை முன்னதாகக் கொண்ட பிராமண சிரேஷ்டர்கள் யாவருமே ரிசியசிருங்கரை முன்னிட்டுக் கொண்டு யாககாரியத்தையாரம்பித்தனர். யாவரும் யாகசாலையை யடைந்தவராய் சாஸ்திரத்திற்கும் விதிக்கும் தகுந்தபடி யாகத்தை ஆரம்பித்தனர்.

பதிமூன்றாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

பதிநான்காவது ஸர்க்கம்.

இராவணனழிவு முடிவாயது.

(க) குதிரையை விட்டு ஒரு வருஷம் ஆனபொழுது அந்தக் குதிரை வந்ததும் சரயுவின் வடகரையில் அரசனுடைய யாகமும் நடந்தது.

ருஶ்யஶ்ருங்கம் புரஸ்க்ருத்ய கர்ம சக்ருர்த்விஜர்ஷபா: ।
அஶ்வமேதே மஹாயஜ்ஞே ராஜ்ஞோऽஸ்ய ஸுமஹாத்மந: ॥ ௨ ॥

கர்ம குர்வந்தி விதிவத் யாஜகா வேதபாரகா: ।
யதாவிதி யதா ந்யாயம் பரிக்ராமந்தி ஶாஸ்த்ரத: ॥ ௩ ॥

ப்ரவர்க்யம் ஶாஸ்த்ரத: க்ருத்வா ததைவோபஸதம் த்விஜா: । சக்ருஶ்ச விதிவத்ஸர்வமதிகம் கர்ம ஶாஸ்த்ரத: ॥ ௪ ॥

அபிபூஜ்ய ததா ஹ்ருஷ்டா: ஸர்வே சக்ருர்யதாவிதி ।
ப்ராத:ஸவநபூர்வாணி கர்மாணி முநிபுங்கவா: ॥ ௫ ॥

ஐந்த்ரஶ்ச விதிவத் தத்தோ ராஜா சாபிஷ்டுதோऽநக: ।
மாத்யந்திநம் ச ஸவநம் ப்ராவர்த்தத யதாக்ரமம் ॥ ௬ ॥

த்ருதீயஸவநம் சைவ ராஜ்ஞோऽஸ்ய ஸுமஹாத்மந: ।
சக்ருஸ்தே ஶாஸ்த்ரதோ த்ருஷ்ட்வா ததா ப்ராஹ்மணபுங்கவா: ॥

ந சாஹுதமபூத்தத்ர ஸ்கலிதம் வாபி கிஞ்சந ।
த்ருஶ்யதே ப்ரஹ்மவத்ஸர்வம் க்ஷேமயுக்தம் ஹி சக்ரிரே ॥ ௮ ॥

ந தேஷ்வஹஸ்ஸு ஶ்ராந்தோ வா க்ஷுதிதோ வாபி த்ருஶ்யதே ।
நாவித்வாந் ப்ராஹ்மணஸ்தத்ர நாஶதாநுசரஸ்ததா ॥ ௯ ॥

(உ) பிராமணோத்தமர்கள் மகாத்துமாவான அந்த தசரதனுடைய அசுவமேதம் என்ற பெரிய யாகத்தில் ரிசியசிருங்கரை முன்னிட்டுக்கொண்டு காரியங்களைச் செய்தனர்.

(௩) வேதத்தின் கரையடைந்த ரித்துவிக்குகள் விதிப்பிரகாரம் செய்ய வேண்டியவைகளைச் செய்தனர். விதிப்படி, நியாயமாக சாஸ்திரத்திலுள்ளவாறு நடத்தி வந்தனர்.

(ச) பிராமணர்கள் சாஸ்திர முறைப்படி பிரவர்க்கியம் என்ற கிரியையும், அப்படியே உபசத்து என்பதையும் செய்து; செய்யவேண்டிய யாவற்றையும் விதிப்படியும், முறைப்படியும், மிகுதியாகவும் செய்தனர்.

(ரு) அதன் பிறகு முனிசிரேஷ்டர் யாவரும் பேருவகை கொண்டவராய் (தேவதைகளைப்) பூசித்து காலையில் 'ஸவனம்' முதற்கொண்டுள்ள கிரியைகளை சாஸ்திர பிரகாரம் செய்தனர்.

(சு) இந்திரனுக்குரிய அவிசும் விதிப்படி கொடுக்கப்பட்டது பாபமற்ற (கொடிகளில் அரசனான) ஸோமலதையும் அதிக்கப்பெற்றது. நடுப்பகலில் செய்வதற்குரிய ஸவனம் என்பதும் கிரமப்படி ஆரம்பித்தது.

(எ) அவ்வாறே பிராமணோத்தமர்கள் மகாத்துமாவாகிய அரசனுக்காக சாஸ்திர முறையறிந்து மூன்றாவது ஸவனத்தைச் செய்தனர்.

(அ) அங்கு ஹோமஞ் செய்யப்படாததாவது; தப்பியதாவது சிறிதேனுமின்று. எல்லாம்மந்திரத்துடன் கூடியதாக இருந்தது. யாவற்றையும் சிறப்புறச் செய்தனர்.

(௯) அங்கு அந்நாட்களில் களைத்தவனாவது, பசித்தவனாவது காணப்படவில்லை. வித்துவானில்லாத பிராமணன் இல்லை. அவ்வாறே நூறு மனிதர் பரிஜனங்களில்லாதவர்களில்லை.

ப்ராஹ்மணா ஹன்யதே நித்யம் நாம வக்ஷஸ்ய ஹன்யதே।
தாவதா ஹன்யதே வாபி ஶூத்ரேண ஹன்யதே யதா॥

வ்யாக்ராஶ்ச வ்யாதிதாஶ்சைவ ஸ்த்ரியோ பாலாஶ்ச ஸ்த்ரைவ ச।
அநேந ஹன்யமாநாநாம் நத்யஸ்த்ரோதர்வஹ்யதே॥ ௧௧॥

தீயதாம் தீயதாமந்நம் பாபாம்ஸி விவிதாநிவ।
இதி ஸம்கோஷிதாஸ்தத்ர ததா சக்ருர்மஹர்ஷய:॥ ௧௨॥

அநந்தகோடயஸ் தத்ர பஹவோ ப்ரும்ஹணே பவந்தேதாபரா:।
ஶிவமேவ ஶிவமேவ தத்ர ஸிம்ஹஸ்ய விஷ்ணவத்தயா॥ ௧௩॥

நாநாதேஶாத் ஸமாக்தா ஶ்வாவசர்ஷா ஸ்த்ரீ ஶாஸ்த்ரயா
அநந்தவாதேந ஸர்வஸித்தா ஸ்தாபிதாஸ்ஸத்ய ஷணாத்ரத:॥

அநந்தஸ்ரீ விவிதசத்ஸ்வார்த்த ப்ரஶம்ஸந்தி த்விஜர்ஷபா:।
அஸோமாத்யுத்ஸஹ ஸஹ்யஞ்சே இதிஶர்வ ஶ்ராவசாவவ:॥ ௧௫॥

ஸ்தும்ப்யந்தஸ்ய பர்ஷ ப்ராஹ்மணா ஸ்வயம்வேஷ்யது।
உபாஸதேவ தாநவேந்த்ரஸ்ய ஸர்வஶ்ருஷ்டேணிகர்ணஸூ:॥ ௧௬॥

ஸஹஸ்ரஞ்சேர தத்ராவிப்ரா மேதர்வாதாரஸ்வமந்த்ரவி।
ப்ராஸாதஸ்வஸ்திசாமீர்பாதவாதஸ்வ ரஜ்ஜீஶீஷய॥ ௧௭॥

(க0) எப்பொழுதும் பிராமணர்கள் சாப்பிட்டுக்கொண்டிருந்தனர். எஜமானருடைய பணியாளரும் உண்டு கொண்டிருந்தனர். தவஞ் செய்வோர்களும் புசித்திருந்தனர், அவ்வாறே சந்நியாசிகளும் உணவுகொண்டிருந்தனர்.

(கக) கிழவர்களும், வியாதியுடையவர்களும், பெண்பிள்ளைகளும், அவ்வாறே சிறு குழந்தைகளும், எப்பொழுதும் உணவு உட்கொள்ளுபவர்களாய் இருந்தும் (தசாதன்) திருப்தி யடையவில்லை.

(கஉ) அந்த யாகத்தில் அன்னம் அளிக்கப்படட்டும், அளிக்கப்படட்டும், பற்பலவிதமான ஆடைகளும் கொடுக்கப்படட்டும், என்று இவ்வாறாகத் தூண்டப்பட்டு அவர்களும் அவ்வாறே பற்பலவிதமாகச் செய்தனர்.

(கங) அங்கு அப்பொழுது தினந்தோறும் பாகசாஸ்திரப்படிச் சமைக்கப்பெற்ற அன்னத்தினுடைய அனேக மலையொத்த குவியல்களும் காணப்பட்டன.

(கச) மகாத்துமாவான தசாதனுடைய அசுவமேத யாகத்தில் பல தேசங்களிலிருந்து வந்த மனிதர்களும் அவ்வாறே ஸ்திரீகளின் கூட்டங்களும், அன்னபானாதிகளால் நன்கு திருப்தியடைந்தவரானார்.

(கரு) "அன்னமும் முறைப்படி ருசியுடையதாகவிருந்தது. திருப்தி யடைந்தவரானோம். உனக்கு மங்களமுண்டாகட்டும்; என்று பிராமணோத்தமர்கள் கொண்டாடினர், அவர் மொழிகளை இரகு வம்சத்துதித்த தசாதன் கேட்டான்.

(கசு) நன்கு அலங்கரிக்கப் பெற்ற புருஷர்களும் பிராமணர்களுக்குப் பரிமாறினர். அவர்களையும் மிக்க பிரகாசமுடைய ரத்தினத்தாலான குண்டலங்களுடைய அநேகர் பணிவிடை செய்தனர்.

(கஎ) அப்பொழுது கர்மங்களின் இடை வெளியில் பண்டிதர்களும் பேச்சில் வல்லவர்களுமான பிராமணர்கள்

𑌶𑌿𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌶𑌿𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑍇𑌨 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌃।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑌿 𑌚𑌕𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑍇 𑌯𑌥𑌾𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌶𑌿𑌤𑌾𑌃॥

𑌨𑌾𑌮𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌨𑌾𑌮𑌧𑍇𑌯𑍋 𑌨𑌾𑌮𑌵𑌰𑍍𑌣𑌰𑍂𑌪𑌤𑌃।
𑌸𑌦𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌨𑌾𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌃॥

𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌚𑍈𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌸𑍍𑌤𑌯𑌾।
𑌤𑌾𑌵𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌹𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌚𑌣𑍍𑌡𑌿𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌥𑌾𑌪𑌰𑍇॥ ௨௦॥

𑌶𑍋𑌷𑌾𑌤𑌕𑌸𑍍𑌯𑌸𑍍𑌵𑌾𑌕𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌦𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌯𑌾।
𑌚𑍈𑌵 𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌵𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃॥

𑌕𑌾𑌰𑌿𑌤𑌾 𑌸𑍍𑌸𑌪𑍁 𑌣𑌮𑍇𑌵𑍇𑌤 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑍇𑌤𑌤𑍍 𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌤𑍇
𑌵𑌿𑌧𑍇𑌃। 𑌶𑍋𑌹𑌾𑌯𑍁𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌯𑍋𑌨 𑌶𑍁𑌕𑍍𑌰
𑌤𑌾 𑌹𑌵𑌨𑌃॥
௨௧॥

𑌣𑌕𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌣𑌕𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍𑌯𑍃𑌤𑍍𑌤𑌯𑌃। 𑌵𑌾𑌮𑌾
𑌵𑌿𑌰𑍇𑌕𑌵𑌿𑌂𑌶𑌦𑍍𑌰𑍇𑌕𑌕𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌧𑍃𑌤𑌾𑌃॥ ௨௩॥

𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌾 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌵𑌤𑍍𑌤𑍇𑌪𑍁𑌶𑍍𑌲𑍀𑌲𑌿𑌸𑍍𑌸𑍃𑌤𑌾 𑌦𑍃𑌢𑌾𑌃।
𑌚𑌷𑌾𑌤𑍍𑌰𑌯 𑌸𑍍𑌸𑌪𑍁𑌣𑌵 𑌶𑍁𑌷𑍍𑌕𑌰𑌨𑍍𑌧𑍍𑌵𑌸𑌂𑌲𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥ ௨௪॥

𑌶𑍍𑌰𑍁𑌙𑍍𑌗𑌾𑌲𑌿𑌕𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌾𑌮𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑍇 𑌗𑍁𑌂𑌫𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁
𑌹𑌲𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌷𑌤𑍍𑌕𑍇𑌷𑌿𑌕𑌾 𑌵𑌿𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌿𑌧𑌿॥

ஒருவரை யொருவர் வெல்ல விரும்பியவர்களாய் அநேகயுக்திவாதங்களாடினர்.

(கஅ) அந்த யாகத்தில் நாள்தோறும் பிராமணர்கள் சாஸ்திர முறைப்படி தூண்டப்பட்டவர்களாய் எல்லாக் கர்மாக்களையும் செய்தனர்.

(கக) அந்த யாகத்தில் அறுகலைகளையுமறியாதவன் இல்லை. வ்ரதானுஷ்டான மில்லாதவனும் இல்லை அதிக சாஸ்திரக்கேள்வியில்லாதவன் இல்லை. அந்த அரசனுடைய சபையிலுள்ள பிராமணர்கள் வாதத்தில் வல்லவரின்றியில்லை.

(உ0-உக) யூபஸ்தம் நடப்பட வேண்டிய காலம் வந்தபொழுது ஆறு வில்வ மரத்தாலான யூபங்களும் அவ்வளவே அந்த யூபங்களுக்குச் சமீபத்தில் காதிர மரங்களாலானதும் அப்படியே வேறு பலாச மரத்தாலானதும். ஒன்று சிலேஷ்மாதக மரசம்பந்தமானதும், தேவதாரு மரசம்பந்தமானது ஒன்றும், அப்படியே தேவதாருமரசம்பந்தமானது வேறு ஒன்றும் நிறுத்தப்பட்டது. அவைஒவ்வொன்றும் சாணளவு அகன்று இருக்குமாறு நாட்டப்பட்டன.

(உஉ) இந்த யூபஸ்தம்பங்கள் யாவும் சாஸ்திரமறிந்த யாகத்தை யறிந்தவர்களால் செய்யப்பட்டவை. யாகத்திற்கு அலங்காரத்திற்காக அவை தங்கத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்டவை ஆயின.

(உங) இருபத்தொன்று யூபங்களும் இருபத்தொன்று முழ நீளமுள்ளனவும் இருபத்தொன்று துணிகளால் ஒவ்வொன்றும் அலங்கரிக்கப்பட்டனவுமாக இருந்தன.

(உச) யாவையும் சாஸ்திரப்படி அமைக்கப்பட்டு சிற்பிகளால் நன்றாகச் செய்யப்பட்டு திடமானதுமாக இருந்தன. யாவையுமே எட்டு பட்டையுடையனவும் நுண்ணிய உருவமமைந்தனவுமாக இருந்தன.

(உரு) துணிகளால் கட்டப்பட்டும் புஷ்பங்களாலும், சந்தனங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டும் அவை ஆகாயத்தில்

𑌇𑌷𑍍𑌟𑌕𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌯𑌥𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑌂 𑌕𑌾𑌰𑌿𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌤𑌃 ।
𑌚𑌿𑌤𑍋𑌽𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍈𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌕𑍁𑌶𑌲𑍈𑌶𑍍𑌶𑍁𑌲𑍍𑌬𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌿॥

𑌸 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌯𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌸𑌿𑌂𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌚𑌿𑌤𑌃 𑌕𑍁𑌶𑌲𑍈𑌰𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍈𑌃 ।
𑌗𑌰𑍁𑌡𑍋 𑌰𑍁𑌕𑍍𑌮𑌪𑌕𑍍𑌷𑍋 𑌵𑍈 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌗𑍁𑌣𑍋𑌽𑌷𑍍𑌟𑌾
𑌦𑌶𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌃॥ ௨௭॥

𑌨𑌿𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌪𑌶𑌵𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑌦𑍁𑌦𑍍𑌦𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌦𑍈𑌵𑌤𑌮𑍍 ।
𑌉𑌰𑌗𑌾𑌃 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌯𑌥𑌾𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌚𑍋𑌦𑌿𑌤𑌾𑌃॥

𑌶𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌤𑍁 𑌹𑌯𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌥𑌾 𑌜𑌲𑌚𑌰𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌯𑍇 ।
𑌋𑌷𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵𑍈𑌤𑌨𑍍𑌨𑌿𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌤𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾॥ ௨௯॥

𑌪𑌶𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌶𑌤𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌯𑍂𑌪𑍇𑌷𑍁 𑌨𑌿𑌯𑌤𑌂 𑌤𑌦𑌾 ।
𑌅𑌶𑍍𑌵𑌰𑌤𑍍𑌨𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌦𑌶𑌰𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌚॥ ௩௦॥

𑌕𑍌𑌸𑌲𑍍𑌯𑌾 𑌤𑌂 𑌹𑌯𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌪𑌰𑌿𑌚𑌰𑍍𑌯 𑌸𑌮𑌨𑍍𑌤𑌤𑌃 ।
𑌕𑍃𑌪𑌾𑌣𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌶𑌶𑌾𑌸𑍈𑌨𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌯𑌾 𑌮𑍁𑌦𑌾॥

𑌪𑌤𑌤𑍍𑌰𑌿𑌣𑌾 𑌤𑌦𑌾 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌸𑍁𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍇𑌨 𑌚 𑌚𑍇𑌤𑌸𑌾 ।
𑌅𑌵𑌸𑌦𑍍𑌰𑌜𑌨𑍀𑌮𑍇𑌕𑌾𑌂 𑌕𑍌𑌸𑌲𑍍𑌯𑌾 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌕𑌾𑌮𑍍𑌯𑌯𑌾॥ ௩௨॥

காந்தியுடைய ஏழு ரிஷிகள் கூட்டமேன விளங்கின.

(உசு) செங்கற்களும் சாஸ்திரப்படியும் அளவுப்படியும் செய்யப்பட்டன. சுல்பமென்னும் யாக காரியத்தில் சமர்த்தர்களான பிராமணர்களால் அங்கு வேதி என்னும் ஓம குண்டம் கட்டப்பட்டது.

(உஎ) அந்த அரசசிங்கத்தினுடைய யாகத்திற்குரிய வேதி, வல்லவரான அந்தணரால் செய்யப்பட்டு பதினெண் குழிகளுடையதாய் மூன்று கல்லுயரமுடையதாய் தங்க இரக்கையுடைய கருடனைப் போன்றிருந்தது.

(உஅ) அந்த யூபஸ்தம்பத்தில் சாஸ்திர முறைப்படி சாஸ்திரத்தில் விதிக்கப்பட்ட பசுக்களும், பாம்புகளும், பக்ஷிகளும், அந்தந்த தேவதையை உத்தேசித்துக் கட்டப்பட்டன.

(உகூ) யாகத்தில் பசுவைக்கொல்லுகிற சமயத்தில் ரித்துவிக்குகளால் குதிரையும் அப்படியே நீரில் திரிவனவும் எவை யுண்டோ அவை யாவும் விதிப்படி கட்டப்பட்டன.

(௩0) அந்த யாகத்தில் அந்த வேளையில் யூபஸ்தம்பங்களில் பசுக்கள் முந்நூறும் அரசனான அந்த தசரதனுடைய குதிரைகளில் உத்தமமானது ஒன்றும் கட்டப்பட்டன.

(௩க) அந்த இடத்தில் கௌசல்யை அந்தக் குதிரையை நாற்புறமும் சுற்றிவந்து பூசைசெய்து மூன்று தங்கக் கத்திகளால் இந்தக் குதிரையை மிக்க சந்தோஷத்தால் கிழித்தாள்.

(௩உ) கௌசல்யை அப்பொழுது இரக்கையுடைய குதிரையுடன் கூட நிலையான மனதுடனும் தர்மத்தில் பற்றுடனும் ஒரு இரவு தங்கியிருந்தாள்.

[illegible] |
[illegible] ||௧௩||

[illegible] |
[illegible] || ௧௪ ||

[illegible] |
[illegible] ௧௫||

[illegible] |
[illegible] ||௧௬||

[illegible] |
[illegible] ||௧௭||

[illegible]
[illegible] | [illegible] ||
[illegible] |

[illegible]
[illegible] || ௧௯ ||

(கங) ஹோமம் செய்பவனும், அத்வர்யுவும், உத்காதாவும் அவ்வாறே யாகத்தை நடத்துபவரும், (பிரம்மாவும்) பரிஜனங்களையும், இன்ப மநுபவிக்கத்தக்க ஸ்திரீகளையும், அப்படியே ஏனை மகிஷிகளையும் தம் கையால் பிடித்துக் கொண்டனர்.

(கச) அடக்கிய இந்திரியங்களுடையவரும், சாஸ்திர ஞானம் மிகுதியுமுடையவருமான ரித்விக் அந்தக் குதிரையினுடைய வபையை எடுத்து சாஸ்திரப்படி பக்குவப்படுத்தினர்.

(கரு) மனிதர்களுக்கதிபதியான தசரதனும் தன்னுடைய பாபத்தை போக்கிக்கொண்டு காலங்கடவாமல் சாஸ்திரப்படி வபையினுடைய புகையின் நறுமணத்தை முகர்ந்து பார்த்தான்.

(கசு) குதிரையினுடைய அவயவங்கள் எவையுளவோ அவை யாவற்றையும் மந்திரங்களுடன் ரித்துவிக்குகளான பிராமணர்கள் பதினறுவரும் சாஸ்திர முறைப்படி அக்கினியில் ஹோமஞ் செய்தனர்.

(கஎ) மற்ற யாகங்களுக்கு அவிசு இரளிக்கிளைகளில் தயார் செய்யப்பட்டது. அசுவமேதத்திற்கு வஞ்சிக்கொடியில் தயாரிக்கப் பெற்ற அவிசு (வேண்டுமென்று சாஸ்திரங்களில்) விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

(கஅ) (யாகத்தின் நடத்தையைத் தெரிவிக்கும்) கல்பங்களின் சூத்திரத்தாலும், வேதவாக்கியங்களாலும் அசுவமேதயாகம் மூன்று நாட்களாக கணக்கிடப்பட்டு நடந்தது. அதற்கு முதலாவது நாள் சதுஷ்டோமம் என்று ஏற்படுத்தப்பட்டது. இரண்டாவது நாள் உக்தியம் என்று கணக்கிடப்பட்டது அவ்வாறே மூன்றாவது நாள் அதிராத்திரமென்று அறியப்பட்டது.

(கக) அந்த யாகத்தில் சாஸ்திரத்தில் காட்டப்பட்டவாறு விதிக்கப்பட்ட அநேக யாகங்கள் செய்யப்பட்டன.

𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌷𑍍𑌟𑍋𑌮𑌾𑌦𑌯𑍋 [illegible] ।
𑌅𑌭𑌿𑌜𑌿𑌦𑍍𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌜𑌿𑌚𑍍𑌚𑍈𑌵 [illegible] 𑌮𑌹𑌾𑌕𑍍𑌰𑌤𑍁𑌃 ॥ ௪௰ ॥

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌚𑍀𑌂 [illegible] ।
[illegible] 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌚𑍀𑌂 [illegible] 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌂 𑌦𑌿𑌶𑌮𑍍 ॥ ௪௧ ॥
[illegible] 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 [illegible] ।
[illegible] ॥ ௪௨ ॥

[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ ௪௩ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௪௪ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௪௫ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।

[illegible] ॥
[illegible]

(சO) ஜ்யோதிஷ்டோமமும் ஆயுர் யாகமும், செய்யப் பட்டன. இவ்வாறு அதிராத்திரம் இரண்டும் செய்யப்பட் டன. அபிஜித் என்னும் யாகமும், விச்வஜித் என்னும் யாகமும் இப்படியே அப்தோர்யாமம் என்னும் பெரிய யாகமும், செய்யப்பட்டன.

(சக.சஉ) தன் குலத்தைப் பெருக்கச்செய்யும் அரச ஞன தசரதன் ஹோதாவுக்காக கிழக்கு திசையைக் கொடுத்தான். அத்வர்யுவுக்கு மேற்றிசையைக் கொடுத் தான். பிரம்மாவுக்குத் தென் திசையையும் அவ்வாறே உத்காதாவுக்கு வடதிசையையும் கொடுத்தான். பிரமனுல் உண்டாக்கப்பட்ட அசுவமேதமென்னும் யாகத்தில் இந்த தக்ஷிணை முன்னரே ஏற்படுத்தப்பட்டது.

(சங) மனிதர்களுள் விருஷபம் போன்றவனும், யா கத்தை அதிகப்படுத்துபவனுமான தசரதமகாராஜன் யாக த்தை முடித்து சாஸ்திரப்படி அந்தப் பூமியை ரித்துவிக்கு களுக்கு அளித்தான்.

(சச.சகூ) ரித்துவிக்குகள் யாவரும் பாபங்களற்ற தசரத மகாராஜனைக் குறித்து, "நீர் ஒருவரே உலகம் யாவற்றையும் காப்பாற்றுவதற்குரியவர். ஏ அரசே! எங் களுக்கு பூமியாலாகக்கூடியது யாதுமில. அதனைக் காப் பதிலும் நாங்கள் சமர்த்தர்களல்ல. நாங்கள் எப்பொழு தும் அத்தியயனம் செய்வதில் ஈடுபட்டவர்களன்றோ. ஆகையால் நீர் இவ்விஷயத்தில் ஏதாவது சொற்பவிலை கொடுப்பீர். ஏ மனிதருள் சிறந்தவனே! விலையுயர்ந்த இரத்தினங்களையாவது தங்கத்தையாவது பசுக்களையாவது தயாராகவுள்ள எதையாவது அளிப்பீர். பூமியால் எங்க ளுக்குப் பலன் ஒன்றும் இல்லை." என்று கூறினர்.

(சஎ-சஅ) மனிதர்களுடைய நாயகனான அரசன் வே தங்களின் கரையையடைந்த பிராமணர்களால் இவ்வாறு கூறப்பட்டவனாய் அவர்களுக்கு பத்துநூறு ஆயிரம் பசுத்

𑌦𑌶𑌕𑍋𑌟𑍀𑌸𑍍𑌸𑍁𑌵𑌰𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌰𑌜𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑌮𑍍॥௪௮॥

𑌋𑌤𑍍𑌵𑌿𑌜𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑌤𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌦𑍁𑌃 𑌸𑌹𑌿𑌤𑌾 𑌵𑌸𑍁 ।
𑌋𑌷𑍍𑌯𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌾𑌯 𑌮𑍁𑌨𑌯𑍇 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌯 𑌚 𑌧𑍀𑌮𑌤𑍇 ॥ ௪௯॥

𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑌤𑌃 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌃 ।
𑌸𑍁𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌮𑌨𑌸𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍂𑌚𑍁𑌰𑍍𑌮𑍁𑌦𑌿𑌤𑌾 𑌭𑍃𑌶𑌮𑍍॥

𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌰𑍍𑌪𑌕𑍇𑌭𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍁𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌃 ।
𑌜𑌾𑌮𑍍𑌬𑍂𑌨𑌦𑌂 𑌕𑍋𑌟𑌿𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌦𑌦𑍌 𑌤𑌦𑌾॥

𑌦𑌰𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌯𑌾𑌥 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌭𑌰𑌣𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍 ।
𑌕𑌸𑍍𑌮𑍈𑌚𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌚𑌮𑌾𑌨𑌾𑌯 𑌦𑌦𑍌 𑌰𑌾𑌘𑌵𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨𑌃 ॥ ௫௨॥

𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌨𑍃𑌪𑌤𑌿𑌃 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍇𑌷𑍁 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌵𑌤𑍍𑌸𑌲𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌣𑌾𑌮𑌮𑌕𑌰𑍋𑌤𑍍𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌹𑌰𑍍𑌷𑌪𑌰𑍍𑌯𑌾𑌕𑍁𑌲𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃 ॥

𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌶𑌿𑌷𑍋𑌽𑌥 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌵𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍈𑌃 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍀𑌰𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌉𑌦𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌨𑍃𑌵𑍀𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌧𑌰𑌣𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌚 ॥௫௪॥

𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌮𑌨𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌮𑌨𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍 ।
𑌪𑌾𑌪𑌾𑌪𑌹𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣𑌯𑌨𑌂 𑌦𑍁𑌸𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌵𑌰𑍍𑌷𑌭𑍈𑌃॥

களையும் நூறு கோடிபொன்னையும் நான்கு மடங்கு வெள்ளியையும் கொடுத்தான்.

(சகூ) அதன் பிறகு ரித்துவிக்குகள் யாவரும் கூடிக் கொண்டவராய் புத்தி மானாகிய ரிசியசிருங்க முனிவருக்கும் வசிஷ்டருக்கும் ஐசுவரியத்தை யளித்தனர்.

(ரு௦) அதன் பின்னர் அந்த பிராமணசிரேஷ்டர்கள் யாவரும் உவப்பிக்கப்பட்ட மனத்தவராய் நியாயப்படி பங்குபிரித்துப் மிக்க உவகைகொண்டவராய் பேசிக் கொண்டனர்.

(ருக) அதன் பின்னர் (தசரதன்) கவலைகொண்டவனாய் வந்த பிராமணர்களுக்கும் ஜாம்பூநதம் என்ற தங்கம் ஒரு கோடி கொடுத்தான்.

(ருஉ) அதன் பிறகு இரகுகுலத்தினுதித்த தசரதன் இரந்து நிற்கும் ஒரு தரித்திர பிராமணனுக்கு உத்தமமான கடயத்தைக் கொடுத்தான்.

(ருங) அதன் பின்னர். பிராமணர்களிடத்துப் பிரியமுள்ள நராதிபதியான தசரதன் பிராமணர்கள் திருப்தியடைந்ததும் ஆனந்தத்தால் பெருகின கண்ணீருடையவனாய் அவர்களுக்கு நமஸ்காரம் செய்தான்.

(ருச) அதன் பின்னர் பெருங்கொடையாளனும். மனிதர்களுள் வீரனும் புவியில் நமஸ்கரித்தவனுமான அந்த அரசனுக்கு பிராமணர்களால் சாஸ்திரப்படி ஆசிர்வாதங்கள் கூறப்பட்டன.

(ருரு) அதன் பின்னர். அரசன் ஒப்புயர் வற்றதும், பாவத்தைப் போக்குவதும், மோட்சமளிப்பதும், அரச சிரேஷ்டர்களால் எளிதிலியற்றக் கூடாததுமான அசுவமேதயாகபலனை யடைந்து சந்தோஷமடைந்த மனமுடையவனாயினான்.

𑌤𑌤𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌦𑌶𑌰𑌥𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾 ।
𑌕𑍁𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿 𑌸𑍁𑌵𑍍𑌰𑌤 ॥

𑌤𑌥𑍇𑌤𑌿 𑌚 𑌸 𑌰𑌾𑌜𑌾𑌨𑌮𑍁𑌵𑌾𑌚 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 ।
𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑍁𑌤𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌕𑍁𑌲𑍋𑌦𑍍𑌵𑌹𑌾𑌃 ॥

(𑌸 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌧𑍁𑌰𑌂 𑌨𑌿𑌶𑌮𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑍋 𑌨𑌰𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌃 । 𑌜𑌗𑌾𑌮 𑌹𑌰𑍍𑌷𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌤𑌮𑍃𑌶𑍍𑌯𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌰𑌪𑍍𑌯𑍁𑌵𑌾𑌚) ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌬𑌾𑌲𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃 ॥

𑌅𑌥 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌦𑌶𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃

𑌮𑍇𑌧𑌾𑌵𑍀 𑌤𑍁 𑌤𑌤𑍋 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌦𑌿𑌦𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍 ।
𑌲𑌬𑍍𑌧𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑍇𑌦𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌨𑍃𑌪𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍 ॥
𑌇𑌷𑍍𑌟𑌿𑌂 𑌤𑍇𑌽𑌹𑌂 𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍀𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍 ।
𑌅𑌥𑌰𑍍𑌵𑌶𑌿𑌰𑌸𑌿 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑍈𑌰𑍍𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍈𑌃 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌤𑌃 ॥

𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌿𑌂 𑌤𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍀𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍 ।
𑌜𑍁𑌹𑌾𑌵 𑌚𑌾𑌗𑍍𑌨𑍌 𑌤𑍇𑌜𑌸𑍍𑌵𑍀 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍇𑌨 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾 ॥௩॥

𑌤𑌤𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃 𑌸𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌾𑌃 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌰𑌮𑌰𑍍𑌷𑌯𑌃 ।
𑌭𑌾𑌗𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌵𑍈 𑌸𑌮𑌵𑍇𑌤𑌾 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌿𑌧𑌿 ॥௪॥
𑌤𑌾𑌸𑍍𑌸𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌯𑌥𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌸𑌦𑌸𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌃 ।
𑌅𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑌁𑌲𑍍𑌲𑍋𑌕𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌮𑌹𑌤𑍍 ॥௫॥
𑌭𑌗𑌵𑌂𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑍇𑌨 𑌰𑌾𑌵𑌣𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌃 ।

(ருசு) அதன் பின்னர் அரசனுன தசரதன் ரிசிய சிருங்கரை நோக்கி, "நல்ல விரதங்களுடையவரே! நீரே குலத்தைப் பெருகச்செய்யுங் காரியத்தைச் செய்வதற்குத் தகுந்தவர்" எனக் கூறினன்.

(ருஎ) பிராமணோத்தமரான அந்த ரிசியசிருங்கர் மகாராஜனை நோக்கி, ஏ அரசே! அப்படியே. உனக்குக் குலத்தை ஈடேற்றும் குமாரர்கள் நால்வர் உண்டாவார்" எனக் கூறினார்.

பதினான்காவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

பதினைந்தாவது ஸர்க்கம்.

திவ்விய பாயசம்.

(க உ) அதன் பிறகு மிக்கபுத்தியுடையவரும், வேதங்களையறிந்தவருமான அந்த ரிசியசிருங்கரும் சற்றே சிந்தித்து பின்னர் நினைவுண்டானவராய் அரசனைப் பார்த்து, "நான் உனக்கு பிள்ளைக்குக் காரணமாகப் (பிள்ளை பெறுவதும்) சாஸ்திரத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்ட புத்ரீய இஷ்டியை அதர்வ வேதத்தில் கூறப்பட்ட மந்திரங்களால் செய்கிறேன்" எனப்பதில். கூறினார்.

(ங) அதன் பின்னர் புத்ரீயஇஷ்டியை பிள்ளைக்காக (பிள்ளைகளுண்டாகும் யாகத்தை) ஆரம்பித்து பிரம்ம தேஜசுடைய ரிசியசிருங்கர் மந்திரத்தினால் காட்டப்பட்ட கர்மாவினால் அக்கினியில் ஹோமஞ் செய்தார்.

(சு) அதன் பிறகு கந்தர்வர்களோடு கூடின தேவர்களும், ரிஷிசிரேஷ்டர்களும், சித்தர்களும், சாஸ்திரப்படி அவிர் பாகத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளுவதற்காகக் கூடினர்.

(ரு கக) தேவர்கள் யாகசாலையில் முறைப்படி கூடி உலகையுண்டாக்கும் பிரமனைக் குறித்து, "பகவானே! இராவணனென்று பெயருள்ள அரக்கன் உங்களுடைய

स्वर्लोको वायुदेवीय्या ह्याविश्य तं नरश्रेष्ठः॥
स्वयं तपेषु वनेऽधिष्ठे वीतेन समवद्भवरा।
[illegible] तं निद्र्यं सवत्सं तवस्य क्षणेनैव॥ ७॥
उपैजयति ह्रीकारं ह्रीं नष्टि ता देवश्चि [illegible]ः।
शक्रं त्रिदश राजानं ह्यपक्षयितुं [illegible]ति॥ ८॥
[illegible]
[illegible]॥ ९॥
[illegible]
[illegible]॥ १०॥
[illegible]
[illegible]॥ ११॥

[illegible]
[illegible]॥ १२॥
तेन गन्धर्व यक्षाणां देव दानव रक्षसाम्।
[illegible]॥ १३॥
नाकीर्तयिष्यद्वद [illegible]।
[illegible]॥

வரத்தின் பராக்கிரமத்தினால் எங்களைத் தொந்திரவு படுத்துகிறான். அவனைத் தண்டிப்பதற்கு எங்களால் முடியவில்லை பகவானே! முன்னர் சந்தோஷங்கொண்ட உம்மால் அவனுக்கு வரன் அளிக்கப்பட்டது. அந்த வரனை மதிப்பவர்களாய் இராவணனுடைய யாவற்றுக் காரியத்தையும் பொறுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். கெட்ட புத்தியுடைய இராவணன் உலகங்கள் மூன்றையும் நடுங்கச்செய்கிறான், உயர்ந்த தேவர்களை வெறுக்கிறான் தேவர்களது அரசனான இந்திரனை அவமானப் படுத்துவதற்கு விரும்புகிறான். எதிர்க்கமுடியாத அவன் வரன் பெற்றதால் மயங்கியவனாய் ரிஷிகளையும், கந்தர்வர்களுடன் கூடிய இயக்கர்களையும் அசுரர்களையும் அவ்வாறே பிராமணர்களையும் அவமதிக்கிறான். இவனுக்காக சூரியன் நன்கு எரிக்கிறதில்லை, அவன் அருகில் காற்று வீசுகிறதில்லை. அலைக்கும் அலைகளின் வரிசையையுடைய சமுத்திரமும் இராவணனைக்கண்டு அசைகிறதில்லை. அதனால் பார்க்கப்பயங்கரமாகவுள்ள அந்த அரக்கனால் எங்களுக்குப் பெரியபயம் இருக்கிறது. பகவானே! அவனைக் கொல்லுவதற்கான உபாயத்தைச் செய்வதற்குரியராகிறீர்." என்ற வார்த்தைகளைக் கூறினர்.

(௧௨-௧௪) இவ்வாறு தேவர் யாவராலும் கூறப்பட்டவராய்ப் பிரமதேவன் ஆலோசித்து அதன் பின்னர் அவர்களைப்பார்த்து, "கெட்ட எண்ணமுடைய இராவணனைக் கொல்ல உபாயமானது அறியப்பட்டது இராவணனால். கந்தர்வர்களுக்கும் இயக்கர்களுக்கும் கொல்லக் கூடாதவனாக ஆவேன், என்ற வரம் வேண்டப்பட்டது. அதுவும் என்னாலும் அப்படியே என்று சொல்லப்பட்டது. அப்பொழுது இராவணன் அவமதிப்பால் மனிதர்களைக் கூறவில்லை. ஆகவே அவன் மனிதனால் கொல்லத்தகுந்தவன். இவனுக்கு வேறு ஒரு கொல்லத்தகுந்தவன் அறியப்படவில்லை, என்று சொன்னார்.

[illegible]
[illegible] ॥

[illegible] விஷ்ணு[illegible] தா³மோத³ராக்ருதி: ।
ஶங்க²சக்ரக³தா³பாணி: பீதவாஸா ஜக³த்³கு³ரு: ॥ ௧௩ ॥

ப்³ரஹ்மணா ச ஸமாக³த்ய தத்ர [illegible] ஸமீபத: ।
[illegible] ॥
[illegible]
[illegible] ॥
[illegible] । [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ ௧௪ ॥
[illegible]
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥ ௧௫ ॥

(கரு) பிரமனால் கூறப்பட்ட இனிய இம்மொழியைக் கேட்டபொழுது தேவர்களும் மகரிஷிகள் யாவரும் பேருவகைகொண்டவராயினர்.

(கசு) இதற்கிடையில் சங்கம், சக்கிரம் கதை என்ற இவற்றைக் கையில் கொண்டவரும் பீதாம்பரம் தரித்தவரும் உலகங்களுக்கு நாயகனுமான திருமால் எழுந்தருளினார்.

(கஎ-உசஅ) அப்பெருமான் அந்த யாகசாலையில் (அங்கு) பிரமதேவனுடன் கூடிக்கொண்டு தியானத்திலிருப்பவராக நின்றருளினார். தேவர்கள் யாவரும் பெருமானை நன்கு தோத்தரித்து மிக்க வணங்கியவராய், " மகாவிஷ்ணுவே! உலகங்களுக்கு நன்மையை விரும்பித் தேவரீரைத் தூண்டுகிறோம், விஷ்ணுவே! அயோத்தியரசனானவனும் பிரபுவும், அறமறிந்தவனும், பெருங் கொடையாளனும், மகரிஷிகளுக்கொத்த காந்தியுடையவனும், அரசனுமான தசரதனுக்கு ஹிரீ, சிரீ கீர்த்தி என்பவர்களையொத்த மூன்று மனைவியரிடத்து தேவரீர் திருமூர்த்தத்தை நான்கு விதமாகச் செய்துகொண்டு பிள்ளையின் சுவபாவத்தை அடைந்தருளவேண்டும். திருமாலே! தேவரீர் அவர்களிடத்தில் மனிதனாக ஆகி மிக்கப் பெருக்கிய பலமுடையவனும், உலகத்திற்கு முள்போன்றவனும், தேவர்களால் கொல்லமுடியாதவனுமான இராவணனைச் சண்டையில் கொன்றருளும், அரக்கனும், மூடனுமான இராவணன் பெரும்பராக்கிரமத்தினால் தேவர்களையும், கந்தர்வர்களையும் சித்தர்களையும், முனிசிரேஷ்டர்களையும் உபத்திரவப் படுத்துகிறானன்றோ! அந்த பராக்கிரமத்தினால் மிக்க கெட்டவனான அவன் ரிஷிகளையும் அவ்வாறே நந்தவனம் என்னும் இந்திரனுடைய உத்தியான வனத்தில் விளையாடிக் கொண்டிருக்கிற கந்தர்வர்களுடன் கூடிய அப்சரஸ்திரீகளையும் கஷ்டப்படுத்துகிறானல்லவா! அவனைக் கொல்லுவதற்கான உபாயத்தைத்தேட சித்தர்களும், கந்தர்வர்களும், யக்ஷர்

𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵 𑌯𑌕𑍍𑌷𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌗𑌤𑌾𑌃 । 𑌤𑍍𑌵𑌂
𑌗𑌤𑌿𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌾 𑌦𑍇𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌨𑌃 𑌪𑌰𑌨𑍍𑌤𑌪 ॥ ௨௪॥
𑌵𑌧𑌾𑌯 𑌦𑍇𑌵 𑌶𑌤𑍍𑌰𑍂𑌣𑌾𑌂 𑌨𑍃𑌣𑌾𑌂 𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌮𑌨𑌃 𑌕𑍁𑌰𑍁 ।

𑌏𑌵𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌦𑍇𑌵𑍇𑌶𑍋 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌦𑌶𑌪𑍁𑌙𑍍𑌗𑌵𑌃 ॥ ௨௫॥
𑌪𑌿𑌤𑌾𑌮𑌹 𑌪𑍁𑌰𑍋𑌗𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌲𑍋𑌕𑌨𑌮𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑌃 ।
𑌅𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌦𑌶𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌮𑍇𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍 ॥ ௨௬॥
𑌭𑌯𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌜𑌤 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌵𑍋 𑌹𑌿𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌯𑍁𑌧𑌿 𑌰𑌾𑌵𑌣𑌮𑍍 ।
𑌸𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌪𑍌𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌿𑌬𑌾𑌨𑍍𑌧𑌵𑌮𑍍 ॥
𑌹𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑍍𑌰𑍂𑌰𑌂 𑌦𑍁𑌰𑌾𑌧𑌰𑍍𑌷𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌰𑍍𑌷𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌭𑌯𑌾𑌵𑌹𑌮𑍍 ।
𑌦𑌶𑌵𑌰𑍍𑌷𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌦𑌶𑌵𑌰𑍍𑌷𑌶𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌚 ॥ ௨௭॥
𑌵𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑍇 𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌪𑌾𑌲𑌯𑌨𑍍 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀𑌮𑌿𑌮𑌾𑌮𑍍 ।

𑌏𑌵𑌂 𑌦𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌰𑌂 𑌦𑍇𑌵𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌾𑌨𑍍 ॥
𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑍇 𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌭𑍂𑌮𑌿𑌮𑌥𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ।

𑌤𑌤𑌃 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌪𑌲𑌾𑌶𑌾𑌕𑍍𑌷𑌃 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌧𑌮𑍍 ॥ ௩௦॥
𑌪𑌿𑌤𑌰𑌂 𑌰𑍋𑌚𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌤𑌦𑌾 𑌦𑌶𑌰𑌥𑌂 𑌨𑍃𑌪𑌮𑍍 ।

𑌤𑌤𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃 𑌸𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌸𑌾𑌪𑍍𑌸𑌰𑍋𑌗𑌣𑌾𑌃 ॥

களும் நாங்களும், முனிவர்களுடன் கூட வந்திருக்கிறோம் அதற்காகத் தேவரீரைச் சரணமடைகிறோம். சத்துருக்களைத் தபிக்கும்படிசெய்யும் திருமாலே! எல்லோருக்கும் தேவரீர் முக்கியமாக அடையத்தகுந்தவர். தேவர்களுக்கு விரோதியான அரக்கருடைய நாசத்திற்காக மனிதர்களுடைய உலகில் மனதைவைத்தருளுவீர்." என்றிரைஞ்சினர்.

(உரு-உஅ) தேவர்களுக்கு அதிபதியும், சிரேஷ்டனும், உலகங்கள் யாவற்றாலும் வணங்கப்பெற்றவனுமான திருமாலோ இவ்வாறு வேண்டப்பட்டவராய் கூட்டமாகக் கூடியவரும், அறத்துடன் கூடியவருமான அந்தப் பிரமன் முதலிய தேவர்களனைவரையும் நோக்கி, "நீங்கள் பயத்தை விடுங்கள்! உங்களுக்கு மங்களமுண்டாகட்டும், உங்களுடைய நன்மைக்காக பிள்ளையுடனும் பேரனுடனும், மந்திரிகளுடனும் நண்பர்களுடனும் ஞாதிகளுடனும் கூடிய குரூரனானவனும் கெட்ட சுபாவமுடையவனும், தேவர்களுக்கும் ரிஷிகளுக்கும் பயத்தை யுண்டாக்குபவனுமான இராவணனை யுத்தத்தில் கொன்று பதினாயிரம் வருஷமும் பத்து நூறு வருஷமும் (பதினோராயிரம் வருஷமும்) இந்த பூமியை ஆண்டுகொண்டு மனிதஉலகில் வாசஞ் செய்கிறேன் எனக் கூறியருளினார்.

.(உகூ) முத்தொழிலும் விளையாட்டெனநடத்தும் தேவனும், ஜீவாத்மஸ்வரூபியுமான திருமால் தேவர்களுக்கு இவ்வாறு வரனளித்துப் பின்னர் மனிதவுலகில் தனக்குப் பிறப்பிடத்தைப் பற்றி ஆலோசித்தார்.

(௩௦) அதன் பின்னர் தாமரையிதழ்போன்ற கண்ணுடைய விஷ்ணு தன்னை நான்கு கூறாக்கி அரசனை தசரதனைத் தந்தையாக்கிக் கொள்ள இசைந்தார்.

(௩௧) அதன் பிறகு கந்தர்வர்கள் ருத்திரர்கள் அப்சரசுக் கூட்டங்களுடன் கூடியவரான தேவர்கள் மதுசூதனனை (மது என்ற அசுரனைக் கொன்ற விஷ்ணுவை) திவ்

ஸ்த்ரீதிதிப்பூர்வமுவாசிஸ்த்ரீஷ்வவத்யஸ்ஸமஸ்து ந: ||
தஸ்மாத்தம் ராவணம் ஸம்வ்ருத்ததேஜஸம் ப்ரவ்ருத்தபலம் த்ரிதே
ஶேஶ்வரஜிதம் | நிராவணம் ஸாயுதஸைநிகம் த
வாயுநா ஸம்ஹதம் ஸமாவஹ || ௩௨ ||
தமேவமுக்த்வா ஸபலம் ஸபாந்தவம் ராவணம் ராவண
த்ருஷ்ணம் | ஸ்வபுரோகமம் மத்ஸர ஸ்மித
ஸம்ப்ரேக்ஷ்ய தமேவாஹ த்ருஷ்டி || ௩௩ ||

இதி ஸ்ரீ பாலகாண்டே பஞ்சதஶஸ்ஸர்க: ||

ஷோடஶஸ்ஸர்க:

ததோ நாராயணோ தேவோ நியுக்த: ஸுரஸத்தமை: |
ஜாநந்நபி ஸுராநேவம் ஶ்லக்ஷ்ணம் வசநமப்ரவீத் || ௧ ||
உபாய: கோ வதே தஸ்ய ராக்ஷஸாதிபதே: ஸுரா: |
யமஹம் தம் ஸமாஸ்தாய நிஹந்யாம்ருஷிகண்டகம் || ௨ ||
ஏவமுக்தா: ஸுரா: ஸர்வே ப்ரத்யூசுர்விஷ்ணுமவ்யயம் |
மாநுஷீம் தநுமாஸ்தாய ராவணம் ஜஹி ஸம்யுகே || ௩ ||
ஸ ஹி தேபே தபஸ்தீவ்ரம் தீர்ககாலமரிந்தம: |

வியரூபமான தோத்திரங்களால் துதித்தனர்.

(கூஉ. கூகூ) கர்வமடைந்தவனும், நடுங்கக்கூடிய பராக்கிரமுடையவனும், வானின் பலத்தினாலடைந்த கர்வமுடையவனும், தேவர்களுக் கதிபதியான இந்திரனுக்கு விரோதியும், உலகங்களைக் கதறச் செய்பவனும், சாதுக்களுக்கும் தவஞ் செய்பவருக்கும் சத்துருவும், தவஞ் செய்பவர்களுக்குப் பயத்தை யுண்டுபண்ணுபவனுமான இராவணனை வேருடன் களைந்தருளும். தேவதேவனே! சைனியத்துடன் கூடியவனும், பந்துக்களுடன் கூடியவனும் உலகங்களை கதற அடிப்பவனும், மேலான புருஷத்தன்மை பொருந்தியவனுமான இராவணனையே கொன்று தாபமடங்கியவராய் வெகு காலமாகக் காப்பாற்றப்பட்டதும் போக்கப்பட்ட தோஷமும் மாசுமுடைய வைகுண்டத்திற்கு எழுந்தருளுவீர். எனத் தொழுது வேண்டினர்.

பதினைந்தாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

பதினாறுவது ஸர்க்கம்.

வானரர்கள்.

(கஉ) பின்னர் ஆக்கல் புரத்தல் அழித்தல் என்னும் மூன்று தொழில்களையும் இனிது நடாத்துபவரும், உலக சிருஷ்டிக்கு முன்னர் கடலில் யாவற்றையும் உதரத்துளடக்கிக் கிடந்தவருமான திருமால் தேவ சிரேஷ்டர்களால் தூண்டப்பட்டவராய்; யாவற்றையும் அறிந்தவராய் இருந்தும் தேவர்களை நோக்கி, "நான் எந்த உபாயத்தைப்பற்றி ரிஷிகளுக்கு முள் போன்ற இராவணனைக் கொல்லுவேனோ அந்த உபாயம் என்ன, எனத் திருவாய்மலர்ந்தருளினார்.

(கூ-எ) தேவர்கள் யாவரும் இவ்வாறு கூறப்பட்டவர்களாய் அழிவற்ற திருமாலைக் குறித்து. "மனித தேகத்தை யடைந்து யுத்தத்தில் இராவணனை யழித்தருளும். சத்துருக்களை யடக்குபவரே! அவன் உலகத்தை சிருஷ்டிப்

[illegible] ॥
[illegible]
[illegible] ।
[illegible] ॥ ௫॥
[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible]
[illegible] ॥ ௮॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥ ௧௦॥
[illegible] ।
[illegible] ॥ ௧௧॥

பவரும், உலகங்களுக்கு முன்னர் பிறந்தவருமான பிரமன் எதனால் சந்தோஷமடைந்தவரானாரோ அத் தவத்தை வெகு காலம் செய்தனனன்றோ. பிரபுவான பிரமன் களிகூர்ந்தவராய் அவ்வரக்கனுக்கு மனிதனைவிட்டு வேறு பல்வகைப்பட்ட பிராணிகளால் பயமில்லை என வரமளித்தார். முன்னர் வரமளித்ததால் அவனால் மனிதர்கள் அவமதிக்கப்பட்டாரன்றோ. இவ்வாறு அந்தப்பிரமதேவனால் வரத்தையடைந்து அந்த இராவணன் கர்வமடைந்தவனாய் மூவுலகையும் நாசஞ் செய்கிறான், பெண்பிள்ளைகளையும் இழுத்துப் போகிறான். ஆகையால் மனிதர்களால் அவனுக்குச் சாவு காணப்பட்டிருக்கிறது." எனப் பதிலுரைத்தனர்.

(அ) இப்படியாக ஜீவாத்ம ஸ்வரூபனான திருமால் தேவர்களுடைய மொழியைக் கேட்டு அரசனான தசரதனைத் தந்தையாக விரும்பினார்.

(கூ) அந்தக் காலத்தில் பிள்ளையில்லாதவனும், மிக்க காந்தியுடையவனும், சத்துருக்களை யழிப்பவனுமான அரசனும் பிள்ளையை வேண்டியவனாய் மகவளிக்கும் யாகத்தைச் செய்தான்.

(க0) திருமால் தீர்மானஞ்செய்துகொண்டு பிரமனிடம் விடைபெற்று தேவர்களாலும் மகரிஷிகளாலும் பூஜிக்கப் பெற்றவராய் மறைந்தருளினார்.

(கக கரு) அதன் பிறகு ஒப்பற்ற வல்லமையுடையதும், மிக்க பராக்கிரமமுடையதும், அதிக பலமுடையதும், கறுத்த மேனியுடையதும், சிவப்பு கலந்த ஆடையணிந்ததும், சிவந்த முகமுடையதும், (துக்துபி) டமாரம்போலக் குரலுடையதும், அழகிய சிங்கத்தின் மயிர்போன்ற தாடியும், மேலான மீசையும், தலைமயிருமுடையதும், மங்களகரமான அங்க அமைப்புடையதும், தேவர்களின் அணிகள் அணிந்ததும், மலைச்சிகரமென உயர்ந்ததும், காட்டுப் புலியின் பராக்கிரமமுடையதும், வெங்கதிரவனைப் பாம்பி

𑌶𑌿𑌵𑌾𑌕𑌾𑌰𑌸𑌹𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌦𑍀𑌶𑌿𑌵𑍋𑌪𑌵𑌤𑍍 ।
(𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌂 𑌷𑌣𑍍𑌮𑍁𑌖𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌵𑌾𑌣𑍀𑌂 𑌮𑍋𑌦𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀𑌂 𑌷𑌡𑌾𑌨𑌨𑌾𑌤𑍍 ॥
𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌾𑌭𑌾𑌸𑍇 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌕𑍋𑌟𑌿𑌸𑌮𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾 ।
𑌤𑌾𑌰𑌾𑌵𑌿𑌕𑍃𑌤𑌕𑌲𑍍𑌪𑍇𑌨 𑌸𑌾𑌧𑍇𑌨𑌾𑌰𑌵𑌿𑌰𑌾𑌜𑌤𑌾 ॥
𑌤𑌾𑌰𑌾𑌯𑌿𑌤𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑍇𑌨 𑌦𑍇𑌵𑍇𑌨 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍋𑌭𑌿𑌤𑌾 ।
𑌜𑍍𑌵𑌲𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑍇𑌜𑌸𑌾 𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑌿𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 ॥
𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑍇 𑌨𑌦𑍀𑌤𑍀𑌰𑍇 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑍇 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌤𑍋𑌯𑌕𑌃)
𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌂𑌭𑌸𑌿 𑌨𑌦𑍀𑌤𑍀𑌰𑍇 𑌰𑌾𑌜𑌤𑌾𑌙𑍍𑌗 𑌪𑌰𑌿𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥ ௧௪ ॥
𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌮𑌾𑌯𑌸𑌸𑌂𑌪𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑌤𑍍𑌤𑍀𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌮𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌂 𑌧𑍋𑌲𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌸𑌾𑌯𑌾𑌸𑌯𑍀𑌶𑌿𑌵 ॥ ௧௫ ॥
𑌸𑌸𑍇𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍀𑌣𑌾𑌕𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌹𑌂 𑌦𑌶𑌾𑌰𑌯𑌂 𑌨𑍃𑌪𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑌾𑌪𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌸𑌾 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍𑌰𑌾𑌮𑌤𑌨𑍍𑌪𑌃 ॥ ௧௬ ॥
𑌤𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌤𑌦𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌵 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌃 ।
𑌸𑌮𑌵𑍍𑌯𑌾𑌮𑌤𑌂 𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌦𑍇 ॥ ௧௭ ॥
𑌚𑌯𑍋𑌪𑍀 𑌨𑌾𑌦𑌾𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑌾𑌪𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌵𑍋𑌦𑌯𑌵𑌿𑌚𑌃 ।
𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯𑌤𑌾𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌨𑌦𑍀𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌿 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌚𑌯𑌾 ॥ ௧௮ ॥
𑌇𑌦𑌙𑍍𑌗 𑌨𑍃𑌪 𑌶𑌾𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌪𑌾𑌯𑌸𑌂 𑌦𑍇𑌵 𑌨𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌕𑌰𑌂 𑌗𑍃𑌹𑌾𑌣𑌾𑌸𑌾𑌯 𑌨𑍃𑌸𑌾𑌦𑌿𑌰𑌾𑌗𑍍𑌯 𑌪𑌯𑌨𑌮𑍍 ॥
𑌹𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌣𑌾 𑌸𑌨𑍍𑌦𑌰𑌭𑌾𑌣𑌾 𑌸𑌨𑍍𑌦𑍀𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑍍𑌨𑌤𑍇 ।
𑌤𑌾𑌸𑌂𑌚𑌾𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑌸𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌦𑌰𑍍𑌯𑌜𑌸𑍇 𑌨𑍃𑌪 ॥
𑌤𑌯𑍋𑌤𑌿 𑌨𑍃𑌪𑌤𑌿𑌃 𑌪𑍀𑌤 𑌶𑌿𑌰𑌸𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍 ।
𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌙𑍍𑌗𑌸𑌂𑌪𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌦𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌮𑌯𑍀𑌮𑍍 ॥

கிற்கும் சூரியன் போன்ற கொழுந்துவிட்டெரியும் உருவமுடையதும், பெரிய புருஷ ஆகாரமுடையதுமான பிராணி காய்ச்சின ஜாம்பூநதமென்ற பொன்மயமானதும், வெள்ளியாலிடையிடப் பெற்றதும், தேவருலகிலுண்டான பாயசத்தால் நிறம்பியதும் மாயை மயமாக விருப்பதும் பெரியதுமான பாத்திரத்தை பிரியமான மனைவியைத் தழுவுவதுபோல தானே இரு கைகளாலும் பற்றிக்கொண்டு யாகஞ்செய்கிற தசரதனுடைய யாகாக்கினியிலிருந்து வெளிவந்தது.

(கசு) அந்த பூதம் அரசனான தசரதனைக் கூர்ந்து நோக்கி "அரசே, இங்கு வந்த என்னை பிரமனருகிருந்து வந்த புருஷன் எனஅறிந்து கொள்" எனக் கூறிற்று.

(கஎ) அப்பொழுது அரசன் கூப்பிய கையனாய், "பகவானே. உமக்கு நல்வரவாகட்டும். உமக்கு நான் யாது செய்யட்டும்" எனத்தொழுதுரைத்தான்.

(கஅ-உ0) அதன் பிறகு பிரமனருகிருந்து வந்த புருஷன் மறுபடியும், "அரசே! தேவர்களைப் பூசித்துக் கொண்டிருக்கிற உன்னால் இன்று இப்பாயசம் பெறப்பட்டது. அரசர்களுள் புலிபோன்றவனே! தேவர்களாலாக்கப்பட்டதும் மகவளிப்பதும், ஐசுவரிய மளிப்பதும் தேக சௌக்கியத்தைப் பெருக்குவதுமான இந்தப் பாயசத்தை மாத்திரம் நீ வாங்கிக்கொள். அரசே! ஒத்தஉருவமுடைய மனைவியர்களையுடைய நீ எதற்காக யாகஞ்செய்கிறாயோ அந்த பிள்ளைகளை அவர்களிடம் அடைவாய்" என்று அருளினான்.

(உக) அரசன் அப்படியே என்று தேவர்களது அன்னத்தால் நிறம்பியதும் தேவதையாலளிக்கப்பட்டதும், தங்கமயமானதுமான அந்தப் பாத்திரத்தைத் தலையாற்றாங்கி களிதுலங்கினவனானான்.

[illegible] |
[illegible] ‖ ௨௨‖

[illegible] |
[illegible] ‖ ௨௩‖

[illegible] |
[illegible] ‖ ௨௪‖

[illegible] |
[illegible] ‖ ௨௫‖

[illegible] |
[illegible] ‖ ௨௬‖

[illegible] |
[illegible] ‖ ௨௭‖
[illegible]
[illegible] ‖

(உஉ) பேருவகையால் கூடியவனாகி அவன் ஆச்சரியமானதும் பார்ப்பதற்கினியதுமான அந்த பூதத்திற்கு நமஸ்காரஞ்செய்து பிரதக்ஷிணமும் செய்தான்.

(உங) அதன் பின்னர் தசரதன் தேவர்களாலாக்கப்பட்ட பாயசத்தைப் பெற்று செல்வத்தைப் பெற்றதரித்திரன் போல மிக்க உவகை கொண்டவனானான்.

(உச) அதன் பிறகு ஆச்சரியமான உருவமுடையதும் அதிகமாக ஒளிவீசுவதுமான பூதம் வேலையை முடித்து அங்கேயே மறைந்தது.

(உரு) தசரதமகாராஜனது பேருவகையாலுண்டான. காந்தியால் எங்கும் நிறைந்த ஒளியுடைய அந்தப்புரமானது சரத்காலத்தில் மனதிற்கினிமையுடன் விளங்கும் சந்திரனுடைய கிரணங்களால் நிறைந்த ஆகாயம்போல விளங்கிற்று.

(உசு) அவன் அந்தப்புரத்தை நுழைந்ததும் கௌசல்யையை நோக்கி, எனக்கு பிள்ளையளிக்கும் இந்தப் பாயசத்தை மாத்திரம் பெற்றுக்கொள்; எனமகிழ்ந்துரைத்தான்.

(உஎ.உஅ) அப்பொழுது பிள்ளை காரணமாக மனிதர்களுக்கதிபதியான தசரதன் கௌசல்யைக்குப் பாயசத்தில் பாதியைக் கொடுத்தான். மனிதர்களுக்கு அதிபதியான தசரதன் சுமித்திரைக்கோ மிகுந்த பாதியில் பாதியைக் கொடுத்தான், கைகேயிக்கு மிகுந்ததில் பாதியைக்கொடுத்தான். பூமிக்கு நாயகனான தசரதன் ஆலோசித்து மறுபடியும் சுமித்திரைக்கு பாயசத்தினுடைய அமிருதத்திற்கொப்பான மிகுந்ததையும் கொடுத்தான். தசரதமகாராஜன் இவ்விதமாக அந்த மனைவியருக்கு பாயசத்தை வேறுவேறாகக்கொடுத்தான்.

தாஶ்சைதத்பாயஸம் ப்ராப்ய நரேந்த்ரஸ்யோத்தமஸ்த்ரிய: ।
ஸம்மாநம் மேநிரே ஸர்வா: ப்ரஹர்ஷோதிதசேதஸ: ॥

ததஸ்து தா: ப்ராஶ்ய ததுத்தமஸ்த்ரியோ மஹீபதேருத்தமபாயஸம் ப்ருதக் । ஹுதாஶநாதித்யஸமாநதேஜஸோ(அ)சிரேண கர்பாந்ப்ரதிபேதிரே ததா ॥ ௩௧ ॥

ததஸ்து ராஜா ப்ரஸமீக்ஷ்ய தா: ஸ்த்ரிய: ப்ரரூடகர்பா: ப்ரதிபூர்ணமாநஸ: । பபூவ ஹ்ருஷ்டஸ்த்ரிதிவே யதா ஹரிஸ்ஸுரேந்த்ரஸித்தர்ஷிகணாபிபூஜித: ॥

இதி ஶ்ரீமத்பாலகாண்டே ஷோடஶஸ்ஸர்க: ॥

அத ஸப்ததஶஸ்ஸர்க:.

புத்ரத்வம் து கதே விஷ்ணௌ ராஜ்ஞஸ்தஸ்ய மஹாத்மந: ।
உவாச தேவதாஸ்ஸர்வா: ஸ்வயம்பூர்பகவாநிதம் ॥ ௧ ॥

ஸத்யஸந்தஸ்ய வீரஸ்ய ஸர்வேஷாம் நோ ஹிதைஷிண: । விஷ்ணோஸ்ஸஹாயாந்பலிந: ஸ்ருஜத்வம் காமரூபிண: ॥ ௨ ॥

மாயாவிதஶ்ச ஶூராம்ஶ்ச வாயுவேகஸமாஞ்ஜவே ।
நயஜ்ஞாந்புத்திஸம்பந்நாந்விஷ்ணுதுல்யபராக்ரமாந் ॥ ௩ ॥
அஸம்ஹார்யாநுபாயஜ்ஞாந்திவ்யஸம்ஹநநாந்விதாந் ।

(கூ0) குணங்களால் மேலான அரசசிரேஷ்டனுடைய அம்மனைவியர் யாவரும் இந்தப் பாயசத்தைப் பெற்று பேருவகைகொண்ட மனத்தவராய் இதனை வெகுமதியாக மதித்தனர்.

(கூக) அதன் பிறகு பூபதியான தசரதனுடைய உத்த மஸ்திரீகள் சிறந்த பாயசத்தை யுண்டு அப்பொழுது அக்கினிக்கும் சூரியனுக்கும் ஒப்பான ஒளிபொருந்தியவராய் கொஞ்சகாலஞ்சென்ற பின் கர்ப்பந்தரித்தனர்.

(கூஉ) அதன் பின்னர் தசரதமகாராஜன் கர்ப்பமுற்ற அந்த ஸ்திரீகளைக் கண்டு மனச்சாந்தமடைந்தவனுப் தேவருலகில் சித்தர், ரிஷிக்கூட்டங்கள் முதலியவரால் பூஜிக்கப் பட்ட இந்திரன் போல களிப்படைந்தான்.

பதினாறுவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

பதினேழாவது ஸர்க்கம்.

ருஷிய சிருங்கர் திரும்புதல்.

(க) திருமாலானவர் பூஜிக்கத் தகுந்த அந்தத் தசரத மகாராஜனுக்கு பிள்ளையாக வடைந்ததும் பகவானான பிரமன் (தானே யுண்டானவன்) தேவர் யாவரையும் நோக்கி இணையன கூறலுற்றான்.

(உ) உண்மை பேசுவதில் பிரியமுடையவரும், பராக்கிரமசாலியும், நம் யாவருக்கும் நன்மையை விரும்புகிறவருமான மகாவிஷ்ணுவுக்கு வலியுடையவரும் வேண்டிய உருவமெடுக்கக் கூடியவருமான நீங்கள் உதவி புரியுங்கள்.

(ங-ரு) மாயையை யறிந்தவரும், சூரர்களும் விரைந்து செல்வதில் காற்றின் வேகத்திற் கொப்பானவரும், நியாய மறிந்தவரும், உத்தமமான புத்தியுடையவரும், விஷ்ணுவுக்குச் சமமான பராக்கிரமமுடையவரும், கொன்றுவிட முடியாதவரும், தந்திரமறிந்தவரும், தேவாது உட

ஸவ்யா ஸ்த்ரு ஶர்ணவஸ ஜ்ஞா நஸ்ரு தவ்ராஶநாநிவ ॥ ௬ ॥
ஸ்வாரஸ்ய ச ஜ்வ்யாவஸ யஸஷ்வீணாம் தநஹுஷ ச ।
[யக்ஷவஷம கநர்யாவஸ ஜக்ஷிவிஷ்ராயரீஷ ச ।
கிஙரீணாம் வஶாஶ்ருஷ வாநரீணாம் தநஹுஷ ச]
வ்ருஜஸ்வாஹரிரஹுவெணவ த்ராம்ஷ்டஶுர்வராக்ரூஜாது
வஹுவஶெஷ ஜயா வ்ருஷ்டா ஜாஜ்வாந்ருக்ஷவஜுவ: ।
ஜ்ருஷ்டாணவ்ய ஸஹவா ஜஜ வக்த்ராஜஜாயத ॥ ௭ ॥

தெ தமிஶாக்ஷா ஹஶவதா தத்வ்ரு திரூத்ருஶாவநஃ ।
ஜநயாஜாஸரெவம் தெ வத்ராஙாநரர ஹிவிணீ: ॥

ஜஷயஶ்ச ஜஹா த்தாந: விஜவிஜ்ரயமொரரஶா: ।
வாரணாஸ்த வஸதாநீரா ஸ்வஸ்ருஜவநவாஹிண:॥ ௮ ॥

வாநமொஜ்ரும் ஜஹொஜ்ரா ஸிம்ஹெஜ்ராவா ஶ்ரீநஜஹுஜிஷதஃ
ஸஞ்ரீம் ஜநயாஜாஸ தவநஷ்ஷவதாம் வர: ॥ ௯ ॥

வ்யஹஸ்விதிஸ்வஜநயத்தாரம் நாஜ ஜஹாஹரிஃ ।
ஸவநவாநரஜ்வ்யாநாம் வஜிஜஜ்ஞஜ நத்த்ஜஃ ॥ ௧௦ ॥

யநஜவ்ய ஸதஶ்ஶ்ரீஜா ஙாநமிர ஶஙஜாஜந: ।
விஶ்வஜ்ராக்ஷஜநய ஹஹம்நாஜ ஜஹாஹரிஃ ॥ ௧௧ ॥

னுடன் கூடியவரும், அஸ்திரங்கள் எல்லாவற்றினுடைய வலியை யறிந்தவரும், அமிருதத்தையுண்ட தேவர்களை யொத்த பராக்கிரமமுடையவரும், குரங்குருவத்துடன கூடியவருமான பிள்ளைகளை முதன்மைவாய்ந்த அப்சரஸ்திரீகளிடத்தும் கந்தர்வப் பெண்கள் சரீரங்களிலும் உண்டு பண்ணுங்கள்.

(௬) முன்னரே என்னால் கரடிகளுள் மேன்மைவாய்ந்த ஜாம்பவான் உண்டுபண்ணப்பட்டான். அவன் கொட்டாவி விடுகிற என்னுடைய வாயிலிருந்து திடீரென்று உண்டானான்.

(௭) அவர்கள் பகவானான பிரமதேவனால் அவ்வாறு சொல்லப்பட்டவர்களாகி அந்த ஆணையை ஒப்புக்கொண்டு இவ்வாறு குரங்கு உருவமுடைய பிள்ளைகளை உண்டு பண்ணினர்.

(௮) மிக்க வலியுடைய ரிஷிகளும் சித்தர்களும், வித்தியாதரர்களும், நாகர்களும், சாரணர்களும், திறல் வாய்ந்த காட்டில் திரியும் குரங்குகளான பிள்ளைகளைப் பிறப்பித்தனர்.

(௯) இந்திரன், மகேந்திர மலையை யொத்தவனும், கெட்டியான தேகமுடையவனுமான குரங்குகளுக் கதிபதியான வாலியைப் பெற்றான். தவசிகளுள் உத்தமனான சூரியன் சுக்ரீவனைப் பெற்றான்.

(௰) பிருகஸ்பதியோ எல்லாக்குரங்குகளுள் மேன்மைவாய்ந்தவர்களுள் புத்திமானான ஒப்புயர்வற்ற தாரன் எனப் பெயர் வாய்ந்த பெரிய குரங்கை உண்டு பண்ணினான்.

(௧௧) குபேரனுக்கு ஒளிபொருந்திய 'கந்தமாதனன்' என்னும் குரங்கு பிள்ளையாக ஆயிற்று. விசுவகர்மாவோ 'நளன்' எனப் பெயர்பெற்ற பெரிய குரங்கை உண்டுபண்ணினான்.

பாவகஸ்ய ஸுதஶ்ஶ்ரீமான் ஜ்வாலோத்தீர்ணஸ்ய ஸம்ப்ரப: ।
தேஜஸா யஶஸா வீர்யேண த்யுதிமத்த பாவகோபம: ॥

ரவிவத்ப்ரதிவிம்பஸ்ய ரவிமண்டலஸந்நிப: ।
தேஜோவம் விவிதம் தேவ ஜநயாமாஸ தத்ஸ்வயம் ॥ ௧௫ ॥

வர்ணோ ஜநயாமாஸ ஸர்வேஷாம் நாகவாநரம் ।
ஶரவணம் ஜநயாமாஸ பஜ்ஞத்ருஷ்டம் மஹாபலம் ॥ ௧௬ ॥

ஶார்த்தஸ்யாத்ஸ்ரஜஸ்ஶாந்த ஹநந்தஶாநவீர்யவாந் ।
வஜ்ரஸம்ஹநநேநாபோ தேவ நதயஸம்ஜ்ஞயா ॥
(ஸவர்ணவாநரஶ்ரேஷ்ட ப்ரஜ்ஞாஸம்பந்நவாநபி ।)

தே ஸர்வா பஹுஸாஹஸ்ரா தஶஶீர்ஷவதோ நதா: ।
ஸ்வயம்பூவா வீரா விக்ராந்தா: காமரூபிண: ॥

தே கஜாசலஸங்காஶா வபுஷ்மந்தோ மஹாபலா: ।
ருக்ஷவாநரகோபுச்சா: க்ஷிப்ரமேவாபிஜஜ்ஞிரே ॥

யஸ்ய தேவஸ்ய யத்ரூபம் வேஷோ யஶ்ச பராக்ரம: ।
அஜாயத ஸமஸ்தேந தஸ்ய தஸ்ய ஸுத: ப்ருதக் ॥

(கஉ) காந்தியுடையவனும், அக்கினிபோல ஒளி பொருந்தியவனும், அக்கினியின் பிள்ளையுமான நீலன் தேஜஸாலும் கீர்த்தியாலும், பராக்கிரமத்தாலும் குரங்குகளை ஆச்சரியப்படுத்தினன்.

(கங) அழகே ஐசுவரியமாக வுடைய அசுவினிதேவர் தாங்களே உருவத்தில் ஒப்பாகக்கூடிய மைந்தனையும், திவிவிதனையும், உண்டாக்கினர்.

(கச) வருணன் 'சுஷேணன்' என்னும் வானரோத்தமனை உண்டு பண்ணினன். மழைக்கதிபதியான பர்ஜன்யனே பெருவலி வாய்ந்த 'சரபனை'ப்பிறப்பித்தான்.

(கரு) காற்றினுக்கு ஒளிபொருந்தியவனும், திறல் வாய்ந்தவனும், வஜ்ஜிரம்போன்ற தேக வலியுடன் கூடியவனும், வேகத்தில் விநதாபுத்திரனை கருடனை யொத்தவனும் 'அனுமான்' எனப் பெயர் வாய்ந்தவனுமான பிள்ளை உண்டானன்.

(கசு) அநேக ஆயிரவர் பத்து தலையுடையவனை (இராவணனை)க் கொல்லுவதில் பிரியங்கொண்டவராய், அளவிடற்கரிய ஆற்றலுடையவராய், வலியுடையவர்களாய், ஐயமடைந்தவர்களாய், வேண்டிய உருவமெடுக்க வல்லவராய் பிறப்பிக்கப்பட்டனர்.

(கஎ) அவையும் மேருமலைபோலவும், மந்தரமலைபோலவுமிருப்பவையும், நல்ல தேகமுடையவையும், மிக்க வலியுள்ளவையுமான கரடி, குரங்கு பசு இவைகளின் வால்கள் போன்ற வாலுடையவையுமாய் விரைவில் பிறந்தன.

(கஅ) எந்த தேவனுக்கு எது அழகோ, எது உருவமோ, எது பராக்கிரமமோ, அந்தந்த தேவனுடைய பிள்ளை தனித்தனியாக அந்த அழகு உருவம் முதலியதால் அந்தந்த தேவதைக்குச் சமானமாகப் பிறந்தது.

ഗോലാങ്ഗൂലീഷു ചോത്പന്നാഃ കേചിത്സമ്മതവിക്രമാഃ |
ഋക്ഷീഷു ച തഥാ ജാതാ വാനരാഃ കിന്നരീഷു ച ॥ ൧൯॥

ദേവാ മഹർഷിഗന്ധർവാസ്താർക്ഷ്യാ യക്ഷാ യശസ്വിനഃ |
നാഗാഃ കിമ്പുരുഷാശ്ചൈവ സിദ്ധവിദ്യാധരോരഗാഃ ॥
ബഹവോ ജനയാമാസുർഹൃഷ്ടാസ്തത്ര സഹസ്രശഃ |
വാനരാന്ത്സുമഹാകായാന്ത്സർവാന്വൈ വനചാരിണഃ ॥
അപ്സരസ്സു ച മുഖ്യാസു തഥാ വിദ്യാധരീഷു ച |
നാഗകന്യാസു ച തഥാ ഗന്ധർവീണാം തനൂഷു ച ॥

കാമരൂപബലോപേതാ യഥാകാമവിചാരിണഃ |
സിംഹശാർദൂലസദൃശാ ദർപേണ ച ബലേന ച ॥

ശിലാപ്രഹരണാസ്സർവേ സർവേ പാദപയോധിനഃ |
നഖദംഷ്ട്രായുധാസ്സർവേ സർവേ സർവാസ്ത്രകോവിദാഃ

വിചാലയേയുശ്ശൈലേന്ദ്രാൻ ഭേദയേയുസ്ഥിരാൻ ദ്രു
മാൻ | ക്ഷോഭയേയുശ്ച വേഗേന സമുദ്രം സരിതാം
പതിം | ൨൫ ॥

ദാരയേയുഃ ക്ഷിതിം പദ്ഭ്യാമാപ്ലവേയുർമ്മഹാർണവം |
നഭസ്തലം വിശേയുശ്ച ഗൃഹ്ണീയുരപി തോയദാൻ ॥

(கக) நன்கு மதிக்கப் பெற்ற பராக்கிரமமுடைய சில குரங்குகள் பசுக்கள் வயிற்றிலுதித்தன; சில பெண் கரடிகள் வயிற்றிலுண்டாயின; அவ்வாறே சில கின்னரப் பெண்களிடத்துண்டாயின.

(௨௦-௨௨) புகழுடைய அநேக தேவர்களும், மகரிஷிகளும், கந்தர்வர்களும், கருடர்களும், இயக்கர்களும், நாகர்களும், திசையானைகளும், சித்தர்களும், வித்தியாதரர்களும், நாகர்களும், பேருவகை கொண்டவர்களாய் அந்தக் காலத்தில் உத்தமர்களான அப்சரஸ்திரீகளிடத்தும், அவ்வாறே வித்தியாதர ஸ்திரீகளிடத்தும், நாக கன்னிகைகளிடத்தும், கந்தர்வ ஸ்திரீகளிடத்தும் பெரிய அங்கங்களுடைய காட்டில் திரியும் குரங்குகளை ஆயிரக்கணக்காகப் பிறப்பித்தனர்.

(௨௩) அவர்கள் விரும்பிய உருவமும் வலியுங்கொண்டவராயும், மனம்போனவாறு அலைபவராயும், கர்வத்தாலும் வலியாலும் சிங்கத்தையும் புலியையும் ஒத்தவர்களாயும் ஆயினர்.

(௨௪) யாவரும் கல்லெறிதலே ஆயுதமாகக்கொண்டவராயினர். யாவரும் மரமெறிந்து சண்டைசெய்பவர் ஆயினர். யாவரும் நகமும் பல்லும் ஆயுதமாகக் கொண்டவராயினர். யாவரும் அஸ்திரங்கள் யாவற்றின் வலியையறிந்தவர் ஆயினர்.

(௨௫) அவர்கள் பெரிய மலைகளை யசைப்பர்; அசைக்க முடியாத மரங்களை பிளந்து விடுவர்; வேகத்தினால் ஆறுகளுக்கு நாதனான சமுத்திரத்தைக் கலக்குவர்.

(௨௬) அவர்கள் கால்களிரண்டினால் பூமியைப் பிளந்து விடுவார்கள்; பெரிய சமுத்திரத்தைத் தாண்டுவர்; ஆகாயத்திற்கூட நுழைவர்; ஜலம் கொடுக்கிற மேகங்களைக் கூடப் பிடித்துக் கொள்ளுவார்.

𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑍀𑌯𑍁𑌰𑌪𑌿 𑌮𑌾𑌤𑌙𑍍𑌗𑌾𑌨𑍍𑌮𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌪𑍍𑌰𑌵𑍍𑌰𑌜𑌤𑍋 𑌵𑌨𑍇 ।
𑌨𑌰𑍍𑌦𑌮𑌾𑌨𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌨𑌾𑌦𑍇𑌨 𑌪𑌾𑌤𑌯𑍇𑌯𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌹𑌙𑍍𑌗𑌮𑌾𑌨𑍍 ॥

𑌈𑌦𑍃𑌶𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌹𑌰𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑌾𑌮𑍍 । 𑌶𑌤𑌂 𑌶𑌤𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌯𑍂𑌥𑌪𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌮𑍍 ॥ ௨௮ ॥

𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑍇𑌷𑍁 𑌯𑍂𑌥𑍇𑌷𑍁 𑌹𑌰𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌹𑌰𑌿𑌯𑍂𑌥𑌪𑌾𑌃 । 𑌬𑌭𑍂𑌵𑍁𑌰𑍍𑌯𑍂𑌥𑌪𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌵𑍀𑌰𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑌾𑌜𑌨𑌯𑌨𑍍𑌹𑌰𑍀𑌨𑍍 ॥ ௨௯ ॥

𑌅𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌋𑌕𑍍𑌷𑌵𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍁𑌪𑌤𑌸𑍍𑌥𑍁𑌃 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌶𑌃 ।
𑌅𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑍍𑌶𑍈𑌲𑌾𑌨𑍍𑌭𑍇𑌜𑌿𑌰𑍇 𑌕𑌾𑌨𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌚 ॥

𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌚 𑌸𑍁𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌰𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌚 𑌵𑌾𑌲𑌿𑌨𑌮𑍍 ।
𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑌰𑌾𑌵𑍁𑌪𑌤𑌸𑍍𑌥𑍁𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌙𑍍𑌘𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌹𑌰𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌃 ॥
𑌨𑌲𑌂 𑌨𑍀𑌲𑌂 𑌹𑌨𑍂𑌮𑌨𑍍𑌤𑌮𑌨𑍍𑌯𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌹𑌰𑌿𑌯𑍂𑌥𑌪𑌾𑌨𑍍 ।

𑌤𑍇 𑌤𑌾𑌰𑍍𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌬𑌲𑌸𑌮𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑌵𑌿𑌶𑌾𑌰𑌦𑌾𑌃 ॥
𑌵𑌿𑌚𑌰𑌨𑍍𑌤𑍋𑌽𑌰𑍍𑌦𑌯𑌨𑍍𑌦𑌰𑍍𑌪𑌾𑌤𑍍𑌸𑌿𑌂𑌹𑌵𑍍𑌯𑌾𑌘𑍍𑌰𑌮𑌹𑍋𑌰𑌗𑌾𑌨𑍍 ।

𑌤𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌮𑌹𑌾𑌬𑌾𑌹𑍁𑌰𑍍𑌵𑌾𑌲𑍀 𑌵𑌿𑌪𑍁𑌲𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌃 ॥
𑌜𑍁𑌗𑍋𑌪 𑌭𑍁𑌜𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌋𑌕𑍍𑌷𑌗𑍋𑌪𑍁𑌚𑍍𑌛𑌵𑌾𑌨𑌰𑌾𑌨𑍍 ।

(௨௭) அவர்கள் மதம்பிடித்து காட்டில் ஓடிக்கொண்டிருப்பவையான யானைகளைக்கூடப் பிடித்துக்கொள்ளுவார்கள்; கர்ச்சித்துக்கொண்டிருக்கிற குரலால் பறவைகளையும் கீழே விழச்செய்வார்கள்.

(௨௮) இத்தகைமை வாய்ந்தவரும், விரும்பிய உருவங்கொள்ளக்கூடியவரும், சேனைத்தலைவர்களும், மிக்க தைரியம் வாய்ந்தவருமான நூறு நூறாயிரம் குரங்குகள் பிறந்தன.

(௨௯) இவர்கள் யாவரும் முக்கியமான குரங்குச் சைனியங்களுக்குத் தலைவர்களாயினர். அவர்களும் வீரரான குரங்குகளைப் பிறப்பித்தனர். அவர்கள் கூட்டத்தலைவர்களில் முதல்வராயினர்.

(௩௦) மற்றைக் குரங்குகள் ரிக்ஷவந்தம் என்னும் மலைமீது ஆயிரக்கணக்காகத் தங்கினர். மற்றைக் குரங்குகள் அநேக வகையான மலைகளையும் காடுகளையும் அடைந்தனர்.

(௩௧) அந்தக் குரங்குகளுள் முதன்மையானவர் யாவருமே உடன் பிறந்தவர்களான சூரியன் பிள்ளையான சுக்ரீவனையும், இந்திரன் பிள்ளையான வாலியையும், நளனையும், நீலனையும், ஹநுமானையும் மற்றை வானரத் தலைவர்களையும் சூழ்ந்திருந்தனர்.

(௩௨) அவர்கள் யாவரும் கருடனுடைய வலியையொத்த வலியுடையவர்களாயும் சண்டையில் சமர்த்தர்களாயும், கர்வத்தால் சிங்கம் புலி பெரும்பாம்புகளைப் பயப்படுத்திகொண்டு அலைபவர்களாயும், ஆயினர்.

(௩௩) வலியுடைய புஜமுடையவனும், மிகுந்த பராக்கிரமமுடையவனுமான வாலி அந்த ரிக்ஷங்கள் கோபுச்சங்கள் குரங்குகள் யாவற்றையும் தோள் வலியால் காத்துவந்தான்.

தேநேயம் ப்ருதிவீ ஸர்வா ஸஶைலவநகாநநா ||
க்ஷீணா விஷயஸம்ஸ்தே ந ப்ருதாவ்யஞ்ஜந முக்ஷ
ணே: | ௱௭ ||
தேநைவ வ்ருத்தவர் கல்பகோடி ஶதாநி ச
வர்ணயந்தோ ந வக்தும் ஶக்யா ஸம்ஸ்ஸரந்தி
தே வ்யாஸாத்யா முநயோ மஹர்ஷயோ || ௱அ ||

இதி ஶ்ரீ ஸ்வாநுகாமிந்ய ஷ்டோத்தரஶதநாமம் ||

அயோத்யாऽஷ்டோத்தரஶதநாமம்.

திவ்யாங்கீ த்ர்யக்ஷரா க்ஷேத்ரா ஶ்ரீநித்யவிஹாரிணீ |
ஸுதிப்ய ஸர்வாஸாமா நித்யமங்கலமங்கலா ||

ஸர்வக்ஷேத்ராதிகா ச ஸ்த்ரீணாம் ஸம்நிதா |
ஸுபிக்ஷா ச ஸர்வா ராஜா ஸஹ்யத்ரி ஸம்வாஹநா ||

யஸ்யா நாம்நா ச பூஜிதா ஶ்ரேஷ்ட ராஜ்யா வை ப்ருதிவீஶ்
வரா: | ஸம்ஸ்திதா: ஸுபயஶோபாம் ப்ராணைஸ் ஸந்தி வாஞ்ச்
ஸ || ௧ ||

ஶ்ரீதாம மங்கலம் தேஷாம் ஸர்வாணி ஸர்வதா |
ஸர்வாதிராஜ்யாம் ஸாம்ராஜ்யாணி ஸஹஸ்ராதிகாநி ச ||

(கசஉ) சூரர்களும், பற்பலவித உருவமுடையவர்களும், பற்பலவித தேக அடையாளங்களும் ஜாதியடையாளங்களுமுடைய அவற்றால் மலை காடுகடல்களுடன் கூடிய இவ்வுலகு மூடப்பட்டது.

(கருஉ) மேகக்கூட்டங்கள் போலும் மலையுச்சிகள் போலும் உள்ள பெருவலிபடைத்தவர்களும், அச்சத்தையுண்டுபண்ணக்கூடிய தேகத்தின் அழகமைந்தவர்களுமான அந்த குரங்குச் சைனியத்தைக் காப்பவர்களால் இராமனுக்கு உதவி காரணமாகப் பூமி மூடப்பட்டதாயிற்று.

பதினேழாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

பதினெட்டாவது ஸர்க்கம்.

ருஷியசிருங்கர் கானகஞ் செல்லுதல்.

(க) மகாத்துமாவான தசரதனுடைய அசுவமேதயாகமும் முடிந்தது. தேவர்கள் தங்கள் அவிர்பாகத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு வந்தவாறே திரும்பிச்சென்றனர்.

(உ) மனைவியர் கூட்டத்துடன் கூடியவனும் பணியாளர் சைன்யம் வாகனம் முதலியவுடன் கூடியவனுமான வரசன் தீக்ஷை முடிவுபெற்றவனாய் அயோத்தியா பட்டணத்தில் நுழைந்தான்.

(ங) பூமிக்கு அதிபதிகள் (அரசர்கள்) அந்த தசரதனால் அவரவர்களுக்குத் தகுந்தபடி மரியாதை செய்யப்பட்டவர்களாய் களிப்படைந்து முனி சிரேஷ்டரான ரிஷ்யசிருங்கரைப் பணிந்து தங்கள் நாடுகளுக்குச் சென்றனர்.

(ச) அப்பட்டணத்திலிருந்து தங்கள் நகரங்களை நோக்கிப் போய்க்கொண்டிருக்கும் ஒளிபொருந்திய அந்த அரசர்களுடைய சைனியங்கள் பிரகாசமாயும் சந்தோஷமடைந்தனவாயும் விளங்கின.

𑌗𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀𑌶𑍇𑌷𑍁 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌦𑌶𑌰𑌥𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾 ।
𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌵𑍇𑌶 𑌪𑍁𑌰𑍀𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑍍 ॥

𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌯𑍌 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌮𑍃𑌷𑍍𑌯𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌃 𑌸𑍁𑌪𑍂𑌜𑌿𑌤𑌃 ।
𑌅𑌨𑍍𑌵𑍀𑌯𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌽𑌥 𑌸𑌾𑌨𑍁𑌯𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌧𑍀𑌮𑌤𑌾 ॥

𑌏𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌸𑍃𑌜𑍍𑌯 𑌤𑌾𑌨𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌸𑌂𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌮𑌾𑌨𑌸𑌃 ।
𑌉𑌵𑌾𑌸 𑌸𑍁𑌖𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌨𑍍 ॥

𑌅𑌥 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑌃.

𑌤𑌤𑍋 𑌯𑌜𑍍𑌞𑍇 𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑍇 𑌤𑍁 𑌋𑌤𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌷𑌟𑍍𑌸𑌮𑌤𑍍𑌯𑌯𑍁𑌃 ।
𑌤𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑍇 𑌮𑌾𑌸𑍇 𑌚𑍈𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌨𑌾𑌵𑌮𑌿𑌕𑍇 𑌤𑌿𑌥𑍌 ॥
𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑍇𑌽𑌦𑌿𑌤𑌿𑌦𑍈𑌵𑌤𑍍𑌯𑍇 𑌸𑍍𑌵𑍋𑌚𑍍𑌚𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑍇𑌷𑍁 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌸𑍁
𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇𑌷𑍁 𑌕𑌰𑍍𑌕𑌟𑍇 𑌲𑌗𑍍𑌨𑍇 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌪𑌤𑌾𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑍁𑌨𑌾 𑌸𑌹 ॥
𑌪𑍍𑌰𑍋𑌦𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍇 𑌜𑌗𑌨𑍍𑌨𑌾𑌥𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌲𑍋𑌕𑌨𑌮𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌕𑍌𑌸𑌲𑍍𑌯𑌾𑌽𑌜𑌨𑌯𑌦𑍍𑌰𑌾𑌮𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 ॥
𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌰𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌮𑍈𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑌾𑌕𑍁𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨𑌮𑍍 ।

𑌕𑍌𑌸𑌲𑍍𑌯𑌾 𑌶𑍁𑌶𑍁𑌭𑍇 𑌤𑍇𑌨 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣𑌾𑌮𑌿𑌤𑌤𑍇𑌜
𑌸𑌾 । 𑌯𑌥𑌾 𑌵𑌰𑍇𑌣 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌮𑌦𑌿𑌤𑌿𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌰𑌪𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾 ॥

𑌭𑌰𑌤𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌕𑍈𑌕𑍇𑌯𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌜𑌜𑍍𑌞𑍇 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌪𑌰𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌃 ॥
𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌶𑍍𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑌾𑌗𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍈𑌃 𑌸𑌮𑍁𑌦𑌿𑌤𑍋 𑌗𑍁
[𑌣𑍈𑌃

(௫) அரசர்கள் சென்றதும் லக்ஷ்மிகடாக்ஷம் பொருந்திய தசரதமகாராஜன் பிராமண சிரேஷ்டர்களை முன்னிட்டுக்கொண்டு பட்டணத்துள் நுழைந்தான்.

(௬) அதன் பிறகு ரிஷியசிருங்கர் சாந்தையுடன்கூட நன்கு உபசரிக்கப்பெற்றவராய் புத்திமானும், பணியாளருடன் கூடியவனுமான ரோமபாத மகாராஜனால் பின்தொடரப்பட்டவராய்ச் சென்றனர்.

(௭) இவ்வாறு அவர்கள் யாவரையும் போகவிட்டுவிட்டு அரசன் மன எண்ணம் நிறைவேறினவனாய் சுகமடைந்தவனாய் பிள்ளைகளுண்டாவதைப்பற்றி நினைத்துக்கொண்டு அங்கு தங்கி யிருந்தான்.

(௮-௧௦௨) யாகம முடிந்த பிறகு ஆறு ருதுக்கள் சென்றன. அதன் பிறகு பன்னிரண்டாவது மாதமான சித்திரை மாதத்தில் நவமி திதியில் அதிதிதை தேவதையாகவுடைய புனர்வசு நக்ஷத்திரத்தில் ஐந்து கிரகங்கள் தங்கள் உச்சத்திலிருக்கையில் கடகலக்கினத்தில் பிரகஸ்பதி சந்திரனுடன் லக்கினத்திலிருக்கையில் கௌசல்யாதேவி உலகத்திற்கதிபதியானவனும் உலகங்கள் யாவற்றாலும் பணியப்பட்டவனும், யாவற்று சுப லக்ஷணங்களுடன் கூடியவனும் திருமாலின் பாதியும் பெரும் பாக்கியம் படைத்தவனும் இக்ஷ்வாகு குலத்தை விருத்தி செய்பவனுமான இராமனைப் பிள்ளையாகப் பெற்றனள்.

(௧௧௨) கௌசல்யை அளவற்ற காந்தியுடைய அப்பிள்ளையால் தேவர்களுள் மேலான வச்சிராயுதம் கையில் கொண்ட இந்திரனை யீன்றதால் விளங்கும் அதிதி தேவதைபோல் விளங்கினள்.

(௧௨௨) கைகேயிதேவி யிடத்து உண்மையான திறமைவாய்ந்தவனும் திருமாலினுடைய நான்கிலொன்றின் பாகமும் குணங்கள் யாவற்றாலும் கூடியவனுமான பரதனெனப் பெயர் பெற்றவன் பிறந்தனன்.

अथ लक्ष्मणशत्रुघ्नौ सुमित्रा जनयत् सुतौ ।
वीरौ सर्वास्त्रकुशलौ विष्णोरर्धसमन्वितौ ।

पुष्ये जातस्तु भरतो मीनलग्ने प्रसन्नधीः ।
सार्पे जातौ तु सौमित्री कुलीरेऽभ्युदिते (रवौ ।

राज्ञः पुत्रा महात्मानश्चत्वारो जज्ञिरे पृ(थक् ॥
गुणवन्तोऽनुरूपाश्च रुच्या प्रोष्ठपदो(पमाः ।

जगौ कलं च गन्धर्वा ननृतुश्चाप्सरोगणाः ॥
देवदुन्दुभयो नेदुः पुष्पवृष्टिश्च खाच्च्युता ।
उत्सवश्च महानासीदयोध्यायां जनाकुलः ॥ १७ ॥

रथ्याश्च जनसम्बाधा नटनर्तकसङ्कुलाः ।
गायनैर्वीणिभिश्चान्यैर्वादकैश्च तथापरैः ॥

प्रदेयांश्च ददौ राजा सूतमागधवन्दिनाम् ।
ब्राह्मणेभ्यो ददौ वित्तं गोधनानि सहस्रशः ॥

अतीत्यैकादशाहं तु नामकर्म तथाकरोत् ।
ज्येष्ठं रामं महात्मानं भरतं कैकयीसुतम् ॥

(கங-ஓ) அதன் பின்னர் சுமித்திரை வீரர்களும் அஸ்திரங்கள் யாவற்றிலும் சமர்த்தரும் திருமாலின் அம்சத்துடன் கூடியவருமான, லட்சுமண சத்துருக்கனன் என்ற இரண்டு பிள்ளைகளைப் பயந்தனள்.

(கச-ஓ) பரதனோ புஷ்ய நக்ஷத்திரத்தில் மீனலக்கினத்தில் மாசற்ற அறிவுடையவனாய்ப் பிறந்தான். சுமித்திரை புதல்வரான இலட்சுமண சத்துருக்கர்களோ ஆயில்ய நக்ஷத்திரத்தில் கடக லக்கினத்தில் நண்பகலில் பிறந்தனர்.

(கரு-ஓ) அரசனுக்கு பூஜிக்கத் தகுந்த சுவபாவமுடையவரும், நற்குணங்கள் வாய்ந்தவரும், அவனுக்குச் சமானமானவரும் காந்தியால் பூராட உத்திராட நக்ஷத்திரங்களாகிற நான்கைப் போன்றவருமான பிள்ளைகள் நால்வர் தனித்தனியாகப் பிறந்தனர்.

(கசு-கஎ) கந்தர்வர்கள் இனிமையாகப்பாடினர். அப்சரஸ்திரீக் கூட்டங்கள் ஆடினர். தேவதுந்துபி வாத்தியங்கள் முழங்கின. ஆகாயத்திலிருந்து புஷ்பமாரியும் பொழிந்தது. அயோத்தியில் ஜனங்கள் நிறைந்தது. அச்சம்பவம் பெரிய உற்சவமாக ஆயிற்று.

(கஅ) ராஜவீதிகள் ஜனங்களால் நெருங்கியதாயும் பலவகை ஆட்டக்காரர்களால் நிறைந்ததாயும், பாடகர்களாலும், வாத்தியக்காரர்களாலும், அவ்வாறே ஏனையோர்களாலும், கூச்சலிடுவோர்களாலும் நிறைந்ததாயிருந்தது.

(கக) அரசன் புராணங்கள் சொல்லுவோர்க்கும், வம்சாவளியைப் பாடுவோர்க்கும், துதிப்பவர்க்கும் வெகுமதிகளளித்தான். அந்தணர்க்குத் தனத்தையும், பசுக்களையும் கொடுத்தான்.

(உ0 உக) அவன் பதினொருநாள் கழிந்ததும், நாமகரணத்தை யவ்வாறே செய்தனன். அப்பொழுது வசிஷ்டர் மிக்க களிகூர்ந்தவராய் பூஜிக்கத்தகுந்த மூத்தவன்

𑌸𑍌𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌘𑍍𑌨𑌮𑌪𑌰𑌂 𑌤𑌥𑌾 ।
𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍋 𑌨𑌾𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌕𑍃𑌤𑌵𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾 ॥ ௨௧ ॥

𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌨𑍍𑌭𑍋𑌜𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌪𑍌𑌰𑌾𑌞𑍍𑌜𑌾𑌨𑌪𑌦𑌾𑌨𑌪𑌿 ।
𑌅𑌦𑌦𑌾𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌰𑌤𑍍𑌨𑍌𑌘𑌮𑌮𑌿𑌤𑌂 𑌬𑌹𑍁 ॥ ௨௨ ॥

𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑍍𑌯𑌕𑌾𑌰𑌯𑌤𑍍 ।
𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌕𑍇𑌤𑍁𑌰𑌿𑌵 𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑍋 𑌰𑌾𑌮𑍋 𑌰𑌤𑌿𑌕𑌰𑌃 𑌪𑌿𑌤𑍁𑌃 ॥
𑌬𑌭𑍂𑌵 𑌭𑍂𑌯𑍋 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍𑌭𑍂𑌰𑌿𑌵 𑌸𑌮𑍍𑌮𑌤𑌃 ।

𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌵𑍇𑌦𑌵𑌿𑌦𑌃 𑌶𑍂𑌰𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌲𑍋𑌕𑌹𑌿𑌤𑍇 𑌰𑌤𑌾𑌃 ॥
𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍋𑌪𑌸𑌮𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌸𑌮𑍁𑌦𑌿𑌤𑌾 𑌗𑍁𑌣𑍈𑌃

𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍇𑌜𑌾 𑌰𑌾𑌮𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌪𑌰𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌃 ॥ ௨௫ ॥
𑌇𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌲𑍋𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌶𑌾𑌙𑍍𑌕 𑌇𑌵 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌲𑌃 ।

𑌗𑌜𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇𑌽𑌶𑍍𑌵𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑍇 𑌚 𑌰𑌥𑌚𑌰𑍍𑌯𑌾𑌸𑍁 𑌸𑌮𑍍𑌮𑌤𑌃 ॥ ௨௬ ॥
𑌧𑌨𑍁𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑍇 𑌚 𑌨𑌿𑌰𑌤𑌃 𑌪𑌿𑌤𑍁𑌃 𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑍂𑌷𑌣𑍇 𑌰𑌤𑌃 ।

𑌬𑌾𑌲𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌭𑍃𑌤𑌿 𑌸𑍁𑌸𑍍𑌨𑌿𑌗𑍍𑌧𑍋 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑍋 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌿𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑌃 ॥
𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌲𑍋𑌕𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍁𑌰𑍍𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌶𑌃 ।

இராமனென்றும் கைகேயியின் பிள்ளை பரதனென்றும் சுமித்திரையின் பிள்ளையொன்று இலட்சுமணனென்றும் அவ்வாறே மற்றவன் சத்துருக்கன் என்றும் பெயர்கள் இட்டார்.

(உ௨) மன்னன் நகரத்துள்ளும் நாட்டுள்ளுமுள்ள பிராமணர்களைப் புசிப்பித்தான். அந்தணர்களுக்கு அளவற்ற இரத்தினக் குவியலை வெகுவாக வளித்தான்.

(உ௩) அவன் அந்தப் பிள்ளைகளுக்கு ஜாதகர்மம் முதலிய காரியங்கள் யாவற்றையும் செய்வித்தான். அவர்களுள் மூத்தவனான இராமன் தகப்பனுக்கு மிக்க சந்தோஷமுண்டாக்குபவனும், பிராணிகளுக்குப் பிரமனைப்போல மிக்க நன்மை செய்பவனுமாயினான்.

(உ௪) பிள்ளைகள் யாவரும் வேதங்கள் அறிந்தவர், சூரர்கள், யாவரும் உலகத்தின் நன்மையில் இச்சையுடையவர். யாவரும் வேதங்களின் இரகசியங்களை யறிந்தவர். யாவரும் நற்குணம் நிறைந்தவர்.

(உ௫) அவர்களுள் இராமன் மிகவும் வல்லவனும், உண்மையான திறனுடையவனும் மாசற்ற சந்திரன்போல உலகம் யாவற்றுக்கும் பிரியனுமாக இருந்தான்.

(உ௬) அவன் யானையின் பிடரியிலும் குதிரையின் முதுகிலும், இரதத்திலும் ஏறித்திரிவதில் வல்லவன் என ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டவன். வில்வித்தையிலும் மிக்க பிரியமுடையவன். தகப்பனுடைய பணிவிடையில் பிரியமுடையவன்.

(உ௭) ஐசுவரியத்தைப் பெருக்கச்செய்யும் இலக்குமன் உலகத்தவர்க்கின்பமளிக்கும் மூத்த சகோதரனான இராமனுக்கு இளம்பிராயம் முதல் எப்பொழுதும் அதிக சினேகமுள்ளவன்.

ஸம்பூஷ்யகர்வஸ்ய ராஜஸ்யாபி ஶரீரதஃ ॥ ௨௮ ॥
முக்தஸெள ஶுக்திஸந்தெள வஹிஷ்ப்ரணஜவாசர: ।

நவ தந வி நா நித்ரா॰ ஶுஹதெ வாராஷெ தக்ஷ: ॥
த்ருஷ்டஸ் ஸஞ்சாரீத ஸ்தாதி நஹி தம் வி நா ।

யதாஹி ஸமயஸாராந்த்ய த்ரு ஶயாம் யாதி ராகவ: ॥ ௩௦ ॥
தடைவ நம்வ்ருஷ்தொஸ்ஸெஹ்ஸதி ஸய நாஸெவிஸாருயது ।

ஸாதஸ்யாபி ஶத்ருவோ ருக்ஷணாவரஜொஷிஸ: ॥
ஷ்ராமெணஸ்ய்யதஶொதிதம்தஸ்யாவஸீத்யஶாஷ்ய:

ஸ வதாஹி ஸ்ஸாஹாயெஸ்ஸ வாஷெத்ர ஜஶராயஸ
ஷ்யெய: ॥ ௩௨ ॥
வஸவ வரஸ்ஸீதொ தெவெவரிவ ஷிதாஸஷ: ।

தெ யஶாஜ்ஞா நஸ ஷ்ணாஸ்ஸெஸ ஹஸம்ஷி தாஶஷெண: ॥
ஷ்ரீஸ்ஸ கீதிஸஸ்ஷ்ஷ ஸஸஜ்ஞா தீஸஷரிஷந: ।

தெஷாஸெஸம்ஷ்ஸாவா நாம்ஸவெஷாம்ஷீக்ஷதெஜஸாஷ்
ஷிதாஷஶரயொ ஹ்ருஷா ஶ்ஷாஶெஷாகாயிவொயஶா ।

தெவாஷி ஸதாஜஸ்யாஷ்ய வெவஷிகாயஷ்யநெ ரதா: ॥

(உஅ) ஐசுவரியத்துடன் கூடின இலக்குவன் இராமனுக்கு சரீரத்தால் எப்பொழுதும் பிரியஞ் செய்பவனாய் வேறொரு வெளியில் உலாவும் (அவனது) உயிர்போல இருந்தான்.

(உகூ) புருஷரில் உத்தமனான இராமன் அந்த இலட்சுமணன் இல்லாமல் தூக்கமும் அடைகிறதில்லை அவனின்றி கொண்டுவரப்பட்ட அறுசுவையுண்டியையும் தின்பதில்லை.

(கூ0) எப்பொழுது இராகவன் குதிரையேறி வேட்டைக்குப் போவானோ அப்பொழுது இலக்குவன் இவனை வில்லுடன் கூடியவனாகக்காத்துக் கொண்டு பின் தொடருவான்.

(கூக) இலக்குவனுக்குப் பின் பிறந்த சத்துருக்கனும் அவனைப்போலவே பரதனைப் பின் தொடருபவனானான். உயிரைவிடப் பிரியமுடையவனானான்.

(கூஉ) தசரதன் அதிக பாக்கிய முள்ளவர்களும் பிரியமானவர்களுமான நான்கு பிள்ளைகளால் திசையதிபதிகளால் பிரமன் போல (மகிழ்வது) அதிக சந்தோஷமடைந்தவனானான்.

(கூங - கூச) அவர்கள் சாஸ்திரமறிந்தவர்களாயும் குணங்கள் யாவற்றாலும் கூடியவர்களாகவும் வெட்கமுடையவர்களாயும், புகழ்படைத்தவர்களாயும், எதையும் அறிந்தவர்களாயும், (தீர்க்கதரிசியாயும்) வருங்காரியத்தை முன்னரே அறிபவர்களாயும் ஆயினதால் இவ்வளவு பிரபாவமுடையவரும் விளங்கிக்கொண்டிருக்கும் புகழ்படைந்தவரும் அவர்களுடைய தகப்பனுமான தசரதன் பிரமனுலகுக்கதிபதியான பிரமன் போல (மகிழ்ந்தது) உவகைகொண்டவனானான்.

(கூரு) மனிதர்களுள் புலிபோன்ற அந்த இராமலட்சுமண பரதசத்துருக்கர்கள் வேதம் ஓதுவதில் இஷ்டமுடையவர்களாயும் தகப்பனுக்குப் பணிவிடையில் பிரிய

பித்ருஶுஶ்ரூஷணரதா: தநுர்வேதே ச நிஷ்டிதா: |
அத ராஜா தஶரதஸ்தேஷாம் தாரக்ரியாம் ப்ரதி ॥௧௬॥
சிந்தயாமாஸ தர்மாத்மா ஸோபாத்யாய ஸ்ஸபாந்தவ: |

தஸ்ய சிந்தயமாநஸ்ய மந்த்ரிமத்யே மஹாத்மந: ॥ ௧௭ ॥
அப்யாகச்சந்மஹாதேஜா விஶ்வாமித்ரோ மஹாமுநி: |

ஸ ராஜ்ஞோ தர்ஶநாகாங்க்ஷீ த்வாராத்யக்ஷாநுவாச ஹ ॥
ஶீக்ரமாக்யாத மாம் ப்ராப்தம் கௌஶிகம் காதிநஸ்ஸுதம் ॥

தச்ச்ருத்வா வசநம் த்ராஸாத் ராஜ்ஞோ வேஶ்ம ப்ரதுத்ருவு: ॥ ௧௯ ॥
ஸம்ப்ராந்தமநஸ ஸ்ஸர்வே தேந வாக்யேந சோதிதா: |

தே கத்வா ராஜபவநம் விஶ்வாமித்ரம்ருஷிம் ததா ॥ ௨௦ ॥
ப்ராப்தமாவேதயாமாஸுர் ந்ருபாயேக்ஷ்வாகவே ததா |

தேஷாம் தத்வசநம் ஶ்ருத்வா ஸபுரோதா ஸ்ஸமாஹித: ॥
ப்ரத்யுஜ்ஜகாம தம் ஹ்ருஷ்டோ ப்ரஹ்மாணமிவ வாஸவ: |

தம் த்ருஷ்ட்வா ஜ்வலிதம் தீப்த்யா தாபஸம் ஸம்ஶிதவ்ரதம் ॥
ப்ரஹ்ருஷ்டவதநோ ராஜா ததோऽர்க்யமுபஹாரயத் |

முடையவர்களாயும், தனுர்வேதத்தில் விருப்புடையவர்களாயும் ஆயினர்.

(கசு) அதன் பின்னர் அறத்தில் எண்ணமுள்ள அரசனான தசரதன் அவர்களுக்கு விவாகத்தைக் குறித்து புரோகிதருடன் கூடியவனாயும் பந்துக்களுடன் கூடியவனாயும் ஆலோசித்தான்.

(கஎ) மகாத்துமாவான அவன் மந்திரிகளிடையில் ஆலோசித்துக்கொண்டிருக்கையில் மிக்க பிரபாவமுள்ளவரும் மரியாதைக்குரிய ரிஷியுமான விசுவாமித்திரர் வந்தார்.

(கஅ) அவர் அரசனைக்காண விரும்பியவராய் வாயிற்காப்போரை, "காதியின்பிள்ளை கௌசிகனான நான் வந்திருக்கிறேன் என விரைவில் கூறுங்கள்" எனச்சொன்னார்.

(கசு) வாயில் காப்போர்யாவரும் அம்மொழியைக் கேட்டு அதனால் தூண்டப்பட்டவராகி அச்சத்தால் கலங்கிய மனத்தவராய் அரசனது மாளிகையை நோக்கியோடினர்.

(உ0) பிறகு அவர்கள் அரசன் மனையை யடைந்தபொழுது விசுவாமித்திரர் என்ற ரிஷிவந்தார் என்று இக்ஷ்வாகுவம்சத்துத்த அரசனுக்குத் தெரிவித்தனர்.

(உக) அவர்களுடைய வார்த்தையை கேட்டு அவன் புரோகிதருடன் கூடியவனாய் கவலைகொண்டவனாய் ஜாக்கிறதையுடையவனாய் களிப்புக்கொண்டவனாய் அவரை (விசுவாமித்திரரை) இந்திரன் பிரமனை எதிர்சென்றழைப்பதுபோல எதிர் கொண்டான்.

(உஉ) அதன் பிறகு பிரகாசித்துக்கொண்டிருப்பவரும், ஒளிவீசும் தவமுடையவரும், மிக்க கடினமான விரதங்களுடையவருமான விசுவாமித்திரரைக்கண்டு அரசன் பேருவகைகொண்ட முகமுடையவனாய் அர்க்கியமளித்தான்.

[illegible] ।
[illegible] ।

[illegible] ।
[illegible] ।

[illegible] ॥
[illegible] ।

[illegible] ॥ ௪௧ ॥
[illegible] ।

[illegible] ॥
[illegible] ।

[illegible] ॥ ௪௮ ॥
[illegible] ।

[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।

(௪௩ஓ) அவர் சாஸ்திரத்தில் காணப்பட்ட விதிப்படி அரசனுடைய அர்க்கியத்தைப்பெற்று மன்னனது க்ஷேமத்தையும் அபாயமின்றி யிருத்தலையும் கேட்டார்.

(௪௪ஓ) அறத்தை வெகுவாகப் பின்பற்றும் கௌசிகர் அரசனுடைய பட்டணத்திலும், பொக்கிஷத்திலும், நாட்டிலும், பந்துக்களிலும், நேயர்களிடத்திலும், க்ஷேமத்தை விசாரித்தார்.

(௪௫ஓ) சிற்றரசர்கள் யாவரும் உனக்குப் பணிகின்றனரா? உன் விரோதிகள் ஜெயிக்கப்பட்டனரா? உனது தேவர்கள் சம்பந்தமானதும் மனித சம்பந்தமானதுமான காரியம் நன்கு செய்யப்படுகிறதா? என வினவினர்.

(௪௬ஓ) முனி சிரேஷ்டராய விசுவாமித்திரர் வசிஷ்டரையும் மகாத்துமாக்களான அந்த ரிஷிகளையும அடைந்து முறைப்படி க்ஷேமம் விசாரித்தார்.

(௪௭ஓ) அந்த ரிஷிகள் யாவரும் பேருவகைகொண்ட மனத்தவராய் அரசனுடைய சபையில் நுழைந்தனர். அங்கே மரியாதை செய்யப்பட்டவராய் தங்கள் கௌரவத்துக்குத் தக்க இடங்களிலமர்ந்தனர்.

(௪அஓ) அதன் பிறகு மிக்க தாராளகுணமுள்ள அரசன் களிப்படைந்த மனத்தவனாய் சந்தோஷமடைந்து மகாமுனியான அந்த விசுவாமித்திரரைத் துதித்தனன்.

(௪௯ஓ.௫0ஓ) "அமிருதம் அடைந்தது எப்படியோ வரண்டகாலத்தில் மழை எப்படியோ, மகவின்றியவனுக்கு தனக்கொத்த மனைவியிடத்து பிள்ளையுண்டானது எப்படியோ, காணமற்போன புதையல் அகப்படுவது எப்படியோ, உற்சவ ஆரம்பத்தில் சந்தோஷம் எப்படியோ அப்படியே தங்களுடைய வரவை மதிக்கிறேன். ஏ மகாமுனியே! உமக்கு நல்வரவாகட்டும்.

𑌕𑌞𑍍𑌚𑌤𑍇 𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌂 𑌕𑌰𑍋𑌮𑌿 𑌕𑌿𑌮𑍁 𑌹𑌰𑍍𑌷𑌿𑌤𑌃 ॥ ௫௧॥
𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌭𑍂𑌤𑍋𑌸𑌿𑌮𑍇𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍋𑌸𑌿𑌧𑌾𑌰𑍍𑌮𑌿𑌕।

𑌅𑌦𑍍𑌯 𑌮𑍇 𑌸𑌫𑌲𑌂 𑌜𑌨𑍍𑌮 𑌜𑍀𑌵𑌿𑌤𑌞𑍍𑌚 𑌸𑍁𑌜𑍀𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ ௫௨॥
𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌰𑍍𑌷𑌿𑌶𑌬𑍍𑌦𑍇𑌨 𑌤𑌪𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌤𑌪𑍍𑌰𑌭𑌃।
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌰𑍍𑌷𑌿𑌤𑍍𑌵𑌮𑌨𑍁𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃 𑌪𑍂𑌜𑍍𑌯𑍋𑌸𑌿 𑌬𑌹𑍁𑌧𑌾 𑌮𑌯𑌾॥

𑌤𑌦𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍 𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌮𑌮 ।
𑌶𑍁𑌭𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌗𑌤𑌶𑍍𑌚𑌾𑌹𑌂 𑌤𑌵 𑌸𑌨𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋 ॥

𑌬𑍍𑌰𑍂𑌹𑌿 𑌯𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌤𑍁𑌭𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑌾𑌗𑌮𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿।
𑌇𑌚𑍍𑌛𑌾𑌮𑍍𑌯𑌨𑍁𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍋𑌹𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌦𑌰𑍍𑌥𑌪𑌰𑌿𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌯𑍇 ॥ ௫௫॥

𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌨 𑌵𑌿𑌮𑌰𑍍𑌶𑌞𑍍𑌚 𑌗𑌨𑍍𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿 𑌕𑍌𑌶𑌿𑌕।
𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌚𑌾𑌹𑌮𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌦𑍈𑌵𑌤𑌂 𑌹𑌿 𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌮𑌮 ॥

𑌮𑌮𑌾𑌯𑌮𑌨𑍁𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌨𑌭𑍍𑌯𑍁𑌦𑌯𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜 ।
𑌤𑌵𑌾𑌗𑌮𑌨𑌜𑌃 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑍋 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌶𑍍𑌚𑌾𑌨𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑍋 𑌮𑌮 ॥ ௫௭॥

𑌇𑌤𑌿 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌨𑌿𑌶𑌮𑍍𑌯 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌸𑍁𑌖𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮
𑌵𑌤𑌾 𑌵𑌿𑌨𑍀𑌤𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍 । 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌿𑌤𑌗𑍁𑌣𑌯𑌶𑌾 𑌗𑍁𑌣𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿
𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌰𑍍𑌷𑌿𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌜𑌗𑌾𑌮 𑌹𑌰𑍍𑌷𑌮𑍍 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌬𑌾𑌲𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌶𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃 ॥

(ருகஉ) பிராமணரே! நான் உவகை மேலிட்டவனய் உமக்கு மேலானவிருப்பம் எது வுண்டோ அதனை எவ்விதத்திலும் செய்வேன். கௌசிகரே! எனக்கு தானத்திற்குரியவராகிறீர். எனது அதிர்ஷ்டத்தால் வந்தவராகிறீர்.

(ருஉ ருங) இன்று எனது பிறப்பு பயனுள்ளதாயிற்று வாழ்நாளும் நல்லதாயிற்று. நீர் முதலில் ராஜரிஷியென்ற பெயருடன் கூடியவனய் பின்னர் தவத்தால் விளக்கமுறும் காந்தியுடையவராய் பிரமரிஷிப்பட்டத்தை யடைந்தீர் பலவிதங்களால் என்னால் மரியாதைக்குரியவராகிறீர்.

(ருச) அந்தணரே ஆகையால் இந்த உமதுவரவு ஆச்சரியமானது. எனக்கு அதிக சுத்தமானது. பிரபுவே உம்மைக்கண்டதால் நானும் புண்ணிய பூமியை அடைந்தவனகிறேன்.

(ருரு) தாங்கள் எக்காரியத்தை வேண்டி வந்தீரோ அதனைக்கூறும். நான் உம்மால் அனுக்கிரகிக்கப்பட்டவனய் உம்முடையகாரியம் அபிவிருத்தியாவதற்கு விரும்புகிறேன்.

(ருசா) கௌசிகரே! காரியத்தின் விசாரத்தையடைவதற்குரியவரல்லர். நான் மிச்சமின்றி செய்கிறவன் ஆகிறேன். நீங்கள் எனக்குத் தெய்வமல்லவா.

(ருஎ) அந்தணரே! எனக்கும் இந்த பெரிய சுபம் கிடைத்தது. எனக்கு ஒப்பற்ற உம்முடைய வரவினலுண்டான அறம் எல்லாம் கிடைக்கப்பெற்றது.

(ருஅ) என இவ்வாருக புத்திமானன தசாதனல் அடக்கத்துடன் கூறப்பட்டதும், மனதிற்கின்பம் பயப்பதும், காதிற்கினியதுமான மொழியைக் கேட்டு பலரால் எடுத்துரைக்கப்பட்ட குணங்களாகிய புகழ்படைத்தவரும், குணங்களால் உயர்ந்தவருமான ரிஷிசிரேஷ்டரான விசுவாமித்திரர் பேருவகை கொண்டார்.

பதினெட்டாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

அத² ஸநகாதிஸம்வாத꞉.

ஶ்ருத்வா ராஜஸிம்ஹஸ்ய வாக்யம் ஸூர்யதவிஸ்தரம்।
ஹ்ருஷ்டரோமா மஹாதேஜா விஶ்வாமித்ரோ(அ)ப்⁴யபா⁴ஷத॥

ஸத்யம் ராஜராஜேந்த்³ர தவைவைதத்ஸர்வ நாந்யதா।
மஹாவம்ஶப்ரஸூதஸ்ய வஸிஷ்ட²வ்யபாஶ்ரயிண꞉॥ ௨॥

யத்த்வயேரிதம் வாக்யம் தஸ்ய காரணஸ்ய நிஶ்சயம்।
ஸர்வஶ்ரேஷ்ட² ராஜராஜேந்த்³ர ஶ்ருணு ஸத்யப்ரதிஜ்ஞவா꞉॥ ௩॥

அஹம் நியமமாதிஷ்டோ² விஶ்வாமித்ர꞉ பரந்தப।
தஸ்ய விஷ்ணோ꞉ ஸதா³ ஸர்வரக்ஷணே காமரூபிண꞉॥

ஶ்ருணுதே மஹர்ஷே ஸ்ரீஶ்ரேஷ்ட² ஸமாஸ்யாம் ராக்ஷஸாவிமௌ।
மாரீசஸ்ய ஸுபா³ஹோஶ்ச வீர்யவந்தௌ ஸுஶிக்ஷிதௌ॥
தௌ மாம்ஸருதி⁴ரௌகே⁴ண வேதீ³ம் தாம் ஸமவர்ஷதாம்।

அவமுக்தே ததா²ப்⁴யுதே தஸ்மிந்நியமநிஶ்சயே। ௪॥
க்ருதஶ்ரமோ நிருத்ஸாஹஸ்தஸ்மாத்³தே³ஶாத³பாக்ரமே।

ந ச மே க்ரோத⁴முத்ஸ்ரஷ்டும் பு³த்³தி⁴ர்ப⁴வதி பார்தி²வ॥
ததா²பூ⁴தா ஹி ஸா சர்யா ந ஶாபஸ்தத்ர முச்யதே।

பதினொன்பதாவது ஸர்க்கம்.

இராகவனை அனுப்பவேண்டுதல்.

(க) அரசர்களுள் சிங்கம்போன்ற தசரதனுடைய ஆச்சரியமான அம்மொழியைக் கேட்டு அதிகப்பிரபாவமுடைய விசுவாமித்திரர் மயிர்சிலிர்க்கப்பெற்றவராய்ப் பதிலுரைத்தனர்.

(உ) அரச சிரேஷ்டனே! பூமியில் பெரியகுலத்தில் பிறந்தவனும், வசிஷ்டரால் புத்திபுகட்டப்பட்டவனுமான உனக்கே இம்மொழி தகுந்தது; வேறு எவனுக்கும் இல்லை.

(ங) அரச சிரேஷ்டனே! என்னுடைய மனதிலுண்டான எந்த வேலை கூறத்தகுந்ததோ அந்தக் காரியத்தினுடைய ஏற்பாட்டை மாத்திரம் செய்வாய். உண்மையான பிரதிக்ஞையுள்ளவனாக ஆவாய்.

(ச) புருஷர்களுள் காளைபோன்றவனே! நான் சித்தி என்ற யாகம் செய்வதற்காக தீக்ஷையை யடைந்துள்ளேன். அதற்கு தடை செய்பவர் விரும்பிய உருவமெடுக்க கூடிய இரண்டு அரக்கர்கள் உளர்.

(ரு-சு) எனக்கு விரதமானது அநேகமாக அனுஷ்டிக்கப்பட்டு அது முடியுங்கால் திறமைவாய்ந்தவரும், மிக்க சமர்த்தருமான மாரீசன் சுபாகு என்ற அரக்கர்கள் மாம்சத்துடன் கூடிய இரத்த வெள்ளத்தால் யாகவேதியை நனைக்கின்றனர்.

(சு) அவ்வாறாக தீக்ஷையானது கெட்டுப்போனதும் வீண் சிரமமடைந்தவனும், மனஊக்கமற்றவனுமான நான் அந்த விடத்திலிருந்து அப்பால் வந்தேன்.

(எ) அரசே! கோபம் கொள்ளுவதற்கு எண்ணமும் உண்டாவதில்லை. அந்த யாக காரியம் அவ்வாறாயிற்றல்லவா! அவ்வரக்கர் விஷயத்தில் சாபமுஞ் செய்யக் கூடவில்லை.

𑌸𑍍𑌵𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌶𑌾𑌰𑍍𑌦𑍂𑌲 𑌰𑌾𑌮𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌪𑌰𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌮𑍍 ॥
𑌕𑌾𑌕𑌪𑌕𑍍𑌷𑌧𑌰𑌂 𑌶𑍂𑌰𑌂 𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌮𑍇 𑌦𑌾𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿 ।

𑌶𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌷 𑌮𑌯𑌾 𑌗𑍁𑌪𑍍𑌤𑍋 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌤𑍇𑌜𑌸𑌾 ॥
𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾 𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾𑌰𑌸𑍍𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌨𑍇 ।

𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌶𑍍𑌚𑌾𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌬𑌹𑍁𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌨 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃 ॥
𑌤𑍍𑌰𑌯𑌾𑌣𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌯𑍇𑌨 𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌿𑌂 𑌗𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 ।

𑌨 𑌚 𑌤𑍌 𑌰𑌾𑌮𑌮𑌾𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌶𑌕𑍍𑌤𑍌 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌤𑍁𑌂 𑌕𑌥𑌞𑍍𑌚𑌨 ॥ ௧௧ ॥
𑌨 𑌚 𑌤𑍌 𑌰𑌾𑌘𑌵𑌾𑌦𑌨𑍍𑌯𑍋 𑌹𑌨𑍍𑌤𑍁𑌮𑍁𑌤𑍍𑌸𑌹𑌤𑍇 𑌪𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍 ।

𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑍋𑌤𑍍𑌸𑌿𑌕𑍍𑌤𑍌 𑌹𑌿 𑌤𑍌 𑌪𑌾𑌪𑍌 𑌕𑌾𑌲𑌪𑌾𑌶𑌵𑌶𑌂 𑌗𑌤𑍌 ॥
𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌜𑌶𑌾𑌰𑍍𑌦𑍂𑌲 𑌨 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑍌 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ।

𑌨 𑌚 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌵 ॥
𑌅𑌹𑌂 𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌜𑌾𑌨𑌾𑌮𑌿 𑌹𑌤𑍌 𑌤𑍌 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍌 ।

𑌅𑌹𑌂 𑌵𑍇𑌦𑍍𑌮𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌰𑌾𑌮𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌪𑌰𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌮𑍍 ॥ ௧௪ ॥
𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍇𑌜𑌾 𑌯𑍇 𑌚𑍇𑌮𑍇 𑌤𑌪𑌸𑌿 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌃 ।

𑌯𑌦𑌿 𑌤𑍇 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌲𑌾𑌭𑌂 𑌚 𑌯𑌶𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌭𑍁𑌵𑌿 ॥ ௧௫ ॥
𑌸𑍍𑌥𑌿𑌰𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌸𑌿 𑌰𑌾𑌜𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌰𑌾𑌮𑌂 𑌮𑍇 𑌦𑌾𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿 ।

(அ௯) உன் புதல்வனும் அரச சிரேஷ்டனும், உண்மையான திறல்வாய்ந்தவனும், கன்னுக்குடியிவைத்துக்கொண்டவனும், சூரனும், உடன்பிறந்தாருள் மூத்தவனுமான இராமனை எனக்குக் கொடுக்கத்தகுந்தவனாகிறாய்.

(க௦) இவன் என்னால் காப்பாற்றப்பட்டவனாகி மேலான தனது திறமையால் எந்த அரக்கர் இடையூறு செய்பவர்களோ அவர்களை நாசஞ்செய்வதில் வல்லமை யுடையவனன்றோ.

(கக) எதனால் மூன்று உலகங்களிலும் புகழை யடைவானோ அப்பேர்ப்பட்ட பற்பல வகையான புகழை இவனுக்கு நான் அளிப்பேன்; சந்தேகமில்லை.

(கஉ) அவ் விரு வரக்கரும் இராமனை யடைந்து மிக்க முயற்சி யெடுத்துக்கொண்டும் எதிர்த்து நிற்க வல்லவரல்ல. இராகவனைத்தவிற வேறு ஒரு புருஷன் அவ்விருவரைக் கொல்லுவதற்கு முயற்சிக்கமாட்டான்.

(கங) அரசர்களுள் புலி போன்றவனே! வலியால் கர்வமடைந்தவரும் பாபிகளுமான அவ்விருவரும் யமனுடைய பாசத்தில் அகப்பட்டவராய் மகாத்துமாவாகிய இராமனது வலிமைக்குப் போதாதவரல்லவா.

(கச) அரசே! பிள்ளையிடத்துண்டான அன்பைக் கொல்லுவதற்குரியவனல்ல. நான் உனக்கு பிரதிக்ஞை செய்கிறேன் அந்த அரக்கர் இருவரும் கொல்லப்பட்டவராக அறிவாய்.

(கரு) நான் இராமனை மகாத்துமாவென்றும் உண்மையான திறல்வாய்ந்தவனென்றும் அறிவேன். மிக்க பிரபாவமுடைய வசிஷ்டரும் அறிவார். தவஞ்செய்யும் வனையோரும் அறிவர்.

(கசு) அரசர்களுள் இந்திரன் போன்றவனே! பூமியில் உனக்கு அறத்தின் பெருக்கமும் இருப்பதாக விரும்புவாயேயானால் எனக்கு இராமனைக்கொடுத்தற்குரியனாகிறாய்.

𑌯𑌦𑍍𑌯𑌭𑍍𑌯𑌨𑍁𑌜𑍍𑌞𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌕𑍁𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥 𑌦𑌦𑌤𑍇 𑌤𑌵 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌣𑌃 ।
𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌖𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌤𑌤𑍋 𑌰𑌾𑌮𑌂 𑌵𑌿𑌸𑌰𑍍𑌜𑌯 ।
𑌅𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑌮𑌸𑌂𑌸𑌕𑍍𑌤𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌂 𑌦𑌾𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿 ॥ ௧௭ ॥
𑌦𑌶𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌹𑌿 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌮𑌂 𑌰𑌾𑌜𑍀𑌵𑌲𑍋𑌚𑌨𑌮𑍍 ।

𑌨𑌾𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌲𑍋 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌥𑌾𑌯𑌂 𑌮𑌮 𑌰𑌾𑌘𑌵 ॥ ௧௮ ॥
𑌤𑌥𑌾 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌷𑍍𑌵 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍇 𑌮𑌾 𑌚 𑌶𑍋𑌕𑍇 𑌮𑌨𑌃 𑌕𑍃𑌥𑌾𑌃 ।

𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌸𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌚𑌃 ॥ ௧௯ ॥
𑌵𑌿𑌰𑌰𑌾𑌮 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍇𑌜𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌮𑌤𑌿𑌃 ।
𑌸 𑌤𑌨𑍍𑌨𑌿𑌶𑌮𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌜𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌵𑌚𑌶𑍍𑌶𑍁𑌭𑌮𑍍 ॥ ௨௦ ॥
𑌶𑍋𑌕𑌮𑌭𑍍𑌯𑌗𑌮𑌤𑍍𑌤𑍀𑌵𑍍𑌰𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌷𑍀𑌦𑌤 𑌭𑌯𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃 ।
𑌇𑌤𑌿 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌮𑌨𑍋𑌵𑌿𑌦𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌤𑌦𑌤𑍀𑌵
𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑍁𑌵𑌾𑌨𑍍 । 𑌨𑌰𑌪𑌤𑌿𑌰𑌭𑌵𑌨𑍍𑌮𑌹𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌥𑌿𑌤𑌮
𑌨𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌚𑌚𑌾𑌲 𑌚𑌾𑌸𑌨𑌾𑌤𑍍 ॥ ௨௧ ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌬𑌾𑌲𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌏𑌕𑍋𑌨𑌵𑌿𑌂𑌶𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃 ॥

𑌅𑌥 𑌵𑌿𑌂𑌶𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

𑌤𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌶𑌾𑌰𑍍𑌦𑍂𑌲𑍋 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌾𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌮𑍁𑌹𑍂𑌰𑍍𑌤𑌮𑌿𑌵 𑌨𑌿𑌸𑍍𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌾𑌵𑌾𑌨𑌿𑌦𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍 ॥ ௧ ॥

(௧௬) காகுத்தவம்சத்துதித்த தசரதா! வசிஷ்டரை முதலாகவுடைய உன்னுடைய மந்திரிகள் யாவரும் அநுமதி கொடுத்தால் அதன் பிறகு இராமனை யனுப்புவாய்.

(௧௭) மிக்கப் பிரியமானவனும் தாமரை யிதழ்போன்ற கண்ணுடையவனும் பிள்ளையுமான இராமனை யாகத்திற்காகப் பத்து(இரவுகள்)நாட்கள் கஷ்டப்படாமல் கொடுக்கத்தகுந்தவனாகிறாய்.

(௧௮) இரகுவம்சத்துப் பிறந்த தசரதா! எவ்வாறு இந்த என்னுடைய யாகத்துக்குரியகாலம் தாண்டாதோ அவ்வாறு செய். உனக்கு மங்களம் உண்டாகட்டும் மனதில் துக்கமடையாதே; எனத் தேறுதலாக கூறினார்.

(௧௯) அறத்தில் புத்தியுள்ளவரும், மிக்க பிரபாவமுடையவரும், மகாமுனியுமான விசுவாமித்திரர் இவ்வாறு அறம்பொருளுடன்கூடிய பேச்சைக்கூறி வாளாயிருந்தார்.

(௨௦) அரசசிரேஷ்டன் சுபமான விசுவாமித்திருடைய வார்த்தையைக் கேட்டு, கடுந்துயரமடைந்தான். பயத்துடன் கூடியவனாய்த் துக்கமடைந்தான்.

(௨௧) இவ்வாறு ஹிருதயத்தையும் மனதையும் வெருவாக உடைப்பதான விசுவாமித்திருடைய மொழியைக் கேட்டதும் மரியாதைக்குரியவனும் மனிதர்களுக்கதிபதியுமான தசரதன் துன்புறுத்தப்பட்ட மனத்தனானான். சிங்காதனத்திலிருந்து கொண்டே மிகவும் நடுங்கினான்.

பதினொன்பதாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

இருபதாவது ஸர்க்கம்.

தசரதன் இராமனையனுப்ப மறுத்தல்.

(௧) அரசசிரேஷ்டனான தசரதன் விசுவாமித்திரரின் கதையைச் செவியுற்று ஒரு முகூர்த்தநேரம் மூர்ச்சையடைந்தவனாய்த் தெளிந்து இதனைக்கூறுவானாயினான்.

𑌊𑌨𑌷𑍋𑌡𑌶𑌵𑌰𑍍𑌷𑍋 𑌮𑍇 𑌰𑌾𑌮𑍋 𑌰𑌾𑌜𑍀𑌵𑌲𑍋𑌚𑌨𑌃 ।
𑌨 𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌸𑌹 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍈𑌃 ॥௨॥

𑌇𑌯𑌮𑌕𑍍𑌷𑍌𑌹𑌿𑌣𑍀 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌹𑌂 𑌪𑌤𑌿𑌰𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ।
𑌅𑌨𑌯𑌾 𑌸𑌂𑌵𑍃𑌤𑍋 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌯𑍋𑌦𑍍𑌧𑌾𑌹𑌂 𑌤𑍈𑌰𑍍𑌨𑌿𑌶𑌾𑌚𑌰𑍈𑌃 ॥

𑌇𑌮𑍇 𑌶𑍂𑌰𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾 𑌭𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌮𑍇𑌽𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑌾𑌰𑌦𑌾𑌃 ।
𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌾 𑌰𑌕𑍍𑌷𑍋𑌗𑌣𑍈𑌰𑍍𑌯𑍋𑌦𑍍𑌧𑍁𑌂 𑌨 𑌰𑌾𑌮𑌂 𑌨𑍇𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿 ॥

𑌅𑌹𑌮𑍇𑌵 𑌧𑌨𑍁𑌷𑍍𑌪𑌾𑌣𑌿𑌰𑍍𑌗𑍋𑌪𑍍𑌤𑌾 𑌸𑌮𑌰𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑌨𑌿 ।
𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌨𑍍𑌧𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌤𑌾𑌵𑌦𑍍𑌯𑍋𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑍇 𑌨𑌿𑌶𑌾𑌚𑌰𑍈𑌃 ॥

𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌘𑍍𑌨𑌾 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌚𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌾 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌸𑍁𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾 ।
𑌅𑌹𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌗𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌨 𑌰𑌾𑌮𑌂 𑌨𑍇𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿 ॥ ௬ ॥

𑌬𑌾𑌲𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌕𑍃𑌤𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌨 𑌚 𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑌿 𑌬𑌲𑌾𑌬𑌲𑌮𑍍 ।
𑌨 𑌚𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌬𑌲𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌨 𑌚 𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑌵𑌿𑌶𑌾𑌰𑌦𑌃 ॥ ௭॥

𑌨 𑌚𑌾𑌸𑍌 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌂 𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌃 𑌕𑍂𑌟𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌹𑌿 𑌤𑍇
𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌮𑍍 । 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌹𑌿 𑌰𑌾𑌮𑍇𑌣 𑌮𑍁𑌹𑍂𑌰𑍍𑌤𑌮𑌪𑌿
𑌨𑍋𑌤𑍍𑌸𑌹𑍇 ॥ ௮॥
𑌜𑍀𑌵𑌿𑌤𑍁𑌂 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌶𑌾𑌰𑍍𑌦𑍂𑌲 𑌨 𑌰𑌾𑌮𑌂 𑌨𑍇𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿 ।

𑌯𑌦𑌿 𑌵𑌾 𑌰𑌾𑌘𑌵𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍 𑌨𑍇𑌤𑍁𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌸𑌿 𑌸𑍁𑌵𑍍𑌰𑌤 ॥ ௯॥
𑌚𑌤𑍁𑌰𑌙𑍍𑌗𑌸𑌮𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌮𑌯𑌾 𑌚 𑌸𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌨𑌯 ।

(உ) தாமரைபோன்ற கண்களுடைய எனது இராமன் பதினறுவயதிற்குக் குறைந்தவன் அரக்கர்களுடன் போர் புரியும் ஆற்றல் நான் இவனிடத்துக்காணவில்லை.

(ங) எந்த சைனியத்திற்கு நான் அதிபதியோ (நடத்துபனே) அந்த இச்சைனியம் நிறைந்து இருக்கிறது நான் இதனுல் சூழப்பட்டவனுய்ச் சென்று அரக்கர்களுடன் போர் புரிபவனுகிறேன்.

(ச) சூரர்களும் பராக்கிரமசாலிகளும் அஸ்திரங்களின் வலிமையையறிந்தவர்களுமான என்னுடைய இந்த வேலைக்காரர்கள் அரக்கர் கூட்டங்களுடன் போர்புரிவதற்குத் தகுதியானவர்கள். நீர் இராமனை யழைத்துச் செல்லுவதற்குரியவரல்ல.

(ரு) நானே வில்லுங்கையுமாகக் காப்பாற்றுபவனுகிறேன். எதுவரையில் நான் உயிருடன் இருக்கிறேனே அதுவரையில் போர்முனையில் அரக்கர்களுடன் அமர்புரிவேன்.

(சு) அங்கே நான் வருகிறேன் அந்த தீக்ஷைக்காரியங்கள் இடையூறின்றி நன்கு காப்பாற்றப் பட்டதாக ஆகும். இராமனை அழைத்துச் செல்லுவதற்குரியரல்ல.

(எ) அவன் குழந்தை, படிப்பு முடியாதவன் அல்லவா! பலத்தையும் பலக்குறைவையும் அறியமாட்டான், அஸ்திரங்களின் வலியுடனும் கூடியவனல்ல, அமரிலும் சமர்த்தனல்ல.

(அ) இவன் அரக்கர்களுக்குத் தகுந்தவனல்ல, அவர்கள் நிச்சியமாக மறைந்து போர்புரிபவரல்லவா! முனிவர்களுள் மேலான விசுவாமித்திரரே! இராமனுல் விடப்பட்டவனுப் ஒரு முகூர்த்தகாலமாவது பிழைத்திருப்பதற்கு என்னுல் சாத்தியமில்லை, இராமனை அழைத்துச் செல்லுவதற்குரியரல்ல.

(கூ) நல்ல விரதானுஷ்டானங்களுடைய அந்தணளரே! இராகவனை அழைத்துப் போவதற்கு விரும்பினீ

ஷஷ்டிர்வர்ஷஸஹஸ்ராணி ஜாதஸ்ய மம கௌஶிக ||௧௦||
து:கேநோத்பாதிதஸ்த்வாயம் ந ராமம் நேதுமர்ஹஸி |
சதுர்ணாமாத்மஜாநாம் ஹி ப்ரீதி: பரமிகா மம ||௧௧||
ஜ்யேஷ்டம் தர்மப்ரதாநஞ்ச ந ராமம் நேதுமர்ஹஸி |

கிம்வீர்யா ராக்ஷஸாஸ்தே ச கஸ்ய புத்ராஶ்ச கே ச தே ||
கதம் ப்ரமாணா: கே சைதாந் ரக்ஷந்தி முநிபுங்கவ |

கதஞ்ச ப்ரதிகர்தவ்யம் தேஷாம் ராமேண ரக்ஷஸாம் ||௧௩||
மாமகைர்வா பலைர்ப்ரஹ்மந் மயா வா கூடயோதிநாம் |
ஸர்வம் மே ஶம்ஸ பகவந் கதம் தேஷாம் மயா ரணே || ௧௪||
ஸ்தாதவ்யம் துஷ்டபாவாநாம் வீர்யோத்ஸிக்தா ஹி ராக்ஷஸா: |
தஸ்ய தத்வசநம் ஶ்ருத்வா விஶ்வாமித்ரோऽப்யபாஷத || ௧௫||
பௌலஸ்த்யவம்ஶப்ரபவோ ராவணோ நாம ராக்ஷஸ: |
ஸ ப்ரஹ்மணா தத்தவரஸ்த்ரைலோக்யம் பாததே ப்ருஶம் ||
மஹாபலோ மஹாவீர்யோ ராக்ஷஸைர்பஹுபிர்வ்ரு-
த: ||
௧௬||

ஶ்ரூயதே ஹி மஹாவீர்யோ ராவணோ ராக்ஷஸாதி-
ப: || ஸாக்ஷாத்வைஶ்ரவணப்ராதா புத்ரோ விஶ்ரவஸோ
முநே: || யதா ந கலு யஜ்ஞஸ்ய விக்நகர்தா மஹாபல: ||

ராயின் நால்வகைச் சைனியங்களுடன் கூடிய என்னை யழைத்துப் போம்.

(௧0௨) கௌசிகரே! நான் பிறந்து அறுபதினுயிரம் வருஷங்கள் ஆயின! பின் இவன் மிக்க கஷ்டப்பட்டு பெறப் பட்டவன், இராமனை யழைத்துச் செல்லுவதற்குரிவரல்ல.

(௧௧௨) எனக்கு நான்குபிள்ளைகளுள் இராமனிடத்து அதிக அன்பல்லவா! மூத்தவனும் அறத்தையே முதன்மை யாகக்கொண்டவனுமான இராமனை அழைத்துப்போவதற் குரியவரல்ல.

(௧௨௨) முனிசிரேஷ்டரே! அரக்கர்கள் எவ்வகைப் பராக்கிரமமுடையவர்கள்? எவனது புதல்வர்கள்? அவர்கள் யார்? எவ்வகை யுருவத்தவர்கள்? எவர் இவர்களைக் காப் பாற்றுகிறார்!

(௧௩௨) அந்தணரே! வஞ்சகப்போர்புரியும் அரக்கர் களுக்கு இராமனலாவது என்னுடைய சைன்னியங்களா லாவது கெடுதல் செய்யப்படுவது எப்படி?

(௧௪௨) எவ்விதம் வஞ்சகமனமுடைய அவர்களுடைய சண்டையில் நான் நடந்துகொள்ளவேண்டியது? அரக்கர் கள் தம் வலிமையால் கர்வமடைந்தவரல்லவா? பகவானே! யாவற்றையும் எனக்குத் தெளிவாகக்கூறும்" என்றிறைஞ் சினர்.

(௧௫) விசுவாமித்திர முனிவர் அவனுடைய மொழி யைக்கேட்டு இணையன பதிலுரைத்தார்.

(௧௬௨) இராவணனெனப் பெயர் பெற்றவன் அரக்கன், புலஸ்திய பிரஜாபதி வம்சத்தில் உண்டானவன், அவன் அதிக வலிவாய்ந்தவன்; மிக்க திறலுடையவன்; அநேக அரக்கர்களால் சூழப்பெற்றவன்; அவன் பிரமனால் வரமளிக் கப் பெற்றவனாய் மூவுலகையும் மிக்க துன்புறுத்துகிறான்.

(௧௭௨-௧௮)அவன் குபேரனுடைய நேரான தம்பி, விசுர வசு முனிவரின் புதல்வன்; மிக்க பராக்கிரமசாலி; அவன்

തേന സഞ്ചോദിതൌ തൌ തു രാക്ഷസൌ ച മഹാബലൌ
മാരീചശ്ച സുബാഹുശ്ച യജ്ഞവിഘ്നം കരിഷ്യതഃ॥

ഇത്യുക്തോ മുനിനാ തേന രാജോവാച മുനിം തദാ
ന ഹി ശക്തോഽസ്മി സംഗ്രാമേ സ്ഥാതും തസ്യ ദുരാത്മനഃ॥

സ ത്വം പ്രസാദം ധൎമ്മജ്ഞ കുരുഷ്വ മമ പുത്രകേ |
മമ ചൈവാല്പഭാഗ്യസ്യ ദൈവതം ഹി ഭവാൻ ഗുരുഃ॥൨൧॥

ദേവദാനവഗന്ധൎവ്വയക്ഷാഃ പതഗപന്നഗാഃ |
ന ശക്താ രാവണം സോഢും കിം പുനൎമ്മാനവാ യുധി॥൨൨॥

സ ഹി വീൎയ്യവതാം വീൎയ്യമാദത്തേ യുധി രാക്ഷസഃ |
തേന ചാഹം ന ശക്തോഽസ്മി സംയോദ്ധും തസ്യ വാ ബലൈഃ॥
സേനയാ വാ മുനിശ്രേഷ്ഠ സഹിതോ വാ സഹാത്മജൈഃ |

കഥമപ്യമരപ്രഖ്യം സംഗ്രാമാണാമകോവിദം ।
ബാലം മേ തനയം ബ്രഹ്മൻ നൈവ ദാസ്യാമി പുത്രകം ।

தான் அரக்கர்களுக்கதிபதியான இராவணன் அவனைப் பற்றி கேள்விப்பட்டிருக்கிறாயல்லவா!

(௧௯) அவன் அதிக வலிமைவாய்ந்தவன் எப்பொழுதும் தானாகவே யாகத்திற்கு இடையூறு இயற்றுபவனாய் இல்லாமல் அதிக பலமுடையவர்களான மாரீசன் சுபாகு என்ற இரு அரக்கர்களையும் தூண்டி யாகத்திற்குத் தடை செய்வான்."

(௨௦) அரசன் விசுவாமித்திர முனிவரால் இவ்வாறு கூறப்பட்டவனாய் முனிவரரை நோக்கி, "கெட்ட சுவபாவமுள்ள அவருடைய சண்டையில் எதிர்த்து நிற்க நான் சக்தி யுடையவனல்ல.

(௨௧) அறத்தை யறிந்தவரே! அப்பேர்ப்பட்ட நீர் என் பிள்ளைக்கும் சொற்பமான பாக்கியமுள்ள எனக்கும் அனுக்கிரகம் செய்யும். தேவரீர் எனது ஆசாரியரும் தெய்வமுமன்றோ.

(௨௨) தேவர்கள் அரக்கர்கள் கந்தர்வர்கள், யக்ஷர்கள், பக்ஷிகள், சர்ப்பங்கள் எவையுமே சண்டையில் இராவணனைத் தாங்குவதற்கு வலியுடையவையல்லவெனில் மனிதர்கள் எவ்விதம் பொறுத்துக்கொள்ளக்கூடும்.

(௨௩) முனிவர்களுள் உத்தமரே! இராவணனென்னு மரக்கன் போரில் பராக்கிரமசாலிகளின் வலிமையை வலித்துக்கொள்ளுவானன்றோ! நான் சைனியத்துடன் கூடியாவது, என் பிள்ளைகளுடன் கூடிக்கொண்டாவது இராவணனோடாவது அல்லது அவனது சைனியங்களுடனாவது போர் செய்வதற்கு திறமையுடையவனல்ல.

(௨௪) பிராமணரே! தேவர்களுக்குச் சமானமானவனும், போரை அறியாதவனும் குழந்தையும் புத்தாய நகரத்திலிருந்து என்னைத் தவிர்ப்பவனுமான எனது பிள்ளையை எவ்வாறாயினும் கொடுக்கவேமாட்டேன்.

[illegible] ॥
[illegible] ।

[illegible] ॥ ௨௬ ॥
[illegible]

இதி [illegible]
[illegible] ।
[illegible] ॥ ௨௭ ॥

இதி ஶ்ரீபாலகாண்டே விம்ஶஸ்ஸர்க:

அத ஏகவிம்ஶஸ்ஸர்க:

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௧ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௨ ॥

[illegible] ।
[illegible] ப்ரதிஜ்ஞா: [illegible] ॥ ௩ ॥

(உஙு) போரில் யமனை நிகர்த்த சுந்த உபசுந்தர்களின் பிள்ளைகளான அவர்களிருவரும் உமக்கு யாகத்திற்கு இடையூறு விளைப்பவர்கள் அன்றோ; ஆகவே என் பிள்ளையைக் கொடுக்கவேமாட்டேன்.

(உசுஉ) மாரீசனும் சுபாகுவும் பெருந்திறல் வாய்ந்தவர்கள்; நன்கு பயின்றவர்கள்; நான் நண்பர்கள் கூட்டத்துடன் அவர்களுள் ஒருவனுடன் போர்செய்பவனாக ஆவேன்; என்றார்.

(உஎஉ) இவ்வாறான மனிதர்களுக்கு அரசனான தசரதன் பிதற்றலிலிருந்து பிராமண சிரேஷ்டனான குசிகன் பிள்ளைக்கு கடுஞ் சினம் உண்டாயிற்று. யாகத்தில் நன்கு ஓமம் செய்யப்பட்டதும், நெய்யினால் நனைக்கப்பட்டதுமான நெருப்புப்போல மகரிஷியின் கோபத்தீயானது மூண்டெரிய விட்டதாக ஆயிற்று.

இருபதாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

இருபத்தோராவது ஸர்க்கம்.

வசிஷ்டர் வார்த்தை.

(க) காதலால் தழுதழுத்த வார்த்தைகளுடைய அவருடைய மொழியைக் கேட்டு கௌசிகர் கோபத்துடன் கூடியவராய் பூமிக்கு அதிபதியான தசரதனை நோக்கி இதனைப் பதிலுரைத்தார்.

(உ) முதலில் நான் கோரியதை நீ ஒப்புக்கொண்டு உன் பிரதிக்ஞையை வீணாக்குவதற்கு விரும்புகிறாய் இந்த மாறுபாடானது இரகுவம்சத்துதித்தவர்களுடைய இந்தக்குலத்திற்குத் தகுந்ததில்லை.

(ங) அரசே! இது உனக்குச்சரியானால் நான் வந்தவாறே போவேன். காகுத்தவம்சத் துதித்தவனே! பொய்யான பிரதிக்ஞையுடையவனாக பந்துக்களுடன் கூடிச்சுகமாக விருப்பாய்" என்று.

தஸ்யைரோஷவாந் தஸ்ய விஶ்வாஸித்ருஸ்ய யீசத: ।
அவாயுவஸ்யாக்ருக்ஷஸ்ா விவெஶவ ஹயம்ஸர்நாநு ‖ ச ‖

த்ருஷ்டாரூவஞ்ஞவிஜ்ஞாய ஜமத்ஸவபு உஷாக்ருஷ்டி: ।
க்ருவதிம்ஸர்வ்ரதோயீரோவஸிஷ்டோவாக்ருஞ்ஞவீச ‖

ஜக்ஷாகஷிணாம் கர்லெஜாதஸ்யாக்ஷாஜபுஜவாவர: ।
யூதிஶாநு ஸர்வ்ரதநக்ஞீச ஙயசபும்ஷா தர்சஷபுவஸி ‖ சு ‖

த்ரிஷரோஷகெஷர்விவ்யா தொயசபுதாஜதிரா வவ ।
ஸ்வயசபும்வ்ருதிவத்ருஸ்ஸநாயசபும்வோஜர்சஷபுவஸி ‖ எ ‖

ஸம்ஶ்ருர்வெத்ருவம்கஸிஷ்யாஹீத்ருகர்வபுாணஸ்யராவவ ।
ஜஷ்டாவசிதபு வயொஹசியாத்தஸாஜ்ராசம்விஸஜபுய ‖

க்ருதாஸ்த்ரச க்ருதாஸ்த்ரம்வா நெநநம் ஶக்ஷ்யஷீராக்ஷஸா: ।
மர்த்யாம் கர்பீகவர்த்ருணஜ்ஞுநெநாாத்ருதம்யஒ ‖ சூ ‖

ஷஷிவித்ருஷ வாஙோபு ஷஷவீயபுவத ம்வர: ।
ஷஷ வைர்ஜ்யாயிகொஜாம்க தவஸஸ்ஜு வராயணு ‖
ஷவிஷாZஸ்த்ராநு விவிபாஸ்க்கீ ஜெத்ரு ஜு:கெ்ரு ஸஸவ
ராவவிர । ஜெநநசந்ருடி வாஜாதெந்தி நவெத்ஸவிஞிவ
கெவந ‖
கக ‖

நவிசவா நஷபுயஜெஙிஙாஸரா நவராக்ஷஸா ।
மஙஸபுயக்ஷஜ்ரவரா: ஸகிஙரசஷோரமா: ‖ கஉ ‖

(ச) புத்திமானான அந்த விசுவாமித்திரர் சீற்றத்தால் சூழப்பட்டவராயிருக்கையில் பூமிமுழுவதும் கலங்கியது தேவர்களும் அச்சமடைந்தனர்.

(ரு) பூஜிக்கத்தகுந்த ரிஷியும் நல்ல விரதங்களுடையவரும் தைரியமுடையவருமான வசிஷ்டர் உலகம் முழுவதும் நடுங்கியதாக வறிந்து அரசனை நோக்கி இதனைக் கூறலுற்றார்.

(சா) இக்ஷ்வாகுக்களுடைய குலத்தில் பிறந்தவனும் இரண்டாவதான அறக்கடவுள் போன்றவனும், தைரியமுடையவனும், ஐசுவரிய முடையவனுமான நீ அறத்தைக் கெடுக்க தகுந்தவனில்லை.

(எ) இரகு வம்சத்தில் பிறந்தவனே! நீ மூன்று உலகங்களிலும் அறத்தின் ஆற்றில் ஒழுகுபவன் என்று பெயர் பெற்றவன். உன் குலதர்மத்தை யடைந்து நில், அறத்தைத் தாங்குவதற்குத் தகுந்தவனில்லை.

(அ) இரகுவம்சத்தி லுதித்தவனே! இவ்வாறு செய்வேன் எனப் பிரதிக்ஞை செய்து அதனைச் செய்யாதவனுக்கு யாகம் செய்தல், குலம் கிணறு முதலிய வெட்டும் தருமம் செய்தல் வீணாகும், ஆகவே இராகவனைக் கொடு.

(கூ) அஸ்திரப்பயிற்சியுடையவனுவது இல்லாதவனுவது ஆகட்டும் குசிகன் பிள்ளையால் காப்பாற்றப்பட்ட இவனை மண்டி யெரியும் அக்கினியால் பாதுகாக்கப்பட்ட அமிருதம் போல, அரக்கர்கள் துன்புறுத்தும் ஆற்றலுடையாரல்லர்

(க0-கஉ) இவர் உருவெடுத்த அறக்கடவுள். இவர் பராக்கிரம முடையவர்களுள் மேலானவர், இவர் உலகில் புத்தியால் உயர்ந்த தவத்திற்கு உறைவிடம், அசையும் அசையாப்பொருள்களுடன் கூடின மூன்று உலகங்களிலும் உள்ள பற்பல விதமான அஸ்திரங்களை அறிவார். வேறு மனிதன் இவரை யறியமாட்டான், எவராவது அறியக்

ஸர்வாஸ்த்ராணி க்ருஶாஶ்வஸ்ய புத்ரா: பரமதார்மிகா: |
கௌஶிகாய புரா தத்தா யதா ராஜ்யம் ப்ரஶாஸதி ॥ க௩ ॥

தேபி புத்ரா: க்ருஶாஶ்வஸ்ய ப்ரஜாபதிஸுதாஸுதா: |
நைகரூபா மஹாவீர்யா தீப்திமந்தோ ஜயாவஹா: ॥

ஜயா ச ஸுப்ரபா சைவ தக்ஷகந்யே ஸுமத்யமே |
தே ஸுவாதேஸ்த்ரஶஸ்த்ராணி ஶதம் பரமபாஸ்வரம் ॥

பஞ்சாஶதம் ஸுதாம்ல்லேபே ஜயா நாம வராந் புரா |
வதாயாஸுரஸைந்யாநாமமேயாந் காமரூபிண: ॥

ஸுப்ரபாஜநயச்சாபி புத்ராந் பஞ்சாஶதம் புந: |
ஸம்ஹாராந் நாம துர்தர்ஷாந் துராக்ராமாந் பலீயஸ: ॥

தாநி சாஸ்த்ராணி வேத்த்யேஷ யதாவத் குஶிகாத்மஜ: |
அபூர்வாணாம் ச ஜநநே ஶக்தோ பூயஶ்ச தர்மவித் ॥

ஏவம்வீர்யோ மஹாதேஜா விஶ்வாமித்ரோ மஹாயஶா: |
ந ராமகமநே ராஜந் ஸம்ஶயம் கந்துமர்ஹஸி ॥ க௯ ॥

கூடாதவர் தேவர்களும் சில ரிஷிகளும் அசுரர்களும் அரக்கர்களும் கின்னரர்களுடன் கூடின வலிபொருந்திய சர்ப்பங்களும் கந்தர்வர்களும் இவர் திறமையையறியார்.

(கங) முற்காலத்தில் விசுவாமித்திரமுனிவர் இராச்சியபரிபாலனம் செய்து கொண்டிருக்கையில் மிக்க தர்மசுவபாவமுடையவர்களான பிருசாசுவருடைய பிள்ளைகள் இவருக்கு அஸ்திரங்கள் யாவற்றையும் அளித்தார்.

(கச) அந்த பிருசாச்வருடைய பிள்ளைகளோ தக்ஷப் பிரஜாபதியின் குமாரியின் பிள்ளைகள் பலவித உருவங்களுடைவர்கள் பெருந்திறல் வாய்ந்தவர்கள் காந்தியுடையவர்கள் வெற்றி பெற்றவர்கள்.

(கரு) ஜயை சுபிரபை என்ற அழகிய இடையுடைய தக்கன் புதல்விகளிருவர் மிக்க பிரகாசிக்கும் நூறு அஸ்திர சஸ்திரங்களை யுண்டாக்கினர்.

(கசா) முன் காலத்தில் ஜயையெனப் பெயர் பெற்றவள் அசுரசைனியங்களைக் கொல்லுவதற்காக அதிகமானவர்களும் அளவற்ற ஆற்றலுடையவர்களும் விரும்பிய உருவமெடுக்கவல்லவருமான ஐம்பது பிள்ளைகளை யடைந்தாள்.

(கஎ) மீண்டும் பிரபையும் சங்கரிப்பவர் என்ற எதிர்க்க முடியாதவரும், ஜெயிக்க முடியாதவரும், மிக்க வலியுடையவருமான ஐம்பது பிள்ளைகளை யீனருள்.

(கஅ) இந்த குசிகன் பிள்ளை அந்த (நூறு) அஸ்திரங்களை நன்கு அறிவார். அறமறிந்த அவர் மறுபடியும் புதிய அஸ்திரங்களை யுண்டாக்குவதில் சமர்த்தர்.

(கக) விசுவாமித்திரர் இவ்வித வலியுடையவர், மிக்க பிரபாவ முடையவர், அதிகப் புகழ்படைத்தவர், அரசே! இராமன் அவருடன் செல்லுவதில் சந்தேகப்படத்தகுந்ததல்ல.

𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑍇 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌚 𑌕𑍁𑌶𑌿𑌕𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌃 ।
𑌤𑌵 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌹𑌿𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌮𑍁𑌪𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌯𑌾𑌚𑌤𑍇 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌵𑌚𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍋 𑌰𑌘𑍁𑌵𑍃𑌷𑌭𑌶𑍍𑌚
𑌮𑍁𑌮𑍋𑌦 𑌭𑌾𑌸𑍍𑌵𑌰𑌾𑌙𑍍𑌗𑌃 । 𑌗𑌮𑌨𑌮𑌭𑌿𑌰𑍁𑌰𑍋𑌚 𑌰𑌾𑌘𑌵𑌸𑍍𑌯
𑌪𑍍𑌰𑌥𑌿𑌤𑌯𑌶𑌾𑌃 𑌕𑍁𑌶𑌿𑌕𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌾𑌯 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾 ॥ ௨௧ ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌬𑌾𑌲𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌏𑌕𑌵𑌿𑌂𑌶𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

𑌅𑌥 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌵𑌿𑌂𑌶𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

𑌤𑌥𑌾 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑍇 𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑌤𑌿 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌦𑌶𑌰𑌥𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌵𑌦𑌨𑍋 𑌰𑌾𑌮𑌮𑌾𑌜𑍁𑌹𑌾𑌵 𑌸𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑌮𑍍 ॥ ௧ ॥
𑌕𑍃𑌤𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌯𑌨𑌂 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌦𑌶𑌰𑌥𑍇𑌨 𑌚 ।
𑌪𑍁𑌰𑍋𑌧𑌸𑌾 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑍇𑌨 𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑍈𑌰𑌭𑌿𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ ௨ ॥
𑌸 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌨𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌘𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌦𑌶𑌰𑌥𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾 ।
𑌦𑌦𑍌 𑌕𑍁𑌶𑌿𑌕𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌸𑍁𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍇𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 ॥ ௩ ॥
(𑌤𑌤𑍋 𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑍇𑌨 𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑍈𑌰𑌭𑌿𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑌃 ।
𑌕𑍂𑌟𑌾𑌯 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾𑌯𑌽𑌹𑌮𑍍 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌦𑌶𑌾𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌹𑌵𑌤𑍍) ॥
𑌤𑌤𑍋 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌃 𑌸𑍁𑌖𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑍋 𑌨𑍀𑌰𑌜𑌸𑍍𑌕𑍋 𑌵𑌵𑍌 𑌤𑌦𑌾 ।
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌗𑌤𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌰𑌾𑌮𑌂 𑌰𑌾𑌜𑍀𑌵𑌲𑍋𑌚𑌨𑌮𑍍 ॥ ௪ ॥
𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌵𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌰𑍍𑌮𑌹𑌤𑍍𑌯𑌾𑌸𑍀𑌤𑍍 𑌦𑍇𑌵𑌦𑍁𑌨𑍍𑌦𑍁𑌭𑌿𑌨𑌿𑌸𑍍𑌵𑌨𑌃 ।
𑌶𑌙𑍍𑌖𑌦𑍁𑌨𑍍𑌦𑍁𑌭𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌘𑍋𑌷𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌤𑍇 𑌤𑍁 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 ॥

(உ0) குசிகன் பிள்ளை ஒருவரே அந்த அரக்கர்களை அடக்குவதில் வல்லமையுடையவர் உன்னுடைய பிள்ளையின் நன்மைக்காக உன்னையடைந்து யாசகங் கேட்கிறார் எனப்புத்தி மதிகூறினார்

(உக) இரகுவம்சத்துதித்தவர்களுள் விருஷபம் போன்ற தசரதனை முனிவருடைய பேச்சினால் கலக்கமற்ற மனதுடையவனாய் ஒளிபொருந்திய உடம்புடன் உவகைகொண்டார். பரவிய புகழ்பெற்ற தசரதனும் தன் புத்தியால் குசிகன் பிள்ளையான விசுவாமித்திரருடன் இராகவன் செல்லச் சம்மதித்தான்.

இருபத்தோராவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

இருபத்திரண்டாவது ஸர்க்கம்.

பலை அதிபலை.

(க) வசிஷ்டர் அவ்வாறு கூறியதும் அரசனான தசரதன் களிததும்பிய முகத்தனாய் தானாகவே இலக்குவனுடன் கூடின இராமனை யழைத்தான்.

(உ.ங) அரசனான தசரதன் தாயாலும் தகப்பனான தசரதனாலும் செய்யப்பட்ட மங்களாசரண முடையவனும் புரோகிதனான வசிஷ்டனால் சுபமளிக்கும் மந்திரங்களால் ஜபிக்கப்பட்டவனும் பிரியனுமான பிள்ளையை உச்சிமோந்து மணம் பூரித்தவனாய்க் குசிகன் பிள்ளைக்குக் கொடுத்தான்.

(ச) அச்சமயம் விசுவாமித்திரரை யடைந்த தாமரைக்கண்ணனான இராமனைக்கண்ட காற்று தேகத்திற் சுகமாகவும், புழுதியின்றியும் வீசியது.

(ரு) மகாத்துமாவான இராமன் சென்றபொழுது தேவதுந்துபியின் கோஷத்துடன் கூடிய பெரிய புஷ்பமாரியும் பெய்தது, துந்துபியும் கலந்து முழங்கியது.

𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌯𑌯𑌾 𑌵𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌤𑌤𑍋𑌰𑌾𑌮𑍋 𑌧𑌨𑍁𑌰𑍍𑌧𑌰𑌃 ।
𑌕𑌾𑌕𑌪𑌕𑍍𑌷𑌧𑌰𑍋 𑌧𑌨𑍍𑌵𑍀 𑌤𑌂𑌚 𑌸𑍌𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌨𑍍𑌵𑌗𑌾𑌤𑍍॥ ௬॥

𑌕𑌲𑌾𑌪𑌿𑌨𑍌 𑌧𑌨𑍁𑌷𑍍𑌪𑌾𑌣𑍀 𑌶𑍋𑌭𑌯𑌾𑌨𑍌 𑌦𑌿𑌶𑍋𑌦𑌶 ।
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌶𑍀𑌰𑍍𑌷𑌾𑌵𑌿𑌵 𑌪𑌨𑍍𑌨𑌗𑍌॥ ௭॥
𑌅𑌨𑍁𑌜𑌗𑍍𑌮𑌤𑍁𑌰𑌕𑍍𑌷𑍁𑌦𑍍𑌰𑍌 𑌪𑌿𑌤𑌾𑌮𑌹𑌮𑌿𑌵𑌾𑌶𑍍𑌵𑌿𑌨𑍌 ।

𑌤𑌦𑌾 𑌕𑍁𑌶𑌿𑌕𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌂𑌤𑍁 𑌧𑌨𑍁𑌷𑍍𑌪𑌾𑌣𑍀 𑌸𑍍𑌵𑌲𑌙𑍍𑌕𑍃𑌤𑍌॥
𑌬𑌦𑍍𑌧𑌗𑍋𑌧𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑍌 𑌖𑌡𑍍𑌗𑌵𑌨𑍍𑌤𑍌 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑍀 ।
𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑍌𑌚𑌾𑌰𑍁𑌵𑌪𑍁𑌷𑍌𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑌰𑍌𑌰𑌾𑌮𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑍌॥
𑌅𑌨𑍁𑌯𑌾𑌤𑍌 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑍌 𑌶𑍋𑌭𑌯𑍇𑌤𑌾 𑌮𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑌿𑌤𑍌 ।
𑌸𑍍𑌥𑌾𑌣𑍁𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌮𑌿𑌵𑌾𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌾𑌵𑌿𑌵 𑌪𑌾𑌵𑌕𑍀॥ ௧௰॥

𑌅𑌧𑍍𑌯𑌰𑍍𑌧𑌯𑍋𑌜𑌨𑌂 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌰𑌯𑍍𑌵𑌾 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌤𑌟𑍇 ।
𑌰𑌾𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌮𑌧𑍁𑌰𑌾𑌂 𑌵𑌾𑌣𑍀𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋𑌽𑌭𑍍𑌯𑌭𑌾𑌷𑌤॥

𑌗𑍃𑌹𑌾𑌣 𑌵𑌤𑍍𑌸 𑌸𑌲𑌿𑌲𑌂 𑌮𑌾𑌭𑍂𑌤𑍍𑌕𑌾𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌯𑌃 ।
𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌂 𑌗𑍃𑌹𑌾𑌣 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌬𑌲𑌾𑌮𑌤𑌿𑌬𑌲𑌾𑌂 𑌤𑌥𑌾॥

(சு) முன்னடி விசுவாமித்திரர் சென்றார், அதன் பின்னர் வில்லைத்தாங்கிய இராமன் போனான். கன்னுக்குடுமிவைத்துக் கொண்டவனும் வில்லாளியுமான சுமித்திரா தேவியின் பிள்ளை இலக்குவன் இராமனைப் பின்தொடர்ந்தான்.

(எ-அ) அம்பறாத்தூணி யுடையவரும் மூன்று தலைகளுடைய பாம்புகள் போன்றவரும் வில்லைக்கையிற் கொண்டவரும் பத்து திக்குகளிலும் ஒளிவீசிக்கொண்டிருப்பவரும் அற்பர்களல்லாதவருமான அவ்விருவரும் அசுவினீ தேவர்கள் பிரமனைத் தொடருவது போல மகாத்துமாவான விசுவாமித்திரரைப் பின்தொடர்ந்தனர்.

(அ-க0) அப்பொழுது வில்லைக் கையிற்கொண்டவரும் அழகாக ஒப்பனைசெய்து கொண்டவரும், கட்டப்பட்ட கைகவசமும் விரல்கவசமு முடையவரும், கத்தியுடையவரும் அதிக காந்தியுடையவரும், சிறுவர்களும் அழகிய மேனியுடையவரும், சகோதரரும், காந்தியால் பிரகாசித்துக் கொண்டிருப்பவரும் குற்றமற்றவரும் விசுவாமித்திரரைப் பின்தொடர்பவருமான இராமலட்சுமணர்கள் தேவனும் மனதினால் நினைக்கவியலாதவனுமான சிவபிரானைப் பின்தொடர்ந்த நெருப்பிலுண்டான இருகுழவிகளெனப் பிரகாசித்துக் கொண்டிருந்தனர்.

(கக) பாதிக்கு மேற்பட்ட யோசனைதூரம் சென்று சரயுநதியின் தென்கரையில் விசுவாமித்திரர் இராமா என மனதிற்கினிமையாக விளித்து.

(கஉ) குழந்தாய் ஜலத்தை யெடுத்துக்கொள், காலதாமதம் வேண்டாம், நீ மந்திரகளின் சேர்க்கையான பலை யென்னும் வித்தையையும் அவ்வாறே அதிபலை யென்பதையும் எடுத்துக் கொள்.

𑌨𑍃𑌪𑍇𑌶 𑌭𑌜𑍍𑌵𑌰𑍋𑌵𑌾 𑌤𑍇 𑌨 𑌰𑌡𑍇𑌵𑌵𑌶𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌵𑌯𑌚𑍍𑌯𑌃 ।
𑌨𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌤𑍍𑌤𑌂𑌵𑌾 𑌯𑌷𑍍𑌚𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌞𑍍𑌜𑌿 𑌕𑍈𑌨𑍍𑌰𑍍𑌯𑌤𑌾𑌃 ॥

𑌨𑌬𑌾𑌹𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌸𑍍𑌦𑍍𑌰𑌶𑌾 𑌵𑍀𑌯𑍇𑌚𑍍 𑌵𑍍𑌰𑌯𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌦𑌤𑍍𑌵𑌿 𑌕𑌸𑍍𑌵𑌨 ।
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌷𑍁 𑌲𑍋𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌵𑍈 𑌰𑌾𑌦 𑌨𑌹𑍇𑌤𑍍𑌸𑌦𑍍𑌰𑌶 𑌸𑍍𑌤𑌵 ॥
𑌨𑌸𑌳𑌹𑌾𑌶𑍍𑌯 𑌨𑌦𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍍𑌯 𑌨𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍇𑌨𑌬𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌨𑍀𑌸𑍍𑌵𑌯𑌿 ।
𑌕𑌨𑌾𑌤𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌵𑌕𑍍𑌕𑌵𑍍𑌯 𑌸𑌦𑌾𑌰𑍋𑌕𑌤𑌵𑌾𑌨𑌵 ॥

𑌣𑌤𑌲𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑌯𑍇 𑌪𑍁𑌰𑍇𑌸𑍍𑌵 𑌹𑌵𑌿𑌤𑌾 𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌿 𑌤𑍇 𑌸𑌦𑌃 ।
𑌬𑌹𑍁𑌾 𑌕𑌤𑍍𑌰𑌿𑌬𑍁𑌰𑍇𑌚𑌵 𑌸𑌵𑌚𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌦𑌾𑌤𑌰𑌳 ॥
𑌕𑍍𑌷𑌰𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌸 𑌨𑌤𑍇 𑌰𑌾𑌦 𑌹𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍇 𑌨𑌰𑌾𑌤𑍍𑌤𑌦𑌃 ।
𑌬𑌹𑍁𑌾 𑌦𑌤𑍍𑌰𑌿𑌬𑌯𑍁𑌂 𑌕𑍈𑌚𑌵 𑌪𑌂𑌤𑌃 𑌪𑌯𑌿 𑌰𑌾𑌘𑌵 ॥ ௧௮ ॥

𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑌯 𑌦𑌯𑍀𑌯𑌾𑌤𑍇 𑌯𑌶 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌪𑍍𑌯𑌤𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌪𑌯𑌿 ।
𑌵𑌿𑌤𑌾𑌦𑌮𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌮𑍍𑌯𑍇𑌤𑍇 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍇𑌜𑌸𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍇 ॥
𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌤𑌰𑍍𑌂 𑌤𑌵 𑌕𑌾𑌕𑍍𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌦𑍍𑌰𑌶𑌸𑍍𑌵𑌂 𑌮𑌿𑌯𑌾𑌦𑌿𑌕 ।

𑌕𑌾𑌦𑌂 𑌬𑌮𑌰𑍍𑌗𑌰𑍍𑌣𑌾𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑍇𑌚𑍍 𑌕𑌯𑍇𑌯𑍍𑌯𑍇𑌤𑍇 𑌨𑌾𑌤𑍍𑌰𑌸𑌂
𑌶𑌯𑌃 ॥ 𑌤𑌪𑌸𑌾 𑌸𑌂𑌮𑍍𑌯𑍇𑌤𑍇 𑌕𑍈𑌚𑍇𑌤𑍇 𑌬𑌮𑌰𑍍𑌰𑌡𑍇
𑌹𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌃 ।
௧௯ ॥

𑌤𑌤𑍋 𑌰𑌾𑌜𑍋𑌜𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌾𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌮𑍍𑌯𑌷𑍍𑌵𑌦𑌨𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍍𑌵𑌃 ॥
𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌜𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌤𑍇 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑍇 𑌦𑌮𑍇𑌷𑍁 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌵𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌨𑌃 ॥

(கக) உனக்குக் களைப்பு உண்டாகாது, தாபமும் உண்டாகாது, உருவத்தின் மாறுபாடும் உண்டாகாது தூங்கினாலும் மறந்திருந்தாலும் உன்னை அரக்கர் எதிர்க்கமாட்டார்.

(கச) "இராமா! கையினுடைய வலியில் உனக்கு நிகரானவன் எவனும் உலகில் இரான், மூன்று உலகங்களிலும் உனக்கு ஒப்பானவன் இல்லாமற் போவான்.

(கரு) "பாவமற்றவனே! உலகில் உனக்குச் சமானமானவன் அழகிலும் சாமர்த்தியத்திலும் அறிவிலும் புத்தியால் தீர்மானஞ் செய்வதிலும், பதிலுரைக்கவேண்டிய காரியத்திலும் எவனும் இல்லை.

(கசு) "இந்த வித்தையிரண்டும் பெற்றதும் உனக்கு ஒப்பானவன் இல்லை, இனிமேலும் உண்டாகமாட்டான் பலையும் அதிபலையும் எல்லா அறிவுக்கும் தாய் போன்றவை.

(கஎ) "மனிதர்களுள் உத்தமனே! இராகவா பலையையும் அதிபலையையும் நினைத்துக் கொண்டிருக்கும் உனக்கு வழியில் பசிதாகம் உண்டாகாது.

(கஅ) "இரண்டு வித்தையையும் மனதில் நினைக்கும் உனக்கு புகழும் உண்டாகும் பிரபாவத்துடன் கூடின இந்த இரண்டு வித்தைகள் பிரமனது பெண்களல்லவா! தர்மவானான காகுத்தா! இவற்றைப் பெறுவதற்கு தகுந்தவன் நீயேயன்றோ.

(ககூ "இவை பலகுணங்களுடையவை, யாவையும் அதிகமாக உன்னிடமுள்ளவை, இந்த விஷயத்தில் சந்தேகமில்லை, தவத்தாலடையப்பட்ட இவையும் பற்பல குணங்களுடையவையாக ஆகின்றன என அவற்றைப் புகழ்ந்துரைத்தார்.

(உ0) அதன் பின்னர் இராமன் ஜலத்தைத் தொட்டு உவகைகொண்ட முகத்தனாய், சுத்தனாய்,பரமாத்தும தியா

𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌸𑌮𑍁𑌦𑌿𑌤𑍋 𑌰𑌾𑌮𑌃 𑌶𑍁𑌶𑍁𑌭𑍇 𑌭𑍂𑌰𑌿𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌃॥ ௨௧॥
𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌰𑌶𑍍𑌮𑌿𑌰𑍍 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌶𑌰𑌦𑍀𑌵 𑌦𑌿𑌵𑌾𑌕𑌰𑌃।
𑌗𑍁𑌰𑍁𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌨𑌿𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯 𑌕𑍁𑌶𑌿𑌕𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑍇॥

𑌊𑌷𑍁𑌸𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌰𑌜𑌨𑍀𑌂 𑌤𑍀𑌰𑍇 𑌸𑌰𑌯𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌸𑍁𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌯𑌃।
𑌦𑌶𑌰𑌥𑌨𑍃𑌪𑌸𑍂𑌨𑍁𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌤𑍃𑌣𑌶𑌯𑌨𑍇𑌽𑌨𑍁
𑌚𑌿𑌤𑍇 𑌸𑌹𑍋𑌷𑌿𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍॥ ௨௯॥
𑌕𑍁𑌶𑌿𑌕𑌸𑍁𑌤𑌵𑌚𑍋𑌽𑌨𑍁𑌲𑌾𑌲𑌿𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑍁𑌖𑌮𑌿𑌵 𑌸𑌾
𑌵𑌿𑌬𑌭𑍌 𑌵𑌿𑌭𑌾𑌵𑌰𑍀 𑌚॥ ௩௦॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌬𑌾𑌲𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌵𑌿𑌂𑌶𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃॥

𑌅𑌥 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌵𑌿𑌂𑌶𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌶𑌰𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃। 𑌅𑌭𑍍𑌯𑌭𑌾𑌷𑌤 𑌕𑌾𑌕𑍁𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑍌 𑌶𑌯𑌾𑌨𑍌 𑌪𑌰𑍍𑌣𑌸𑌂𑌸𑍍𑌤𑌰𑍇॥ ௧॥
𑌕𑍌𑌸𑌲𑍍𑌯𑌾 𑌸𑍁𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾 𑌰𑌾𑌮 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇। 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠 𑌨𑌰𑌶𑌾𑌰𑍍𑌦𑍂𑌲 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌦𑍈𑌵𑌮𑌾𑌹𑍍𑌨𑌿𑌕𑌮𑍍॥ ௨॥

𑌤𑌸𑍍𑌯𑌰𑍍𑌷𑍇𑌃 𑌪𑌰𑌮𑍋𑌦𑌾𑌰𑌂 𑌵𑌚𑌶𑍍𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨𑍃𑌪𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑍌।
𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑍃𑌤𑍋𑌦𑌕𑍌 𑌵𑍀𑌰𑍌 𑌜𑍇𑌪𑌤𑍁𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌜𑌪𑌮𑍍॥

னத்திலிருக்கும் அந்த மகரிஷியிடத்திருந்து அந்த வித்தைகளைப் பெற்றுக் கொண்டான்.

(உகஉ-உஉ) குசிகன் பிள்ளையான விசுவாமித்திராரிடத்து ஆசிரியருக்குரிய மரியாதைகள் யாவற்றையும் செய்து வித்தைகளால் களிப்புக்கொண்ட இராமன் சாத்காலத்தில் ஆயிரங்கிரணங்களுடைய பகவான் சூரியனைப் போல அதிக காந்திவாய்ந்தவனாய் விளங்கினான்.

(உரு) சாயுநதிக்கரையில் மூவரும் அன்றிரவு பிக்கச் சுகமாகத்தங்கினார். பரப்பப்பட்ட புல் படுக்கையில் பக்கத்தில் படுத்தவரும் விசுவாமித்திருடைய பேச்சினால் தூங்கச்செய்யப் பட்டவருமான தசரத ராஜனது பிள்ளைகளுள் மேலான இராமலட்சுமணர்களுக்கு அந்த இரவு சுகமாகவிருந்தது.

இருபத்திரண்டாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

இருபத்திமூன்றாவது ஸர்க்கம்

மன்மதன்.

(க-உ) பொழுது புலர்ந்ததும் மகாமுனியான விசுவாமித்திரர் புற்படுக்கையில் தூங்கும் ககுத்தவம் சத்துரிக்த இராமலக்ஷமணரைப் பார்த்து, "கௌசல்யையின் நற்புத்திரனான இராமா! கிழக்கில் சந்தியாகாலம் ஆரம்பிக்கிறது. மனிதர்களுள் உத்தமனே எழுந்திரு, தேவதைகளைக்குறித்துச் செய்யப்படும் நித்தியகர்மங்கள் செய்ய வேண்டும்." எனக்கூறினார்.

(ங) ரிஷியினுடைய மிகுந்த கம்பீரமான பேச்சைக் கேட்டு வீரர்களான அரசகுமாரர் நீராடி நீரில் கிரியைகள் செய்தவராய் சிறந்த ஜபத்தை ஜபித்தனர்.

𑌕𑍃𑌤𑌾𑌹𑍍𑌨𑌿𑌕𑍌 𑌮𑌹𑌾𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑍌 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑌪𑍋𑌧𑌨𑌮𑍍।
𑌅𑌭𑌿𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌸𑌂𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑍌 𑌗𑌮𑌨𑌾𑌯𑌾𑌭𑌿𑌤𑌸𑍍𑌥𑌤𑍁𑌃॥ ௪॥

𑌤𑍌 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌤𑍌 𑌮𑌹𑌾𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑍌 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑌥𑌗𑌾𑌂 𑌨𑌦𑍀𑌮𑍍।
𑌦𑌦𑍃𑌶𑌾𑌤𑍇 𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌰𑌯𑍍𑌵𑌾𑌃 𑌸𑌙𑍍𑌗𑌮𑍇 𑌶𑍁𑌭𑍇॥

𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌪𑌦𑌂 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌮𑍃𑌷𑍀𑌣𑌾𑌮𑍁𑌗𑍍𑌰𑌤𑍇𑌜𑌸𑌾𑌮𑍍।
𑌬𑌹𑍁𑌵𑌰𑍍𑌷𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌤𑌪𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌤𑌪𑌃॥

𑌤𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌰𑌮𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍌 𑌰𑌾𑌘𑌵𑍌 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌮𑍍।
𑌊𑌚𑌤𑍁𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌵𑌚𑌃॥ ௭॥
𑌕𑌸𑍍𑌯𑌾𑌯𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌃 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌃 𑌕𑍋 𑌨𑍍𑌵𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌵𑌸𑌤𑍇 𑌪𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍।
𑌭𑌗𑌵𑌞𑍍𑌛𑍍𑌰𑍋𑌤𑍁𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌾𑌵𑌃 𑌪𑌰𑌂 𑌕𑍌𑌤𑍂𑌹𑌲𑌂 𑌹𑌿 𑌨𑍌॥

𑌤𑌯𑍋𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌪𑍁𑌙𑍍𑌗𑌵𑌃।
𑌅𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍂𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌰𑌾𑌮 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌯𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵 𑌆𑌶𑍍𑌰𑌮𑌃॥ ௯॥
𑌕𑌨𑍍𑌦𑌰𑍍𑌪𑍋 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌮𑌾𑌨𑌾𑌸𑍀𑌤𑍍 𑌕𑌾𑌮 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌬𑍁𑌧𑍈𑌃।
𑌤𑌪𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌮𑌿𑌹 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌣𑍁𑌂 𑌨𑌿𑌯𑌮𑍇𑌨 𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌮𑍍॥ ௧௦॥
𑌕𑍃𑌤𑍋𑌦𑍍𑌵𑌾𑌹𑌂 𑌤𑍁 𑌦𑍇𑌵𑍇𑌶𑌂 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌮𑌰𑍁𑌦𑍍𑌗𑌣𑌮𑍍।
𑌧𑌰𑍍𑌷𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌮𑍇𑌧𑌾 𑌹𑍁𑌙𑍍𑌕𑍃𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾॥ ௧௧॥

𑌅𑌵𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑌾 𑌰𑌘𑍁𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨।
𑌵𑍍𑌯𑌶𑍀𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌾𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌗𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌮𑌤𑍇𑌃॥

(௪) மிக்க பராக்கிரமமுள்ள அவர்கள் நித்தியகர்மங் களை முடித்தவராய் தவமே செல்வமாகவுடைய விசுவா மித்திரரை வணங்கிக் களிப்படைந்தவராய் வழிச்செல்லு வதற்குப் புறப்பட்டனர்.

(௫) மிக்க வலியுடைய அவ்விருவரும் அங்கிருந்து கிளம்பியவராய் சரயுநதியின் சுபகரமான சங்கமத்தில் தேவநூலகில் கங்கையென்னும் நதியைக் கண்டனர்.

(௬) அங்கு மிக்க காந்தியுடையவரும் அநேகம் ஆயிரம் வருஷங்கள் மேலான தவஞ்செய்பவருமான ரிஷிகளுடைய புண்ணியமான ஆசிரம பிரதேசத்தைக் கண்டனர்.

(௭-௮) இராம லட்சுமணர் பரிசுத்தமான அந்த ஆசி ரமத்தைக்கண்டு பெருங்களிகொண்டவராய் மகாத்து மவான் அந்த விசுவாமித்திரரை நோக்கி, " புண்ணிய மான இது எவருடைய ஆசிரமம். இதில் எந்தப் புருஷன் தங்கியிருந்தார். பகவானே இதைக்கேட்க விரும்புகிறேன். என்னுடைய ஆவல் அதிகமல்லவா. என்று ஆவலுடன் கேட்டான்.

(௯) அவர்களுடைய மொழியைக்கேட்டு முனிவர்க ளுள் உத்தமரான விசுவாமித்திரர் புன்சிரிப்புக்கொண்டு இராமா! இந்த ஆசிரமம் எவருடையதெனக் கேட்பாய் எனக்கூறி, மன்மதன் உருவுடையவனாக இருந்தான். அவன் அறிந்தோரால் காமனெனப்படுவான். கெட்டபுத்தியுள்ள அவன் இங்கு தவஞ்செய்துகொண்டிருப்பவரும் நியமத் துடன் கூடியவரும், மணம் முடித்தவரும், தேவர் கூட்டங்க ளுடன் போய்க்கொண்டிருப்பவருமான தேவர்களுக்கு நாய கரான சிவனை எதிர்த்தான். அந்த மகாத்துமாவால் கோ பத்தால் அதட்டப்பட்டான்.

(௧௦) இரகுக்களைச் சந்தோஷமாக்குபவனே! கோப மான கண்ணால் எரிக்கப்பட்ட அவனுடைய கெட்ட புத்தி

𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌗𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌹𑌤𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌗𑍍𑌧𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 ।
𑌅𑌶𑌰𑍀𑌰𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌃 𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌾𑌦𑍍𑌦𑍇𑌵𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍇𑌣 𑌹 ॥

𑌅𑌨𑌙𑍍𑌗 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤 𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍃𑌤𑌿 𑌰𑌾𑌘𑌵 ।
𑌸𑌚𑌾𑌙𑍍𑌗𑌵𑌿𑌷𑌯𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌮𑍋𑌚 𑌹 ॥ ௧௪ ॥

𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌃 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑍇𑌮𑍇 𑌮𑍁𑌨𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌰𑌾 ।
𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌪𑌰𑌾 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌪𑌾𑌪𑌂 𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌇𑌹𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌰𑌜𑌨𑍀𑌂 𑌰𑌾𑌮 𑌵𑌸𑍇𑌮 𑌶𑍁𑌭𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨 ।
𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌯𑍋𑌃 𑌸𑌰𑌿𑌤𑍋𑌰𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌹𑍇 𑌵𑌯𑌮𑍍 ॥
𑌅𑌭𑌿𑌗𑌚𑍍𑌛𑌾𑌮𑌹𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌶𑍁𑌚𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌮𑍍 ।
𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌕𑍃𑌤𑌜𑌪𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌹𑍁𑌤𑌹𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌨𑌰𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 ॥ ௧௭ ॥

𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌵𑌦𑌤𑌾𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌪𑍋𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑍇𑌣 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑌾 ।
𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯 𑌪𑌰𑌮𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌾 𑌮𑍁𑌨𑌯𑍋 𑌹𑌰𑍍𑌷𑌮𑌾𑌗𑌮𑌨𑍍 ॥ ௧௮ ॥

𑌅𑌰𑍍𑌘𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌥𑌾𑌤𑌿𑌥𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯 𑌕𑍁𑌶𑌿𑌕𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑍇 ।
𑌰𑌾𑌮𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑌯𑍋𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌦𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌨𑌤𑌿𑌥𑌿𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌮𑍍 ॥

யுடைய சரீரத்திலிருந்த எல்லா அவயவங்களும் சாம்பராயின.

(௧௩) அச்சமயத்தில் மகாத்துமாவான ஈசனால் எரிக்கப்பட்ட அவனுடைய அங்கம் அழிபட்டது. தேவர்களுக்கு ஈசனான அவரால் கோபத்தால் மன்மதன் அனங்கனாய்ச் செய்யப்பட்டானன்றோ.

(௧௪) இராகவா! அது முதற்கொண்டு அவன் அநங்கன் (உடலற்றவன்) என்று அறியப்பட்டான், எவ்விடத்தில் அவன் உடலைவிட்டானோ மிக்கவளம் பொருந்திய அவ்விடமும் அங்கதேசமெனப் பெயர் பெற்றது.

(௧௫) புண்ணியமான இந்த ஆசிரமம் அந்தச் சிவனுடையது இந்த முனிவர் அவருடைய சீடர். அவர் எப்பொழுதும் அறத்தில் மனமுடையவர். அவர்கள் பாபத்தை யறியார்.

(௧௬) (மங்களமான) அழகிய பார்வையுடைய இராமா! நாம் இங்கு இன்றிரவு தங்குவோம். நாளை புண்ணியமான இரு நதிகளின் சங்கமத்தைத் தாண்டுவோம்.

(௧௭) மனித சிரேஷ்டனான இராமா! யாவரும் நீரில் மூழ்கியவராய், ஜபம் செய்தவராய், ஹோமஞ் செய்தவராய், சுத்தர்களாய், புண்ணியமான ஆச்சிரமத்தில் நுழைவோம்" என்றார்.

(௧௮) அங்கே அவர்கள் பேசிக்கொண்டிருக்கையில் முனிகள் தவத்தால் வெகுதூரம் முக்காலத்தையும் பார்க்கக்கூடிய கண்ணினால் (இவர்கள்வருகையை) அறிந்து மிக்க உவகைகொண்டவராய்க் களிப்புடன் எதிர்வந்தனர்.

(௧௯) விசுவாமித்திரருக்கு அர்க்கியமும் பாத்தியமும் அவ்வாறே விருந்தாளிகளுக்குடைய மரியாதையையும் செய்து பிறகு இராமலட்சுமணர்களுக்கும் விருந்தாளிகளுக்குரியவற்றைச் செய்தனர்.

𑌸𑌤𑍍𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌸𑌮𑌨𑍁𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌕𑌪𑌾𑌲𑌿 𑌰𑌵𑌿𑌰𑌞𑍍𑌜𑌯𑌤𑍁 ।
𑌯𑌥𑌾𑌹𑌂 𑌮𑌜𑍍𑌜𑌯𑌤𑍁 𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌨𑌯𑍇𑌷𑍍𑌟 𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥

𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌾𑌸𑌿𑌲𑌿 𑌰𑌾𑌨𑍀𑌤𑌾 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌭𑌿𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍈𑌤 𑌸𑌹 ।
𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌵𑌸𑌤𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌕𑌾𑌦𑍍𑌰𑍍𑌗𑍍𑌰𑍍𑌯𑌮𑌖𑍇𑌦𑍇 𑌤𑌥𑌾 ॥ ௨௧ ॥

𑌕𑌪𑌾𑌲𑌿 𑌰𑌵𑌿𑌰𑌾𑌭𑌾𑌲𑌿 𑌰𑌵𑌿𑌰𑌾𑌮𑌣 𑌨𑍍𑌯𑌵𑌾𑌤𑍍𑌰𑌜𑌣 ।
𑌰𑌭𑌯𑌾𑌭𑌾𑌸 𑌯𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌕𑌣𑌶𑌿𑌕𑍇 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑍍𑌜𑌵𑌃 ॥ ௨௨ ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌦𑌾𑌰𑍁𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌵𑌿𑌂𑌶𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

𑌅𑌥 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌮𑌲𑍇 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌹𑍍𑌨𑌿𑌕 𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑌯𑌃 ।
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌨𑌦𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍀𑌰𑍇 𑌸𑌮𑌾𑌗𑌤𑌾𑌃 ॥ ௧ ॥

𑌦𑍇𑌵𑌸𑌦𑍍𑌮𑌸𑌮𑌾𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌮𑍁𑌨𑌯𑌸𑍍𑌸𑌂𑌶𑌿𑌤𑌵𑍍𑌰𑌤𑌾𑌃 ।
𑌉𑌪𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯𑌾𑌰𑌹𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌮𑌾𑌰𑍁𑌹𑌤𑍁 ॥
𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍋𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌹𑌵𑌾𑌹𑌾𑌵𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌹𑌂𑌸𑌵𑌸𑍍𑌸𑌤𑌃 ।
𑌅𑌵𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌗𑌙𑍍𑌗𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌾𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌶𑌿𑌪𑍁𑌰𑍀𑌂 𑌯𑌯𑍁𑌃 ॥ ௩ ॥

𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌸𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌤𑌾 𑌨𑌦𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌵𑌿𑌧𑌿 𑌚 ।
𑌤𑌥𑌾𑌪𑌰 𑌸𑌮𑌸𑍍𑌤𑌾𑌹𑍋 𑌸𑌂𑌮𑌿𑌤𑌂 𑌸𑌾𑌗𑌰𑌂 𑌜𑌗𑍌 ॥ ௪ ॥

(௨௦) ரிஷிகள் பூஜையைச் செய்து கதைகளால் அவர்களை சந்தோஷப்படுத்தினர், அவர்கள்மனது நிம்மதியாயினவர்களாய் சந்தியாகாலத்திற்குரிய ஜபத்தைமுறைப்படி முடித்தனர்.

(௨௧) அந்த ஆசிரமத்தில் தங்கியிருப்பவர்களால் ஏற்படுத்தப்பட்ட இடங்களில் மூவரும் நல்லவிரதங்களுடையமுனிகளுடன்கூட அந்த காமனுச்சிரமத்தில் சுகமாகத் தங்கினர்.

(௨௨) அறத்தில் மனமுடைய முனிசிரேஷ்டரான கௌசிகர் மனதிற்கினிய அரசகுமாரரை இனியகதைகளால் திருப்திசெய்தனர்.

இருபத்திமூன்ருவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

இருபத்துநான்காவது ஸர்க்கம்.

மலத கரூச நாடுகள்.

(௧) அதன் பிறகு கலங்கமற்றகாலை வேளையில் விரோதிகளையடக்கவல்ல இராமலட்சுமணர்கள் நித்தியகர்மானுஷ்டானங்களை முடித்தவிசுவாமித்திரரை முன்னிட்டுக்கொண்டு கங்கையாற்றின் கரையையடைந்தனர்.

(௨-௩) மகாத்துமாக்களும், கடுமையான விரதங்களுடையவருமான அந்த முனிவர்கள்யாவரும் மங்களகரமான ஓடமொன்றை வரவழைத்து விசுவாமித்திரரைப்பார்த்து நீங்கள், அரசகுமாரரை முன்னிட்டுகொண்டு ஓடத்தில் ஏறுங்கள், க்ஷேமமாக வழியில்செல்லுங்கள், காலதாமதம் வேண்டாம்," என்றுரைத்தனர்.

(௪) விசுவாமித்திரர் அப்படியே எனக்கூறி ரிஷிகளுக்கு மரியாதைசெய்து, இராமலட்சுமணர்களுடன் கூடச் சமுத்திரத்தை யடையும் கங்கையைத்தாண்டினர்.

ததஶ்ஶுஶ்ராவ வை ஶப்தமதிஸம்ரம்பவர்திதம் ।
மத்யமாகம்ய தோயஸ்ய ஸஹ ராம꞉ கநீயஸா ॥ ரு ॥

அத ராம꞉ ஸரிந்மத்யே பப்ரச்ச முநிபுங்கவம் ।
வாரிணோ பித்யமாநஸ்ய கிமயம் துமுலோ த்வநி꞉ ॥ சா ॥

ராகவஸ்ய வச꞉ ஶ்ருத்வா கௌதூஹலஸமந்விதம் ।
கதயாமாஸ தர்மாத்மா தஸ்ய ஶப்தஸ்ய நிஶ்சயம் ॥ எ ॥

கைலாஸபர்வதே ராம மநஸா நிர்மிதம் ஸர꞉ ।
ப்ரஹ்மணா நரஶார்தூல தேநேதம் மாநஸம் ஸர꞉ ॥

தஸ்மாத்ஸுஸ்ராவ ஸரஸ꞉ ஸாயோத்யாமுபகூஹதே ।
ஸர꞉ப்ரவ்ருத்தா ஸரயூ꞉ புண்யா ப்ரஹ்மஸரஶ்ச்யுதா ॥

தஸ்யாயமதுல꞉ ஶப்தோ ஜாஹ்நவீமபிவர்ததே ।
வாரிஸங்க்ஷோபஜோ ராம ப்ரணாமம் நியத꞉ குரு ॥

தாப்யாம் து தாவுபௌ க்ருத்வா ப்ரணாமமதிதார்மிகௌ ।
தீரம் தக்ஷிணமாஸாத்ய ஜக்மதுர்லகுவிக்ரமௌ ॥ கக ॥

ஸ வநம் கோரஸங்காஶம் த்ருஷ்ட்வா ந்ருவராத்மஜ꞉ ।
அவிப்ரஹதமைக்ஷ்வாக꞉ பப்ரச்ச முநிபுங்கவம் ॥ கஉ ॥

அஹோ வநமிதம் துர்கம் ஜில்லிகாகணநாதிதம் ।
பைரவை꞉ ஶ்வாபதை꞉ கீர்ணம் ஶகுந்தைர்தாருணாரவை꞉ ॥ கந ॥

(ரு) அதன் பின்னர் இராமன் இளையவனுடன்கூட ஜலத்தின் மத்தியில் வந்து மிக்க வேகத்தால் அதிகமாக்கப் பட்ட அரவத்தைச் செவியுற்ருன்.

(சு) பிறகு இராமன் ஆற்றின் நடுவே ஒன்றுக் கொன்று கலந்துகொள்ளும் நீரின் இந்தப்பெரிய சப்தமானது என்னவென்று முனிசிரேஷ்டரைக் கேட்டான்.

(எ) இராகவனுடைய வார்த்தையைக் கேட்டு அறத்தில் மனமுடைய விசுவாமித்திரர், மிக்க ஆவலுடன் கூடியவராய் அந்த இரைச்சலின் உண்மையை வருமாறு கூறினர்.

(அ) இராமா! கைலாஸமலையில் பிரமனல் மனத்தால் ஏரி ஒன்று கட்டப்பட்டது. மனிதசிரேஷ்டா! அதனல் அந்த ஏரி மானஸஸரஸ் என்று ஆயிற்று.

(கூ) அந்த ஏரியிலிருந்து உண்டாகிறஆறு அயோத்தியா நகரைச்சுற்றிக் கொண்டிருக்கிறது. ஏரியிலிருந்து உண்டானது இந்த ஆறு. ஆகவே சரயுஎனப்பெயர் கொண்டது. பிரமனது ஏரியிலிருந்துண்டாயது ஆகவேஇது புண்ணியமானது.

(கo) இது கங்கையைக்கலக்கிறது, இந்த ஒப்பற்ற இரைச்சல் அதனுடைய நீர் கலப்பதாலுண்டானது, இராமா! நியமுடையவனுய் இதனை வணங்குவாய்.

(கக) மிக்க தர்மசுவபாவமுள்ள அவ்விருவர் அவ்விருநதிகளையும் வணங்கித்தென்கரையை யடைந்து விரைவிற் செல்லுமாற்றலுடையவராய்ச் சென்றனர்.

(கஉ) இக்ஷ்வாகுவம்சத்துதித்த தசரதனது உத்தம குமாரனை இராமன் பயங்கரமானதும், நுழையமுடியாததுமான காட்டைக்கண்டு முனிசிரேஷ்டரான விசுவாமித்திரரை நோக்கி, " இக்காடு நுழையமுடியாததும் பூச்சிப் புழுக்களின் குரலொலியுடன் கூடியதும் அச்சுறுத்தக் கூடிய மாம்சபட்சிணிகளாலும், பயங்கரமான ஒலியுடைய

[illegible]
[illegible]
[illegible] ௧௪ ‖

[illegible] ।
[illegible] ‖ ௧௫ ‖

[illegible] ।
[illegible] ‖

[illegible] ।
[illegible] ‖ ௧௭ ‖

[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ‖ ௧௮ ‖

[illegible] ।
[illegible] ‖

[illegible] ।
[illegible] ‖

[illegible] ।
[illegible] ‖

சாருந்தபட்க்ஷிகளாலும், நிறம்பியதும்; பயங்கரமான குரலுடையதும், வெறுக்கத் தகுந்தகுரலுடையதும்; அநேக விதங்களுமான பக்ஷிகளாலும், சிங்கம், புலி, பன்றிகளாலும், காடிகளாலும், யானைகளாலும் விளங்கிக் கொண்டிருப்பதும், கருங்காலி மாா மருதமரங்களாலும், வில்வம் தேக்கு பாதிரிமரங்களாலும் இலந்தைமரங்களாலும் எங்கும் நிறைந்ததுமாக இருக்கிறதே! இந்தப் பயங்கரமான காடு என்ன எனக்கேட்டான்.

(கசு) மிக்கதேஜசுடைய மகாமுனிவரான விசுவாமித்திரர் இராமனைநோக்கி, " காகுத்தவம்சத்துதித்த குழந்தாய் இந்தப்பயங்கரமான காடு யாருடையதெனக்கூறுகிறேன்; கேட்பாயாக.

(கஎ) புருஷர்களுளுத்தமனே! தேவர்களால் ஆக்கப்பட்டது போன்ற உண்டாக்கப்பட்ட மலதம் கரூசம் என்ற இந்தஇரண்டுகாடுகள் முன்காலத்தில் வளம்மிக்கனவாய் இருந்தன.

(கஅ) இராமா! முன்னர் விருத்திராசுரனைக் கொன்ற சமயத்தில் பாவத்தாலும் பசியாலும் பற்றப்பட்ட ஆயிரக்கண்ணனான இந்திரனை பிரமகத்தி தோஷம் பிடித்துக் கொண்டது.

(கசு) தேவர்களும் தவத்தையே ஐசுவரியமாகவுடைய முனிவர்களும் இந்திரனை ஸ்நானஞ்செய்வித்து மந்திரித்த குடங்களால் ஸ்நானஞ்செய்வித்து அவனது பாவத்தை நீக்கினார்கள்.

(உ0) இக்காட்டில் தேவேந்திரனுடைய உடம்பிலுண்டான பாவத்தைக்கொடுத்து பசியையும் விட்டு அதன் பின்னர் களிப்படைந்தான்.

(உக) பிரபுவாகிய இந்திரன் எப்பொழுது பாவமற்றவனாய் பசியற்றவனாய் சுத்தனாய் ஆனானோ அப்பொழுது

இமௌ ஜநபதௌ ஸ்பீதௌ க்யாதிம் லோகே கமிஷ்யத:।
மலதாஶ்ச கரூஶாஶ்ச மமாங்கமலதாரிணௌ ॥ ௨௨ ॥

ஸாது ஸாத்விதி தம் தேவா: பாகஶாஸநமப்ருவந்।
தேஶஸ்ய பூஜாம் தாம் த்ருஷ்ட்வா க்ருதாம் ஶக்ரேண தீமதா ॥

ஏதௌ ஜநபதௌ ஸ்பீதௌ தீர்ககாலமரிந்தம।
மலதாஶ்ச கரூஶாஶ்ச முதிதௌ தநதாந்யத: ॥ ௨௪ ॥

கஸ்யசித்த்வத காலஸ்ய யக்ஷீ வை காமரூபிணீ।
பலம் நாகஸஹஸ்ரஸ்ய தாரயந்தீ ததா ஹ்யபூத் ॥
தாடகா நாம பத்ரம் தே பார்யா ஸுந்தஸ்ய தீமத:।
மாரீசோ ராக்ஷஸ: புத்ரோ யஸ்யா: ஶக்ரபராக்ரம: ॥

வ்ருத்தபாஹுர்மஹாஶீர்ஷோ விபுலாஸ்யதநுர்மஹாந்। ராக்ஷஸோ பைரவாகாரோ நித்யம் த்ராஸயதே ப்ரஜா: ॥ ௨௭ ॥

இமௌ ஜநபதௌ நித்யம் விநாஶயதி ராகவ।
மலதாம்ஶ்ச கரூஶாம்ஶ்ச தாடகா துஷ்டசாரிணீ ॥ ௨௮ ॥

ஸேயம் பந்தாநமாவார்ய வஸத்யத்யர்தயோஜநே।
அத ஏவ ச கந்தவ்யம் தாடகாயா வநம் யத: ॥ ௨௯ ॥

உவகை மிக்கவனாய் இந்த தேசத்துக்கு ஒப்பற்ற வரனை யளித்தான்.

(உஉ) "என்னுடைய உடம்பின் பாவத்தைத் தாங்கி யுள்ள இந்நாடுகள் வளம்மிக்கவாய் மலதம், கரூசம் என்று உலகில் பெயர்பெற்றவாய் ஆகட்டும்" என்றான்.

(உகூ) புத்திசாலியான இந்திரனால் செய்யப்பட்ட அந்த நாட்டினுடைய ஆசிர்வாதத்தைக்கண்டு தேவர்கள் அந்த பகாசுரனைக் கொன்ற இந்திரனை நல்லது, நல்லது, எனப் புகழ்ந்தனர்.

(உச) சத்துருக்களையடக்கும் இராமா! இந்த மல தகரூசமென்ற நாடுகள் வெகுகாலம் வளம்மிக்கவாய் தன தானியங்களால் நிறைந்து இருந்தன.

(உரு-உசூ) பின்னர் ஒரு காலத்தில் நினைத்த உருவ மெடுக்கக் கூடியவளும், பிறந்தவுடனே ஆயிரம் யானை யின் வலியைத் தாங்கியவளும், சுந்தனுடைய மனைவியு மானவள் ஒருத்தியுண்டு. இந்திரனுடைய திறல்போன்ற திறலுடைய மாரீசன் என்னும் அரக்கன் அவள் குமாரன். அவள் தாடகையென்ற பெயர்பெற்ற யக்ஷிணி. உனக்கு மங்களம் உண்டாகட்டும்.

(உஎ) பருத்தகைகளும், மிக்கபராக்கிரமும், விசால மான முகமும் உடம்பும், பெருத்தபயங்கரமான உருவமும் உடைய மாரீசனென்ற வரக்கன் தினந்தோறும் ஜநங்களைப் பயமுறுத்திக் கொண்டிருந்தான்.

(உஅ) இராகவா! கெட்டநடத்தையுடைய தாடகை இந்த மலதகரூசநாடுகளை எப்பொழுதும் நாசஞ் செய் கிறாள்.

(உகூ) அப்பேர்ப்பட்ட தாடகை அரையோஜனை தூரத்தில் வழியை மறைத்துக்கொண்டு வசிக்கிறாள், எது தாடகையினுடைய காடோ அந்த வழியில் போகக் கூடாது.

𑌸𑍍𑌵𑌬𑌾𑌹𑍁𑌬𑌲𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌜𑌹𑍀𑌮𑌾𑌂 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌟𑌚𑌾𑌰𑌿𑌣𑍀𑌮𑍍 ।
𑌮𑌨𑍍𑌨𑌿𑌯𑍋𑌗𑌾𑌦𑌿𑌮𑌂 𑌦𑍇𑌶𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍁 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌣𑍍𑌟𑌕𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌃 ॥ ௩௦ ॥

𑌨 𑌹𑌿 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌦𑌿𑌮𑌂 𑌦𑍇𑌶𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌨𑍋𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌨𑍍𑌤𑍁𑌮𑍀𑌦𑍃𑌶𑌮𑍍 ।
𑌯𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍍𑌯𑌾 𑌘𑍋𑌰𑌯𑌾 𑌰𑌾𑌮 𑌉𑌤𑍍𑌸𑌾𑌦𑌿𑌤𑌮𑌸𑌹𑍍𑌯𑌯𑌾 ॥ ௩௧ ॥

𑌏𑌤𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌂 𑌯𑌥𑍈𑌤𑌦𑍍𑌦𑌾𑌰𑍁𑌣𑌂 𑌵𑌨𑌮𑍍 ।
𑌯𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾 𑌚𑍋𑌤𑍍𑌸𑌾𑌦𑌿𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌦𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌨 𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 ॥ ௩௨ ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌬𑌾𑌲𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃

𑌅𑌥 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌿𑌂𑌶𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃

𑌅𑌥 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌰𑌮𑍇𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍁𑌨𑍇𑌰𑍍𑌵𑌚𑌨𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍 ।
𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌶𑌾𑌰𑍍𑌦𑍂𑌲𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍁𑌵𑌾𑌚 𑌶𑍁𑌭𑌾𑌂
𑌗𑌿𑌰𑌮𑍍 ॥ ௧ ॥

𑌅𑌲𑍍𑌪𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌯𑌦𑌾 𑌯𑌕𑍍𑌷𑌾𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍂𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌪𑍁𑌙𑍍𑌗𑌵 ।
𑌕𑌥𑌂 𑌨𑌾𑌗𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌧𑌾𑌰𑌯𑌤𑍍𑌯𑌬𑌲𑌾 𑌬𑌲𑌮𑍍 ॥ ௨ ॥

(𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ।)
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌦𑍍𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌶𑍃𑌣𑍁 𑌯𑍇𑌨 𑌬𑌲𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾 ।
𑌵𑌰𑌦𑌾𑌨𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌧𑌾𑌰𑌯𑌤𑍍𑌯𑌬𑌲𑌾 𑌬𑌲𑌮𑍍 ॥ ௩ ॥

𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌮𑌾𑌸𑍀𑌨𑍍𑌮𑌹𑌾𑌯𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌸𑍁𑌕𑍇𑌤𑍁𑌰𑍍𑌨𑌾𑌮 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌵𑌾𑌨𑍍 ।
𑌅𑌨𑌪𑌤𑍍𑌯𑌶𑍍𑌶𑍁𑌭𑌾𑌚𑌾𑌰𑌸𑍍𑌸 𑌚 𑌤𑍇𑌪𑍇 𑌮𑌹𑌤𑍍𑌤𑌪𑌃 ॥ ௪ ॥

(௩௦) உனது புயவலியைக்கொண்டு இக்தக்கெட்ட நடத்தையுடைய தாடகையைக் கொல்லுவாய், என் உத்தரவால் இந்த நாட்டை மறுபடியும் பயமின்றிச் செய்வாய்.

(௩௧) இராமா! பயங்கரமானவளும், பிறரால் தாங்கக் கூடாதவளுமான இயக்கியால் மனிதர்களில்லாமற் செய்யப்பட்ட இப்பேர்ப்பட்ட இக்நாடானது போவதற்கு எவனாலும் முடிகிறதில்லை யன்றோ!

(௩௨) எவ்வாறு இக்காடு பயங்கரமாயிற்றோ, இயக்கியாகிய தாடகையால் நாடு முழுவதும் மனிதர்களில்லாமல் செய்யப்பட்டதோ இன்றுகூட மனிதர்கள் வருவதில்லையோ அந்த விஷயம் முழுவதும் உனக்குச் சொல்லப்பட்டது என்றார்.

இருபத்தினான்காவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

இருபத்தைந்தாவது ஸர்க்கம்.

தாடகை.

(௧-௨) பிறகு அளவிடற்கரிய அந்த முனிவருடைய மேலான மொழியைக் கேட்டு மனிதர்களுள் புலிபோன்ற இராமன் "முனி சிரேஷ்டரே! இயக்கர்கள் பலமற்றவர் எனக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேனே எப்படி பெண்ணாகிய இவள் ஆயிரயானை வலியுடையவளாக இருக்கிறாள்" என்றினிது வினவினான்.

(௩) விசுவாமித்திரர் பதில் உரைப்பார், எதனால் அதிகவலியுடையவளானாளோ அதனைக்கேட்பாய், வரத்தினால் உண்டான வலிமையிருக்கிறது, ஆகவே பலமற்ற பெண் வலியைத் தாங்கிகிற்கிறாள்.

(௪) முன்னர் பராக்கிரமமுடையவனும் பிள்ளையற்றவனும், நல்லநடத்தை யுடையவனுமான சுகேதுஎனப் பெயர்பெற்ற பெரியயக்ஷன் ஒருவன் உண்டு. அவனோ பெருந்தவம் புரிந்தான்.

𑌪𑌿𑌤𑌾𑌮𑌹𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑍁𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌕𑍍𑌷𑌪𑌤𑍇𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾 ।
𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌰𑌤𑍍𑌨𑌂 𑌦𑌦𑍌 𑌰𑌾𑌮 𑌤𑌾𑌟𑌕𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌮 𑌨𑌾𑌮𑌤𑌃 ॥ ௫ ॥

𑌦𑌦𑍌 𑌨𑌾𑌗𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌬𑌲𑌂 𑌚𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑌿𑌤𑌾𑌮𑌹𑌃 ।
𑌨 𑌤𑍍𑌵𑍇𑌵 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌯𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯 𑌦𑌦𑍌 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌯𑌶𑌾𑌃 ॥

𑌤𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌜𑌾𑌤𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑍍𑌤𑍀𑌂 𑌰𑍂𑌪𑌯𑍌𑌵𑌨𑌶𑌾𑌲𑌿𑌨𑍀𑌂 ।
𑌜𑌮𑍍𑌭𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌸𑍁𑌨𑍍𑌦𑌾𑌯 𑌦𑌦𑍌 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌯𑌶𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑍀𑌂 ॥

𑌕𑌸𑍍𑌯𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌥 𑌕𑌾𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌕𑍍𑌷𑍀 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌜𑌾𑌯𑌤 ।
𑌮𑌾𑌰𑍀𑌚𑌂 𑌨𑌾𑌮 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌧𑌰𑍍𑌷𑌂 𑌯𑌶𑍍𑌶𑌾𑌪𑌾𑌦𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍋𑌽𑌭𑌵𑌤𑍍 ॥

𑌸𑍁𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌤𑍁 𑌨𑌿𑌹𑌤𑍇 𑌰𑌾𑌮 𑌸𑌾𑌽𑌗𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌮𑍃𑌷𑌿𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮𑌂 ।
𑌤𑌾𑌟𑌕𑌾 𑌸𑌹𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌪𑍍𑌰𑌧𑌰𑍍𑌷𑌯𑌿𑌤𑍁𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 ॥ ௯ ॥

𑌭𑌕𑍍𑌷𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌜𑌾𑌤𑌸𑌂𑌰𑌮𑍍𑌭𑌾 𑌗𑌰𑍍𑌜𑌨𑍍𑌤𑍀 𑌸𑌾𑌭𑍍𑌯𑌧𑌾𑌵𑌤 ।
𑌆𑌪𑌤𑌨𑍍𑌤𑍀𑌂 𑌤𑍁 𑌤𑌾𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌅𑌗𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍃𑌷𑌿𑌃 ॥
𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌭𑌜𑌸𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌮𑌾𑌰𑍀𑌚𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌜𑌹𑌾𑌰 𑌸𑌃 ।
𑌅𑌗𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌕𑍍𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌸𑍍𑌤𑌾𑌟𑌕𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌶𑌪𑍍𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 ॥ ௧௧ ॥
𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌦𑍀 𑌮𑌹𑌾𑌯𑌕𑍍𑌷𑍀 𑌵𑌿𑌰𑍂𑌪𑌾 𑌵𑌿𑌕𑍃𑌤𑌾𑌨𑌨𑌾 ।
𑌇𑌦𑌂 𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌵𑌿𑌹𑌾𑌯𑌾𑌥 𑌦𑌾𑌰𑍁𑌣𑌂 𑌰𑍂𑌪𑌮𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑍇 ॥

𑌸𑍈𑌷𑌾 𑌶𑌾𑌪𑌕𑍃𑌤𑌾𑌮𑌰𑍍𑌷𑌾 𑌤𑌾𑌟𑌕𑌾 𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌮𑍂𑌰𑍍𑌛𑌿𑌤𑌾 ।
𑌦𑍇𑌶𑌮𑍁𑌤𑍍𑌸𑌾𑌦𑌯𑌤𑍍𑌯𑍇𑌨𑌮𑌗𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌚𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌶𑍁𑌭𑌂 । ௧௩ ॥

𑌏𑌨𑌾𑌂 𑌰𑌾𑌘𑌵 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌯𑌕𑍍𑌷𑍀𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌦𑌾𑌰𑍁𑌣𑌾𑌂 ।
𑌗𑍋𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌹𑌿𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌜𑌹𑌿 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌟𑌪𑌰𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌂 ॥

(ரு) இராமா! அப்பொழுது பிரமனும் மிக்க சந்தோஷமடைந்தவராய் அந்த இயக்கவரசனுக்குப் பெயரினால் தாடகையென்ற பெண்மணியைக் கொடுத்தான்.

(சூ) பிரமன் இவனுக்கு ஆயிரம் யானையினுடைய வலியையும் அளித்தான், மிக்கபுகழ்வாய்ந்த பிரமன் இயக்கனுக்கு பிள்ளைப் பேறளிக்கவில்லை.

(எ) சுகேது, பிறந்தவளும் வளர்ந்தவளும், நல்ல உருவமும் யௌவனமு மடைந்தவளும், புகழ்பெற்றவளுமான அந்தத் தாடகையை ஜர்ஜன் மகனான சுந்தனுக்கு மனைவியாகக் கொடுத்தான்.

(அ) அதன் பிறகு ஒருகாலத்தில் இயக்கியாகிய அவள் சாபத்தால் அரக்கனானவனும் எதிர்க்கமுடியாதவனும் மாரீசனென்றவனுமான பிள்ளையைப் பெற்றாள்.

(கூ) இராமா! சுந்தன் கொல்லப்பட்டதும் அந்தத் தாடகை பிளளையுடன் கூட ரிஷிகளுள் மேலான அகத்தியரை எதிர்ப்பதற்கு விரும்பினாள்.

(கo-கஉ) அவள் பரபரப்புடையவளாய்க் கர்ச்சித்துக்கொண்டு தின்பதற்காக அகத்தியரை நோக்கி ஓடினாள். எதிர்த்து வருகிற அவளைக்கண்டதும் பகவானும் ரிஷியுமான அகத்தியர், அரக்கனுவாய், என்று மாரீசனைப் பார்த்துச் சபித்தார். அகத்தியர் மிக்ககோபங்கொண்டவராய், நீ இந்த உருவத்தைவிட்டு மனிதர்களைத்தின்னும் பெரும் இயக்கியும், விகாரஉருவமும் விகாரமுகமும் உள்ளவளாகஆவாய். இனி உனக்கு பயங்கரமான உருவம் உண்டாகும் எனத் தாடகையைக்கூடச் சபித்தார்.

(கங) இவள் சாபத்தால் கோபம் மூண்டவளாய் கோபத்தால் தன்னையறியாது அகத்தியர் சஞ்சாரஞ்செய்யும் சுபமான இந்நாட்டை மனிதரில்லாமற் செய்தாள்.

(கச) இராகவா கெட்ட நடத்தையுடையவளும், மிக்கபயங்கரமானவளும், கெட்ட பராக்கிரமமுடைய

ந ஹ்யேநாம் ஶாபஸம்ஸ்ருஷ்டாம் கஶ்சிதுத்ஸஹதே புமாந் | நிஹந்தும் த்ரிஷு லோகேஷு த்வாம்ருதே ரகுநந்தந ॥ ௧௫॥

ந ஹி தே ஸ்த்ரீவதக்ருதே க்ருணா கார்யா நரோத்தம | சாதுர்வர்ண்யஹிதார்தாய கர்தவ்யம் ராஜஸூநுநா ॥

ந்ருஶம்ஸமந்ருஶம்ஸம் வா ப்ரஜாரக்ஷணகாரணாத் | பாதகம் வா ஸதோஷம் வா கர்தவ்யம் ரக்ஷதா ஸதாம் ॥

ராஜ்யபாரநியுக்தாநாமேஷ தர்மஸ்ஸநாதந꞉ | அதர்ம்யாம் ஜஹி காகுத்ஸ்த தர்மோ ஹ்யஸ்யா ந வித்யதே ॥

ஶ்ரூயதே ஹி புரா ஶக்ரோ விரோசநஸுதாம் ந்ருப | ப்ருதிவீம் ஹந்துமிச்சந்தீம் மந்தராமப்யஸூதயத் ॥ ௧௯ ॥

விஷ்ணுநாபி புரா ராம ப்ருகுபத்நீ த்ருடவ்ரதா | அநிந்த்ரம் லோகமிச்சந்தீ காவ்யமாதா நிஷூதிதா ॥ ௨௦॥

வளுமான இந்த இயக்கியை பசுக்களுக்கும் அந்தணர்க்கும் நன்மையின் பொருட்டுக் கொல்லுவாய்.

(கரு) இரகுகுலத்தைச் சந்தோஷிக்கச் செய்யும் இராமா! சாபத்தாலாக்கிரமிக்கப்பட்ட இவளைக் கொல்லுவதற்கு உன்னைத்தவிர மூவுலகிலும் எந்த மனிதனும் சக்தியுடையவனில்லை யல்லவா.

(கசு) மனிதசிரேஷ்டனே! பெண்ணைக் கொல்லுகிறோம் என்ற அருவருப்பு உனக்கு உண்டாகக் கூடாது. அரசகுமாரனான உன்னால் நான்கு வருணத்தவருக்கும் நன்மையின் பொருட்டு அது செய்யத்தகுந்தது.

(கஎ) தர்மசுவபாமுள்ளவனும் தன் குடிகளைக்காக்க வேண்டும் என்பவனுமான அரசனால் தன் குடிகளைக்காக்கும் காரணமாக தயையில்லாது கருணையுடையதாவது, மிக்க பாவமானதாவது, இழித்துக்கூறத்தகுந்ததாவது செய்யத்தகுந்தது.

(கஅ) இது அரசைவகிக்கும் அரசர்களுக்கு கெடு நாளைய அறமாகும். காகுத்தவம்சத்துதித்த இராமா! அதர்மத்தை நாடியுள்ளவளைக் கொல்லுவாய். இவள் விஷயத்தில் அறம் பார்க்கவேண்டியதில்லை யன்றோ.

(கக) அரசே! முன்பு இந்திரன் பூமியைக் கொல்லுவதற்கு (அழிப்பதற்கு) விரும்பிய விரோசனன் பெண்ணான மந்தரையைக் கொன்றான் என கேள்விப்பட்டிருக்கிறதல்லவா.

(உ௦) இராமா! முன்னர் விஷ்ணுவினால் கூட உலகை இந்திரனில்லாமலிருக்க விரும்பிப்பலமான விரதமனுஷ்டித்தவளும் சுக்கிராசாரியாருடைய தாயும் பிருகுமகரிஷியின் மனையாளுமானவள் கொல்லப்பட்டாள்.

𑌏𑌤𑍈𑌶𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌬𑌹𑌵𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌭𑌿𑌃
𑌅𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑌹𑌿𑌤𑌾 𑌨𑌾𑌰𑍍𑌯𑍋 𑌹𑌤𑌾𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮𑍈𑌃 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍍 𑌬𑌾𑌲𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌿𑌂𑌶𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃 ॥

𑌅𑌥 𑌷𑌡𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃 ॥

𑌮𑍁𑌨𑍇𑌰𑍍𑌵𑌚𑌨𑌮𑌕𑍍𑌲𑍀𑌬𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌰𑌵𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌃 ।
𑌰𑌾𑌘𑌵𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌰𑍍𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍁𑌵𑌾𑌚 𑌦𑍃𑌢𑌵𑍍𑌰𑌤𑌃 ॥

𑌪𑌿𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌚𑌨𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑍇𑌶𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌿𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌚𑌨𑌗𑍌𑌰𑌵𑌾𑌤𑍍 ।
𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌕𑍌𑌶𑌿𑌕𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑌵𑌿𑌶𑌙𑍍𑌕𑌯𑌾 ॥ ௨ ॥
𑌅𑌨𑍁𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑍋𑌸𑍍𑌮𑍍𑌯𑌯𑍋𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾
𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌦𑌶𑌰𑌥𑍇𑌨𑌾𑌹𑌂 𑌨𑌾𑌵𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌂 𑌹𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌚𑌃 ॥ ௩ ॥

𑌸𑍋𑌹𑌂 𑌪𑌿𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌚𑌶𑍍𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌶𑌾𑌸𑌨𑌾𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌾
𑌦𑌿𑌨𑌃 । 𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌨𑌸𑌂𑌦𑍇𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌟𑌕𑌾𑌵𑌧𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍 ॥ ௪ ॥

𑌗𑍋𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌹𑌿𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌦𑍇𑌶𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍁𑌖𑌾
𑌯 𑌚 । 𑌤𑌵 𑌚𑍈𑌵𑌾𑌪𑍍𑌰𑌮𑍇𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌮𑍁𑌦𑍍𑌯𑌤𑌃 ॥

𑌏𑌵𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌧𑌨𑍁𑌰𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌬𑌦𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾 𑌮𑍁𑌷𑍍𑌟𑌿𑌮𑌰𑌿𑌨𑍍𑌦𑌮𑌃 ।
𑌜𑍍𑌯𑌾𑌘𑍋𑌷𑌮𑌕𑌰𑍋𑌤𑍍𑌤𑍀𑌵𑍍𑌰𑌂 𑌦𑌿𑌶𑌶𑍍𑌶𑌬𑍍𑌦𑍇𑌨 𑌨𑌾𑌦𑌯𑌨𑍍 ॥ ௫ ॥

(உக) அரசகுமாரா! இவர்களாலும் ஏனை அநேக மகாத்துமாக்களான புருஷ சிரேஷ்டர்களாலும் அதர்மத்துடன் கூடியபெண்பிள்ளைகள் கொல்லப்பட்டனர் என்றார்.

இருபத்தைந்தாவது சர்க்கம் முற்றிற்று.

இருபத்தாறுவது சருக்கம்.

தாடகைவதம்.

(க) விசுவாமித்திரர் முனிவருடைய வீண்போகாத வார்த்தையைக்கேட்டு திடமானவிரதமுடையவனும் மனிதர்களுளுத்தமனுன தசாதனுடைய பிள்ளையுமான இராகவன் கை கூப்பியவனுகிப் பதிலுரைத்தான்.

(உ) தகப்பனதாணையாலும் தகப்பனது வார்த்தையின் கௌரவத்தாலும் விசுவாமித்திருருடைய பேச்சைக்கேட்டு ஐயமின்றிநடக்கவேண்டும்.

(௩) அயேத்தியில் மகாத்துமாவும், தகப்பனுமான தசாதரால் ஆசாரியர்களிடையில் நான் உத்திரவிடப்பட்டவனுக விருக்கிறேன், அவருடைய வார்த்தை அவமதிக்கக் கூடாதல்லவா.

(௪) தகப்பனாது வார்த்தையைக்கேட்டுள்ள நான் வேதத்தைக்கூறும் (பிரமோபதேசம் செய்யும்) விசுவாமித்திருருடைய உத்தாவினுல் தாடகை வதத்தைச்செய்வேன், ஐயமில்லை.

(௫) பசுக்களுக்கும் அந்தணர்க்கும் நன்மையின் பொருட்டும் இந்த தேசத்தின் சுகத்திற்காகவும், அளவிட்டறிய வியலாதமகிமையுடைய உம்முடைய மொழியைக் கேட்க நான் தயாராக விருக்கிறேன்" என்று.

(௬) இவ்வாறு கூறி சத்துருக்களையடக்கிய இராமன் வில்லின் மத்தியில் கையைப்பிடித்து ஒளியால் திக்குகளை ஒலிக்கச்செய்து பெரிய நாணெசையைச் செய்தான்.

𑌤𑍇𑌨 𑌶𑌬𑍍𑌦𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾𑌟𑌕𑌾𑌵𑌨𑌵𑌾𑌸𑌿𑌨𑌃 ।
𑌤𑌾𑌟𑌕𑌾 𑌚 𑌸𑍁𑌸𑌂𑌕𑍍𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌤𑍇𑌨 𑌶𑌬𑍍𑌦𑍇𑌨 𑌮𑍋𑌹𑌿𑌤𑌾 ॥

𑌤𑌂 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌮𑌭𑌿𑌨𑌿𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍀 𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌮𑍂𑌰𑍍𑌛𑌿𑌤𑌾 ।
𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌚𑌾𑌭𑍍𑌯𑌦𑍍𑌰𑌵𑌦𑍍𑌵𑍇𑌗𑌾𑌦𑍍𑌯𑌤𑌶𑍍𑌶𑌬𑍍𑌦𑍋 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌸𑍍𑌸𑍃𑌤𑌃 ॥ ௮ ॥

𑌤𑌾𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌰𑌾𑌘𑌵𑌃 𑌕𑍍𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌕𑍃𑌤𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌕𑍃𑌤𑌾𑌨𑌨𑌾𑌮𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑍇𑌨𑌾𑌤𑌿𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌾𑌂 𑌚 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑌂 𑌸𑍋𑌽𑌭𑍍𑌯𑌭𑌾𑌷𑌤 ॥ ௯ ॥

𑌪𑌶𑍍𑌯 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣 𑌯𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍍𑌯𑌾 𑌭𑍈𑌰𑌵𑌂 𑌦𑌾𑌰𑍁𑌣𑌂 𑌵𑌪𑍁𑌃 ।
𑌭𑌿𑌦𑍍𑌯𑍇𑌰𑌨𑍍 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌦𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌭𑍀𑌰𑍂𑌣𑌾𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌚 ॥

𑌏𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯 𑌦𑍁𑌰𑌾𑌧𑌰𑍍𑌷𑌾𑌂 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌬𑌲𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍 ।
𑌵𑌿𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌕𑌰𑍋𑌮𑍍𑌯𑌦𑍍𑌯 𑌹𑍃𑌤𑌕𑌰𑍍𑌣𑌾𑌗𑍍𑌰𑌨𑌾𑌸𑌿𑌕𑌾𑌮𑍍 ॥

𑌨 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌨𑌾𑌮𑍁𑌤𑍍𑌸𑌹𑍇 𑌹𑌨𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍 ।
𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌚𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌗𑌤𑌿𑌂 𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌹𑌨𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑍀𑌤𑌿 𑌮𑍇 𑌮𑌤𑌿𑌃 ॥

𑌏𑌵𑌂 𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑌾𑌣𑍇 𑌰𑌾𑌮𑍇 𑌤𑍁 𑌤𑌾𑌟𑌕𑌾 𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌮𑍂𑌰𑍍𑌛𑌿𑌤𑌾 ।
𑌉𑌦𑍍𑌯𑌮𑍍𑌯 𑌬𑌾𑌹𑍂 𑌗𑌰𑍍𑌜𑌨𑍍𑌤𑍀 𑌰𑌾𑌮𑌮𑍇𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌧𑌾𑌵𑌤 ॥

𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌰𑍍𑌷𑌿𑌰𑍍𑌹𑍁𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣𑌾𑌭𑌿𑌭𑌰𑍍𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌾𑌮𑍍 ।
𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌰𑌾𑌘𑌵𑌯𑍋𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌜𑌯𑌂 𑌚𑍈𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌭𑌾𑌷𑌤 ॥ ௧௪ ॥

(எ) அந்த ஒலியால் தாடகைவனத்துளிருப்பவர் அஞ்சினர், மிக்க கோபங்கொண்ட தாடகையும் அந்த நாதோசையாற் கலங்கியவளாயினாள்.

(அ) அந்த ஓசையைக் கேட்டதும் யோசித்து அவ்வரக்கி கோபத்தாற் றனைமறந்தவளாகி எங்கிருந்து ஒலி கிளம்பிற்றோ அங்குவிரைந்து ஓடினாள்.

(கூ) கோபங்கொண்டவளும், விகாரமானவளும் விகாரமுகமுடையவளும், உருவத்தால் மிக்கப்பெருத்தவளுமான அவளைப்பார்த்து இரகுவம்சத்துதித்த இராமன் இலட்சுமணனை நோக்கிக் கூறினான்.

(க0) இலட்சுமணா! இயக்கியினுடைய பயங்கரமானதும், விகாரமானதுமான உடலைப்பார். இவளைக்காண்பதால் பயந்த சுவபாவமுடையவர்களுடைய மனம் உடையும்.

(கக) எதிர்க்கமுடியாதவளும், மாயாபலமுடையவளுமான இவளைத்தோல்வி யடைந்தவளாகவும், போக்கப்பட்ட காதுகளும் மூக்கு நுனிகளுமுடையவளாகவும் இன்று செய்கிறேன் பார்.

(கஉ) பெண்தன்மையால் காக்கப்பட்ட இவளைக்கொல்லுவதற்கு எனக்குப்பிரியமில்லையே! இவளுடைய வலியையும் நடையையும் தொலைத்து விடலாம் என எனக்கு எண்ணம் உண்டாகிறது என்று.

(கங) இராமன் இவ்வாறு கூறியதும் தாடகை கோபத்தால்தன்னை மறந்தவளாகி கைகளையுயரத்தூக்கி முழங்கிக்கொண்டு இராமனையே நோக்கி யோடிவந்தாள்.

(கச) பிரமரிஷியான விசுவாமித்திரரோ அவளை ஹூம் என்றதட்டி இராகவர்களுக்கு மங்களமும் ஜயமும் உண்டாகட்டும் என ஆசீர்வதித்தார்.

𑌉𑌦𑍍𑌧𑍁𑌨𑍍𑌵𑌾𑌨𑌾 𑌰𑌜𑍋 𑌘𑍋𑌰𑌂 𑌤𑌾𑌟𑌕𑌾 𑌰𑌾𑌘𑌵𑌾𑌵𑍁𑌭𑍌 |
𑌰𑌜𑍋𑌮𑍇𑌘𑍇𑌨 𑌮𑌹𑌤𑌾 𑌮𑍁𑌹𑍂𑌰𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌮𑍋𑌹
𑌯𑌤𑍍 || ௧௭ ||
𑌤𑌤𑍋 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌸𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌶𑌿𑌲𑌾𑌵𑌰𑍍𑌷𑍇𑌣 𑌰𑌾𑌘𑌵𑍌 |
𑌅𑌵𑌾𑌕𑌿𑌰𑌤𑍍 𑌸𑍁𑌮𑌹𑌤𑌾 𑌤𑌤𑌶𑍍𑌚𑍁𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧 𑌰𑌾𑌘𑌵𑌃 || ௧௮ ||
𑌶𑌿𑌲𑌾𑌵𑌰𑍍𑌷𑌂 𑌮𑌹𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌶𑌰𑌵𑌰𑍍𑌷𑍇𑌣 𑌰𑌾𑌘𑌵𑌃 |
𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌹𑌤𑍍𑌯𑍋𑌪𑌧𑌾𑌵𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌕𑌰𑍌 𑌚𑌿𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦 𑌪𑌤𑍍𑌰𑌿𑌣𑌾 ||
𑌤𑌤𑌶𑍍𑌛𑌿𑌨𑍍𑌨𑌭𑍁𑌜𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌮𑌭𑍍𑌯𑌾𑌶𑍇 𑌪𑌰𑌿𑌗𑌰𑍍𑌜𑌤𑍀𑌂 |
𑌸𑍌𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌕𑌰𑍋𑌤𑍍𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌾𑌤𑍍𑌹𑍃𑌤𑌕𑌰𑍍𑌣𑌾𑌗𑍍𑌰𑌨𑌾𑌸𑌿𑌕𑌾𑌂 ||
𑌕𑌾𑌮𑌰𑍂𑌪𑌧𑌰𑌾 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌃 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌰𑍂𑌪𑌾𑌣𑍍𑌯𑌨𑍇𑌕𑌶𑌃 |
𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌗𑌤𑌾 𑌯𑌕𑍍𑌷𑍀 𑌮𑍋𑌹𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀 𑌸𑍍𑌵𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 || ௧௯ ||
𑌅𑌶𑍍𑌮𑌵𑌰𑍍𑌷𑌂 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌞𑍍𑌚𑌨𑍍𑌤𑍀 𑌭𑍈𑌰𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌚𑌚𑌾𑌰 𑌸𑌾 |
(𑌜𑍍𑌵𑌾𑌲𑌨𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌰𑌦𑌂𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑍀𑌣 𑌵𑌜𑍍𑌰𑌾𑌶𑌨𑌿𑌸𑌮𑌂 𑌤𑌥𑌾 |
𑌶𑍋𑌣𑌿𑌤𑌾𑌦𑍈𑌕𑌸𑌂𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣 𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌵𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌤𑌤𑌃 |
𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑌶𑍍𑌮𑌵𑌰𑍍𑌷𑍇𑌣 𑌵𑌵𑌰𑍍𑌷 𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌮𑍂𑌰𑍍𑌚𑍍𑌛𑌿𑌤𑌾 ||
𑌵𑌰𑌾𑌹𑌸𑍍𑌵𑌿𑌤𑌨𑌯𑌾 𑌯𑌥𑌾 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌰𑍍𑌵𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇) |
𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑌶𑍍𑌮𑌵𑌰𑍍𑌷𑍇𑌣 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑍌 𑌸𑌮𑌨𑍍𑌤𑌤𑌃 || ௨௦ ||
𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌗𑌾𑌧𑌿𑌸𑍁𑌤𑌶𑍍𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌨𑌿𑌦𑌂 𑌵𑌚𑌨𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍 |
𑌅𑌲𑌂 𑌤𑍇 𑌘𑍃𑌣𑌯𑌾 𑌰𑌾𑌮 𑌪𑌾𑌪𑍈𑌷𑌾 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌟𑌚𑌾𑌰𑌿𑌣𑍀 ||
𑌯𑌜𑍍𑌞𑌵𑌿𑌘𑍍𑌨𑌕𑌰𑍀 𑌯𑌕𑍍𑌷𑍀 𑌪𑍁𑌰𑌾 𑌵𑌰𑍍𑌧𑍇𑌤 𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 |
𑌵𑌧𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌵𑌦𑍇𑌵𑍈𑌷𑌾 𑌪𑍁𑌰𑌾 𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 ||
𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌕𑌾𑌲𑍇𑌷𑍁 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌧𑌰𑍍𑌷𑌾𑌣𑌿 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿
𑌵𑍈 | 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑌦𑌾 𑌯𑌕𑍍𑌷𑍀𑌮𑌶𑍍𑌮𑌵𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌵𑌰𑍍𑌷
𑌤𑍀𑌂 || ௨௧ ||

(கரு) தாடகை பயங்கரமாக தூசியை வாறியிறைப்பவளாக இராகவரிருவரையும் பயங்கரமான புழுதிக்கூட்டத்தில் கொஞ்சகாலம் மறையும்படி செய்தாள்.

(கசு) அதன் பிறகு அவள் மாயையில் மறைந்து நின்று இராமலட்சுமணர்களை நோக்கிப்பெரிய கல்மழையை வாறியிறைத்தாள். அதன் பிறகு இராகவன் கோபங்கொண்டான்.

(கஎ) இராகவன் அவளுடைய பெரிய கல்மாரியை அம்பு மாரியால் அடித்துத் தவிர்த்து எதிர்த்தோடி வரும் தாடகையுடைய இரு கைகளைப்பாணங்களால் நறுக்கினான்.

(கஅ) அதன்பிறகு சுமித்திரை குமாரனான இலட்சுமணன் அறுந்த கையை யுடையவளும், களைப்படைந்தவளும் அருகில் கர்ச்சிதத்துக்கொண்டிருப்பவளுமான தாடகையைப் போக்கடிக்கப்பட்ட காதுகள், மூக்கு நுனியுடையவளாகச் செய்தான்.

(ககூ) வேண்டிய உருவமெடுக்கவல்ல இயக்கி உடனே அநேகவித உருவங்களெடுத்து மாயையால் மறைந்தவளாய் கல்மழை பொழிபவளாய் மயக்குபவள்போல பயங்கரமாகத் திரிந்து நின்றாள்.

(உ0-உஉ) அதன்பிறகு நாற்புறமும் கல்மாரியால் சூழப்பெற்ற அவ்விருவரைப் பார்த்து சீமானாகிய காதியின் பிள்ளை விசுவாமித்திரர் "இராமா! நீ தயை கொள்ளாதே. இந்த இயக்கி பாவி, கெட்ட நடத்தையுடையவள். யாகத்தைத் தடைசெய்பவள், மாயையின் வலி யதிகமுடையவள், சாயங்காலம் உனக்கெதிரில் வந்துகொண்டிருக்கிறது. அதற்குள்ளேயே இவள் கொல்லப்படட்டும். அரக்கர்கள் சந்தியாகாலங்களில் எதிர்க்கமுடியாதவர்களாகிறார்கள்." எனக் கூறினார்.

(உங) இவ்வாறு கூறப்பட்ட இராமன் அப்பொழுதே 'சப்தவேதி' என்னும் பாணத்தால் தன் திறமையை

[illegible]
[illegible] ॥ ௨௪ ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥ ௨௫ ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥ ௨௬ ॥
[illegible]
[illegible] ॥
[illegible] ।

[illegible]
[illegible] ॥ ௨௭ ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥ ௩௦ ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।

காட்டிக்கொண்டு கல்மாரியால் சண்டையிட்டுக்கொண்டிருக்கும் இயக்கியைப் பாணங்களால் எதிர்த்தான்.

(உசஉ) மாயையின் வலியுடன் கூடிய அவள் பாணக்கூட்டங்களால் எதிர்க்கப்பட்டவளாய் கர்ச்சித்துக்கொண்டு காகுத்தனையும் இலட்சுமணனையும் நோக்கியோடினள்.

(உருஉ) பெரிய இடிபோல விரைந்து வந்துகொண்டிருக்கும் அவளைமார்பில் அடித்தான், அவள் பூமியில் விழுந்து இறந்தாள்.

(உகூஉ) அப்பொழுது கொல்லப்பட்டு பயங்கரமாகவுள்ள அவளைக்கண்டு தேவேந்திரனும் தேவர்களும் பலே; பலே; என்று இராமனைக்கொண்டாடினர்.

(உஎஉ) அதன் பிறகு ஆயிரக்கண்ணனாகிய இந்திரன் மிக்கக்களிப்படைந்தவனாய் விசுவாமித்திரரைப் பார்த்து தேவர்கள் யாவரும்களிகூர்ந்தவராய் இதனைக்கூறினர்.

(உஅஉ) கௌசிக முனிவரே! உமக்கு நன்மையுண்டாகட்டும், இந்தக்காரியத்தினால் இந்திரன் முதலானதேவக்கூட்டங்கள் யாவையும் திருப்தியடைந்தன. இராகவனிடத்து எங்கள் பிரியத்தைத் தெரிவிப்பீர்.

(உகூஉ) அந்தணரே! தவவலியாலடைந்தவீண்போகாதவீரியமுடைய பிருசாசுவ பிரஜாபதியினுடைய பிள்ளைகள் இராகவனுக்கு அறிமுகமாக்கிவையும்.

(௩0உ) அந்தணரே! உம்மைப் பின்தொடரும் விரதத்தையுடைய இவன் நீர் தானம் அளிப்பதற்குரிய யோக்கியதையுடையவன். அரசகுமாரனை இவனால் தேவர்களுக்கு ஒரு பெரியவேலை செய்யத்தகுந்தது உளது" எனக்கூறினர்.

(௩கஉ) இவ்வாறு கூறித்தேவர்களனைவரும் களிப்படைந்தவராய் விசுவாமித்திரரைக் கொண்டாடி விட்டு வந்தவழியே சென்றனர். அதன் பின்னர் சாயங்காலமாயிற்று.

𑌤𑌤𑍋 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌵𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌸𑍍𑌤𑌾𑌟𑌕𑌾𑌵𑌧𑌤𑍋𑌷𑌿𑌤𑌃 ॥ ௩௨ ॥
𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌨𑌿 𑌰𑌾𑌮𑌮𑍁𑌪𑌾𑌘𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌇𑌦𑌂 𑌵𑌚𑌨𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍 ।
𑌇𑌹𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌰𑌜𑌨𑍀𑌂 𑌰𑌾𑌮 𑌵𑌸𑍇𑌮 𑌶𑍁𑌭𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨 ॥ ௩௩ ॥
𑌶𑍍𑌵𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌤𑍇 𑌗𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌪𑌦𑌂 𑌮𑌮 ।

𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌵𑌚𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌦𑌶𑌰𑌥𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌃 ॥ ௩௪ ॥
𑌉𑌵𑌾𑌸 𑌰𑌜𑌨𑍀𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌾𑌟𑌕𑌾𑌯𑌾 𑌵𑌨𑍇 𑌸𑍁𑌖𑌮𑍍 ।
𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌶𑌾𑌪𑌂 𑌵𑌨𑌂 𑌤𑌚𑍍𑌚 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑍇𑌵 𑌤𑌦𑌾𑌹𑌨𑌿 ॥ ௩௫ ॥
𑌰𑌮𑌣𑍀𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌬𑌭𑍍𑌰𑌾𑌜 𑌯𑌥𑌾 𑌚𑍈𑌤𑍍𑌰𑌰𑌥𑌂 𑌵𑌨𑌮𑍍 ।

𑌨𑌿𑌹𑌤𑍍𑌯 𑌤𑌾𑌂 𑌯𑌕𑍍𑌷𑌸𑍁𑌤𑌾𑌂 𑌸 𑌰𑌾𑌮𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌸𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌃
𑌸𑍁𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌸𑌙𑍍𑌘𑍈𑌃 । 𑌉𑌵𑌾𑌸 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌮𑍁𑌨𑌿𑌨𑌾 𑌸
𑌹𑍈𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌤𑌵𑍇𑌲𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌬𑍋𑌧𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌃 ॥ ௩௬ ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌬𑌾𑌲𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌷𑌡𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃 ॥

𑌅𑌥 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌵𑌿𑌂𑌶𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

𑌅𑌥 𑌤𑌾𑌂 𑌰𑌜𑌨𑍀𑌮𑍁𑌷𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌯𑌶𑌾𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌘𑌵𑌂 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌮𑍁𑌵𑌾𑌚 𑌮𑌧𑍁𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌮𑍍 ॥ ௧ ॥

𑌪𑌰𑌿𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍇 𑌰𑌾𑌜𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰 𑌮𑌹𑌾𑌯𑌶𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌪𑌰𑌮𑌯𑌾 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌦𑌦𑌾𑌮𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌃 ॥

(௩௨-௩௩) அதன் பிறகு முனிவர்களுளுத்தமன் தாடகையைக் கொன்றதால் களிப்படைந்தவராய் திருப்தியுடன் இராமனை உச்சிமுகந்து " காண்போர்க்கினியனே இராமா! இவ்விரவு இங்குதங்குவோம், நாளைவிடியற்காலையில் என்னுடைய ஆசிரமத்திற்குச் செல்லுவோம் " எனக் கூறினர்.

(௩௪) விசுவாமித்திரருடைய மொழியைக்கேட்டு தசரதன் குமாரனான இராமன் சந்தோஷமடைந்தவனாய் தாடகைவனத்தில் சுகமாகத் தங்கினன்.

(௩௫) அன்று அப்பொழுது அக்காடும் சாபத்திலிருந்து விடப்பட்டதாய் சைத்திரரதம் (என்னும்குபேரன் காடு) போல மனதிற்கினியதாய் விளங்கிற்று.

(௩௬) இராமன் இயக்ககுமாரியான அவளைக் கொன்று தேவர் சித்தர்களது கூட்டங்களால் புகழப்பட்டவனாகி விடியற்காலத்தில் விழிப்பு மூட்டப்பட்டவனாகி முனிவருடன் கூட அங்குதங்கி யிருந்தான்.

இருபத்தாராவது சர்க்கம் முற்றிற்று.

இருபத்தேழாவது ஸர்க்கம்.

விசுவாமித்திரர் தேவாஸ்திரங்களை யளித்தல்.

(க) அதன் பிறகு அவ்விரவைக்கழித்து மிக்க புகழ்படைத்த விசுவாமித்ரர் புன்னகையுடன் இராமனை நோக்கி மிக்க இனியவார்த்தைகள் கூறினர்.

(உ) கீர்த்தியுடைய அரசகுமாரா! நான் சந்தோஷமடைந்தேன், உனக்கு க்ஷேமமுண்டாகட்டும். மிக்க அன்பினால் கூடியவனாக அஸ்திரங்களை யளிக்கிறேன்.

𑌦𑍇𑌵𑌾𑌸𑍁𑌰𑌗𑌣𑌾𑌨𑍍𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌸𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑍋𑌰𑌗𑌾𑌨𑍍 𑌭𑍁𑌵𑌿 ।
𑌯𑍈𑌰𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌪𑍍𑌰𑌸𑌹𑍍𑌯𑌾𑌜𑍌 𑌵𑌶𑍀𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌜𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌸𑌿 ॥
𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍇 𑌦𑌦𑌾𑌮𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌃 ।

𑌦𑌣𑍍𑌡𑌚𑌕𑍍𑌰𑌂 𑌮𑌹𑌦𑍍𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌵 𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌰𑌾𑌘𑌵 ॥ ௫॥
𑌧𑌰𑍍𑌮𑌚𑌕𑍍𑌰𑌂 𑌤𑌤𑍋 𑌵𑍀𑌰 𑌕𑌾𑌲𑌚𑌕𑍍𑌰𑌂 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚 ।
𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌚𑌕𑍍𑌰𑌂 𑌤𑌥𑌾𑌤𑍍𑌯𑍁𑌗𑍍𑌰𑌮𑍈𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚 ॥
𑌵𑌜𑍍𑌰𑌮𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌨𑌰𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠 𑌶𑍈𑌵𑌂 𑌶𑍂𑌲𑌵𑌰𑌂 𑌤𑌥𑌾 ।
𑌅𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌶𑌿𑌰𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌐𑌷𑍀𑌕𑌮𑌪𑌿 𑌰𑌾𑌘𑌵 ॥ ௬॥
𑌦𑌦𑌾𑌮𑌿 𑌤𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌾𑌹𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌮𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑌨𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍 ।

𑌗𑌦𑍇 𑌦𑍍𑌵𑍇 𑌚𑍈𑌵 𑌕𑌾𑌕𑍁𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥 𑌮𑍋𑌦𑌕𑍀 𑌶𑌿𑌖𑌰𑍀 𑌉𑌭𑍇 ॥ ௭॥
𑌪𑍍𑌰𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑍇 𑌨𑌰𑌶𑌾𑌰𑍍𑌦𑍂𑌲 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌚𑍍𑌛𑌾𑌮𑌿 𑌨𑍃𑌪𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜 ।
𑌧𑌰𑍍𑌮𑌪𑌾𑌶𑌮𑌹𑌂 𑌰𑌾𑌮 𑌕𑌾𑌲𑌪𑌾𑌶𑌂 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚 ॥ ௮॥
𑌵𑌾𑌰𑍁𑌣𑌂 𑌪𑌾𑌶𑌮𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌞𑍍𑌚 𑌦𑌦𑌾𑌮𑍍𑌯𑌹𑌮𑌨𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍 ।
𑌅𑌶𑌨𑍀 𑌦𑍍𑌵𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌚𑍍𑌛𑌾𑌮𑌿 𑌶𑍁𑌷𑍍𑌕𑌾𑌰𑍍𑌦𑍍𑌰𑍇 𑌰𑌘𑍁𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨 ॥ ௯॥
𑌦𑌦𑌾𑌮𑌿 𑌚𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍈𑌨𑌾𑌕𑌮𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌤𑌥𑌾 ।

𑌆𑌗𑍍𑌨𑍇𑌯𑌮𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌦𑌯𑌿𑌤𑌂 𑌶𑌿𑌖𑌰𑌂 𑌨𑌾𑌮 𑌨𑌾𑌮𑌤𑌃 ॥ ௰॥
𑌵𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌨𑌂 𑌨𑌾𑌮 𑌦𑌦𑌾𑌮𑌿 𑌤𑌵 𑌰𑌾𑌘𑌵 ।

(கூ) அவைகளால் கந்தர்வர்களையும் நாகரையும், தேவர் அசுரர் கூட்டங்களையும், பகைவர்களையும், அமரில் வலிய உன் வசமாக்கிக்கொண்டு வெற்றிபெறுவாய். உத்தமமான அந்த அஸ்திரங்கள் யாவற்றையும் அளிக்கிறேன். உனக்கு க்ஷேமம் உண்டாகட்டும்.

(சகூ) இராகவா உனக்கு பெரியமேலான தண்டசக்கரமென்றதைக் கொடுக்கிறேன். வீரனே! மனிதர்களுளுத்தமனே! பெரியகைகளுடையவனே இராகவா! உனக்கு அதன் பிறகு தர்மசக்கரமென்றதையும் அவ்வாறே காலசக்கரத்தையும் அவ்விதமே மிக்க பயங்கரமான விஷ்ணுசக்கரத்தையும் அதேபோல இந்திராஸ்திரத்தையும், வஜ்ஜிராஸ்திரத்தையும் அதேமாதிரி சிவாஸ்திரமான உத்தம சூலத்தையும்,பிரமசிரஸ் என்ற அஸ்திரத்தையும் ஐஷிகாஸ்திரத்தையும் ஒப்பற்ற பிரமாஸ்திரத்தையும் கொடுக்கிறேன்.

(எ) மனிதசிரேஷ்டனே! அரசகுமாரா! காகுத்தவம்சத்துதித்தவனே! மோதகி சிகரி என்ற மிக்க ஒளி பொருந்திய கதாயுதங்கள் இரண்டையும் கொடுக்கிறேன்.

(அ) இராமா! நான் தர்மபாசத்தையும் அவ்வாறே காலபாசத்தையும் ஒப்பற்ற வருணபாசத்தையும், வருணாஸ்திரத்தையும் கொடுக்கிறேன்.

(கூ) இரகுகுலத்தை சந்தோஷஞ் செய்யப்பிறந்த இராமா! சுஷ்கம்; ஆர்த்திரம், என்ற இரண்டு இடிகளைக் கொடுக்கிறேன். பிநாகனது (சிவனது) அஸ்திரத்தையும் அவ்வாறே நாராயணாஸ்திரத்தையும் கொடுக்கிறேன்.

(க0) பாவமற்ற இராமா! பேரினலேயே சிகாம் எனப் பெயர்பெற்ற அக்கினிபகவானுக்குப் பிரியமான அஸ்திரத்தையும் பிரதனம் எனப்பெயர் பெற்றவாயுவாஸ்திரத்தையும் உனக்கு அளிக்கிறேன்.

அஷ்ரூ ஹயஸிரோநாஜ க்ரளஜுஜஷ்ரூ தஸெவவ॥
ஶக்தியாவ காகாஸ்த ஜஜாதி தவவாநவ।

கஹ்யாஜா கேஸஹும் வொாஶம் காவாறுஜஷ கஹ்ணடு॥ கஉ॥
ஸாரயஞ்யஸாா யாதி ஜஜாஜ்யதாதி ஸவஶஃ।

வெவஜாயாஶம் ஜஹாஷ்ரூவ நதநாநாஜ நாஜதஃ॥ கங॥
அஸிரதம் ஜஹாவாஹோ ஜஜாதி ந்ருவாதஜ।

ஷாஙவஜஷ்ரூ ஜயிதம் ஜாநவா நாஜநாஜதஃ॥ கச॥
ஷ்ஷாவந ஷ்ஶஜெஜ ஜஜி ஸளரம்வ ரரவவ।

ஜவஶணம் ஶொஷணம் வெவவ ஸஞாவந ஷிறாவரெ॥
ஜஜநம் வெவவ ஜாயஷும் கநூவஜயிதம் தயா।
வெவராவஜஷ்ரூ ஜயிதம் ஜோஹநா நாஜ நாஜதஃ॥ கரு॥
ஷ்தீஷ்ம நரஶாஜஸிறு ராஜவத்ருஜஹாயரஃ।

தாஜஸ நரஶாஜஸிறு ஸளஜநஞ ஜஹாவறுள॥ கஎ॥
ஸம்வஜஷும்வெவவ ஜாயஷும் ஜளஸயுவ ந்ருவாதஜ।
ஸதூஜஷ்ரூ ஜஹாவாஹோ தயா ஜாயாயாரவார்டி॥ கஅ॥
வொாரஷதஜஷ்ஷஹம்நாஜ வரதெஜாவகஷணடு।
ஷொாஜாஷ்ரூ ஶிஶிர நாஜ கவஷரஷ்ரூ ஸாஜாஜ நடு॥
ஜாரணாவ ஹஶஸ்யாஷி ஶீதெஷஜயோநவடு।

(ககஉ) காகுத்தவம்சத்துதித்த இராகவா! ஹயசிரஸ் எனப்பெயர்கொண்ட அஸ்திரத்தையும் அவ்வாறே கிரௌஞ்சம் என்ற அஸ்திரத்தையும் இரண்டுசக்திகளையும் உனக்குக் கொடுக்கிறேன்.

(கஉஉ) பயங்கரமான கங்காளம் என்னும் கலப்பையையும் பிறகு கங்கணம் என்னும் எந்த கலப்பைகளை அசுரர் தாங்கியுள்ளாரோ அந்த கலப்பைகளைப் பூருவும் அளிக்கிறேன்.

(கஙஉ) நீண்டகையாய், அரசகுமாரா! வித்தியாதர அஸ்திரத்தையும் பெயரினாலேயே நந்தனம் என்ற உத்தம வாளையும் கொடுக்கிறேன்.

(கசஉ) இராகவா! கந்தர்வர்களுக்கு இஷ்டமானதும் பெயரினால் மானவம் என்பதுமான அஸ்திரமும் தூக்கத்தைக்கொடுக்கும் அஸ்திரமும் மனதுக்கு நிம்மதியுண்டாக்கும் அஸ்திரமும், சூரியாஸ்திரமும் கொடுக்கிறேன்.

(கருஉ-கசுஉ) மனிதசிரேஷ்டனே! பெரும்புகழ் பெற்ற அரசகுமாரா கர்வத்தையுண்டாக்கும் அஸ்திரமும் வரண்டுபோகச் செய்யும் அஸ்திரமும் தவிக்கச்செய்யும் அஸ்திரமும் துக்கித்தரற்றச் செய்யும் அஸ்திரமும் அவ்வாறே மதனனுக்குப்பிரியமான அடக்கவியலாதமதம் பிடிக்கச்செய்யும் அஸ்திரமும், பிசாசுக்குப் பிரியமானதும் பெயரினால் மோகனம் என்பதுமான அஸ்திரமும் பெற்றுக் கொள்வாய்.

(கஎ-கஅஉ) நரோத்தமனே பெருவலிவாய்ந்த ராஜ புத்திரா! தாமசம் ஸௌமனம் என்பவையும் ஸம்வர்தம் என்பதும் எதிர்த்து நிற்கமுடியாதமௌஸலம் என்பதும் சத்தியம், என்பதும் மேலானமாயாதரம் என்பதும் விரோதிகளுடைய வல்லமையைவலித்து வாங்கும் பயங்கரமான தேஜப்பிரபம் எனப்பெயர் பெற்றதும் சிகாம் என்பதும் சந்திராஸ்திரமும்; சுதாமனம் என்னும் பிரம்மாதுவட்டா

𑌏𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌰𑌾𑌮 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌾𑌹𑍋 𑌕𑌾𑌮𑌰𑍂𑌪𑌾𑌨𑍍 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌲𑌾𑌨𑍍 ॥
𑌗𑍃𑌹𑌾𑌣 𑌪𑌰𑌮𑍋𑌦𑌾𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌰𑌮𑍇𑌵 𑌨𑍃𑌪𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜 ।

𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌙𑍍𑌮𑍁𑌖𑍋 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌶𑍁𑌚𑌿𑌰𑍍𑌮𑍁𑌨𑌿𑌵𑌰𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾 ॥
𑌦𑌦𑍌 𑌰𑌾𑌮𑌾𑌯 𑌸𑍁𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍋 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌮𑌨𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍 ।

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑌂 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌦𑍈𑌵𑌤𑍈𑌰𑌪𑌿 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌲𑌭𑌮𑍍 ॥
𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌤𑌦𑌾 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍋 𑌰𑌾𑌘𑌵𑌾𑌯 𑌨𑍍𑌯𑌵𑍇𑌦𑌯𑌤𑍍 ।

𑌜𑌪𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌮𑍁𑌨𑍇𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌧𑍀𑌮𑌤𑌃 ॥ ௨௩॥
𑌉𑌪𑌤𑌸𑍍𑌥𑍁𑌰𑍍𑌮𑌹𑌾𑌰𑍍𑌹𑌾𑌣𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌰𑌾𑌘𑌵
𑌊𑌚𑍁𑌶𑍍𑌚 𑌮𑍁𑌦𑌿𑌤𑌾𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌰𑌾𑌮𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑌯𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾 ॥ [𑌵𑌮𑍍 ।
𑌇𑌮𑍇 𑌸𑍍𑌮 𑌪𑌰𑌮𑍋𑌦𑌾𑌰𑌾𑌃 𑌕𑌿𑌙𑍍𑌕𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑌵 𑌰𑌾𑌘𑌵 ।

𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯 𑌚 𑌕𑌾𑌕𑍁𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌲𑌭𑍍𑌯 𑌚 𑌪𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾 ॥ ௨௫॥
𑌮𑌾𑌨𑌸𑌾 𑌮𑍇 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌧𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌤𑌾𑌨𑌭𑍍𑌯𑌚𑍋𑌦𑌯𑌤𑍍 ।

𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌮𑌨𑌾 𑌰𑌾𑌮𑍋 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌮𑍁𑌨𑌿𑌮𑍍 ॥ ௨௬॥
𑌅𑌭𑌿𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍇𑌜𑌾 𑌗𑌮𑌨𑌾𑌯𑍋𑌪𑌚𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇 ।

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌬𑌾𑌲𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌵𑌿𑌂𑌶𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃 ॥

வின் அஸ்திரமும் பயங்கரமான பகனுடையதும் மிக்க வுஷ்ணமுடையதுமான மானவாஸ்திரமும் வாங்கிக்கொள்.

(உ௦) மன்னன் மகனே! பெருங்கையுடைய இராமா நினைத்தவுருவமுடையவும் மிக்க வலியுடையவும் மிக்க வதிசயிக்கக்கூடியவுமான இந்த அஸ்திரங்களை விரைவில் வற்றுக் கொள்வாய். என்றார்.

(உக) அப்பொழுது முனிசிரேஷ்டர் மிக்க சந்தோஷமடைந்தவராய், பரிசுத்தராய் கிழக்கு நோக்கியிருந்து நின்றவராய் இராமனுக்கு ஒப்பற்ற மந்திரக்கூட்டங்களையளித்தார்.

(உஉ) அப்பொழுது அஸ்திரங்கள் யாவற்றையும் அறிந்து கொள்ளுவது தேவர்களாற்கூட அடையமுடியாதது அந்த அஸ்திரங்களை யந்தணர் இராகவனுக்குத் தெரியப்படுத்தினர்.

(உங) புத்திமானான அந்த விசுவாமித்திர முனிவர் ஜபஞ் செய்துக்கொண்டிருக்கையிலேயே உத்தமமான அஸ்திரங்கள் யாவும் இராமனை வந்தடைந்தன.

(உச) அப்பொழுது அஸ்திரதேவர்கள் யாவரும் சந்தோஷமடைந்தவராய் கைகூப்பிக்கொண்டு இராமனை நோக்கி "இராகவா மிக்க அதிசயமுள்ள நாங்கள் உம்முடைய பணியாளர் ஆனோம்" என்றனர்.

(உரு) காகுத்தன் அவர்களை எற்றுக்கொண்டு கையினால் தீண்டி எனது மனம்போனபடிசெய்பராய் ஆவீர்கள் என்று அவர்களை ஆக்ஞாபித்தான்.

(உசா) அதன் பின்னர் மிக்க பிரபாவமுடைய இராமன் உவகைகொண்ட மனத்தனாய் மகாமுனியான விசுவாமித்திரரை வணங்கிச்சொல்லுவதற்கு ஆரம்பித்தான்.

இருபத்தேழாவது சர்க்கம் முற்றிற்று.

അഥ അഷ്ടാവിംശസ്സർഗ്ഗഃ.

പ്രതിഗൃഹ്യ തതോഽസ്ത്രാണി പ്രഹൃഷ്ടവദനശ്ശുചിഃ।
ഗച്ഛന്നേവ ച കാകുത്സ്ഥോ വിശ്വാമിത്രമഥാബ്രവീൽ॥ ൧॥
ഗൃഹീതാസ്ത്രോഽസ്മി ഭഗവൻ ദുരാധർഷസ്സുരൈരപി।
അസ്ത്രാണാം ത്വഹമിച്ഛാമി സംഹാരം മുനിപുംഗവ॥
ഏവം ബ്രുവതി കാകുത്സ്ഥേ വിശ്വാമിത്രോ മഹാമുനിഃ।
സംഹാരാൻ വ്യാജഹാരാഥ ധൃതിമാൻ സുവ്രതശ്ശുചിഃ॥ ൩॥
സത്യവന്തം സത്യകീർത്തിം ധൃഷ്ടം രഭസമേവ ച।
പ്രതിഹാരതരം നാമ പരാങ്മുഖമവാങ്മുഖം॥ ൪॥
ലക്ഷാക്ഷവിഷമൌ ചൈവ ദൃഢനാഭസുനാഭകൌ।
ദശാക്ഷശതവക്ത്രൌ ച ദശശീർഷശതോദരൌ॥ ൫॥
പദ്മനാഭമഹാനാഭൌ ദുന്ദുനാഭസുനാഭകൌ।
ജ്യോതിഷം കൃശനം ചൈവ നൈരാശ്യവിമലാവുഭൌ॥
യൌഗന്ധരഹരിദ്രൌ ച ദൈത്യപ്രശമനൌ തഥാ।
(ശുചിബാഹുർമ്മഹാബാഹുർന്നിഷ്കലിർവ്വിരുചി
[സ്തഥാ।)
സാർച്ചിർമ്മാലീ ധൃതിർമ്മാലീ വൃത്തിമാൻ രുചിരസ്തഥാ॥ ൭॥
പിത്ര്യസ്സൌമനസം ചൈവ വിധൂതമകരാവുഭൌ।
കരവീരകരം ചൈവ ധനധാന്യൌ ച രാഘവ॥ ൮॥
കാമരൂപം കാമരുചിം മോഹനം വാരണം തഥാ।
ജൃംഭകം സർപ്പനാഭം ച പന്ഥാനവരുണൌ തഥാ॥ ൯॥
കൃശാശ്വതനയാൻ രാമ ഭാസ്വരാൻ കാമരൂപിണഃ।
പ്രതീച്ഛ മമ ഭദ്രം തേ പാത്രഭൂതോഽസി രാഘവ॥ ൧൦॥

இருபத்தெட்டாவது சருக்கம்.

மந்திர அதிதேவதைகள்.

(க) அதன் பிறகு இராமன் அஸ்திரங்களைப் பெற்றுக் கொண்டு சந்தோஷமடைந்த முகமுடையவனாய் தூயவனாய் நடந்து கொண்டே விசுவாமித்திரரை நோக்கி வருமாறு கூறலுற்றான்.

(உ) மாகாத்மியமுள்ள முனிசிரேஷ்டரே! நான் அஸ்திரங்கள் பெற்று தேவர்களாலும் எதிர்க்கமுடியாதவனாக இருக்கிறேன் அஸ்திரங்களின் சம்ஹாரத்தை (அடக்கும் வழியை) மாத்திரம் அறிய விரும்புகிறேன்.

(ங) இராமன் கூறவே சாமர்த்தியமுள்ளவரும் நியமங்களுடையவரும் தூயரும் மகாமுனியுமான விசுவாமித்திரர் ஸம்ஹாரத்தை கூறினார்.

(ச-கo) இரகுவம்சத்தில் உதித்த இராமா சத்தியவான் சத்தியகீர்த்தி, திருஷ்டம் ரபச பிரதிகாரதரன் பராங்முகன் அவாங்முகன், லக்ஷாக்ஷன் விஷமன் திருடநாபன் ஸுநாபன், தசாக்ஷன், சதவக்திரன், தசசீர்ஷன் சதஉதரன், பத்மநாபன், மகாநாபன், துந்துநாபன், ஸுநாபகன் கிருசனன் என்றவர்களும் நைராசியன் விமலன் என்ற இருவரும், கந்தரஹரித்திரர் என்ற இருவரும், அவ்வாறே தைத்தியன் பிரசமனன் சார்சிர்மாலீயும், திருதியும், மாலியும் விருத்திமானும் அவ்வாறே விருத்தஸௌமனஸனும், விதூதன் மகரன்என்ற இரண்டும் காலீரகரனும் தனனும், தானியனும் காமரூபனும் காமருசியும், மோகனும் அவ்வாறே ஆவரணனும் ஜிரும்பகனும் சர்வநாபனும் அவ்வாறே சந்தானனும் வரணனும், பிரகாசித்துக் கொண்டிருப்பவரும் நினைத்தஉருவமெடுக்க வல்லவருமான பிருசாசுவனுடைய குமாரர்களான இவர்களை என்னிடமிருந்து பெற்றுக்கொள்ளுவாய் உனக்கு மங்களமுண்டாகட்டும்,இராகவா! நீ தானத்திற்குரியவனாகிறாய்என்றார்.

வாஸிதே த்வ காகஸ்த2: ப்ரஸஜ்யேத நாஸ்தநா ।
(ஜ்யோதிஷ்ஸந்த்யாம் தேவம் வேதஸ்ய நாமம்)
ப்ரியவாஸ்ஸவித்3யா ஸ்வஸ்திஸ்வஸ்ரத்4வரா॥ ௧௧॥
கேஶினீ பாரவஸ்ஸ்ராய கேஶவத்ரேவா ரஸ்யயா ।
அக்3ரகேதவஸ்ராய கேஶின்யா வாஸ்யயோர்வரா ஸ்யா॥
ஸார்த்வம் ப்ராஞ்ச யோகயா ஜஹ்ரு ப்ரவேத ஸஹஸ்ரஹாஸிண:।
ஐச்வர்ய நாமாதீ ம் ஷம் பாசி கிக்ஷரவாஸ தே॥ ௧௨॥
ஸாத2வாஸ காய ஸ்காந்தஸ்ய வாஹாய்யாஞ்சா காவிஷ்யத ।
பஞ்சதாத்ரி த்ரிநாமா யஜ்ஞஷ்டம் ரவந்தந:॥ ௧௪॥
க்ஷயதே பாஸாஸ்ய த்ருக்வாவா ஸ்ரதகஷிணா ।
வாவ்யாஸ்வதி காகந்தஸ்காத்ஸா ஜஸ்ய ஸாயதத்4॥ ௧௫॥
(ப்ரணவ பிரஸா ரஸ்ய ஸவேஸ் ஸக்ஷதஷிதாஸ் ।
தத்ஸ்ஸரஸ் காகந்தஸ்ராஸ நாமேவ யுவாஸின ॥
ஶுக்லஷாயவ காலவஸ் தரவத்ஸ்ய ரவந்தந ।
ஸப்தாராக ஸவ ஸம்ப்ரஷ்ட: ஸ்ரீஸா ஸ்ஸவிஷ்ட்ய வஶ
யஸ்ய ।)
ஸவ தாபராவாஜ்ஞாகா விராதிஸ்ய ஸவாஸர்தி ।
மந்தஹேவாய ஸமர ப்ரஶ்ஞா வஸஸதவே வீசஸ்॥ ௧௬॥
கிம்வக்ஷதவியவஸ்ஞாரம் வவத்ஸவ்யா விஷரத ।
வ்ருக்ஷக்ஷணீ வித்தாஹா கி வரம் காகதரஸஸ்ரம் ஸவிஶ॥
ஶமதீய ஸ்யாதகீஸம் ஸவேநாஹர ஸதீவவ । நாநா
ப்ரகாஸிரஸ்கவிநவத்4ரு நாதரரஸ்த்ய த்3॥ ௧௭॥

(கக-கங) காகுத்தன் பேருவகை கொண்டமனத்தனாய் நல்லது எனக்கூறிப் பெற்றுக் கொண்டான். அவர்கள் உத்தமமான ஒளியுடன் விளங்கும் உடல் உள்ளவராகவும் உருவமுடையவர்களாகவும், சுகமளிப்பவராகவும் சிலர் நெருப்பு போன்றவராகவும் அவ்வாறே சிலர் புகைபோன்றவராகவும் சிலர் சந்திர சூரியர்களைப் போன்றவராகவும் அவ்வாறே வளைத்த அஞ்சலியுடையவராய், கைகூப்பியவராக இருந்து இனிமையாகப் பேசுபவராய் இராமனை நோக்கி, "மனிதசிங்கமே! இதோ நாங்கள் இருக்கிறோம் கட்டளையிடும் உமக்கு யாதுசெய்யக் கடவோம்," என வேண்டினர்.

(கச) இராமன் "நீங்கள் வேலையிருக்குங் காலங்களில் என் மனதை யனுசரித்தவராய் எனக்கு உதவிசெய்யுங்கள் இஷ்டப்படி செல்லுங்கள்" என அவர்களுக்குக் கூறினார்.

(கரு) அதன் பிறகு அந்த தேவதைகள் காகுத்தவம் சத்துநித்த இராமனை வேண்டிக்கொண்டு பிரதக்ஷிணஞ் செய்து அவ்வாறே ஆகட்டும் எனக்கூறி வந்தவழியே சென்றனர்.

(கசு) இராகவனும் சம்ஹாரமந்திரங்களை (மீட்டும் தன்னிடம் வரவழைத்துக்கொள்ளும் மந்திரங்களை) தெரிந்துகொண்டு பிறகு போய்க்கொண்டே மகாமுனிவராகிய விசுவாமித்திரரை நோக்கி இனிமையானதும் தெளிவானதுமான வார்த்தையை வருமாறு கூறினான்.

(கஎ-கஅ) இங்கே மலைக்கு அருகாமையில் மேகத்தைப் போன்றதும் பார்க்கத்தகுந்ததும், மிருகங்கள் நிறைந்ததும் மனதிற்கு மிக்க இனியதும் அநேக விதங்களான மனதிற்கினிய ஒலிகளுடைய பறவைகளால் அழகு செய்யப்பட்டதுமான மரக்கூட்டம் விளங்குகிறதே இது என்ன? இதையறிய எனக்கு அதிக உற்சாகமல்லவா முனி

𑌨𑌿𑌸𑍍𑌸𑍃𑌤𑌾𑌸𑍍𑌸𑍍𑌮𑌮𑍁𑌨𑌿𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠 𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌰𑌾𑌦𑍍𑌰𑍋𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑌣𑌾𑌤𑍍।

𑌅𑌨𑌯𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌵𑌗𑌚𑍍𑌛𑌾𑌮𑌿 𑌦𑍇𑌶𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍁𑌖𑌵𑌤𑍍𑌤𑌯𑌾॥ ௧௯॥
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌮𑍇 𑌶𑌂𑌸 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍 𑌕𑌸𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌪𑌦𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌿𑌦𑌮𑍍।

𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌤𑍇 𑌪𑌾𑌪𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌘𑍍𑌨𑌾 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌟𑌚𑌾𑌰𑌿𑌣𑌃॥
𑌤𑌵 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌘𑍍𑌨𑌾𑌯 𑌦𑍁𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌮𑍁𑌨𑍇।
𑌭𑌗𑌵𑌂𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍋 𑌦𑍇𑌶𑌸𑍍𑌸𑌾 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌵 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌿𑌕𑍀॥ ௨௧॥
𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍 𑌮𑌯𑌾 𑌵𑌧𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌃।
𑌏𑌤𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍁𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌾𑌮𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌬𑌾𑌲𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌵𑌿𑌂𑌶𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃॥

𑌅𑌥 𑌏𑌕𑍋𑌨𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

𑌅𑌥 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌰𑌮𑍇𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌨𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌤𑌃।
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍇𑌜𑌾𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑍁𑌮𑍁𑌪𑌚𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇॥ ௧॥

𑌇𑌹 𑌰𑌾𑌮 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌾𑌹𑍋 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌰𑍍𑌦𑍇𑌵𑌵𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌃।
𑌵𑌰𑍍𑌷𑌾𑌣𑌿 𑌸𑍁𑌬𑌹𑍂𑌨𑍀𑌹 𑌤𑌥𑌾 𑌯𑍁𑌗𑌶𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌚॥ ௨॥
𑌤𑌪𑌶𑍍𑌚𑌰𑌣𑌯𑍋𑌗𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑍁𑌵𑌾𑌸 𑌸𑍁𑌮𑌹𑌾𑌤𑌪𑌾𑌃।

சிரேஷ்டரே! நினைத்தமாத்திரத்தில் மயிர்க்கூச்செரியும் பயங்கரமான காட்டிலிருந்து வெளிவந்து விட்டோமல்லவா.

(ககூ௨) இந்தப்பிரதேசம் இம்மாதிரி சௌக்கியமாக விருப்பதினால் இதனை ஆச்சிரமம் இருக்குமிடமென அறிகிறேன் எவருடையது இது? பகவானே யாவற்றையும் எனக்கு விளங்கக் கூறும்.

(உ0௨-உஉ) மகாமுனியே உமக்கு யாகத்திற்குத் தடை செய்வதற்காக கெட்ட சுவபாவமுள்ளவரும் பாவிகளும் அந்தணரைக் கோல்லுவோரும் கெட்டகடத்தையுடையவருமான அவர்கள் எங்குவந்தவர்கள்? பிராமணரே! உம்முடைய யாகசம்பந்தமான காரியங்கள் என்னுல் எங்கு காக்கப்படவேண்டும் அரக்கர்களும் கொல்லப்படவேண்டும்? பகவானே அந்த ஆசிரமபிரதேசம் எது? பிரபுவே முனிசிரேஷ்டரே! நான் இது யாவற்றையும் கேட்க விரும்புகிறேன்.

இருபத்தெட்டாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

இருபத்தொன்பதாவது ஸர்க்கம்.

சித்தாசிரமம்.

(க) அதன் பிறகு பிரபாவம் மிகுந்த விசுவாமித்திரர் அளவிடற்கிரிய மகிமையுள்ள அந்தக் காட்டைப்பற்றிக் கேட்கும் அவனுக்கு விவரித்துக் கூறத்தொடங்கினர்.

(உ-உ௨) பெரும்புமுடைய இராமா! இந்தக் காட்டில் இந்த விடத்தில் தேவர்களுளுத்தமரானவரும் பிரபுவும் மிக்க தவமுடையவருமான விஷ்ணு அநேக வருஷங்கள் அநேக நூறு யுகங்கள் தவஞ்செய்வதற்காகவும் யோகத்திற்காகவும் தங்கினர்.

ஏஷ பூர்வாஶ்ரமோ ராம வாமநஸ்ய மஹாத்மந:|| ௫||
ஸித்தாஶ்ரம இதி க்யாதஸ்ஸித்தோ ஹ்யத்ர மஹாதபா:|

ஏதஸ்மிந்நேவ காலே து ராஜா வைரோசநிர்பலி:||
நிர்ஜித்ய தைவதகணாந் ஸேந்த்ராம்ஶ்ச ஸமருத்கணாந்|
(ஸ்வபாஹுபலவீர்யேண யதேஷ்டம் ஸத்யஸங்கர:)
காரயாமாஸ தத்ராஜ்யம் த்ரிஷு லோகேஷு விஶ்ருத:||

பலேஸ்து யஜமாநஸ்ய தேவாஸ்ஸாக்நிபுரோகமா:|
ஸமாகம்ய ஸ்வயம் சைவ விஷ்ணுமூசுரிஹாஶ்ரமே|| ௬||
(ஶம்பரக்ஷயகரம் தேவம் தபஸ்யந்தம் பரம் தப:)
பலிர்வைரோசநிர்விஷ்ணோ யஜதே யஜ்ஞமுத்தமம்|
அஸமாப்தே க்ரதௌ தஸ்மிந் ஸ்வகார்யமபிபத்யதாம்|| ௭||

யே சைநமபிவர்தந்தே யாசிதார இதஸ்தத:|
யச்ச யத்ர யதாவச்ச ஸர்வம் தேப்ய: ப்ரயச்சதி|| ௮||

ஸ த்வம் ஸுரஹிதார்தாய மாயாயோகமுபாஶ்ரித:|
வாமநத்வம் கதோ விஷ்ணோ குரு கல்யாணமுத்தமம்||

ஏதஸ்மிந்நந்தரே ராம காஶ்யபோ(அ)க்நிஸமப்ரப:|
அதித்யா ஸஹிதோ ராம தீப்யமாந இவௌஜஸா|| ௧௦||
தேவீஸஹாயோ பகவாந் திவ்யம் வர்ஷஸஹஸ்ரகம்|
வ்ரதம் ஸமாப்ய வரதம் துஷ்டாவ மதுஸூதநம்|| ௧௧||

(௩௨) இராமா! இது மகாத்துமாவான வாமனருடைய ஆசிரமம். அவர் மிக்க தவத்தால் சித்தியடைந்த காரணத்தால் இது சித்தாசிரமம் என்று பெயர் பெற்றது.

(௪௨-௫) இதற்குள்ளேயே விரோசனன் குமாரனான பலி மகாராஜா இந்திரனுடனும் மருத்துகணங்களுடனும் கூடிய தேவக்கூட்டங்களை வென்று மூவுலகிலும் பெயர் பெற்றவனாய்த் தேவர்களுடைய இராஜ்ஜியத்தை யாண்டான்.

(௬-௭) பலியாகஞ் செய்கையிலேயே அக்கினியை முன்னிட்டுக்கொண்ட தேவர்கள் தாங்களேவந்து இந்த ஆசிரமத்தில் இருந்த விஷ்ணுவை நோக்கி விஷ்ணுதேவரே, விரோசனன் புதல்வனான பலி மேலான யாகஞ்செய்கிறான், அந்த யாகம்முடிவதற்குள் எங்கள் காரியம் முடித்துக் கொள்ளவேண்டும்.

(௮) இவன் எவர் எந்தகாலத்தில் எதை எவ்வளவு இரக்கின்றவராக வருகிறாரோ அவருக்கு யாவற்றையும் கொடுக்கிறான்.

(௯) விஷ்ணு தேவரே! அப்பேர்ப்பட்ட நீர் தேவர்களின் நன்மைக்காக மாயையையடைந்து வாமனராகி ஒப்பற்ற க்ஷேமத்தைச் செய்யும், எனக் கூறினர்.

(௧௦ ௧௧) இராமா! இதற்குள் பகவானும் அக்கினி போன்ற ஒளிபொருந்தியவருமான காசியபர் அதிதியுடன் கூடியவராய் தன்னுடைய தேஜஸினால் விளங்குபவராய் தேவர்களுடைய ஆயிரம்வருஷம் நியமம்முற்றி மனையாளாகிய அதிதியுடன் கூடியவராய் வரனளிப்பவரும் மது வென்னும் அசுரனைக்கொன்றவருமான விஷ்ணுதேவரை வருமாறு துதித்தார்.

தவோஜயம் தவோபாபிம் தவோஜசிதிம் தவாந்தகம்|
தவஸா க்ஷாரம் ஸர்த்தைத வஶ்யாஜிவர்ஷோஷாத்தம்||

ஶரீரே தவ வஶ்யாஜீ ஜகத்ஸர்வமிதம் ப்ரபோ |
க்ஷரநாதிரநிதெந்ய்ஸர்வஸ்வாஜஹம் ஶரணம் கத:|| கரு||

தஜேவாச ஹரிஸ்ஸர்த: காஶ்யவம் யஜ்ஞகஷ்டு |
வரம்வரய ஹஜ்ஜெதே வராஹோ ஜவி ஜதோஜஜ|| கச||

தஸ்ய ச்ஸா வசநம் தஸ்ய ஜாரீச்ஜகாஶ்யவோபவீத் |
அதித்யா தேவதாநாம ஜஜ்வெவா நர்யாவத:|| கரு||
வரம் வரத ஸுப்ரீதோதாதுர்ஜஹர்வி ஸர்வத |

வர்த்ரக்ஷம் மஹா ஹமவந் அதித்யாம் ஜஜ வாநவ|| கசு||
ப்ராதாஹவ யவீயாம்ஸம் ஶக்ரஸ்யாஸுரஸூத ந |
ஶோகார்த்தாநாம் து தேவாநாம் ஸாஹாய்யம் கர்த்தும்
(ஜஹர்வி|| கள||

அயம் ஸித்தாஶ்ரமோ நாம ப்ரஸாதாத்தே ஹவிஷ்யதி|
ஸித்தே கர்மணி தேவேஶ உத்திஷ்ட ஹமவந்நித:|| கஅ||

அத விஷ்ணுர்மஹாதேஜா அதித்யாம் ஸமஜாயத |
வாமநம் ரூபமாஸ்தாய வைரோசநிமுபாகமத்|| ககூ||

(கஉ) தவமும் தவக்கூட்டமும் தவவுருவும் தவத்தின் தன்மையும் மனிதரில் உத்தமருமான தங்களை நன்கனுசரிக்கப்பட்ட தவத்தினால் காண்கிறேன்.

(கங) பிரபோ! தங்களுடைய திருமேனியில் உலகம் யாவையும் காண்கிறேன். தங்களுடைய ஆதிகுறிக்கக் கூடாததாயிருக்கிறது. நான் தங்களைச் சரணமடைந்தேன் என்றனர்.

(கச) விஷ்ணுபிரசன்னமானவராய் போக்கடிக்கப் பட்டபாவமுடைய காசியபரை நோக்கி, "வரனைக்கேட்பாய் உனக்கு மங்களம் உண்டாகட்டும். நீ வரமளிப்பதற்குரிய வராகிறாய்" என்றார்.

(கரு-கருஉ) அவருடைய அம்மொழியைக்கேட்ட மரீசியின் புதல்வரான காசியபர், நல்லவிரதானுஷ்டானமுடையவரே! வரமளிப்பவரே! மிக்க களிப்படைந்தவராய் அதிதிக்கும், தேவர்களுக்கும் வரனையிரந்து கொண்டிற்கும் எனக்கும் வரனளிப்பதற்குரியராகிறீர்.

(கசு-கஎ) பாவமற்றபகவானே அதிதிக்கும் எனக்கும் மகவாம் தன்மையையடைந்தருளும், அசுரர்களை யழிப்பவரே! தேவரீர் இந்திரனுக்குச் சிறுதம்பியாகி துக்கத்தால் கஷ்டப்படும் தேவர்களுக்கும் உதவியைச்செய்ய உரியவராகிறீர்.

(கஅ) தேவர்களுக்கதிபதியே! தேவரீருடைய திருவருளால் என் விரதகாரியங்கள் பூர்த்தியான இந்த ஆச்சிரமம் சித்தாசிரமமெனப் பெயர்வாய்ந்ததாக ஆகட்டும் பகவானே இங்கு எழுந்தருளியிரும்.

(ககூ) அதன் பிறகு மிக்க பிரபாவமுடைய விஷ்ணுவானவர் அதிதியினிடமாகப் பிறந்தனர். அவர்குறுகிய உருவங்கொண்டு விரோசனன் மகனான பலியிடஞ் சென்றார்.

த்ரீந் க்ரோஶாநத விக்ஷிப்தா ப்ரதிக்ருஹ்ய ச ஸாநத: ।
ஶ்ருத்வா ஶோகாந்ஶோகார்த்தா ஸஸர்வஶோகஹிதேரத: ॥
ஸமேதாய வர்ணஸ் ப்ராஸாதாநியஸ்ய பக்ஷிஸோஜஸா ।
ஸைத்ரேஶோகஸ்ய ஸமஹாதேஜாஸ்த்வேக்ஷ்ரத்வஶம்வர்ண: ॥

தேஷாம் நயவல்லவஸாக்ராணாம் ஶ்ருத்வா ஸம்ப்ரஸநாஶந: ।
ஸபாபி ஹத்வா தேஷாம் ஸர்வேஷாம் வாஸநம் ஸர்வாபஹார்ஜ்யதே ॥

ஸதஸா ஶ்ருத்வா ஸாயாஞ்ஜி ராக்ஷஸாஸிந்துகாரிண: ।
ஸமித்ரேஶ வர்ணாஶ்வஷ்ட்யாப்ய மஹேஷ்வா ஸர்ஷாபாரி
(ண: ॥ உரு ॥

ஸஸ்ய கல்யாணமேவ ராஸ விஶ்வாமித்ரஸர்வஜ்ஞ: ।
தஸ்மாத்ஸர்வம் தாத தபோவ்ருத்தஸ்யாஸ்ய ஸஸ ॥ உசு ॥

(இத்யுக்த்வா பரஸ்வீத்ருதோ க்ருஹ்ய ராமம் ஸலக்ஷ்மணம்)
ப்ரவிஶந்நாஶ்ரமபதம் வ்யரோசத மஹாமுநி: ।
ஶஶீவ கதநீஹார: புநர்வஸுஸமந்வித: ॥ உரு ॥

தம் த்ருஷ்ட்வா ஸர்வே ப்ரயஸ்தே மமஸ்தி ஸ்ரீமாத்ரஸ்திவாஸிந: ।
உத்பத்யோத்பத்ய ஸஹஸா விஶ்வாமித்ரமபூஜயந் ॥ உஎ ॥

யதார்ஹம் சக்ரிரே பூஜாம் விஶ்வாமித்ராய தீமதே ।
ததைவ ராஜபுத்ராப்யாம் அகுர்வந்நதிதிக்ரியாம் ॥ உஅ ॥

ஸர்வமேதத் ததா ஶ்ருத்வா ராஜபுத்ராவரிந்தமௌ ।
ப்ராஞ்ஜலீ ஸர்வதோ ஜ்ஞாநி ஸமேவ ததோ ருசாநதநௌ ॥ உஅ ॥

(உ0-உக) அதன் பிறகு பற்றற்ற உலகநாதன் சகலப்பி ராணிகளின் நன்மையில் விருப்ப முடையவராய் மூன்று அடிகளை த்தானமாகக் கேட்டு வாங்கிக்கொண்டு உலகங்களை வென்று தனது தேஜஸால் மாவலியைக் கட்டுப்படுத்தி மறுபடியும் தேவேந்திரனுக்கு அவற்றையளித்தார், மிக்க பிரபாவமுடைய விஷ்ணுவானவர் மூன்று உலகங்களையும் மறுபடியும் இந்திரனுடைய வசத்திலிருக்கச் செய்தார்.

(உஉ) முன்னர் பிறப்பறுக்கும் இந்த ஆசிரமமானது அவரால் பிடித்துக்கொள்ளப்பட்டது என்னுலும் பக்தியினுல் வாமனருடைய இந்த ஆசிரமமானது அனுபவவிக்கப் படுகிறது.

(உங) மனிதர்களுள் மேலான இராமா! தடைசெய்கிற அரக்கர்கள் இந்த ஆசிரமத்தை நோக்கிவருகிறுர்கள் இந்த இடத்திலேயேகெட்ட நடத்தையுள்ளவர்கள் கொல்ல வேண்டியவர்கள்.

(உச) இராமா! இன்று ஒப்பற்ற சித்தாசிரமத்திற் றங்குவோம். அப்பா! இந்த ஆசிரமம் எனக்கு எப்படியோ அப்படியேதான் உனக்கும் பாத்தியமுடையது என்று.

(உரு) ஆசிரமத்தை நுழைந்தமகாமுனிவர் மேகங்கள் நீங்கிப்புனர்வசு நக்ஷத்திரத்துடன் கூடியமதியம் போல விளங்கினுர்.

(உசு) சித்தாசிரமத்தில் வசிக்கும் முனிவர்கள் யாவரும் அந்த விசுவாமித்திரரைக்கண்டு உடனே ஓடோடி வந்து மரியாதை செய்தனர்.

(உஎ) புத்திமானுகிய விசுவாமித்திரருக்குத் தக்கவாறு வந்தனைசெய்தனர். அவ்வாறே அரசகுமாரர்களுக்கும் அதிதிபூஜை செய்தனர்.

(உஅ-உகூ) அதன் பிறகு சத்துருக்களை யடக்குபவரும் மன்னன்மகன்களும் இரகுவம்சத்தை மகிழ்விக்கபிறந்தவர்களுமானவர்கள் கொஞ்சநேரம் களைப்பாறியவராய்

𑌅𑌦𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍇 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌪𑍁𑌙𑍍𑌗𑌵 ।
𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌮𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌚𑌸𑍍𑌤𑌵 ॥௨௯॥

𑌏𑌵𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍇𑌜𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌵𑍇𑌶 𑌤𑌦𑌾 𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌯𑌤𑍋 𑌨𑌿𑌯𑌤𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 । ௩௦॥

𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌾𑌵𑌪𑌿 𑌤𑌾𑌂 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌮𑍁𑌷𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍁𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑍌 ।
𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌤𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌚𑍋𑌤𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌚 ॥
𑌸𑍍𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑍋𑌦𑌕𑍌 𑌶𑍁𑌚𑍀 𑌜𑌪𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌯𑌮𑍇𑌨 𑌚 ।
𑌹𑍁𑌤𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑌮𑌾𑌸𑍀𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌮𑌵𑌨𑍍𑌦𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥ ௩௧॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌬𑌾𑌲𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌏𑌕𑍋𑌨𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃

𑌅𑌥 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃

𑌅𑌥 𑌤𑍌 𑌦𑍇𑌶𑌕𑌾𑌲𑌜𑍍𑌞𑍌 𑌰𑌾𑌜𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌵𑌰𑌿𑌨𑍍𑌦𑌮𑍌 ।
𑌦𑍇𑌶𑍇 𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌚 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌵𑌬𑍍𑌰𑍂𑌤𑌾𑌂 𑌕𑍌𑌶𑌿𑌕𑌂 𑌵𑌚𑌃 ॥

𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍁𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌾𑌵𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌨𑌿𑌶𑌾𑌚𑌰𑍌 ।
𑌸𑌂𑌰𑌕𑍍𑌷𑌣𑍀𑌯𑍌 𑌤𑍌 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍𑌨𑌾𑌤𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑍇𑌤 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥

𑌏𑌵𑌂 𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑌾𑌣𑍌 𑌕𑌾𑌕𑍁𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑍌 𑌤𑍍𑌵𑌰𑌮𑌾𑌣𑍌 𑌯𑍁𑌯𑍁𑌤𑍍𑌸𑌯𑌾 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌤𑍇 𑌮𑍁𑌨𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌶𑌂𑌸𑍁𑌰𑍍𑌨𑍃𑌪𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑍌 ॥

கைகூப்பிக்கொண்டு முனிசிரேஷ்டரை நோக்கி "முனிவரே! இன்றே தீக்ஷைஎடுத்துக் கொள்ளுங்கள், உமக்கு மங்களம் உண்டாகட்டும். இந்த சித்தாசிரமம் சித்தியுடையதாக ஆகட்டும். உம்முடைய மொழியும் உண்மையாகட்டும். என்றனர்.

(௩௦) மிக்க காந்தியுடையவரும், இந்திரியங்களை யடக்கியவரும், மகரிஷியுமான விசுவாமித்திரர் இவ்வாறு கூறப்பட்டவராய் அப்பொழுதே நியமமுடையவராய் தீக்ஷைசெய்து கொண்டார்.

(௩௧-௩௨) சிவன்து குமாரர்போன்ற அவ்விருவரும் அவ்விரவில் தூங்கிவிட்டு விழிப்புவந்தவர்களாய் விடியற்காலையில் எழுந்திருந்து ஜலத்தில் மூழ்கியவராய் ஆசாரத்துடன் காலை வேளையில் உபாசித்து நியமமாக ஜபம்முடித்து ஓமஞ்செய்தவரும் உட்கார்ந்து கொண்டிருந்தவருமான விசுவாமித்திரரை வணங்கிநின்றனர்.

இருபத்தொன்பதாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

முப்பதாவது சர்க்கம்.

விசுவாமித்திரர் யாகம்.

(௧-௨) அதன் பிறகுகாலமும் இடமும் அறிந்தவரும் தகுந்தபடிபேசுபவரும், சத்துருக்களை யடக்குபவருமான அரசபுதல்வர்கள் தக்க இடத்திலும் காலத்திலும் விசுவாமித்திரரை நோக்கி, "பகவானான அந்தணரே! எந்தக்காலத்தில் அரக்கர்களிலிருந்து யாகம்காக்கத்தகுந்ததோ அதனைக்கேட்கவிரும்புகிறோம். அந்தக் காலத்தில் ஜாக்கிறதையாக இருக்கவேண்டுமே" எனக் கேட்டனர்.

(௩ ௪) முனிவர்யாவரும் களிப்படைந்தவராய் இவ்வாறுகூறிய யுத்தத்திற்குக் குதூகலமாகவிருக்கும் அரசகுமாரர்களான ககுத்தவம்சத்துதித்தவர்களை கொண்டாடி

അദ്യപ്രഭൃതി ഷഡ്രാത്രം രക്ഷതം രാഘവൌ യുവാം।
ദീക്ഷാം ഗതോ ഹ്യേഷ മുനിർമ്മൌനിത്വം ച ഗമിഷ്യതി॥ ൪॥

തൌ തു തദ്വചനം ശ്രുത്വാ രാജപുത്രൌ യശസ്വിനൌ।
അനിദ്രൌ ഷഡഹോരാത്രം തപോവനമരക്ഷതാം॥ ൫॥

ഉപാസാംചക്രതുർവ്വീരൌ യത്തൌ പരമധന്വിനൌ।
രരക്ഷതുർമ്മുനിവരം വിശ്വാമിത്രമരിന്ദമൌ॥ ൬॥

അഥ കാലേ ഗതേ തസ്മിൻ ഷഷ്ഠേऽഹനി തദാഗതേ।
സൌമിത്രിമബ്രവീദ്രാമോ യത്തോ ഭവ സമാഹിതഃ॥ ൭॥

രാമസ്യൈവം ബ്രുവാണസ്യ ത്വരിതസ്യ യുയുത്സയാ।
പ്രജജ്വാല തതോ വേദിഃ സോപാധ്യായപുരോഹിതാ॥

സദർഭചമസസ്രുക്കാ സസമിത്കുസുമോച്ചയാ।
വിശ്വാമിത്രേണ സഹിതാ വേദിർജ്ജജ്വാല സർത്വിജാ॥

മന്ത്രവച്ച യഥാന്യായം യജ്ഞോऽസൌ സമ്പ്രവർത്തതേ।
ആകാശേ ച മഹാഞ്ഛബ്ദഃ പ്രാദുരാസീദ്ഭയാനകഃ॥ ൧൦॥

ആവാര്യ ഗഗനം മേഘോ യഥാ പ്രാവൃഷി നിർഗ്ഗതഃ।
തഥാ മായാം വികുർവ്വാണൌ രാക്ഷസാവഭ്യധാവതാം॥

இராமலட்சுமணர்களே! நீங்கள் இன்றுமுதற்கொண்டு ஆறுநாட்கள் யாகத்தைக் காப்பாற்றவேண்டும். இந்த முனிவர் தீக்ஷையிலிருக்கிறாரல்லவா ஆகவே மௌனமாயிருக்கிறார், " எனக்கூறினர்.

(௫) புகழ்பெற்ற அரசகுமாரர்களும் அவர்கள் பேச்சைக் கேட்டு ஆறுஇரவும் பகலும் தூக்கமின்றி தபோவனத்தைக் காப்பாற்றினர்.

(௬) நல்ல வில்லாளிகளும் வீரர்களுமான இராமலட்சுமணர்கள் தயாராய் இருந்தனர். சத்துருக்களை யடக்குகிற அவர்கள் முனிவர்களுள் ஒப்பற்ற விசுவாமித்திரரைக் காத்தனர்.

(௭) அதன் பிறகு ஐந்துநாட்களானதும் ஆறுவது நாளில் இராமன் சுமித்திரையின் நற்புதல்வனை நோக்கி, 'ஜாக்கிரதையாக இரு' என்றான்.

(௮) சண்டைசெய்யும் விருப்பத்தால் வேகமுடைய இராமன் இவ்வாறு கூறுவதற்குள் ரித்விக்குகளுடனும் புரோகிதர்களுடனும் கூடிய யாகவேதியானது ஜ்வலித்து எரிந்தது.

(௯) தர்ப்பங்களுடனும் குடிக்கும் பாத்திரங்களுடனும், ஓமஞ்செய்யும் பாத்திரங்களுடனும் கூடியதும், சமித்துக்களுடனும் புஷ்பங்களுடனும் கூடியதும் ரித்விக்குகளுடன் கூடியதுமான அந்த வேதியானது நெருப்பு மண்டியெரிந்தது.

(௧௦) யாகம் மந்திரத்தின்படியும் சாஸ்திரப்படியும் நடந்தது. ஆகாயத்தில் பயமுண்டாக்கும் பேரொளியும் உண்டாயிற்று.

(௧௧) கார்காலத்தில் வெளிவந்தமேகம் போல (மாரீச சுபாகுவென்ற) இரண்டு அரக்கர்கள் ஆகாயத்தை நிறைத்து மாயஞ்செய்பவர்களாய் ஓடிவந்தனர்.

ஶரீரஸ்ய ஸர்வாஹாரஸ்ய தயோரந்தரஸ்ய மெ |
ஶ்ருத்வா ஹி ஸம்கரோர்யாதிரனுவாஸ்ரஜத | கஉ ||

ஸாமெத ந ர்யாதிரஹமெணா வெதிஜ்ஞஜ்ஞாநு ஸ்ணிதா |
(த்ருஷ்டா வெதிம் தயாலக்ஷதாம் ஸாநர்ஜக்கெத்ராயஸம
(யர்தः |)
ஸஹஸாஹிஹ்ரதொராக்ஷ: தாநவஸ்ய தநொதிஷி ||

தாவாவதஞ்ஜா ஸஹஸா த்ருஷ்டா ராஜீவலொசநः |
ருக்ஷஸம்ஹவிஸம்வெத்ரக்ஷ்ய ரா மொ வவநஸ்ரூவீக்ஷ || கச ||
வஸ்ய ருக்ஷண ஶர்வந்ருத்தாநு ராக்ஷஸாநு விஶிதாஸ
நாநு | ஶாநவாஸ்த்ர ஸமாயதாநஹிருந யதாவநாநு ||

ஶாநவம் வர்மஶாராஸ்த்ரம் வர்ஹோஸ்ருஷ்ட |
விக்ஷெவ வரக்ரொஷோஶ்ரீவொர்வி ராஜவ || கரு ||

ஸமெத ந வரஶாஸ்த்ரண ஶாநவெ ந ஸஸாஹிக: |
ஸாவபிண்டம் யொஜநஸதம் க்ஷிப்த்வாஸ்ரா ஶரஸம்யுவ ||

விவெதநம் விவஞ்ஜம் ஶீமிதஷர்வநாதாஸிதம் |
நீரஸ்தம் த்ருஷ்ரீவம் ராஹொ ருக்ஷணஸ்ரூவீக்ஷ || கஅ ||
வெருந்யக்ஷணம் ஶீதெஷரம் ஶாநவம் யஶுஸம்ஹிதம் |
வொஹயிஸா கயமெத்ய நம் நவஹ்ராமெணவியர்ஜ்ஜ்யமிதா ||
ஜாநவி வயிஷ்யாமி நிவாப்ரணாநு ஶர்ஷ்வாமிணः |
ராக்ஷஸாநுவாவகரஸ்ராநுயஜ்ஞவா நர்யராமாநு ||

(௧௨) மாரீசனும், சுபாகுவும் அவ்விருவருடைய பின்தொடர்ந்தவர்கள் எவரோ அவர்களும் வெருளத்தகுந்த உருவமுடையவர்களாய் வந்து இரத்தவெள்ளத்தைச் சொரிந்தனர்.

(௧௩) வேதியானது இரத்தப்பெருக்கால் நிறப்பப் பட்டதாய் விளங்கிற்று. அதற்குள் இராமன் விரைந்து எதிர்சென்று ஆகாயத்தில் அவர்களைக் கண்டான்.

(௧௪-௧௫) தாமரைக்கண்ணனாகிய இராமன் விரைவாக வந்துகொண்டிருக்கும் அவ்விருவரைக்கண்டு லட்சுமணனையும் பார்த்து," "இலட்சுமண! கெட்டநடத்தையுள்ள மாமிச பட்சணஞ்செய்யும் அரக்கர்கள் காற்றினால் மேகங்கள் சிதருவதுபோல மானவாஸ்திரத்தாலடிக்கப்பட்டவராவார், பார்" எனக்கூறினான்.

(௧௬) இராமன் சினங்கொண்டவனாய் மிக்க அதிசயப் படக்கூடியதும் ஒளிமிக்கு விளங்குவதுமான மானவாஸ்திரத்தை மாரீசனது மார்பில் விட்டான்.

(௧௭) மிக்க ஜாக்கிரதையாகவுள்ள மாரீசன் உத்தமமான அந்த மானவாஸ்திரத்தினால் சமுத்திரமத்தியில் நூறு யோசனை தூரத்தில் எறியப்பட்டான்.

(௧௮-௧௯-௨௰) இராமன் குளிர்ச்சியுடைய மானவாஸ்திர வலியால் அடிக்கப்பட்டவனும் சமுத்திரத்தில் எறியப் பட்டவனும், நினைவுதப்பியவனும், உயிருக்கு ஐயப்படுபவனுமான மாரீசனைப்பார்த்து லட்சுமணனை நோக்கி 'இலட்சுமண! தர்மத்துடன்கூடிய குளிர்ச்சிபொருந்திய மானவாஸ்திரத்தைப்பார். மாரீசனைமயக்கியிழுத்துப் போகிறது. அவன் பிராணனைமாத்திரம் விடச்செய்யவில்லை. கருணையற்றவரும், கெடுதல்செய்பவரும், பாவத்தொழிலிலமர்ந்தவரும், யாகத்தைக்கெடுப்பவரும், இரத்தத்தைக் குடிப்பவருமான இந்த அரக்கர்களைக்கூடக் கொல்லுகிறேன். எனக்கூறினான்.

𑌸𑌂𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌥𑍋𑌤𑍍𑌤𑌾𑌰𑍇𑌣 [illegible] ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌸𑌮𑍍𑌭𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃 [illegible] ॥
𑌶𑍇𑌷𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾 [illegible] 𑌮𑌹𑌾𑌯𑌶𑌾𑌃 ।
[illegible] ॥ ௨௨॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

𑌅𑌥 𑌯𑌜𑍍𑌞𑍇𑌽𑌶𑍍𑌵𑌮𑍇𑌧𑍇 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃 ।
[illegible] ॥ ௨௪॥
[illegible]
[illegible] ॥௨௫॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌾𑌯𑍁𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

𑌅𑌥 𑌏𑌕𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

𑌅𑌥 [illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible]
[illegible]
([illegible]॥

(உக) பிறகு இராமன் சிறப்புவாய்ந்த ஆக்கினேயாஸ்திரத்தை எடுத்து அதிசயிக்குமாறு சுபாகுவினதுமார்பில் போட்டான், அவன் அடிப்பவனைப் பூமியில் விழுந்தான்.

(உஉ) மிக்க புகழ்படைத்தவனும் அதிகதாராளகுணமுடையவனுமான இராமன் ரிஷிகளுக்குமகிழ்ச்சிசெய்துகொண்டு வாயுவாஸ்திரத்தை எடுத்து மிகுந்தஅரக்கர்களையும் கொன்றான்.

(உ௩) அங்கு இரகுகுலத்தைமகிழ்விக்கும் இராமன் யாகத்தைக்கெடுத்த அரக்கர்கள் யாவரையும் கொன்று முன்னர் அசுரர்களை ஜெயித்தகாலத்தில் இந்திரன் மரியாதையடைந்ததுபோல ரிஷிகளால் பூஜிக்கப்பட்டான்.

(உச-உரு) அதன் பிறகு யாகம்முடிந்ததும் மகாமுனிவரான விசுவாமித்திரர் எண்டிசையும் துன்பம் நீக்கியிருப்பதைக்கண்டு காகுத்தனைப்பார்த்து, " பெருந்தோள்படைத்தவனும் மிக்க கீர்த்திவாய்ந்தவனுமான இராமா! உன்னால் நான்நிறைவேறிய காரியமுடையவனானேன். தகப்பனருடைய பேச்சுப்படியும் நடந்தாய்விட்டது. உன்னாலே இந்த சித்தாசிரமம் உண்மையானபெயருடையதாகச் செய்யப்பட்டது, " எனப்புகழ்ந்தார்.

முப்பதாவது சர்க்கம் முற்றிற்று.

முப்பத்தோராவது சருக்கம்.

சோணையாறு.

(க) பிறகு வீரர்களும் காரியத்தை நிறைவேற்றியவரும் களிப்படைந்தவருமான இராமலட்சுமணர்கள் மகிழ்ச்சி தாங்கியமனத்தவராய் அவ்விரவு அங்கே தங்கினர்.

(உ) பொழுது புலர்ந்ததும் காலைக்கடன்களை முடித்துக் கொண்ட அவ்விருவரும் சேர்ந்துவிசுவாமித்திரர் முதலான ரிஷிகளருகிற் சென்றனர்.

𑌅𑌭𑌿𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌜𑍍𑌵𑌲𑌨𑍍𑌤𑌮𑌿𑌵 𑌪𑌾𑌵𑌕𑌮𑍍 ।
𑌊𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌮𑌧𑍁𑌰𑍋𑌦𑌾𑌰𑌂 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌧𑍁𑌰𑌭𑌾𑌷𑌿𑌣𑍌 ॥ ௩॥
𑌇𑌮𑍌 𑌸𑍍𑌮 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌶𑌾𑌰𑍍𑌦𑍂𑌲 𑌕𑌿𑌙𑍍𑌕𑌰𑍌 𑌸𑌮𑍁𑌪𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍌 ।
𑌆𑌜𑍍𑌞𑌾𑌪𑌯 𑌯𑌥𑍇𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌵𑍈 𑌶𑌾𑌸𑌨𑌂 𑌕𑌰𑌵𑌾𑌵 𑌕𑌿𑌮𑍍 ॥ ௪॥

𑌏𑌵𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵 𑌏𑌵 𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑌯𑌃 ।
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌮𑌂 𑌵𑌚𑌨𑌮𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑌨𑍍 ॥ ௫॥

𑌮𑍈𑌥𑌿𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌰𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠 𑌜𑌨𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 ।
𑌯𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌧𑌰𑍍𑌮𑌿𑌷𑍍𑌠𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌹𑍇 𑌵𑌯𑌮𑍍 ॥ ௬॥

𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌨𑌰𑌶𑌾𑌰𑍍𑌦𑍂𑌲 𑌸𑌹𑌾𑌸𑍍𑌮𑌾𑌭𑌿𑌰𑍍𑌗𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌸𑌿 ।
𑌅𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌂 𑌚 𑌧𑌨𑍂𑌰𑌤𑍍𑌨𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿 ॥ ௭॥

𑌤𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌨𑌰𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠 𑌦𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌦𑌸𑌿 𑌦𑍈𑌵𑌤𑍈𑌃 ।
𑌅𑌪𑍍𑌰𑌮𑍇𑌯𑌬𑌲𑌂 𑌘𑍋𑌰𑌂 𑌮𑌖𑍇 𑌪𑌰𑌮𑌭𑌾𑌸𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍 ॥ ௮॥

𑌨𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌨 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌾𑌸𑍁𑌰𑌾 𑌨 𑌚 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌃 ।
𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌮𑌾𑌰𑍋𑌪𑌣𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌨 𑌕𑌥𑌂𑌚𑌨 𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑌾𑌃 ॥ ௯॥

𑌧𑌨𑍁𑌷𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌹𑌿 𑌜𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌮𑌹𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌃 ।
𑌨 𑌶𑍇𑌕𑍁𑌰𑌾𑌰𑍋𑌪𑌯𑌿𑌤𑍁𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌲𑌾𑌃 ॥

𑌤𑌦𑍍𑌧𑌨𑍁𑌰𑍍𑌨𑌰𑌶𑌾𑌰𑍍𑌦𑍂𑌲 𑌮𑍈𑌥𑌿𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ।
𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌦𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌸𑌿 𑌕𑌾𑌕𑍁𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌂 𑌚𑌾𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌮𑍍 ॥

(௩-௪) இனிது பேசுமவர்களும் கொழுந்துவிட்டெரியும் நெருப்புப்போன்றொளிரும் முனிசிரேஷ்டரை வணங்கி இனிமையாகவும் கம்பீரமாகவும், "முனிவரே பணியாளரான நாங்கள் அருகில் நிற்கிறோம்; உமதுவிருப்பப்படி கட்டளையிடுங்கள் உத்தரவைச்செய்வோம்," எனத்தொழுது நின்றனர்.

(௫) மகாரிஷிகள் எல்லாரும் அந்த இராமலட்சுமணர்களால் இவ்வாறு கூறப்பட்டவர்களாகி விசுவாமித்திரரை முன்னிட்டுக்கொண்டு இராமனை நோக்கி "வருமாறு கூறத்தொடங்கினர்.

(௬) "புருஷோத்தமா! மிதிலாதிபதியான ஜநகனுடைய அதிசயம் மிக்க அறத்துடன் கூடிய யாகம் நடக்கப்போகிறது அங்கே நாங்கள் போகப்போகிறோம்.

(எ) "இராமா! எங்களுடன்கூட நீயும் வருவாய் ஆங்கு ஆச்சரியமுடைய ஒப்பற்ற வில்லையும் காண்பதற்குரியனாகிறாய்.

(அ) "புருஷர்களுளுத்தமனே! அளவற்ற வலியுடையதும், பயங்கரமானதும், ஒளி மிக்கு விளங்குவதுமான அந்த வில் முன்காலத்தில் யாகசாலையில் தேவர்களால் கொடுக்கப்பட்டதல்லவா.

(௯) அதனை நாணேற்றுவதற்குத் தேவர்களாவது, கந்தர்வர்களாவது, அசுரர்களாவது, அரக்கராவது ஆற்றலுடையாரல்ல; மனிதரோவென்றால் எவ்வாற்றானுமிலர்.

(௧௦) அரசகுமாரரும், மிக்க பலசாலிகளுமான அரசர்கள் அந்த வில்லின் வலியை யறிய விரும்பியவராய்ச் சென்று அதனை நாணேற்ற சக்தியற்றவராயினர்.

(௧௧) புருஷர்களுளுத்தமனான இராமா! மிதிலையில் மகாத்துமாவான மிதிலாதிபனுடைய வில்லையும், பார்ப்பதற்கு அதிசயமான யாகத்தையும் காண்பாய்.

[illegible] |
[illegible] ||

[illegible] |
[illegible]
[illegible] ||
[illegible] |
[illegible] || ௧௪ ||
[illegible] |
[illegible] || ௧௫ ||

[illegible] |
[illegible] || ௧௬ ||
[illegible] |
[illegible] || ௧௭ ||
[illegible] |
[illegible] || ௧௮ ||
[illegible] |
[illegible] || ௧௯ ||
[illegible]
[illegible] |

(கஉ) ஆடவரேறே! மிதிலாதிபனுன தேவராதனுல் நல்ல மத்திய பிரதேசமுடைய அந்த வில் யாகசபையில் தேவர்கள் யாவராலும் கோரப்பட்டு அளிக்கப்பட்டதன்றோ!

(கங) இராகவா! ஜநகனுடைய வீட்டில் அநேக வாசனைகளாலும் அகிற்புகையாலும் அந்த யாகத்திலுண்டான வில் பூஜிக்கப்பட்டிருக்கிறது. என்றுர்.

(கச-கரு) இவ்வாறு கூறி முனிவர்களுள் மேலான விசுவாமித்திரர் பிறகு ரிஷிக்கூட்டத்துடனும் இராமலட்சுமணருடனும் கூடியவராய் "உங்களுக்கு க்ஷேமம் உண்டாகட்டும், காரிய சித்தியடைந்த நான் சித்தாசிரமத்திலிருந்து வடக்கில் கங்கைக்கரையில் ஹிமவான் என்ற மலையை நோக்கிப் போகிறேன்" என்று வனதேவதைகளிடம் விடைபெற்று பிரயாணம் செய்தார்.

(கசா) அதன் பிறகு அவர் ஒப்பற்ற சித்தாசிரமத்தை வலம் வந்து வடதிசையை நோக்கிச் செல்லுவதற்குத் தொடங்கினுர்.

(கஎ) வடக்கு நோக்கிப் போய்க்கொண்டிருக்கிற முனிசிரேஷ்டரை வேதமோதுவோர் நூறுவண்டிகளில் பின் தொடர்ந்தனர்.

(கஅ) சித்தாசிரமத்திலிருக்கும் மான், பறவைகளின் கூட்டங்கள் மகாத்துமாவும் மகாமுனிவருமான விசுவாமித்திரரைப் பின் தொடர்ந்தன.

(ககூ-உ0) அதன் பிறகு அவர் பறவைக்கூட்டங்களையும் மான்களையும் திருப்பியனுப்பிவிட்டார். அந்த முனிவர்கூட்டங்கள் நெடும்வழி சென்று சூரியன் அஸ்தமிக்கிற சமயத்தில் ஜாக்கிறதையுடையவர்களாய் சோணநதிக்கரையில் தங்கினர்.

𑌤𑍇𑌽𑌸𑍍𑌤𑌂𑌗𑌤𑍇 𑌦𑌿𑌨𑌕𑌰𑍇 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌹𑍁𑌤𑌹𑍁𑌤𑌾𑌶𑌨𑌾𑌃 ॥
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌷𑍇𑌦𑍁𑌰𑌮𑌿𑌤𑍌𑌜𑌸𑌃 ।

𑌰𑌾𑌮𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌸𑌹 𑌸𑍌𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑍍𑌮𑍁𑌨𑍀𑌂𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑌭𑌿𑌪𑍂𑌜𑍍𑌯 𑌚 ॥
𑌅𑌗𑍍𑌰𑌤𑍋 𑌨𑌿𑌷𑌸𑌾𑌦𑌾𑌥 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌧𑍀𑌮𑌤𑌃 ।

𑌅𑌥 𑌰𑌾𑌮𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍇𑌜𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌮𑍁𑌨𑌿𑌮𑍍 ॥ ௨௨ ॥
𑌪𑌪𑍍𑌰𑌚𑍍𑌛 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌶𑌾𑌰𑍍𑌦𑍂𑌲𑌂 𑌕𑍌𑌤𑍂𑌹𑌲𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃 ।
𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌕𑍋 𑌨𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌦𑍇𑌶𑌃 𑌸𑌮𑍃𑌦𑍍𑌧𑌵𑌨𑌶𑍋𑌭𑌿𑌤𑌃 ॥ ௨௩ ॥
𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍁𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌾𑌮𑌿 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍇 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑌃 ।

𑌚𑍋𑌦𑌿𑌤𑍋 𑌰𑌾𑌮𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌕𑌥𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌸𑍁𑌵𑍍𑌰𑌤𑌃 ॥ ௨௪ ॥
𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌶𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌖𑌿𑌲𑌮𑍃𑌷𑌿𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌤𑌪𑌾𑌃 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌬𑌾𑌲𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌏𑌕𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃 ॥

𑌅𑌥 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌯𑍋𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌹𑌾𑌨𑌾𑌸𑍀𑌤𑍍𑌕𑍁𑌶𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌮𑌹𑌾𑌤𑌪𑌾𑌃 ।
𑌅𑌕𑍍𑌲𑌿𑌷𑍍𑌟𑌵𑍍𑌰𑌤𑌧𑌰𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌸𑌜𑍍𑌜𑌨𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑍂𑌜𑌕𑌃 ॥ ௧ ॥

𑌸 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌕𑍁𑌲𑍀𑌨𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌸𑍁𑌗𑍁𑌣𑍋𑌲𑍍𑌬𑌣𑌾𑌨𑍍 । 𑌵𑍈𑌦𑌰𑍍𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌜𑌨𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌚𑌤𑍁𑌰𑌸𑍍𑌸𑌦𑍃𑌶𑌾𑌨𑍍𑌸𑍁𑌤𑌾𑌨𑍍 ॥ ௨ ॥
𑌕𑍁𑌶𑌾𑌮𑍍𑌬𑌂 𑌕𑍁𑌶𑌨𑌾𑌭𑌂 𑌚 𑌆𑌸𑍂𑌰𑍍𑌤𑌰𑌜𑌸𑌂 𑌵𑌸𑍁𑌮𑍍 ।

(௨௦௫) மிக்க தேஜஸுடைய அவர்கள் நீராடிக் கதிரவன் கடற்குளிக்கையில் அக்கினிஹோத்திரஞ் செய்தவர்களாய் விசுவாமித்திரரை முன்னிட்டுக்கொண்டு உட்கார்ந்தனர்.

(௨௧௫) இராமனும், இலட்சுமணனுடன் கூடியவனும் முனிவர்களை வந்தனை வழிபாடுகள் செய்து, பிறகு புத்திமானன விசுவாமித்திருடைய எதிரில் உட்கார்ந்துகொண்டான்.

(௨௨௫-௨௩௫) பிறகு மிக்க பராக்கிரமமுடையவனும், மனிதர்களுள் சிரேஷ்டனுமான இராமன் உற்சாகத்துடன் கூடியவனும் விசுவாமித்திர மகாமுனிவரை நோக்கி, பகவானே! வளம்பொருந்திய காட்டுடன் விளங்கும் இந்தப் பிரதேசம் யாதென அறிய விரும்புகிறேன். உமக்கு மங்களம். உள்ளதையுள்ளவாறு கூறுவதற்குரியராகிறீர். எனக் கேட்டான்.

(௨௪௫) நல்ல விரதங்களுடையவரும், தவம் மிக்குடையவருமான விசுவாமித்திரர் இராமரது மொழியால் தூண்டப்பட்டவராகி அந் நாட்டினது சமாசாரம் யாவற்றையும் ரிஷிகள் மத்தியில் கூறலுற்றார்.

முப்பத்தோராவது சர்க்கம் முற்றிற்று.

முப்பத்திரண்டாவது சருக்கம்.

பிரும்மதத்தர்.

(௧) தவம் மிக்கவுடையவரும் தவறாத விருதமுடையவரும் அறத்தை யறிந்தவரும் நல்ல ஜனங்களை ஆதரிப்பவரும், மகானுமான குசன் எனப் பெயர் பெற்ற பிரமனது புத்திரர் ஒருவர் இருந்தார்.

(௨-௨௫) மகாத்துமாவான அவர், நற்குலத்திற் பிறந்தவளும் தனக்குத்தகுந்தவளுமான விதர்ப்பநாட்டரசன் புதல்வியிடத்தில் குசாம்பன், குசநாபன், அதூர்த்த ரஜ

𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑌿𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌮𑌹𑍋𑌤𑍍𑌸𑌾𑌹𑌾𑌨𑍍 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌧𑌰𑍍𑌮𑌚𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌷𑌯𑌾॥ ௩॥
𑌤𑌾𑌨𑍁𑌵𑌾𑌚𑌕𑍁𑌶𑌃𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑍍𑌸𑌤𑍍𑌯𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑌃 ।
𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌪𑌾𑌲𑌨𑌂 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌸𑍍𑌯𑌥𑌪𑍁𑌷𑍍𑌕𑌲𑌮𑍍॥

𑌕𑍁𑌶𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑍋 𑌲𑍋𑌕𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌃 ।
𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌰𑌿𑌰𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌨𑍃𑌵𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾॥
𑌕𑍁𑌶𑌾𑌮𑍍𑌬𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍇𑌜𑌾𑌃 𑌕𑍌𑌶𑌾𑌮𑍍𑌬𑍀𑌮𑌕𑌰𑍋𑌤𑍍𑌪𑍁𑌰𑍀𑌮𑍍 ।
𑌕𑍁𑌶𑌨𑌾𑌭𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌪𑍁𑌰𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌰𑍇 𑌮𑌹𑍋𑌦𑌯𑌮𑍍॥
𑌅𑌸𑍂𑌰𑍍𑌤𑌰𑌜𑌸𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌹𑍀𑌪𑌤𑌿𑌃 ।
𑌚𑌕𑍍𑌰𑍇 𑌪𑍁𑌰𑌵𑌰𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌵𑌸𑍁𑌶𑍍𑌚𑌕𑍍𑌰𑍇 𑌗𑌿𑌰𑌿𑌵𑍍𑌰𑌜𑌮𑍍॥ ௭॥

𑌏𑌷𑌾 𑌵𑌸𑍁𑌮𑌤𑍀 𑌨𑌾𑌮 𑌵𑌸𑍋𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ।
𑌏𑌤𑍇 𑌶𑍈𑌲𑌵𑌰𑌾𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌸𑌮𑌨𑍍𑌤𑌤𑌃॥ ௮॥
𑌸𑍁𑌮𑌾𑌗𑌧𑍀 𑌨𑌦𑍀 𑌰𑌮𑍍𑌯𑌾 𑌮𑌗𑌧𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌾 𑌯𑌯𑍌 ।
𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌨𑌾𑌂𑌶𑍈𑌲𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌮𑌾𑌲𑍇𑌵 𑌶𑍋𑌭𑌤𑍇॥

𑌸𑍈𑌷𑌾 𑌹𑌿 𑌮𑌾𑌗𑌧𑍀 𑌰𑌾𑌮 𑌵𑌸𑍋𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ।
𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌭𑌿𑌚𑌰𑌿𑌤𑌾 𑌰𑌾𑌮 𑌸𑍁𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌸𑌸𑍍𑌯𑌮𑌾𑌲𑌿𑌨𑍀॥

ஸன், வசு என்ற தன்னைப்போல நற்குணமுடைய பிள்ளைகள் நால்வரை யுண்டுபண்ணினார்.

(௩௨.௪.) குசன், ஒளியுடன் கூடியவரும், அதிக ஊக்கங்கொண்டவரும், அறத்தில் நாட்டமுடையவரும், உண்மையே பேசுபவர்களுமான அந்தப் பிள்ளைகளை நோக்கி, "பிள்ளைகாள்! நீங்கள் குடிகளைக்காப்பாற்றுங்கள். நீங்கள் அதிக தர்மத்தை யடைவீர்" என்று க்ஷத்திரிய தர்மத்தைச் செய்ய விரும்பியவராய்க் கூறினார்.

(௫) ரிஷியினுடைய உத்தரவைக் கேட்டபொழுதே உலகத்தவர்களுக்குப் பிரியமான அந்நால்வரும் குடிகளிடத்து அன்புள்ளவராய் நகரங்களை ஏற்படுத்திக்கொண்டனர்.

(௬) மிக்க பராக்கிரமமுள்ள குசாம்பனும்,கௌசாம்பியென்னும் பட்டணத்தைச் செய்தார். அறத்தில் விருப்பமுள்ள குசநாபனும் மகோதய நகரத்தை நிருமித்தார்.

(௭) இராமா! பூமிக்கு அதிபதியான அதூர்த்த ரஜஸன் உத்தம பட்டணமான தர்மாரண்ணியத்தை ஸ்தாபித்தார், வசு அதிக வளம்பொருந்திய கிரிவிரசமென்னும் பட்டணத்தை யியற்றினார்.

(௮) இராமா! இது மகாத்துமாவான வசுவினுடைய பூமி. இந்த மலைகள் ஐந்தும் எங்கும் விளங்கிக்கொண்டிருக்கின்றன.

(௯) எவருமறிந்த மனதிற்கினிய மங்களமான மகத தேசத்திற்பிறந்த சோணநதி மகததேசத்திற்குச் சொந்தமானது; ஐந்து உத்தமமான மலைகளுக்கு நடுவில் மாலைபோல விளங்குகிறது.

(௰) இராமா! இந்த மகத தேசத்துதித்த நதி மகாத்துமாவான வசுவினுடையதன்றோ. இராமா! இந்த நதி கிழக்கிலிருந்து ஓடுகிறது. மிக்க வளம்பொருந்திய பூமியில் ஓடுகிறது.

𑌕𑍁𑌶𑌨𑌾𑌭𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌰𑌾𑌜𑌰𑍍𑌷𑌿𑌃 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌶𑌤𑌮𑌨𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍 ।
𑌜𑌨𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌘𑍃𑌤𑌾𑌚𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌰𑌘𑍁𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨 ॥ ௧௧ ॥

𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌯𑍌𑌵𑌨𑌶𑌾𑌲𑌿𑌨𑍍𑌯𑍋 𑌰𑍂𑌪𑌵𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌲𑌙𑍍𑌕𑍃𑌤𑌾𑌃 ।
𑌉𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑌭𑍂𑌮𑌿𑌮𑌾𑌗𑌮𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑍃𑌷𑍀𑌵 𑌶𑌤𑌹𑍍𑌰𑌦𑌾𑌃 ॥ ௧௨ ॥
𑌗𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍋 𑌨𑍃𑌤𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌾𑌦𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌃 ।
𑌆𑌮𑍋𑌦𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌜𑌗𑍍𑌮𑍁𑌰𑍍𑌵𑌰𑌾𑌭𑌰𑌣𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥ ௧௩ ॥

𑌅𑌥 𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚𑌾𑌰𑍁𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌙𑍍𑌗𑍍𑌯𑍋 𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣𑌾𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌮𑌾 𑌭𑍁𑌵𑌿 ।
𑌉𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑌭𑍂𑌮𑌿𑌮𑌾𑌗𑌮𑍍𑌯 𑌤𑌾𑌰𑌾 𑌇𑌵 𑌘𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇 ॥ ௧௪ ॥

𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌗𑍁𑌣𑌸𑌮𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾 𑌰𑍂𑌪𑌯𑍌𑌵𑌨𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌾𑌃 ।
𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑍋 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌰𑌿𑌦𑌂 𑌵𑌚𑌨𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍 ॥ ௧௫ ॥
𑌅𑌹𑌂 𑌵𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌯𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌮𑌮 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌥 ।
𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌜𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌭𑌾𑌵𑍋 𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌮𑌾𑌯𑍁𑌰𑌵𑌾𑌪𑍍𑌸𑍍𑌯𑌥 ॥
𑌚𑌲𑌂 𑌹𑌿 𑌯𑍌𑌵𑌨𑌂 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 ।
𑌅𑌕𑍍𑌷𑌯𑌂 𑌯𑍌𑌵𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾 𑌅𑌮𑌰𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌥 ॥ ௧௭ ॥

𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌾𑌯𑍋𑌰𑌕𑍍𑌲𑌿𑌷𑍍𑌟𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌃 ।
𑌅𑌪𑌹𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍋 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌶𑌤𑌮𑌥𑌾𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍 ॥ ௧௮ ॥
𑌅𑌨𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚𑌰𑌸𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌸𑍁𑌰𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮 ।
𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌤𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌃 𑌕𑌿𑌮𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑌵𑌮𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇 ॥ ௧௯ ॥

(௧௧) இரகு குலத்தை மகிழ்விக்கத்தோன்றிய இராமா! அறமூர்த்தியும் ராஜரிஷியுமான குசநாபனும் கிருதாசியென்னும் அப்சாசினிடமாக ஒப்புயர்வற்ற நூறு கன்னிகைகளைப்பிறப்பித்தார்.

(௧௨-௧௩) இளமையுடன் விளங்குபவரும், நல்ல அழகுடையவரும், நன்கு அலங்காரம் செய்துகொண்டவரும், சிறந்த அணிகளணிந்தவருமான அவர்களும் சிங்காரத் தோட்டத்திற்குப்போய் கார்காலத்து மின்னல்போல உலாவிக்கொண்டும் பலவாறுகப்பாடிக்கொண்டும் ஆடிக்கொண்டும் வீணை முதலியவாத்தியங்களை வாசித்துக்கொண்டும் மிக்க மகிழ்ச்சியடைந்திருந்தனர்.

(௧௪) பிறகு அழகிய மேனியுடையராய் உலகில் உருவத்தால் ஒப்பற்றவராய் அவர்கள் சிங்காரத் தோட்டத்தில் வந்து மேகத்திடையில் உலாவும் நக்ஷத்திரங்கள்போல விளங்கினர்.

(௧௫-மு-௧௭)சர்வவியாபியானவாயுதேவன் குணங்கள் யாவும் கூடியவர்களும், உருவமும் இளமையும் கூடியவருமான அவர்களைக்கண்டு, நான் உங்கள் யாவரிடத்தும் காதல்கொண்டேன். எனக்குமனைவியர் ஆகுவீர். மானுடத் தன்மையைவிட்டுவிடுங்கள். நீண்ட ஆயுளைப்பெறுவீர். எப்பொழுதும் இளமை தங்குவதில்லை. விசேஷமாக மக்களுள் அது நிலையற்றதன்றோ! நீங்கள் அழிவற்ற இளமையையடைந்தவராய் தெய்வப்பெண்களாவீர்.எனக்கூறினன்.

(௧௮) வீரியமுடைய வாயுவினுடைய வீணுகாத அம்மொழியைக்கேட்டு பரிகசித்துப்பிறகு நூறு கன்னிகைகளும் வருமாறு கூறலுற்றூர்.

(௧௯) தேவசிரேஷ்டனே! தேவரீர் எல்லாப் பிராணிகளுடைய சரீரத்தில் உலாவுகிறீர். நாங்கள் யாவரும் உம்முடைய மகிமையை யறிந்தவர்களாகிறோம். எங்களை ஏன் அவமானஞ் செய்கிறீர்?

𑌕𑍁𑌶𑌨𑌾𑌭𑌸𑍁𑌤𑌾𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌃 𑌸𑌮𑌰𑍍𑌥𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌸𑍁𑌰𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮।
𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌚𑍍𑌚𑍍𑌯𑌾𑌵𑌯𑌿𑌤𑍁𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌮𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑌪𑍋 𑌵𑌯𑌮𑍍॥

𑌮𑌾 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌸 𑌕𑌾𑌲𑍋 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌮𑍇𑌧𑌃 𑌪𑌿𑌤𑌰𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑌮𑍍।
𑌨𑌾𑌵𑌮𑌨𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇𑌣 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂𑌵𑌰𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑍍𑌮𑌹𑍇॥ ௨௧॥

𑌪𑌿𑌤𑌾 𑌹𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌰𑌸𑍍𑌮𑌾𑌕𑌂 𑌦𑍈𑌵𑌤𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌚 𑌨𑌃।
𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌨𑍋 𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌪𑌿𑌤𑌾 𑌸 𑌨𑍋 𑌭𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿॥
𑌤𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌕𑍋𑌪𑌨𑌃।
𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌗𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌬𑌭𑌞𑍍𑌜 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌃॥
(𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌮𑌤𑍍𑌯𑌾𑌕𑍃𑌤𑌯𑌃 𑌭𑌗𑍍𑌨𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌭𑌯𑌾𑌰𑍍𑌦𑌿𑌤𑌾𑌃)।
𑌤𑌾𑌃 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌨𑌾 𑌭𑌗𑍍𑌨𑌾 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌶𑍁𑌰𑍍𑌨𑍃𑌪𑌤𑍇𑌰𑍍𑌗𑍃
𑌹𑌮𑍍। 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑌤𑌨𑍍𑌭𑍁𑌵𑌿 𑌸𑌂𑌭𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌲𑌜𑍍𑌜𑌾𑌸𑍍𑌸𑌾𑌶𑍍𑌰𑍁
𑌲𑍋𑌚𑌨𑌾𑌃॥ ௨௪॥
𑌸 𑌚 𑌤𑌾 𑌦𑌯𑌿𑌤𑌾 𑌦𑍀𑌨𑌾𑌃 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌶𑍋𑌭𑌨𑌾𑌃।
𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌭𑌗𑍍𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌸𑌂𑌭𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤 𑌇𑌦𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍॥ ௨௫॥
𑌕𑌿𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌕𑌥𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌃 𑌕𑍋 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌮𑌵𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤𑍇।
𑌕𑍁𑌬𑍍𑌜𑌾𑌃 𑌕𑍇𑌨 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌃 𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍋 𑌨𑌾𑌭𑌿𑌭𑌾
𑌷𑌥॥ ௨௬॥

𑌏𑌵𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌃𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌮𑌾𑌧𑌿𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌦𑌧𑍇 𑌤𑌤𑌃॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌬𑌾𑌲𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃॥

(௨௦) தேவவரரே! நாங்கள் எல்லாரும் குசநாபரது குழந்தைகள். உம்மையும் இந்திரனையும், உங்கள் நிலைமையிலிருந்து கிழிழிப்பதற்கு வல்லமையுடையவர்கள். ஆயினும் தவத்தைப்பேணி நிற்கிறோம்.

(௨௧) கெட்டபுத்தி யுடையவரே! எம் தந்தை உமக்கு இயமன் ஆகவேண்டாம். உண்மையேயுரைக்கும் எங்கள் தந்தையை அவமதிக்காதீர். அறத்தின்படி நாங்களே புருஷனை யடைவோம்.

(௨௨) எங்களுக்கு அதிபதி தந்தையன்றோ? அவர் சிறந்த தெய்வமல்லவா? பிதா எங்களை எவருக்கு அளிப்பாரோ அவர் எங்களுக்குப் புருஷர் ஆவார் என்றூர்.

(௨௩) அவர்களுடைய பதிலைக்கேட்டு சீற்றங்கொண்ட பகவானுன வாயுதேவன் அவர்களது எல்லா அங்கங்களிலும் நுழைந்து அவற்றை முறித்தார்.

(௨௪) அந்தக் கன்னிகைகள் வாயுவினுல் முறிபட்டவராகி அரசனுடைய வீட்டிற்குள் தவழ்ந்து நுழைந்தனர். அவர்கள் பரபரப்புடையவராய், வெட்கமடைந்து கண்களில் நீர் பெருகியவராய்த் தரையில் விழுந்தனர்.

(௨௫ ௨௬) அப்பொழுது அரசனுன குசநாபனும் பிரியமுள்ள மிக்க ஒளிபொருந்திய அந்தப்பெண்கள் இடைமுறிந்து இரங்கும்படி யிருப்பதைக்கண்டு கலவரமடைந்தவனாய், குமாரிகளே! இது என்ன? எவன் அறத்தையவமதித்தவன்? எல்லாரும் எவனுல் கூனியாயினீர்? ஏன் என்னைச் சூழ்ந்துகொண்டு பேசாமலிருக்கிறீரே" எனக் கேட்டான்.

(௨௭) இவ்வாறு அரசன் துக்கப்பட்டு பிறகு கவனமாக அவர்கள் பதிலை எதிர்பார்த்திருந்தார்.

முப்பத்திரண்டாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

அத² த்ரயஸ்த்ரிம்ஶஸ்ஸர்க:.

தஸ்ய தத்வசனம் ஶ்ருத்வா குஶனாபஸ்ய தீமத: ।
ஶிரோபிஶ்சரணௌ ஸ்ப்ருஷ்ட்வா கன்யாஶதமபாஷத ॥ ௧ ॥
வாயுஸ்ஸர்வாத்மகோ ராஜன் ப்ரதர்ஷயிதுமிச்சதி ।
அஶுபம் மார்கமாஸ்தாய ந தர்மம் ப்ரத்யவேக்ஷதே ॥ ௨ ॥
பித்ருமத்ய: ஸ்ம பத்ரம் தே ஸ்வச்சந்தே ந வயம் ஸ்திதா: ।
பிதரம் நோ வ்ருணீஷ்வ த்வம் யதி நோ தாஸ்யதே தவ ॥
தேன பாபானுபந்தேன வசனம் ந ப்ரதீச்சதா ।
ஏவம் ப்ருவந்த்யஸ்ஸர்வா: ஸ்ம வாயுனா நிஹதா ப்ருஶம் ॥

தாஸாம் தத்வசனம் ஶ்ருத்வா ராஜா பரமதார்மிக: ।
ப்ரத்யுவாச மஹாதேஜா: கன்யாஶதமனுத்தமம் ॥ ௫ ॥
க்ஷாந்தம் க்ஷமாவதாம் புத்ர்ய: கர்தவ்யம் ஸுமஹத்க்ருதம் ।
ஐகமத்யமுபாகம்ய குலம் சாவேக்ஷிதம் மம ॥ ௬ ॥
அலங்காரோ ஹி நாரீணாம் க்ஷமா து புருஷஸ்ய வா ।
துஷ்கரம் தச்ச வ: க்ஷாந்தம் த்ரிதஶேஷு விஶேஷத: ॥ ௭ ॥
யாத்ருஶீ வ: க்ஷமா புத்ர்ய: ஸர்வாஸாமவிஶேஷத: ।
க்ஷமா தானம் க்ஷமா யஜ்ஞ: க்ஷமா ஸத்யம் ஹி புத்ரிகா: ॥
க்ஷமா யஶ: க்ஷமா தர்ம: க்ஷமயா விஷ்டிதம் ஜகத் ।

முப்பத்து மூன்றாவது ஸர்க்கம்.

விசுவாமித்திரர் வம்சம்.

(௧-௪) புத்திமானான குசநாபனுடைய வருத்தமொழியைக் கேட்டு நூறு பெண்களும் தம் தலைகளை அவனது அடியிற் சார்த்தி, "அரசே! பிராணிகள் எல்லாவற்றுள்ளும் நிறைந்து நிற்கும் வாயுபகவான் எங்களை அவமானஞ் செய்ய விரும்பினான். நன்மையற்ற வழியையடைந்த அவன் அறத்தையும் கவனிக்கவில்லை. நாங்கள் தந்தையுடையவர். எங்கள் விருப்பத்தின்படி யிருப்பவர்களல்ல, எங்கள் பிதாவை நீர் கேளும். அவர் எங்களை உமக்குக் கொடுத்தால் உமக்கு நன்மை உண்டாகும். என இவ்வாறு கூறிய எல்லாரும் பாவத்துடன் கூடிய அந்த வாயுவினால் எங்கள் பதில் ஒப்புக்கொள்ளப்படாது மிக்க அடிக்கப்பட்டவரானோம்" எனக் கூறினர்.

(௫-௱-௮) அணங்குகளுடைய சொல்லைக்கேட்டு மிக்க தர்மவானும் பராக்கிரம மிக்கவுடையவனுமான அரசன் தன் இணையற்ற நூறு பெண்களையும்நோக்கி "மக்களே! பொறுமையுடையோர்க்கு ஏதாவது கெடுதல் செய்யப்பட்டால் அதற்குச் செய்யத்தகுந்தது பொறுத்துக்கொள்ளுதலே. நீங்கள் இப்பொழுது ஒன்றுகூடி என்குலத்தையும் காப்பாற்றினீர். பொறுமையன்றோ மகளிர்க்கும் ஆடவர்க்கும் பேரணியானது. பொறுமையென்ற யாதுளதோ அது செயற்கரியது. விசேஷமாகத் தேவர்கள் விஷயத்தில் செய்தற்கு மிகவுமரியது. கன்னிகைகளே! உங்கள் எல்லாரிடத்தும் வித்தியாசமின்றி எப்பேர்ப்பட்ட பொறுமையுளதோ அது செய்தற்கரியது. அருமைக்கன்னிகைகளே! பொறுமையேதானம் பொறுமையேயாகம், பொறுமையேவாய்மை; பொறுமையேபுகழ், பொறுமையே அறம், பொறுமையால் உலகம் நிலத்தில் நிற்கிறது" எனப் புகழ்ந்துரைத்தார்.

𑌵𑌿𑌸𑍃𑌜𑍍𑌯 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌕𑌾𑌕𑍁𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌦𑌶𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌃 ॥ ௯॥
𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌹𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌃 ।
𑌦𑍇𑌶𑌕𑌾𑌲𑍌 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌦𑍃𑌶𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌾𑌦𑌨𑌮𑍍 ॥௧௦॥

𑌏𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑍇𑌵 𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌤𑍁 𑌚𑍂𑌲𑍀 𑌨𑌾𑌮 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑌿𑌃 ।
𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌰𑍇𑌤𑌾𑌃 𑌶𑍁𑌭𑌾𑌚𑌾𑌰𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌂 𑌤𑌪 𑌉𑌪𑌾𑌗𑌮𑌤𑍍 ॥
𑌤𑌪𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌮𑍃𑌷𑌿𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑍀 𑌪𑌰𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌸𑌤𑍇 ।
𑌸𑍋𑌮𑌦𑌾 𑌨𑌾𑌮 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍇 𑌊𑌰𑍍𑌮𑌿𑌲𑌾 𑌤𑌨𑌯𑌾 𑌤𑌦𑌾 ॥

𑌸𑌾 𑌚 𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌤𑌾 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑍂𑌷𑌣𑌪𑌰𑌾𑌯
𑌣𑌾। 𑌉𑌵𑌾𑌸 𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑍋𑌽𑌭𑌵𑌦𑍍
𑌗𑍁𑌰𑍁𑌃 ॥ ௧௧॥

𑌸 𑌚 𑌤𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌲𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌰𑌘𑍁𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨 ।
𑌪𑌰𑌿𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍇 𑌕𑌿𑌂 𑌕𑌰𑍋𑌮𑌿 𑌤𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑍍 ॥
𑌪𑌰𑌿𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑍀 𑌮𑌧𑍁𑌰𑌸𑍍𑌵𑌰𑌾 ।
𑌉𑌵𑌾𑌚 𑌪𑌰𑌮𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌾 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌕𑍋𑌵𑌿𑌦𑌮𑍍 ॥ ௧௨॥
𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌮𑍁𑌦𑌿𑌤𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑍍𑌯𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌭𑍂𑌤𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌤
𑌪𑌾𑌃। 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑍇𑌣 𑌤𑌪𑌸𑌾 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌾𑌮𑌿 𑌧𑌾
𑌰𑍍𑌮𑌿𑌕 ॥ ௧௩॥

𑌅𑌪𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚𑌾𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍇 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌚𑌾𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌨 𑌕𑌸𑍍𑌯𑌚𑌿𑌤𑍍 ।
𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑍇𑌣𑍋𑌪𑌗𑌤𑌾𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌦𑌾𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿 𑌮𑍇 𑌸𑍁𑌤𑌮𑍍 ॥

(௯ மு. ௧௦) இராமா! தன் பெண்களை விட்டுவிட்டு தேவர்களைப்போல பராக்கிரம முடையவனும் செய்யத்தக்கதை ஆலோசித்து அறிந்தவருமான அரசன் கன்னிகைகளை விவாகம் செய்வதைக்குறித்தும் அதற்குண்டான காலத்தையும் இடத்தையும் பற்றியும் அதை நிறைவேற்றுவதைப்பற்றியும் தன் மந்திரிகளுடன்கூட ஆலோசனை செய்தான்.

(௧௧) இதற்குள்ளேயே மிக்க தவமுடையவரும், பிரமசாரியும், ஆசாரசீலருமான சூளி யென்பவர் வேதத்திற் கூறிய தவத்தைச்செய்து வந்தார்.

(௧௨) இராமா! அங்கு அப்பொழுது தவஞ்செய்து கொண்டுள்ள அந்தரிஷியை ஊர்மிளையின் பெண்ணான சோமதை எனப்பெயர்பெற்ற கந்தர்வப்பெண் பணிவிடை செய்தாள். உனக்கு க்ஷேமம் உண்டாகட்டும்.

(௧௩) தர்மத்திலிருப்பவளாய் அவளும் அவரை வணங்கி பணிவிடை செய்வதே பெரிதெனக்கொண்டவளாய் இருந்தாள். கொஞ்சகாலத்தில் அவளுடைய ஆசாரியரான சூளியும் சந்தோஷமடைந்தவரானார்.

(௧௪) இரகுகுலத்தை மகிழ்விக்கத் தோன்றிய இராமா! அவரும் கொஞ்ச காலத்தில் அவளைக் குறித்து, "நான் சந்தோஷமடைந்தவனாகிறேன். உனக்கு நன்மையுண்டாகட்டும். உனது விருப்பம் என்ன செய்கிறேன். எனக் கூறினார்.

(௧௫-மு. ௧௭.) சூளி முனிவர் மகிழ்ச்சியடைந்ததை யறிந்து பேசவறிந்த இனிய குரல்வாய்ந்த கந்தர்வப் பெண், மிக்க சந்தோஷமடைந்தவளாய், பேசுவதில் வல்ல முனிவரை நோக்கி, "அற மூர்த்தியே! நீர் பிரம்ம தேஜஸுடன் விளங்குகிறீர்; தவம் மிக்குடையீர்; பிரம தவத்தினால் உமதிடமாக மகவை விரும்புகிறேன். புருஷனற்றவளாக விருக்கிறேன். உமக்கு நன்மையுண்டாகட்டும். நான்

തസ്യാഃ പ്രസന്നോ ബ്രഹ്മർഷിർദദൗ പുത്രമനുത്തമം।
ബ്രഹ്മദത്ത ഇതി ഖ്യാതം മാനസം ചൂലിനസ്സുതം॥൧൮॥

സ രാജാ സൗമദേയസ്തു പുരീമധ്യവസത്തദാ।
കാമ്പില്യാം പരയാ ലക്ഷ്മ്യാ ദേവരാജോ യഥാ ദിവം॥
സ ബുദ്ധിം കൃതവാൻ രാജാ കുശനാഭസ്സുധാർമ്മികഃ।
ബ്രഹ്മദത്തായ കാകുത്സ്ഥ ദാതും കന്യാശതം തദാ॥ ൨൦॥
തമാഹൂയ മഹാതേജാഃ ബ്രഹ്മദത്തം മഹീപതിഃ।
ദദൗ കന്യാശതം രാജാ സുപ്രീതേനാന്തരാത്മനാ॥
യഥാക്രമം തതഃ പാണിം ജഗ്രാഹ രഘുനന്ദന।
ബ്രഹ്മദത്തോ മഹീപാലസ്താസാം ദേവപതിര്യഥാ॥൨൨॥
സ്പൃഷ്ടമാത്രേ തതഃ പാണൗ വികുബ്ജാ വിഗതജ്വരാഃ।
യുക്താഃ പരമയാ ലക്ഷ്മ്യാ ബഭുഃ കന്യാശതം തദാ॥൨൩॥
സ ദൃഷ്ട്വാ വായുനാ മുക്താഃ കുശനാഭോ മഹീപതിഃ।
ബഭൂവ പരമപ്രീതോ ഹർഷം ലേഭേ പുനഃ പുനഃ॥
കൃതോദ്വാഹം തു രാജാനം ബ്രഹ്മദത്തം മഹീപതിഃ।
സദാരം പ്രേഷയാമാസ സോപാധ്യായഗണം തദാ॥

ஒருவனுக்கும் மனைவியல்ல. தங்களை யடைந்த எனக்குப் பிரமதவத்தினால் பிள்ளையைத் தருவதற்குத் தகுந்தவராகி நீர்." என வேண்டினள்.

(௧அ) பிரமரிஷியான சூளியும் அவளிடத்தில் அன்பு கொண்டவராய் சூளியெனப்பெயர்கொண்ட தன் மனதினின்றுண்டானவனும் பிரமனாலளிக்கப்பட்டவன் (பிரமதத்தன்) என்று பெயர்பெற்றவனும் ஒப்பற்றவனுமான பிள்ளையைக் கொடுத்தான்.

(௧௯) அப்பொழுது ஸோமதன் பிள்ளையான அவ்வரசனும் மிக்க ஐசுவரியத்துடன் காம்பில்ய நகரத்தில் இந்திரவுலகில் தேவேந்திரனைப்போலத் தங்கியிருந்தான்.

(௨௦) ககுத்தவம்சத்துதித்த இராமா! மிக்க தர்மவானும் அரசருமான குசநாபர் பிரமதத்தனுக்கு நூறு கன்னிகைகளைக் கொடுப்பதற்கு நிச்சயம் செய்தார்.

(௨௧) மிக்க மகிமைபொருந்திய பூமிக்கு அதிபதியான அரசன் பிரமதத்தனை யழைத்து மிக்க உவகைகொண்ட மனதுடன் நூறுகன்னிகைகளை யளித்தார்.

(௨௨) இராமா! அதன் பிறகு தேவர்கோன்போல பூமியையாளும் பிரமதத்தனும் முறைப்படி அவர்களுடைய கைகளைப்பற்றினார்.

(௨௩) கைகளை தீண்டியதிலேயே கன்னிகைகள் நாற்றுவரும் கூனற்றவராய் துன்பம் நீங்கியவராய் மிக்க காந்தியுடன் கூடியவராய் விளங்கினர்.

(௨௪) அவர்கள் வாயுதேவனால் விடப்பட்டதைக் கண்ட பூபதியான அக்குசநாபர் மகிழ்ச்சியடைந்தவராய் பெருங்களிப்படைந்தார்.

(௨௫) அப்பொழுது பூமிக்கரசனான குசநாபர் மணம் முற்றியவரும், மனைவியருடன் கூடியவரும் ரித்துவிக்குகளுடன் கூடியவருமான பிரமதத்தராஜனை ஊருக்கு அனுப்பினார்.

𑌸𑍋𑌮𑌦𑌾𑌽𑌪𑌿 𑌸𑍁𑌸𑌂𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌦𑍃𑌶𑍀𑌂
𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌮𑍍 । 𑌯𑌥𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑌂 𑌚 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑍀 𑌸𑍍𑌨𑍁𑌷𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯
𑌨𑌨𑍍𑌦𑌤 ॥ ௨௯ ॥
𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌚 𑌤𑌾𑌃 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌕𑍁𑌶𑌨𑌾𑌭𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌸𑍍𑌯 𑌚 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌬𑌾𑌲𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌤𑍍𑌰𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃

𑌅𑌥 𑌚𑌤𑍁𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃

𑌕𑍃𑌤𑍋𑌦𑍍𑌵𑌾𑌹𑍇 𑌗𑌤𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌦𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌚 𑌰𑌾𑌘𑌵 ।
𑌅𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌲𑌾𑌭𑌾𑌯 𑌪𑍌𑌤𑍍𑌰𑍀𑌮𑌿𑌷𑍍𑌟𑌿𑌮𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑌤𑍍 ॥ ௧ ॥

𑌇𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌕𑍁𑌶𑌨𑌾𑌭𑌂 𑌮𑌹𑍀𑌪𑌤𑌿𑌮𑍍 ।
𑌉𑌵𑌾𑌚 𑌪𑌰𑌮𑍋𑌦𑌾𑌰𑌃 𑌕𑍁𑌶𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌸𑍁𑌤𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾 ॥ ௨ ॥
𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌸𑌦𑍃𑌶𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌸𑍁𑌧𑌾𑌰𑍍𑌮𑌿𑌕𑌃 ।
𑌗𑌾𑌧𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌸𑍍𑌯𑌸𑌿 𑌤𑍇𑌨 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌚 𑌶𑌾𑌶𑍍𑌵
𑌤𑍀𑌮𑍍 ॥ ௩ ॥
𑌏𑌵𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑍁𑌶𑍋 𑌰𑌾𑌮 𑌕𑍁𑌶𑌨𑌾𑌭𑌂 𑌮𑌹𑍀𑌪𑌤𑌿𑌮𑍍 ।
𑌜𑌗𑌾𑌮𑌾𑌕𑌾𑌶𑌮𑌾𑌵𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌸𑌨𑌾𑌤𑌨𑌮𑍍 ॥ ௪ ॥

𑌕𑌸𑍍𑌯𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌥 𑌕𑌾𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍁𑌶𑌨𑌾𑌭𑌸𑍍𑌯 𑌧𑍀𑌮𑌤𑌃 ।
𑌜𑌜𑍍𑌞𑍇 𑌪𑌰𑌮𑌧𑌰𑍍𑌮𑌿𑌷𑍍𑌠𑍋 𑌗𑌾𑌧𑌿𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌨𑌾𑌮𑌤𑌃 ॥ ௫ ॥
𑌸 𑌪𑌿𑌤𑌾 𑌮𑌮 𑌕𑌾𑌕𑍁𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥 𑌗𑌾𑌧𑌿𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌧𑌾𑌰𑍍𑌮𑌿𑌕𑌃 ।
𑌕𑍁𑌶𑌵𑌂𑌶𑌪𑍍𑌰𑌸𑍂𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌕𑍌𑌶𑌿𑌕𑍋 𑌰𑌘𑍁𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨 ॥ ௬ ॥
𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌜𑌾 𑌭𑌗𑌿𑌨𑍀 𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌮𑌮 𑌰𑌾𑌘𑌵 𑌸𑍁𑌵𑍍𑌰𑌤𑌾 ।
𑌨𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌵𑌤𑍀 𑌨𑌾𑌮 𑌋𑌚𑍀𑌕𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌾𑌦𑌿𑌤𑌾 ॥ ௭ ॥

(௨௬-௨௭) கந்தர்வமாதான ஸோமதையும் மிக்க சந்தோஷமடைந்தவளாய்ப் பெண்களைத் தொட்டுத்தொட்டு குசநாபரைக்கொண்டாடிப் பிள்ளைக்குத்தகுந்த விவாகச் சடங்குகளையும் முடித்து அந்த நாட்டுப்பெண்களையும் கிரமப்படி கொண்டாடினாள்.

முப்பத்துமூன்றாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

முப்பத்துநாலாவது ஸர்க்கம்.

விசுவாமித்திரர் வம்சம்.

(௧) இராகவா! பிரமதத்தன் மணம் முடித்துப்போனதும் பிள்ளையில்லாத குசநாபர் பிள்ளையை யடைவதற்காக மகவளிக்கும் யாகத்தைச் செய்தார்.

(௨-௩) யாகம் முடிந்ததும், மிக்க மேலான குணமுள்ள பிரமன் மகனான குசன் பூமி பதியான குசநாபனைப் பார்த்து, "குமாரா! மிக்க தர்மவானான உனக்குத்தகுந்த பிள்ளை உண்டாவான். நீ காதியைப் பிள்ளையாக அடைவாய். அவனால் உலகிலழியாத புகழை யடைவாய்" எனக்கூறினார்.

(௪ இவ்வாறு பூமிக்கு அதிபதியான குசநாபரை நோக்கிக் கூறிவிட்டு குசன் விண்ணில் நுழைந்து அழியாத பிரமனுலகிற் சென்றான்.

(௫) பிறகு ஒருகாலத்தில் புத்திமானான குசநாபருக்கு தர்ம சுபாவமுடைய பெயரினால் காதியென்று பிரசித்தமான குழந்தை உண்டாயிற்று.

(௬) காகுத்தா! மிக்க தர்மவானான அந்த காதி என்னுடைய தந்தை. இராமா! நான் குசனுடைய வம்சத்திற் றோன்றியவனாகிறேன், ஆகவேநான் கௌசிகன்.

(௭) இராமா! நல்ல விரதங்களுடைய பெயரினால் சத்தியவதி என்பவள்என் முற்பிறந்தசகோதரி. அவள் ரிசிகருக்குக் கொடுக்கப்பட்டாள்.

𑌸𑌶𑌰𑍀𑌰𑌾 𑌗𑌤𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌭𑌰𑍍𑌤𑌾𑌰𑌮𑌨𑍁𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌨𑍀 ।
𑌕𑍌𑌶𑌿𑌕𑍀 𑌪𑌰𑌮𑍋𑌦𑌾𑌰𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾 𑌚 𑌮𑌹𑌾𑌨𑌦𑍀 ॥ ௮॥

𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑍋𑌦𑌕𑌾 𑌰𑌮𑍍𑌯𑌾 𑌹𑌿𑌮𑌵𑌨𑍍𑌤𑌮𑍁𑌪𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾 ।
𑌲𑍋𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌹𑌿𑌤𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾 𑌭𑌗𑌿𑌨𑍀 𑌮𑌮 ॥ ௯॥

𑌤𑌤𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌹𑌿𑌮𑌵𑌤𑍍𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑍇 𑌵𑌸𑌾𑌮𑌿 𑌨𑌿𑌰𑌤𑌸𑍍𑌸𑍁𑌖𑌮𑍍 ।
𑌭𑌗𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌕𑍌𑌶𑌿𑌕𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌰𑌘𑍁𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨 ॥ ௰॥

𑌸𑌾 𑌤𑍁 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌵𑌤𑍀 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌤𑍍𑌯𑍇 𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌾 ।
𑌪𑌤𑌿𑌵𑍍𑌰𑌤𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗𑌾 𑌕𑍌𑌶𑌿𑌕𑍀 𑌸𑌰𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌵𑌰𑌾 ॥ ௧௧॥

𑌅𑌹𑌂 𑌹𑌿 𑌨𑌿𑌯𑌮𑌾𑌦𑍍𑌰𑌾𑌮 𑌹𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌪𑌾𑌗𑌤𑌃 ।
𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌮𑌨𑍁𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌤𑌵 𑌤𑍇𑌜𑌸𑌾 ॥ ௧௨॥

𑌏𑌷𑌾 𑌰𑌾𑌮 𑌮𑌮𑍋𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌂𑌶𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌾 ।
𑌦𑍇𑌶𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌾𑌹𑍋 𑌯𑌨𑍍𑌮𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌸𑌿 ॥

𑌗𑌤𑍋𑌽𑌰𑍍𑌧𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌕𑌾𑌕𑍁𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥 𑌕𑌥𑌾𑌃 𑌕𑌥𑌯𑌤𑍋 𑌮𑌮 ।
𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌮𑌭𑍍𑌯𑍇𑌹𑌿 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍇 𑌮𑌾 𑌭𑍂𑌦𑍍𑌵𑌿𑌘𑍍𑌨𑍋𑌽𑌧𑍍𑌵𑌨𑍀𑌹 𑌨𑌃 ॥

𑌨𑌿𑌷𑍍𑌪𑌨𑍍𑌦𑌾𑌸𑍍𑌤𑌰𑌵𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌨𑌿𑌲𑍀𑌨𑌾 𑌮𑍃𑌗𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌃 ।
𑌨𑍈𑌶𑍇𑌨 𑌤𑌮𑌸𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾 𑌦𑌿𑌶𑌶𑍍𑌚 𑌰𑌘𑍁𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨 ॥ ௧௫॥

𑌶𑌨𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌨𑌭𑍋 𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑍈𑌰𑌿𑌵𑌾𑌵𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌤𑌾𑌰𑌾𑌗𑌹𑌨𑌂 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌰𑍍𑌭𑌿𑌰𑌵𑌭𑌾𑌸𑌤𑍇 ॥

(௮) அவள் புருஷனைப் பின்தொடர்பவளாக தன் உடலுடன் விண்ணிற்புகுந்தாள். அவள் அதிசியம் மிக்க கௌசிகியென்னும் பெரிய நதியாகஆயினாள்.

(௯) என்னுடைய தமக்கை உலகின் நன்மையின் பொருட்டு தூயநீருடைய நதியாக மனதிற்கினிய ஹிமாலயத்திலிருந்து உண்டாயினாள்.

(௧௦) இராகவா! அதனாலே நான் சகோதரியான கௌசிகியிடத்து அன்புடன் கூடிமிக்கப் பிரியத்துடன் சுகமாக ஹிமயமலைச்சாரலில் வசித்துவருகிறேன்.

(௧௧) அந்தச் சத்தியவதி, பரிசுத்தமானவளாய் வாய்மையும் அறமும் தவறாதவளாய், பதிவிரதையாய், பாக்கியசாலியாய், கௌசிகியெனப் பெயர்பெற்று நதிகளுள் மேன்மைபெற்றவளாக விருக்கிறாள்.

(௧௨) இராமா! நான் யாகத்திற்காக அந்நதியை விட்டு வந்து சித்தாசிரமத்தையடைந்து உன்னுடைய திறமையால் சித்தனாயினேன்.

(௧௩) பெரியகைகளுடைய இராமா! நீ என்னை எது கேட்கிறாயோ அது இந்தஎன்னுடைய வம்சத்தினுடையதும் தேசத்தினுடையதுமான பிறப்பு;அது கூறப்பட்டது.

(௧௪) இராமா! என்னுடையகதைகளைச் சொல்லுகையிலேயே பாதிஇரவுசென்றது, தூங்கு உனக்கு நன்மையுண்டாகட்டும். நமக்குவழியில் இங்கே தடையொன்றுமில்லா திருப்பதாக.

(௧௫) இராகவா! மரங்கள்எல்லாம் அசையாமலிருக்கின்றன, மான்களும் பறவைகளும் தங்களிடங்களிலடங்கின திக்குகளும் இரவின் இருளினால் மூடப்பட்டன.

(௧௬) அந்திமாலையும் மெல்லமறைந்து விட்டது. ஆகாயம் கண்களாற்போல நிறைந்திருக்கிறது. நட்சத்திரங்களும், கிரகங்களும் நெருங்கி ஒளிவிடுவனமாய் மிக்க காந்தியுடன் விளங்குகின்றன.

𑌉𑌤𑍍𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌿 𑌚 𑌶𑍀𑌤𑌾𑌂𑌶𑍁𑌶𑍍𑌶𑌶𑍀 𑌲𑍋𑌕𑌤𑌮𑍋𑌨𑍁𑌦𑌃 ।
𑌹𑍍𑌲𑌾𑌦𑌯𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌮𑌨𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌯𑌾 [𑌵𑌿𑌭𑍋॥

𑌨𑍈𑌶𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌚𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑌤𑌃 ।
𑌯𑌕𑍍𑌷𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌸𑌙𑍍𑌘𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌰𑍌𑌦𑍍𑌰𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌿𑌶𑌿𑌤𑌾𑌶𑌨𑌾𑌃 ॥

𑌏𑌵𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍇𑌜𑌾𑌃 𑌵𑌿𑌰𑌰𑌾𑌮 𑌮𑌹𑌾𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃 ।
𑌸𑌾𑌧𑍁 𑌸𑌾𑌧𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌮𑍁𑌨𑌯𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌭𑍍𑌯𑌪𑍂𑌜𑌯𑌨𑍍 ॥

𑌕𑍁𑌶𑌿𑌕𑌾𑌨𑌾𑌮𑌯𑌂 𑌵𑌂𑌶𑌃 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌪𑌰𑌸𑍍𑌸𑌦𑌾 ।
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍋𑌪𑌮𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌕𑍁𑌶𑌵𑌂𑌶𑍍𑌯𑌾 𑌨𑌰𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌃 ॥

𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌭𑌵𑌾𑌨𑍇𑌵 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰 𑌮𑌹𑌾𑌯𑌶𑌃 ।
𑌕𑍌𑌶𑌿𑌕𑍀 𑌚 𑌸𑌰𑌿𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌕𑍁𑌲𑍋𑌦𑍍𑌯𑍋𑌤𑌕𑌰𑍀 𑌤𑌵 ॥ ௨௧ ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌤𑍈𑌰𑍍𑌮𑍁𑌨𑌿𑌶𑌾𑌰𑍍𑌦𑍂𑌲𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌸𑍍𑌤𑌃 𑌕𑍁𑌶𑌿𑌕𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌃 ।
𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌮𑍁𑌪𑌾𑌗𑌮𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌗𑌤 𑌇𑌵𑌾𑌂𑌶𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍 ॥ ௨௨ ॥

𑌰𑌾𑌮𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌸𑌹𑌸𑍌𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌿𑌃 𑌕𑌿𑌂𑌚𑌿𑌦𑌾𑌗𑌤𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌯𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌶𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌶𑌾𑌰𑍍𑌦𑍂𑌲𑌂 𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌪𑌸𑍇𑌵𑌿𑌵𑌾𑌨𑍍 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌬𑌾𑌲𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌚𑌤𑍁𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

(௧௭) பிரபுவே! குளிர்ந்தகிரணமுடையவனும் உலகினிருளைப் போக்குபவனுமான சந்திரனும் உலகில் தன்னொளியால் ஜனங்களின் மனதைமகிழ்வித்துக்கொண்டு உதயமாகிறான்.

(௧௮) இரவில் நடமாடும் பயங்கரமானவையும் மாம்சந்தின்பவையுமான எல்லாப்பிராணிகளும்; யக்ஷர்கள் அரக்கர்கள் என்றவர்களின் கும்பல்களும் இங்கு மங்கும் அலைந்துக்கொண்டிருக்கின்றன, எனக்கூறினார்.

(௧௯) இவ்வாறு கூறிவிட்டு மிக்க பிரபாவமுடைய மகாமுனிவர் வாளாவிருந்தனர். எல்லாமுனிவர்களும் அவரை 'நல்லது, நல்லது, எனக்கொண்டாடி வருமாறு புகழ்ந்தனர்.

(௨௦) குசனது வமிசத்தவர்களுடைய இந்த வமிசம் எக்காலமும் மிக்க மதிக்கத்தகுந்தது தர்மத்தில் நாட்டமுடையது, குசவம்சத்திலுள்ள மனிதசிரேஷ்டர்கள் மகாத்துமாக்கள், பிரமனுக்கொப்பானவர்.

(௨௧) விசுவாமித்திரர் எனப்பெயர் பெற்றதாங்களே விசேஷமாக அதிகபுகழ்படைத்தவர். நதிகளுள் உத்தமமானகௌசிகியும் உம்முடைய குலத்தை விளங்கச்செய்வது.

(௨௨) பிரம்மதேஜஸுடைய கௌசிகன்பிள்ளையான விசுவாமித்திரர் இவ்வாறு அந்த முனிசிரேஷ்டரால் கொண்டாடப்பட்டவராய் கண்ணுக்குமறைந்த காந்திபொருந்திய கதிரவனைப்போல கண்வளரலானார்.

(௨௩) இலட்சுமணனோடுகூடிய இராமனும் ஆச்சரியத்துடன் முனிவர்களுள் சிங்கம் போன்ற விசுவாமித்திரரைப் புகழ்ந்து நன்றாய்த் தூங்கினான்.

முப்பத்துநாலாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

𑌅𑌥 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃

𑌉𑌪𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌤𑍁 𑌶𑍋𑌣𑌾𑌕𑍂𑌲𑍇 𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑌿-
𑌭𑌿𑌃 । 𑌨𑌿𑌶𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌸𑍁𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋𑌽𑌭𑍍𑌯-
𑌭𑌾𑌷𑌤 ॥ ௧॥

𑌸𑍁𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌤𑌾 𑌨𑌿𑌶𑌾 𑌰𑌾𑌮 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 ।
𑌉𑌤𑍍𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑍋𑌤𑍍𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍇 𑌗𑌮𑌨𑌾𑌯𑌾𑌭𑌿𑌰𑍋𑌚𑌯 ॥ ௨॥

𑌤𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍌𑌰𑍍𑌵𑌾𑌹𑍍𑌣𑌿𑌕𑍀𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌮𑍍 ।
𑌗𑌮𑌨𑌂 𑌰𑍋𑌚𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌚𑍇𑌦𑌮𑍁𑌵𑌾𑌚 𑌹 ॥ ௩॥

𑌅𑌯𑌂 𑌶𑍋𑌣𑌃 𑌶𑍁𑌭𑌜𑌲𑍋 𑌗𑌾𑌧𑌃 𑌪𑍁𑌲𑌿𑌨𑌮𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌃 ।
𑌕𑌤𑌰𑍇𑌣 𑌪𑌥𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌹𑍇 𑌵𑌯𑌮𑍍 ॥ ௪॥

𑌏𑌵𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌰𑌾𑌮𑍇𑌣 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋𑌽𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌦𑌿𑌦𑌮𑍍 ।
𑌏𑌷 𑌪𑌨𑍍𑌥𑌾 𑌮𑌯𑍋𑌦𑍍𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌯𑍇𑌨 𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑌯𑌃 । ௫।

𑌏𑌵𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌧𑍀𑌮𑌤𑌾 ।
𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌤𑌾 𑌵𑍈 𑌵𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌿 𑌚 ॥ ௬॥

𑌤𑍇 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍂𑌰𑌮𑌧𑍍𑌵𑌾𑌨𑌂 𑌗𑌤𑍇𑌽𑌰𑍍𑌧𑌦𑌿𑌵𑌸𑍇 𑌤𑌦𑌾 ।
𑌜𑌾𑌹𑍍𑌨𑌵𑍀𑌂 𑌸𑌰𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾𑌂 𑌦𑌦𑍃𑌶𑍁𑌰𑍍𑌮𑍁𑌨𑌿𑌸𑍇𑌵𑌿-
[𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥ ௭॥

𑌤𑌾𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌸𑌲𑌿𑌲𑌾𑌂 𑌹𑌂𑌸𑌸𑌾𑌰𑌸𑌸𑍇𑌵𑌿-
𑌤𑌾𑌮𑍍 । 𑌬𑌭𑍂𑌵𑍁𑌰𑍍𑌮𑍁𑌦𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌮𑍁𑌨𑌯𑌃 𑌸𑌹𑌰𑌾𑌘-
𑌵𑌾𑌃 ॥ ௮॥

முப்பத்தைந்தாவது ஸருக்கம்.

கங்கோற்பத்தி.

(௧-௨) விசுவாமித்திரர் சோணைநதிக்கரையில் மகரிஷிகளுடன் மிகுந்தயிரவும்தங்கி இரவுநன்ருய்ச்சென்றதும் இராமா! பொழுதுநன்ருய்ப் புலர்ந்தது, கிழக்கில்விடிகிறது எழுந்திரு. உனக்குநன்மையுண்டாகும் போவதற்குப் பிரியப்படுவாய்" என்றெழுப்பினர்.

(௩-௪) விசுவாமித்திருடைய மொழியைக்கேட்டு எழுந்து விடியற்காலையிற் செய்தற்குரிய ஜபதபங்களைச்செய்து போவதற்கிசைந்த இராமன்," இந்த சோணைநதி மங்களமான நீருடையது, ஆழமில்லாதது, பிராமணரே, நாம் எவ்வழியாக இதைத்தாண்டுவோம்," என முனிவரை கேட்டான்.

(௫) விசுவாமித்திரும் இராமனால் இவ்வவாறு கேட்கப்பட்டு மகரிஷிகள் எவ்வழியாய்போகிருர்களோ அதுவே வழியென்று என்னால் நினைத்துக் கொள்ளப்பட்டது. என்று கூறினர்.

(௬) மகரிஷிகள் புத்திமானுன விசுவாமித்திரால் இவ்வாறு கூறப்பட்டவர்களாகி அநேகவிதங்களான காடுகளைப் பார்த்துக்கொண்டே சென்றனர்.

(௭) அவர்கள் நெடுவழிசென்று நடுப்பகலானதும் முனிவர்களால் வணங்கப்பெற்றதும், ஆறுகளில் உத்தமமானதுமான கங்கையைக் கண்டனர்.

(௮) புண்ணியமான நீருடையதும், அன்னங்களும் நீர்ப்பறவைகளும் நிறம்பியுள்ளதுமான அதனைக்கண்டு இராகவர்களுடன் கூடியமுனிவர்கள் யாவரும் ஆனந்தமடைந்தனர்.

தஸ்யா ஷீரே ததஸ்தஸ்ய கூவாஸவரிமஹஷ் ।
ததஸ்தாகவா யதா ந்யாய ஸஞுவகு விதந்தெவதா:॥
ஸாகவா வெவஸ்திஹோதாணீ வ்யாஸ்ய வாஜ்ய தவ
ஜவி: । விவிமாஜநா ஸாவீ தீரெ ஸவண ஜஷிதஜாந
ஸா:॥ க௦॥
விஸ்வாமித்ரம் ஜஹோதாநம் வரிவாயகு ஸமூங்க:।
கய ததுதஜாமாமேஜா விஸ்வாமித்ரஜயாஜவீசு:॥ கக॥
(விஷிதாஸுயதா ந்யாயம் ராவவன வயதாஹுத।
ஸம்வுஷ்டஜாராமேஜா விஸ்வாமித்ர ஜயா ஜவீசு ॥)
ஸமவது யோதா மிஷாமி மஜா த்ரவயமம் நஜீஷ ।
தெத்ரெஹோக்யம் கமா கஸ்யமதா நஜநஜீவதிஷ ॥
ஷோமித்ரெதா ராஜவாக்யே விஸ்வாமித்ரோ ஜஹோஜா:॥
வ்யஜிம் ஜநவமஜாயா வத்ரா ஜவோவவக்ஷ ॥
வெஸஷெத்ரா ஸவாஸாஜயாதநாஜாகவாஜஹோது।
தஸ்யகந்யாவயாமாஜ ரவெணா வ்யதிஜஹாவி ॥
யா ஜெராஜஹிதாமாஜ தயொஜகுதா ஸஜயுஜா।
நாஜாஜநோமஜா நாஜா வதீஹிஜவதவியா॥ கநு॥
தஸ்யாம் மஜ்ஜய ஜஹவ ஜ்யேஷ்டா ஹிஜவதஸ்ஸுதா।
உஜாநாஜ ஷிதீயாஜஸஞாஜா தஜெஸ்யவராவவ॥ கசு॥
கய ஜ்யேஷ்டாம் ஸராஸ்ஸவெகு ஜெவதாய குவிகீஷயா।
ஸெஸெஷ்டம் வரயாஜா ஸம் மஜாம் ஹிஜவதஸ்ஸுதாம்॥

(௯.௧௦) அதன் பிறகு அம்முனிவர் அதனுடைய கரையில் தங்குவதற்குத் தீர்மானித்தனர். பிறகுநீராடி விதிப்படி பித்ருக்களையும் தேவர்களையும் திருப்திசெய்வித்து; அக்கினிஹோத்திரங்கள் செய்துவிட்டு; அவிஸை அமிர்தமெனவுண்டு மகிழ்ச்சியடைந்த மனத்தவராய் தூய கங்கைக்கரையில் மிக்க மகிமைபொருந்திய விசுவாமித்திரரை நாற்புறமும் சூழ்ந்துக்கொண்டு அமர்ந்தனர்.

(௧௧ ௧௨) அதன் பிறகு இராமன் விசுவாமித்திரரை நோக்கி " பகவானே மூன்றுவழிகளில்செல்லும் கங்கையென்ற நதிஎவ்வாறு மூன்று உலகங்களையும்பற்றி நதங்களுக்கும் நதிகளுக்கும் அரசனான சமுத்திரத்தையடைந்தாள் என்பதைக்கேட்டறிய விரும்புகிறேன் என்று கூறினான்.

(௧௩) முனிவரான விசுவாமித்திரர் இராமனுடைய பேச்சினால் தூண்டப்பட்டவராய் கங்கையின் உற்பத்தியையும் அதன் பெருக்கையும் கூறுவதற்காரம்பித்தார்.

(௧௪) இராமா! தாதுவர்க்கங்களுக்குப் பெரிய இருப்பிடமாகிய இமவான்என்னும் மலையரசன் இருக்கிறான், அவனுடைய உச்சியில் உருவத்தால் இணையற்ற இருகன்னிகைகள் இருந்தனர்.

(௧௫) இராமா! அவ்விருவரின்தாய் நல்லிடையுடைய மனதிற்கினியமனோரமா என்பாள், அவள்மேருவின்மகள், இமவானின் அன்புடையமகள்.

(௧௬) இராகவா! அவளிடத்து இமவானுக்குக் கங்கையென்ற இந்த மூத்தபெண் உண்டானாள். அவனுக்கே உமா எனப்பெயர்கொண்ட இரண்டாவது பெண் தோன்றினாள்.

(௧௭) பிறகு தேவர்கள்யாவரும் தங்கள்காரியத்தை நிறைவேற்றிக்கொள்ளும் விருப்பத்தினால் பருவதராசனான இமவானுடைய மூத்தவளும் மூன்றுவழிகளிலும் செல்லும் நதியுமான கங்கையை வேண்டினர்.

[illegible] 𑌤𑌨𑌯𑌾𑌂 𑌹𑌿𑌮𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌲𑍋𑌕𑌪𑌾𑌵𑌨𑍀𑌮𑍍 ।
[illegible] 𑌗𑌙𑍍𑌗𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌰𑍈𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑌹𑌿𑌤𑌕𑌾𑌮𑍍𑌯𑌯𑌾 ॥

𑌆𑌦𑌿𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌤𑌤𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌲𑍋𑌕𑌹𑌿𑌤𑌕𑌾𑌰𑌿𑌣𑌃 ।
[illegible] ॥

([illegible])
[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌗𑌙𑍍𑌗𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍𑌸𑍍𑌤𑌵𑌃 ॥

(௧௮) இமவான், மூவுலகிற்கும் நலத்தைவிரும்பினதால் தர்மத்தினல் உலகைப்பரிசுத்தமாக்குவதும் மாசற்ற மார்க்கத்திற் செல்லுவதும் தன் பெண்ணுமான கங்கையை அவர்களுக்கு அளித்தான்.

(௧௯) மூன்று உலகங்கட்கும் நன்மையைச் செய்யும் தேவர்கள் அவளைத்தம்முடன் எடுத்துக்கொண்டு தங்கள் காரியம் நிறைவேறியதாக மனத்துட்கொண்டு போயினர்.

(௨0) இரகுக்களின் களிப்பே! இமவானுடைய பெண்ணை மற்றொருவள் கன்னியாகவிருந்தாள். அவளும் தவத்தைத் தனமாகக்கொண்டு உக்கிரமானவிரதத்தை மேற்கொண்டு தவஞ்செய்தாள்.

(௨௧) மலைகளிற்சிறந்த இமவான் பயங்கரமான தவத்துடன் கூடியவளும், உலகத்தவரால் வணங்கப்பெற்றவளும் பெண்ணுமான உமையையொப்பற்ற உருவமுடைய உருத்திரருக்கு அளித்தான்.

(௨௨) இராகவா! உலகத்தவரால் வணங்கப்பெறும் தகைமைவாய்ந்த இந்த நதிகளுள் மேலானகங்கையும், உமாதேவியும் பருவதராசனுடைய மக்கள்.

(௨௩) நடையுடையோரிலுயர்ந்தோய்! குழந்தாய்! எவ்விதம் மூன்று வழிகளிலும் செல்லும் கங்காநதி முதலில் ஆகாயத்தையிடமாகப் பெற்றதோ அந்த விவரம் எல்லாம் உனக்குக்கூறப்பட்டது. எனமுடித்தார்.

(௨௪) அப்பொழுது மனதிற்கினியதும் பாவமற்றதும் நீர்நிறம்பியோடுவதுமான இந்த பருவதராசனதுகுமாரி தேவர்களின் நதியாகி விண்ணுலகஞ்சென்றனள்.

முப்பத்தைந்தாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

अथ षट्त्रिंशस्सर्गः.

उक्तवाक्ये मुनौ तस्मिन्नुभौ राघवलक्ष्मणौ ।
प्रतिनन्द्य कथां वीरावूचतुर्मुनिपुङ्गवम् ॥ १ ॥
धर्मयुक्तमिदं ब्रह्मन् कथितं परमं त्वया ।
दुहितुः शैलराजस्य ज्येष्ठाया वक्तुमर्हसि ॥
विस्तरं विस्तरज्ञोऽसि दिव्यमानुषसम्भवम् ।
त्रीन् पथो हेतुना केन प्लावयेल्लोकपावनी ॥
कथं गङ्गा त्रिपथगा विश्रुता सरिदुत्तमा ।
त्रिषु लोकेषु धर्मज्ञ कर्मभिः कैः समन्विता ॥

तथा ब्रुवति काकुत्स्थे विश्वामित्रस्तपोधनः ।
निखिलेन कथां सर्वामृषिमध्ये न्यवेदयत् ॥ ५ ॥

पुरा राम कृतोद्वाहो नीलकण्ठो महातपाः ।
दृष्ट्वा च स्पृहया देवीं मैथुनायोपचक्रमे ॥

(तस्य संक्रीडमानस्य महादेवस्य धीमतः ।
शर्वः उमया सार्धं तयोर्नासीत् पराजयः ।)
शितिकण्ठस्य देवस्य दिव्यं वर्षशतं गतम् ।
न चापि तनयो राम तस्यामासीत् परन्तप ॥ ७ ॥

ततो देवाः समुद्विग्नाः पितामहपुरोगमाः ।
यदिहोत्पद्यते भूतं कस्तत्प्रतिसहिष्यते ॥

முப்பத்தாறுவது வருக்கம்.

சகரர்.

(௧-௪) முனிவர் இவ்வாறு கூறியபொழுதே, வீரர்களான இராமலட்சுமணர்கள் இருவரும் கதையைப்புகழ்கிறவர்களாக முனிசிரேஷ்டரைநோக்கி " அந்தணரே! உங்களால் மலையரசனுடைய மூத்தபெண்ணின் தர்மத்துடன்கூடிய உத்தமமான இந்தக்கதை கூறப்பட்டது. அதனுடைய தேவருலகிலும் மனிதவுலகிலும் நடந்தகதையை விபரமாகக் கூறுவதற்குரியவராகிறீர். நீரேவிவரங்களை யறிந்தவர், உலகங்களைப்பரிசுத்தமாக்கும் கங்கை எக்காரணத்தால் மூன்றுவழிகளிலும் பெருகியோடுகிறது. தர்மத்தையறிந்தவரே! மூன்றுஉலகங்களிலும் ஓடுகிறகங்கை எவ்வாறு எந்தக்காரியங்களுடன் கூடியதாய்மூன்று உலகங்களிலும் ஆறுகளில் மேலானதாகப்பெயர்பெற்றது?" எனக் கேட்டனர்.

(௫) இராமன் அவ்வாறு கேட்கையில் தவத்தையே தனமாகவுடைய விசுவாமித்திரர்கதை எல்லாவற்றையும் ஒன்றும்விடாமல் ரிஷிகளுக்கிடையில் தெளியக் கூறினார்.

(௬) இராமா! முன்புமிக்க தவமுடைய நீலகண்டன் (சிவன்) மணம்முடித்தவராய் தேவியான பார்வதியைக் கண்டதும் காதலால் அவளைச் சேருவதற்குத் தொடங்கினார்.

(௭) (நீலகண்டர்) அறிவுடைய மகாதேவர் அவ்வாறு இன்பமனுபவித்துக் கொண்டிருக்கையில் நூறு தேவவருஷங்கள்சென்றன. சத்துருக்களைத் தபிக்கச்செய்பவனே! அப்படியிருந்தும் அவர்களுக்கு ஒருபிள்ளையும் பிறக்கவில்லை.

(௮) பிறகு தேவர்கள் பிரமனை முன்னிட்டுக்கொண்டு இவளிடத்தில் உண்டாகும் ஜந்துவின்வல்லமையைச் சகிக்க வல்லவர்யாரோ! எனநடுங்கினர்.

𑌅𑌭𑌿𑌷𑌿𑌚𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀𑌪𑌾𑌲𑌿𑌤𑍃𑌨𑍍 𑌉𑌗𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍 ।
𑌤𑍈𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍈𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃 𑌕𑌶𑍍𑌯𑌪𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌤𑌤𑌮𑍍 ॥ ௧௧ ॥
𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌲𑌂 𑌪𑍃𑌥𑍍𑌵𑍀𑌪𑌾𑌲𑌿𑌤𑍇𑌨 𑌪𑍃𑌥𑌾𑌵𑌾𑌦𑌂 𑌕𑌶𑍍𑌯𑌪𑌂 𑌮𑌹𑌾-
𑌋𑌷𑌿 । 𑌨 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃 𑌕𑌾𑌰𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌤𑌵 𑌤𑍇𑌜 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌤𑌃 ॥
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌤𑌪𑌸𑌾 𑌯𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌚𑍈𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌤𑌪𑌸𑍍𑌵 ।
𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑍁𑌕𑍍𑌯 𑌸𑌿𑌤𑌕𑌾𑌲𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌤𑍇𑌜 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌜𑌸𑌾𑌰𑌯 ।

(𑌰𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌾𑌨𑌸𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌮𑍁𑌕𑌾𑌽𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌉𑌹𑌸𑍍𑌵𑌿)
𑌤𑌵𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌵𑌶𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾 𑌸𑌵𑌮𑍁𑌕𑌾𑌕𑍍𑌷𑍇𑌮𑌨𑍍𑌵𑌰𑌃 ।
𑌵𑌾𑌜𑌿𑌤𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑍀𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑍁𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌰𑍍𑌨𑌮𑍍𑌲𑌿𑌤𑌵𑌾𑌹𑌨 ॥ ௧௨ ॥
𑌧𑌾𑌰𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌤𑍇𑌜 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌜𑍇𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌹𑌾𑌯𑌾 ।
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌦𑌶𑌾𑌸𑍍 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌨𑌿𑌵𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌉𑌪𑌿𑌷𑍍𑌟𑍁𑌤𑌃 ॥
𑌯𑌦𑌿𑌦𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌉𑌦𑌕𑍇𑌤𑍇𑌜𑌾𑌹𑍍𑌯𑌨𑌨𑍍𑌤𑌦𑌿 ।
𑌧𑌾𑌰𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌕𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌤𑌃 ॥ ௧௪ ॥

𑌮𑌾𑌵𑌦𑌸𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌪𑍃𑌤𑍍𑌵𑍀𑌵𑌰𑍍𑌵𑌪𑍁𑌷𑌲𑍍𑌵𑌜𑌃 ।
𑌯𑌤𑍍𑌤𑌜𑌸𑍍𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌮𑌹𑍍𑌯𑌤𑍍𑌤𑌦𑌾 𑌧𑌾𑌰𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥ ௧௫ ॥

𑌮𑌾𑌵𑌦𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌵𑌤𑌿𑌃 𑌪𑍃𑌦𑌸𑌾𑌵 𑌉𑌹𑍀𑌤𑌮𑍁 ।
𑌤𑍇𑌜𑌸𑌾 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀 𑌯𑍇𑌨 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾 𑌸𑌮𑌿𑌤𑌿𑌕𑌾𑌨𑌨𑌾 ॥

𑌤𑌮𑍇𑌤𑌾𑌮𑍇𑌵𑌾𑌸𑍍 𑌵𑌨𑌿𑌦𑍇𑌶𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌮𑌨𑍁𑌤𑌾𑌸𑌨𑌮𑍍 ।
𑌪𑍃𑌵𑌿𑌶𑍍𑌯𑌸𑌂 𑌉𑌹𑌾𑌤𑍇𑌜𑍋 𑌰𑌣𑌪𑌂 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 ॥

(௯-௧௧) தேவர்கள்யாவரும் எதிரில்சென்றுவணங்கி இவ்வுலகின் நலத்தைவிரும்பும் தேவர்களுக்குத் தேவனே தேவர்கள் வணங்குவதால் அனுக்கிரகஞ் செய்தற்குரியராகிறீர். தேவர்களுளுயர்ந்தோனே! உலகங்கள் உம்முடைய வீரியத்தினுலுதித்த பிள்ளையின் ஆற்றலைத் தாங்கமாட்டா. தாங்கள் வேதங்களிற்கூறிய தவத்துடன் கூடியவராகப் பார்வதியுடன் தவஞ்செய்யுங்கள். எனவேண்டினர்.

(௧௨-௧௪) தேவர்களின் வேண்டுகோளைக்கேட்டு உலகங்கள் யாவற்றுக்கும் பிரபுவான சிவபெருமான் அப்படியேயாகுக எனக்கூறி மறுபடியும் அவர்களைநோக்கி, "எனது வல்லமையாலேயே எனது வீரியத்தை உமையுடன் சேர்ந்திருந்து தாங்குவேன். தேவர்களும், பூமியும் சாந்தமாக இருக்கட்டும். ஆனுல்தேவரில் உயர்ந்தோர்களே! இணையற்ற எனது வீரியமானது தனதுஇடத்தை விட்டு வெளியே விழுமேயாயின் அதனைத்தாங்குபவர் யாருளர் எனக்கூறும்" என்று கேட்டார்.

(௧௫) தேவர்கள்யாவரும் இவ்வாறு கூறப்பட்டவராய் எருதுக்கொடியுடைய சிவனைநோக்கி "உமது வீரியம்வெளிவருமே அதனைப் பூமி தாங்குவாளன்றே" என்றனர்.

(௧௬) தேவர்களுக்குப் பிரபுவான சிவன் இவ்வாறு கூறப்பட்டு அந்த வீரியத்தால் மலைகளுடனும் காடுகளுடனும் கூடியபூமி நிறம்பியது (அதனைப் பூமியின்மேல் விட்டார்).

(௧௭) அதன் பிறகு தேவர்கள் மறுபடியும் ஓமஞ்செய்யப் பட்டதையுண்ணும் அக்கினிதேவனைநோக்கி, "நீ வாயுவுடன் கூடிக்கொண்டு உருத்திரனுடைய பெரும்வீரியத்தில் நுழைந்துகொள்" எனக்கூறினர்.

தத்ருஷ்ட்வா பர்நவர்யாக்ஷம் ஸஞ்ஜாதஶ்வேதபர்வத: ।
திவ்யம் ஶரவணம் சைவ பாவகாதித்யஸந்நிபம் ॥
யத்ர ஜாதோ மஹாதேஜா: கார்த்திகேயோऽக்னிஸம்பவ: ।
அதோமாம் ச ஶிவம் சைவ தேவாஸ்ஸர்ஷிகணாஸ்ததா ॥
பூஜயாமாஸுரத்யர்த்தம் ஸுப்ரீதமநஸஸ்தத: ।
அத ஶைலஸுதா ராம த்ரிதஶாநிதமப்ரவீத் ॥ ௨௦ ॥
[அவிர்யஸ்ய க்ருதஸ்யாபி ஸமும் ப்ராப்யமஹேஶ்வரா: ।
இத்யுக்த்வா ஸர்வஸம்ருத்த்யா பாவகீ ஸாக்ஷாத்ஸ்ருஷ்டா ॥]
ஸமந்யுரஶபத்ஸர்வாந் க்ரோதஸம்ரக்தலோசநா ।
யஸ்மாந்நிவாரிதா சைவ ஸங்கதி: புத்ரகாம்யயா ॥ ௨௧ ॥
அபத்யம் ஸ்வேஷு தாரேஷு நோத்பாதயிதுமர்ஹத ।
அத்ய ப்ரப்ருதி யுஷ்மாகமப்ரஜாஸ்ஸந்து பத்நய: ॥ ௨௨ ॥
ஏவமுக்த்வா ஸுராந்ஸர்வாந் ஶஶாப ப்ருதிவீமபி ।
அவநே நைகரூபா த்வம் பஹுபார்யா பவிஷ்யஸி ॥
ந ச புத்ரக்ருதாம் ப்ரீதிம் மத்க்ரோதகலுஷீக்ருதா ।
ப்ராப்ஸ்யஸி த்வம் ஸுதுர்மேதே மம புத்ரமநிச்சதீ ॥
தாந்ஸர்வாந் வ்ரீடிதாந் த்ருஷ்ட்வா ஸுராந் ஸுர
பதிஸ்ததா । கமநாயோபசக்ராம திஶம் வருணபாலி
தாம் ॥ ௨௩ ॥
ஸ கத்வா தப ஆதிஷ்டத் பார்ஶ்வே தஸ்யோத்தரே கிரே: ।
ஹிமவத்ப்ரபவே ஶ்ருங்கே ஸஹ தேவ்யா மஹேஶ்வர: ॥

(௧௮-௧௮½) நெருப்பினால் மூடப்பட்டதும் அது வெள்ளிமலையாகவும் பிரகாசிக்கிற நாணற்காடாகவும் ஆயது. மிக்க வீரியமுடைய பராக்கிரமமுடைய கார்த்திகேயர் அந்த அக்கினியினின்றும் தோன்றினர்.

(௧௯½) அதன் பிறகு ரிஷிக்கூட்டங்களுடன் கூடிய தேவர்கள் அதனால் பேருவகைகொண்ட மனத்தவராய் உமாதேவியையும் சிவனையும் வெகுவாகப் பூஜித்தனர்.

(௨0½-௨௨) இராமா! பிறகு மலையரசன்மகள் கோபத்துடன் கூடியவளாய் அதனாலே சிவந்தகண்களுடையவளாய் தேவர்கள்யாவரையும் நோக்கி "பிள்ளையைவிரும்பி புருஷனுடன் சேர்ந்தது எதற்காகத் தடுக்கப்பட்டதோ ஆகையினாலேயே உங்கள் மனைவியரிடத்து குழந்தைகளையுண்டாக்கமாட்டீர். இன்று முதற்கொண்டு உங்களுடைய மனைவியர் மகவின்றியவர் ஆகட்டும்" எனக்கூறிசாபமிட்டாள்.

(௨௩-௨௪) அவள் தேவர்கள் யாவரையும் நோக்கி இவ்வாறு சபித்து பூமியையும் நோக்கி ஓ பூமியே அநேக உருவமுடையவளாய் அநேகருக்கு மனைவியும் ஆவாய். கெட்டபுத்தியுடையவளே! நான் பிள்ளையை விரும்பாதவாறு செய்து நீ என் சீற்றத்தால் கலங்கியவளாய்ப் பிள்ளைபிறந்ததால் உண்டான மகிழ்ச்சியையும் அடைவாயில்லை, எனச்சபித்தனள்.

(௨௫) தேவர்களுக்குப் பிரபுவான சிவன் துக்கமடைந்த தேவர்கள் யாவரையும் கண்டபொழுது வருணனால் காத்துவரப்பட்ட மேற்றிசையை நோக்கிச்செல்லத் தொடங்கினர்.

(௨௬) அந்த மகேசுவரர், அவ்வாறே சென்று இமயமலையின் வட திசையில் அதனுடையசாரலில் உள்ள சிகரத்தில் தேவியுடன் கூட தவத்தை மேற்கொண்டார்.

ஏஷதே விஸ்தரோ ராம ஶைலபுத்ர்யா நிவேதித:|
கங்காயா: ப்ரபவஞ்சைவ ஶ்ருணு மே ஸஹராகவ:||

இதி ஶ்ரீமத்பாலகாண்டே ஷட்த்ரிம்ஶஸ்ஸர்க்க:

அத ஸப்தத்ரிம்ஶஸ்ஸர்க்க:

தப்யமாநே தபோதேவே தேவாஸ்ஸர்ஷிகணா: புரா|
ஸேநாபதிமபீப்ஸந்த: பிதாமஹமுபாகமந்|| ௧||

ததோ(அ)ப்ருவந் ஸுரா: ஸர்வே பகவந்தம் பிதா
மஹம்| ப்ரணிபத்ய ஶுபம் வாக்யம் ஸேந்த்ராஸ்ஸாக்நி
புரோகமா:|| ௨||

யோ நஸ்ஸேநாபதிர்தேவ தத்தோ பகவதா புரா|
தப: பரமமாஸ்தாய தப்யதே ஸ்ம ஸஹோமயா|| ௩||

யதத்ராநந்தரம் கார்யம் லோகாநாம் ஹிதகாம்யயா|
ஸம்விதத்ஸ்வ விதாநஜ்ஞ த்வம் ஹி ந: பரமா கதி:|| ௪||

தேவதாநாம் வச: ஶ்ருத்வா ஸர்வலோகபிதாமஹ:|
ஸாந்த்வயந்மதுரைர்வாக்யைஸ்த்ரிதஶாநிதமப்ரவீத்|| ௫||

ஶைலபுத்ர்யா யதுக்தம் தந்ந ப்ரஜாஸ்யத பத்நிஷு|
தஸ்யா வசநமக்லிஷ்டம் ஸத்யமேவ ந ஸம்ஶய:|| ௬||

இயமாகாஶகா கங்கா யஸ்யாம் புத்ரம் ஹுதாஶந:|
ஜநயிஷ்யதி தேவாநாம் ஸேநாபதிமரிந்தமம்|| ௭||

(உஎ) இராமா! மலைமகளினுடைய கதையின் இந்த விபரம் உனக்குக்கூறப்பட்டது, கங்கையிலிருந்து குமாரக் கடவுள்தோன்றியதையும் என்னிடத்திலிருந்து இலட்சுமணனுடன் கூடியவனாகக் கேட்பாய்.

முப்பத்தாறுவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

முப்பத்தேழாவது ஸர்க்கம்.

குமாரசுவாமியின் உற்பத்தி.

(க) சிவபெருமான் தவமியற்றுகையில் முன்னர் ரிஷிக்கூட்டங்களுடன் கூடியதேவர்கள் சேனைக்குத் தலைவனை விரும்புகிறவராய் பிரமனையடைந்தனர்.

(உ-ச) பிறகு இந்திரனுடன் கூடியவரும் அக்கினியை முன்னிட்டவருமான தேவர்கள் யாவரும் வணங்கிப் பகவானாகிய பிரமனை நோக்கி தேவனே, முற்காலத்தில் பக்வானாகிய உங்களால் எங்களுக்காக எவர் சேனைக்குத்தலைவனைக் கொடுப்பதாக கூறினாரோ அவர் பெருந்தவத்தை மேற்கொண்டு தவமியற்றுகின்றார், உபாயங்களை யறிந்த பிரமனே! இந்த விஷயத்தில் பிறகு செய்யக்கூடியவேலை யாதுளதோ அதனை உலகின் நலத்தைவிரும்பி ஆலோசியும். நாங்கள் தன்மையாக அடையத்தகுந்தவர் நீரேயன்றோ! என வேண்டினர்.

(ரு) தேவர்களுடைய வேண்டுதலைக்கேட்டு எல்லாவுலகிற்கும் பாட்டனாவர் இனிய மொழிகளால் அவர்களைச் சமாதானஞ்செய்து வருமாறு கூறலுற்றார்.

(சு-எ) மலைமகளால் எது கூறப்பட்டதோ அதனால் நீங்கள் மனைவிமாரிடத்துக் குழந்தைகளை யுண்டாக்க மாட்டீர், தேவியினுடைய மொழி வீணாகாது. இது உண்மை சந்தேகம்இல்லை எதனிடத்தில் அக்கினிதேவன் சத்துருக்களை யடக்குபவனும் தேவர்களுடைய சேனைத் தலைவனுமான பிள்ளையை உண்டாக்குவானோ அது வானத்தில் பெருகும் கங்கையாக விருக்கிறது.

𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌶𑍈𑌲𑌦𑍁𑌹𑌿𑌤𑌾 𑌮𑌾𑌨𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌤𑌂 𑌸𑍁𑌤𑌮𑍍 ।
𑌉𑌮𑌾𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌬𑌹𑍁𑌮𑌤𑌂 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌨 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃 ॥ ௮ ॥

𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾 𑌰𑌘𑍁𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨 ।
𑌪𑍍𑌰𑌣𑌿𑌪𑌤𑍍𑌯 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌪𑌿𑌤𑌾𑌮𑌹𑌮𑌪𑍂𑌜𑌯𑌨𑍍 ॥

𑌤𑍇 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌰𑍍𑌵𑌤𑌂 𑌰𑌾𑌮 𑌕𑍈𑌲𑌾𑌸𑌂 𑌧𑌾𑌤𑍁𑌮𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌂 𑌨𑌿𑌯𑍋𑌜𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸𑍁𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌃 ॥

𑌦𑍇𑌵𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌦𑍇𑌵 𑌸𑌮𑌾𑌧𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵 𑌹𑍁𑌤𑌾𑌶𑌨 ।
𑌶𑍈𑌲𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍇𑌜𑍋 𑌗𑌙𑍍𑌗𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌤𑍇𑌜 𑌉𑌤𑍍𑌸𑍃𑌜 ॥

𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯 𑌗𑌙𑍍𑌗𑌾𑌮𑌭𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌵𑌕𑌃 ।
𑌗𑌰𑍍𑌭𑌂 𑌧𑌾𑌰𑌯 𑌵𑍈 𑌦𑍇𑌵𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑍍 ॥ ௧௨ ॥

𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌰𑍂𑌪𑌮𑌧𑌾𑌰𑌯𑌤𑍍 ।
𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌨𑍍𑌮𑌹𑌿𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌸 𑌸𑌮𑌨𑍍𑌤𑌾𑌦𑌵𑌕𑍀𑌰𑍍𑌯𑌤 ॥ ௧௩ ॥

𑌸𑌮𑌨𑍍𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾 𑌦𑍇𑌵𑍀𑌮𑌭𑍍𑌯𑌷𑌿𑌞𑍍𑌚𑌤 𑌪𑌾𑌵𑌕𑌃 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌰𑍋𑌤𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌗𑌙𑍍𑌗𑌾𑌯𑌾 𑌰𑌘𑍁𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨 ॥

𑌤𑌮𑍁𑌵𑌾𑌚 𑌤𑌤𑍋 𑌗𑌙𑍍𑌗𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍇𑌵𑌪𑍁𑌰𑍋𑌹𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌅𑌶𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌧𑌾𑌰𑌣𑍇 𑌦𑍇𑌵 𑌤𑌵 𑌤𑍇𑌜𑌸𑍍𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌧𑌤𑌮𑍍 ॥ ௧௫ ॥

(அ) மலையரசன் மகளிரில் மூத்தவள் அந்த அக்கினி பகவானது குமாரனை நன்கு மதித்து தாங்குவள், அது பார்வதிக்கும் மிக்க விருப்பமானது, ஆகும் இதில் ஐயமின்று. என்றார்.

(௯) இரகுகுலம் களிக்கவந்தோய்! தேவர்கள் யாவரும் அந்தப் பிரமதேவனது சொல்லைக்கேட்டு தம் எண்ணம் நிறைவேறியவராய் பிரமனை வணங்கிப் பூசனைசெய்தனர்.

(௧௦) இராமா! தேவர்கள்யாவரும் உலோகங்கள் நிறைந்த கைலாசமலையையடைந்து, ஒரு பிள்ளைக்காக அக்கினிதேவனைநோக்கி வருமாறு உத்தரவிட்டார்.

(௧௧) ஓமம்செய்ததை யுண்ணும் அக்கினிதேவனே! தேவருடைய பணியைநிறைவேற்றுவீர் மிக்க பிரபாவமுடையோய்! மலைமகளான கங்கையிடத்துச் சிவனுடைய வீரியத்தை விடுங்கள்.

(௧௨) அக்கினிபகவானும் தேவர்களுக்காக அப்படியேயென, உறுதிகூறி கங்கைக்குப்போய், தேவி கர்பந்தரித்துக்கொள், இது தேவர்களுக்கு விருப்பமானது என வேண்டினன்.

(௧௩) அவனுடைய அந்தச் சொல்லைக்கேட்டு அவள் உத்தமமான உருவங்கொண்டாள். அக்கினியும் அந்த கங்கையினுடைய அழகைக்கண்டு வீரியம் முழுவதையும் நழுவ விட்டான்.

(௧௪) இராமா! அக்கினிதேவன் முழுவதையும் கங்கையில் விட்டபொழுது கங்கையின் வெள்ளங்கள் எல்லாம் அவ்வீரியத்தினால் நிறம்பின.

(௧௫.௧௬) பிறகு கங்கை அந்த வீரியத்தால் எரிக்கப்பட்டவளாய் மிக்க துன்புற்றமனதுடையவளாய் தேவர்கள் யாவர்க்கும் முன் நிற்பவரான அக்கினி தேவனை

दह्यमानाग्निना तेन संप्रव्यथितचेतना ।

अथाब्रवीदिदं गङ्गां सर्वदेवहुताशनः॥ १६॥
इह हैमवते पादे गर्भोऽयं संनिवेश्यताम्।

श्रुत्वा त्वग्निवचो गङ्गा तं गर्भमतिभास्वरम्॥ १७॥
उत्ससर्ज महातेजाः स्रोतोभ्यो हि तदानघ।

यदस्या निर्गतं तस्मात्तप्तजाम्बूनदप्रभम्॥ १८॥
काञ्चनं धरणीं प्राप्तं हिरण्यममलं शुभम्।

ताम्रं कार्ष्णायसं चैव तैक्ष्ण्यादेवाभि
[जायत॥
मलं तस्याभवत्तत्र त्रपुसीसकमेव च।
तदेतद्धरणीं प्राप्य नानाधातुरवर्धत॥ २०॥
निक्षिप्तमात्रे गर्भे तु तेजोभिरभिरञ्जितम्।
सर्वं पर्वतसन्नद्धं सौवर्णमभवद्वनम्॥ २१॥
(तं देशं तु ततो ब्रह्मा सम्प्राप्येदमभाषत।
जातस्य रूपं यत्तस्मात् जातरूपं भविष्यति।)
जातरूपमिति ख्यातं तदा प्रभृति राघव।
सुवर्णं पुरुषव्याघ्र हुताशनसमप्रभम्॥
तृणवृक्षलतागुल्मं सर्वं भवति काञ्चनम्।
तं कुमारं ततो जातं सेन्द्राः सह मरुद्गणाः॥

நோக்கி "தேவனே! உம்முடைய வீரியம் வளருகிறது அதைத்தாங்குவதில் நான் வல்லமையுடையவளல்ல," என னைத்தாள்.

(௧௬உ) அதன் பிறகு எல்லாத்தேவர்களுக்கும் ஓமஞ் செய்யப்பட்டதை யுண்பவன் கங்கையை நோக்கி, கர்ப்பமானது இங்கேயே இமயமலையிலுண்டான பொய்கையில் விடப்படட்டும் என்று கூறினான்.

(௧எஉ) மிக்க பிரபாவமுள்ள பாவமற்ற இராமா! அக்கினிதேவனது சொல்லைக் கேட்டவுடன் கங்கையானது மிக்க ஒளியுடன் விளங்கும் அந்த கர்ப்பத்தை வெள்ளங்களில் விட்டுவிட்டாள்.

(௧அஉ) இவளிடத்திலிருந்து வெளிவந்த வீரியம் பூமியையடைந்தது. அது உருகிய ஜாம்பூநதம் போன்ற ஒளியுடையதாயிற்று. அதன் அயலிலும் அப்பாலும் உள்ள பொருள்கள் ஒப்பற்ற மங்களகரமான பொன்மயமாயது.

(௧௯உ) அந்த வீரியத்தின் காரத்தினால் அதன் அழுக்கு சில செம்பும், இரும்பும், துத்தநாகமும் ஈயமும் ஆயிற்று.

(உ0-உ௧) இவ்வாறு கங்கையால் விடப்பட்ட வீரியம் பூமியை யடைந்து அநேக வித உலோகங்களாகி வளர்ந்தது. கர்ப்பம் விடப்பட்டதுமே அவைகளின் ஒளியால் விளக்கமுறச் செய்தவெள்ளைமலையில் முளைத்தகாடு முழுவதும் பொன்மயமாயிற்று.

(உஉ) ஆடவரேறே! இராகவா! அது முதற்கொண்டு நெருப்புப்போன்ற ஒளியுடையதங்கம் (பிறந்த உருவமுடையது) ஜாதரூபம் எனப் பெயர்பெற்றது.

(உ௩ உ௪உ) புல் மரம் கொடி புதர் முதலியயாவும் பொன்னாக ஆயிற்று. அதன் பிறகு திரனுடன்கூடிய தேவக்குமாரங்கள் பிறந்த அந்தப்பிள்ளை ஓரேகாலத்தில் பால்

𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌮𑌾𑌨𑌾𑌯𑍍𑌯 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾𑌸𑍍𑌸𑌮𑌯𑍋𑌜𑌯𑌨𑍍 ।

𑌤𑌾𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌂 𑌜𑌾𑌤𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌮𑌯𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍 ॥ ௨௪ ॥
𑌦𑌦𑍁𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍋𑌽𑌯𑌮𑌸𑍍𑌮𑌾𑌕𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌾𑌃 ।

𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌃 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑍇𑌯 𑌇𑌤𑌿 𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑌨𑍍 ॥
𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍈𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑌵𑌿𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌃 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌨 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃 ।

𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌪𑌰𑌿𑌸𑍍𑌰𑌵𑍇 ॥
𑌸𑍍𑌨𑌾𑌪𑌯𑌨𑍍 𑌪𑌰𑌯𑌾 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍍𑌯𑌾 𑌦𑍀𑌪𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌽𑌨𑌲𑌮𑍍 ।

𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌦 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑌨𑍍 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌪𑌰𑌿𑌸𑍍𑌰𑌵𑌾𑌤𑍍 ॥
𑌕𑌾𑌰𑍍𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑍇𑌯𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌕𑌾𑌕𑍁𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥 𑌜𑍍𑌵𑌲𑌨𑍋𑌪𑌮𑌮𑍍 ।

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑍁𑌰𑍍𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌤𑌤𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾𑌨𑌾𑌮𑌨𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍 ॥
𑌷𑌣𑍍𑌣𑌾𑌂 𑌷𑌡𑌾𑌨𑌨𑍋 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌜𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌸𑍍𑌤𑌨𑌜𑌂 𑌪𑌯𑌃 ।

𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌮𑍇𑌕𑌾𑌹𑍍𑌨𑌾 𑌸𑍁𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌵𑌪𑍁𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾 ॥
𑌅𑌜𑌯𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌸𑍈𑌨𑍍𑌯𑌗𑌣𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌭𑍁𑌃 ।
𑌸𑍁𑌰𑌸𑍇𑌨𑌾𑌗𑌣𑌪𑌤𑌿𑌂 𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑌮𑌤𑍁𑌲𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑌿𑌮𑍍 ॥ [𑌅𑌭𑍍𑌯-
𑌷𑌿𑌞𑍍𑌚𑌨𑍍 𑌸𑍁𑌰𑌗𑌣𑌾𑌸𑍍𑌸𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌪𑍁𑌰𑍋𑌗𑌮𑌾𑌃 ।

குடிப்பதற்காக கிருத்திகை நக்ஷத்திரங்களை ஏற்பாடு செய்தனர்.

(௨௪) அவை இக்குழந்தை எங்கள் யாவருக்கும் பிள்ளையாகட்டும் எனத் தேவர்களுடன் மேலான ஏற்பாட்டைச்செய்துகொண்டு நிச்சயஞ் செய்தவர்களாய் பிறந்தபடியுள்ள குழந்தைக்குப் பாலைக்கொடுத்தனர்.

(௨௫) அதன் பிறகு தேவர்கள்யாவரும், "குழந்தை கார்த்திகேயன், என்று மூன்று உலகங்களிலும் பெயர் பெற்றவனாக ஆகும் ஐயமின்று," எனக்கூறினர்.

(௨௬) அவர்களுடைய மொழியைக்கேட்டு கிருத்திகாதேவிகள் கர்ப்பம் நழுவிவிழுங்கால் விழுந்தவனும் அக்கினிபோல மிக்க காந்தியால் விளங்கிக்கொண்டிருந்தவனுமான குழந்தையை நீராட்டினர்.

(௨௭) காகுத்தா! தேவர்கள் மிக்க பாக்கியமுடையவனும் நெருப்பைப் போன்றவனுமான கிருத்திகாதேவிகளின் பிள்ளையை கர்ப்பத்திலிருந்து நழுவிவிழுந்ததால் ஸ்கந்தன் (நழுவிவிழுந்தவன்) எனக்கூறினர்.

(௨௮) நீராட்டியபிறகு கிருத்திகைகளுக்கு ஒப்புயர்வற்றபால் உண்டாயிற்று. அக்குழந்தை ஆறுமுகமுடையதாகி அறுவருடைய முலைகளிலுண்டாகும் பாலைப்பருகிற்று.

(௨௯) பிரபுவானகுமாரனும் ஒருநாளில் பாலை உட்கொண்டு அப்பொழுது நல்ல அழகுவாய்ந்த திருமேனியுடையவனாகி தன்னுடைய திறமையினால் அசுரர்களுடைய சேனைக்கூட்டங்களை வென்றான்.

(௩௦) அதன் பிறகு அக்கினிதேவனை முன்னிட்டுக்கொண்ட தேவக்கூட்டங்கள்வந்து ஒப்பற்ற ஒளியுடைய அக்குமாரனை தேவர்களுடைய சேனைத்தலைவனாக அபிஷேகஞ் செய்தனர்.

𑌏𑌷 𑌤𑍇 𑌰𑌾𑌮 𑌗𑌙𑍍𑌗𑌾𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌰𑍋𑌽𑌭𑌿𑌹𑌿𑌤𑍋 𑌮𑌯𑌾॥
𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌸𑌂𑌭𑌵𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌧𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚 ।

𑌭𑌕𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌯𑌃 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌤𑌿𑌕𑍇𑌯𑍇 𑌕𑌾𑌕𑍁𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥 𑌭𑍁𑌵𑌿 𑌮𑌾𑌨𑌵𑌃॥ ௩௨॥
𑌆𑌯𑍁𑌷𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌪𑍌𑌤𑍍𑌰𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌦𑌸𑌾𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂
𑌵𑍍𑌰𑌜𑍇𑌤𑍍॥ ௩௩॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌬𑌾𑌲𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

𑌅𑌥 𑌷𑌟𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

𑌤𑌾𑌂 𑌕𑌥𑌾𑌂 𑌕𑍌𑌶𑌿𑌕𑍋 𑌰𑌾𑌮𑍇 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯 𑌕𑍁𑌶𑌿𑌕𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌃 ।
𑌪𑍁𑌨𑌰𑍇𑌵𑌾𑌪𑌰𑌂 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌾𑌕𑍁𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑌮𑌿𑌦𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍 ॥ ௧॥

𑌅𑌯𑍋𑌧𑍍𑌯𑌾𑌧𑌿𑌪𑌤𑌿𑌃 𑌶𑍂𑌰𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌮𑌾𑌸𑍀𑌨𑍍𑌨𑌰𑌾𑌧𑌿𑌪𑌃 ।
𑌸𑌗𑌰𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌕𑌾𑌮𑌃 𑌸 𑌚𑌾𑌪𑍍𑌰𑌜𑌃॥ ௨॥

𑌵𑍈𑌦𑌰𑍍𑌭𑌦𑍁𑌹𑌿𑌤𑌾 𑌰𑌾𑌮 𑌕𑍇𑌶𑌿𑌨𑍀 𑌨𑌾𑌮 𑌨𑌾𑌮𑌤𑌃 ।
𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌸𑌗𑌰𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀 𑌸𑌾 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑍀 ॥ ௩॥

𑌅𑌰𑌿𑌷𑍍𑌟𑌨𑍇𑌮𑌿𑌦𑍁𑌹𑌿𑌤𑌾 𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣𑌾𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌮𑌾 𑌭𑍁𑌵𑌿 ।
𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌾 𑌸𑌗𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍀𑌤𑍍 𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀 𑌸𑍁𑌮𑌤𑌿𑌸𑌞𑍍𑌜𑍍𑌞𑌿𑌤𑌾॥ ௪॥

𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌹 𑌤𑌦𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌤𑌪𑍍𑌤𑌵𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌪𑌃।
𑌹𑌿𑌮𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌭𑍃𑌗𑍁𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌰𑌵𑌣𑍇 𑌗𑌿𑌰𑍌॥ ௫॥

(௩௧௨) இராமா! என்னால் உனக்கு புண்ணியமுடையதும் தூயதுமான இந்தக்கங்கையினது சுவர்கத்திலுண்டான கதையின்விபரமும் அவ்வாறே குமாரனது உற்பத்தியும் கூறப்பட்டது.

(௩௨௨) காகுத்தா! பூமியில் எந்தமனிதன் குமாரக்கடவுளிடத்து பக்தியுடையவனோ அவன் நீண்டஆயுள் உடையவனாகி பிள்ளைபேரன்களுடன் கூடியவனாகி குமாரக்கடவுளது உலகத்தையடைந்தவனாக ஆவான்.

முப்பத்தேழாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

முப்பத்தெட்டாவது ஸர்க்கம்.

பிருகுமகாரிஷி சகரசக்கரவர்த்திக்குப் பிள்ளைவரந் தந்தது.

(௧) குசிகவம்சத்துதித்த காதியின்பிள்ளையான கௌசிகன் (விசுவாமித்திரர்) அந்தக்கதையை இராமனுக்கு அறிவித்து மறுபடியும் இராமனைநோக்கி வேறுமொழிகளைக் கூறுவாராயினர்.

(௨) முன்னர் அயோத்திமன்னனும் தர்மசுவபாவமுடையவனும் சண்டையில் பின்வாங்காதவனுமான சகரன் எனப்பெயர்கொண்ட அரசன் இருந்தான் அவனும்பிள்ளையில்லாதவனாய் பிள்ளையை விரும்பியிருந்தான்.

(௩) இராமா! பெயரால் கேசினியென்று பிரசித்தமான விதர்ப்பதேச வரசன்மகள் தர்மசுவபாவமுள்ளவளாயும் உண்மைபேசுபவளாகவும் இருந்தாள். அவள் சகரனுடைய மூத்தமனைவியாயினாள்.

(௪) பூமியில் அழகினால்ஒப்பற்ற சுமதியெனப்பெயர் கொண்ட அரிஷ்டநேமி (கசியபன்) யினுடையபெண் சகரனுடைய இளையமனைவியாயினாள்.

(௫) அப்பொழுது அரசன் அந்த மனைவியருடன் இமயமலைக்குச் சென்று பிருகுப்பிரசிரவணமென்ற மலையில் தவமியற்றினான்.

अथ वर्षशते पूर्णे तपसाऽऽराधितो मुनिः।
सगराय वरं प्रादाद्भृगुस्सत्यवतां वरः॥ ६॥

अपत्यलाभस्सुमहान् भविष्यति तवानघ।
कीर्तिं चाप्रतिमां लोके प्राप्स्यसे पुरुषर्-
[षभ॥ ७॥

एका जनयिता तात पुत्रं वंशकरं तव।
षष्टिं पुत्रसहस्राणि अपरा जनयिष्यति॥

भाषमाणं महात्मानं राजपुत्र्यौ प्रसाद्य तम्।
ऊचतुः परमप्रीते कृताञ्जलिपुटे तदा॥ ९॥

एकः कस्याः सुतो ब्रह्मन् का बहूञ्जनयिष्यति।
श्रोतुमिच्छावहे ब्रह्मन् सत्यमस्तु वचस्तव॥

तयोस्तद्वचनं श्रुत्वा भृगुः परमधार्मिकः।
उवाच परमां वाणीं स्वच्छन्दोऽत्र विधीयताम्॥ ११॥

एको वंशकरो वास्तु बहवो वा महाबलाः।
कीर्तिमन्तो महोत्साहाः का वा कं वरमिच्छति॥ १२॥

मुनेस्तु वचनं श्रुत्वा केशिनी रघुनन्दन।
पुत्रं वंशकरं राम जग्राह नृपसन्निधौ॥

(௬) நூறுவருஷங்கள் ஆனபிறகு உண்மையாளருளுயர்ந்தோனான பிருகுமுனிவர் இவனது தவத்தால் மகிழ்ச்சியடைந்து சகரனுக்கு வரமளித்தார்.

(௭) பாவமற்றவனே! உனக்கு மிக்க அதிகமான பிள்ளைப்பேறு உண்டாகும். ஆடவரேறே! உலகில் ஒப்புயர்வற்ற புகழையும் அடைவாய்.

(அ) அப்பா! உனக்கு ஒரு மனைவி குலத்தைப்பெருகச்செய்யும் பிள்ளையைப்பெறுவாள். மற்றவள் அறுபதாயிரம் பிள்ளைகளைப் பெறுவாள்.

(௯-௧௦) மகாத்துமாவான அந்தப் பிருகுமகாரிஷி பேசிக்கொண்டிருக்கும்பொழுது அரசன் புதல்விகளிருவரும் (கேசினியும் சுமதியும்) அவரைச் சந்தோஷப்படுத்தி களிகூர்ந்தவராய் கைகூப்பிக்கொண்டு, "அந்தணரே! எவளுக்கு ஒருபிள்ளை? எவள் அநேக பிள்ளையைப் பிறப்பிப்பாள்? மகாரிஷியே! இதனைக்கேட்க விரும்புகிறோம் உம்முடைய மொழி உண்மையாக இருக்கட்டும்" எனக் கேட்டனர்.

(௧௧-௧௨) அவ்விருவருடைய மொழியைக் கேட்ட மிக்க தர்ம ஸ்வபாவமுள்ள பிருகுமகாரிஷி, இவ்விஷயத்தில் உங்கள் இஷ்டப்படி ஏற்படட்டும். குலத்தை வளரச்செய்பவனான ஒரு பிள்ளையாவது உண்டாகட்டும். மிக்க வலிவாய்ந்தவரும் புகழ்படைத்தவரும், பெரும் ஊக்கமுடையவருமான அநேகராவது உண்டாகட்டும். யார் எந்த வரனைக் கோருகிறாள் எனச் சிறந்த கேள்வியைக் கேட்டார்.

(௧௩) இரகுவம்சத்தவரை மகிழ்விக்கும் இராமா!. முனியினுடைய வார்த்தையைக் கேட்டதும் கேசினி அரசனது எதிரில் குலத்தை வளர்க்கும் பிள்ளையை வேண்டினாள்.

ஷஷ்டி꞉ புத்ரஸஹஸ்ராணி ஸுபர்ணபகி³நீ ததா³।
மஹோத்ஸாஹாந் கீர்திமதோ ஜக்³ராஹ ஸுமதி꞉ ஸுதாந்॥

ப்ரதக்ஷிணம்ருஷிம் க்ருத்வா ஶிரஸாபி⁴ப்ரணம்ய ச।
ஜக³மது꞉ ஸ்வம் புரம் ராஜா ஸபா⁴ர்யோ ரகு⁴நந்த³ந॥௧௫॥

அத² காலே க³தே தஸ்மிந் ஜ்யேஷ்டா² புத்ரம் வ்யஜாயத।
அஸமஞ்ஜ இதி க்²யாதம் கேஶிநீ ஸக³ராத்மஜம்॥ ௧௬॥

ஸுமதிஸ்து நரவ்யாக்⁴ர க³ர்ப⁴தும்ப³ம் வ்யஜாயத।
ஷஷ்டி꞉ புத்ரஸஹஸ்ராணி தும்ப³பே⁴தா³த்³விநிஸ்ஸ்ரு
[தா꞉॥ ௧௭॥

க்⁴ருதபூர்ணேஷு கும்பே⁴ஷு தா⁴த்ர்யஸ்தாந் ஸமவர்த⁴யந்। காலேந மஹதா ஸர்வே யௌவநம் ப்ரதிபேதி³ரே॥ ௧௮॥

அத² தீ³ர்கே⁴ண காலேந ரூபயௌவநஶாலிந꞉।
ஷஷ்டி꞉ புத்ரஸஹஸ்ராணி ஸக³ரஸ்யாப⁴வம்ஸ்ததா³॥

ஸ ச ஜ்யேஷ்டோ² நரஶ்ரேஷ்ட² ஸக³ரஸ்யாத்மஸம்ப⁴வ꞉।
பா³லாந் க்³ருஹீத்வா து ஜலே ஸரய்வா ரகு⁴நந்த³ந॥
ப்ரக்ஷிப்ய ப்ரஹஸந்நித்யம் மஜ்ஜதஸ்தாந்நிரீக்ஷ்ய வை।

ஏவம் பாபஸமாசார꞉ ஸஜ்ஜநப்ரதிபா³த⁴க꞉॥ ௨௧॥
பௌராணாமஹிதே யுக்த꞉ பித்ரா நிர்வாஸித꞉ பு
[ராத்॥

(கச) அப்பொழுது கருடனுடைய சகோதரியான சுமதி மிக்க ஊக்கமுடையவரும் புகழ் படைத்தவருமான பிள்ளைகள் அறுபதினாயிரவரை இச்சித்தாள்.

(கரு) இராமா! அரசன் தன் மனைவியருடன் கூடிய வனாய் ரிஷியை வலம் வந்து தலையால் வணங்கி தன்னகருக் கேகினான்.

(கசு) அதன் பிறகு பருவம் வந்தடைந்ததும் (கர்ப் பந்தரித்தகாலம் ஆனதும்) மூத்தமனைவியான கேசினி சக ரனுடைய பிள்ளையாக அஸமஞ்சன் எனப்பெயர் பெற்ற பிள்ளையைப் பெற்றாள்.

(கஎ) மனிதசிரேஷ்டனே! சுமதியோ கர்ப்பபிண்டம் ஒன்றை யீன்றாள். அந்தப் பிண்டம் வெடித்தலால் அறுப தினாயிரம் குழந்தைகள் வெளிவந்தன.

(கஅ) தாதியர் (செவிலித்தாயர்) அவைகளை நெய் நிறம்பிய பானைகளில் வளர்த்தனர். யாவையும் வெகுகாலத் தில் பருவகாலத்தை யடைந்தன.

(ககூ) அதன் பிறகு நெடுங்காலத்தில் சகரனுடைய அறுபதினாயிரம் குழந்தைகள் அழகாலும் இளம்வயதா லும் விளங்குபவை ஆயின.

(உ0-உ0௧) மனித சிரேஷ்டனான இராமா! சகரனு டைய மூத்தமகனோ எப்பொழுதும் குழந்தைகளைப் பிடித்து க்கொண்டுபோய் சரயுவின் வெள்ளத்தில் தள்ளி அவர்கள் முழுகுவதைப்பார்த்து நகைத்துக்கொண்டிருந்தான்.

(உக௧) இவ்வாறு கெட்ட நடத்தையுடையவனும், நல்ல ஜனங்களைத் துன்புறுத்துபவனும், நகரத்தவருக்குக் கெடுதலில் விருப்பமுள்ளவனுமான மகன் பட்டணத்திலிரு ந்து வெளியில் அனுப்பப்பட்டான்.

𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍋𑌽𑌂𑌶𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌮 𑌅𑌸𑌮𑌞𑍍𑌜𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌵𑌾𑌨𑍍 ॥
𑌸𑌮𑍍𑌮𑌤𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌲𑍋𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂𑌵𑌦𑌃 ।

𑌤𑌤𑌃 𑌕𑌾𑌲𑍇𑌨 𑌮𑌹𑌤𑌾 𑌮𑌤𑌿𑌃 𑌸𑌮𑌭𑌿𑌜𑌾𑌯𑌤 ॥ ௨௫ ॥
𑌸𑌗𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌰𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠 𑌯𑌜𑍇𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌾 ।
𑌸 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯𑌂 𑌰𑌾𑌮 𑌸𑍋𑌪𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌗𑌣𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾 ॥ ௨௬ ॥
𑌯𑌜𑍍𑌞𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌵𑍇𑌦𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌯𑌷𑍍𑌟𑍁𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌪𑌚𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇 ।

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌬𑌾𑌲𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

𑌅𑌥 𑌏𑌕𑍋𑌨𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌿𑌂𑌶𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌵𑌚𑌶𑍍𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑌥𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌰𑌘𑍁𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨𑌃 ।
𑌉𑌵𑌾𑌚 𑌪𑌰𑌮𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍋 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌂 𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑌮𑌿𑌵𑌾𑌨𑌲𑌮𑍍 ॥ ௧ ॥
𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍁𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌾𑌮𑌿 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌰𑍇𑌣 𑌕𑌥𑌾𑌮𑌿𑌮𑌾𑌮𑍍 ।
𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑍋 𑌮𑍇 𑌕𑌥𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌂 𑌵𑍈 𑌸𑌮𑍁𑌪𑌾𑌹
[𑌰𑌤𑍍 ॥ ௨ ॥

(𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑍌𑌤𑍂𑌹𑌲𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃]
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌕𑌾𑌕𑍁𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑌮𑍍 𑌉𑌵𑌾𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌹𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵 ।
𑌶𑍍𑌰𑍂𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌰𑍋 𑌰𑌾𑌮 𑌸𑌗𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ॥ ௩ ॥
𑌶𑌙𑍍𑌕𑌰𑌶𑍍𑌵𑌶𑍁𑌰𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌹𑌿𑌮𑌵𑌾𑌨𑌚𑌲𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 ।
(𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌿𑌤𑌃 ॥)
𑌵𑌿𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌪𑌰𑍍𑌵𑌤𑌮𑌾𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍇 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌪𑌰𑌮𑍍 ॥ ௪ ॥

(௨௨) அந்த அஸமஞ்சனுக்கு திறல்வாய்ந்தவனும், எல்லா ஜனங்களாலும் விரும்பப்பட்டவனும், ஜனங்கள் யாவரிடத்தும் பிரியமாகப்பேசுபவனுமான அம்சுமான் என்ற பிள்ளை இருந்தான்.

(௨௩) மானிடோத்தமா! அதன் பிறகு வெகுகாலங் கழித்து சகரனுக்கு 'யாகஞ் செய்வேன்' என்ற தீர்மானமான புத்தி உண்டாயிற்று.

(௨௪) இராமா! அப்பொழுது வேதங்களை யுணர்ந்த அவனும் ரித்துவிக்குகள் கூட்டத்துடன் கூடியவனாய் யாக காரியங்களை திட்டஞ்செய்துவிட்டு யாகஞ்செய்யத் தொடங்கினான்.

முப்பத்தெட்டாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

முப்பத்தொன்பதாவது ஸர்க்கம்.

பூமியைத் தோண்டல்.

(௧-௨) இராமன் விசுவாமித்திரருடைய வார்த்தையைக்கேட்டு அவர் கூறி முடிந்ததும் மிக்க பிரீதியடைந்தவராய் கொழுந்துவிட்டெரியும் நெருப்பென வொளிரும் மகாமுனிவரை நோக்கி, "பிராமணரே! உமக்கு வந்தனம். என் முன்னோர் எவ்வாறு யாகத்தைச் செய்தார்? இந்தக் கதையை விபரமாகக் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்" என்றான்.

(௩) விசுவாமித்திரரும் நகைத்துக்கொண்டு இராமனைநோக்கி, "இராமா! மகாத்துமாவான சகர சக்கரவர்த்தியினுடைய கதையின் விவரம் கேட்கப்படட்டும்" எனக் கூறுவாராயினர்.

(௪) சிவனுக்கு மாமனாரான இமவான் மலைகளுள் மேலானவன் அது விந்தியமலையை நெருங்கி இருந்தது. அவை ஒன்றையொன்று பார்த்திருந்தன.

௩௨௪ வாயுகாண்டே - ஏகோநசத்வாரிம்ஶோऽத்யாய꞉.

தயோர்மத்யே ப்ரவ்ருத்தோऽபூத் யஜ்ஞஸ்ய ப⁴க³வான்
[ஷோடஶ |

ஸஹஸ்ர தேவதாநாம் ச ப்ரஜ்ஞாயஜ்ஞாதிபர்யணி ॥ ௫ ॥

தஸ்யாஸ்வமேதம் காலேந த்ருத்யந்தா மஹாத்மந꞉ |

அஷ்டௌ ஸ்ரகநிர்தாத ஸமஸ்தஸ்ய மதே ஸ்தித꞉ ॥ ௬ ॥

தஸ்ய ஸத்ரம் தம் யஜ்ஞம் யஜமாநஸ்ய வாஸவ꞉ |

நாகப்ருஷ்டம் ததஸ்தாய யஜ்ஞியாய ஸ்வயம்பாநஸ் ॥ ௭ ॥

ஹிரண்யகர்ப காலேந தஸ்ய நஸ்ய மஹாத்மந꞉ |

உபாத்யாயமணா ஸ்ரீயஜமாநஸ்யாத்மவது ॥ ௮ ॥

அயம் ஸத்ரம் வேதேந யஜ்ஞியாஸ்வதீயதே |

மஹத்தாரம் ஜஹிம் காலேந மயஸ்வோவதீயதாம் ॥

யஜ்ஞவிஷ்ணும் ஸமேத்ய தஸ் ஸமேத்ய யஜ்ஞாய ந꞉ |

தத்த்வார்த்யதாம் ராஜது யதாஸவிஷ்ணு꞉ க்ருதஸ்ததுஸ்ஸகஸ் ॥

உபாத்யாயஸ்வஸ்திகா தஸ்ய ஸமஸ்தி பாகித்வ꞉ |

ஷஷ்டிம் வர்ஷஸஹஸ்ராணி யாகம் ஸம்ததஸ்வாயகம் ॥

(௫) ஆண்டகை இராமா! அந்த (சகரனுடைய) யாகமானது இரண்டு மலைகளுக்கிடையில் நடந்தது. மனிதர்களுள் புலிபோன்றவனே! அந்தப்பிரதேசம் யாககாரியங்களுக்கு மேலானதல்லவா.

(௬) காகுத்தன் குலத்திலுதித்த குழந்தாய்! வலிய வில்லுடையோனும் மகாரதனுமான (தன்னையும் தன் தேரைச் செலுத்துபவனையும் காத்துக்கொண்டு பதினோராயிரம் வில்லாளிகளை எதிர்த்துப் போராடுபவன் மகாரதன்) அம்சுமான் சகரனுடைய கட்டளையில் நடப்பவனாகி அந்த யாகத்திற்கு விடப்பட்ட குதிரையைப் பின் தொடர்ந்தான்.

(௭) இந்திரன் அரக்கனது உடலை யடைந்து அதற்குரியகாலத்தில் அந்த யாகத்தைச் செய்கிற சகரனுடைய யாகத்திற்குத்தகுந்த குதிரையை அபகரித்துக்கொண்டு போனான்.

(௮) காகுத்தா! மகாத்துமாவான சகரனுடைய அந்தக்குதிரை அடித்துக்கொண்டு போகப்பட்டதுமே ரித்துவிக்கு குழாங்கள் யாவரும் யாகஞ்செய்யும் சகரனைப் பார்த்து வருமாறுரைத்தனர்.

(௯) "இந்த யாகத்திற்கு யோக்கியமான குதிரை அதற்குரித்தான காலத்தில் வேகத்துடன் அடித்துக்கொண்டு போகப்பட்டது. காகுத்தன் வழி வந்தோய்! இழுத்துக்கொண்டு போனவனைக் கொல். குதிரையும் அழைத்துவரப்படட்டும்.

(௧௦) இந்த யாகத்திலுண்டான கெடுதல் நம் யாவருக்கும் அசுபத்திற்காகவாகும். ஆகவே அரசே! எவ்வாறு யாகமானது கெடுதலின்றியதாகுமோ அவ்வாறு செய்யப்படட்டும்" என்றனர்.

(௧௧) அரசன் ரித்துவிக்குகளுடைய வார்த்தையைக் கேட்டு அந்தச் சபையில் இருந்த அறுபதாயிரம் பிள்ளைகளை நோக்கி ஈதுரைத்தான்.

மதிம்வர்த்ராநவஶ்யாதிரக்ஷஸாம் வர்ரர்ஷஷண்மா:।
உஞ்ஜவசுதெஉஹாஹாசெஹ: ஶ்ருஷ்டிதொதாஹி உஹாது
[க்ருதம்: ॥ கஉ ॥

தஜ்ஞத விஷிநம்வ பர்த்ருகா: ஸஜ்ஞஉஷ்ணவ:।
ஸஉ ஷ்ரஉாஞ்ஜநீம் ஸவபா:ம் வ்ரயிவீஉநர்மஞ்ஞத ॥ கங ॥
ஸாசெக்கயொஜநம் வர்த்ரா: விஷ்டாரஉயிமஜ்ஞத।
யாவத்தர்ரமவஸஷ்ஶஸ: தாவஜ் வநத ஜெதிநீஷு ॥ கச ॥
[நாமஜொகம் ஸஉாஸாஹ்ய விஷிநம்வ: விஶெஷத:।
உதயாவருஉார்ஹ்ய விஹ்ய த்யாஷ்டஉயம் ஶிரிஷு ॥
நிவதஸ்யம் ந தர்ரமஉாஜொக்ய ஞ்ஞஹணொமரஹஷு।)
தம் செவவ ஹயஹதஸாரம் உாமஸஉாணாஉஉாஜ்ஞயா।
தீக்ஷிதஃ வள த்ருஸஹிதஃ ஸொவாய்யாய மணொஹ்ய
(ஹஷு ॥ கரு ॥

ஜஹ ஷ்டாவ்யாதி ஹஜ்ஞம் வ: யாவத்தர்ரமதஶஸநஷு।
ஜத்ர்யக்ஷ்வா ஹ்யஷஉநவ: ராஜவர்த்ராஉஹாவரு: ॥
[ஞ்ஞணஉ்யஶிரஸாதசெஷ க்ரசுாவாவி ஞ்ஞதக்ஷிணஷு।)
ஜஷ்ர: உஹீதரும் ராஉ விதர்வஸவநயஞ்ஜிதா:।
யொஜநாயா உவிஷ்டாரம் ஸாசெகொயரணீதஷு ॥
ஒவிஹிதர்: வர்ரர்ஷவ்யாவ்ய வ ஜ்ஞவஸஸவசெஉரசெவ:।
ஶஶ்ரெரஸந்கசெஜ்வ ஹசெரு ஷ்வாவீ ஸர்ஹாரர்
(செணா: ॥ கஅ ॥
(உர்ஷிஹி: வரசெணதஸசெஞ: தசெஜ்ஞாஹி ஸதரசெஶ
(நஸசெவ:।)
ஹிஉ்யஉாநா வஸர்உதீ நநாத ரவர்நஞ்ஞந ।

(௧௨) மனிதர்களுள் விருஷபம் போன்ற பிள்ளைகாள்! இப்பெரிய யாகம் மந்திரத்தினுல் தூயவரான மிக்கபாக்கிய சாலிகளால் செய்யப்படுகிறதல்லவா அரக்கர்கள் துன்புறுத்துவதற்கு இது இடம் இல்லை.

(௧௩) பிள்ளைகாள்! ஆகையாலே செல்லுங்கள். தேடுங்கள். உங்களுக்கு க்ஷேமம் உண்டாகட்டும். சமுத்திரத்தை மாலையாகவுடைய பூமி முழுவதையும் தேடுங்கள்.

(௧௪-௧௪½) மக்காள்! ஒவ்வொரு யோசனையாக விசாலமான பூமியிற் செல்லுங்கள். என்னுடைய கட்டளையால் அந்தக் குதிரையை இழுத்துச் சென்றவனையும் தேடுபவராய் குதிரை காணப்படுகிற வரையில் பூமியைத் தோண்டுங்கள்.

(௧௫½) யாகத்திற்காக தீக்ஷை செய்துகொண்ட நான் பேரனுடனும் ரித்துவிக்குக் கோஷ்டியுடனும் குதிரையகப்படுகிறவரையில் இந்த யாகசாலையிலேயே தங்குவேன். உமக்கு க்ஷேமம் உண்டாகட்டும்.” என்றான்.

(௧௬½) இராமா! மிக்க வலிபொருந்திய அரச குமாரர்கள் இவ்வாறு ஏவப்பட்டவராகி சந்தோஷமடைந்த மனத்தவராய் தகப்பனது பேச்சினுல் கட்டப்பட்டவராகி பூமியில் தேடிச்சென்றனர்.

(௧௭½) ஆண்களுள் புலிபோன்றவனே! அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் வயிரத்திற்கொப்பான நகங்களால் ஒரு ஓசனை நீளத்திலும் அகலத்திலும் பூமியைப் பிளந்தனர்.

(௧௮½) இராமா! இடியொத்த சூலங்களாலும், மிக்க பயங்கரமான கலப்பைகளாலும் பூமியானது பிளக்கப்பட்ட பொழுது பேரொலியுண்டாயது.

𑌨𑌾𑌗𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌧𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌅𑌸𑍁𑌰𑌾𑌣𑌾𑌞𑍍𑌚 𑌰𑌾𑌘𑌵 ॥
𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌨𑌾𑌞𑍍𑌚 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌧𑌰𑍍𑌷𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌨𑌦𑍋𑌽𑌭𑌵𑌤𑍍 ।
𑌯𑍋𑌜𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌂 𑌤𑍁 𑌰𑌘𑍁𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨 ॥
𑌬𑌿𑌭𑌿𑌦𑍁𑌰𑍍𑌧𑌰𑌣𑍀𑌂 𑌵𑍀𑌰𑌾𑌃 𑌰𑌸𑌾𑌤𑌲𑌮𑌨𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍 ।
𑌏𑌵𑌂 𑌪𑌰𑍍𑌵𑌤𑌸𑌮𑍍𑌬𑌾𑌧𑌂 𑌜𑌮𑍍𑌬𑍂𑌦𑍍𑌵𑍀𑌪𑌂 𑌨𑍃𑌪𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌾𑌃 ॥
𑌖𑌨𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌨𑍃𑌪𑌶𑌾𑌰𑍍𑌦𑍂𑌲 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌚𑌕𑍍𑌰𑌮𑍁𑌃 ।
𑌤𑌤𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃 𑌸𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌾𑌃 𑌸𑌾𑌸𑍁𑌰𑌾𑌃 𑌸𑌹𑌪𑌨𑍍𑌨𑌗𑌾𑌃 ॥
𑌸𑌮𑍍𑌭𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌨𑌸𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌪𑌿𑌤𑌾𑌮𑌹𑌮𑍁𑌪𑌾𑌗𑌮𑌨𑍍 ।
𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌷𑌣𑍍𑌣𑌵𑌦𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾 ॥ ௨௧॥
𑌊𑌚𑍁𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌸𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌪𑌿𑌤𑌾𑌮𑌹𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌵𑌚𑌃 ।
𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌖𑌨𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌸𑌗𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑍈𑌃 ॥
𑌬𑌹𑌵𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌵𑌧𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌜𑌲𑌚𑌾𑌰𑌿𑌣𑌃 ।
(𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌤𑍍𑌵𑌕𑍍𑌷𑌤𑌾 𑌵𑍀𑌰𑌾𑌃 𑌬𑌹𑌵𑍋𑌽𑌤𑍍𑌰 𑌨𑌵𑍇𑌷𑍍𑌵𑌹 ।
𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍀𑌕𑍃𑌤𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌮𑍇𑌰𑍋𑌃 𑌈𑌶𑌾𑌨𑍇𑌶𑌾𑌨𑌲𑌕𑍍𑌷𑌿
𑌤𑌃 ॥]
𑌅𑌯𑌂 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌹𑌰𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌾𑌕𑌂 𑌅𑌨𑍇𑌨𑌾𑌶𑍍𑌵𑍋𑌽𑌪𑌨𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥
𑌇𑌤𑌿 𑌤𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌨𑌿𑌘𑍍𑌨𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌗𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌾𑌃 ।
𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍 𑌬𑌾𑌲𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌏𑌕𑍋𑌨𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌿𑌂𑌶𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

𑌅𑌥 𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌿𑌂𑌶𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃

𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌚𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌵𑍈 𑌪𑌿𑌤𑌾𑌮𑌹𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍁𑌵𑌾𑌚 𑌸𑍁𑌸𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌬𑌲𑌮𑍋𑌹𑌿𑌤𑌾
(௫ ॥ ௧ ॥

(௧௯) பிறகு நசுக்கப்பட்ட பாம்புகளிடத்திருந்தும் ஓ இராமா! அசுரர்களிடத்திலிருந்தும், அரக்கர்களிடத்திலிருந்தும், ஏனை ஜந்துக்களிடத்திலிருந்தும் பேரொலி உண்டாயது.

(௨௦) இராமா! அந்த வீரர்கள் அறுபதினாயிரம் ஓசனைகள் பூமியைத் தனக்கு ஒப்பற்ற பாதாளம் போலத் தோண்டினர்.

(௨௧) மக்களுளுத்தமனே! அரச குமாரர்கள் இவ்வாறு மலைகளீண்டிய ஜம்பூத்வீபத்தைத் தோண்டுபவராய் நாற்புறமும் சூழ்ந்தனர்.

(௨௨) அதற்குள் கந்தர்வ, அசுர, நாகர்களுடன் கூடிய தேவர்கள் யாவரும் கலவரமடைந்த மனத்தவராய் பிரமதேவனை யடைந்தனர்.

(௨௩-௨௫) அவர்கள் மகாத்துமாவான பிரமனை மகிழ்ச்சியடையச்செய்து துக்கங்கொண்ட முகத்தவராய் மிக்க நடுங்கியவராய், "பகவானே! சகரனது குமாரர்களால் பூமி முழுவதும் தோண்டப்படுகிறது. பாதளத்தில் தங்கியுள்ள அநேக பெருந்தன்மைவாய்ந்தோர் மாய்க்கப்படுகின்றனர். சகர புதல்வர்கள் இவன் யாகத்தைக் கெடுத்தவன். இவனால் நம்முடைய குதிரை அபகரிக்கப்பட்டது எனக்கூறி ஜந்துக்கள் யாவற்றையும் கொல்லுகின்றனர்" எனப் பிரமதேவனை நோக்கிக் கூறினர்.

முப்பத்தொன்பதாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

நாற்பதாவது ஸர்க்கம்.

கபிலர்.

(௧-௩) ஷட்குண சமேதரான பிரமன் தேவர்களுடைய வார்த்தையைக்கேட்டு மிக்க நடுங்கிய, ஜகங்களுக்குக் கேடு செய்பவரது வலியால் கலக்கமடைந்த தேவர்களைப்

யஸ்யேயம் வஸுதா க்ருத்ஸ்நா வாஸுதேவஸ்ய தீமத: ।
காபிலம் ரூபமாஸ்தாய தாரயத்யநிஶம் தராம் ॥ ௨॥
[ஶ்ரேஷ்டோ ரஸாதலே தீராது ஸமுத்ராது சை தாரயது
ப்ரபு:]
தஸ்ய கோபாக்நிநா தக்தா: பவிஷ்யந்தி ந்ருபாத்மஜா: ।
ப்ருதிவ்யாஶ்சாபி நிர்பேத: த்ருஷ்ட ஏவ ஸநாதந: ॥௩॥
ஸகரஸ்ய ச புத்ராணாம் விநாஶோऽதீர்கஜீவிநாம் ।
பிதாமஹவச: ஶ்ருத்வா த்ரயஸ்த்ரிம்ஶதரிந்தம ॥ ௪ ॥
தேவா: பரமஸம்ஹ்ருஷ்டா: புநர்ஜக்முர்யதாகதம் ।
ஸகரஸ்ய ச புத்ராணாம் ப்ராதுராஸீந்மஹாத்மநாம் ॥
ப்ருதிவ்யாம் பித்யமாநாயாம் நிர்காதஸமநிஸ்வந: ।
ததோ பித்வா மஹீம் ஸர்வே க்ருத்வா சாபி ப்ரதக்ஷி
(ணம் ॥ ௫॥
ஸஹிதாஸ்ஸாகராஸ்ஸர்வே பிதரம் வாக்யமப்ருவந் ।
பரிக்ராந்தா மஹீ ஸர்வா ஸத்த்வவந்தஶ்ச ஸூதிதா:॥ ௭॥
தேவதாநவரக்ஷாம்ஸி பிஶாசோரகராக்ஷஸா: ।
ந ச பஶ்யாமஹேऽஶ்வம் தம் அஶ்வஹர்தாரமேவ ச ॥ ௮॥
கிம் கரிஷ்யாம பத்ரம் தே புத்திரத்ர விசார்யதாம் ।
தேஷாம் தத்வசநம் ஶ்ருத்வா புத்ராணாம் ராஜஸத்தம:॥
ஸமந்யுரப்ரவீத் வாக்யம் ஸகரோ ரகுநந்தந ।
பூய: கநத பத்ரம் வ: நிர்பித்ய வஸுதாதலம் ॥௧௦॥
அஶ்வஹர்தாரமாஸாத்ய க்ருதார்தாஶ்ச நிவர்தத ।

பார்த்து, "இவ்வுலகம் யாவையும் புத்திமானுன எந்த வாசு தேவனுடையதோ எவன் காயாம்பூ வண்ணமான திருமேனியைக்கொண்டு எக்காலமும் உலகைத்தாங்கியிருக்கிருனே அவனுடைய கோபாக்கினியால் அரசகுமாரர் எரிக்கப்பட்டவராகிருர். பூமியைத் தோண்டுவதும் சகரனது அற்பாயுளுள்ள பிள்ளைகளுடைய அழிவும், வெகுகாலமாக திட்டஞ்செய்யப்பட்டதே" எனக் கூறினர்.

(சஉ) சத்துருக்களை யடக்கக்கூடிய இராமா! பிரமனது மொழியைக்கேட்டு முப்பத்துமூன்று கோடி தேவர்களும் மிக்க களிப்படைந்தவராய் மறுபடியும் வந்தபடியே சென்றனர்.

(௫௨) மரியாதைக்குரிய சகரனுடைய பிள்ளைகளால் பூமி தோண்டப்படுகையில் இடிபோன்ற பேரொலியும் உண்டாயிற்று.

(௬௨-அ௨) அதற்குள் சகரர்கள் யாவரும் பூமியைப் பிளந்து சுற்றிவந்து எல்லாரும் ஒருங்குகூடி தம் தந்தையை நோக்கி, பூமி முழுவதும் சுற்றப்பட்டது. வலியுடைய தேவர்களும் அசுரர்களும், அரக்கர்களும், பிசாசுக்களும், நாகர்களும், கின்னரர்களும் கொல்லப்பட்டனர். அந்தக் குதிரையையாவது அதனை அடித்துக்கொண்டு போனவனையாவது நாங்கள் காணவில்லை. யாது செய்வோம்! இதற்கு உபாயத்தை ஆலோசியுங்கள். என உரைத்தனர்.

(௯௨-௧௦௨) இராமா! அரச சிரேஷ்டனுன சகரன் பிள்ளைகளுடைய அம்மொழியைக்கேட்டு கோபத்துடன், "உமக்கு நலம் உண்டாகட்டும். மறுபடியும் பூமியைப் பிளந்து தோண்டுங்கள். குதிரையை மறைத்துப் போனவனை யடைந்து உங்கள் காரியம் நிறைவேறியவராகத் திரும்புங்கள், என்றேவினுன்.

𑌪𑌿𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌚𑌨𑌮𑌾𑌸𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌸𑌗𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ॥ ௧௧ ॥
𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌂 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌰𑌸𑌾𑌤𑌲𑌮𑌭𑌿𑌦𑍍𑌰𑌵𑌨𑍍 ।

𑌖𑌨𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍇 𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌦𑌦𑍃𑌶𑍁𑌃 𑌪𑌰𑍍𑌵𑌤𑍋𑌪𑌮𑌮𑍍 ॥
𑌦𑌿𑌶𑌾𑌗𑌜𑌂 𑌵𑌿𑌰𑍂𑌪𑌾𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌧𑌾𑌰𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌮𑌹𑍀𑌤𑌲𑌮𑍍 ।

𑌸𑌪𑌰𑍍𑌵𑌤𑌵𑌨𑌾𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀𑌂 𑌰𑌘𑍁𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨 ॥ ௧௩ ॥

𑌶𑌿𑌰𑌸𑌾 𑌧𑌾𑌰𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌵𑌿𑌰𑍂𑌪𑌾𑌕𑍍𑌷𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌗𑌜𑌃 ।

𑌯𑌦𑌾 𑌪𑌰𑍍𑌵𑌣𑌿 𑌕𑌾𑌕𑍁𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌗𑌜𑌃 ॥ ௧௪ ॥

𑌖𑍇𑌦𑌾𑌚𑍍𑌚𑌾𑌲𑌯𑌤𑍇 𑌶𑍀𑌰𑍍𑌷𑌂 𑌭𑍂𑌮𑌿𑌕𑌮𑍍𑌪𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।

𑌤𑌂 𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑌿𑌶𑌾𑌪𑌾𑌲𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌗𑌜𑌮𑍍 ॥
𑌮𑌾𑌨𑌯𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌹𑌿 𑌤𑍇 𑌰𑌾𑌮 𑌜𑌗𑍍𑌮𑍁𑌰𑍍𑌭𑌿𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌰𑌸𑌾𑌤𑌲𑌮𑍍 ।

𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌦𑌿𑌶𑌂 𑌭𑌿𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌂 𑌬𑌿𑌭𑌿𑌦𑍁𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌃 ॥
𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌦𑌿𑌶𑌿 𑌦𑌦𑍃𑌶𑍁𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌗𑌜𑌮𑍍 ।
𑌮𑌹𑌾𑌪𑌦𑍍𑌮𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌸𑍁𑌮𑌹𑌤𑍍𑌪𑌰𑍍𑌵𑌤𑍋𑌪𑌮𑌮𑍍 ॥
𑌶𑌿𑌰𑌸𑌾 𑌧𑌾𑌰𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌯𑌂 𑌜𑌗𑍍𑌮𑍁𑌰𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍 ।

𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌗𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ॥ ௧௫ ॥
𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌂 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌮𑌾𑌂 𑌬𑌿𑌭𑌿𑌦𑍁𑌰𑍍𑌦𑌿𑌶𑌮𑍍 ।

𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌮𑌾𑌯𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌦𑌿𑌶𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌚𑌲𑍋𑌪𑌮𑌮𑍍 ॥ ௧௬ ॥
𑌦𑌿𑌶𑌾𑌗𑌜𑌂 𑌸𑍌𑌮𑌨𑌸𑌂 𑌦𑌦𑍃𑌶𑍁𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌲𑌾𑌃 ।

𑌤𑌂 𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌨𑌿𑌰𑌾𑌮𑌯𑌮𑍍 ॥

(௧௧௭) மிக்க மதிக்கப்படும் குணங்களுள்ள தந்தையான சகரனுடைய ஏவலை மேற்கொண்டு அறுபதினுயிரம் பிள்ளைகள் பூமியில் பலவிடங்களுக்கும் ஓடினர்.

(௧௨௭) அதற்குள் அந்த பூமி தோண்டப்படுகையில் மலைகளுக்கொப்பான பூமியைத் தாங்கியுள்ள விரூபாட்சன் என்னும் திக்குயானையைக் கண்டனர்.

(௧௩௭) இராமா! விரூபாட்சனென்ற பெருங்களிறு மலைகளுடனும் காடுகளுடனும் கூடிய பூமி முழுவதையும் தலையால் தாங்கி நிற்பது.

(௧௪௭) காகுத்தா! எந்த காலத்தில் அந்தப் பெரிய யானை களைப்பினுல் ஓய்வுக்காக தலையை யசைக்குமோ அப்பொழுது பூகம்பம் உண்டாகும்.

(௧௫௭) இராமா! அவர்கள் திக்கைக் காத்து நிற்கும் அந்தப் பெரிய யானையை வலம்வந்து வணங்கிவிட்டு அக்குமரர்கள் பாதளத்தைப் பிளந்தனர்.

(௧௬௭-௧௭௭) கிழக்கு திசையைப் பிளந்து மறுபடியும் தென் திசையைப் பிளந்தனர். அவர்கள் தென்திசையில் கூட நன்கு மதித்தற்குரியதும் மிக்க பெரியதும் மலை போன்றதும், தன் தலையால் உலகைத் தாங்குவதுமான 'மகாபத்மம்' எனப்பெயர்பெற்ற பெரிய யானையைக் கண்டனர். அவர்கள் மிக்க ஆச்சரியம் அடைந்தனர்.

(௧௮௭) அதற்குள் மகாத்துமாவான சகரனுடைய அறுபதினுயிரம் பிள்ளைகள் அதனை வலம் வந்து மேற்கு திசையைத் தோண்டினர்.

(௧௯௭) மிக்க வலிமையுடைய அவர்கள் மேற்குதிசையிலும் பெரிய மலைபோன்ற "சௌமனஸம்" என்னும் திசையானையைக் கண்டனர்.

(௨0௭) அவர்கள் அவனை பிரதக்ஷிணம்செய்து க்ஷே

𑌖𑌨𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌸𑌮𑍁𑌪𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾 𑌦𑌿𑌶𑌂 𑌸𑍋𑌮𑌵𑌤𑍀𑌂 𑌤𑌤𑌃।
𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌰𑌘𑍁𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠 𑌦𑌦𑍃𑌶𑍁𑌰𑍍𑌹𑌿𑌮𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑍁𑌰𑌮𑍍॥
𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌭𑌦𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌵𑌪𑍁𑌷𑌾 𑌧𑌾𑌰𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌮𑌹𑍀𑌮𑌿𑌮𑌾𑌮𑍍।

𑌸𑌮𑌾𑌲𑌭𑍍𑌯 𑌤𑌤𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌚𑍈𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌮𑍍॥
𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌬𑌿𑌭𑌿𑌦𑍁𑌰𑍍𑌵𑌸𑍁𑌧𑌾𑌤𑌲𑌮𑍍।
𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌂 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌾𑌗𑌰𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌦𑌿𑌶𑌮𑍍॥
𑌰𑍋𑌷𑌾𑌦𑌭𑍍𑌯𑌖𑌨𑌨𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀𑌂 𑌸𑌗𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌾𑌃।
𑌤𑍇 𑌤𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌭𑍀𑌮𑌵𑍇𑌗𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌲𑌾𑌃॥
𑌦𑌦𑍃𑌶𑍁𑌃 𑌕𑌪𑌿𑌲𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌸𑌨𑌾𑌤𑌨𑌮𑍍।
𑌹𑌯𑌂 𑌚 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌰𑌨𑍍𑌤𑌮𑌵𑌿𑌦𑍂𑌰𑌤𑌃॥ ௨௫॥
𑌪𑍍𑌰𑌹𑌰𑍍𑌷𑌮𑌤𑍁𑌲𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌤𑍇 𑌰𑌘𑍁𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨।

𑌤𑍇 𑌤𑌂 𑌹𑌯𑌹𑌰𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌪𑌰𑍍𑌯𑌾𑌕𑍁𑌲𑍇𑌕𑍍𑌷 [𑌣𑌾𑌃॥ ௨௬॥
𑌖𑌨𑌿𑌤𑍍𑌰𑌲𑌾𑌙𑍍𑌗𑌲𑌧𑌰𑌾 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌶𑌿𑌲𑌾𑌧𑌰𑌾𑌃।
𑌅𑌭𑍍𑌯𑌧𑌾𑌵𑌨𑍍𑌤 𑌸𑌙𑍍𑌕𑍍𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑍇𑌤𑌿 𑌚𑌾𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑌨𑍍॥ ௨௭॥

𑌅𑌸𑍍𑌮𑌾𑌕𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌹𑌿 𑌤𑍁𑌰𑌗𑌂 𑌯𑌜𑍍𑌞𑍀𑌯𑌂 𑌹𑍃𑌤𑌵𑌾𑌨𑌸𑌿।
𑌦𑍁𑌰𑍍𑌮𑍇𑌧𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌹𑌿 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌨𑌸𑍍𑌸𑌗𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌾𑌨𑍍॥

𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌕𑌪𑌿𑌲𑍋 𑌰𑌘𑍁𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨।
𑌰𑍋𑌷𑍇𑌣 𑌮𑌹𑌤𑌾𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌹𑍁𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌮𑌕𑌰𑍋𑌤𑍍𑌤𑌦𑌾॥

மத்தை விசாரித்து அதற்குள் தோண்டுபவராய் இமயமலையுள்ள (வட) திசையைப் பிளக்க ஆரம்பித்தனர்.

(௨௧) இரகுக்களில் உத்தமனான இராமா! வடதிசையில் சுபகரமான மேனியுடன் இந்த பூமியைத் தாங்கியுள்ளதும், பனியால் வெளுத்ததுமான 'பத்திரம்' என்னும் யானையைக் கண்டனர்.

(௨௨) அறுபதினாயிரம் பிள்ளைகள அனைவரும் இதனையடைந்து சுற்றிவந்து பிறகு பூமியைப் பிளந்தனர்.

(௨௩) பிறகு சகரகுமாரர்கள் பெயர்பெற்ற வடகிழக்குக்குச் சென்றனர். சகரனுடைய பிள்ளைகள் யாவரும் கோபத்துடன் பூமியைப் பிளந்தனர்.

12149

(௨௪-௨௫) பெரும் உடலுடையவரும், பயங்கரமான வேகமுடையவரும், மிக்க வலி வாய்ந்தவருமான அவர்கள் யாவரும் கபிலமுனிவர் உருவங்கொண்ட தொல்லை வாசுதேவனையும், அவருக்கு அருகிலேயே அலைந்துகொண்டிருக்கும் (தம்) குதிரையையும் கண்டனர். இராமா! அவர்கள் யாவரும் ஒப்பற்ற உவகை கொண்டனர்.

(௨௬-௨௭) அவர்கள் அந்தக் கபிலரைக் குதிரையை எடுத்துப் போனவரென்று நினைத்து சினமடைந்தவராய் கோபத்தால் சிவந்த கண்ணுடையவர்களாய் மண்வெட்டியையும் கலப்பையையும் எடுத்துக்கொண்டவராய்; பலவித மரங்களையும் கல்லையும் எடுத்துக்கொண்டவராய் அவரையெதிர்த்து "நில்" நில், என்று கூறிக்கொண்டு ஓடினர்.

(௨௮) "நீ எங்களுடைய யாகத்திற்குரிய குதிரையை அடித்து வந்தாய் அல்லவா? கெடுமதியுடையாய்! சகரனுடைய பிள்ளைகளான நாங்கள் வந்திருக்கிறோமென நீ அறிவாய்" என்றனர்.

(௨௯) இராமா! கபிலர் அவர்களுடைய கோபமொழியைக் கேட்டு அப்பொழுது மிக்க சினத்தினால் தன்னை மறந்தவராய் 'ஹூம்' என்றார்.

தத ஸ்தேநாப்ரமேயேந கபிநா ச மஹாத்மநா ।
ஹஸ்ராமீக்ருதாஸ்ஸர்வே காகுத்ஸ்த ஸமராத்மஜா: ॥

இதி ஶ்ரீமத்ராமாயணே பாலகாண்டே ஷட்சத்வாரிம்ஶஸ் ஸர்க:.

அத ஸப்தசத்வாரிம்ஶஸ் ஸர்க:.

ஸப்ததா து க்ருதே கர்பே திதி: பரமது:கிதா ।
ஸஹஸ்ராக்ஷம் துராதர்ஷம் வாக்யம் ஸாநுநயாப்ரவீத் ॥ க ॥
மமாபராதாத்கர்போऽயம் ஸப்ததா விபலீக்ருத: ।
நாபராதோ ஹி தேவேஶ தவாத்ர பலஸூதந ॥
ப்ரியம் த்வத்க்ருதமிச்சாமி மம கர்பவிபர்யயே ।
மருதாம் ஸப்த ஸப்தாநாம் ஸ்தாநபாலா பவந்து தே ॥ ௨ ॥
வாதஸ்கந்தா இமே ஸப்த சரந்து திவி புத்ரக ।
மாருதா இதி விக்யாதா திவ்யரூபா மமாத்மஜா: ॥ ௩ ॥
ப்ரஹ்மலோகம் சரத்வேக இந்த்ரலோகம் ததாபர: ।
திவ்யவாயுரிதி க்யாதஸ்த்ருதீயோऽபி மஹாயஶா: ॥ ௪ ॥
ஸ வா தாம் வித்யுதிப்ராம ஶ்ரேஷ்டம் மஹாத்மந: ।
ப்ராஞ்ஜலிர் நரஶ்ரேஷ்ட தேந ராஜாऽபிவாதித: ॥
தைத்யாநாம் ரக்ஷோபி: பிஶாசைச் சாபி தேவதை: ।
ஸம்ஜ்ஞாதம் மஹாதேஜா: ஶ்ரீமாந் மஹாயஶா: ॥ ௭ ॥

ஸ தம் ப்ரதக்ஷிணம் க்ருத்வா ப்ருஷ்ட்வா வாபி நிராமயம் ।

(௩௦) இராமா! அதன்பிறகு அளவிடற்கரிய நற்குண மமைந்த அந்தக் கபிலரால் சகர குமாரர் யாவரும் சாம்பற் குவியலாயினர்.

நாற்பதாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

நாற்பத்தோராவது ஸர்க்கம்.

சகரன் யாகம்.

(க-ச) இராமா! அரசனான சகரன், பிள்ளைகள் சென்று வெகுகாலமானதை யறிந்து தன் பிரபாவத்தால் விளங்கிக் கொண்டிருக்கும் பேரனை நோக்கி, "நீ சூரன், வித்தையிற் றேர்ந்தவன், பராக்கிரமத்தால் முன்னோரனையன் ஆகிறாய். எவனால் குதிரை திருடிக்கொண்டு போகப்பட்டதோ அவனது வழியைத் தேடுவாய். பூமிக்குள் ஜந்துக்கள் வலி பொருந்தியவையும், பெரியவையும் உள அவைகளைக் கொல் லுவதற்காக அம்புகளுடன் வில்லையும் நீ எடுத்துக்கொள். நீ வணங்கற்குரியோரை வணங்கி, தடை செய்பவர்களைக் கொன்று, வேலையை நிறைவேற்றினவனாக யாகத்தை முடிவு செய்பவனாகத் திரும்பு" என புத்திபுகட்டி யனுப்பினான்.

(ரு) அம்சுமான் மகாத்மாவான சகரனால் இவ்வாறு நன்கு கூறப்பட்டு வில்லையும், கத்தியையும் எடுத்துக்கொ ண்டு விரைவாக நடந்துபோயினன்.

(சா) மனிதர்களுளுத்தமனே! அவன் அரசனால் தூண் டப்பட்டவனாய் மகாத்மாக்களான தகப்பனார்களால் வெட்டப் பட்டதும் பூமியின் உள்ளே சென்றதுமான வழியை யடை ந்தான்.

(எ) மிக்க பராக்கிரமமுள்ள அம்சுமான் தைத்தியர் கள், தானவர்கள், அரக்கர்கள், பிசாசுகள், பக்ஷிகள், பாம் புகள் இவைகளாலும் பூஜிக்கப்பட்ட திசையானையைக் கண்டான்.

(அ) அவன் அதனை வலம்வந்து க்ஷேமத்தையும் விசா

பித்ரூன் ஸ பரிபப்ரச்ச வாஜிஹர்தாரமேவ ச || ௮ ||
திஶாகஜஸ்து தச்ச்ருத்வா ப்ரத்யாஹாம்ஶுமதோ வச: |
ஆஸமஞ்ஜ க்ருதார்தஸ்த்வம் ஸஹாஶ்வ: ஶீக்ரமேஷ்யஸி || ௯ ||

தஸ்ய தத்வசனம் ஶ்ருத்வா ஸர்வானேவ திஶாகஜான் |
யதாக்ரமம் யதாந்யாயம் ப்ரஷ்டும் ஸமுபசக்ரமே || ௧௦ ||
தைஶ்ச ஸர்வைர்திஶாபாலைர்வாக்யஜ்ஞைர்வாக்யகோவிதை: |
பூஜித: ஸஹயஶ்சைவ கந்தாஸீத்யபிசோதித: || ௧௧ ||
தேஷாம் தத்வசனம் ஶ்ருத்வா ஜகாம லகுவிக்ரம: |
பஸ்மராஶீக்ருதா யத்ர பிதரஸ்தஸ்ய ஸாகரா: || ௧௨ ||
ஸ து:கவஶமாபன்னஸ்த்வஸமஞ்ஜஸுதஸ்ததா |
சுக்ரோஶ பரமார்தஸ்து வதாத்தேஷாம் ஸுது:கித: ||
யஜ்ஞீயம் ச ஹயம் தத்ர சரந்தமவிதூரத: |
ததர்ஶ புருஷவ்யாக்ரோ து:கஶோகஸமன்வித: ||
ஸ தேஷாம் ராஜபுத்ராணாம் கர்துகாமோ ஜலக்ரியாம் |
ஸலிலார்தீ மஹாதேஜா ந சாபஶ்யஜ்ஜலாஶயம் || ௧௫ ||

விஸார்ய நிபுணாம் த்ருஷ்டிம் ததோ(அ)பஶ்யத்ககாதிபம் |
பித்ரூணாம் மாதுலம் ராம ஸுபர்ணமனிலோபமம் ||

ரித்து, தனது தகப்பன்மாரையும், குதிரையை யடித்துப் போனவரையும்பற்றிக் கேட்டான்.

(௯) திசையானையும் அதனைக் கேட்டு அம்சுமானைப் பார்த்து, "அஸமஞ்சன் மகனே! நீ வேலையை நிறைவேற்றியவனாயும் குதிரையுடன் கூடியவனாயும் விரைவில் திரும்புவாய்" எனப் பதிலுரைத்தது.

(௧0) அதனுடைய அந்த வார்த்தையைக் கேட்டு அவன் திக்கு யானைகள் எல்லாவற்றையுமே முறைமையில் விதிப்படிக் கேட்பதற்குத் தொடங்கினான்.

(௧௧) பிறர் சொல்லுவதை யறிபவையும், பேச்சில் வல்லவையுமான அந்த திக்கு யானைகள் எல்லாவற்றாலும் மரியாதை செய்யப்பட்டவனாய், "குதிரையுடனே திரும்புவாய்" எனத் தூண்டப்பட்டவனானான்.

(௧௨) அவைகளுடைய வார்த்தையைக் கேட்டு விரைவிற் செல்லுகிற அவன் தந்தையாரான சகரர்கள் எங்கே சாம்பற் குவியலாக்கப்பட்டனரோ அங்கே போனான்.

(௧௩) துக்கத்திலீடுபட்ட அசமஞ்சனுடைய புதல்வன் அவர்கள் இறந்ததால் சோகமடைந்தவனாய் அப்பொழுது வருத்தப்பட்டான்.

(௧௪) துக்கத்துடனும் சோகத்துடனும் கூடிய ஆண்களுள் புலிபோன்ற அம்சுமான் அதற்கருகில் அலைந்து கொண்டிருக்கும் யாகத்திற்குரிய குதிரையையும் கண்டான்.

(௧௫) அரச குமாரர்களுக்குத் தர்ப்பணஞ் செய்ய விரும்பி நீரை வேண்டிய மிக்க பராக்கிரமசாலியான அம்சுமான் நீர்நிருக்கையைக் காணவேயில்லை.

(௧௬) இராமா! அவன் கவனித்து வெகுதூரம் கண்ணைச் செலுத்திப் பறவை யரசனும், தன் சிற்றப்பன்மாரது மாமனும், வாயுவுக்குச் சமானனுமான கருடனைக் கண்டான்.

𑌸 𑌚𑍈𑌨𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌦𑍍𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌵𑍈𑌨𑌤𑍇𑌯𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌲𑌃 ।
𑌮𑌾 𑌶𑍁𑌚𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌵𑍍𑌯𑌾𑌘𑍍𑌰 𑌵𑌧𑍋𑌯𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌸𑌮𑍍𑌮𑌤𑌃 ॥
𑌕𑌪𑌿𑌲𑍇𑌨𑌾𑌪𑍍𑌰𑌮𑍇𑌯𑍇𑌨 𑌦𑌗𑍍𑌧𑌾 𑌹𑍀𑌮𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌲𑌾𑌃 ।
𑌸𑌲𑌿𑌲𑌂 𑌨𑌾𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞 𑌦𑌾𑌤𑍁𑌮𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌹𑌿 𑌲𑍌𑌕𑌿𑌕𑌮𑍍 ॥
𑌗𑌙𑍍𑌗𑌾 𑌹𑌿𑌮𑌵𑌤𑍋 𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌦𑍁𑌹𑌿𑌤𑌾 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌰𑍍𑌷𑌭 ।
𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍁 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌾𑌹𑍋 𑌪𑌿𑌤𑍄𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌲𑌿𑌲
[𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌮𑍍 ॥ ௧௯ ॥

𑌭𑌸𑍍𑌮𑌰𑌾𑌶𑍀𑌕𑍃𑌤𑌾𑌨𑍇𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌲𑌾𑌵𑌯𑍇𑌲𑍍𑌲𑍋𑌕𑌪𑌾𑌵𑌨𑍀 ।
𑌤𑌯𑌾 𑌕𑍍𑌲𑌿𑌨𑍍𑌨𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌭𑌸𑍍𑌮 𑌗𑌙𑍍𑌗𑌯𑌾 𑌲𑍋𑌕𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌯𑌾 ॥ ௨௦ ॥
𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌂 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌨𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 ।
𑌗𑌚𑍍𑌛 𑌚𑌾𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗 𑌤𑌂 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌰𑍍𑌷𑌭 ॥
𑌯𑌜𑍍𑌞𑌂 𑌪𑍈𑌤𑌾𑌮𑌹𑌂 𑌵𑍀𑌰 𑌸𑌂𑌵𑌰𑍍𑌤𑌯𑌿𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿 ।

𑌸𑍁𑌪𑌰𑍍𑌣𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍋𑌽𑌂𑌶𑍁𑌮𑌾𑌨𑌤𑌿𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌵𑌾𑌨𑍍 ॥
𑌤𑍍𑌵𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌹𑌯𑌮𑌾𑌦𑌾𑌯 𑌪𑍁𑌨𑌰𑌾𑌯𑌾𑌨𑍍𑌮𑌹𑌾𑌯𑌶𑌾𑌃 ।
𑌤𑌤𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌾𑌨𑌮𑌾𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌂 𑌰𑌘𑍁𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨 ॥ ௨௩ ॥
𑌨𑍍𑌯𑌵𑍇𑌦𑌯𑌦𑍍𑌯𑌥𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍁𑌪𑌰𑍍𑌣𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌤𑌥𑌾 ।
𑌤𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌘𑍋𑌰𑌸𑌙𑍍𑌕𑌾𑌶𑌂 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌮𑌂𑌶𑍁𑌮𑌤𑍋 𑌨𑍃𑌪𑌃 ॥
𑌯𑌜𑍍𑌞𑌂 𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌯𑌥𑌾𑌕𑌲𑍍𑌪𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌿𑌧𑌿 ।
𑌸𑍍𑌵𑌪𑍁𑌰𑌂 𑌚𑌾𑌗𑌮𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌨𑌿𑌷𑍍𑌟𑌯𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌮𑌹𑍀𑌪𑌤𑌿𑌃 ॥ ௨௫ ॥

(கஎ-கக) பெருவலியுடைய விநதையின் பிள்ளையா
ன கருடனும், "புருஷ சிரேஷ்டரான அம்சுமானே! வருந்
தாதே இந்த மரணமானது உலகத்தவர் விரும்பியதே.
பெருந்திறல் வாய்ந்த இவர்கள் அளவிறந்த பிரபாவ
முடைய கபிலரால் எரிக்கப்பட்டனரன்றோ! அறிஞ! இவர்
களுக்கு இம்மையிற் செய்யத்தகுந்த நீர்க்கடன் அளிப்ப
தற்குரியவனல்ல. ஆடவரேறே! கங்கையென்று இமவா
னுடைய மூத்தமகள் ஒருவள் இருக்கிறாள். பெரும்புஜ
முடையோய்! அக்கங்கையில் பித்ருக்களுக்கு தர்ப்பணத்
தைச் செய்வாய்!

(உ0-உ0௧) உலகைத் தூயதாக்கும் அவள், சாம்பற்
குவியலாக்கப்பட்ட இவர்களை நனைத்தால் உலகத்தவர்க்கு
விருப்பமான கங்கையால் நனைக்கப்பட்ட இந்த சாம்பல் அறு
பதினாயிரம் பிள்ளைகளை மேலுலகிற் சேர்க்கும்.

(உக௧) மிக்க பாக்கியசாலியான புருஷ சிரேஷ்ட
னே! குதிரையை எடுத்துக்கொண்டு போ. வீரனே! பாட்
டனுடைய யாகத்தை முடித்து வைப்பதற்குத் தகுந்தவ
னாகிறாய்" எனக்கூறினான்.

(உஉ௧) கருடனுடைய (நன்) மொழியைக்கேட்ட
மிக்க பராக்கிரமமுடையவனும், பெரும்புகழ்படைத்தவனு
மான அம்சுமான் விரைவாகக் குதிரையை ஓட்டிக்கொண்டு
திரும்பி வந்தான்.

(உங௧) இராமா! அதன் பிறகு அவன் தீக்ஷை கொ
ண்ட அரசனை யடைந்து தகப்பனாது விஷயத்தையும் கரு
டனது சொல்லையும் உள்ளது உள்ளபடி தெரிவித்தான்.

(உச௧) அரசன் அம்சுமானுடைய நடுங்கக்கூடிய
மொழிகளைக்கேட்டு யாகத்தை முறைப்படி விதித்தவாறு
முடித்தான்.

(உரு௧) ஐசுவரியத்துடன் கூடிய பூமிக்கதிபதியான

𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌪𑌠𑍇𑌦𑍍 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌾𑌯𑍁𑌰𑍍𑌭𑌵𑍇𑌤 ।

𑌅𑌥𑌵𑌾 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌮𑌹𑌤𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍 ॥
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌦𑍍𑌵𑌰𑍍𑌷𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑌿𑌵𑌂 𑌗𑌤𑌃 ।

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌵𑌾𑌯𑍁𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑍇 𑌶𑌿𑌵𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌮𑍍.

𑌅𑌥 𑌶𑌿𑌵𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌮𑍍.

𑌕𑌾𑌯𑌯𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑍇 𑌰𑌾𑌮 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍀 𑌜𑌨𑌾𑌃 ।
𑌰𑌾𑌜𑌾𑌨𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌮𑍍 ॥

𑌸 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌾𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌶𑌂𑌸𑌾𑌰𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨 ।
𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗𑌾 𑌨𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾 𑌶𑍀𑌲𑌵𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌃 ॥ ௨ ॥

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌶𑌾𑌸𑌮𑌾𑌨𑍇 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨 ।
𑌹𑍃𑌦𑌯𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌵𑍇𑌶𑌂 𑌤𑌪𑍋𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑍍 ॥

𑌸𑌾 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌦𑍍𑌵𑌰𑍍𑌷𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌾𑌣𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌹𑌾𑌯𑌶𑌾𑌃 ।
𑌤𑍇𑌜𑍋 𑌵𑌂𑌶𑌂 𑌪𑌿𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌦𑍇𑌹𑍇 𑌤𑌪𑍋𑌧𑌨𑌃 ॥

𑌶𑌿𑌵𑌭𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍇𑌜𑌾 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌮𑌂 𑌵𑌰𑌮𑍍 ।
𑌧𑌰𑍍𑌮𑌪𑌾𑌲𑌨𑌤𑌯𑌾 𑌵𑌶𑍍𑌯𑌾 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌾𑌯𑌿𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥ ௩ ॥

𑌕𑌥𑌂 𑌭𑌾𑌵𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌕𑌥𑌂 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 ।
𑌤𑌾𑌰𑌯𑍇𑌯𑌂 𑌕𑌥𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌪𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 ॥

𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌜𑌯𑌤𑍋 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌦𑍍𑌭𑌾𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ।

சகரன் யாகத்தை முடித்தவனாய் தன் நகருக்கு வந்தான். அரசன் கங்கை வருவதைப்பற்றிய உபாயத்தை தெரிந்து கொள்ளவில்லை.

(உகூ) மரியாதைக்குரிய அரசன் முப்பதாயிரம் வருஷம் அரசையாண்டுவிட்டு (கங்கையை வருவித்தற்கு) உபாயந்தேடாமலே கெடுநாள் கழித்து விண் புக்கான்.

நாற்பத்தோராவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

நாற்பத்திரண்டாவது ஸர்க்கம்.

பகீரதன்.

(க) இராமா! சகரன் காலதர்மத்தை(யாவரும் அடையும் தர்மம் மரணம்) அடைந்ததும் மந்திரிமார் மிக்க தர்மவானான அம்சுமானை அரசனாகும்படி வேண்டினர்.

(உ) இராமா! அம்சுமான் மிக்க மேன்மைக்குரிய அரசனாக இருந்தான். அவனுக்குத் திலீபன் என்று கீர்த்தி பெற்ற நன்மதிப்புடைய பிள்ளை இருந்தான்.

(௩) இராமா! அம்சுமானும் திலீபனிடத்தில் அரசையளித்துவிட்டு நாயகான இமயமலைச் சிகரத்தில் மிக்க பயங்கரமான தவமியற்றினான்.

(ச) கீர்த்திமிக்க அம்சுமான் தவத்தைப் பொருளாகக் கொண்டவனாய் அறுபதினாயிரம் வருஷம் தவவனத்திலிருந்தே (தவமியற்றியே) அமரர் காடடைந்தான்.

(ரு) மிக்க பராக்கிரமசாலியான திலீபனும் பாட்டனார் இறந்ததைக் கேட்டு துக்கத்தால் போக்கப்பட்ட மனத்தினால் அதற்குரிய சூழ்ச்சியைத் தேர்ந்தானில்லை.

(சா) கங்கை பூமிக்கு எப்படிவரும்? இவர்களுக்கு நீரில் தர்ப்பணம் எவ்வாறு முடியும்? இவர்களை எப்படிக் கரையேற்றுவேன்? என்று நினைத்தவனாகவே இருந்தான்.

(எ) ஆன்மசொரூப மறிந்தவனும் எப்பொழுதும் அற

வர்த்ரா ஹமீரயொநாஶ ஜஜ்ஞெ வரஶயாஜீ௰கः ॥ ௭॥

ஷிஶ்வஷ்ர ஶஹாதெஜா யஜெ்ஞுவஶ்ஹர்ஹிஷிஷ்வாந |
த்ரிம்ஶச்வஷஸஹஸ்ராணி ராஜா ராஜ்யஶகாரயத்॥ ௮॥
சமகவாநிஷ்யம் ராஜா தெஷாம் உதாரணம் ஹ்ருதி |
வ்யாயிநா நரஶாஶ்ஷர்மூ காஶ்யஶ ஶரெயிவாந॥ ௯॥
ஊர்த்வலொகம் மதொ ராஜா ஷாஜீர்தெநெநவகஶணா|
ராஜெ்ய ஹமீரயம் வர்த்ர ஶஹிஷிச்ய நரஷஹः॥ ௧௦॥
ஹமீரயஷ்ர ராஜஷிः யாஜீகொ ரவர்நநந |
ஈநவதெ்யா ஶஹாதெஜாः ஷ்ருஜாகாஶः வசாஷ்ருஜः॥
ஶஷ்த்விஷாயாய தஹ்ராஜ்யம் மஜ்ஞாவதாரணெ ரதः |

ஸ தவொ ஶீவரஶாதிஷ்டத் மொகணெ ரவர்நநந ॥
ஊர்த்வவாஹர்×வஞ்ஞதவாःஶாஸாஹாரொஜிதெந்த்ரியः|

தஸ்யவஷஸஹஸ்ராணி வொரெ தவஸி திஷ்டதः॥
அதீதாநி ஶஹாவாஹொ தஸ்யாரஜ்ஞா ஶஹாத்மநः|
ஸர்ஷீதொஹமவாந ஸ்ருஷ்டா ஷ்ருஜாநாம் வதிரீஶ்வரः॥

த்தஸ்ரமணெஷ்யாய ஶவாமஶ்ய ஷிதாஶஹः|
ஹமீரயம் ஶஹாத்மாநம் தவ்யஶாந ஶயொஸ்ருவீத்॥ ௧௫॥

த்தினுலேயே ஆலோசித்துக்கொண்டிருக்கும் அவனுக்கு பகிரதன் எனப் பெயர்பெற்ற மிக்க தர்மநெறியிலொழுகும் பிள்ளை பிறந்தான்.

(அ) மிக்க பராக்கிரமசாலியான திலீப ராசனும் அநேக யாகங்கள் செய்து முப்பதாயிரம் வருஷங்கள் அரசாண்டான்.

(கூ) ஆண்சிங்கமே! அரசன் சகாருடைய கரையேறுதலைப்பற்றி ஒருவித உபாயத்தையும் அடையாமல் பிணியடைந்து யாவருஞ் செல்லும் கதியை யடைந்தான்.

(க0) புருஷர்களுள் உத்தமனை இராமா! அரசன் தன் பிள்ளையை அரசில் நிறுத்திவிட்டு தன்னால் தேடப்பட்ட நல்வினைப்பயனுலேயே இந்திரவுலகை யடைந்தான்.

(கக-ககஉ) இராமா! தர்மத்தை அனுஷ்டிப்பவனும் மிக்க திறல்வாய்ந்தவனும் அரசர்களுள் ரிஷியுமான பகிரதனே, பிள்ளை யில்லாதவன். ஆகவே புத்திரனை விரும்பினன். பிள்ளை யில்லாமலே அவனும் அரசை மந்திரிகளிடத்து விட்டுவிட்டு கங்கையை பூமிக்கிழுப்பதில் ஆசை யுடையவனுய் இருந்தான்.

(கஉஉ) இராமா! அவன் கோகர்ண க்ஷேத்திரத்தில் கையை மேலே தூக்கிக்கொண்டு ஐந்து அக்கினிகளுக்கிடையில் மாதத்திற்கொருமுறை யுணவைக்கொண்டு புலன்களை யடக்கி வெகுகாலம் தவஞ் செய்தான்.

(கக-கச) பெரும் புயத்தையுடைய இராமா! அவன் பயங்கரமான தவத்திலிருக்கையில் ஒரு ஆயிரம் வருஷங்கள் ஆயின. பூஜிக்கத்தகுந்த குணமுடைய அந்த அரசனது தவத்தால் பகவானும், ஜகங்களுக்கு பிரபுவும், உலகம் யாவைக்கும் நாயகருமான பிரமன் திருப்தி யடைந்தார்.

(கடு-கசு) பிறகு பிரமதேவன் தேவர்கள் கூட்டத்துடன் வந்து அப்பொழுது தவஞ் செய்துகொண்டிருக்கும்

भगीरथ महाभाग प्रीतस्तेऽहं जनेश्वर ।
तपसा च सुतप्तेन वरं वरय सुव्रत ॥ ௧௫ ॥

तमुवाच महातेजाः सर्वलोकपितामहम् ।
भगीरथो महाभागः कृताञ्जलिरवस्थितः ॥
यदि मे भगवन् प्रीतो यद्यस्ति तपसः फलम् ।
सगरस्यात्मजास्सर्वे मत्तस्सलिलमाप्नुयुः ॥ ௧௭ ॥
गङ्गायाः सलिलक्लिन्ने भस्मन्येषां महात्मनाम् ।
स्वर्गं गच्छेयुरत्यन्तं सर्वे मे प्रपितामहाः ॥
देया च सन्ततिर्देव नावसीदेत्कुलं च नः ।
इक्ष्वाकूणां कुले देव एष मेऽस्तु वरः परः ॥

उक्तवाक्यं तु राजानं सर्वलोकपितामहः ।
प्रत्युवाच शुभां वाणीं मधुरां मधुराक्षराम् ॥

मनोरथो महानेष भगीरथ महारथ ।
एवं भवतु भद्रं ते इक्ष्वाकुकुलवर्धन ॥ ௨௨
इयं हैमवती गङ्गा ज्येष्ठा हिमवतस्सुता ।
तां वै धारयितुं राजन् हरस्तत्र नियुज्यताम् ॥
गङ्गायाः पतनं राजन् पृथिवी न सहिष्यति ।

மகாத்மாவான பகிரதனை விளித்து, "நீ மகாபாக்கியசாலி, ஜநங்களுக்குப் பிரபுவான, ஏ பகிரதா! நன்கியற்றிய உன் தவத்தினால் நான் திருப்தியடைந்தேன். நல்ல ஆசாரமுடையவனே! வரனை வேண்டுவாய்" என்றருளினர்.

(கஎ-உ0) பராக்கிரமம் மிக்கவனும், பாக்கியசாலியுமான பகிரதன் கைகூப்பியவனாய் எதிரில் நின்றுகொண்டு உலகங்கள் யாவற்றுக்கும் பாட்டனான அவரை நோக்கி, "ஷட்குண சம்பன்னரான பிரமதேவரே! தாங்கள் திருப்தியடைந்திருந்தால்; என் தவத்திற்குப் பலனிருக்குமேயானால்; சகரருடைய பிள்ளைகள் யாவரும் என்னால் நீர்க்கடனை யடைவர். மதித்தற்குரிய குணங்களுடைய இவர்களுடைய சாம்பல் கங்கையினுடைய நீரினால் நனைக்கப்பட்டால் என்னுடைய மூதாதையர் யாவரும் அழிவற்ற பரகதியடைவார். பிரமதேவனே! இக்ஷ்வாகுக்களுடைய வம்சத்திற்கு புத்திரசந்தானமும் கொடுக்கப்படவேண்டும். என் வம்சமற்றுப் போகக்கூடாது. தேவனே! இதுவே என்னுடைய கோரிக்கையாகும்" என வேண்டினன்.

(உக) எல்லா வுலகங்கட்கும் பாட்டனான பிரமனும் பேசி முடிக்த அரசனைப் பார்த்து மங்களகரமானதும் மனதிற்கினிமையுமான காதிற்கினிய சொற்களால் வருமாறு அருளிச்செய்தார்.

(உஉ-உச) மகாரதனான பகிரதா! உன் முதல் வேண்டுகோள் பெரிது. அவ்வாறே ஆகட்டும்! இக்ஷ்வாகு வம்சத்தைப் பெருக்குபவனே! உனக்கு நன்மை யுண்டாகட்டும். இந்த கங்கை இமவானுடைய மூத்த பெண். அவளைத் தாங்குவதற்குச் சக்தியுள்ளவர் சிவன். அவரை அதனைத் தாங்குவதற்கு வேண்டிக்கொள்ளுவாய். ராஜாவே! கங்கை விழுவதை பூமி தாங்கமாட்டாள். வீரனே! அவளைத் தாங்கும்

𑌤𑌾𑌂 𑌵𑍈 𑌧𑌾𑌰𑌯𑌿𑌤𑍁𑌂 𑌵𑍀𑌰 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌶𑍂𑌲𑌿𑌨𑌃 ॥
𑌤𑌮𑍇𑌵𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌾𑌨𑌂 𑌗𑌙𑍍𑌗𑌾𑌂 𑌚𑌾𑌭𑌾𑌷𑍍𑌯 𑌲𑍋𑌕𑌕𑍃𑌤𑍍 ।
𑌜𑌗𑌾𑌮 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌦𑌿𑌵𑌂 𑌦𑍇𑌵𑍈𑌸𑍍𑌸𑌹 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍈𑌰𑍍𑌮𑌰𑍁𑌦𑍍𑌗𑌣𑍈𑌃 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌪𑌾𑌦𑍁𑌕𑌾𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍𑌪𑌦𑍍𑌧𑌤𑌿𑌃.

𑌅𑌥 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍𑌪𑌦𑍍𑌧𑌤𑌿𑌃.

𑌦𑍇𑌵𑌦𑍇𑌵𑍇 𑌗𑌤𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌸𑍋𑌽𑌙𑍍𑌗𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌗𑍍𑌰𑌨𑌿𑌪𑍀𑌡𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍 ।
𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌸𑍁𑌮𑌤𑍀𑌂 𑌰𑌾𑌮 𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑌤 ॥ ௧

[𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌬𑌾𑌹𑍁𑌰𑍍𑌨𑌿𑌰𑌾𑌲𑌮𑍍𑌬𑍋 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌭𑌕𑍍𑌷𑍋 𑌨𑌿𑌰𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌃 । 𑌅𑌚𑌲𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌣𑍁𑌵𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌦𑌿𑌵𑌮𑌰𑌿𑌨𑍍𑌦𑌮 ॥]

𑌅𑌥 𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑍇 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌲𑍋𑌕𑌨𑌮𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑌃 ।
𑌉𑌮𑌾𑌪𑌤𑌿𑌃 𑌪𑌶𑍁𑌪𑌤𑍀 𑌰𑌾𑌜𑌾𑌨𑌮𑌿𑌦𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍 ॥ ௨
𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌸𑍍𑌤𑍇𑌽𑌹𑌂 𑌨𑌰𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠 𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌤𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑍍 ।
𑌶𑌿𑌰𑌸𑌾 𑌧𑌾𑌰𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌶𑍈𑌲𑌰𑌾𑌜𑌸𑍁𑌤𑌾𑌮𑌹𑌮𑍍 ॥ ௩
(𑌉𑌮𑌾𑌪𑌤𑍇𑌰𑍍𑌵𑌚𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌗𑌙𑍍𑌗𑌾 𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌾) ।
𑌤𑌤𑍋 𑌹𑍈𑌮𑌵𑌤𑍀 𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌲𑍋𑌕𑌨𑌮𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑌾 ।
𑌤𑌦𑌾 𑌸𑌾𑌽𑌤𑌿𑌮𑌹𑌦𑍍𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑍇𑌗𑌂 𑌚 𑌦𑍁𑌃𑌸𑌹𑌮𑍍 ॥
𑌆𑌕𑌾𑌶𑌾𑌦𑌪𑌤𑌦𑍍𑌰𑌾𑌮 𑌶𑌿𑌵𑍇 𑌶𑌿𑌵𑌶𑌿𑌰𑌸𑍍𑌯𑍁𑌤 ।
𑌅𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌚𑍍𑌚 𑌸𑌾 𑌦𑍇𑌵𑍀 𑌗𑌙𑍍𑌗𑌾 𑌪𑌰𑌮𑌦𑍁𑌰𑍍𑌧𑌰𑌾 ॥ ௫
𑌵𑌿𑌶𑌾𑌮𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌹𑌿 𑌪𑌾𑌤𑌾𑌲𑌂 𑌸𑍍𑌰𑍋𑌤𑌸𑌾 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯 𑌶𑌙𑍍𑌕𑌰𑌮𑍍 ।
𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌵𑌲𑍇𑌪𑌨𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑍍𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌹𑌰𑌃 ॥
𑌤𑌿𑌰𑍋𑌭𑌾𑌵𑌯𑌿𑌤𑍁𑌂 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌰𑍇 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌣𑌯𑌨𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾 ।

வல்லமையுடையவர் சூலத்தைக் கையிலேந்திய சிவனைத் தவிர வேறொருவனை நான் காணவில்லை. என்றார்.

(உரு) உலகத்தைச் சிருஷ்டிக்கிற தேவன் அவனிடம் இவ்வாறு கூறிவிட்டு கங்கையையுங் கண்டு அதனைச் சொல்லிவிட்டு தேவர்களுடனும் மருத்துக் கூட்டங்களுடனும் ஸ்வர்க்கத்திற்குப் போனார்.

நாற்பத்திரண்டாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

நாற்பத்துமூன்றாவது ஸர்க்கம்.

கங்கை பூமிக்கிறங்குதல்.

(க) இராமா! பிரமதேவன் சென்றதும் பகீரதன் பூமியில் கால்விரல் நுனியால் நின்றவனாய் ஒரு வருஷம் சிவனைக் குறித்துத் தவம் புரிந்தான்.

(உ-ங) வருஷம் ஒன்று ஆனபிறகு எல்லா உலகத்தவராலும் வணங்கப்பட்ட பார்வதியின் காந்தனான சிவன் அரசனைப் பார்த்து, "மனித சிரேட்டனே! நான் உன்னுடைய விருப்பத்தைச் செய்வேன். நான் மலையரசன் மகளைத் தலையில் தாங்குவேன்" என்றிசைந்து அருளினார்.

(ச-சஉ) இராமா! அதன்பிறகு உலகம் யாவையும் வணங்குதற்குரிய அந்த மூத்த மகள் மிக்கப் பெரிய உருவத்துடன் தாங்கற்கரிய விரைவுடன் ஆகாயத்திலிருந்து சுபகரமான சிவனுடைய தலையில் இறங்கினாள்.

(ருஉ) எவ்வாற்றாலும் தாங்கற்கரிய தேவியான அக்கங்கையும், "நான் வெள்ளத்தால் சிவனை யடித்துக்கொண்டு பாதளத்தில் நுழைகிறேன்" என நினைத்தாள்.

(சாஉ) முக்கண் படைத்த ஷட்குண சமேதரான அரனும் அவளுடைய கர்வத்தை யறிந்து மிக்க கோபங்கொண்டவராய் அப்பொழுது அவளை மறைத்து விடுவதற்கு எண்ணங்கொண்டார்.

ஸா தஸ்மிந் பதிதா புண்யா புண்யே ருத்ரஸ்ய மூ
[ர்தநி ॥ ௭ ॥
ஹிமவத்ப்ரதிமே ராம ஜடாமண்டலகஹ்வரே ।
ஸா கதம்சிந்மஹீம் கந்தும் நாஶக்நோத்யத்நமாஸ்திதா ॥ ௮ ॥
நைவ ஸா நிர்கமம் லேபே ஜடாமண்டலமோஹிதா ।
தத்ரைவாபம்ப்ரமத்தேவீ ஸம்வத்ஸரகணாந்பஹூந் ॥
தாமபஶ்யத்புநஸ்தத்ர தப: பரமமாஸ்தித: ।
ஸ தேந தோஷிதஶ்சாஸீதத்யந்தம் ரகுநந்தந ॥ ௧௦ ॥
விஸஸர்ஜ ததோ கங்காம் ஹரோ பிந்துஸர: ப்ரதி ।
தஸ்யாம் விஸ்ருஜ்யமாநாயாம் ஸப்த ஸ்ரோதாம்ஸி ஜஜ்ஞிரே
ஹ்லாதிநீ பாவநீ சைவ நலிநீ ச ததாபரா ।
திஸ்ர: ப்ராசீம் திஶம் ஜக்மு: கங்கா: ஶிவஜலா: ஶுபா: ॥

ஸுசக்ஷுஶ்சைவ ஸீதா ச ஸிந்துஶ்சைவ மஹாநதீ ।
திஸ்ரஸ்த்வேதா திஶம் ஜக்மு: ப்ரதீசீம் து ஶுபோதகா: ॥
ஸப்தமீ சாந்வகாத்தாஸாம் பகீரதரதம் ததா ।
பகீரதோऽபி ராஜர்ஷிர்திவ்யம் ஸ்யந்தநமாஸ்தித: ॥ ௧௪ ॥
ப்ராயாதக்ரே மஹாதேஜா கங்கா தம் சாப்யநுவ்ரஜத் ।
ககநாச்சங்கரஶிரஸ்ததோ தரணிமாஶ்ரிதா ॥ ௧௫ ॥
வ்யஸர்பத ஜலம் தத்ர தீவ்ரஶப்தபுரஸ்க்ருதம் ।
மத்ஸ்யகச்சபஸங்கைஶ்ச ஶிம்ஶுமாரகணைஸ்ததா ॥

(௭) இராமா! புண்ணியமான அக்கங்கை இமயமலை போலுள்ள ஜடையினுடைய கூட்டமாகிய குகைபோன்றுள்ள சிவனுடைய புனிதமான தலையில் விழுந்தாள்.

(௮) அவள் பூமியையடைய எவ்வாற்றாலும் முயற்சி செய்தும் முடியவில்லை. ஜடைக்கூட்டத்தில் மயங்கியவளாய் வெளிப்போவதற்கு வழியை யடையவேயில்லை.

(௯) தேவியானவள் அங்கேயே அநேக வருஷங்கள் திரிந்துகொண்டிருந்தாள். பகீரதன் கங்கையைக் காணாது மறுபடியும் அங்கே உத்தமமான தவத்திலிருந்தான்.

(௧௦) இராமா! இவனால் சிவன் மிக்க சந்தோஷமடைந்தவரானார். அதன் பிறகு சிவன் கங்கையை பிந்து சரஸில் விட்டார்.

(௧௧-௧௨) விடப்பட்டதும் அது ஏழு வெள்ளங்களாக வெளிவந்தது. 'ஹ்லாதினீ', 'பாவனீ' என்பவையும் அவ்வாறே மற்றொரு 'நளினீ' யும் புண்ணியமான ஜலமுடையவையும், மங்களகாமுடையவையுமான மூன்று கங்கைகள். அவை கிழக்கு நோக்கி ஓடின.

(௧௩) ஸுசக்ஷுஸும், ஸீதையும் பெரிய நதியாகிற சிந்துவும் சுபகரமான நீருடையவை இவை மூன்றும் மேற்கு திசையில் போயின.

(௧௪) பிறகு அவைகளில் ஏழாவது நதி அரசனை பகீரதனைப் பின் தொடர்ந்தது.

(௧௫) மிக்க பராக்கிரமசாலியும் ராஜரிஷியுமான பகீரதனும் மேன்மைவாய்ந்த ரதத்தில் இருந்துகொண்டு முன்னர் சென்றான். கங்கையும், அவனைப் பின்தொடர்ந்தது.

(௧௬) ஆகாயத்திலிருந்து சங்கரனுடைய தலையிலும் அதிலிருந்து பூமியையும் அடைந்தது. பூமியில் கங்கை நீர் அதிக சப்தத்தை செய்துகொண்டு பெருகிற்று.

(௧௭) அப்பொழுது பூமியில்விழுகிற மீன் ஆமைக்

பத்ஸ்வஸ்தி தேஜஸா தேந ப்ருதிவீ ப்ரணதாவஸுந்தரா ।
ததோ தேவர்ஷிகந்தர்வா யக்ஷாஸ்ஸித்தகணாஸ்ததா ॥
ப்ரஹ்லாதயஞ்ச தே தத்ர மம நாதம் மஹத்ததா ।
ஸிம்ஹாகாரேண ஸுமஹாகாயேந ஸுந்தரேணைவ ஸம்யுதா ॥
வாஸிஷ்டமுகாஸ்தாபி தேவதாஸ்தத்ர விஸ்மிதா: ।
தத்ஸ்தம்பம் ப்ராப்ய ஸம்பூதம் நரஸிம்ஹம் ॥ ௧௧ ॥
த்ரிவிக்ரமோ தேவகணா ஸ்துதியர்ப்பிதகௌரவா: ।

ஸ்வஸ்தித்ஸ்வரூபிணே தஸ்மை வாஹநமஹத்ஸ்வரா ॥
ஸதாஷ்டிதீவ்ராஹாதி மஹாநம் மஹதேதாயநம் ।

ஸிம்ஹாகாரோத்தமாங்கேண நரஶரீரேண ஸம்யுத: ॥
வித்யுத்வர்ணவிலோசநம் க்ஷணகாஞ்சநபிங்கள: ।

பாதாரவிந்தவக்த்ரோஷ்டதீக்ஷ்ணதம்ஷ்ட்ராநகை: ஸஹ
ஸ்புரிதா ॥ ௨௨ ॥
ஸாதாஹம்ஸ்வரூபிணம் மஹாநம் ஹம்ஸஸம்ஸ்துதை:
த்ருஷ்டாந்தம் யாதி க்ஷணிகம் த்ருஷ்டிபாதம் ॥ ௨௩ ॥
விநதம் த்ருஷ்டிதஷ்டம் த்ருஷ்ட்யாதி ஸம்ஸ்துதை: ।

கூட்டங்களாலும் முதலைக் கூட்டங்களாலும், மற்றைப் பிராணிகளாலும் பூமி விளங்கிற்று.

(கஎ) அப்பொழுது தேவர்களும், ரிஷிகளும், கந்தர்வர்களும், யக்ஷர்களும் சித்தர்குழாங்களும், ஆகாயத்திலிருந்து பூமியை யடைந்த கங்கையைப் பார்த்தனர்.

(கஅ) அப்பொழுது அங்கே தேவர்கள் பரபரப்புற்ற நகரம்போன்ற விமானங்களுடனும் குதிரைகளுடனும், உத்தமமான யானைகளுடனும் விசேஷமாக நிறைந்திருந்தனர்.

(கசு) அளவற்ற காந்தியுடைய தேவக்கூட்டங்கள் உலகில் மிக்க ஆச்சரியமானதும் மேலானதுமான அந்த கங்கை வீழ்வதைக்காண இச்சைகொண்டவராய்ச் சேர்ந்தனர்.

(உ0) நெருங்கியுள்ள தேவர் கூட்டங்களாலும் அவர்களுடைய அணிகலன் ஒளியாலும் நீர்வற்றின மேகம் போன்ற ஆகாயம் நாலு கதிரவன் உதித்ததுபோல விளங்கிற்று.

(உக) அப்பொழுது அதனில் அலைந்துகொண்டிருக்கும் முதலை பாம்பு முதலியவைகளின் கூட்டங்களாலும் மீன்களாலும் ஆகாயம் மின்னல்களாற்போலப் பரவப்பட்டதாயிற்று.

(உஉ) அது அநேக வகையாக சிறப்பப்பட்ட வெளுத்த நுரைகளால் அன்னங்களும் சரத்கால மேகங்களும் நிறப்பப்பட்ட ஆகாயம்போன்றிருந்தது.

(உங) அவ்வெள்ளம் சில விடங்களில் மிக்க விரைவாகவும், சில விடத்தில் கோணலாகவும், சில விடங்களில் நேராகவும், சில விடங்களில் வளைந்தும், சில விடங்களில் உயர எழும்பிக்கொண்டும், போகிறது. சில விடங்களில் மெதுவாகப் போகிறது.

ஸஹிதைரேவ ஸஹிதம் க்ஷிப்ரம் ஜயாய மதம் பார்த்த: ॥ ௨௪

உத்தமாங்கப்ரகர்ஷம் ரக்ஷா பலம் தத் பலஸ்யாதம் ।

(விஷ்ணோர்வாசஸ்பதிஸ்ருஷ்டா ஸ்வாபயிஷ்யந்தி ஜநம் ॥)

த்வம் காரயிஷ்யஸி ஹ்ருஷ்டம் ஹ்ருஷ்டம் ஸமீக்ஷ்ய பார்ந: ॥

ப்ரோவாச ததா ஸீதாம் நிர்வ்ருதாம் ரக்ஷணே ஸ்திதாம் ।

அத்ர தேவஷு ரக்ஷ்யேஷு ப்ரகாஶயாதமுவாஸிந: ॥ ௨௯

ஸ்வாகதம் தேஸ்ய ப்ரவிஶத்ரிதி ப்ரஸ்ரம: ।

ராமாத்ப்ராப்திதா யேந ரக்ஷா அவஸ்யாதம் ॥ ௨௭

க்ருத்வா தத்ராபிஷேகம் தே ஸஹவர்த்ம சக்ஷுஷா: ।

யத்தவாப்யவர்த்ம நஷ்டம் தே யே நார்யஸ்த்ரஸ்தா ॥

ப்ரநஷ்டாகாஶவிஸ்ருஷ்டா ஸ்வநுயோகாநுக்ருதிவேதிநே ।

ஊர்த்வம் ஊர்த்வமுத்திதோ ரோக்ஷநஷ்டம் தோயேந ஸ்நாஸ்தா ॥

க்ருதாபிஷேகா ரஜ்ஜுயா ஸஹவிவ விஸ்ரமக்ஷ: ।

ஸமீரயோபி ராஜர்ஷிர்ப்ரஜ்யம் ஸம்ப்ருதஸ்யோத்பலித: ॥ ௩௦

ஶ்ராயாநந்தோ ஸகாதேஜா: த்ம் ரஜ்ஜா ப்ருஷ்டோதக்த்வ

(ரதா:)

தேவாஸ்யிஷ்வநாஸ்யேஷு தேதாத்ரா நவாநாகாக்ஷஸா: ।

ரஸ்வாஜு யக்ஷத்ருவநா: ஸகிஷநதவேஷாநரா: ।

ஸ்வஸாஸ்ரஸ்வாவிநேஸா நாத ஸமீரணாஸநாதம்ராத் ॥ ௩௨

ப்ரஜஸ்தத்வரம்த்ரா தாஸ்யவேஷு ஜஸ்யவாராஸ்யேய ।

(உசஉ) சில விடங்களில் பலமுறை ஜலமானது ஜலம் எதிர்த்து வரவே உயர நோக்கி எழும்பி மறுபடியும் பூமியில் விழுகிறது.

(உருஉ) சிவனுடைய தலையிலிருந்து விழுந்ததும், திரும்பவும் பூமியில் விழுந்ததுமான அந்த வெள்ளம் அப்பொழுது தெளிந்தும், மாசு அற்றும் விளங்கிற்று.

(உசுஉ) ஆகாயத்திலுள்ள தேவரிஷி கந்தர்வர்களும், பூமியில் வாசஞ் செய்பவரும், சிவனுடைய திருமேனியிலிருந்து கீழே வந்த நீர் புண்ணியம் என்று சூழ்கினர்.

(உஎஉ) எவர் விண்ணின்று சாபத்தால் பூமியில் விழுந்தனரோ அவர் அங்கே ஸ்நானம் செய்து பாபம் போனவராயினர்.

(உஅஉ) அவர்கள் மிக்க ஒளிரும் அந்நீரால் போக்கடிக்கப்பட்ட பாவமுடையவராய் மறுபடியும் வானிற்புக்கு தங்கள் உலகங்களை யடைந்தனர்.

(உகூஉ) பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கும் அந்த ஜலத்தினால் ஜனங்கள் களிப்படைந்தனர். களிப்படைந்து கங்கையில் நீராடியவராய் பாவங்கள் போனவராயினர்.

(௩0உ) பராக்கிரமம் மிகுந்த ராஜரிஷியான பகிரதனும் சிறப்புவாய்ந்த இரதத்தை ஏறி முன்னே சென்றான். கங்கை அவனைப் பின்தொடர்ந்து சென்றது.

(௩௧உ-௩உஉ) இராமா! ரிஷிக்கூட்டங்களுடன் கூடிய தேவர்கள் யாவரும், தைத்தியர், தானவர், அரக்கர் முதலியோரும், கின்னரர், பெரிய நாகர்களுடனே கூடிய கந்தர்வ யக்ஷ சிரேஷ்டர்களும் அப்சரசுகளும் யாவரும் உவகை கொண்டவராய் பகீரதனுடைய இரதத்தைப் பின்பற்றிச் செல்லும் கங்கையைத் தொடர்ந்து போயினர். நீரில் வாழ்பவை எவையோ அவை யாவும் பின்னே சென்றன.

யதோ பகீரதோ ராஜா ததோ கங்கா யஶஸ்விநீ ॥ ௧௧
ஜகாம ஸரிதாம் ஶ்ரேஷ்டா ஸர்வபாபவிநாஶிநீ ।

ததோ ஹி யஜமாநஸ்ய ஜஹ்நோரத்புதகர்மண: ॥ ௧௪ ॥
கங்கா ஸம்ப்லாவயாமாஸ யஜ்ஞவாடம் மஹாத்மந: ।
தஸ்யாவலேபநம் ஜ்ஞாத்வா க்ருத்தோ யஜ்வா து ராகவ ॥
அபிபத்து ஜலம் ஸர்வம் கங்காயா: பரமாத்புதம் ।
ததோ தேவா: ஸகந்தர்வா ருஷயஶ்ச ஸுவிஸ்மிதா: ॥
பூஜயந்தி மஹாத்மாநம் ஜஹ்நும் புருஷஸத்தமம் ।
கங்காஞ்சாபி நயந்தி ஸ்ம துஹித்ருத்வே மஹாத்மந: ॥ ௧௭

ததஸ்துஷ்டோ மஹாதேஜா: ஶ்ரோத்ராப்யாமஸ்ருஜத்ப்ர
[பு: ।
தஸ்மாஜ்ஜஹ்நுஸுதா கங்கா ப்ரோச்யதே ஜாஹ்நவீதி ச ॥
ஜகாம ச புநர்கங்கா பகீரதரதாநுகா ।
ஸாகரஞ்சாபி ஸம்ப்ராப்தா ஸா ஸரித்ப்ரவரா ததா ॥ ௧௯
ரஸாதலமுபாகச்சத் ஸித்த்யர்தம் தஸ்ய கர்மண: ।

பகீரதோऽபி ராஜர்ஷிர்கங்காமாதாய யத்நத: ॥ ௨௦ ॥
பிதாமஹாந் பஸ்மக்ருதாநபஶ்யத்தீநசேதந: ।
அத தத்பஸ்மநாம் ராஶிம் கங்காஸலிலமுத்தமம் ॥ ௨௧ ॥

(௩௩௨) எப்பக்கம் பகீரத ராஜா போனாரோ அப்பக்கமே புகழ்வாய்ந்தவளும் ஆறுகளில் மேன்மை வாய்ந்தவளும் பாவம் எல்லாவற்றையும் போக்கடிப்பவளுமான கங்கை போயினாள்.

(௩௪௨) இப்படி யிருக்கையில் கங்கை, யாகஞ்செய்கிறவரும் வியக்கத்தகுந்த காரியங்களைச் செய்கிறவரும் மகாத்மாவுமான ஜஹ்நு மகாமுனியின் யாகசாலையை நனைத்தது.

(௩௫௨) இராமா! யாகஞ் செய்யும் ஜஹ்நு முனிவரும் அதனுடைய கர்வத்தை யறிந்து வெகுண்டு கங்கையினுடைய நீர் முழுவதையும் ஆச்சரியப்படும்படி குடித்தனர்.

(௩௬-௩௭) அதனால் கந்தர்வர்களுடன் கூடிய தேவர்களும் ரிஷிகளும் மிக்க ஆச்சரிய மடைந்தவராய் மகாத்துமாவும் மனிதர்களுள் சிறப்பு வாய்ந்தவருமான ஜஹ்நுவை வணங்கினர். கங்கையும் அந்த மகாத்துமாவுக்குப் பெண்ணாகக் கருத வேண்டினர்.

(௩௮) மகா பிரபாவமுள்ள முனிவரும் அதனால் சந்தோஷ மடைந்தவராய் மறுபடியும் இரு செவிகளாலும் அவளை வெளியிட்டார். அதனால் கங்கை ஜஹ்நுவின் மகள் (ஜாஹ்நவி) என்று சொல்லப்படுகிறாள்.

(௩௯௨) கங்கையும் மறுபடியும் பகீரதனுடைய தேரைப் பின்பற்றுபவளாய்ச் சென்றாள். அப்பொழுது ஆறுகளில் சிறப்புவாய்ந்த அவளும் சமுத்திரத்தையும் அடைந்து அவனுடைய வேலை முடிவடைவதற்காக பாதலத்திற்குச் சென்றாள்.

(௪௦௨) ராஜரிஷியான பகீரதனும் ஊக்கத்துடன் கங்கையை அழைத்துக்கொண்டு துக்கப்பட்ட மனத்தவனாய் சாம்பராக்கப்பட்ட மூதாதையரைக் கண்டான்.

(௪௧௨) இரகுக்களுள் மேன்மையுடைய இராமா! அதன்பிறகு சிறப்புவாய்ந்த கங்கையின் நீர் சாம்பற் குவி

𑌪𑍍𑌲𑌾𑌵𑌯𑌞𑍍𑌚𑌤𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌭𑌸𑍍𑌮 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾 𑌰𑌸𑌾𑌤𑌲𑌮𑍍 ।

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌬𑌾𑌲𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌿𑌂𑌶𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

𑌅𑌥 𑌚𑌤𑍁𑌶𑍍𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌿𑌂𑌶𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃

𑌸 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌾𑌗𑌰𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌗𑌙𑍍𑌗𑌯𑌾𑌽𑌨𑍁𑌗𑌤𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾 ।
𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌵𑍇𑌶 𑌤𑌲𑌂 𑌭𑍂𑌮𑍇𑌰𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌦𑍍𑌭𑌸𑍍𑌮𑌸𑌾𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌾𑌃 ॥

𑌭𑌸𑍍𑌮𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾𑌽𑌽𑌪𑍍𑌲𑍁𑌤𑍇 𑌰𑌾𑌮 𑌗𑌙𑍍𑌗𑌾𑌯𑌾𑌸𑍍𑌸𑌲𑌿𑌲𑍇𑌨 𑌵𑍈 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌲𑍋𑌕𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌰𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌾𑌨𑌮𑌿𑌦𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍 ॥

𑌤𑌾𑌰𑌿𑌤𑌾 𑌨𑌰𑌶𑌾𑌰𑍍𑌦𑍂𑌲 𑌦𑌿𑌵𑌂 𑌯𑌾𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌦𑍇𑌵𑌵𑌤𑍍 ।
𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌸𑌗𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ॥
𑌸𑌾𑌗𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌲𑌂 𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑌾𑌸𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌵 ।
𑌸𑌗𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌵𑌤𑍍 ॥
𑌇𑌯𑌞𑍍𑌚 𑌦𑍁𑌹𑌿𑌤𑌾 𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌤𑌵 𑌗𑌙𑍍𑌗𑌾 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 ।
𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑍇𑌨 𑌨𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾𑌥 𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌸𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌾 ॥
𑌗𑌙𑍍𑌗𑌾 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑌥𑌗𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌭𑌾𑌗𑍀𑌰𑌥𑍀𑌤𑌿 𑌚 ।
𑌤𑍍𑌰𑍀𑌨𑍍𑌪𑌥𑍋 𑌭𑌾𑌵𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑌥𑌗𑌾 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌾 ॥ ௬ ॥

𑌪𑌿𑌤𑌾𑌮𑌹𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌮𑌤𑍍𑌰 𑌮𑌨𑍁𑌜𑌾𑌧𑌿𑌪 ।

பலி நனைத்தது. சகர குமாரர்கள் போயின தீவினையுடையவர்களாய் விண்ணிற் சென்றனர்.

நாற்பத்துமூன்றாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

நாற்பத்துநான்காவது ஸர்க்கம்.

கங்கையின் மஹிமை.

(க) அப்பொழுது அந்த பகீரதன் கங்கையால் பின் தொடரப்பட்டவனும் சமுத்திரத்தை யடைந்து எங்கே சகரன் புதல்வர் சாம்பலாக்கப்பட்டாரோ அந்தப் பாதாளத்தில் சென்றான்.

(உ) இராமா! பிறகு கங்கையினுடைய ஜலத்தினால் சாம்பலானது நனைக்கப்பட்டதும் எல்லா வுலகங்கட்கும் நாதனான பிரமன் அரசனை நோக்கி, வருமாறு கூறலாயினார்.

(ங) புருஷசிங்கமே! மகாத்துமாவான சகரனுடைய அறுபதினாயிரம் குமாரர்கள் கரையேற்றப் பெற்றனர்; அமரரென்னுமாறு விண்ணிற் புக்கனர்.

(ச) அரசே! உலகில் சமுத்திர நீர் தங்கியிருக்கும் காலம் வரையில் சகரனுடைய பிள்ளைகள் விண்ணவரென மேலுலகிற் றங்குவர்.

(ரு) இந்த கங்கையும் உனது மூன்னாள் ஆவாள். மற்றும் உலகில் உன்னால் செய்யப்பட்ட பெயரால் (பாகீரதி யென்று) பிரசித்தி யடைந்து இருப்பாள்.

(சு) அரசே! தேவருலகிற் பிறந்த கங்கை திரிபதகா என்றும், பாகீரதி யென்றும் பிரசித்தமடைவாள். மூன்று வழிகளில் பெருகி யோடுபவள் அதனால் 'திரிபதகா' என்று கருதப்படுவாள்.

(எ) மனிதர்களுக்கு அதிபதியான பகீரதா! நீ இச்

கார்ஷ்வ ஸஞ்ஜும் ராஜநு ஷ்ருதிஜ்ஞா ஈதாவாலய ॥ ௭ ॥

வஞ்வஷுகேணஹி தே ராஜம்வேஷ்ட நாதியஸஸா தயா ।
யஜிதுணாம் ஷ்ருவரேணாவி வைதஷஷ்ராவோ ஈதோ
(ஸயஃ ॥ அ ॥

தபெயவாம்ஸர்ஈதா தாத ஜோகேzஷ்ருதிஈதேஜஸா ।
ஜஜ்ஞாம்ஷ்ராயஷுய தாzநேதம் ஷ்ருதிஜ்ஞா நாவவஜிதா ॥

ராஜஷிஷுணா ஜணவதா ஈஹஷிது ஸஈதேஜஸா ।
ஈத்ருஜ்ய தவஸா வைவவ க்ஷத்ரியஈது ஷ்யிதேதவ ॥ ௧0 ॥

ஷீஜேவந ஈஹாஹாஜ தவ விதுராzதி தேஜஸா ।
வாநநுஸ்ஷிதா நேதம் ஜஜ்ஞாம் ஷ்ராயஷுயதாzநவ ॥

ஸா கயா ஸஈதிகாஞா ஷ்ருதிஜ்ஞா வார்ஷஷுஹ ।
ஷ்ராவோஹி வாரஈம் ஜோகே யரஃ வாரஈஸஈதஃ ॥ ௧௧ ॥

யதூ ஜஜ்ஞாவதாரணம் கயாக்ருத ஈஸிதஈ ।
அதேநவ லவாது ஷ்ராவோ யஈஷஸ்யாயதநம் ஈஹக ॥

ஷாவயஸ்வ கஈதாநம் நரோதஈ ஸஷோவிதே ।
ஸஜிஜேவார்ஷஶ்ருஷ் ஸர்விஃவர்ணஹஜோஹவ ॥

ஷிதாஈஹாநாம் ஸவேஷுஷாம் கார்ஷ்வ ஸஞ்ஜுகிர்யாழ ।
ஷ்யூஷீ தைzஷ்டி ஜஜிஷ்யாதி ஷ்யம்ஜோகம் ஜஷ்யதாம்நயா ॥

நதியில் முன்னோர் யாவருக்கும் தர்ப்பணஞ் செய். மன்னா! உன் பிரதிக்ஞையை நிறைவேற்றிவிடு.

(அ) அரசே! உனக்கு முன்னோரும், மிக்க புகழுடனும் அறத்தை நாடியவருள் முதன்மையருமான அந்தச் சகரனாலும் அப்பொழுது மனத்தினில் விருப்பம் அடைய முடியவில்லை.

(கூ) அப்பா! அவ்வாறே உலகில் ஒப்பற்றவலியுடையோனும் கங்கையை இவ்வுலகிற்குக் கொண்டுவரக் கோரினவனுமான அம்சுமான் தன் பிரதிக்ஞையை நிறைவேற்றவில்லை.

(கo-கக) பெரும் பாக்கியசாலியான புண்ணியனே! இராஜரிஷியும் குணங்கள் நிறைந்தவனும், என்னையொத்த தவமுடையவனும், க்ஷத்திரிய தர்மத்தில் இருப்பவனும், மிக்க பராக்கிரமத்தால் கங்கையை இங்கு கொண்டு வருவதற்கு வேண்டிக்கொண்டவனுமான உன்னுடைய தகப்பன் திலீபனால் இது திரும்பவும் எண்ணிப் பார்க்கக்கூட இயலவில்லை.

(கஉ) ஆடவரேறே! உன்னால் அந்தப் பிரதிக்ஞை நன்றாய் நிறைவேற்றப்பட்டது. உலகிற் சிறந்ததும் நன்கு கொண்டாடப்பட்டதுமான புகழடைந்தாய்.

(கங) எதிரிகளை யடக்குபவனே! உன்னால் கங்கையையிவ்வுலகுக்கு கொண்டுவந்ததென்ற யாதொன்று செய்யப்பட்டதோ அதனால் நீ அறத்தினை நன்கு நிலைநாட்டியவனாகிறாய்.

(கச) மனிதர்களில் மேன்மையுடையவனே! நீ எப்பொழுதும் நீராடற்குரிய கங்கை நீரில் ஸ்நானஞ் செய். ஆண் சிங்கமே! நீ சுத்தனாயும் புண்ணியத்தின் பலனையுடையவனாகவும் ஆவாய்.

(கரு) மன்னா! மூதாதைகள் யாவருக்கும் தர்ப்பணத்தைச் செய். உனக்கு சுபமுண்டாகட்டும். என் உலகிற்குச் செல்லுகிறேன். நீயும் போகலாம்.

𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌦𑍇𑌵𑌃 𑌸 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌡𑌰𑍀𑌕𑌵𑌿𑌲𑍋𑌚𑌨𑌃 ।
𑌯𑌥𑌾 𑌗𑌤𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌦𑍍 𑌦𑍇𑌵𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌯𑌶𑌾𑌃 ॥ ௧௬ ॥

𑌅𑌮𑍍𑌬𑌰𑍀𑌷𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌰𑌾𑌜𑌰𑍍𑌷𑌿𑌃 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌦𑍍𑌭𑌿𑌰𑍁𑌦𑍀𑌰𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌯𑌥𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑌂 𑌸𑌾𑌗𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌯𑌶𑌾𑌃 ॥
𑌕𑍃𑌤𑍋𑌦𑌕𑌸𑍍𑌤𑌤𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀𑌮𑌿𑌮𑌾𑌮𑍍 ।
𑌸𑌤𑍍𑌯𑌵𑌾𑌦𑍀 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮𑌿𑌷𑍍𑌠𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌶𑌾𑌸 𑌹 ॥

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌨𑍃𑌪𑌸𑌾𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌘𑌵 ।
𑌨𑌷𑍍𑌟𑍇𑌽𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌲𑍍𑌮𑌷𑍇 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌃 𑌬𑌹𑍁𑌧𑌾 𑌵𑌿𑌗𑌤𑌜𑍍𑌵𑌰𑌃 ॥ ௧௯
𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌤𑍇𑌨 𑌰𑌾𑌮 𑌗𑌙𑍍𑌗𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌰𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌭𑌾𑌵𑌿𑌤𑌾 𑌮𑌯𑌾 ।
𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌹𑍃𑌦𑌯𑍇 𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌕𑌾𑌲𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌵𑌤𑍍𑌸
(𑌤𑍇 ॥ ௨௦ ॥

𑌯𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌶𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌯𑌾𑌰𑍍𑌷𑍍𑌯𑌂 𑌚𑌾𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌶𑍃𑌗𑍍𑌧𑌿𑌮𑌤𑍀𑌵 𑌚 ।
𑌯𑌶𑍍𑌶𑍍𑌰𑌾𑌵𑌯𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑍇𑌷𑍍𑌵𑌤𑌥𑍇𑌷𑍁 𑌚 ॥ ௨௧ ॥
𑌪𑍍𑌰𑍀𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌪𑌿𑌤𑌰𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌦𑍈𑌵𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌚 ।

𑌉𑌦𑌾𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌯𑌾 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌗𑌙𑍍𑌗𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌶𑍁𑌭𑌮𑍍 ॥ ௨௨ ॥
𑌯𑌶𑍍𑌶𑍍𑌰𑍃𑌣𑍋𑌤𑌿 𑌚 𑌕𑌾𑌲𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌕𑌾𑌮𑌾𑌨𑌵𑌾𑌪𑍍𑌨𑍁𑌯𑌾𑌤𑍍 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌾𑌪𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌲𑍋𑌕𑍇𑌽𑌧𑌿𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

(௧௬) என்று இவ்வாறு கூறி மிக்க கீர்த்தியுடையவரும் தேவர்களுக்கு ஈசனும் உலகம் யாவைக்கும் நாயகனுமான பிரமன் எவ்வாறு வந்தாரோ அவ்வாறே சுரர் நாட்டை நோக்கிச் சென்றார்.

(௧௭-௧௮) இரகு வமிசத்தில் மேன்மை வாய்ந்த இராமா! ராஜரிஷியும், புகழ் மிக்க படைத்தவனும் அரசனுமான பகிரதனும் தாயனுகிச் சகரனது பிள்ளைகளுக்கு முறைமையில் விதிப்படி சிறந்த ஜலதர்ப்பணம் செய்தான். தர்ப்பணஞ் செய்து முடித்தவனாக தன் நகரில் நுழைந்தான் தன்னரசையும் ஆண்டான்.

(௧௯) இராமா! ஜநங்கள் அவனை அரசனாக அடைந்து மிக்க சந்தோஷமடைந்தனர்; துக்கம் நீங்கிப் பொருள் நிறம்பியவராய் தங்கள் துன்ப மொழிந்தனராயினர்.

(௨௦) இராமா! என்னால் கங்கையினுடைய இந்தக் கதையானது, உனக்குச் சொல்லப்பட்டது. நன்மையை யடைவாய். உனக்கு மங்களம் உண்டாகட்டும். சந்தியா காலம் வந்துவிட்டது. (இனிக் கேட்காதே)

(௨௧-௨௨) பிராமணரிலும், க்ஷத்திரியரிலும், வைசியரிலும் எனை வருணத்தவரிலும் பொருளையும், புகழையும், ஆயுளையும், சந்தானத்தையும், பேரின்பவீட்டையும், அளிக்கவல்ல இக்கதையினைக் கேட்கும்படி செய்பவருக்கு பித்துருக்கள் சந்தோஷ மடைகிறார்கள் தேவர்களும் பிரியப் படுவார்.

(௨௨-௨௬) இராமா! எவனொருவன் ஒரு மனத்தனாய் சுபகரமான இந்தக் கங்கை வானின்றிறங்குதல் என்னும் சரிதத்தைக் கேட்கிறானோ அவன் நல்வினை யாவற்றையும் அடைவான். அவனுடைய பாவங்கள் யாவும் நாசமாகும் அவனது ஆயுளும், புகழும் வளரும்.

நாற்பத்துநாலாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

அத பஞ்சவடீப்ரவேசம்.

விஶ்வாமித்ர பவஸ்ராஙா ராகவ: ஸஹலக்ஷ்மண: ।
விஷயம் பரமம் மத்வா விஶ்வாமித்ர உவாசவீ சு ॥ க ॥
அத்ருஷ்டதிலம் ப்ரஹ்ம கதிதம் பரமம் த்வயா ।
மஜ்ஞாவதரணம் பர்ண்யம் ஸாமரஸ்யாபி வதாரணா॥

தஸ்ய ஸா ஶவஶீஸவஶா ஸஹ ஸளதித்ரணா தசா।
ஜமாச விதயாநஸ்ய விஶ்வாமித்ரகயாம் ஶாஹா ॥ ரு ॥

தத: ப்ரஹாதே விமலே விஶ்வாமித்ரம் உவாசாஙிதி ।
உவாச ராகவோ வாக்யம் க்ருதாஹ்நிக உபிதம் ॥ சு ॥
மதா ஹமவதீ ராத்ரி: ஶ்ரோதவ்யம் பரமம் ஶ்ருதம் ।
க்ஷணஹதிதேவ நளராத்ரி: ஸம்வ்ருத்தேயம் உஹாதவ:
ஜமம் விதயதஸ்வபும் நிவிஶேந கயாம் தவ ।
தாராவஸிதம் ஶ்ரேஷ்டாம் பர்ண்யாம் த்ரிபதகாம் நதீம்॥
நளரேஷா ஹி ஸர்வா: ஷீணபா ஜஷீணாம் பர்ண்ய
(கபுணாம் ।
ஹமவஜசிஹ ப்ராப்தம் ஜ்ஞாசவா சபிதமாமதா ॥ எ ॥

தஸ்ய தஜ்வநம் ஶ்ருசவா ராகவஸ்ய உஹாத்ந: ।
ஸஞ்தாரம் காரயாமாஸ ஸஷிபுஸம்வ: ஸ ராகவ: ॥

நாற்பத்தைந்தாவது ஸர்க்கம்.

கௌசிகர் விசாலைநகரைப்பற்றி சொல்லுதல்.

(க-உ) இலட்சுமணனுடன் கூடிய இராமன் விசுவாமித்திரருடைய மொழிகளைக் கேட்டு பேராச்சரியம் அடைந்தான். பிறகு விசுவாமித்திரரை நோக்கி, "பிரமனே! உம்மால் ஆச்சரியம் மிக்கதும், மேலானதும், புண்ணியமானதுமான இந்த கங்காவதாரணமும் சமுத்திரத்தை நிறைத்ததும் கூறப்பட்டது." எனக் கூறினான்.

(ங) அப்பொழுது இலட்சுமணனுடன் கூட மங்களகரமான (விசுவாமித்திரரால் சொல்லப்பட்ட) கதையை நினைத்துக்கொண்டிருக்கிற அவனுக்கு இரவு முழுவதும் சென்றது.

(ச-எ) அதற்குள் மாசற்ற விடியற்காலையில் விரோதிகளை யடக்கிவைக்கும் இராமன் காலைக்கடன்களை செய்து முடித்த மகாமுனிவரான விசுவாமித்திரரை நோக்கி, "தவச்செல்வ! சிறப்புற்ற (கங்கை வானின்றிறங்கிய கதை சொல்லப்பட்டதால்) இரவு கழிந்தது. கேட்கத்தகுந்த மேன்மை வாய்ந்தது கேட்கப்பட்டது. உம்முடைய இந்தக்கதை எல்லாவற்றையும் ஒன்று விடாமல் நினைத்துக் கொண்டிருக்கிற எங்களுக்கு இவ்விரவு ஒருகணம்போலக் கழிந்தது. தாங்கள் இங்கு விஜயஞ்செய்திருப்பதை யறிந்து தூயவேலைப்பாடுகளை மேற்கொண்டுள்ள ரிஷிகளது ஓடமானது தன்னுடைய அழகிய அமரும் ஆசனங்களுடன் விரைவில் வந்திருக்கிறது. இப்பொழுது நதிகளிற் சிறந்த புண்ணியமான (திரிபதகா) கங்கையைக் கடப்போம்" எனக் கூறினான்.

(அ) பூஜிக்கத் தகுந்த சுவபாவமுடைய இராமனுடைய அவ்வார்த்தையைக்கேட்டு விசுவாமித்திரர் ரிஷிகணங்களுடனும், இராகவருடனும், அதனைத் தாண்டினார்,

𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌤𑍀𑌰𑌮𑌾𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌸𑌮𑍍𑌪𑍂𑌜𑍍𑌯𑌰𑍍𑌷𑌿𑌗𑌣𑌂 𑌤𑌦𑌾 ।
𑌗𑌙𑍍𑌗𑌾𑌕𑍂𑌲𑍇 𑌨𑌿𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌾𑌂 𑌦𑌦𑍃𑌶𑍁𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍀𑌮𑍍॥

𑌤𑌤𑍋 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌵𑌰𑌸𑍍𑌤𑍂𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌜𑌗𑌾𑌮 𑌸𑌹𑌰𑌾𑌘𑌵𑌃 ।
𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌾𑌂 𑌨𑌗𑌰𑍀𑌂 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌰𑌮𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑍋𑌪𑌮𑌾𑌂 𑌤𑌦𑌾॥

𑌅𑌥 𑌰𑌾𑌮𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌮𑍁𑌨𑌿𑌮𑍍 ।
𑌪𑌪𑍍𑌰𑌚𑍍𑌛 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌰𑍍𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌾𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍀𑌮𑍍॥
𑌕𑌤𑌰𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌵𑌂𑌶𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌮𑍁𑌨𑍇 ।
𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍁𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌾𑌮𑌿 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍇 𑌪𑌰𑌂 𑌕𑍌𑌤𑍂𑌹𑌲𑌂 𑌹𑌿 𑌮𑍇॥

𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌪𑍁𑌙𑍍𑌗𑌵𑌃 ।
𑌆𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑍁𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌮𑌾𑌰𑍇𑌭𑍇 𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌤𑌨𑌮𑍍॥
𑌶𑍍𑌰𑍂𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌰𑌾𑌮 𑌶𑌕𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌥𑌾𑌂 𑌕𑌥𑌯𑌤𑌶𑍍𑌶𑍁𑌭𑌾𑌮𑍍 ।
𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑍇𑌶𑍇 𑌹𑌿 𑌯𑌦𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌦𑌪𑌿 𑌶𑍃𑌣𑍁 𑌰𑌾𑌘𑌵॥ ௧௪
𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌯𑍁𑌗𑍇 𑌰𑌾𑌮 𑌦𑌿𑌤𑍇𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌲𑌾𑌃 ।
𑌅𑌦𑌿𑌤𑍇𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗𑌾 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌵𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌸𑍁𑌧𑌾𑌰𑍍𑌮𑌿𑌕𑌾𑌃॥ ௧௫

𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌨𑌰𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑌾𑌸𑍀𑌨𑍍𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌮𑍍 ।
𑌅𑌮𑌰𑌾 𑌅𑌜𑌰𑌾𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌕𑌥𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮 𑌨𑌿𑌰𑌾𑌮𑌯𑌾𑌃॥ ௧௬

𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌰𑌾𑌮 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑌾𑌸𑍀𑌨𑍍𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌮𑍍 ।
𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑍋𑌦𑌮𑌥𑌨𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌰𑌸𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌵𑍈॥

(௯) வடகரையை யடைந்தபொழுது ரிஷிகணங்களை வணங்கி அவர்கள் கங்கைக்கரையில் இருந்துகொண்டு விசாலியென்னும் நகரத்தைக் கண்டனர்.

(௧௦) பிறகு முனிபுங்கவர் இராமலட்சுமணருடன்கூட சீக்கிரமாக மனதிற்கினியதும் மேன்மையுடையதும் விண்ணவருலகுபோன்றதுமான விசாலி நகருக்குச் சென்றனர்.

(௧௧ ௧௨) பிறகு மிக்க படித்தவனான இராமன் சிறப்புற்ற விசாலியென்னும் நகரைக்கண்டு மகாமுனிவரான விசுவாமித்திரரைப் பார்த்து கைகூப்பியவனாய், "மகாமுனிவரே! விசாலியில் உள்ள அரசவம்சம் எது என்பதைக் கேட்கவிரும்புகிறேன். என்னுடைய ஆவல் அதிகமன்றோ! என மொழிந்தான்.

(௧௩) முனி சிரேஷ்டரான விசுவாமித்திரர் இராமனுடைய அவ்வார்த்தையைக் கேட்டு விசாலி நகரினுடைய பழமையான கதையைக் கூற ஆரம்பித்தார்.

(௧௪) இரகு வம்சத்துதித்த இராமா! இந்திரனுடைய மங்களகரமான கதையைக் கூறுகிறேன் கேட்பாய். இந்த தேசத்தில் எது நடந்ததோ அதனையும் கேள்.

(௧௫) பாக்கியம் மிக்க இராமா! முன்னர் கிருதயுகத்தில் திதியினுடைய பிள்ளைகள் வலி மிக்கவர்கள். அதிதியுடையவரும் பராக்கிரம சாலிகளாகவும் அறத்தி லொழுகுபவராகவும் இருந்தனர்.

(௧௬) புருஷோத்தமா! அதனால் மகாத்துமாக்களாகிய அவர்களும் அதிதியின் புத்திரருக்கும் நாம் எவ்வாறு மரணமின்றியும், மூப்பின்றியும், பிணியின்றியும் இருப்போம்" என எண்ணலாயினர்.

(௧௭) எண்ணமிட்டுக்கொண்டிருக்கிற மகாத்துமாக்களான அவர்களுக்கு, ஓ இராமா! பாற்கடலைக் கடைந்து அங்கிருந்து அமிர்தத்தை யடைவோம் என வெண்ணமுதித்தது.

𑌤𑌤𑍋 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌮𑌥𑌨𑌂 𑌯𑍋𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌚 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌕𑌿𑌮𑍍 ।
𑌮𑌨𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌦𑌰𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌮𑌨𑍍𑌥𑍁𑌰𑌮𑌿𑌤𑍌𑌜𑌸𑌃 ॥ ௧௮ ॥
𑌅𑌥 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌯𑍋𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑌰𑍍𑌪𑌶𑌿𑌰𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌚 ।
𑌵𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌤𑌿𑌵𑌿𑌷𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌦𑌦𑌂𑌶𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶𑌨𑍈𑌃 𑌶𑌿𑌲𑌾𑌃 ॥ ௧௯ ॥
𑌅𑌥 𑌤𑍀𑌵𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌵𑍇𑌗𑍇𑌨 𑌕𑌾𑌲𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌸𑌦𑍃𑌶𑌂 𑌵𑌿𑌷𑌮𑍍 ।
𑌉𑌤𑍍𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍𑌨𑌗𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌹𑌾𑌲𑌾𑌹𑌲𑌮𑌿𑌤𑍀𑌰𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ ௨௦ ॥

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌤𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌵𑌿𑌷𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌨𑌾 ।
𑌶𑌰𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌜𑌗𑍍𑌮𑍁𑌃 𑌹𑌿𑌮𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌮𑌹𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍 ॥ ௨௧ ॥
𑌅𑌥 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌶𑌙𑍍𑌕𑌰𑌂 𑌶𑌰𑌣𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌨𑌃 ।
𑌜𑌗𑍍𑌮𑍁𑌃 𑌪𑌶𑍁𑌪𑌤𑌿𑌂 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹𑌿 𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹𑍀𑌤𑌿 𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑍁
[𑌵𑍁𑌃 ॥ ௨௨ ॥

(𑌏𑌵𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑌤𑍋 𑌦𑍇𑌵𑍈𑌃 𑌦𑍇𑌵𑌦𑍇𑌵𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌃 ॥
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑍁𑌰𑌾𑌸𑍀𑌤𑍍𑌤𑌤𑍋𑌽𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵 𑌶𑌙𑍍𑌖𑌚𑌕𑍍𑌰𑌧𑌰𑍋 𑌹𑌰𑌿𑌃 ॥
𑌉𑌵𑌾𑌚𑍇𑌦𑌂 𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌶𑍂𑌲𑌧𑌰𑌂 𑌹𑌰𑌿𑌃 ।
𑌦𑍈𑌵𑌤𑍈𑌰𑍍𑌮𑌥𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍇 𑌤𑍁 𑌯𑌤𑍍𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌪𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥
𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌦𑍀𑌯𑌂 𑌸𑍁𑌰𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌣𑌾𑌮𑌗𑍍𑌰𑌜𑍋𑌽𑌸𑌿 𑌯𑌤𑍍 ।
𑌅𑌗𑍍𑌰𑌪𑍂𑌜𑌾𑌮𑌿𑌮𑌾𑌂 𑌮𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌗𑍃𑌹𑌾𑌣𑍇𑌦𑌂 𑌵𑌿𑌷𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋 ॥
𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌚 𑌸𑍁𑌰𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌧𑍀𑌯𑌤 ।)

(கஅ-மு-உ0) ஓ புருடச்ரேஷ்டனே கேளாய்! வாஸுகி என்னும் பாம்பை சுழற்றும் கயிருக அமைத்து மந்தரமலையை மத்தாக அமைத்து பேராற்றலுடைய தேவாசுரர்கள் வெகுகாலங்கடைந்தனர். வாஸுகி என்போன் பற்களால் கற்களைக்கடித்து விஷங்கக்கினன். பின்னர் பாற்கடலின்கண் முக்கண்ணனின் முப்பொரிச் சுழலுக்கொப்பான ஓர் ஆலகாலமெனப்பெயர்பூண்ட விஷப்பொரி வெளிப்பட்டது.

(உக-உஉ) தேவர்களும் அசுரர்களும் பொரியைக் கண்டு நடுநடுங்கி பசுநாதனை நோக்கி ஓ சங்கரா! ஓ மஹேசா! ஒருத்திரா! ஓ பரம்பொருளே! காப்பாற்றியருளும் காப்பாற்றி யருளும். விஷப்பொரித் துன்பமுற்ற யாம் உங்களை சரணமடைந்தோமென துதித்தனர்.

(பிறகு தேவர்களால் உலகநாதனும், தேவேந்திரனுக்கும் தேவனுமான ஈசன் இவ்வாறு வேண்டப்பட்டபொழுது அங்கேயே சங்கு சக்கரத்துடன் விஷ்ணு தோன்றினர். விஷ்ணு புன் சி ரி ப் பு க் கொ ண் டு சூலங்கைக் கொண்ட ஈசனை; "தேவர்களுள் மேம்பட்டவனே! தாங்கள் தேவர்களுக்குள் முன் பிறந்தவராயிற்றே அதனாலேயே தேவர்களால் (பாற்கடல்) கடையப்பட்டபொழுது எது முதலில் உண்டாயதோ அது உம்முடையதன்றே. ஈசனே! இதனை முதற் பூசனையாக வெண்ணி இவ்விஷத்தை யேற்றுக்கொள்ளும்" எனக் கூறினர். இவ்வாறு கூறிவிட்டு அமரருள் உத்தமனான விஷ்ணு அங்கேயே மறைந்தார்.)

(देवतानां भयाद्दृष्ट्वा इत्यारभ्य वाक्यत्रयं प्रक्षिप्तम् ॥)
देवतानां भयं दृष्ट्वा देवदेवो महेश्वरः ।
हाहाभूतविषं सर्वं संजहारात्मतेजसा ॥
क्रुद्धो विष्णुं वार्ष्णेयं तद्विषं भगवान् हरः ।
संयुगे हि तदा चाय भगवान् परमेश्वरः ॥
ज्ञात्वा स्वकरेणास्त्रं प्राप्य श्रीरामेण वै जितः ।
ततो देवास्सर्वास्सर्वे प्रणम्य स्वयमूर्जितम् ॥
ऊर्ध्वं च तस्य कृत्वा तु ऊर्ध्वं महीधरे जगतः ।
प्रविवेश महाबाहुस्तस्मिन्नुद्यतकर्मणि ॥ ௨௬ ॥
ततस्तु वर्धितं विष्णोः तदा तेजो प्रवर्धितम् ।
सर्वास्सर्वास्तु निश्चेष्टाः बभूवुः क्रोधविह्वलाः ॥
तदा देवास्सगन्धर्वाः तर्षिताः भयविह्वलाः ।
स्वगतिस्सर्वभूतानां विशेषेण शिवात्मकात् ॥
वायुर्यायान् महायोगी निर्विकल्पमहाबलः ।
इति रामस्य महर्षेः कृत्वा परमहासितः ॥
यद्धनुः पृष्ठतः कृत्वा ययौ केदारमालयम् ।
सर्वास्सर्वेषु रामस्य उद्यतायुधसंयुतः ॥
नगाग्र्यं वीक्ष्य रामस्य समाहत्य महायुधः ।
इष्टदेवतानां च देव्या नारायणो हरिः ॥ ௩௧ ॥

अथ पञ्चसहस्रेण ज्येष्ठा नागवराङ्गना ।
उद्धृता पराशरा साध्वी देव सहिता ॥

(உ௩-மு-உசு) தேவர்களுக்குத் தேவனான ஈசனும் உலக நன்மையின் பொருட்டு ஆலகால விஷமனைத்தையும் சிறுபிண்டமாகச்செய்து கையிலெடுத்தனர். அமரரால் பூஜிக்கப்பட்ட சிவனும் விளையாட்டாக அதனை அமிருதமென உட்கொண்டனர். உண்டபின், அதனை நெஞ்சில் நிறுத்தினார்.

(உரு உசுஎ) தேவாசுரர்கள் யாவரும் எருதுக்கொடியோனை வணங்கி முன்போல் மந்தரமலையை நிறுத்தி கடைந்தனர். அம்மந்தர மலையானது பாதாளத்தில் அமர்ந்து நின்றது.

(உஎ-உஅஉ) சுழலாமற் அசைவற்றிருக்கும் அம்மந்திர மலையைக்கண்டு வருந்தி இனிசெய்வதென்னவென்று தோன்றா நின்ற தேவாஸுரர்கள் அனைவரும் ஒருவாறு மனம் தெளிந்து மதுசூதனனை மனதிற்கருதி முறையே சிரசிற் கைகுவித்து நின்று "ஓ மகாயோகபுருடனே! தாங்கள் பிராணிகளனைத்திற்கும் அடையத்தகுந்தவர். அதிலும் விசேஷமாக தேவர்களுக்குத் தாங்களே அடைக்கலம். இம் மந்திரமலையை விரைவில் உயர்த்தக் கடவீ" ரென உறக்கத் துதித்து நின்றனர்.

(உகூ-௩௧) இத் துதிக்கிசைந்த ஹிருஷீகேசன் பெரும் ஆமையுருவம் பூண்டு முதுகில் மலையைத் தாங்கி ஆமையுருவுடன் வளர்ந்தார். மலை தேவாசுரர்களால் ஆக்கிரமிக்கப்படாததாய் மேற்கிளம்பியது. மாதவன் தன் இடபுயத்தால் அம்மலையின் கொடிமுடிகளைப் பிடித்து நின்றனர்.

(௩உ) ஆயிரமாண்டுகளுக்கப்பால் மிக்க அழகு வாய்ந்தவளும் அழகிய துடைகள் உடையவளுமான ஜயேஷ்டை (மூதேவி) என்ற இளம் வயதுடைய ஓர் சிறந்த பெண்மணி பாற்கடற்கண் தோன்றி நின்றனள்.

𑌅𑌭𑌵𑌤𑍍𑌪𑌾𑌰𑌿𑌜𑌾𑌤𑌾𑌖𑍍𑌯𑌃 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌃 ।)
𑌕𑌾𑌮𑌧𑍁𑌕𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾 [illegible]॥

𑌅𑌥 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌆𑌯𑍁𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑌮𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍 ।
𑌉𑌦𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑍍𑌸𑍁𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌸𑌦𑌣𑍍𑌡𑌸𑍍𑌸𑌕𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑍁𑌃॥ ௩௪॥
𑌤𑌥𑌾 𑌧𑌨𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌰𑍍𑌨𑌾𑌮 𑌅𑌪𑍍𑌸𑌰𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍁𑌵𑌰𑍍𑌚𑌸𑌃 ।

𑌅𑌪𑍍𑌸𑍁 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌥𑌨𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌰𑌸𑌾𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌵𑌰𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃॥ ௩௫॥
𑌉𑌤𑍍𑌪𑍇𑌤𑍁𑌰𑍍𑌮𑌨𑍁𑌜𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌪𑍍𑌸𑌰𑌸𑍋𑌽𑌭𑌵𑌨𑍍 ।

𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌃𑌕𑍋𑌟𑍍𑌯𑍋 𑌭𑌵𑌨𑍍 𑌤𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌅𑌪𑍍𑌸𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌸𑍁𑌵
(𑌰𑍍𑌚𑌸𑌾𑌮𑍍॥
𑌅𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑍇𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌕𑌾𑌕𑍁𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥 𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌚𑌾𑌰𑌿𑌕𑌾𑌃॥

𑌨 𑌤𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌮 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌤𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌦𑌾𑌨𑌵𑌾𑌃 ॥
𑌅𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌤𑍇𑌨 𑌸𑌾𑌧𑌾𑌰𑌣𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌾𑌃॥
𑌵𑌰𑍁𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌤𑌃 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌾𑌰𑍁𑌣𑍀 𑌰𑌘𑍁𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨 ॥
𑌉𑌤𑍍𑌪𑌪𑌾𑌤 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗𑌾 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌮𑌾𑌣𑌾 𑌪𑌰𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌮𑍍 ।

𑌦𑌿𑌤𑍇𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌨 𑌤𑌾𑌂 𑌰𑌾𑌮 𑌜𑌗𑍃𑌹𑍁𑌰𑍍𑌵𑌰𑍁𑌣𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌾𑌮𑍍॥
𑌅𑌦𑌿𑌤𑍇𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑌥𑌾 𑌰𑌾𑌮 𑌜𑌗𑍃𑌹𑍁𑌸𑍍𑌤𑌾𑌮𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍 ।

𑌅𑌸𑍁𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌦𑍈𑌤𑍇𑌯𑌾𑌃 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨𑌾𑌦𑌿𑌤𑍇𑌸𑍍𑌸𑍁
(𑌤𑌾𑌃॥ ௪௦।
𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌦𑌿𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚𑌾𑌸𑌨𑍍 𑌵𑌾𑌰𑍁𑌣𑍀𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑌾𑌤𑍍𑌸𑍁
(𑌰𑌾𑌃॥

(௩௩) பின்னர் தேவேந்திரனுக்காக அளவற்ற எல்லா பலனையும் அளிக்கக் கோரி ஓர் பாரிஜாதம் என்ற மரமும், காமதேனு என்னும் பசுவும், நான்கு தந்தங்களுடைய பெரும் யானையும் தோன்றின.

(௩௪) பிறகு ஆயிர வருஷங்கள் ஆனதும் முதலில் தண்டுடனும் கமண்டலுவுடனும் கூடிய தன்வந்தரியெனப் பெயர்கொண்டவரும்; நல்லெழில் படைத்த அப்சர ஸ்திரிகளும் உண்டாயினர்.

(௩௫) மனிதர்களுள் மேன்மையுடைய இராமா! ஜலத்தில் கடைவதாலேயே ரஸம் வெளிவந்தது. அதனின்று நல்லணங்குகள் வெளிவந்தனர். அதனால் அவர்கள் அப்ஸரஸுக்கள் ஆயினர்.

(௩௬) காகுத்தா! அவர்கள் நல்ல ஒளியுடைய ஆறு கோடி அப்ஸரஸுக்கள் ஆயினர். அவர்களுக்குப் பணிப்பெண்கள் கணக்கற்றவர்.

(௩௭) தேவர்களும், அரக்கர்களும் யாவரும் அவர்களை மணம் முடித்துக்கொள்ளவில்லை. அப்படி மணம் முடிக்காததால் அந்த அப்ஸரஸுக்கள் எல்லாரும் பரத்தையர் என மதிக்கப்பட்டனர்.

(௩௮) இராமா! அதன்பிறகு சமுத்திரத்திற்கு மகளும் மிக்க பாக்கியசாலியுமான வாருணி யென்பவள் மணவினையைத் தேடுபவளாய் வெளிவந்தாள்.

(௩௯) வீரனான இராமா! வருணன் மகளான அவளை அதிதியினுடைய பிள்ளைகள் குற்றமற்றவளாக மணந்துகொண்டனர்.

(௪௦) அதனால் திதியின் பிள்ளைகள் அஸுரர் ஆயினர். அதனாலேயே அதிதியின் பிள்ளைகள் சுரர் ஆயினர். தேவர்கள் வாருணியை மணந்ததால் மகிழ்ச்சி கொண்டவராகவும் மிக்க சந்தோஷமடைந்தவராகவும் ஆயினர்.

𑌕𑍦𑌚 𑌪𑌾𑌦𑍁𑌕𑌾𑌗𑍍𑌗𑍇 - 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌶𑌾𑌰𑍀𑌂𑌶𑌦𑍍𑌧𑌮𑌃

𑌉𑌦𑌿𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌵𑌾𑌹𑌯𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌮𑌣𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌕𑌲𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌹𑍃 ॥
𑌉𑌤𑍍𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍𑌨𑍍𑌯𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠 𑌸𑌾𑌮𑍇𑌦𑍇𑌵𑌃 𑌤𑌦𑍇𑌦𑍇𑌵 𑌚 ।
𑌤𑌾𑌰𑍍𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌰𑌾𑌜𑌾𑌯 𑌕𑌲𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌹𑌂 𑌕𑍇𑌶𑌵𑌾𑌯 𑌚 ॥𑍪𑍨॥

𑌯𑌦𑍍𑌵𑌞𑍍𑌚𑍀 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌜𑌾𑌃 𑌪𑌾𑌦𑌾𑌕𑌰𑌕𑍍𑌷𑌣𑌤𑌤𑍍𑌵𑌰𑌃 ।
𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌰𑍍𑌯𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑍇𑌯𑌾𑌰𑌾𑌮 𑌤𑌥𑌾𑌸𑌾𑌯𑌾𑌰𑌣𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌤𑌃 ॥𑍪𑍩॥

𑌅𑌥𑌦𑍇𑌵𑌾𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌕𑍇𑌷𑌾𑌹𑌯𑌞𑍍𑌜𑍀𑌸𑌵𑌾𑌰𑌿𑌯𑌿𑌷𑍁 ।
𑌤𑌦𑍇𑌤𑌾𑌞𑍍𑌚𑍇𑌷𑍁𑌣 𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌪𑍇𑌤𑍍𑌵𑌞𑌾𑌕𑌮𑌲𑌾𑌪𑌾 ॥ 𑍪𑍪॥
𑌅𑌤𑍀𑌵𑌰𑌕𑍍𑌰𑌪𑌸𑌂𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍇𑌵𑌯𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌿𑌤𑌾 ।
𑌸𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑌾𑌰𑌣𑌪𑍍𑌰𑌣𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞 𑌸𑌵𑍍𑌯𑌮𑍍𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌲𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾 ॥
𑌮𑌕𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌨𑌸𑌨𑍍𑌨𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤 𑌤𑌮𑍍𑌮𑌪𑍍𑌰𑌪𑍍𑌯𑌜𑌾 ।
𑌤𑌤𑍍𑌕𑌾𑌲𑌕𑌸𑍍𑌕𑌾𑌶𑌾 𑌮𑌕𑍍𑌕𑌾𑌹𑌾𑌰𑌣𑌹𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑌾 ॥ 𑍪𑍫॥
𑌪𑌤𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑍁𑌜𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌵𑍀 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾 𑌪𑌰𑌾𑌙𑍍𑌗𑌨𑌾 ।
𑌸𑌾𑌪𑌦𑍇𑌵𑍀 𑌤𑌦𑌤𑌾𑌤𑍍𑌵𑌞𑌾 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑍀𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑌪𑍍𑌰𑌜𑌿𑌤𑌾 ॥
𑌸𑌾𑌪𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑌦𑍍𑌮𑌾𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌯𑍌 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌯𑌮𑌂𑌹𑌰𑌃 ।

𑌅𑌷𑍍𑌟𑍀𑌵𑌂𑌶𑍍𑌰𑍇𑌕𑍍𑌤𑌿𑌷𑍍𑌟𑍇𑌦𑍇𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌤𑌦𑍇𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯 ॥ 𑍪𑍬॥

(சக-சஉ) குதிரைகளுள் மேன்மையான உச்சைச்ரவ மென்ற ஓர் குதிரையும் இரத்தினங்களுள் மேன்மையான கௌஸ்துபமணி என்ற இரத்தினமும் ஸாமதேவனும் தோன்றின. அவைகளுள் தேவேந்திரன் குதிரையையும், கேசவன் கௌஸ்துபமணியையும் கைப்பற்றினார்.

(சங) தந்வந்தரி யென்போன் மிக்க ஒளிவாய்ந்து உலகங்களை இரக்ஷிக்கக் கருதி ஆயுர்வேத மூர்த்தியென விளங்கினன்.

(சச-சஎ) வெகுகாலங்களுக் கப்பால் செந்தாமரை மலைகளை இருப்பிடமென கருதியவளும், அணிகலன்களைத் தையுமுடைய அவயவமுடையவளும், இளம்பருவம் வாய்ந்தவளும், ஆபரணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட மேனி உடையோளும், ஸாமுத்திரிகா சாஸ்திரத்தில் கூறியுள்ள இலக்ஷணம் பொருந்தியவளும், சிரசிற் கிரீடம் தோள்வளைகள் பூண்டவளும், அடிதலமளவும் நீண்ட தலைமயிர் உடையோளும், உருக்கிய பொன்போன்ற சிறந்த திருமேனி வாய்ந்தவளும், முத்து ஆபரணம் பூண்டவளும், நான்கு புயமுடையவளும், தேவதைகளில் மேம்பட்டவளும், தாமரை மலரைக் கைப்பற்றியவளும், முக உல்லாசத்தில் சந்திரனெனச் சிறந்த முகமுடையவளும், எல்லா உலகங்களாலும் வரலக்ஷ்மியென பூஜிக்கப்படுபவளுமான பத்மாச்ரீ: (தங்கை இலக்குமி) யென பேரும் பெயரும் பூண்டு காணலுற்றாள். பின்னர் உடனே அந்த இலக்ஷ்மியானவள் தன்னை ஆளும் நாதனை (புருடனை) கருதி நாபியில் (தொப்புள்) தாமரைக் கொடியையுடைய மகாபுருடனான மகாவிஷ்ணுவின் மார்பை அடைந்து ஸுகமாய் போகித்து வசித்து நின்றனள்.

(சஅ) பின்னர் பரமசிவனை நோக்கி அஷ்டமி சந்திரனும், அவ்வாறே யாவற்றுக்கும் மேலான அமிருதமும் வெளிவந்தது.

𑌅𑌥 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍃𑌤𑍇𑌨𑌾𑌥 𑌮𑌹𑌾𑌨𑌾𑌸𑍀𑌚𑍍𑌚 𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑌯𑌃 ।
𑌅𑌪𑌿 𑌤𑍇𑌷𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑍇𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌨𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌤𑍁 ॥

𑌮𑌨𑌕𑌸𑍍𑌤𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌯𑌾𑌗𑌮𑍇𑌨 𑌸𑌪𑍇𑌯𑌮𑌹𑍍𑌯𑌸𑍂𑌰𑌾 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍇𑌸𑌮
𑌸𑍍𑌤𑌮 । 𑌯𑍂𑌜𑌗𑍈𑌰𑌸𑍀𑌨𑌮𑌨𑌾𑌪𑌾𑌰𑌂 𑌵𑍀𑌰𑌸𑍇𑌤𑍍𑌰𑌮𑍇𑌷𑌾𑌕𑍍𑌯
𑌨𑍇𑌗𑌮𑌨𑌯 ॥ ௫௦॥

𑌯𑌥𑌾𑌕𑍍𑌷𑌯𑌂 𑌗𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌥𑌾𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌰𑍍𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ।
𑌅𑌗𑍍𑌨𑌂 𑌤𑌂 𑌸𑍇𑌨𑌾𑌜𑌮𑌰𑌣𑌂 𑌕𑌾𑌯𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌸𑍋𑌮𑌿𑌤𑍀𑌯 ॥

𑌯𑍇 𑌗𑌤𑌾𑌭𑌿𑌗𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌂 𑌸𑌕𑍍𑌷𑌯𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌷𑍍𑌠𑌿𑌨𑌃 ।
𑌸𑌂𑌵𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌯𑌜𑍍𑌞𑍇 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌨𑌾𑌤𑍍𑌰𑌹𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌨𑌾 ॥

𑌅𑌪𑌿 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑌦𑌾𑌵𑍀𑌰𑌾𑌃 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑍇𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌜𑌿𑌗𑍀𑌷𑌵𑌃 ।
𑌤𑌪𑌸𑍍𑌤𑍇𑌪𑌿𑌰𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌯𑌜𑍍𑌞𑍇 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑍋 𑌮𑌹𑍍𑌰
[𑌷𑍍𑌯॥

𑌨𑌿𑌮𑍍𑌨𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑍇𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌨𑍍𑌤𑌪𑌃 ।
𑌶𑌶𑌾𑌸𑍁𑌰𑌾𑌦𑌿𑌤𑍇𑌰𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌸𑌂𑌹𑌾𑌰𑌤𑍁 𑌸𑌪𑌾𑌰
[𑌣𑌾𑌨𑍍॥ ௫௪॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑌿𑌵𑌵𑌾𑌯𑍁𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇-𑌪𑌞𑍍𑌚𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃॥

𑌅𑌥 𑌷𑌟𑍍𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃.

𑌮𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌦𑌿𑌤𑌿𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌦𑍁𑌃𑌖𑌿
𑌤𑌾 । 𑌗𑌾𑌰𑍍𑌹𑌂 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑌾 𑌰𑌾𑌮 𑌸𑌤𑍍𑌕𑌾𑌰 𑌦𑌿𑌤𑌿𑌦𑌂𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌃॥ ௧॥
𑌮𑌤𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹𑌿𑌸𑌗𑌪𑌾 𑌸𑍍𑌤𑌵𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍈𑌰𑍍𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌭𑌿𑌃।
𑌶𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾𑌰𑍍𑌤𑍍𑌰 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑌤𑍇𑌜𑌮𑌤𑌿॥ ௨॥

(௪௯) இராமா! அதன்பிறகு அவ்வமிர்தம் காரணமாக வமிசங்கள் மிக்க அழிந்தன. அதனால் அதிதியினுடைய பிள்ளைகள் திதியுடைய பிள்ளைகளைக் கொன்றனர்.

(௫௦) வீரனே! அசுரர்கள் யாவரும் அரக்கருடன் கூட ஒன்றாகச் சேர்ந்தனர். மூன்று உலகத்தவரையும் மயக்கச் செய்வதும் மிக்க பயங்கரமுமான யுத்தம் நேர்ந்தது.

(௫௧) யாவும் அழிந்தபொழுது அந்நாராயண மூர்த்தி மயக்குவிக்கும் மாயையை யடைந்து உடனே அமிர்தத்தை எடுத்துப் போயினர்.

(௫௨) அப்பொழுது சிலர் நாசமின்றிய புருஷோத்தமரான விஷ்ணுவைக் குறித்து வேண்டி எதிர் சென்றனர்; அவர்கள் (தைத்தியர்கள்) உலகநாதனான விஷ்ணுவினால் பொடியாக்கப்பட்டனர்.

(௫௩) அசுரர்களுக்கும் தேவர்களுக்கும் உண்டான மிக்க பயங்கரமான யுத்தத்தில் வீரர்களான அதிதியின் பிள்ளைகள் திதியினுடைய பிள்ளைகளைக் கொன்றனர்.

(௫௪) இந்திரன் திதி தேவியினுடைய பிள்ளைகளைக் கொன்று அரசையுமடைந்து சந்தோஷ மடைந்தவனாய் ரிஷிக்கூட்டங்களுடனும் சாரணர்களுடனும் கூடிய உலகங்களை ஆண்டுவந்தான்.

நாற்பத்தைந்தாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

நாற்பத்தாறுவது ஸர்க்கம்.

திதி தேவியின் நம்பிக்கை.

(௧-௩) இராமா! திதியினுடைய பிள்ளைகள் கொல்லப்பட்டதும் அவள் துன்பம் மிக்க அடைந்தவளாய் தனது கணவரும், மரீசியின் புதல்வருமான காசியப ரிஷியை நோக்கி, "பகவானே! உம்முடைய வலிமிக்க புதல்வர்களால் கொல்லப்பட்ட பிள்ளைகளுடையவளாயினேன். இந்திரனைக் கொல்லக்கூடிய நெடுந் தவத்தினால் வலிமிக்க புதல்வனை

ஸாஹ்யம் தவஸூர்ஷ்யாமி வாக்யம் மே ஶ்ரு ஸமாஹிதம் |
(வருவஞம் ஹமெஷ்வாவஸம் ஷ்யீ த்ரிஜ்யம் வஸஷஸ்ர்ரநிஜ)
ஸ்ருத்வா ஸா ஸக்யஹஞாஸம் ஸஹ ஹர்ஜ்ஜா தா ஹஹருஸி ||

தவஸ்யாஷ்டிவநம் ஶ்ருஸமா ஹாரிவ: கார்யவக்ஷ்ஹா |
ஆத்ரவாவ ஹஹாதேஜா: ஷித்ரிம் வாஹஷஜ்ஜவிதாழ || ௬ ||
ஹஹவம் ஹவதர ஹத்ரம் தே ஶ்ரமி ஹூவ தவொாயதே |
ஜநயிஷ்யஸி வாத்ரும் ஸம் ஸக்யஹஞாஸஹாஹவெ || ௫ ||
வஷிணெயுவஷஹவஹஹெஷ்ய தாஶமியஹிஹவிஷ்யஸி |
வாத்ரும்மெத்ரொாக்யஹதஹாஸம் ஹத்வஸம் ஜநயிஷ்யஸி ||

ஹஹவஹக்ஷ ஹஹாதேஜா: வாணிநா வஸ ஹஹஜஹதாழ |
ஹஹஶ்ருஹ்ய ததவ்ஷ்ஷீ த்ரக்ஷஹஸ தவவெஸயள || ௭ ||

மதே தவிந்நஸஹெஷ்ஷ ஷித்ர: வாஹஹஷிஹதா |
கஶ்ஷ்வந ஹாஸாத்ய தவவெக்ஷவெ ஸஹாஹஹணழ || ௮ ||

தவஷ்ஹஸ்யாம் ஹி கஹவஹஜ்யாம் வசிவயஹாம் வகாஸஹ |
ஸஹஷ்யாஷெஷ்ஹா நஸஹெஷ்ஷ வஸயா ஸஹண ஸஸம்வஹா ||

ஸஷ்டிம் கஶாநுகாஷ்ஷ ஹவ: ஹநும் ஹஹிநும் தமெஹவஷ |
நிவெஷயஜ் ஸஹஷ்யாஷெஷ்ஹா ய த்வாந்ய ஹஹிகாஹஷிதழ ||

விரும்புகிறேன். அவ்வாறு விரும்புகிற நான் தவத்தை மேற்கொள்ளுகிறேன். நீர் எனக்கு உலகிற்கு நாயகனானவனும் இந்திரனைக் கொல்லுபவனுமான பிள்ளையை கொடுத்தற்குரியராகிறீர். சம்மதிக்க வேண்டும்" என்றிரைஞ்சினள்.

(சு-கூ) அவளுடைய அவ்வேண்டுகோளைக் கேட்டபொழுது பிரபாவம் மிகுந்தவரும் மரீசி மகரிஷியின் பிள்ளையுமான காசியபர் துக்கம் மிக்கவடைந்த திதியைப் பார்த்து, "அப்படியே யாகட்டும். தவத்தை தனமாகக் கொண்டவளே! உனக்கு நலம் பயக்கட்டும். பரிசுத்தமானவளாவாய். நீ அமரில் இந்திரனைக் கொல்லும் பிள்ளையைப் பிறப்பிப்பாய். நீ தூயவளா யிருப்பாயேயாகில் ஆயிரம் வருஷம் முடிந்ததும் நீ என்னிடத்திலிருந்து மூவ்வுலகையும் புரக்க வல்லவனான புதல்வனைப் பிறப்பிப்பாய்" என வருளினர்.

(எ) இவ்வாறு கூறி மிக்க பிரபாவமுடைய காசியபர் அதிதியை கையினுற்பற்றி தடவிக் கொடுத்தார். பின்னர் 'நலம் பிறக்கட்டும்' எனக் கூறி அவர் தவமியற்றச் சென்றனர்.

(அ) மனித சிரேஷ்டனே! அவர் சென்றதும் திதி பேருவகை கொண்டவளாய் 'குசப்பிலவனம்' என்னும் இடத்தை யடைந்து மிக்க பயங்கரமான தவஞ் செய்தாள்.

(கூ) இராமா! அவள் தவம் புரிகையில் ஆயிரக்கண்ணன் (அவளை யடைந்து) மிகக் குணசம்பன்னனுகி அவளுக்கு ஊழியஞ் செய்தான்.

(கo) தேவர்கோன் நெருப்பையும், தர்ப்பங்களையும், விறகையும், ஜலத்தையும், பழத்தையும், கிழங்கையும் அவ்வாறே வேறு எது விரும்பப்படுமோ அதனையும் அவளுக்கு கொடுத்தான்.

மாத்ருவம்வாஹதௌ நைஶ்வ ஸ்ரூஶாவந்யதௌ ஷ்டிமா ।
ஸக்ருஸ்ஸவேஷு ஷ்காரேஷு க்ஷிதிம் வரிவாரஹ॥ ௧௧॥

அயவஷஸ்ஸஹஸ்ரேஷு த்ரிஶோதௌ ரவர்நதந ।
க்ஷிதி: வாரசைவம்ஸ்ரீதா ஸஹஸ்ராக்ஷ யதாப்ரவீ:॥ ௧௨॥
யாவிதேந ஸர்வரூபேஷு தவ வித்தா சஹாத்நா ।
வரோவஷஸஸஹஸ்ராந்தே தத்தா தீச ஸர்வம்வ்ருதி॥
தவ ஸ்வரூப்யா வஷ்டாணி தஸ வீர்ய வதாம் வர ।
அவபரிஷ்டா நிஹத்ய தே ஹதாரம் த்ரக்ஷ்யஸே தத:॥
தச்ச்ருத்வா தத்ர வர்த்ரு ஸஶாயாஸ்யஜயோத்தர்ஷ ।
தத்ரோ க்ருவிஜயம்வந்த்ர ஸஹஸ்ராக்ஷவிவிஜ்வர:॥

ஜவஶக்த்யா க்ஷிதிஸ்க்ரும் ஞாநேந ஶய்யம் க்ஷிவாகரே ।
நித்யாசவஹ்ருதா தேவீ வாசளக்ருகாசயஶீஷ்ஷ்ய:॥

த்ருஷ்ட்வா தா ஶம்பும் ஸக்ரு: வாசத: க்ருதசத்யஜா: ।
ஸிரஸ்ஸா நே க்ருதள வாசள ஜஹா ஸஹ சர்வேசாசவ॥

தஸ்யா ஸ்ரீரவிவரம் விவேஶவ வர்ரதார: ।
மஹஸ்ம்வ ஸக்ஷ்யா ரசசே விஹேச வரசாத்வாரு॥ ௧௩॥

ஹித்வைசாந ஸ்தித்வா மஹேஶா வஜ்ரேண ஸதவவண்ணா ।
ரவ்ரோச ஸம்ஸ்வரம் ரசா தத்தா க்ஷிதிரவர்யத॥

(கக) இந்திரன் உடம்பு பிடிப்பதாலும் அவ்வாறே அவள் களைப்பை நீக்குவதாலும், எல்லாக் காலங்களிலும் திதிக்குப் பணிவிடை செய்தான்.

(கஉ-கரு) இராமா! அதன்பிறகு ஆயிரம் வருஷத்திற்கு பத்துக் குறைந்தது. அதற்குள் திதி மிக்க களிகொண்டு ஆயிரக்கண்ணனை நோக்கி, "தேவர்களுள் நாயகனே! உன் பிதாவாகிய காசியபர் என்னால் வேண்டப்பட்டு ஆயிர வருஷங்கள் முடிவில் எனக்கு ஒரு பிள்ளையைப் பெறும் வரனளித்தார். பராக்கிரமசாலிகளுள் முதன்மை வாய்ந்தவனே! தவமியற்றும் எனக்குப் பத்து வருஷங்கள் பாக்கியிருக்கின்றன. உனக்குச் சுகமுண்டாகட்டும். அதற்குமேல் நீ சகோதரனைக் காண்பாய். பிள்ளாய்! வெற்றியினாக்கமுடைய அம்மகனை உனக்காக அடைகிறேன். பிள்ளாய் வருத்தம் நீங்கி மூவுலகையும் வென்று அவனுடன் அனுபவிப்பாய்" எனக் கூறி முடித்தாள்.

(கசு) இராணியான திதியும் இந்திரனைக் குறித்து மேற்கூறியபடி சொல்லிவிட்டு பிறகு சூரியன் உச்சியில் வந்ததும் தலைமாடு கால்மாடாகப் படுத்து தூக்கத்தால் மெய்மறந்தவளாயினள்.

(கஎ) இந்திரன் சுத்தமில்லாதவளும் கால்மாட்டில் தலையை வைத்துக்கொண்டும் உள்ள அவள் தலைப்பக்கத்தில் பாதங்களுடன் படுத்திருப்பதைக் கண்டு மகிழ்ந்து புன்சிரிப்புக்கொண்டான்.

(கஅ) இராமா! தைரியம் மிகுந்த இந்திரன் அவளுடைய உடலில் நுழைந்தான். கருவை ஏழாகப் பிளந்தான்.

(ககூ) இராமா! அதற்குள் நூறு கட்டுக்களுடைய வஜ்ஜிரத்தினால் வெட்டப்பட்ட கருவு நல்ல குரலுடன் கதறிற்று. அதற்குள் திதியும் அறிந்துகொண்டாள்.

𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌾𑌤𑍍 𑌕𑌥𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁 ।
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 𑌶𑌿𑌵𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌶𑌰𑍍𑌵𑌶𑍍𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌸𑌨𑌾𑌤𑌨𑌃 ॥ ௨௪॥

𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌤𑍁𑌵𑍀𑌤 ।
𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍 𑌤𑌤 𑌉𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌮𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑍇 ॥
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞 𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑍋 𑌤𑌿𑌥𑌿𑌂 𑌸𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌾𑌨𑍍𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ।
𑌅𑌶𑍍𑌵𑌮𑍇𑌧𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌾𑌜𑌪𑍇𑌯𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌤𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌾𑌤𑍍 𑌶𑌾𑌶𑍍𑌵𑌤𑌮𑍍 ।
𑌅𑌶𑍍𑌵𑌮𑍇𑌧𑌂 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥ ௨௫॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌾𑌯𑍁𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌷𑌡𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌅𑌥 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌵𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

𑌸𑌪𑍍𑌤𑌾𑌰𑍍𑌚𑌕𑍃𑌤𑍇 𑌮𑌹𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌷𑍍𑌠𑌿𑌨𑌾 ।
𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌧𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌬𑍍𑌰𑍁
𑌵𑍀𑌤𑌃 ॥ ௧॥

𑌶𑍍𑌰𑌾𑌵𑌣𑌾𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌹𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌂 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌾𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌤𑌃 ।
𑌨𑌾𑌵𑌰𑌾𑌯𑍋𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍇𑌵𑌸 𑌤𑌵𑌾𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌰𑍁𑌣𑍋𑌽𑌭𑌵𑌤𑍍 ॥

𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌕𑌤𑌰𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌂 𑌚 𑌮𑌹𑌾 𑌵𑌿𑌵𑌯𑍁𑌯𑍇 ।
𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌪𑍍𑌤 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑍇 ॥ ௩॥

𑌵𑌾𑌤𑌵𑌶𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌵𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌤𑌿𑌵𑌿 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌕 ।
𑌶𑌾𑌰𑍍𑌧𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌾𑌃 𑌤𑌿𑌵𑍃𑌶𑍍𑌚𑌾 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌃 ॥ ௪॥

(உ0) இந்திரன் கருவை நோக்கி, 'மாருத' அழாதே, 'அழாதே' என்று சொன்னான். மிக்க பராக்கிரமமுள்ள இந்திரன் அழுதுகொண்டிருக்கிறவனைக்கூட வெட்டினான்.

(உக) திதி "கொல்லக்கூடாது, கொல்லக்கூடாது" எனக் கூறினாள். அதற்குள் இந்திரன் தாயின் வார்த்தையை மதித்து வெளிவந்தான்.

(உஉ-உ௩) வஜ்ஜிரத்துடன் கூடிய இந்திரன் கைகூப்பியவனாய் திதியை நோக்கி, "அம்மா! சுத்தமின்றி பாதங்களில் தலை வைத்துக்கொண்டவராய்த் தூங்கினீர். ஆகவே சமயம் வாய்த்தது. சண்டையில் இந்திரனைக் கொல்லுபவனை ஏழாக வெட்டினேன் தாயே! நான் செய்த வேலையைப் பொறுத்தருள வேண்டும்" எனக் கூறினான்.

நாற்பத்தாறுவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

நாற்பத்தேழாவது ஸர்க்கம்.

ஸுமதி மன்னவன்.

(க) குழந்தை ஏழாகச் செய்யப்பட்டதும் திதி தேவி மிகுந்த துக்கமடைந்து இரக்கத்துடன் எதிர்க்க வியலாத ஆயிரங் கண்ணனை நோக்கி வருமாறு கூறலுற்றாள்:

(உ) வலாசுரனைக் கொன்றவனே! அமரர் கோவே! இக்குழவி என்னுடைய தப்பினால் ஏழாக வீணாக்கப்பட்டது. இவ்விஷயத்தில் உன்னுடைய பிசகு ஒன்றும் இல்லை.

(௩) குழந்தை வீணானது. அதன் விஷயத்தில் ஒரு நலத்தைச் செய்ய இச்சிக்கிறேன். ஏழான இவை மருத்துக்களைக் காப்பவைகளாக ஆகட்டும்.

(ச) பிள்ளாய்! என்னுடைய குழந்தைகள் எழுவரும் மருத்துக்கள் எனப் பெயர்பெற்று உத்தமமான உருவத்துடன் வாயுக் கூட்டங்களுக்கு தேவதைகளாக விண்ணில் உலாவிக்கொண்டிருக்கட்டும்.

ப்ரஹ்மலோகம் சரத்வேக இந்த்ரலோகம் ததாபர: |
திவி வாயுரிதி க்யாதஸ் த்ருதீயோபி மஹாயஶா:|| ௫||

சத்வாரஸ்து ஸுரஶ்ரேஷ்ட திஶோவை தவஶாஸநாத்|
ஸஞ்சரிஷ்யந்தி பத்ரம் தே தேவபூதா மமாத்மஜா:|| ௬||
த்வத்க்ருதேநைவ நாம்நா வை மாருதா இதி விஶ்ருதா:|

தஸ்யாஸ்தத்வசநம் ஶ்ருத்வா ஸஹஸ்ராக்ஷ: புரந்தர:||
உவாச ப்ராஞ்ஜலிர்வாக்யம் திதிம் பலநிஷூதந:|
ஸர்வமேதத்யதோக்தம் தே பவிஷ்யதி ந ஸம்ஶய:|| ௮||
விசரிஷ்யந்தி பத்ரம் தே தேவபூதாஸ்தவாத்மஜா:|

ஏவம் தௌ நிஶ்சயம் க்ருத்வா க்ருதார்தாவிதி நஶ்ஶ்ருதம்||
ஏஷ தேஶஸ்ஸ காகுத்ஸ்த மஹேந்த்ராத்யுஷித: புரா|

திதிம் யத்ர தபஸ்ஸித்தாமேவம் பரிசசார ஸ:|| ௰||
இக்ஷ்வாகோஸ்து நரவ்யாக்ர புத்ர: பரமதார்மிக:|

அலம்புஷாயாமுத்பந்நோ விஶால இதி விஶ்ருத:|| ௧௧||
தேந சாஸீதிஹ ஸ்தாநே விஶாலேதி புரீ க்ருதா|

விஶாலஸ்ய ஸுதோ ராம ஹேமசந்த்ரோ மஹாபல:||
ஸுசந்த்ர இதி விக்யாதோ ஹேமசந்த்ராதநந்தர:|
ஸுசந்த்ரதநயோ ராம தூம்ராஶ்வ இதி விஶ்ருத:|| ௧௨||

(௫) ஒருவன் பிரமனுலகில் திரிந்துகொண்டிருக்கட்டும், அவ்வாறே மற்றொருவன் இந்திரனுலகில், புகழ்மிக்கப் படைத்த மூன்றாவதானவனே 'வாயு' வெனப் பலரால் வழங்கப்பட்டு ஆகாயத்தில் திரியட்டும்.

(௬-௬ ௨) தேவர்களுள் மேலான இந்திரா! என்னுடைய பிள்ளைகள் ஏனை நால்வரும் உனது ஏவலினால் தேவர்களுக்குத் தூதர்களாய் உன்னால் கொடுக்கப்பட்ட பெயருடன் 'மாருதர்' எனப் பிரசித்திபெற்று திக்குகளில் அலைந்துகொண்டிருக்கட்டும். உனக்கு நன்மை யுண்டாகட்டும் என்றார்.

(எ௨-அ௨) அவளுடைய வார்த்தையைக் கேட்டு வலாசுரனைக் கொன்ற ஆயிரங் கண்ணுடைய இந்திரன் கைகூப்பிக்கொண்டு, "இவை யாவும் நீங்கள் கூறியவாறே ஆகட்டும். உமக்கு நலமுண்டாகட்டும். உம் புதல்வர் தேவர்களாகி நடமாடுவர்" என மொழிந்தான்.

(௯௨) இராமா! தாயும் தனயனும் தபோவனத்தில் இவ்வாறு ஏற்பாடு செய்துகொண்டு தம் எண்ணம் நிறைவேறியவராய் மேலுலகுக்குச் சென்றனர்; என நாங்கள் கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம்.

(௧௦௨) காகுத்தா! முன்காலத்தில் எவன் (இந்திரன்) தவத்தினால் சித்தியடைந்த திதியை இவ்வாறு பணிவிடை செய்தானோ அப்பேர்ப்பட்ட அமரர்கோன் வசித்த இடம் இது.

(௧௧௨) ஆண் புலியே! இக்ஷ்வாகு மகாராஜனுக்கோ 'விசாலன்' என்று பிரசித்தமான பிள்ளை அலம்புஸை என்பாளிடம் பிறந்தது. அவனால் இவ்விடத்தில் விசாலையென்ற நகரம் கட்டப்பட்டது.

(௧௨-௧௩) இராமா! விசாலனுடைய பிள்ளை பெருந்திறல் வாய்ந்த ஹேமசந்திரன், அவனுக்குப் பிறகு சுசந்திரன் என்று வழங்கப்படும் ஒருவன் உண்டானான். இராமா! சுசந்திரன் பிள்ளை தூமிராச்வன் எனப் பெயர் பெற்றவன்,

[illegible] - [illegible]

यदि [illegible] सृञ्जयः समाहित ।

सृञ्जयस्य सुत श्रीमान् [illegible] प्रतापवान् ।
[illegible] [illegible] ।

[illegible] महातेजाः [illegible] प्रतापवान् ।
[illegible] [illegible] विश्रुतः ।

तस्य [illegible] महातेजा [illegible] ।
[illegible] । [illegible]
[illegible] श्रीमान् [illegible] ।
[illegible] ।

[illegible] ।
[illegible] ।

[illegible] महातेजाः [illegible] ।
[illegible] ।

[illegible] ।
[illegible] ।
[illegible] ।

(கக௯) தூம்ராச்வனுடைய பிள்ளையோ ஸ்ருஞ்சயன் ஆனான்.

(கச௯) ஸ்ருஞ்ஜயனுடைய பிள்ளை பராக்கிரமசாலியும் ஐசுவரிய சம்பன்னனுமான சகதேவன் என்பவன். சகதேவனுடைய பிள்ளை அறத்தின் மிக்க குசாச்வன்.

(கரு௯) குசாச்வனுக்கு மிக்க காந்தியுடைய பராக்கிரமசாலியான ஸோமதத்தன் பிறந்தான். ஸோமதத்தனுக்குப் பிள்ளையாக ககுத்தனெனப் பெயர் வழங்கும் ஒருவன் இருந்தான்.

(கசு-கஎ௯) ககுத்தனுடைய பிள்ளையும், பராக்கிரமம் மிகுந்தவனும், தேவர்களுக்குச் சமமமான பெயர் படைத்தவனும், வெலற்கரியனுமான சுமதி யென்பான் இப்பொழுது இந்நகரில் வாசஞ் செய்து வருகிறான். விசாலை நகரின் மன்னர் யாவரும் இக்ஷ்வாகுவினுடைய அநுக்கிரகத்தினால் நீண்ட ஆயுளுடையவராகவும் தைரியம் மிகுந்தவராகவும் பராக்கிரமசாலிகளாகவும் நல்லறத்தி லொழுகுபவராகவும் இருந்தனர்.

(கஅ௯) புருஷோத்தமா! இராமா! நாம் இங்கு இவ்விரவு சுகமாக வசிப்போம். நாளைக்காலையில் ஐகக மகாராஜனைக் காண்பதற்குரியவராகிறோம் என்றார்.

(கக௯) அரசர்களுளுத்தமனும் அதிக பராக்கிரமசாலியும் பெருங் கீர்த்தி யுடையவனுமான சுமதியும் விசுவாமித்திரர் வந்ததாகக் கேள்விப்பட்டு எதிர் சென்றழைத்தான்.

(உ0-உக௯) தன் புரோகிதர்களுடனும் பந்துக்களுடனும் கூடிக்கொண்டு வந்தனே வழிபாடுகள் மிக்கச் செய்து கைகூப்பியவனாய்க் க்ஷேமத்தை விசாரித்துப் பின் விசுவாமித்திரரை நோக்கி, “மாமுனிவரே! என்னுடைய தேசத்தை யடைந்து நான் காணுமாறு வந்தது என்பாக்கி

𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍋 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌧𑌨𑍍𑌯𑌤𑌰𑍋 𑌮𑌯𑌾 ।

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌬𑌾𑌲𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌿𑌂𑌶𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

𑌅𑌥 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌿𑌂𑌶𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍁 𑌕𑍁𑌶𑌲𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌪𑌰𑌸𑌮𑌾𑌗𑌮𑍇 ।
𑌕𑌥𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌸𑍁𑌮𑌤𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌜𑌹𑌾𑌰 𑌮𑌹𑌾𑌮𑍁𑌨𑌿𑌮𑍍 ॥
𑌇𑌮𑍌 𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑍌 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌪𑌰𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑍌 ।
𑌗𑌜𑌸𑌿𑌂𑌹𑌗𑌤𑍀 𑌵𑍀𑌰𑍌 𑌶𑌾𑌰𑍍𑌦𑍂𑌲𑌵𑍃𑌷𑌭𑍋𑌪𑌮𑍌 ॥ ௨॥
𑌪𑌦𑍍𑌮𑌪𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌾𑌕𑍍𑌷𑍌 𑌖𑌡𑍍𑌗𑌤𑍂𑌣𑍀𑌧𑌨𑍁𑌰𑍍𑌧𑌰𑍌 ।
𑌅𑌶𑍍𑌵𑌿𑌨𑌾𑌵𑌿𑌵 𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌸𑌮𑍁𑌪𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌯𑍌𑌵𑌨𑍌 ॥ ௩॥
𑌯𑌦𑍃𑌚𑍍𑌛𑌯𑍈𑌵 𑌗𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍌 𑌦𑍇𑌵𑌲𑍋𑌕𑌾𑌦𑌿𑌵𑌾𑌮𑌰𑍌 ।
𑌕𑌥𑌂 𑌪𑌦𑍍𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌹 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍌 𑌕𑌿𑌮𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾 𑌮𑍁𑌨𑍇 ॥ ௪॥
𑌭𑍂𑌷𑌯𑌨𑍍𑌤𑌾𑌵𑌿𑌮𑌂 𑌦𑍇𑌶𑌂 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌵𑌾𑌮𑍍𑌬𑌰𑌮𑍍 ।
𑌪𑌰𑌸𑍍𑌪𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌦𑍃𑌶𑍌 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑍇𑌙𑍍𑌗𑌿𑌤𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑍈𑌃 ॥ ௫॥
𑌕𑌿𑌮𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌚 𑌨𑌰𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑍌 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍌 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑌮𑍇 𑌪𑌥𑌿 ।
𑌵𑌰𑌾𑌯𑍁𑌧𑌧𑌰𑍌 𑌵𑍀𑌰𑍌 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍁𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌾𑌮𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑌃 ॥ ௬॥

𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌯𑌥𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌨𑍍𑌯𑌵𑍇𑌦𑌯𑌤𑍍 ।
𑌅𑌯𑍋𑌧𑍍𑌯𑌾𑌧𑌿𑌪𑌤𑍇𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍌 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌦𑌶𑌰𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌹 ॥
𑌋𑌷𑍇𑌰𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌘𑌾𑌤𑌨𑌂 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌨𑌾𑌂 ।

யமே. நான் அநுக்கிரக மடைந்தவனாகிறேன். என்னைப் போல பாக்கியசாலி யொருவனுமில்லை" எனக் கூறினான்

நாற்பத்தேழாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்றி.

நாற்பத்தெட்டாவது ஸர்க்கம்.

இந்திரனும், அகல்யையும்.

(௧-௬) ஒருவர்க்கொருவர் கலந்து சுமதி க்ஷேமத்தை விசாரித்துப் பேசி முடித்ததும், விசுவாமித்திரரை நோக்கி, "முனிவரே! நலம் உண்டாகட்டும்! அமரரை யொத்த வலிவாய்ந்தவரும்; யானைபோலும் சிங்கம்போலும் நடையுடையவரும்; பராக்கிரமசாலிகளும்; புலிபோன்றும் எருதுபோன்றும் தோளுடையவரும்; தாமரையிதழ்போன்று விரிந்த கண்ணுடையவரும்; கத்தியும் அம்பறுத்தூணியும் வில்லும் தாங்கியவரும்; அழகில் அசுவினிதேவர்கள் போன்றவரும்; அருகிலேயே இளமைப்பருவம் அடையவேண்டியவரும்; விரும்பியே விண்ணின்றுலகை யடைந்த வானவர்போன்றவருமான இந்தப் பையன்கள் இருவரும் எவ்வாறு காலால் நடந்து இங்கு வந்தனர்? எதற்காக அல்லது எவருக்காக வந்தனர்? தங்கள் அவயவங்களாலும் குறிப்பினாலும் நடத்தையாலும் இருவரும் ஒத்தவர்களாய் ஆகாயத்தை சூரிய சந்திரர் அணிபெறச் செய்தல்போல இக்காட்டை அலங்கரித்து நிற்கின்றனர். முனிசிரேஷ்டரே! உத்தமமான ஆயுதங்கள் தரித்த இவ்விருவீரரும் எதற்காக புகுதற்கரிய இவ்வழியில் வந்தனர். உள்ளது உள்ளபடிக் கேட்க விரும்புகிறேன்" என வேண்டினான்.

(எ-அ) சுமதியினுடைய வார்த்தையைக் கேட்டு முனிவர் ராம லக்ஷ்மணர்கள் அயோத்திமன்னனான தசரதனுடைய குமாரர்கள் என்னுடைய யாகம் நடைபெறுவதற்காக வந்தவர்கள். என்றும் சித்தாச்சிரமத்தில் தங்கியதை

𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑌂 𑌚 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌧𑌂 𑌤𑌥𑌾 ॥ ௮॥
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌵𑌚𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌪𑌰𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑌿𑌤𑌃 ।
𑌅𑌤𑌿𑌥𑍀 𑌪𑌰𑌮𑍌 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍌 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍌 𑌦𑌶𑌰𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍌 ॥
𑌪𑍂𑌜𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌵𑌤𑍍 𑌸𑌤𑍍𑌕𑌾𑌰𑌾𑌰𑍍𑌹𑍌 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌲𑍌 ।

𑌤𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌸𑌤𑍍𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌸𑍁𑌮𑌤𑍇𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌘𑌵𑍌 ॥
𑌉𑌷𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌨𑌿𑌶𑌾𑌮𑍇𑌕𑌾𑌂 𑌜𑌗𑍍𑌮𑌤𑍁𑌰𑍍𑌮𑌿𑌥𑌿𑌲𑌾𑌂 𑌤𑌤𑌃 ।
𑌤𑌾𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌮𑍁𑌨𑌯𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌜𑌨𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌰𑍀𑌂 𑌶𑍁𑌭𑌾𑌮𑍍 ॥
𑌸𑌾𑌧𑍁 𑌸𑌾𑌧𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 𑌶𑌂𑌸𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌮𑌿𑌥𑌿𑌲𑌾𑌂 𑌸𑌮𑌪𑍂𑌜𑌯𑌨𑍍 ।
𑌮𑌿𑌥𑌿𑌲𑍋𑌪𑌵𑌨𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌆𑌶𑍍𑌰𑌮𑌂 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌘𑌵𑌃 ॥ ௧௨॥
𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌜𑌨𑌂 𑌰𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌪𑍍𑌰𑌚𑍍𑌛 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌪𑍁𑌙𑍍𑌗𑌵𑌮𑍍 ।
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌸𑌙𑍍𑌕𑌾𑌶𑌂 𑌕𑌿𑌂 𑌨𑍍𑌵𑌿𑌦𑌂 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ ௧௩॥
𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍁𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌾𑌮𑌿 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍 𑌕𑌸𑍍𑌯𑌾𑌯𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵 𑌆𑌶𑍍𑌰𑌮𑌃 ॥

𑌤𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌰𑌾𑌘𑌵𑍇𑌣𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌵𑌿𑌶𑌾𑌰𑌦𑌃 ॥
𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍁𑌵𑌾𑌚 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍇𑌜𑌾𑌃 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃 ।
𑌹𑌨𑍍𑌤 𑌤𑍇 𑌕𑌥𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌶𑍃𑌣𑍁 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌰𑌾𑌘𑌵 ॥ ௧௫॥
𑌯𑌸𑍍𑌯𑍈𑌤𑌦𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌪𑌦𑌂 𑌶𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌕𑍋𑌪𑌾𑌨𑍍𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 ।

𑌗𑍌𑌤𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌰𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌮𑌾𑌸𑍀𑌨𑍍𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ॥
𑌆𑌶𑍍𑌰𑌮𑍋 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌸𑌙𑍍𑌕𑌾𑌶𑌃 𑌸𑍁𑌰𑍈𑌰𑌪𑌿 𑌸𑍁𑌪𑍂𑌜𑌿𑌤𑌃 ॥

யும், அவ்வாறே அரக்கர்களைக்கொன்றதையும், மிதிலைக்குப் போவதையும் நடந்தவாறே கூறினர்.

(௬-௯) விசுவாமித்திரருடைய மொழியைக் கேட்ட அரசன் பேருவகைகொண்டவனாய் மரியாதை செய்தற்குரியவரும், வலிமிக்கவரும், வந்தடைந்தவரும் விருந்தாளிகள் இருவருமான தசரதனுடைய பிள்ளைகளை விதிப்படி பூசித்தனன்.

(௧0) அதற்குள் இராம லட்சுமணர்கள் பெரும் பூசனையை யடைந்து அங்கே ஓரிரவு தங்கிப் பிறகு மிதிலையை நோக்கிப் போவதாயினர்.

(௧௧) முனிவர் யாவரும் மங்களகரமான ஜநகனுடைய மிதிலை நகரைக்கண்டு "நல்லது; நல்லது" என்று புகழ்ந்தவராய் கொண்டாடினர்.

(௧௨-௧௩) இராகவன் மிதிலையைச் சூழ்ந்த காட்டில் பழையதும் மனிதாற்றதும் வெற்றிடமாயதும், மனதிற்கினியதுமான ஆசிரமம் ஒன்றைக் கண்டு முனி சிரேஷ்டரை நோக்கி, பகவானே! ஒளி மிக்கதும், ஆச்சிரமம் போன்றதும் ஆனால் முனிவரில்லாததுமான இது என்ன? இந்த ஆச்சிரமம் முன்னாள் யாருடையது என்பதைக் கேட்க விரும்புகிறேன்" எனக் கேட்டான்.

(௧௪-௧௫) இராகவனால் வினவப்பட்டு பேசுவதில் வல்ல பெரும் பிரபாவமுடைய மகாமுனி விசுவாமித்திரர் "இராமா! இந்த ஆசிரமம் எவருடையது என்பதையும் அந்த மகாத்துமாவின் கோபத்தினால் இந்திரன் சபிக்கப்பட்டதையும்பற்றி உனக்கு நடந்தபடிகூறுகிறேன் கேட்பாய்." என்று வருமாறு பதிலுரைத்தார்.

(௧௬) புருஷ சிரேஷ்டா! முற்காலத்தில் மகாத்துமாவான கௌதமருடைய இந்த ஆசிரமம் மேலானதாக விளங்கிக்கொண்டு தேவர்களாலும் நன்கு பூஜிக்கப்பட்டதாய் இருந்தது.

ஸ்கூஉ ஸாருகாண்டே - அஷ்டாசத்வாரிம்ஶஸ்ஸர்க:.

ஸஸ்வனம் தவ ஶ்ருதிஷ ஜஹாஸ்யாஸ ஹிதஜ்வலா॥ கஎ॥
வஷ்யுபெளெரா நசெநகாம்ஸ்ஸ ராஜவாதுஜமாயஶ: ।
(கூஷிம்ஶ்வி ஜீவவெலராஜ தசெதா ஜகுரம் மசெதஜநஎ ॥)
தஸ்யாஞரம் விஜிசவாதர ஸஹஸ்ராக்ஷ ஶ்ரீவதி: ॥
ஜநிவெஷயரோஉஹாஸ்ய ஜிஜம் வவநஜப்ரவீச: ।
ஜதாகாரும் வ்ருதீக்ஷசெ நாமிநீ: ஸாஸஜா ஹிதெ ॥
ஸம்மஜம் கவஹஜிஷ்ஜி கயாஸஹ ஸாஜய்யசெஜ ।
ஜநீவெஷம் ஸஹஸ்ராக்ஷம் விஜ்ஞாய ரவாநஜந ॥ உ௦॥
ஜிம்வகாரா ஜநெஜயா செவராஜகாதசெஹ்ரூாச: ।
அயாப்ரவீச்ஸாரசெஸ்ரேஷ்டம் க்ருதாயெநாஞர்ஜநா॥
க்ருஜாயெராஹிஸாரசெஸ்ரேஷ்ட மஜ்ஜமீவ்யதஜ்வ்ருசெஹா ।
ஶ்ருதாநம் ஜாம்வ செவெஶ ஸவஜா ரக்ஷ ஜாநஜ ॥ உஉ॥

ஜஜ்யஷ்ட வ்ருஹவநாக்யவ ஜஹாஸ்யாஜிஜஜப்ரவீச: ।
ஸாரஸ்ரேணிவளிதாஜெஷாஉஷி மஜிஷ்யாஜியமாமதஜ॥
ஸாவம் ஸம்மஜ்யதா தயா நிஸ்ருக்யாஜோடிஜாசஜ வஹி: ।
ஸஸம்ஹஜா தாஜ ராஜ ஶம்கிதெ மஎதஜம்வ்ருதி॥ உச॥

மஎதஜம் ஸதஜஶரய வ்ருவிஶஞம் ஜஹாஜநிஜ।
செவதாநவதாயஷ்ஷம் தஸொஜவரஸஜவிதஜ॥ உடு॥
தீயெஜகவமிஜ்ஜம் தீவ்யஜாந ஜிவாநயஜ ।

(௧௭) பெரும் புகழ்பெற்ற வரசகுமாரா! முற்காலத்தில் அவர் அகலியையுடன் கூடியவராய் அநேக வருஷங்கள் இங்கு தவமியற்றி யிருந்தார்.

(௧அ-௧௯) ஆயிரஞ் செங்கண்ணனான சசீ தேவியின் புருஷன் அவர் இல்லாதிருத்தலை யறிந்து முனிவரின் வேஷங்கொண்டு அகலியையை நோக்கி, "நல்லெழில் வாய்ந்தவளே! போகத்தை விரும்புகிறவர்கள் ருதுகாலத்தை யெதிர்பாரார். நல்லிடையாளே! நான் உன்னுடன் சேருவதற்கு இச்சைப்படுகிறேன்" என மொழிந்தான்.

(௨0) இராமா! கெடுமதியாளும், முனிவரின் கோலங்கொண்ட ஆயிரக்கண்ணனை அறிந்துகொண்டும் அமரர்கோன் என்ற ஆவலினால் அதற்கு இணங்கினாள்.

(௨௧-௨௨) புருஷோத்தமா! பிறகு அவள் தன் எண்ணம் நிறைவேறியவளாய், "பிரபோ, தேவர்களுளுத்தமனே! நான் என் வேலை நிறைவேறியவளானேன். இங்கிருந்து விரைவிற் செல்லும். மானத்தை விரும்பும் தேவர்களுக்கு அரசே! உம்மையும் என்னையும் எக்காலத்திலும் காத்துக்கொள்ளும்" என வேண்டினாள்.

(௨௩) இந்திரனும் சிறுநகை கொண்டு அகலியையை நோக்கி, "நல்லிடையாளே! களிப்புண்டவனானேன். வந்தவாறே செல்லுகிறேன்" எனக் கூறினான்.

(௨௪) இராமா! அவன் இவ்வாறு அவளுடன் மயங்கி யிருந்துவிட்டு உடனே பயத்தினால் கௌதமரிடமாக ஐயமுற்றவனாய் அவசரப்பட்டு ஆசிரமத்திலிருந்து வெளிப்போந்தான்.

(௨௫-௨௬) அப்பொழுதே அங்கு மகாமுனியும், தேவர்களாலும் அசுரர்களாலும் எதிர்க்க வியலாதவரும், தவ வலியுடன் கூடியவரும், புண்ணிய நீரில் ஆடியவரும், நெருப்பைப்போல் ஒளிமிக்கவரும், சமித்து, தர்ப்பை முத

गृहीत्वाऽभयं तत्र सर्वं संनिवार्ज्जवत् ॥ २६ ॥
दृष्टैः सर्वत्र वृक्षैः विष्णवद्भिः नानाविधैः ।
अथ दृष्ट्वा सहस्राक्षं संनिवेशयांसनिः ॥
दर्व्युक्तं वृत्तसारवणैः घोषाश्च वनसंभवैः ।
तेषु एवं सरासाय कृतवान् धर्मयुते ॥ २८ ॥
अकथ्यवृद्धिं यथाश्च विशुद्धं भविष्यति ।

भगवद्गीते नवदर्शिते सर्वतोऽक्षिणा सहस्रकर ॥
चेतन्तः वृक्षिणां सत्रे सहस्राक्षवत्तत्क्ष-
(णाश्च ।

तथा शुद्धा सर्वेशस्त्रं सायुधश्चैव शब्दवान् ॥

तत्र तत्स्व सहस्राणि भवन्ति खं निवत्स्यति ।

वायुभक्षा निराहारा तपस्तीव्रे व्यवसायिनी ॥
अदृश्या सर्वभूता नारदस्येव निवत्स्यति ।
यथा चैत्ररथं चारु रामेदधर्मात्मजः ॥
क्रमिष्यति धर्मपुत्रः तथा चरिता भविष्यति ।
तपस्यति स्त्री धर्मपुत्रे तपसो भविष्यता ॥
तत्कालेन दधार्यास्ता सर्वं वचः धारयिष्यति ।

லிய பிடித்தவரும், முனிவருள் முதன்மையானவருமான கௌதமர் உள்ளே நுழைவதைக் கண்டான்.

(உ௬) தேவர்தம் நாயகன் கண்டு நடுங்கியவனும் வெளுத்த முகத்தனுமானான்.

(உஎ-உஅ) பிறகு நல்லொழுக்கமுடைய கௌதம முனிவர் முனியினுடைய வேஷம் போட்டுக்கொண்டிருக்கிற கெட்ட நடத்தையுடைய இந்திரனை நோக்கிக் கோபத்தால், "கெடுமதியுடையாய்! என்னுடைய உருவத்தை யெடுத்துக்கொண்டு செய்யத்தகாத இதனைச் செய்தவனுகிருய் ஆதலால் நீ ஆண்டன்மை போயினவனுவாய்" எனச் சபித்தார்.

(உ௯) மிக்க கோபமுடையவரும் மிக்க பிரபாவமுடையவருமான கௌதமரால் இவ்வாறு கூறப்பட்ட தேவேந்திரனுடைய ஆண்குறிக ளிரண்டும் அக்கணமே பூமியில் விழுந்தன.

(௩0) அவர் அவ்வாறு இந்திரனைச் சபித்துவிட்டு அகலிகையையும் சபித்தார்.

(௩௧) "நீ இந்த ஆச்சிரமத்திலே அநேக ஆயிர வருஷங்கள் தங்கி யிருப்பாய்."

(௩௨) "இவ்வாச்சிரமத்தில் காற்றையுட்கொண்டு உணவின்றி தவமியற்றுபவளாய் புழுதியிற் படுத்து எல்லா பிராணிகளுக்கும் காணமுடியாதவளாய் வசிப்பாய்.

(௩௩) "எப்பொழுது எதிர்க்க முடியாத தசரதன் புதல்வனான இராமன் பயங்கரமான இக்காட்டிற்கு வருவானே அப்பொழுது சுத்தமாவாய்.

(௩௪) கெட்ட நடத்தையுடையாளே! அவ்விராமனுக்கு விருந்திட்டுபசரித்தலால் உலோபமும் மோகமும் அற்றவளாய் என்னருகில் சேர்ந்து சந்தோஷத்துடன் உனது பண்டைய உருவத்தை யடைவாய், என்றார்.

ஸவஷ்ர்க்ஷா ஶஷாதேஜா: ஶஸதஶோத்ரக்ஷ வாணிணீழ ।
ஜஶஶாஞு ஶஶர்த்ரஜ்ஜ்ஞ ஸிஷவாரணவெஷவிதெ ।
ஷிஶவஷிவரெ ரஶ்ய் தவஷெஷ்டெ ஶஷாதவா: ॥ ௯௫ ॥

இதி ஸ்ரீஶஷ்டாருகாக்ஷ அஷ்டாவகவாரிம்ஶஸ்ஹரம்.

ஸதொநவஞ்சாஶஸ்ஹரம்.

அமெஷ்ட்ர் தத: ஶரெத்ரா ஷெவாநு அந்ஷவர்ஷராஶாநு ।
அஷ்டவீஷ த்ரஷ்டவஷத: ஸிஷஸஜாநு ஸவாரணாநு ॥
ஈர்வர்தா தவஷொ விஷம் ஶஸதஶவர்ஶஷாதந: ।
கெராய ஶர்த்ராத்ர ஷிஶயா ஸர்ரகாயர் திஶம்க்ரதழ ॥ ௨ ॥
அஷெஷ்ரஜஷி க்ரத வெஷ்ட கெராயாதாவதிராக்ரதா ।
ஶாவஶாக்ஷெணுஷதா தவொஜஸ்ராவஸ்ரதம்ஶயா ॥
தஷாத்ஸர்ரவராஷ்வெர் ஸஷிர் ஸஜா ஷ்வாரணா: ।
ஸர்ரஸாஷ்யகரம் ஸவெர் ஸஷெம் கதர்ஶஷர்ய ॥
ஶதக்ரதெரவர்வஃத்ரர்அஃா ஷெவர்ஷாஷிவர்ஷராஶா: ।
ஷித்ரஷெவா நர்வெத்ராஷர்: ஸஷெர்ஷஷஶர்ஷ்
ணெ: ॥ ௩ ॥
(வர்ராவிவாயர்ஶோஷெந ஐஷிவதிம் ஶதக்ரதர்:
யஷர்யிஃா ஶர்நெஸ்ராவாஃ தஷெத்ரவ விஷஷீக்ரத: ॥
இஷாநீம் கர்வ்யெத ஷெவாநு ஷெவராஜஷ வர்ரநுர:)
அயம்ஷெஷ: ஸவ்ரஷண: ஶரெக்ரா ஷ்ருஷ்ரஷண்க்ரத: ।
ஷெஷஸ்ய ஷ்ரஷணஸ ஶ்ரஷ்ருக்ராயாஜஶர்ஷ்யஷ்த ॥

(௩௪-௩௫) பெருந் தவமுடையவரும், பிரபாவம் மிக்க உடையவருமான கௌதமர் கெட்ட நடத்தையுடைய அகலி யையை நோக்கி இவ்வாறு கூறிவிட்டு இந்த ஆசிரமத்தை விட்டுவிட்டு சித்தர்களாலும் சாரணர்களாலும் வணங்கப் பட்ட புண்ணியமான இமயமலையின் உச்சியில் தவஞ் செய் தார்.

நாற்பத்தெட்டாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

நாற்பத்தொன்பதாவது ஸர்க்கம்.

அகல்யை சாபவிமோசனம்.

(௧-௪) அதற்குள் ஆண் தன்மையற்ற இந்திரனும் நடுங்கிய முகமுடையவனாய் அக்கினியை முன்னிட்ட சாரணக் கூட்டங்களுடன் கூடிய தேவர்களை நோக்கி, "மகாத்துமாவான கௌதமருடைய தவத்திற்குத் தடையும், அதனால் அவருடைய கோபமும் உண்டாக்கிய என்னால் இந்த தேவர்களுடைய வேலை செய்யப்பட்டதல்லவா! அவர் கோபத்தினால் நான் ஆண்தன்மை யற்றவனாகச் செய்யப்பட்டவனானேன். அவளும் புருஷனால் விடப்பட்டாள். பெருஞ் சாபமிடப்பட்டதால் அவருடைய தவம் போக்கப்பட்டது. ஆகையால் தேவசிரேஷ்டர் யாவரும் ரிஷிக் கூட்டங்களுடனும் சாரணர்களுடனும் கூடியவராய் தேவர்களுக்கு உதவி புரியும் எனனை ஆண்தன்மை யுள்ளவனாகச் செய்வதற்குரியராகிறீர்" எனக் கேட்டுக்கொண்டான்.

(௫-௭) நூறு யாகங்கள் செய்த இந்திரனுடைய வார்த்தையைக் கேட்ட அக்கினி, தேவர்கள் யாவருடனும் மருத்து கணங்களுடனும் கூட பித்ரு தேவர்களை யடைந்து, "இந்த ஆடு ஆண்குறியுடனிருக்கிறது. இந்திரன் அண்டமின்றி யிருக்கிறான். ஆட்டினுடைய விருஷணங்களை எடுத்து இந்திரனுக்கு விரைவில் கொடுங்கள். ஆண்குறி

[illegible]

[illegible] ।
[illegible] ॥
[[illegible] ।]
[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ராகவ ।
[illegible] ॥ ௧௦॥
[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௧௨॥

[illegible] ।
[illegible]
(ரகு: ॥ ௧௩॥
([illegible])
[illegible] । [illegible]
[illegible] ॥

யின்றி செய்யப்பட்ட ஆடோ அதிக சந்தோஷத்தைக் கொடுக்கும். உம்முடைய சந்தோஷத்திற்காக எந்த மனிதர் கொடுப்பாரோ அவர் அதிகமான சந்தோஷத்தை யடைவர்'' எனச் சொன்னான்.

(அ) அக்கினியினுடைய வார்த்தையைக் கேட்டு வந்திருந்த பித்ரு தேவர்கள் ஆட்டினுடைய விருஷணங்களை அறுத்து இந்திரனிடத்தில் வைத்தனர்.

(கூ) இராமா! அதுமுதற்கொண்டு பித்ரு தேவர்கள் ஆண்குறி யில்லாத ஆடுகளை யாகங்களில் தின்கிறார்கள். ஆண்குறி யுள்ளவைகளை யாகங்களில் கொல்ற பலனைக் கொடுக்கின்றனர்.

(க0) இராகவா! அதுமுதற்கொண்டு மகாத்துமாவான கௌதமரது தவ விசேஷத்தால் இந்திரன் மாத்திரம் ஆட்டின் ஆண்குறியைக் கொண்டவனானான்.

(கக) பிரபாவம் மிகுந்த இராமா! ஆதலால் புண்ணிய காரியமுடைய கௌதமரது ஆசிரமத்திற்கு வா. மிக்க பாக்கியசாலியான தேவர்களைப்போன்ற அழகுவாய்ந்த இந்த அகலியையைக் கடைத்தேற்றுவாய்.'' என்றனர்.

(கஉ) விசுவாமித்திரருடைய மொழியைக் கேட்ட பிறகு இராமன் இலட்சுமணனுடன் கூடியவனாய் விசுவாமித்திரரை முன்னிட்டுக்கொண்டு அந்த ஆசிரமத்திற்குள் நுழைந்தான்.

(கஙு கசூ) அவன் மிக்க பாக்கியசாலியும், தவத்தினால் காந்தி ஒளிர்பவளும் ஜநங்களாலும் தேவர்களாலும் அசுரர்களாலும் அருகில் வந்து காணமுடியாதவளும், பிரமனால் மிக்க முயற்சியால் சிருஷ்டிக்கப்பட்டவளும், சிரேஷ்டமானவளும், மாயையைப்போல் இருப்பவளும், பனியினால் மூடப்பட்ட மேகத்துடன் கூடிய பூர்ணமதி நீரின் மத்தியில்

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ௨௨॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍍𑌕𑌾𑌮𑌿𑌕𑌾𑌖𑍍𑌯𑍇 - 𑌏𑌕𑍋𑌨𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃.

உள்ளது போன்றவளும், எவராலும் அணுக வியலாதவளும், ஒளிர்கின்ற சூரிய வெளிச்சம் போன்றவளுமான அகலிகையைக் கண்டான்.

(கடு) அவள் கௌதமரது மொழியினால் இராமனைக் காண்கிறவரையில் மூவுலகத்தவருக்கும் காண்பதற்கரியவளாய் ஆயினளன்றோ.

(கசு) அவள் சாபத்தினது முடிவை யடைந்து அவர்களது நோக்கிற் கிலக்காயினள்.

(கசுஉ) அதற்குள் இராமலட்சுமணரும் அவளுடைய அடிகளைப்பற்றித் தொழுதனர்.

(கஎ) அவளும் கௌதமருடைய அருள்மொழியை நினைத்துக்கொண்டவளாய் அவர்களை ஏற்றுக்கொண்டனள்.

(கஅ) மிக்க ஜாக்கிரதைகொண்டவளாய் அவருக்கு அடிநீரும், கைந்நீருமளித்து அவ்வாறே அதிதி பூஜையும் செய்தாள். காகுத்தன் சாஸ்திரவிதிப்படியுள்ள காரியத்தினால் அவற்றை ஏற்றுக்கொண்டான்.

(ககூ) தேவர்களது துந்துபி முழக்கங்களுடன் பெரிய பூமாரி பெய்தது. கந்தர்வர்களும் அப்சரஸுக்களும் மிக்க ஆடிப்பாடினர்.

(உO) தேவர்கள் தவவலியால் தூயமேனியளும் கௌதமருடைய வசத்தில் செல்லுபவளுமான அகலிகையை, "நல்லது, நல்லது" என்று பூஜித்தனர்.

(உக) தவம் மிக்கவரும், பிரபாவம் மிக்கவருமான கௌதமரும் அகலிகையுடன் கூடிக்கொண்டு சுகமாக விதிப்படி இராமனைப் பூஜித்துத் தவமியற்றினர்.

(உஉ) இராமனும் மகாமுனியான கௌதமருடைய அருகிலிருந்து உத்தமமான பூஜையை விதிப்படி யடைந்து பிறகு மிதிலைக்குச் சென்றான்.

நாற்பத்தொன்பதாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

𑌅𑌥 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃

𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌂 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌸𑍌𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌿𑌣𑌾 𑌸𑌹।
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌵𑌾𑌟𑌮𑍁𑌪𑌾𑌗𑌮𑌤𑍍 ॥ ௧॥

𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌶𑌾𑌰𑍍𑌦𑍂𑌲𑌮𑍁𑌵𑌾𑌚 𑌸𑌹𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑌃 ।
𑌸𑌾𑌧𑍍𑌵𑍀 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌸𑌮𑍃𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌜𑌨𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ॥ ௨॥

𑌬𑌹𑍂𑌨𑍀𑌹 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌦𑍇𑌶𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍।
𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌧𑍍𑌯𑌯𑌨𑌶𑌾𑌲𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍॥ ௩॥
𑌯𑌜𑍍𑌞𑌵𑌾𑌟𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌶𑌕𑌟𑍀𑌶𑌤𑌸𑌙𑍍𑌕𑍁𑌲𑌾𑌃 ।

𑌦𑍇𑌶𑍋 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌹𑍇 𑌵𑌯𑌮𑍍॥ ௪॥

𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃 ।
𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑌮𑌕𑌰𑍋𑌦𑍍𑌦𑍇𑌶𑍇 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌸𑌲𑌿𑌲𑌾𑌯𑍁𑌤𑍇 ॥ ௫॥

𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌮𑌨𑍁𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸 𑌨𑍃𑌪𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾 ।
𑌶𑌤𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌰𑍋𑌹𑌿𑌤𑌮𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑌿𑌤𑌮𑍍॥ ௬॥
𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍁𑌜𑍍𑌜𑌗𑌾𑌮 𑌸𑌹𑌸𑌾 𑌵𑌿𑌨𑌯𑍇𑌨 𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃।

𑌋𑌤𑍍𑌵𑌿𑌜𑍋𑌪𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌰𑍍𑌘𑍍𑌯𑌮𑌾𑌦𑌾𑌯 𑌸𑌤𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍॥ ௭॥
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇𑌣 𑌦𑌦𑍁𑌰𑍍𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍 ।

ஐம்பதாவது ஸர்க்கம்.

ஜநக மகாராஜன்.

(௧) இராமன், இலட்சுமணருடன் கூட அங்கிருந்து ஈசானிய திசைக்குச் சென்று, விசுவாமித்திரரை முன்னிட்டுக்கொண்டு, யாகசாலையை யடைந்தான்.

(௨) இராமனும் இலட்சுமணனுடன் கூடியவனுய் முனிகளு ளுத்தமனான விசுவாமித்திரரை நோக்கி, வருமாறு கூறலுற்றான். "மகாத்துமாவான ஜநகருடைய யாகத்திலுள்ள சாமான்கள் வெகு ஆச்சரியகாமா யிருக்கின்றன.

(௩ ௩௨) பூசிக்கத்தகுந்த குணமுடையோய்! இவ்விடத்தில் வேதாத்தியயனத்தால் விளங்கும் பல்லாயிர பிராமணர்கள் பற்பல தேசங்களிலிருந்து வந்துளார். முனிகளுடைய இருப்பிடங்களும் பல நூறு வண்டிகளுடன் நிறைந்து காணப்படுகின்றனவே.

(௪) பிராமணரே! எங்கு நாம் தங்கலாகுமோ அவ்விடத்தை ஏற்பாடு செய்யுங்கள்."

(ரு) இராமனுடைய வார்த்தையைக் கேட்ட மகாமுனிவரான விசுவாமித்திரர் நிர்ஜனமானதும் ஜல சௌக்கியமுடையதுமான இடத்தைத் தங்குமிடமாக்கிக் கொண்டார்.

(௬-௬௨) மன்னன் அப்பொழுது விசுவாமித்திரர் வந்தாரெனக் கேள்விப்பட்டு புரைதீர்ந்த புரோகிதரான சதாநந்தரை முன்னிட்டுக்கொண்டு அடக்கத்துடன் கூடியவனுய் விரைவில் எதிர்கொண்டு சென்றான்.

(௭௨) மகாத்துமாக்களான ரித்துவிக்குகளும் விரைவாக அர்க்கியத்தை எடுத்துக்கொண்டு அறநெறியில் மந்திர பூர்வகமாக அதனை விசுவாமித்திரருக்கு அளித்தனர்.

𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯 𑌤𑍁 𑌤𑌾𑌂 𑌪𑍂𑌜𑌾𑌂 𑌜𑌨𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ॥
𑌪𑌪𑍍𑌰𑌚𑍍𑌛 𑌕𑍁𑌶𑌲𑌂 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌨𑌿𑌰𑌾𑌮𑌯𑌮𑍍 ।

𑌸 𑌤𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌮𑍁𑌨𑍀𑌨𑍍 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍋𑌪𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍁𑌰𑍋𑌧𑌸𑌃 ॥ ௧௪॥

𑌯𑌥𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑌂 𑌋𑌷𑌿𑌭𑌿𑌸𑍍𑌤𑍈𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌵𑌤𑍍 ।

𑌅𑌥 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌰𑌭𑌾𑌷𑌤 ॥ ௧௫॥
𑌆𑌸𑌨𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌹𑍈𑌭𑌿𑌰𑍍𑌮𑍁𑌨𑌿𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮𑍈𑌃 ॥

𑌜𑌨𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌚𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌿𑌷𑌸𑌾𑌦 𑌮𑌹𑌾𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃 ॥ ௧௬॥

𑌪𑍁𑌰𑍋𑌧𑌾 𑌋𑌤𑍍𑌵𑌿𑌜𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌸 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌸𑌹𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌃 ।

𑌆𑌸𑌨𑍇𑌷𑍁 𑌯𑌥𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑌮𑍁𑌪𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌃 𑌸𑌮𑌨𑍍𑌤𑌤𑌃 ॥ ௧௭॥
𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌸 𑌨𑍃𑌪𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌮𑌥𑌾𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍 ।

𑌅𑌦𑍍𑌯 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌸𑌮𑍃𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑍍𑌮𑍇 𑌸𑌫𑌲𑌾 𑌦𑍈𑌵𑌤𑍈𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌾 ॥
𑌅𑌦𑍍𑌯 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌫𑌲𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌨𑍍𑌮𑌯𑌾 ।

𑌧𑌨𑍍𑌯𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑍍𑌯𑌨𑍁𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍇 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌪𑍁𑌙𑍍𑌗𑌵 ॥
𑌯𑌜𑍍𑌞𑍋𑌪𑌸𑌦𑌨𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍋𑌽𑌸𑌿 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌹 ।

𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌾𑌹𑌂 𑌤𑍁 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌰𑍍𑌷𑍇 𑌶𑍇𑌷𑌮𑌾𑌹𑍁𑌰𑍍𑌮𑌨𑍀𑌷𑌿𑌣𑌃 ॥
𑌤𑌤𑍋 𑌭𑌾𑌗𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌨𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿 𑌕𑍌𑌶𑌿𑌕 ।

(அ) விசுவாமித்திரரும் மகாத்துமாவான ஜநகருடைய பூஜையை அங்கீகரித்து அரசனது சௌக்கியத்தையும் யாகம் தடையின்றி நடக்கிறதாவென்பதையும்கேட்டார்.

(கூ) அவர் உபாத்தியாயருடனும் ரித்துவிக்குகளுடனும் கூடிய முனிவர்களையும் முறைப்படி க்ஷேமத்தை விசாரித்து பிறகு எல்லாருடனும் சந்தோஷம் உண்டானதுபோலக் கூடியிருந்தனர்.

(க0) அதன் பிறகு மன்னவன் கைகூப்பியவனாய் முனிவருள் முதன்மைபெற்ற விசுவாமித்திரரை நோக்கி, "பகவானே! தாங்கள் இனி முனிசிரேஷ்டர்களுடன் கூட ஆசனத்தமரும்" என வேண்டினான்.

(கக) ஜநகருடைய மொழியைக் கேட்ட மகாமுனிவர் ஆசனத்தமர்ந்தார்.

(கஉ) புரோகிதரான சதாநந்தரும், ரித்துவிக்குகளும், மந்திரிகளும் ஜநக மகாராஜனும் உட்கார்ந்தனர்.

(கங) பிறகு அரசன் நாற்புறமும் ஆசனங்களில் முறைப்படி யமர்ந்தவர்களைக் கண்டு விசுவாமித்திரரை நோக்கி வருமாறு கூறலுற்றான்.

(கச) "என்னுடைய யாகத்தின் சிறப்பு இன்று தேவர்களால் பிரயோசன முள்ளதாகச் செய்யப்பட்டது. இன்று நான் மாகாத்துமியமுள்ள தங்களைக் கண்டதால் யாகத்தின் நலம் உண்டாயிற்று.

(கரு) "முனி சிரேஷ்டரே! அந்தணரே! எனது யாகசாலையை நோக்கி முனிவர்களுடன் கூட தாங்கள் வந்ததால் நான் புண்ணியஞ் செய்தவனாகிறேன்; அனுக்கிரகமடைந்தவனாகிறேன்.

(கசு) "பிரம ரிஷியே! கௌசிகரே! கற்றறிந்தோர் பன்னிரண்டு நாட்களே பாக்கியுள்ளதாகக் கூறுகின்றனர். அதற்குமேல் அவிர்பாகத்தை விரும்புகிற தேவர்களைக் காண்பதற்கு உரியவராகிறீர்" என்று,

𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌶𑌾𑌰𑍍𑌦𑍂𑌲𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌵𑌦𑌨𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾 ।
𑌪𑍁𑌨𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌪𑌪𑍍𑌰𑌚𑍍𑌛 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌤𑍋 𑌨𑍃𑌪𑌃 ॥

𑌇𑌮𑍌 𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑍌 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌪𑌰𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑍌 ॥
𑌗𑌜𑌸𑌿𑌂𑌹𑌗𑌤𑍀 𑌵𑍀𑌰𑍌 𑌶𑌾𑌰𑍍𑌦𑍂𑌲𑌵𑍃𑌷𑌭𑍋𑌪𑌮𑍌 ।
𑌪𑌦𑍍𑌮𑌪𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌾𑌕𑍍𑌷𑍌 𑌖𑌡𑍍𑌗𑌤𑍂𑌣𑍀𑌧𑌨𑍁𑌰𑍍𑌧𑌰𑍌 ॥
𑌅𑌶𑍍𑌵𑌿𑌨𑌾𑌵𑌿𑌵 𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌸𑌮𑍁𑌪𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌯𑍌𑌵𑌨𑍌 ।
𑌯𑌦𑍃𑌚𑍍𑌛𑌯𑍈𑌵 𑌗𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍌 𑌦𑍇𑌵𑌲𑍋𑌕𑌾𑌦𑌿𑌵𑌾𑌮𑌰𑍌 ॥
𑌕𑌥𑌂 𑌪𑌦𑍍𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌹 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍌 𑌕𑌿𑌮𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾 𑌮𑍁𑌨𑍇 ।
𑌵𑌰𑌾𑌯𑍁𑌧𑌧𑌰𑍌 𑌵𑍀𑌰𑍌 𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍌 𑌮𑌹𑌾𑌮𑍁𑌨𑍇 ॥

𑌭𑍂𑌷𑌯𑌨𑍍𑌤𑌾𑌵𑌿𑌮𑌂 𑌦𑍇𑌶𑌂 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌵𑌾𑌮𑍍𑌬𑌰𑌮𑍍 ।
𑌪𑌰𑌸𑍍𑌪𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌦𑍃𑌶𑍌 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑍇𑌙𑍍𑌗𑌿𑌤𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑍈𑌃 ॥
𑌕𑌾𑌕𑌪𑌕𑍍𑌷𑌧𑌰𑍌 𑌵𑍀𑌰𑍌 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍁𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌾𑌮𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑌃 ।

𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌜𑌨𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ॥ ௨௨ ॥
𑌨𑍍𑌯𑌵𑍇𑌦𑌯𑌨𑍍𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑍌 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍌 𑌦𑌶𑌰𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍌 ।
𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑌂 𑌚 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌧𑌂 𑌤𑌥𑌾 ॥ ௨௩ ॥
𑌤𑌚𑍍𑌚𑌾𑌗𑌮𑌨𑌮𑌵𑍍𑌯𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌾𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌮𑍍 ।
𑌅𑌹𑌲𑍍𑌯𑌾𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌗𑍌𑌤𑌮𑍇𑌨 𑌸𑌮𑌾𑌗𑌮𑌮𑍍 ॥
𑌮𑌹𑌾𑌧𑌨𑍁𑌷𑌿 𑌜𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌮𑌾𑌗𑌮𑌨𑌂 𑌤𑌥𑌾 ।
𑌏𑌤𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍇𑌜𑌾 𑌜𑌨𑌕𑌾𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍇 ॥ ௨௪ ॥

(௧௬-௭) அரசன் முனிசிரேஷ்டரை நோக்கி, இவ்வாறு கூறிப் பிறகு சந்தோஷித்த முகத்தனாய் கைகூப்பிக் கொண்டு வணங்கி மறுபடி அவரை நோக்கிக் கேட்டான்.

(௧௭-௨0) முனிவரே! உமக்கு நலம் உண்டாகட்டும். விஷ்ணுவுக்குச் சமானமான பராக்கிரமசாலிகளும், யானை போலும், சிங்கம்போலும் நடையுடையவரும், வீரர்களும், புலிபோலும் எருதுபோலும் தோளுடையவரும், தாமரை யிதழ்போன்று பரந்த கண்களுடையவரும், கத்தியும் அம்பருத்தூணியும், வில்லுந் தரித்தவரும், அழகில் அசுவினீ தேவர்கள் போன்றவரும், இளமை நிறைந்தவரும், விரும்பியே விண்ணினின்று பூமிக்கு வந்த தேவர்கள் போன்றவருமான இக்குமாரரிருவரும் எவ்வாறு கால்களால் நடந்து இங்கு வந்தனர்? எதற்காக அல்லது எவருக்காக வந்தனர்? மகா முனிவரே! உத்தமமான ஆயுதங்கள் தாங்கியவரும், வீருமான இவர்கள் எவருடைய பிள்ளைகள்?

(௨௧-௨௧௨) உடலினது அளவினாலும், குறிகளாலும், நடைகளாலும் இருவரும் ஒத்தவரும், ஜில்பா குடுமியுடையவரும், பராக்கிரமசாலிகளுமான இவர்கள் சூரிய சந்திரர் ஆகாயத்தில் விளங்குவதுபோல இந்நாட்டை அலங்கரித்து நிற்கின்றனர். இவர்களைப்பற்றி விபரமாகக் கேட்க விரும்புகிறேன் என்றான்.

(௨௨) மகாத்துமாவான ஜநகருடைய மொழியைக் கேட்ட விசுவாமித்திரர் அவர்கள் பிரபாவம் மிக்க வுடைய தசரதனுடைய பிள்ளைகள் எனத் தெரிவித்தார்.

(௨௩-௨௫) மாகாத்மியம் மிக்க உள்ள மகா முனிவரான விசுவாமித்திரர். சித்தாச்சிரமத்தில் தங்கியதும் அவ்வாறே அரக்கர்களைக் கொன்றதையும், பயமகன்றதையும், அங்கிருந்து வந்ததையும், விசாலை நகரத்தைக் கண்டதையும், அகலியையைக் கண்டதையும், அவள் கௌதமருடன் சேர்ந்ததையும், பெரிய வில்லைக் காண்பதற்கு வந்ததையும்

𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌰𑌰𑌾𑌮𑌾𑌥 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌬𑌾𑌲𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

𑌅𑌥 𑌏𑌕𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌧𑍀𑌮𑌤𑌃 ।
𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌰𑍋𑌮𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍇𑌜𑌾𑌃 𑌶𑌤𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌤𑌪𑌾𑌃॥
𑌗𑍌𑌤𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍁𑌤𑍋 𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑌸𑍍𑌤𑌪𑌸𑌾 𑌦𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌤𑌪𑍍𑌰𑌭𑌃।
𑌰𑌾𑌮𑌸𑌨𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌪𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌯𑌮𑌾𑌗𑌤𑌃॥ ௨॥

𑌸 𑌤𑍌 𑌨𑌿𑌷𑌣𑍍𑌣𑍌 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌸𑍁𑌖𑌾𑌸𑍀𑌨𑍌 𑌨𑍃
𑌪𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑍌 । 𑌶𑌤𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑍋 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌮𑌥𑌾
𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍॥ ௩॥

𑌅𑌪𑌿 𑌤𑍇 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌶𑌾𑌰𑍍𑌦𑍂𑌲 𑌮𑌮 𑌮𑌾𑌤𑌾 𑌯𑌶𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑍀 ।
𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌤𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌤𑌪𑍋𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌮𑍁𑌪𑌾𑌗𑌤𑌾॥ ௪॥

𑌅𑌪𑌿 𑌰𑌾𑌮𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍇𑌜𑌾 𑌮𑌮 𑌮𑌾𑌤𑌾 𑌯𑌶𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑍀 ।
𑌵𑌨𑍍𑌯𑍈𑌰𑍁𑌪𑌾𑌹𑌰𑌤𑍍 𑌪𑍂𑌜𑌾𑌂 𑌪𑍂𑌜𑌾𑌰𑍍𑌹𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍇
[𑌹𑌿𑌨𑌾𑌂॥ ௫॥

𑌅𑌪𑌿 𑌰𑌾𑌮𑌾𑌯 𑌕𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌤𑌨𑌮𑍍 ।
𑌮𑌮 𑌮𑌾𑌤𑍁𑌰𑍍𑌮𑌹𑌾𑌤𑍇𑌜𑍋 𑌦𑍈𑌵𑍇𑌨 𑌦𑍁𑌰𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌮𑍍॥ ௬॥

𑌅𑌪𑌿 𑌕𑍌𑌶𑌿𑌕 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍇 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌣𑌾 𑌮𑌮 𑌸𑌙𑍍𑌗𑌤𑌾 ।
𑌮𑌮 𑌮𑌾𑌤𑌾 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠 𑌰𑌾𑌮𑌸𑌨𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌦𑌿𑌤𑌃॥ ௭॥

எல்லாவற்றையும் மகாத்துமாவாகிய ஜநகருக்கு அறிவித்து பின் மௌனமாயிருந்தார்.

ஐம்பதாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

ஐம்பத்தோராவது ஸர்க்கம்.

விசுவாமித்திரர்.

(க-உ) புத்திசாலியான விசுவாமித்திருடைய அம்மொழியைக் கேட்ட கௌதமருடைய முதல் மகனும், தவத்தினுல் ஒளி மிக்க விளங்குபவரும், பிரபாவம் மிக்க உடையவரும், பெருந் தவமுடையவருமான சதானந்தர் மயிர்கூச் செறிந்தவராய் இராமனைக் கண்டதனுலேயே ஆச்சரியம் மிக்க அடைந்தார்.

(ங) சதானந்தர் உட்கார்ந்தவரும், சுகமாக அமர்ந்தவருமான மன்னன் புதல்வர்களைப் பார்த்து அதன்மேல் முனி சிரேஷ்டரான விசுவாமித்திரரை நோக்கி, வருமாறு கூறத் தொடங்கினர்.

(ச) முனிவர்களுள் சிங்கம் போன்றவரே! நெடுந் தவமடைந்தவளும், புகழ் படைத்தவளுமான என் தாயார் உம்மால் இராஜ குமாரர்களுக்குக் காட்டப்பட்டனளா?

(ரு) பிரபாவம் மிகுந்தவளும் புகழ்படைத்தவளுமான எனதன்னை, பிராணிகள் யாவராலும் நன்கு மதித்தற்குரிய இராமனைக் காட்டில் கிடைக்கக்கூடியவற்றுல் பூஜை செய்தனளா?

(சு) மகாதேஜஸையுடைய விசுவாமித்திரரே! என்னுடைய தாயாருக்கு தேவனுல் கெடுதலாகச் செய்யப்பட்ட பழைய சங்கதி நடந்தவாறு இராமனுக்குக் கூறப்பட்டதா?

(எ) முனிவர்களுள் மேன்மைவாய்ந்த விசுவாமித்திரரே! உமக்கு நலம் உண்டாகட்டும். என் மாதா இராமனைக் கண்டதிலிருந்து என் தந்தையுடன் சேர்ந்தனளா?

அபி மே குருணா ராம: பூஜித: குஶிகாத்மஜ ।
இஹாகதோ மஹாதேஜா: பூஜாம் ப்ராப்தோ மஹாத்மந: ॥

அபி ஶாந்தேந மநஸா குருர்மே குஶிகாத்மஜ ।
இஹாகதேந ராமேண ப்ரயதேநாபிவாதித: ॥

தச்ச்ருத்வா வசநம் தஸ்ய விஶ்வாமித்ரோ மஹாமுநி: ।
ப்ரத்யுவாச ஶதாநந்தம் வாக்யஜ்ஞோ வாக்யகோவிதம் ॥
நாதிக்ராந்தம் முநிஶ்ரேஷ்ட யத்கர்தவ்யம் க்ருதம் மயா ।
ஸங்கதா முநிநா பத்நீ பார்கவேணேவ ரேணுகா ॥

தச்ச்ருத்வா வசநம் தஸ்ய விஶ்வாமித்ரஸ்ய பாஷிதம் ।
ஶதாநந்தோ மஹாதேஜா ராமம் வசநமப்ரவீத் ॥ ௧௨ ॥

ஸ்வாகதம் தே நரஶ்ரேஷ்ட திஷ்ட்யா ப்ராப்தோऽஸி ராகவ ।
விஶ்வாமித்ரம் புரஸ்க்ருத்ய மஹர்ஷிமபராஜிதம் ॥ ௧௩ ॥
அசிந்த்யகர்மா தபஸா ப்ரஹ்மர்ஷிரதுலப்ரப: ।
விஶ்வாமித்ரோ மஹாதேஜா வேத்ஸ்யேநம் பரமாம் கதிம் ॥

நாஸ்தி தந்யதரோ ராம த்வத்தோऽந்யோ புவி கஶ்சந ।
கோப்தா குஶிகபுத்ரஸ்தே யேந தப்தம் மஹத்தப: ॥ ௧௫ ॥

ஶ்ரூயதாம் சாபிதாஸ்யாமி கௌஶிகஸ்ய மஹாத்மந: ।
யதாபலம் யதாவ்ருத்தம் தந்மே நிகததஶ்ஶ்ருணு ॥ ௧௬ ॥

(அ) விசுவாமித்திரரே! எனது தகப்பனுரால் இராமன் பூஜிக்கப்பட்டானு? பிரபாவம் மிகுந்த என் தகப்பனுரால் சிறப்புவாய்ந்த உபசாரத்தை யடைந்து இராமன் இங்கு வந்துள்ளானு?

(கூ) கோசிகன் ருேன்றலே! இங்கே வந்த பரிசுத்தனுன இராமனுல் அடங்கிய மனதுடன் என்னுடைய நம்றந்தை வணங்கப்பட்டனரா? என்ற,

(கO-கக) அவருடைய மொழியைக்கேட்ட பேசுவதில் வல்ல மகா முனிவரான விசுவாமித்திரர் பேசுந்திறம் வாய்ந்த சதானந்தரை நோக்கி, "முனி சிரேஷ்டரே! எது செய்தற்குரியதோ அது விடப்படவில்லை. என்னுல் செய்யப்பட்டது. பிருகுவம்சத்துதித்த ஜமதக்னியுடன் ருே ைகை சேர்வதுபோல கௌதம முனிவருடன் அகலிகை கூடினுள்" எனக் கூறினுர்.

(கஉ) விசுவாமித்திரரால் சொல்லப்பட்ட வார்த்தையைக் கேட்ட சிறப்புவாய்ந்த சதானந்தர் இராமனை நோக்கி வருமாறு கூறலுற்ருர்.

(கஙு) புருஷோத்தமா! இராமா! உனக்கு நல்வரவு உண்டாகட்டும். வெலற்கரிய மகரிஷியான விசுவாமித்திரரை முன்னிட்டு தெய்வ வசத்தால் இங்கு வந்திருக்கிருய்.

(கச) விசுவாமித்திர முனிவர் நினைத்தற்கரிய வேலை செய்ய வல்லவர்; தவ வலியால் பிரம ரிஷியாயினவர்; ஒப்பற்ற காந்தி யுடையவர்; பிரபாவம் மிக்கவர், இவரை உத்தமமான் அடைதற்கரிய பதவியென அறிவாய்.

(கரு) இராமா! உலகில் உன்னைக் காட்டிலும் மேலான பாக்கியசாலி ஒருவனுமில்லை. ஏனெனில் பெருந்தவமியற்றிய விசுவாமித்திரர் உன்னைக் காப்பவராகிருர்.

(கசு) மகாத்துமாவான கௌசிகருடைய தவ வலி எவ்வகைத்து, கதை எவ்வாருனது என்பதை அவ்வாறே கூறுகிறேன். சொல்லுகிற என்னிடமிருந்து நீகேட்பாயாக.

ராஜா ஹஜெஷ யசூாதா தீவயகாறு சுரிதசு:।
யசுஜ்ஜ: கருதவிச்ருஸ்ஹ ப்ரஜாதாம்ச ஷிதேரத:॥ கள॥

ப்ரஜாபதி ஸுத ஸாவர்ணி கம்ஶோ நாம தபோவதி:।
கம்ஶஸ்யாபுத்ரோ பவுவாநு கம்ஶநாமஸுயாதிரக:॥
கம்ஶநாமஸுத ஸாவர்ணி மாயிரிதெந்வ விருத:।
மாயெயவுத்ரோ ஹா தேஜா விஷ்வாதித்ரோ ஹா மரத:॥
விஷ்வாதித்ரோ மஹா தேஜா: வாருயாசாஸ மேதிநீம்।
பஹுவஷஸஹஸாணி ராஜாராஜ்யமகாரயத்॥
கதாசித்து மஹா தேஜா யோஜயித்வா வரூதிநீம்।
அக்ஷௌஹிணீ பரிவ்ருதஃ பரிசக்ராம மேதிநீம்॥ உக॥

நகராணி ஸராஷ்டாணி ஸரிதஷ்ச தயா கிரீந்।
ஆஶ்ரமாந் க்ரமஶோ ராம விசரந்நாஜகாம ஹ॥ உஉ॥
வஸிஷ்டஸ்யாஶ்ரமபதம் நாநாவ்ருக்ஷஸமாகுலம்।
நாநாம்ருககணாகீர்ணம் ஸித்தசாரண ஸேவிதம்॥உரு॥
தேவதாநவகந்தர்வை: கிந்நரைருபஶோபிதம்।
ப்ரஶாந்த ஹரிணாகீர்ணம் த்விஜஸம்பநிஷேவிதம்॥
ப்ரஹ்மர்ஷிகணஸங்கீர்ணம் தேவர்ஷிகண ஸேவிதம்।
தபஸ்சரணஸம்ஸித்தை: அக்நிகல்பைர் மஹாத்மபி:॥உரு॥
அப்பக்ஷைர் வாயுபக்ஷைஶ்ச ஶீர்ணபர்ணாஶநைஸ்
[ததா।

(கஎ) இவர் அறமூர்த்தியும், சத்துருக்களை யடக்கு பவரும், தர்மமறிந்தவரும், சகல கலைகளைக் கற்றவரும், ஜநங் களுடைய நன்மையில் பிரியமுடையவருமான அரசராக நெடுங்காலம் இருந்தார்.

(கஅ) பிரமனது பிள்ளையான குசன் என்ற அரசன் இருந்தான். குசனுடைய பிள்ளை வலியுடைய நல்ல தர்மத் தில் நடப்பவனான குசநாபனென்பவன் இருந்தான்.

(கசு) குசநாபனுடைய பிள்ளையோ, காதியெனப் பல ரால் வழங்கப்படுபவர். காதியினுடைய பிள்ளை மிக்க மேன்மைவாய்ந்த விசுவாமித்திர மகாமுனிவர்.

(உ0) பெரும் பராக்கிரமசாலியான விசுவாமித்திரர் பூமியை யாண்டுவந்தார். அநேக ஆயிர வருஷங்கள் அர சர் அரசு புரிந்தார்.

(உக) ஒருகாலத்தில் மிக்க பராக்கிரமசாலியான விசு வாமித்திரர் அக்ஷௌகிணி எண்ணுள்ள நால்வகைச் சேனை களாலும் சூழப்பட்டு பூமியைச் சுற்றிவந்தார்.

(உஉ-உஎ) இராமா! நாடுகளுடன் கூடிய நகரங்களி லும், ஆறுகளிலும், அவ்வாறே மலைகளிலும் ஆசிரமங்களி லும், வரிசையாகத் திரிந்துகொண்டு பல்வேறு மரங்களடர் ந்ததும், பற்பல மிருகங்கள் நிறைந்ததும், சித்தர்களாலும் சாரணர்களாலும் வணங்கப் பெற்றதும், தேவர்களுடனும், தானவர்களுடனும், கந்தர்வர்களுடனும், கின்னரர்களுடனும் விளங்கிக்கொண்டிருப்பதும், மனிதர்களுடன் பழகிய மான் வகைகளுடன் கூடியதும், பறவைக்கூட்டங்கள் தங்கியிருப் பதும், பிரமரிஷிக்கூட்டம் நிறைந்ததும், தேவரிஷிகள் கூடிக்கொண்டு தொழுவதும், தவமியற்றியதால் சித்தியடை ந்தவராலும், அக்கினிக்கொப்பானவராலும், பிரபாவம் மிக்கவராலும், நீரைப்பருகுவோராலும், காற்றை யுட்கொ ண்டிருப்போராலும், உலர்ந்த சருகையே தின்று ஜீவிப்பவ ராலும், அவ்வாறே பழங்களையும், கிழங்குகளையும் தின்று

ஹம்ஸஸ்வரூபஸம்பந்நோ ஜிதரோஷோ ஜிதேந்த்ரிய:॥ ௨௬॥

ருஷிபி: ஸாதுபிர்ஜுஷ்டோ ஜகந்மோஹாபஹாரக:।
அநேகை: ஸேவிதோ நித்யம் ஸேவ்ய ஸப்தர்ஷிஸேவித:
(ஶிதம்॥ ௨௭॥

வஸிஷ்டஸ்யாஶ்ரமஸ்தம் ப்ரஹ்மயோகவிதாம் வரம்।
ஆகம்ய ஜகதாம் ஶ்ரேஷ்டோ விஶ்வாமித்ரோ மஹாமுநி:॥

இதி ஶ்ரீரௌரவாகமே ஸக ஶிவஜ்ஞாநஸூத்ரம்॥

அத ஶிவஜ்ஞாநஸூத்ரம்.

தம் த்ருஷ்ட்வா பரமப்ரீதோ விஶ்வாமித்ரோ மஹாமுநி:।
ப்ரணதோ விநயாஸீநோ வஸிஷ்டம் ஜகதாம் பதிம்॥ ௧॥

ஸ்வாகதம் தவ தேவர்ஷே வஸிஷ்டேந மஹாத்மநா।
ப்ருஷ்டோ நா ஸர்வஸம்ஶயம் வஸிஷ்டோ வ்யாதிதேஶ ஹ॥

உபவிஷ்டாய ச ததா விஶ்வாமித்ராய தீமதே।
யதாந்யாயம் ப்ரதிவச: ஹ்ருச்சித்ரம் பாவஹாரக:॥ ௫॥

ப்ரதிக்ருஹ்ய ததா பூஜாம் வஸிஷ்டாத் ராஜஸத்தம:।
ததோ ப்ரீதோ மஹாதேஜா ப்ருஷ்டவாந் காரணம் ச யத்॥
விஶ்வாமித்ரோ மஹாதேஜா வஸிஷ்டம் ப்ரணதோ ததா।

பிழைத்திருப்பவராலும், மனத்தையடக்கியவரான கோப த்தை யடக்கியவராலும், இந்திரியங்களை யடக்கியவரான ரிஷிகளாலும், ஜபமும் ஓமமும் முக்கியமாக எண்ணிய வாலகில்ய ரிஷிகளாலும், மற்றைய வைகானஸர்களாலும், நாற்புறமும் விளங்கிக்கொண்டிருப்பதுமான வசிஷ்டரு டைய ஆசிரம பிரதேசத்திற்குப் போயினர்.

(உஅ) வெற்றி யடைபவருள் மேலானவரும் வலிமிக் கவருமான விசுவாமித்திரர் வேறொரு பிரமனுலகுபோன் றிருக்கும் வசிஷ்டருடைய ஆசிரம பிரதேசத்தைப் பார்த் தார்.

ஐம்பத்தோருவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

ஐம்பத்திரண்டாவது ஸர்க்கம்.

வசிஷ்டருடைய விருந்து.

(க) வலிமிக்கவரும் பராக்கிரம சாலியுமான விசுவா மித்திரர் தவமியற்றுபவருள் உத்தமரான வசிஷ்டரைக் கண்டு அடக்கத்துடன் நமஸ்காரம் செய்தார்.

(உ) மகாத்துமாவான வசிஷ்டர் "உனக்கும் உன்னவ ருக்கும் நல்வரவுண்டாகட்டும்" எனக்கூறினார். ஷட்குண பாக்கியமுள்ள வசிஷ்டர் இவருக்கு ஆசனமும் அளிக்கச் செய்தார்.

(ங) அப்பொழுது முனி சிரேஷ்டரான வசிஷ்டர் ஆசனத்தமர்ந்த புத்திமானான விசுவாமித்திரருக்கு சாஸ் திர முறைப்படி பழங்களையும் கிழங்குகளையும் அளித்தார்.

(ச-சரு) அரசர்களுள் சிரேஷ்டரானவரும் பராக்கிர மம் மிகுந்தவருமான விசுவாமித்திரர் வசிஷ்டரிடமிருந்து அவர் தம் பூசனையை ஏற்றுக்கொண்டதும், தவத்திலும் அக்கினி ஹோத்திரத்திலும் உதவி செய்யும் சிஷ்யர்களும் அவ்வாறே மரக்கூட்டங்களும் க்ஷேமமாயிருக்கின்றனவா எனக் கேட்டார்.

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌕𑍁𑌶𑌲𑌂 𑌚𑌾𑌹 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍। ௫॥

𑌸𑍁𑌖𑍋𑌪𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌤𑌪𑌾𑌃।
𑌪𑌪𑍍𑌰𑌚𑍍𑌛 𑌜𑌪𑌤𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑍋 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌸𑍍𑌸𑍁𑌤𑌃॥

𑌕𑌚𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌕𑍁𑌶𑌲𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌕𑌚𑍍𑌚𑌿𑌦𑍍𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇𑌣 𑌰𑌞𑍍𑌜𑌯𑌨𑍍।
𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌃 𑌪𑌾𑌲𑌯𑌸𑍇 𑌵𑍀𑌰 𑌰𑌾𑌜𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌧𑌾𑌰𑍍𑌮𑌿𑌕॥ ௭॥

𑌕𑌚𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌸𑌂𑌭𑍃𑌤𑌾 𑌭𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌕𑌚𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌶𑌾𑌸𑌨𑍇।
𑌕𑌚𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌜𑌿𑌤𑌾𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌰𑌿𑌪𑌵𑍋 𑌰𑌿𑌪𑍁𑌸𑍂𑌦𑌨॥ ௮॥

𑌕𑌚𑍍𑌚𑌿𑌦𑍍𑌬𑌲𑍇𑌷𑍁 𑌕𑍋𑌶𑍇𑌷𑍁 𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌚 𑌪𑌰𑌨𑍍𑌤𑌪।
𑌕𑍁𑌶𑌲𑌂 𑌤𑍇 𑌨𑌰𑌵𑍍𑌯𑌾𑌘𑍍𑌰 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌪𑍌𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌤𑌵𑌾𑌨𑌘॥

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌕𑍁𑌶𑌲𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍁𑌦𑌾𑌹𑌰𑌤𑍍।
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍇𑌜𑌾 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌯𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃॥ ௧௦॥
𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑍋𑌭𑍌 𑌸𑍁𑌚𑌿𑌰𑌂 𑌕𑌾𑌲𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌿𑌷𑍍𑌠𑍌 𑌤𑌾𑌃 𑌕𑌥𑌾𑌶𑍍𑌶𑍁-
𑌭𑌾𑌃। 𑌮𑍁𑌦𑌾 𑌪𑌰𑌮𑌯𑌾 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍌 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌯𑍇𑌤𑌾𑌂 𑌤𑍌 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌪𑌰𑌮𑍍॥

𑌤𑌤𑍋 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌕𑌥𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌰𑌘𑍁𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨।
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌮𑍁𑌵𑌾𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌹𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵॥ ௧௨॥
𑌆𑌤𑌿𑌥𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌾𑌮𑌿 𑌬𑌲𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌲।
𑌤𑌵 𑌚𑍈𑌵𑌾𑌪𑍍𑌰𑌮𑍇𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌥𑌾𑌰𑍍𑌹𑌂 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌚𑍍𑌛 𑌮𑍇॥ ௧௩॥

(ரு) வசிஷ்டர் அரசசிரேஷ்டரான விசுவாமித்திரரை நோக்கி 'யாவையும்'' க்ஷேமமெனக் கூறினர்.

(சு) தவம் மிக்கவரும், தவமியற்றுபவருள் மேன்மை வாய்ந்தவரும், பிரமன் மகனுமான வசிஷ்டர் சுகமாக உட்கார்ந்திருக்கிற விசுவாமித்திர ராஜனை வருமாறு கேட்க லுற்றார்.

(எ) மன்ன! நீ க்ஷேமமா! பராக்கிரமசாலியும் தர்மத்தில் நடப்பவனுமான விசுவாமித்திரனே! குடிகளை தர்மத்தினல் திருப்தி செய்துகொண்டு அரசகாரியங்களுடன் கூடியவனுய் காத்து வருகிருயா?

(அ) சத்துருக்களை யடக்குபவனே! உன்னுடைய வேலைக்காரர்களை நன்றாகக் காப்பாற்றுகிருயா? அவர்கள் உன் ஆணையின் கீழ் நிற்கின்றனரா? உன்னுடைய விரோதிகள் யாவரும் வெல்லப்பட்டனரா?

(கூ) விரோதிகளை வருத்துபவனே! பாவமற்றவனே! ஆண் புலியே! உன்னுடைய நால்வகைச் சேனைகளும் நிதிச்சாலைகளும், நண்பர்களும் உன்னுடைய பிள்ளை பேரர்களும் சௌக்கியந்தான? எனக் கேட்டனர்.

(கo) பராக்கிரமம் மிகுந்த விசுவாமித்திரராஜன் அடக்கத்துடன் கூடியவனுய் வசிஷ்டரை நோக்கி எவ்வகையிலும் தான் சௌக்கியமெனப் பதிலுரைத்தான்.

(கக) பெருந்தர்மத்திலிருக்கிற அவ்விருவரும் பேருவகையுடன் கூடியவராய் வெகுநேரம் மங்களகரமான பல கதைகளைச் சொல்லிக்கொண்டு ஒருவருக்கொருவர் களித்திருந்தனர்.

(கஉ-கச) இராமா! பேச்சு முடிவில் பகவானன வசிஷ்டர் புன்னகை புரிந்துகொண்டு விசுவாமித்திரரை நோக்கி, 'பெரும் வலியுடையாய்! இந்த சேனைக்கும், அளவிட்டறிதற்கரிய உனக்கும் உரியவாறு விருந்தளிக்கவிரும்புகிறேன். என் கோரிக்கையை யேற்றுக்கொள். தாங்கள் என்

ஸஞ்சிந்த்யாம் துர்பவாநேதாம் த்ருதீஶ்வரம் துர்ஜயோதிஷ்யதாம் |
ராஜா ஸ சாதிதிஶ்ரேஷ்ட: பூஜநீய: ப்ரயத்நத: ॥ ௧௪ ॥

ஏவமுக்தோ வஸிஷ்டேந விஶ்வாமித்ரோ மஹாமதி: |
க்ருதஜித்ப்ரவீண்ய ராஜா பூஜா வாக்யேந ஸேவயா ॥
ஸாமர்த்யேந பகவந் வித்யதே யத்தவாஶ்ரமே |
ஸாமர்த்யநாமநீயேந பகவந் த்வத்ப்ரஸாதேந வை ॥ ௧௫ ॥
ஸர்வபாபஹரா மஹாப்ராஜ்ஞ பூஜாமேகுண ஸர்வாபிஜ்ஞ: | பவிஷ்யதி நகைஸ்ஸ்வர்கஸ்தைர்தேவைஶ்ச க்ஷேத்ரைர்பக்ஷ்யபோஜ்யா ॥ ௧௭ ॥

ஏவம் ஶ்ருத்வா ராஜாநம் வஸிஷ்ட: பர்ணவேஶ்மநி |
ந்ருபேந்த்ரஸ்ய யதாபூர்வம் ஸர்வகாமார்த்தஸாதக: ॥ ௧௮ ॥
போஜயித்வ மாயயா வஸிஷ்டம் ப்ரத்யுவாச ஹ |
யதா ப்ரியம் பகவத: ததாஸ்து ஸர்வஸம்பதா ॥ ௧௯ ॥

ஏவமுக்தோ மஹாதேஜா: வஸிஷ்டோ ஜபதாம் வர: |
க்ருஜ்ஜமாவதத்ரீஷித: கஞ்சநம் ப்ருதக்ருஷ: ॥ ௨௦ ॥

ஏகஸ்மிந் ஸமயே க்ஷிப்ரம் ப்ராணாவாஸி வஶோமம |
ஸர்வஸ்வம் ஸ்வராஜ்யஸ்ய: க்ருதம்வ்யவஸிதார்த்தஸ்ய
(ஹம் ॥ ௨௧ ॥
ஹோமதேநுர்மஹாதேஜா ஸதாஸம் ஸம்ஶயக்ஷமே |

னால் முயற்சித்த இந்தப் பூசனையை யேற்றுக்கொள்ளுவீராக. நீர் அரசர், விருந்தினருள் சிறப்பு வாய்ந்தவர், பெருமுயற்சியால் உபசரித்தற் குரியவர்." எனக் கூறினார்.

(௧௫-௧௭) பெரும் புத்தியுடைய விசுவாமித்திரராஜன் வசிஷ்டரால் இவ்வாறு கூறப்பட்டவனாய், "எனக்கு உம்மால் இனிய மொழியால் உபசாரஞ் செய்யப்பட்டது. ஷட்குண சம்பன்னரே! பேரறிவுடையோய்! உமது ஆசிரமத்தில் யாதொன்றுளதோ அந்த பழங்களாலும் கிழங்குகளாலும், கால்நீரினாலும் ஆசமனீய நீரினாலும், தங்களைக் கண்டதினாலும் உபசாரனைக்குரிய மற்றெவ்வகையாலும் நன்குபசரிக்கப் பெற்றவனாக நான் போகிறேன். உமக்கு நமஸ்காரஞ் செய்கிறேன். நண்பனெனப் பார்த்து என்னைக் காப்பாற்றும்" என வேண்டிக்கொண்டார்.

(௧௮) அறமூர்த்தியும் பெரும் புத்தியுடையவருமான வசிஷ்டர் இவ்வாறு கூறுகிற அரசனை மறுபடியும் அடிக்கடி விருந்துக்கழைத்தனர்.

(௧௯) காதியின் மகனான விசுவாமித்திரர் வசிஷ்டரை நோக்கி, "முனிசிரேஷ்டரே! நல்லது. பகவானது திருவுள்ளம் எப்படியோ அப்படியே ஆகட்டும்" எனப் பதிலுரைத்தார்

(௨௰) பிரபாவம் மிக்கவரும், தவமியற்றுவோரில் சிறப்புற்றவரும், பாபரகிதருமான வசிஷ்டர் இவ்விதம் பதிலுரைக்கப்பட்டவராய்க் களிப்படைந்து பல நிறங்களுள்ள காமதேனுவை யழைத்தார்.

(௨௧-௨௩) 'காமதேனுவே! சீக்கிரமாக வா!! எனது வார்த்தையைக் கேள். நான் சைனியத்துடன் கூடிய அரசர்களுள் ரிஷியான விசுவாமித்திரரை உத்தமமான உண்டிகளால் உபசரிக்க விரும்புகிறேன். அதற்கு முயற்சி செய்தவனாகிறேன். எனக்குப் பொருள்களைத் தேடி யளிப்பாய்.

[illegible] ॥ ௨௪॥
[illegible] ।

[illegible]
(த்⁴ ॥ ௨௫ ॥
[illegible] ॥

இதி ஸ்ரீபாதுகாகாண்டே த்ரிவஞ்ஜாஸ்தவ:.

அத த்ரிவஞ்ஜாஸ்தவ:॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ க॥

[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ ௨॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௩॥
[illegible] ।
[illegible] ॥

(௨௨) விரும்பியதை யளிக்கும் தேனுவே! எவனெவனுக்கு அறுசுவைகளில் எது எது விருப்பமோ, அது முழுவதையும் அவனவனுக்கு என் பொருட்டாகச் சொரிந்தளிப்பாய்.

(௨௩) காமதேனுவே! இரசங்களாலும், உண்ணத் தகுந்தவைகளாலும், குடிக்கத் தகுந்தவைகளாலும், நக்கியுண்பதற்குரியவைகளாலும், உறிந்து உண்ணக்கூடியவைகளாலும் நிறைந்த உண்டிகளின் குவியலை எங்கும் உண்டாக்குவாய். விரைவில் சீக்கிரப்படுத்து என உத்தரவிட்டார்.

ஐம்பத்திரண்டாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

ஐப்பத்துமூன்ருவது ஸர்க்கம்.

விசுவாமித்திரர் வேண்டியது.

(௧) சத்துருக்களைக் கொல்லுபவனே இராமா! காமதேனு வசிஷ்டரால் இவ்வாறு உத்தரவிடப்பட்டவளாய் யார் யாருக்கு எது எது விருப்பமோ, அவ்விருப்பங்களை உண்டாக்கினுள்.

(௨) கரும்புகளையும், தேன்களையும், அவ்வாறே பொரிகளையும், நல்ல பான பாத்திரங்களில் கள்ளையும், மிக்க அருமையான குடிவகைகளையும், அவ்வாறே பலவித பணியாரங்களையும் உண்டாக்கினுள்.

(௩-௪) அவ்விடத்தில் சூடான மலைபோன்ற சாதக் குவியல்களும், உத்தமமான அன்ன வகைகளும், பருப்புகளும், அவ்வாறே தயிர்க் கால்வாய்களும், அவ்விதமே அறுசுவையுள்ள பல்வேறு பணியாரங்கள் நிறைந்த பல பாத்திரங்களும், வெல்லத்தாலான தின் பண்டங்களும் ஆயிரக்கணக்காக் கிடந்தன.

സർവ്വമാസീത്സുസന്തുഷ്ടം ഹൃഷ്ടപുഷ്ടജനായുതം|
വിശ്വാമിത്രബലം രാമ വസിഷ്ഠേനാഭിതർപ്പിതം|| ൫||

വിശ്വാമിത്രോഽപി രാജർഷിർഹൃഷ്ടപുഷ്ടസ്തദാഭവത്|
സാന്തഃപുരവരോ രാജാ സബ്രാഹ്മണപുരോഹി
[തഃ|| ൬||
സാമാത്യോ മന്ത്രിസഹിതഃ സഭൃത്യഃ പൂജിതസ്തദാ|
യുക്തഃ പരേണ ഹർഷേണ വസിഷ്ഠമിദമബ്രവീത്|| ൭||

പൂജിതോഽഹം ത്വയാ ബ്രഹ്മൻ പൂജാർഹേണ സു
സത്കൃതഃ| ശ്രൂയതാമഭിധാസ്യാമി വാക്യം വാക്യവി
ശാരദ|| ൮||

ഗവാം ശതസഹസ്രേണ ദീയതാം ശബളാ മമ|

രത്നം ഹി ഭഗവന്നേതദ്രത്നഹാരീ ച പാർത്ഥിവഃ|| ൯||
തസ്മാന്മേ ശബളാം ദേഹി മമൈഷാ ധർമ്മതോ ദ്വിജ|

ഏവമുക്തസ്തു ഭഗവാൻ വസിഷ്ഠോ മുനിസത്തമഃ|| ൧൦||
വിശ്വാമിത്രേണ ധർമ്മാത്മാ പ്രത്യുവാച മഹീപതിം|

നാഹം ശതസഹസ്രേണ നാപി കോടിശതൈർഗ്ഗവാം||
രാജൻ ദാസ്യാമി ശബളാം രാശിഭീ രജതസ്യ വാ|

ന പരിത്യാഗമർഹേയം മത്സകാശാദരിന്ദമ|| ൧൧||

(ரு) இராமா! விசுவாமித்திரருடைய சேனை முழுவதும் வசிஷ்டரால் திருப்தி செய்யப்பட்டதாய் களிப்பும் உடல் வலியும் மிக்க மனிதர்கள் நிறைந்ததாய் மிக்க சந்தோஷப்பட்டது.

(ருக) அப்பொழுது ராஜரிஷியான விசுவாமித்திரர் மகிழ்ந்தவராய் வலிய உடல் கொண்டவராய் இருந்தார்.

(கூ-எ) உத்தம ஸ்திரீகளுடனும், அந்தணருடனும், புரோகிதருடனும், அமாத்தியர்களுடனும், மந்திரிகளுடனும், பணியாளருடனும் கூடியவராயிருந்த அரசர் உபசரிக்கப்பட்டபொழுது, பேருவகையுடன் கூடியவராய் வசிஷ்டரை நோக்கி, வருமாறு மொழியலானார்.

(அ) "பிராமணரே! பூசனைக்குரிய உம்மால் நான் உபசரிக்கப்பட்டு நன்கு மரியாதை செய்யப்பட்டவனானேன். பேசுவதில் வல்லவரே! உம்மை நோக்கி இவ்வார்த்தைகளைக் கூறுகிறேன். கேளுங்கள்.

(அக) இக் காமதேனுவானது எனக்கு லக்ஷம் மாடுகளுக்குப் பதிலாக அளிக்கப்படட்டும்.

(கூ) பகவானே! இது மணிபோன்றதன்றோ. மணிகளைப் பறித்துச் செல்லுபவன் அரசனல்லவோ. ஆகவே எனக்குக் காமதேனுவைக் கொடும். அந்தணரே! இவள் நியாயமாக என்னுடையவள். என்றார்.

(க0க) மான்மியம் படைத்தவரும், முனிசிரேஷ்டரும், அறமூர்த்தியுமான வசிஷ்டர் விசுவாமித்திரரால் இவ்வாறு வேண்டப்பட்டு அரசனை நோக்கி ஈதுரைத்தார்.

(கக) அரசனே! நான் காமதேனுவை லட்சம் பசுக்களுக்கீடாகவும் அளிக்கமாட்டேன். நூறு கோடிகளுக்கீடாகவும் இல்லை. வெள்ளிக் குவியல்களுடைய குவியல்களுக்கீடாகவும் இல்லை.

(கஉ) விரோதிகளை யடக்குபவனே! இவள் என்னை விட்டு அகலுவதற்குரியளல்ல.

𑌶𑌾𑌶𑍍𑌵𑌤𑍀 𑌶𑌬𑌲𑌾 𑌮𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌤𑍋 𑌯𑌥𑌾 ।
𑌅𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌹𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌕𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌯𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚॥
𑌆𑌯𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌚 𑌬𑌲𑌿𑌰𑍍𑌹𑍋𑌮𑌸𑍍𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚 ।

𑌸𑍍𑌵𑌾𑌹𑌾𑌕𑌾𑌰𑌵𑌷𑌟𑍍𑌕𑌾𑌰𑍌 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾॥ ௧௪॥
𑌆𑌯𑌤𑍍𑌤𑌮𑌤𑍍𑌰 𑌰𑌾𑌜𑌰𑍍𑌷𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑍇𑌤𑌨𑍍𑌨 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌮𑍇𑌤𑌤𑍍𑌸𑌤𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌮𑌮 𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌿𑌕𑌰𑍀 𑌸𑌦𑌾॥ ௧௫॥

𑌕𑌾𑌰𑌣𑍈𑌰𑍍𑌬𑌹𑍁𑌭𑍀𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌨 𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯𑍇 𑌶𑌬𑌲𑌾𑌂 𑌤𑌵 ।
𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑍇𑌨𑍈𑌵𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋𑌽𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍𑌤𑌤𑌃॥
𑌸𑌂𑌰𑌬𑍍𑌧𑌤𑌰𑌮𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌵𑌿𑌶𑌾𑌰𑌦𑌃 ।
𑌹𑍈𑌰𑌣𑍍𑌯𑌕𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌗𑍍𑌰𑍈𑌵𑍇𑌯𑌾𑌨𑍍𑌸𑍁𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌙𑍍𑌕𑍁𑌶𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍॥ ௧௬॥
𑌦𑌦𑌾𑌮𑌿 𑌕𑍁𑌞𑍍𑌜𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌤𑍇 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶 ।
𑌹𑍈𑌰𑌣𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌰𑌥𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌾𑌶𑍍𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌯𑍁𑌜𑌾𑌮𑍍॥ ௧௭॥
𑌦𑌦𑌾𑌮𑌿 𑌤𑍇 𑌶𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌷𑍍𑌟𑍌 𑌕𑌿𑌙𑍍𑌕𑌿𑌣𑍀𑌕𑌵𑌿𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍।
𑌹𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌶𑌜𑌾𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑍁𑌲𑌜𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌹𑍌𑌜𑌸𑌾𑌮𑍍॥
𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌮𑍇𑌕𑌂 𑌦𑌶 𑌚 𑌦𑌦𑌾𑌮𑌿 𑌤𑌵 𑌸𑍁𑌵𑍍𑌰𑌤 ।

𑌨𑌾𑌨𑌾𑌵𑌰𑍍𑌣𑌵𑌿𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌯𑌃𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚॥
𑌦𑌦𑌾𑌮𑍍𑌯𑍇𑌕𑌾𑌂 𑌗𑌵𑌾𑌂 𑌕𑍋𑌟𑌿𑌂 𑌶𑌬𑌲𑌾 𑌦𑍀𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌮𑌮 ।

(௧௨௦) எவ்வாறு தைரியமுள்ளவன் புகழடைகிறனே அவ்வாறே எனக்குச் சபலே எந்நாளுமுள்ளவள்.

(௧௩௦) இவளிடமிருந்து அவிசும், பித்ருக்களுக்கிடும் பலியும், அவ்வாறே என் பிழைப்பும், எனது அக்கினிஹோத்திரமும், பலியும், அவ்விதமே ஓமமும் மற்றியாவும் வருவனவாயிருப்பன.

(௧௪௦) ராஜ ரிஷியே 'ஸ்வாகா', 'வஷட்' என்னும் மந்திரங்கள் அவ்விதமே பல்வேறு கலைகள் முதலிய யாவும் இவளிடமாக இருப்பன. இதில் ஐயமில்லை.

(௧௫) உண்மையாகக் கூறுகிறேன். இவளே ஐசுவரியம் அனைத்தும். எனக்கு எந்நாளும் இன்பம் பயப்பவள் இவள்.

(௧௫௦) இராஜனே! அநேக காரணங்களால் உமக்குக் காமதேனுவைக் கொடுக்கமாட்டேன் என்றார்.

(௧௬௦) பேசுவதில் வல்லவரான விசுவாமித்திரரும் வசிஷ்டரால் இவ்வாறு கூறப்பட்டவராய் மிக்க சிறந்ததும் பொருள் வாய்ந்ததுமான மொழிகளை மொழிந்தார்.

(௧௭௦) பொன்னாலாய முகபடாமும், கழுத்தணியும் உடையவும், தங்க அங்குசங்களுடன் கூடியவையுமான பதினாயிரம் யானைகளைத் தருகிறேன்.

(௧௮௦) பொன்னிறமானவையும், வெள்ளைக் குதிரைகளுடையவையும், நான்கு குதிரைகள் பூட்டப்பட்டவையும், கிங்கிணி மாலைகளணிந்தவையுமான எண்ணூறு இரதங்களை உமக்குக் கொடுக்கிறேன்.

(௧௯௦) நல்ல விரதங்களனுஷ்டிப்பவரே! நல்ல தேசங்களில் நல்ல குலத்துதித்த மிக்க வலிவாய்ந்த பதினோராயிரம் குதிரைகளை உமக்குத் தருகிறேன்.

(௨௦௦) அவ்வாறே பல்வேறு நிறங்களால் வேறுபட்ட இளம் பசுக்கள் ஒருகோடி தருகிறேன். காமதேனுவை எனக்குக் கொடுப்பீராக.

𑌯𑌾𑌵𑌦𑌿𑌚𑍍𑌛𑌸𑌿 𑌰𑌤𑍍𑌨𑌂 𑌵𑌾 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮 ॥ ௨௧॥
𑌤𑌾𑌵𑌦𑍍𑌦𑌦𑌾𑌮𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌶𑌬𑌲𑌾 𑌦𑍀𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌮𑌮 ।

𑌏𑌵𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌧𑍀𑌮𑌤𑌾 ॥ ௨௨॥
𑌨 𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑍀𑌤𑌿 𑌶𑌬𑌲𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌕𑌥𑌂𑌚𑌨 ।

𑌏𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌹𑌿 𑌮𑍇 𑌰𑌤𑍍𑌨𑌂 𑌏𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌹𑌿 𑌮𑍇 𑌧𑌨𑌮𑍍 ॥ ௨௩॥
𑌏𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌹𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌂 𑌏𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌹𑌿 𑌜𑍀𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ।

𑌦𑌰𑍍𑌶𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍌𑌰𑍍𑌣𑌮𑌾𑌸𑌶𑍍𑌚 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵𑌾𑌪𑍍𑌤𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌃॥
𑌏𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌹𑌿 𑌮𑍇 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 ।

𑌅𑌦𑍋𑌮𑍂𑌲𑌾𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌮 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌨 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃॥
𑌬𑌹𑍁𑌨𑌾 𑌕𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌲𑌾𑌪𑍇𑌨 𑌨 𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯𑍇 𑌕𑌾𑌮𑌦𑍋𑌹𑌿𑌨𑍀𑌮𑍍॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌬𑌾𑌲𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 - 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃॥

𑌅𑌥 𑌚𑌤𑍁𑌃𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

𑌕𑌾𑌮𑌧𑍇𑌨𑍁𑌂 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌯𑌦𑌾 𑌨 𑌤𑍍𑌯𑌜𑌤𑍇 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃 ।
𑌤𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌬𑌲𑌾𑌂 𑌰𑌾𑌮 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋𑌽𑌨𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌷𑌤 ॥ ௧॥

𑌨𑍀𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾 𑌤𑍁 𑌶𑌬𑌲𑌾 𑌰𑌾𑌮 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 ।
𑌦𑍁𑌃𑌖𑌿𑌤𑌾 𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌰𑍁𑌦𑌨𑍍𑌤𑍀 𑌶𑍋𑌕𑌕𑌰𑍍𑌶𑌿𑌤𑌾॥ ௨॥

(௨௧)ு பிராமணோத்தமரே! மணியாவது பொன்னாவது எவ்வளவு வேண்டுகிறீரோ அவ்வளவு அவை யாவும் கொடுக்கிறேன். காமதேனுவை எனக்குக் கொடுப்பீராக என மீண்டும் வற்புறுத்திக் கூறினர்.

(௨௨) பகவானான வசிஷ்டரோ புத்திமானான விசுவாமித்திரரால் இவ்வாறு வேண்டப்பட்டவராய், "ராஜனே! எவ்வாருயினும் காமதேனுவை நான் கொடுக்கமாட்டேன்".

(௨௩) 'எனக்கு மணி இதுவேயன்றோ! எனக்குப் பணம் இதுதானன்றோ! ஐசுவரியம் யாவற்றும் இதுவேயன்றோ! என் உயிரும் இதுவேதான்!

(௨௪) 'ராஜனே' நான் அமாவாசையன்று செய்யும் 'தரிச' யாகமும், பௌர்ணமியன்று செய்யும் 'பூரண மாச' யாகமும், சரியான தக்ஷிணைகளுடைய வேறு யாகங்களும் அவ்வாறே பல்வேறு கிரியைகளும் இதுதானன்றோ!

(௨௫) "ராஜனே! என்னுடைய கிரியைகள் யாவும் ஐயப்பாடின்றி இக் காமதேனுவையே யாதாரமாகவுடையன பல்வேறு வீண்பேச்சுக்கள் எதற்கு. காமதேனுவைக் கொடுக்கமாட்டேன்" என மறுத்துரைத்தார்.

ஐம்பத்துமூன்ருவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

ஐம்பத்துநான்காவது ஸர்க்கம்.

விசுவாமித்திர வசிஷ்டர் சண்டை.

(க) இராமா! எப்பொழுது முனிவரான வசிஷ்டரும் காமதேனுவை விடவில்லையோ அப்பொழுது விசுவாமித்திரர் அவருடைய காமதேனுவைப்பற்றி யிழுத்தார்.

(௨) இராமா! காமதேனுவோ மிக்க தைரியவானான அரசனல் இழுத்துக்கொண்டு போகப்பட்டதாய் வருத்தமடைந்து துக்கத்தால் மெலிந்து அழுதுகொண்டே வருமாறு ஆலோசிக்கலாயிற்று.

𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑍇𑌨 𑌕𑌿𑌮𑌹𑌂 𑌸𑍁𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 ।
𑌯𑌾𑌹𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌭𑍃𑌤𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍𑌦𑍀𑌨𑌾 𑌹𑍍𑌰𑌿𑌯𑍇𑌯𑌂 𑌭𑍃𑌶𑌦𑍁𑌃𑌖𑌿𑌤𑌾 ॥
𑌕𑌿𑌂 𑌮𑌯𑌾𑌪𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑍇𑌰𑍍𑌭𑌾𑌵𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ।
𑌯𑌨𑍍𑌮𑌾𑌮𑌨𑌾𑌗𑌸𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌮𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌜𑌤𑌿 𑌧𑌾𑌰𑍍𑌮𑌿𑌕𑌃 ॥ ௪ ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌾 𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌃𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌨𑌃𑌪𑍁𑌨𑌃 ।
(𑌜𑌗𑌾𑌮 𑌵𑍇𑌗𑍇𑌨 𑌤𑌦𑌾 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍌𑌜𑌸𑌮𑍍 ।)
𑌨𑌿𑌰𑍍𑌧𑍂𑌯 𑌸𑌾 𑌤𑌦𑌾 𑌭𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌶𑌤𑌶𑌶𑍍𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌸𑍂𑌦𑌨 ॥

𑌜𑌗𑌾𑌮𑌾𑌨𑌿𑌲𑌵𑍇𑌗𑍇𑌨 𑌪𑌾𑌦𑌮𑍂𑌲𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ।
𑌶𑌬𑌲𑌾 𑌸𑌾 𑌰𑍁𑌦𑌨𑍍𑌤𑍀 𑌚 𑌕𑍍𑌰𑍋𑌶𑌨𑍍𑌤𑍀 𑌚𑍇𑌦𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍 ॥
𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌸𑍍𑌯𑌾𑌗𑍍𑌰𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑍇𑌘𑌦𑍁𑌨𑍍𑌦𑍁𑌭𑌿𑌰𑌾𑌵𑌿𑌣𑍀 ।
𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌕𑌿𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾𑌹𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌸𑍍𑌸𑍁𑌤 ॥ ௭ ॥

𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌰𑌾𑌜𑌭𑍃𑌤𑌾 𑌮𑌾𑌂 𑌹𑌿 𑌨𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌸𑌕𑌾𑌶𑌤𑌃 ।
𑌏𑌵𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌰𑍍𑌷𑌿𑌰𑌿𑌦𑌂 𑌵𑌚𑌨𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍 ॥ ௮ ॥
𑌶𑍋𑌕𑌸𑌨𑍍𑌤𑌪𑍍𑌤𑌹𑍃𑌦𑌯𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌸𑌾𑌰𑌮𑌿𑌵 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍 ।
𑌨 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌜𑌾𑌮𑌿 𑌶𑌬𑌲𑍇 𑌨𑌾𑌪𑌿 𑌮𑍇𑌽𑌪𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 ॥
𑌏𑌷 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌨𑌯𑌤𑍇 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌬𑌲𑌾𑌨𑍍𑌮𑌤𑍍𑌤𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌲𑌃 ।
𑌨 𑌹𑌿 𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌂 𑌬𑌲𑌂 𑌮𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌦𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 ।
𑌬𑌲𑍀 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑌤𑌿𑌰𑍇𑌵 𑌚 ॥ ௧௦ ॥
𑌇𑌯𑌮𑌕𑍍𑌷𑍌𑌹𑌿𑌣𑍀 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾 𑌸𑌵𑌾𑌜𑌿𑌰𑌥𑌸𑌙𑍍𑌕𑍁𑌲𑌾 ।
𑌹𑌸𑍍𑌤𑌿𑌧𑍍𑌵𑌜𑌸𑌮𑌾𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑌾 𑌤𑍇𑌨𑌾𑌸𑍌 𑌬𑌲𑌵𑌤𑍍𑌤𑌰𑌃 ॥ ௧௧ ॥

(ஈ-ச) மிக்க துக்கமடைந்து பயந்த நான் அரசனுடைய ஆட்களால் இழுத்துச் செல்லப்படுகிறேனே. நான் மிக்க மரியாதைக்குரிய வசிஷ்டரால் விடப்பட்டேனு என்ன? பரமான்ம ஸ்வரூபத்தையறிந்த மகரிஷிக்கு என்னுல் என்ன அபகாரம் செய்யப்பட்டது? எதற்காக தர்மவானுன வசிஷ்டர் பிழையற்றவளும், அன்புடையவளும், இனியளுமான என்னை விட்டுவிடுகிருர்? என்று,

(ரு) சத்துருக்களைக் கொல்லுபவனே! அவள் இவ்வாரு ஆலோசித்து அடிக்கடி பெருமூச்செறிந்தபொழுது வேலையாட்களை நாற்றுக்கணக்காகச் சிதறி யடித்து மகாத்துமாவின் காலடியண்டை காற்றைப்போற் கடுகிச்சென்றது.

(சு - எ) காமதேனு வசிஷ்டருடைய எதிரில் நின்று அழுதாற்றிக்கொண்டு மேகத்தையும் முரசத்தையும்போன்ற குரலுடன் பிரமனது மகனுன பகவானே! உம்மால் நான் விடப்பட்டேனு? எதற்காக அரசனது பணியாளர் உம்மருகிலிருந்து என்னை யிழுத்துச் செல்லுகின்றனர்? எனக் கேட்டது.

(அ-மு-கக) பிரம ரிஷியான வசிஷ்டர் இவ்வாறு கேட்கப்பட்டவராய், "சபலே! துக்கத்தால் எரிக்கப்பட்ட மனமுடைய மாற்றுப்பெண்ணைப் போல அழுதுகொண்டிருக்கிற உன்னை நான் விடமாட்டேன். உன்னுல் எனக்கு அபகாரம் செய்யப்படவில்லை. மிக்க வலியுடைய இவ்வரசன் என்னிடத்திலிருந்து உன்னை வலுவில் இழுத்துச் செல்லுகிருன். எனக்கு அவனுக்குச் சரியான வலியில்லையன்ருே! அரசனே அதிலும் விசேஷமாக விருந்தாளியாக விருந்த இன்று கொல்லத் தகுந்தவனில்லை. பலவானுன வரசன் பூமிக்கு அதிபதியாகிருன். யானைகளுடைய கட்டுத்தரிகள் நிறம்பி குதிரைகளுடன் கூடிய இரதங்கள் நெருங்கியுள்ள இந்தச் சேனை நிறைய விருக்கிறது. அதனுல் இவன் மிக்க பலமுடையவனுகிருன்." எனக் கூறினுர்.

ஏவமுக்தா வஸிஷ்டேந ப்ரத்யுவாச விநீதவத் ।
வசநம் வசநஜ்ஞா ஸா ப்ரஹ்மர்ஷிமிதமப்ரவீத் ॥ ௧௨॥
ந பலம் க்ஷத்ரியஸ்யாஹுர்ப்ராஹ்மணோ பலவத்தரஃ।
ப்ரஹ்மந்ப்ரஹ்மபலம் திவ்யம் க்ஷத்ராத்து பலவத்தரம்॥
அப்ரமேயம் பலம் துப்யம் ந த்வயா பலவத்தரஃ।
விஶ்வாமித்ரோ மஹாவீர்யஸ்தேஜஸ்தவ துராஸதம்॥ ௧௪॥

நியுங்க்ஷ்வ மாம் மஹாதேஜஸ்த்வம் ப்ரஹ்மபலஸம்ப்ருதாம்।
தஸ்ய தர்பம் பலம் யத்நம் நாஶயாமி துராத்மநஃ॥ ௧௫॥

இத்யுக்தஸ்து தயா ராம வஸிஷ்டஸ்ஸுமஹாயஶாஃ।
ஸ்ருஜஸ்வேதி ததோவாச பலம் பரபலாருஜம்॥ ௧௬॥

தஸ்ய தத்வசநம் ஶ்ருத்வா ஸுரபிஸ்ஸாஸ்ருஜத்ததா।

தஸ்யா ஹும்பாரவோத்ஸ்ருஷ்டாஃ பஹ்லவாஶ்ஶதஶோ
[ந்ருப॥ ௧௭॥
நாஶயந்தி பலம் ஸர்வம் விஶ்வாமித்ரஸ்ய பஶ்யதஃ।

பலம் ஹத்வா ததோ த்ருஷ்ட்வா ரதேநாக்ரம்ய கௌஶிகஃ॥
ஸ ராஜா பரமக்ருத்தஃ க்ரோதவிஸ்பாரிதேக்ஷணஃ।
பஹ்லவாந்நாஶயாமாஸ ஶஸ்த்ரைருச்சாவசைரபி॥

(கஉ-மு-கச) இவ்வாறு வசிஷ்டரால் கூறப்பட்டதும் அடக்கமுடைய மொழியைக் கூறவறிந்த காமதேனு அளவற்ற ஒளியுடைய பிரமரிஷியை நோக்கி, "அந்தணரே! க்ஷத்திரியனுடைய வலி ஒரு வலியா? அந்தணரே அதிக வலியுடையவர். க்ஷத்திரியர்களை விட அவர்களே அதிக பலமுடையவர் என்று கூறுகின்றனர். உம்முடைய தவ வலி அளவிடற்கரியது. பராக்கிரமம் மிகுந்த விசுவாமித்திரர் உம்மை விட பலமுடையவரில்லை. உம்முடைய பிரபாவம் பொறுத்தற்கரிது.

(கரு) மகாபாக்கியசாலியே! தங்களுடைய மந்திரங்களின் வலியால் சிறப்புற்ற என்னை அவ்வேலையிலிடும். கெட்ட சுவபாவமுள்ள அவருடைய கர்வத்துடன்கூடிய பலம் யாதுளதோ அதனை யழிக்கிறேன். எனக் கேட்டுக் கொண்டது.

(கசு) இராமா! அதிகமான புகழ் படைத்த வசிஷ்டர் காமதேனுவால் இவ்வாறு வேண்டப்பட்ட பொழுது 'விரோதிகளது வலியை யழிக்கும் சைனியத்தை யுற்பத்தி செய்துகொள்வாய்' எனக் கூறினார்.

(கஎ) அந்த சுரபியும் அவருடைய மொழியைக் கேட்டபொழுது சைனியத்தை உண்டாக்கியது.

(கஅ) இராகவனே! காமதேனுவினுடைய 'ஹம்பா' என்ற சப்தத்தினால் உண்டாக்கப்பட்ட நூற்றுக்கணக்கான பப்லவர்கள் விசுவாமித்திரர் பார்த்துக்கொண்டிருக்கையிலேயே எல்லாச் சைனியத்தையும் அழித்தனர்.

(ககூ-உ0) பிறகு குசிகன் மகனும் அரசனுமான விசுவாமித்திரர் அழிக்கப்பட்ட சைனியத்தைப் பார்த்து சிற்றங்கொண்டவராய் கோபத்தாற் சிவந்த கண்ணுடையவராய் இரதத்திலேறிச் சூழ்ந்து விண்ணிலும் மண்ணிலும் பாயும் ஆயுதங்களால் பப்லவர்களைக் கொன்றார்.

விஶ்வாமித்ரார்திதாந் த்ருஷ்ட்வா பஹ்லவாந் ஶதஶஸ்ததா ।
பூய ஏவாஸ்ருஜத் கோபாத் ஶகாந் யவநமிஶ்ரிதாந்॥

தைராஸீத் ஸம்வ்ருதா பூமி: ஶகைர்யவநமிஶ்ரிதை:
ப்ரபாவத்பிர்மஹாவீர்யைர்ஹேமகிஞ்ஜல்கஸந்நிபை: ॥
தீர்காஸிபட்டிஶதரைர்ஹேமவர்ணாம்பராவ்ருதை:।
நிர்தக்தம் தத்பலம் ஸர்வம் ப்ரதீப்தைரிவ பாவகை:॥

ததோऽஸ்த்ராணி மஹாதேஜா விஶ்வாமித்ரோ முமோச ஹ।
தைஸ்தே யவநகாம்போஜா: பர்பராஶ்சாகுலீக்ருதா:॥

இதி ஶ்ரீமத்ராமாயணே பாலகாண்டே சது:பஞ்சாஶஸ்ஸர்க:.

அத பஞ்சபஞ்சாஶஸ்ஸர்க:.

ததஸ்தாநாகுலாந்த்ருஷ்ட்வா விஶ்வாமித்ராஸ்த்ரமோஹிதாந்। வஸிஷ்டஶ்சோதயாமாஸ காமதுக்ஸ்ருஜ யோகத:॥ ௧॥

தஸ்யா ஹும்பாரவாஜ்ஜாதா: காம்போஜா ரவிஸந்நிபா:। ஊதஸஸ்த்வத ஸஞ்ஜாதா: பஹ்லவா: ஶஸ்த்ரபாணய:॥
யோநிதேஶாச்ச யவநா: ஶக்ருத்தேஶாச்சகாஸ்ததா ।
ரோமகூபேஷு ம்லேச்சாஶ்ச ஹாரீதா: ஸகிராதகா:॥௨॥

(உ0) அப்பொழுது நூற்றுக்கணக்காக விசுவாமித்திரரால் இம்சிக்கப்பட்ட பப்லவர்களைக் கண்டு அது கோபத்துடன் யவனர்களுடன் கூடிய 'சகர்களை' மறுபடியும் உண்டாக்கினது.

(உக-உஉ) யவனர்களுடன் கூடிய சகர்களால் பூமி நிறைந்து இருந்தது. பிரகாசமுடையவரும், மிக்க பராக்கிரமமுடையவரும், சம்பங்கிப் பூவின் கேசரங்கள் போன்ற காந்தியுடையவரும், நீண்ட கத்திகளும், வாள்களும் பிடித்தவரும், பொன்னிறவாடை தரித்தவருமான சகர்களால் கொழுந்துவிட்டெரியும் நெருப்பினால் எரிக்கப்படுவதுபோல விசுவாமித்திரருடையசைனியம்முழுவதும்எரிக்கப்பட்டது

(உகூ) அதன் பிறகு பராக்கிரமம் மிகுந்த விசுவாமித்திரர் அஸ்திரங்களை விட்டார். அவற்றால் யவனர்களும் காம்போஜர்களும், பப்லவர்களும் கலவரமடையும்படி செய்யப்பட்டனர்.

ஐம்பத்துநான்காவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

ஐம்பத்தைந்தாவது ஸர்க்கம்.

ஆசிரமம் எரிக்கப்பட்டது.

(க) அதன்பிறகு வசிஷ்டர், விசுவாமித்திரருடைய அஸ்திரங்களால் மூர்ச்சையடைந்து கலவரமடைந்த அவர்களைக் கண்டு 'காமதேனுவே! யோகத்தின் மகிமையால் மறுபடியும் உற்பத்திசெய்' எனத்தூண்டினார்.

(உ-கூ) அதனுடைய ஹூம்கார சத்தத்தினால் கதிரவனையொத்த காம்போஜர்கள் பிறந்தனர். அதன் பிறகு அதனது மூலையினின்று ஆயுதமேந்தியவராய் பப்லவர்களும், யோனியினின்று யவனர்களும், அவ்வாறே ஆசனவாயிலிருந்து சகர்களும், உரோமத்துவாரங்களிலிருந்துமிலேச்சர்களும்' கிராதகர்களுடன் கூடிய ஹாரீதர்களும் பிறந்தனர்.

𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑍈𑌰𑍍𑌨𑌿𑌷𑍂𑌦𑌿𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷-
𑌣𑌾𑌤𑍍 । 𑌸𑌪𑌦𑌾𑌤𑌿𑌗𑌜𑌂 𑌸𑌾𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌰𑌥𑌂 𑌰𑌘𑍁𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨 ॥

𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌿𑌷𑍂𑌦𑌿𑌤𑌂 𑌸𑍈𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑍇𑌨 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 ।
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌸𑍁𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌶𑌤𑌂 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌵𑌿𑌧𑌾𑌯𑍁𑌧𑌮𑍍 ॥ ௫ ॥
𑌅𑌭𑍍𑌯𑌧𑌾𑌵𑌤𑍍𑌸𑍁𑌸𑌂𑌕𑍍𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌜𑌪𑌤𑌾𑌂 𑌵𑌰𑌮𑍍 ।

𑌹𑍁𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣𑍈𑌵 𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌦𑌦𑌾𑌹 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍃
(𑌷𑌿𑌃 ॥ ௬ ॥

𑌤𑍇 𑌸𑌾𑌶𑍍𑌵𑌰𑌥𑌪𑌾𑌦𑌾𑌤𑌾 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑍇𑌨 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 ।
𑌭𑌸𑍍𑌮𑍀𑌕𑍃𑌤𑌾 𑌮𑍁𑌹𑍂𑌰𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌸𑍁𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾 ॥

𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌬𑌲𑌂 𑌚 𑌸𑍁𑌮𑌹𑌾𑌯
𑌶𑌾𑌃 । 𑌸𑌵𑍍𑌰𑍀𑌡𑌶𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌾𑌽𑌽𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋𑌽𑌭𑌵
𑌤𑍍𑌤𑌦𑌾 ॥ ௮ ॥
𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰 𑌇𑌵 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍇𑌗𑍋 𑌭𑌗𑍍𑌨𑌦𑌂𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰 𑌇𑌵𑍋𑌰𑌗𑌃 ।
𑌉𑌪𑌰𑌕𑍍𑌤 𑌇𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌸𑌦𑍍𑌯𑍋 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌪𑍍𑌰𑌭𑌤𑌾𑌂 𑌗𑌤𑌃 ॥ ௯ ॥

𑌹𑌤𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌬𑌲𑍋 𑌦𑍀𑌨𑍋 𑌲𑍂𑌨𑌪𑌕𑍍𑌷 𑌇𑌵 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌃 ।
𑌹𑌤𑌦𑌰𑍍𑌪𑍋 𑌹𑌤𑍋𑌤𑍍𑌸𑌾𑌹𑍋 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑌂 𑌸𑌮𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤 ॥

𑌸 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌮𑍇𑌕𑌂 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌪𑌾𑌲𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯 𑌚 ।
𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇𑌣 𑌵𑌨𑌮𑍇𑌵𑌾𑌨𑍍𑌵𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤 ॥ ௧௧ ॥

(௪) இராமா! காலாட்களும், யானைகளும் கூடியதும், குதிரைகளுடையதும், இரதங்களுடையதுமான விசுவாமித்திருடைய சைனியம் எல்லாம் யவனர் முதலியவர்களால் கணப்பொழுதில் கொல்லப்பட்டது.

(௫-௫௨) பலவகை ஆயுதங்களுடைய விசுவாமித்திருடைய நூறு பிள்ளைகளும் மகாத்துமாவான வசிஷ்டரால் கொல்லப்பட்ட சைனியத்தைப் பார்த்து பெருங்கோபமடைந்து தவமியற்றுவோருள் மேலான வசிஷ்டரை எதிர்த்துச் சென்றனர்.

(௬) பகவானான வசிஷ்ட ரிஷி அவர்கள் யாவரையும் 'ஹூம்' என்றதனாலேயே எரித்துவிட்டார்.

(௭) அப்பொழுது குதிரை ரதம் காலாட்களுடன் கூடிய விசுவாமித்திருடைய பிள்ளைகள் ஒரு முகூர்த்த காலத்தில் மகாத்துமாவான வசிஷ்டரால் சாம்பராக்கப்பட்டனர்.

(௮) அப்பொழுது பெரும்புகழுடைய விசுவாமித்திரர் நாசமடைந்த பிள்ளைகளையும், சைனியத்தையும் கண்டு, வெட்கி ஆலோசனையுளாழ்ந்தவராயினர்.

(௯) அவர் கடல்போல வேகமற்றவராய், பல்பிடுங்கின பாம்புபோல ஒடுங்கி கோளினாற் பற்றப்பட்ட கதிரவன் போல உடனே ஒளிமழுங்கியவராயினர்.

(௧௦) கொல்லப்பட்ட பிள்ளைகளும் சைனியங்களுமுடைய விசுவாமித்திரர் சிறகரியப்பட்ட பறவைபோல பரிதவிக்கக்கூடியவராய் போக்கடிக்கப்பட்ட கர்வமுடையவராய், முயற்சியற்று வெறுப்படைந்தார்.

(௧௧) அவர் மிகுந்த ஒரு பிள்ளையை 'க்ஷத்திரிய தருமத்தைக்கொண்டு பூமியை யாள்வாய்' என்று அரசில் நிறுத்தி காட்டை யடைந்தார்.

𑌸 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌹𑌿𑌮𑌵𑌤𑍍𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌕𑌿𑌨𑍍𑌨𑌰𑍋𑌰𑌗𑌸𑍇𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌵𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌤𑌪𑌸𑍍𑌤𑍇𑌪𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌤𑌪𑌾𑌃 ॥

𑌕𑍇𑌨𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌥 𑌕𑌾𑌲𑍇𑌨 𑌦𑍇𑌵𑌦𑍇𑌵𑍋 𑌵𑍃𑌷𑌭𑌧𑍍𑌵𑌜𑌃 ।
𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌵𑌰𑌦𑍋 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌲𑌮𑍍 ॥ ௧௩ ॥

𑌕𑌿𑌮𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌤𑌪𑍍𑌯𑌸𑍇 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌬𑍍𑌰𑍂𑌹𑌿 𑌯𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌵𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌵𑌰𑌦𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌵𑌰𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌕𑌾𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌃 𑌸𑍋𑌽𑌭𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥

𑌏𑌵𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌦𑍇𑌵𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌤𑌪𑌾𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌣𑌿𑌪𑌤𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌇𑌦𑌂 𑌵𑌚𑌨𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍 ॥ ௧௫ ॥
𑌯𑌦𑌿 𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌧𑌨𑍁𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑍋 𑌮𑌮𑌾𑌨𑌘 ।
𑌸𑌾𑌙𑍍𑌗𑍋𑌪𑌾𑌙𑍍𑌗𑍋𑌪𑌨𑌿𑌷𑌦𑌃 𑌸𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌦𑍀𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥
𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌦𑍇𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌚𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌦𑌾𑌨𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑌿𑌷𑍁 ।
𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌯𑌕𑍍𑌷𑌰𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌸𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌭𑌾𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌮𑌮𑌾𑌨𑌘 ॥ ௧௭ ॥
𑌤𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌾𑌦𑍍𑌭𑌵𑌤𑍁 𑌦𑍇𑌵𑌦𑍇𑌵 𑌮𑌮𑍇𑌪𑍍𑌸𑌿𑌤𑌮𑍍 ।

𑌏𑌵𑌮𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 𑌦𑍇𑌵𑍇𑌶𑍋 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌗𑌤𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾 ॥ ௧௮ ॥

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌚𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌰𑌾𑌜𑌰𑍍𑌷𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌲𑌃 ।
𑌦𑌰𑍍𑌪𑍇𑌣 𑌮𑌹𑌤𑌾 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌦𑌰𑍍𑌪𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑍋𑌽𑌭𑌵𑌤𑍍𑌤𑌦𑌾 ॥

𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌧𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰 𑌇𑌵 𑌪𑌰𑍍𑌵𑌣𑌿 ।
𑌹𑌤𑌮𑍇𑌵 𑌤𑌦𑌾 𑌮𑍇𑌨𑍇 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌮𑍃𑌷𑌿𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍 ॥ ௨௦ ॥

(கஉ) மிக்க தவமுடைய அவர் மகாதேவனுடைய அருளுக்காக கின்னரர்களும், நாகர்களும், சேவிக்கும் இமயமலைச் சாரலுக்குச் சென்று தவமியற்றினர்.

(கங) பிறகு கொஞ்சகாலத்தில் தேவர்களுக்கு ஈசனை வரமளிக்கும் எருதுக்கொடியோன் வலிமிக்க விசுவாமித்திரருக்குக் காட்சி கொடுத்தருளினர்.

(கச) 'ராஜனே! எதற்காகத் தவமியற்றுகிறாய் உன்னுடைய எண்ணம் என்னவோ அதனைச் சொல்லுவாய். வரமளிப்பவனாக விருக்கிறேன். நீ விரும்பிய வரன் எதுவோ அது கூறப்படட்டும்' என மொழிந்தார்.

(கரு-மு-களஎ) தவம் மிக்கவுடைய விசுவாமித்திரரும் ஈசனால் இவ்வாறு கூறப்பட்டு பரமேசுவரனை யடிபணிந்து, "மாசற்ற மகாதேவரே! தாங்கள் திருப்தியடைந்திருந்தால் அங்கங்களுடனும் உபஅங்கங்களுடனும், உபநிஷத்துக்களுடனும் கூடியதும், இரகசிய மந்திரங்களுடன் கூடியதுமான தனுர்வேதம் எனக்கு அளிக்கப்படட்டும். பாவமற்ற ஈசனே! தேவர்களுள்ளும், தானவர்களுள்ளும், மகாரிஷிகளிலும், கந்தர்வர்களிலும், யக்ஷர்களிலும் அரக்கர்களிலும் எந்த அஸ்திரங்கள் உளவோ அவற்றை எனக்கு விளக்குங்கள். தேவதேவனே! எனது இச்சையும் உம்முடைய அனுக்கிரகத்தினால் உண்டாகட்டும் என வேண்டினர்.

(கஅ) அப்பொழுது தேவர்களுக்கு ஈசனும் "அப்படியே யாகட்டும்" எனக் கூறி மறைந்தார்.

(கக) மிக்க வலியுடைய ராஜரிஷியான விசுவாமித்திரர் அஸ்திரங்களை யடைந்து மிக்க கர்வத்துடன் கூடியவரானர். கர்வத்தால் நிறைந்தவரானர்.

(உ0) அப்பொழுது அவர் பருவகாலத்துக்கடல்போல பராக்கிரமத்தால் அதிகமானவராய் ரிஷிகளுள் உத்தமரான வசிஷ்டரைக்கொன்றதாகவே மதித்தார்.

ததோ மஹாஸ்த்ரம் உத்ஸ்ருஷ்டம் கோரம் வாஸிஷ்டேந நிவாரிதம்|
ப்ரஹ்மதண்டேந தத் ஸர்வம் நிஷ்ப்ரபம் வாஸிஷ்டதேஜஸா||

உத்யம்ய ப்ரஹ்மதண்டம் து விஶ்வாமித்ரஸ்ய பஶ்யத:|
த்ருஷ்ட்வா விப்ரர்ஷய: ஸர்வே ஸந்த்ரஸ்தமநஸோ(அ)பவந்||

வஸிஷ்டஸ்ய ச யே ஶிஷ்யாஸ்தஸ்யைவ ப்ரமபக்ஷிண:|
விப்ரா வஞ்சிதயா த்ருஷ்டா தாநாஹ்வ்ருத்ய ஸஹஸ்ரஶ:||௨௩||
வஸிஷ்டஸ்யாஶ்ரமம் ஶாந்தம் ராஜஸீம் நகரீம் ததா|
ராமபூஜிதாம் நிக்ரஹம் ஸர்வம் ஸாஞ்சிஹ|| ௨௪||
வஶதோ வைவ வஸிஷ்டஸ்ய ஶாபேந தேஜஸா ஸம்ப்ரூஹ
ஶ:| நாஶயாமாஸ தாரேயம் நிர்வாணமிவ பாவக:||

ஏவமுக்த்வா மஹாதேஜா வஸிஷ்டோ ஜபதாம் வர:|
விஶ்வாமித்ரம் ததா வாக்யம் ஸரோஷமிதமப்ரவீத்|| ௨௬||
க்ஷத்ரம் திக் பலம் ப்ராஹ்மம் ச தீர்கநாஸிகவாதவி|
ஏவம் வாதேவஸி ஸந்தப்தம் ஸர்வாஸ்த்ரம் ப்ரஹவிஷ்யஸி||௨௭||

இத்யுக்த்வா பரமக்ருத்தோ தண்டமுத்யம்ய ஸத்வர:|
விதூம இவ காலாக்நிம் யமதண்டமிவாபரம்|| ௨௮||

இதி ஶ்ரீமத்பாலகாண்டே பஞ்சபஞ்சாஶஸ்ஸர்க: ||

(உக) பிறகு அரசன் ஆசிரமமிருக்கு மிடத்திற்குப் போய் அந்த அஸ்திரங்களை விடுத்தார். அவைகளாலும் அவற்றின் ஒளியாலும் அந்தத்தவவனம் முழுவதும் எரிக்கப்பட்டது.

(உஉ) முனிவர்கள் புத்திமானான விசுவாமித்திரர் ஏவிய பல்படைகளைக்கண்டு நூற்றுக்கணக்காகப் பலதிசைகளிலும் ஓடினர்.

(உங-உரு) அவருடைய சிஷ்யர்கள் ஓடினர். மான்களும், பறவைகளும் அச்சங்கொண்டு பயந்து பலதிசைகளிலிருந்து ஆயிரக்கணக்காக ஓடினர். மகாத்துமாவான வசிஷ்டருடைய ஆசிரம பிரதேசம் காலியாக விருந்தது. ஒரு முகூர்த்தநேரம் சத்தமொன்றுமின்றி யவ்விடம் பாலைவனம் போல விருந்தது. அப்பொழுது, "சூரியன் பனியை யகற்றுவது போலக் காதியின் மகனை இன்று கொல்லுகிறேன்; பயப்படாதேயுங்கள்" என அடிக்கடி வசிஷ்டர் கூறினார்.

(உசு-உஎ) மிக்க காந்தியுடையவரும், தவஞ்செய்வோரிற் றேர்ந்தவருமான வசிஷ்டர் இவ்வாறு கூறிய பிறகு விசுவாமித்திரரை நோக்கிக் கோபத்துடன், "அறிவிலி! நீ வெகுகாலமாக வளர்த்து வந்த ஆசிரமத்தை எந்தக் காரணத்திற்காக யழித்தனையோ அதனாலே நீ கெட்டநடத்தையுடையவனாகிறாய் ஆகவே தப்பிப் பிழையாய்" எனக் கூறினார்.

(உஅ) மிக்க கோபங்கொண்ட முனிவர் இவ்வாறு கூறிவிட்டு பரபரப்புடன் புகையில்லாத ஊழித்தீயெனவும் இரண்டாவது இயமனது தண்டம் போலும் உள்ள தன் பிரம்மதண்டத்தை உயரத்தூக்கி நின்றார்.

ஐம்பத்தைந்தாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

𑌅𑌥 𑌷𑌟𑍍𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

𑌏𑌵𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌲𑌃 ।
𑌆𑌗𑍍𑌨𑍇𑌯 𑌮𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰 𑌮𑍁𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌯 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑍇𑌤𑌿 𑌚𑌾𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍 ॥ ௧ ॥

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌦𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌲𑌦𑌣𑍍𑌡 𑌮𑌿𑌵𑌾𑌪𑌰𑌮𑍍 ।
𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌾 𑌦𑌿𑌦𑌂 𑌵𑌚𑌨𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍 ॥ ௨ ॥
𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌬𑌨𑍍𑌧𑍋 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍋𑌸𑍍𑌮𑍍𑌯𑍇𑌷 𑌯𑌦𑍍𑌬𑌲𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯 ।
𑌨𑌾𑌶𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑌦𑍍𑌯 𑌤𑍇 𑌦𑌰𑍍𑌪𑌂 𑌶𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌵 𑌗𑌾𑌧𑌿𑌜 ॥ ௩ ॥
𑌕𑍍𑌵 𑌚 𑌤𑍇 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯 𑌬𑌲𑌂 𑌕𑍍𑌵 𑌚 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌬𑌲𑌂 𑌮𑌹𑌤𑍍 ।
𑌪𑌶𑍍𑌯 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌬𑌲𑌂 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌮 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌪𑌾𑌂𑌸𑌨 ॥ ௪ ॥

𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌗𑌾𑌧𑌿𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌘𑍋𑌰𑌮𑌾𑌗𑍍𑌨𑍇𑌯 𑌮𑍁𑌦𑍍𑌯𑌤𑌮𑍍 ।
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌦𑌣𑍍𑌡𑍇𑌨 𑌤𑌚𑍍𑌛𑌾𑌨𑍍𑌤 𑌮𑌗𑍍𑌨𑍇𑌰𑍍𑌵𑍇𑌗 𑌇𑌵𑌾𑌮𑍍𑌭𑌸𑌾 ॥ ௫ ॥

𑌵𑌾𑌰𑍁𑌣𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌰𑍌𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌚 𑌐𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌪𑌾𑌶𑍁𑌪𑌤𑌂 𑌤𑌥𑌾 ।
𑌐𑌷𑍀𑌕𑌂 𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌚𑌿𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪 𑌕𑍁𑌪𑌿𑌤𑍋 𑌗𑌾𑌧𑌿𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨𑌃 ॥

𑌮𑌾𑌨𑌵𑌂 𑌮𑍋𑌹𑌨𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌗𑌾𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌪𑌨𑌂 𑌤𑌥𑌾 ।
𑌜𑍃𑌮𑍍𑌭𑌣𑌂 𑌮𑌾𑌦𑌨𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌾𑌪𑌨 𑌵𑌿𑌲𑌾𑌪𑌨𑍇 ॥ ௭ ॥
𑌶𑍋𑌷𑌣𑌂 𑌦𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌵𑌜𑍍𑌰𑌮𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑍁𑌦𑍁𑌰𑍍𑌜𑌯𑌮𑍍 ।
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌪𑌾𑌶𑌂 𑌕𑌾𑌲𑌪𑌾𑌶𑌂 𑌵𑌾𑌰𑍁𑌣𑌂 𑌪𑌾𑌶𑌮𑍇𑌵 𑌚 ॥ ௮ ॥
𑌪𑌿𑌨𑌾𑌕𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌚 𑌦𑌯𑌿𑌤𑌂 𑌶𑍁𑌷𑍍𑌕𑌾𑌰𑍍𑌦𑍍𑌰𑍇 𑌅𑌶𑌨𑍀 𑌉𑌭𑍇 ।
𑌦𑌣𑍍𑌡𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑌥 𑌪𑍈𑌶𑌾𑌚𑌂 𑌕𑍍𑌰𑍌𑌞𑍍𑌚𑌮𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚 ॥ ௯ ॥

ஐம்பத்தாருவது ஸர்க்கம்.

விசுவாமித்திரர் சபதம்.

(க) தவ வலிமிக்க விசுவாமித்திரர் வசிஷ்டரால் இவ்வாறு கூறப்பட்டு ஆக்கினேயாஸ்திரத்தை விடுத்து நில்! நில்! எனக் கூறினர்.

(உ-சு) பகவானன வசிஷ்டர் மற்றொரு காலதண்டமெனவுள்ள பிரம்மதண்டத்தை எடுத்து கோபத்துடன், "க்ஷத்திரியப் பதரே! இதோ நின்றிருக்கிறேன் உன்னுடைய வலியை விளங்கக்காட்டுவாய். காதி மகனே! இன்று உன்னுடை சஸ்திரங்களின் கர்வத்தை யழிக்கிறேன். க்ஷத்திரியாதமா! உன்னுடைய க்ஷத்திரிய பலம் எங்கே? பெரிய பிரம்மபலம் எங்கே? என்னுடைய வீணாகாத பிரம்ம பலத்தைக்காண்பாய்" என ஆரவாரித்தார்.

(ரு) காதியின் பிள்ளையான விசுவாமித்திரர் ஏவிய பயங்கரமான ஆக்கினேயாஸ்திரம் பிரமதண்டத்தினல் நீரினல் அக்கினியின் வேகம் போல, அணைந்தது.

(சு) காதியின் பிள்ளை கோபமுற்றவராய் வருணாஸ்திரத்தையும், உருத்திராஸ்திரத்தையும், இந்திராஸ்திரத்தையும், அவ்வாறே பசுபதி யஸ்திரத்தையும், ஐஷீகாஸ்திரத்தையும் விடுத்தார்.

(எ-கஉ) இராமா! (அவர்) மானவாஸ்திரத்தையும், மோகனஸ்திரத்தையும், கந்தர்வாஸ்திரத்தையும், அவ்வாறே தூங்கவைக்கும் அஸ்திரத்தையும், மயிர் கூச்செறியும் அஸ்திரத்தையும், கலங்கச்செய்யும் அஸ்திரத்தையும், சந்தாபத்தையும், விலாபத்தையும் (அழுகையையும்) உண்டாக்கும் அஸ்திரங்களையும், சோஷணம், தாரணம் என்பவற்றையும், வெலற்கரிய வஜ்ஜிராஸ்திரத்தையும், பிரமபாசம், காலபாசம் என்பவற்றையும், வருணபாசத்தையும், பைனக அஸ்திரத்தையும், தயிதம் என்பதையும், 'சுஷ்கம்,' 'ஆர்திரம்' என்ற இரண்டு இடிகளையும் தண்டாஸ்திரத்தையும்

யஜுர்வக்த்ரம் காமுவக்த்ரம் விஷ்ணுர்வக்த்ரம் ததைவச ।
வாயவ்யம் சம்பகம் சைவ அஸ்த்ரம்ஹயஸிர ஷ்ணயா ॥ ௧௦॥
ஶக்தித்ரயம்ச விசேஷ்வ கங்காமும் ஈ்ஸமும் ததா ।
வைதூர்யாபம் ஈஹாஸ்த்ரம்ச காமாஸ்த்ர சம சார்ணடி॥
த்ரிஶங்கு சஸ்த்ரம் சொரம்ச காவாமு சம கஜ்ஞனாப ।
ஸதாநாஸ்த்ராணி விசேஷ்வ ஸவர்ணாணி ரவர்ணந்த ந॥

வஸிஷ்டே ஜவதாம் ஶ்ரேஷ்டே தஜ்ஞர்த ஶிவாஹவச: ।

தாநிஸவர்ணாணி ஷஷ்டேந ம்ரஸதே ப்ரஹ்மணஸ்ர்த:॥

தேஷு ஶாஸ்த்ரேஷு ப்ரஹ்மாஸ்த்ரம் க்ஷிப்தவா நாபி
[நந்ந: ।

தஜஸ்த்ரஈர்ஜ்வகம் ஜ்வஷ்டா தேவாஸ்ஹவிர்வேராமசா:॥௧௪॥

தேவஷர்யஸ்த ஸம்ஹ்ராஞா மஸவர் ஸ்ஜஹோரமா: ।
த்ரைலோக்யேஸ்வஸீத்ஸத்ரஸ்த்ரம்ப்ரஹ்மாஸ்த்ரஸர்திதே॥
தஜவ்ருஸ்த்ரஹாமொரம்ப்ராஹ்மம்ப்ராஹ்மணதேஜஸா।
வஸிஷ்டோ ம்ரஸதே ஸவம் ப்ரஹ்மஜ்ஞேந ராவவ ॥

ப்ரஹ்மாஸ்த்ரம் ம்ரஸமாநஸ்ய வஸிஷ்டஸ்ய ஈஹாத்மந: ।
த்ரைலோக்ய மோஹநம் ரௌத்ரம் ரூபம் ஆஸீத்
ஸுதாருணம் ॥ ௧௫॥

பின்னர் பைசா சாஸ்திரத்தையும், அவ்வாறே கிரௌஞ்சம் என்ற அஸ்திரத்தையும், 'தர்ம சக்கிரம்' என்னும் அஸ்திரத்தையும், கால சக்கிரத்தையும் அவ்விதமே விஷ்ணு சக்கிரத்தையும், வாயுதேவதையான 'மதன'ஸ்திரத்தையும், அப்படியே (ஹயக்கிரிவம்) குதிரைக்கழுத்து என்னும் அஸ்திரத்தையும், சக்திகள் இரண்டையும் விடுத்தார். அவ்விதமாகவே, 'கங்காளம்'; 'முஸலம்'; 'மகாஸ்திரம்' என்ற வித்தியாதராஸ்திரங்களையும், காலாஸ்திரத்தையும், பிறகு பயங்கரமான 'திரி சூலம்' என்பதையும், 'கோர' அஸ்திரமென்பதையும்; 'காபால' அஸ்திரத்தையும்; பிறகு 'கங்கணம்' என்பதையும்; முறையில் யாவற்றையும் எய்தார்.

(கஉ) தவமியற்றுபவருள் உத்தமரான வசிஷ்டரிடத்து அவ ரெறிந்தவையாவும் ஆச்சரியமான தாயின.

(கங) பிரமனது புதல்வன் தன் தண்டத்தினால் அவை யாவற்றையும் விழுங்கி விட்டார்.

(கச-கசஉ) விசுவாமித்திரர் அவைகள் தணிக்கப்பட்டதும்; பிரமாஸ்திரத்தை யெறிந்தார். அக்கினியை முன்னிட்டுக்கொண்ட தேவர்களும், ரிஷிகளும், நாகர்களுடன் கூடிய கந்தர்வர்களும், ஏவப்பட்ட பிரமாஸ்திரத்தைக்கண்டு பரபரப்படைந்தனர்.

(கரு) பிரமாஸ்திரம் விடப்பட்டதும் மூன்றுலகங்களும் நடுங்கின.

(கசு) இராகவா! வசிஷ்டர் மிக்க பயங்கரமான அந்த பிரமாஸ்திரம் முழுவதையும் தன்னுடைய பிரம தேஜசால் வலிவுடைய பிரம தண்டத்தைக்கொண்டு விழுங்கினார்.

(கஎ) பிரமாஸ்திரத்தை விழுங்கிய மகாத்துமாவான வசிஷ்டருடைய உருவம் மூன்று உலகங்களையும் மூர்ச்சையடையத் தகுந்ததும், பயங்கரமானதும், காண்பதற் கச்சம் விளைப்பதுமாயிருந்தது.

ரோமகூபேஷு ஸர்வேஷு வஸிஷ்டஸ்ய மஹாத்மந: ।
மரீச்ய இவ நிஷ்பேதுரக்நேர்தூமாகுலார்சிஷ: ॥௧௮॥

ப்ராஜ்வலத் ப்ரஹ்மதண்டஶ்ச வஸிஷ்டஸ்ய கரோத்யத: ।
விதூம இவ காலாக்நிர்யமதண்ட இவாபர: ॥ ௧௯॥

ததோऽஸ்துவந் முநிகணா வஸிஷ்டம் ஜபதாம்வரம் ।
அமோகம் தே பலம் ப்ரஹ்மந் தேஜோ தாரய தேஜஸா ॥

நிக்ருஹீதஸ்த்வயா ப்ரஹ்மந் விஶ்வாமித்ரோ மஹாதபா: ।
ப்ரஸீத ஜபதாம் ஶ்ரேஷ்ட லோகா: ஸந்து கதவ்யதா: ॥௨௧॥

ஏவமுக்தோ மஹாதேஜா: ஶமம் சக்ரே மஹாதபா: ।

விஶ்வாமித்ரோऽபி நிக்ருதோ விநிஶ்வஸ்யேதமப்ரவீத் ॥௨௨॥
திக் பலம் க்ஷத்ரியபலம் ப்ரஹ்மதேஜோபலம் பலம் ।
ஏகேந ப்ரஹ்மதண்டேந ஸர்வாஸ்த்ராணி ஹதாநி மே ॥௨௩॥
ததேதத் ஸமவேக்ஷ்யாஹம் ப்ரஸந்நேந்த்ரியமாநஸ: ।
தபோ மஹத் ஸமாஸ்தாஸ்யே யத்வை ப்ரஹ்மத்வகாரணம் ॥௨௪॥

இதி ஶ்ரீபாலகாண்டே ஷட்பஞ்சாஶஸ்ஸர்க: ॥

(கஅ) மகாத்துமாவான வசிஷ்டருடைய மயிர்க்கால்கள் யாவற்றிலும் புகை நிறைந்த ஒளியானது நெருப்புப் போல பொரிபறந்து வெளிவந்தது.

(ககூ) வசிஷ்டருடைய கையில் எடுத்துள்ள பிரமதண்டமும் மற்றொரு யமனுடைய தண்டம் போலவும். புகையில்லாத ஊழித்தீப்போலவும், அதிகமாக ஒளிர்ந்தது.

(உ0-உக) பிறகு முனிவர்கள் பிரம்ம ஞானமுணர்ந்தவரே! உம்முடைய பலம் உத்தமமானது. உமது மகிமையினால் பிரமாஸ்திரத்தின் தேஜஸையடக்கும் (தாங்கிக்கொள்ளும்.) அந்தணரே! மிக்க தவமுடைய விசுவாமித்திரர் உம்மால் அடக்கப்பட்டார். தவமியற்றுவோருள் சிறந்தவரே! உலகத்தவர் துக்க மற்றவராக வருளும்; எனத் தவம் புரிவோருள் மேலான வசிஷ்டரைப் புகழ்ந்தனர்.

(உகௗ) தவம் மிக்க உடையவரும் அதிகதேஜஸுடையவருமான வசிஷ்டர் இவ்வாறு துதிக்கப்பட்டுத் தன் கோபத்தை யடக்கிக் கொண்டார்.

உஉ.உச) விசுவாமித்திரும் அவமதிக்கப்பட்டவராய் பெருமூச்செறிந்து, "க்ஷத்திரியனுக்குரிய வலியிகழக்கூடியது. பிராமணரது தேஜஸான பலமே பலம் எனப்படும். ஒரு பிரமதண்டத்தினால் என்னுடைய அஸ்திரங்கள்யாவும் அடிக்கப்பட்டனவே. இவ்விரண்டினையும் பார்த்து புலன்களையும் மனதையும் அடக்கிக்கொண்ட நான் எது பிராமணனாவதற்குரியதோ அந்த பெரிய தவத்தை மேற்கொள்ளுவேன் என உறுதிகொண்டார்.

ஐம்பத்தாறுவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

அத ஸப்தபஞ்சாஶஸ்ஸர்க:

தத: ஸந்தப்தஹ்ருதய: ஸ்மரந் நிக்ரஹமாத்மந: |
விநிஶ்வஸ்ய விநிஶ்வஸ்ய க்ருதவைரோ மஹாத்மநா ‖ ௧ ‖
ஸ தக்ஷிணாம் திஶம் கத்வா மஹிஷ்யா ஸஹ ராகவ |
ததாப பரமம் கோரம் விஶ்வாமித்ரோ மஹாதபா: ‖ ௨ ‖

(பலமூலாஶநோ தாந்தஶ்சசார ஸுமஹத்தப:|)
அதாஸ்ய ஜஜ்ஞிரே புத்ரா: ஸத்யதர்மபராயணா: |
ஹவிஷ்பந்தோ மதுஷ்பந்தோ த்ருடநேத்ரோ மஹாரத: ‖ ௩ ‖
பூர்ணே வர்ஷஸஹஸ்ரே து ப்ரஹ்மா லோகபிதாமஹ: |
அப்ரவீந் மதுரம் வாக்யம் விஶ்வாமித்ரம் தபோதநம் ‖ ௪ ‖
ஜிதா ராஜர்ஷிலோகாஸ்தே தபஸா கௌஶிகாத்மஜ |
அநேந தபஸா த்வாம் ஹி ராஜர்ஷிரிதி வித்மஹே ‖ ௫ ‖
ஏவமுக்த்வா மஹாதேஜா ஜகாம ஸஹ தைவதை: |
த்ரிவிஷ்டபம் ப்ரஹ்மலோகம் லோகாநாம் பரமேஶ்வர: ‖

விஶ்வாமித்ரோபி தச்ச்ருத்வா ஹ்ரியா கிஞ்சிதவாங்முக: |
து:கேந மஹதா விஷ்ட: ஸமந்யுரிதமப்ரவீத் ‖ ௭ ‖
தபஶ்ச ஸுமஹத்தப்தம் ராஜர்ஷிரிதி மாம் விது: |
தேவா: ஸர்ஷிகணா: ஸர்வே நாஸ்தி மந்யே தப:பலம் ‖
இதி நிஶ்சித்ய மநஸா பூய ஏவ மஹாதபா: |
(க்ரோதேந மஹதாவிஷ்டோ ஜ்யேஷ்டோ லோக்யம் வ்யயய ந்நிவ)
தபஶ்சகார காகுத்ஸ்த பரமம் பரமாத்மவாந் ‖ ௮ ‖

ஐம்பத்தேழாவது ஸர்க்கம்.

திரிசங்கு.

(க-௨) இராகவா! பிறகு மிக்க வருந்தும் மனதுடன் தான் அவமதிக்கப்பெற்றதை நினைத்துக்கொண்டு, மகாத்துமாவான வசிஷ்டருடன் விரோதத்தை ஏற்படுத்திக்கொண்ட விசுவாமித்திரர் பலகால் பெருமூச்செறிந்து தன் மனையாளுடன் கூட தென்திசைசென்று அரும்பெருந்தவத்தை சிறப்புறப்பேணினர். அவர் பழங்களையும் கிழங்குகளையும் தின்பவராய் புலன்களை யடக்கிப் பெருந்தவமியற்றினர்.

(ங) பிறகு வாய்மையிலும் அறத்திலும் விருப்பமுள்ள அவருக்கு 'ஹவிஷ்யந்தன்'; 'மதுஷ்யந்தன்'; 'திருடநேத்திரன்'; 'மகாரதன்' என்ற பிள்ளைகள் பிறந்தனர்.

(ச-௫) ஆயிர வருஷங்கள் ஆனதும் உலகங்களுக்குப் பாட்டனரான பிரமன் தவத்தையே செல்வமாகவுடைய விசுவாமித்திரரை நோக்கி, 'குசிகன் தோன்றலே! உனது தவத்தால் அரசரும் ரிஷிகளும் வெல்லப்பட்டனர். இத்தவத்தினாலேயே உன்னை ராஜரிஷியென மதிக்கிறோம்' என்ற இனியமொழி கூறினர்.

(சு) உலகங்களுக்கு முக்கிய பிரபுவான அதிக தேஜசுடைய பிரமன் இவ்வாறு கூறிவிட்டு தேவர்களுடன் கூட ஸ்வர்க்கத்திற்குச்சென்று தனதுலகு புக்கார்.

(எ-அ) விசுவாமித்திரரும் அதனைக்கேட்டு வெட்கத்தால் கொஞ்சம் தலைகுனிந்தவராய் பெருந்துக்கமடைந்து கோபத்துடன்; "மிக்க அதிகமான தவமியற்றப்பட்டது ரிஷிகளுடன்கூடிய தேவர்கள்யாவரும் என்னை இராஜரிஷியெனவறிவர். தவத்திற்குத்தக்க பலனிது இல்லை!" எனக்கூறினர்.

(கூ) காகுத்தா! மிக்கதவமுடையவரும் வியக்கத்தக்க முயற்சியுடையோருமான விசுவாமித்திரர்இவ்வாறு மனதில் தீர்மானித்துக்கொண்டு,மறுபடியும் அதிகமான தவம்புரிந்தார்.

ஸ தத்த்வவிந்நைவ காலேந ஸத்யவாதீ ஜிதேந்த்ரிய: ।
த்ரிஸந்த்யம் ஸ்நாதி விப்ராத ஜக்ஷ்வகர்ககர்பவயுக்த: ॥ ௧௦॥

தஸ்யைவார்ஜி ஸ்வர்த்வதா யஜேயர்ஷ்டி ஶாவப ।
மஹைஜ்ஜயம் ஸ்ய ஶீரேண தேவாநாம் பரமாம் கதிம் ॥ ௧௧॥

ஸ வஸிஷ்டம் ஸமாராத்ய கமயாமாஸ விஞ்ஜிதம் ।
அஸக்ருத்ஸ்ம்ருதி சாபமுக்தோ வஸிஷ்டேந மஹாத்மநா ॥ ௧௨॥

ப்ரத்யாவ்ருத்தோ வஸிஷ்டேந ஸ யயௌ தக்ஷிணாம் திஶம் ।
தத ஸ்தத்வா விஶ்வமுக்யம் பார்த்வம் ஸ்தவ்யமதோ ந்ருப: ॥

வாவிஷ்டா தீவ்யுத்பலஸ்தோ யத்ரர்ஷி தேவிரே ॥
த்ரிஸந்த்யஸ் ஸ்வமஹாதேஜா ஶ்ருதம் பரமஹாஸ்வரம் ॥ ௧௪॥
வஸிஷ்டபாத்ராத தீப்யேஶ தப்யமாநாத யஶஸ்விந: ।

ஸோऽபிஹிம்ஸ்ய மஹாத்மா நஸ்வபுத்ரேண வமர்ஷோஸ்ஸர்தாது ॥
அபிவாத்ய நப வஸ்ஸ்வேத்யுண க்ரியாகிஞ்சித்வாத்ஜவ: ।
அஸ்த்ரவிஸ்ஸ்ம மஹாஹாமாத ஸஹ அதவ க்ருதாஞ்ஜலி: ॥

ஶரணம் வ: ப்ரபத்யேऽஹம் ஶரண்யாத ஶரணாகத: ।
ப்ரத்யாவ்ருத்தோऽஸ்மி ஹ்ருத்ஸ்தோ வஸிஷ்டேந மஹாத்மநா ॥

(கo) இந்த சமயத்தில் உண்மையுரைப்பவனும், புலன்களை வென்றவனும், இக்ஷ்வாகு வம்சத்தைப் பெருகச்செய்பவனுமான திரிசங்கு எனப்பலரறிந்த அரசன் ஒருவனிருந்தான்.

(கக) இராகவா! தேவர்களுக்கு உசிதஉறைவிடமான மேலுலகை தன் உடலுடன்கூட செல்லுவதற்கு யாகஞ் செய்யவேண்டும் என்று அவன் மதியுட்கொண்டான்.

(கஉ) அவன் வசிஷ்டரை யழைப்பித்து தன்னெண்ணத்தை வெளியிட்டான். மகாத்துமாவான வசிஷ்டரால் 'அது வியலாது' எனக் கூறப்பட்டான்.

(கங) வசிஷ்டரால் பரிகரிக்கப்பட்டவனாய் திரிசங்கு தெற்கு திசையை நோக்கிச் சென்றான். பிறகு அரசன் தன் காரியம் நிறைவேறுதற்பொருட்டு வசிஷ்டருடைய பிள்ளைகளை யடைந்தான்.

(கச-கசஉ) நெடுந்தவம் புரியும் வசிஷ்டரது குமாரர்கள் எங்கு தவமியற்றியிருந்தனரோ அங்கேபோய் மிக்க பராக்கிரமமுடைய திரிசங்கு மிக்க பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கும் நூற்றுவரான புகழ்வாய்ந்து தவமியற்றியிருக்கும் வசிஷ்டர் புதல்வர்களைக் கண்டான்.

(கரு-கசு) அவன் தன் குருவினது பூசனைக்குரிய பிள்ளைகள் யாவரையும் சரணமடைந்து வெட்கத்தால் சற்றே தலை குனிந்து முறைப்படி வணங்கி தொழுத கையினனாய், மிக்க பாக்கியசாலிகளான அவர்கள் யாவரையும் நோக்கி வருமாறு கூறலுற்றான்.

(கஎ) காப்பாற்றியருள வேண்டுமென்று அதனில் வல்லவரான தங்களையணுகிச் சரணமடைகிறேன் உங்களுக்கு மங்களம் உண்டாகட்டும். மகாத்துமாவான வசிஷ்டரால் புறக்கணிக்கப்பட்டேன்.

யஷ்டர்காஶோ ஶஹாயஜ்ஞம் தஶநர்ஜ்ஞாதர்ஶஹாஸ்ய ।
ஶர்ரர்வர்த்ராநஹம் ஸவஸ்ரா நஶக்ஷ்யத்வ ப்ரஸாஶயே॥

ஶிரஸா ப்ரணதோ யாசே ப்ராஹ்மணாம் ஸ்தபஸி
ஷிதாநு । தே ஶம் ஹவஞ ஸ்ஸிஸ்ரியம் யாஜ யஶுர
(ஸஶாஹிதா:॥ ௧௬॥

ஸஶரீரோ யதாஶஹம் ஹி தேவலோக ஶவாந்யாய் ।
ப்ரத்யாப்யாதோ வஸிஷ்டேந ததிஶந்யாம் ததோயந:॥
ஶர்ரர்வர்த்ரா ந்ருதே ஸவஸ்ரா நாஹம்வஶ்யாஶிகாஸ்வ ௯।

ஐக்ஷ்வாகூணாம் ஹி ஸர்வேஷாம் பர்ரோயாஸ பரஶா
(ஶதி:॥௨௧॥
பர்ரோயஸஸ்ர்க் ஷிதாம்ஸ ஸ்தாரயஞ்சி ஸஶா ந்ருபாநு।

துர்ஸா ஶநஞாஶம் ஸவஸம் ஹவஞோ தேஶவதம் ஶஶ॥ ௨௨॥

இதி ஸ்ரீஶ்பாதுகாஸஹஸ்ரே ஸப்தபஞ்சாஶஸ்ஸர்க:॥

அத அஷ்டபஞ்சாஶஸ்ஸர்க:.

தத ஸ்த்ரியோஜ்ஞா வஸ்வநம் ஶ்ருஸ்வா கெந்யாயஸஶஸ்வந்தத் ।
ஜஷிவர்த்ருஶதம் ராஶ ராஜாந ஶிஶஶப்ரவீஸ் ॥ ௧॥
ப்ரத்யாப்யாதோஹி ஶர்வஸ்ரை ஶர்ரர்ணா ஸத்ய
வாதிநா । தம்கதம்ஸஶதிக்ரம்யாவாஶரஶர்வேயிவாநு॥
ஐக்ஷ்வாகூணாம் ஹி ஸர்வேஷாம் பர்ரோயாஜ்வரஶோ
ஶர்ர:। நவாதிக்ரிதம் ஸக்யம்வசநம்ஸத்யவாதிந:॥

(கஅ) பெரிய யாகத்தைச்செய்ய விரும்பியவனாயி னேன். அதனை யனுக்கிரகஞ் செய்தற்குரியராகிறீர். நான், குருவின் புதல்வர்யாவரும் அருளவேண்டுமென, அடி பணிந்து வேண்டுகிறேன்.

(ககூ-ககூ ௨) தவத்தில் நிற்கும் பிரமத்தையறிந்த உங் கள் யாவரையும் தலையால் வணங்கி வேண்டிக்கொள்ளு கிறேன். எவ்வாறு என் உடலுடன் தேவருலகை யடை வேனே அவ்வாறு பிரசித்தமான தாங்கள் கவலைகொண்ட வராய் நிறைவேற்றுதற் பொருட்டு என்னை யாகஞ்செய்வி யுங்கள்.

(உ0௨) தவத்தைச் செல்வமாக வுடையோரே! வசிஷ் டரால் மறுத்து விடப்பட்ட நான் குருவின் பிள்ளைகள் யாவருமின்றி வேறு வேள்வியியற்றும் வழியைக் காண வில்லை.

(உக௨) இக்ஷ்வாகுக்கள் யாவராலும் புரோகிதரான வசிஷ்டர் அடைதற்குரிய மேலான பதமல்லவா? கற்றறிந்த குலக்குரவர் எப்பொழுதும் அரசர்களைக் கடைத்தேறச் செய்கிறார்கள்.

(உஉ) ஆகவே அவருக்குப் பிறகு தாங்கள் யாவரும் எனக்குத் தெய்வம்.

ஐம்பத்தேழாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

ஐம்பத்தெட்டாவது ஸர்க்கம்.

திரிசங்கு சாபம் பெற்றது.

(க-ரு௨) இராமா! திரிசங்குவினுடைய மொழியைக் கேட்ட பிறகு கோபத்துடன் கூடிய நூறு ரிஷி பிள்ளைகள் அரசனை நோக்கி "கெடுமதியுடையாய்! உண்மையை உரைக்கின்ற வசிஷ்டரால் ஆதரிக்காது விடப்பட்டவ னன்றோ? அவரைவிட்டு நீங்கி வேறொருவனை எப்படி அண்டினாய்? இக்ஷ்வாகு வமிசத்தவர்கள் யாவருக்கும்

𑌅𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌚𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾 𑌨𑍃𑌷𑌿𑌃 ।
𑌤𑌂 𑌵𑌯𑌂 𑌵𑍈 𑌸𑌮𑌾𑌹𑌰𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌤𑍁𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌕𑌥𑌂 𑌤𑌵 ॥
𑌬𑌾𑌲𑌿𑌶 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂𑌨𑌰𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠 𑌗𑌮𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌪𑌰𑍁𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌃 ।
𑌯𑌾𑌜𑌨𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌞𑍍𑌛𑌕𑍍𑌤 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍈𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌵 ॥
𑌅𑌵𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌚 𑌤𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌹𑍇 𑌕𑌥𑌮𑍍 ।

𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌪𑌰𑍍𑌯𑌾𑌕𑍁𑌲𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌮𑍍 ॥
𑌸𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌪𑍁𑌨 𑌰𑍇𑌵𑍈𑌤𑌾 𑌨𑌿𑌦𑌂 𑌵𑌚𑌨 𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌣𑌾 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍈
𑌸𑍍𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚 ॥ ௭॥
𑌅𑌨𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌗𑌤𑌿𑌂 𑌗𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌿𑌵𑍋𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑌪𑍋𑌧𑌨𑌾𑌃 ।
𑌋𑌷𑌿𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌘𑍋𑌰𑌾𑌭𑌿𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥
𑌶𑍇𑌪𑍁𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌸𑌂𑌕𑍍𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌶𑍍𑌚𑌣𑍍𑌡𑌾𑌲𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌗𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌸𑌿 ।
𑌏𑌵𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌶𑍁 𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌮𑍍 ॥ ௯॥

𑌅𑌥 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌚𑌣𑍍𑌡𑌾𑌲𑌤𑌾𑌂 𑌗𑌤𑌃 ।
𑌨𑍀𑌲𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌧𑌰𑍋 𑌨𑍀𑌲𑌃 𑌪𑌰𑍁𑌷𑍋 𑌧𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑌜𑌃 ॥ ௧௦॥
𑌚𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑌾𑌲𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌲𑍇𑌪𑌶𑍍𑌚 𑌆𑌯𑌸𑌾𑌭𑌰𑌣𑍋𑌽𑌭𑌵𑌤𑍍 ।

புரோகிதரான வசிஷ்டர் உயர்ந்த ஆசாரியர். உண்மையே யுரைக்கும் அவருடைய வார்த்தையைக் கடத்தற்குச் சாத்திய மில்லை. பகவானும் ரிஷியுமான வசிஷ்டர் எதனை முடியாதென்றனரோ அந்த உன்னுடைய யாகத்தை நாங்கள் செய்து வைப்பதற்கு எவ்வாறு சக்தியுடையவர்கள்? புருஷர்களுளுத்தமனே! நீ மூடன், திரும்பி உன் நகரத்திற்குப் போவாய். அரசே! மூன்றுலகங்களிலும் யாகங்கள் செய்விப்பதில் பகவானாகிய வசிஷ்டர் சக்தியுடையவர். செயற்கரிய யாகத்தையும் அவருக்கு அவமதிப்பையும் உண்டாக்குவதற்கு நாங்கள் எவ்வாறு வல்லவராவோம்" எனக் கூறினர்.

(கூ-எ௨) அரசன் அவர்கள் கோபத்துடன் கூறிய அவர்களது மொழிகளைக்கேட்டு திரும்பவும் அவர்களை நோக்கி, "தவச்செல்வமுடையீர்! குருவினால் விட்டுவிடப் பட்டவனானேன். அவ்வாறே குருவின் புதல்வர்களாலும் ஆதரவின்றி யாயினேன். உமக்கு மங்களம் உண்டாகட்டும். நான் வேறொரு யாகஞ்செய்பவரை நாடிச் செல்லுகிறேன்" என்றார்.

(அ௨) ரிஷி புத்திரர் அச்சமுறத்தக்க வெண்ணத்துடன் கூடிய அவன் மொழியைக்கேட்டு மிக்க கோபமடைந்து, 'சண்டாளனாவாய்' எனச்சபித்தனர்.

(கூ) மகாத்துவான அவர்கள் இவ்வாறு சபித்துவிட்டு தங்கள் ஆசிரமத்திற்குள் நுழைந்தனர்.

(க0-க0௨) பிறகு, அவ்விரவு கழிந்ததும் அரசன் கறுத்த துணி கட்டியவனாகவும், கறுத்த மேனியனாகவும், முரட்டு உடலுடையவனாகவும், தடித்த குட்டையான தலைமயிர் உடையவனாகவும், மயானத்திலுள்ள பூக்களையும் சாம்பரையும் பூசியவனாகவும், இரும்புப் பூணணிந்தவனாகவும், ஆகி சண்டாளத் தன்மையடைந்தான்.

𑌤𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌣𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌚𑌣𑍍𑌡𑌾𑌲𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑌮𑍍 ॥
𑌪𑍍𑌰𑌦𑍍𑌰𑌵𑌨𑍍 𑌸𑌹𑌿𑌤𑌾 𑌰𑌾𑌮 𑌪𑍌𑌰𑌾 𑌯𑍇𑌽𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌗𑌾𑌮𑌿𑌨𑌃 ।

𑌏𑌕𑍋 𑌹𑌿 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌕𑌾𑌕𑍁𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥 𑌜𑌗𑌾𑌮 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌾𑌨𑍍 ॥ ௧௨ ॥
𑌦𑌹𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌦𑌿𑌵𑌾𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑌪𑍋𑌧𑌨𑌮𑍍 ।

𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌫𑌲𑍀𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥ ௧௩ ॥
𑌚𑌣𑍍𑌡𑌾𑌲𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑌂 𑌰𑌾𑌮 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃 𑌕𑌾𑌰𑍁𑌣𑍍𑌯𑌮𑌾𑌗𑌤𑌃 ।

𑌕𑌾𑌰𑍁𑌣𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍇𑌜𑌾 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌧𑌾𑌰𑍍𑌮𑌿𑌕𑌃 ॥ ௧௪ ॥
𑌇𑌦𑌂 𑌜𑌗𑌾𑌦 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍇 𑌰𑌾𑌜𑌾𑌨𑌂 𑌘𑍋𑌰𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑌮𑍍 ।
𑌕𑌿𑌮𑌾𑌗𑌮𑌨𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍇 𑌰𑌾𑌜𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌲 ॥ ௧௫ ॥
𑌅𑌯𑍋𑌧𑍍𑌯𑌾𑌧𑌿𑌪𑌤𑍇 𑌵𑍀𑌰 𑌶𑌾𑌪𑌾𑌚𑍍𑌚𑌣𑍍𑌡𑌾𑌲𑌤𑌾𑌂 𑌗𑌤𑌃 ।

𑌅𑌥 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌮𑌾𑌕𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌚𑌣𑍍𑌡𑌾𑌲𑌤𑌾𑌂 𑌗𑌤𑌃 ॥ ௧௬ ॥
𑌅𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌕𑍋𑌵𑌿𑌦𑌮𑍍 ।

𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌣𑌾 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍈𑌸𑍍𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚 ॥ ௧௭ ॥
𑌅𑌨𑌵𑌾𑌪𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌤𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌂 𑌮𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌪𑌰𑍍𑌯𑌯𑌃 ।
𑌸𑌶𑌰𑍀𑌰𑍋 𑌦𑌿𑌵𑌂 𑌯𑌾𑌯𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌮𑍇 𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌮𑍍 ॥ ௧௮ ॥
𑌮𑌯𑌾 𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌤𑍁𑌶𑌤𑌂 𑌤𑌚𑍍𑌚 𑌨𑌾𑌵𑌾𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌫𑌲𑌮𑍍 ।

𑌅𑌨𑍃𑌤𑌂 𑌨𑍋𑌕𑍍𑌤𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌮𑍇 𑌨 𑌚 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌕𑌦𑌾𑌚𑌨 ॥ ௧௯ ॥

(கக) இராமா! அவனைப் பின்தொடருகிற நகரத்தவர் யாவரோ அவர்களும் மந்திரிகள் யாவரும் சண்டாளனதுடலுடைய அவனைக்கண்டுவிட்டு நீங்கி ஒருங்குசேர்ந்துகொண்டு ஓட்டம் பிடித்தனர்.

(கஉ) காகுத்தன் வழித்தோன்றலே! அரசன் மிக்க தைரியங்கொண்டவனாய் இரவும் பகலும் துக்கத்தால் எரிக்கப்பட்டவனாய் ஒண்டியாக தவத்தைச் செல்வமாகவுடைய விசுவாமித்திரரை நோக்கிச் சென்றான்.

(கங) இராமா! முனிவரான விசுவாமித்திரரும் வீணாக்கப்பட்டவனும், சண்டாள உருவமுடையவனுமான அரசனைப்பார்த்துக் கருணைகொண்டார்.

(கச-கரு) உனக்கு மங்களமுண்டாகட்டும். மிக்க தர்மவானும் அதிக தேஜஸுடையவருமான விசுவாமித்திரர், கருணையினால் பயங்கர ரூபமுடைய அரசனை நோக்கி, "வலிமிக்கவனும், அரசகுமாரனும், வீரனுமான அயோத்திமன்னா! நீ வந்த வேலை என்ன? எதனால் சாபமடைந்து சண்டாளனானாய்?" எனக்கேட்டார்.

(கசு) பிறகு சண்டாளனான அரசன் ரிஷியினுடைய வார்த்தையைக் கேட்டான். வார்த்தையை யறிந்தவாசன் கைதொழுதவனாய் பேசுவதில் வல்லவரான விசுவாமித்திரரை நோக்கி வருமாறு கூறலுற்றான்.

(கஎ) நான் வசிஷ்டராலும் அவ்வாறே குருவின் புதல்வர்களாலும், விடப்பட்டவனாகிறேன். எனது விருப்பத்தை அடையாமலேயே எனக்குக் கெடுதலும் நேர்ந்தது.

(கஅ) நல்லோய்! என் உடம்புடன் விண்புகவேண்டும் என்று எனது எண்ணம். என்னால் நூறு யாகங்கள் செய்யப்பட்டன. அதன் பலனை நானடைய வில்லை.

(ககூ) நான் பொய்யுரை முன்னர்க் கூறியவனல்ல. ஆபத்துக்களடைந்த போதிலும் எப்பொழுதும் வாய்மை

कृच्छ्रेष्वपि गता स्वास्थ्यं क्षत्रिया यस्य तेजसा ।
यस्मिञ्च पञ्चमा विपन्निष्टे प्रजायन्ते च तापि
(ताः ॥ २० ॥
शार्वस्तु भाग्यतां प्राप्तो स्त्रीवृत्तेन तोषिताः ।
यस्य प्रयतमानस्य यज्ञं वाहनं(?) क्षिप्तः ॥ २१ ॥
पतितोषं नमस्ति शार्वेवो भार्गवार्जव ।

दैवमेव परं मन्ये पौरुषं तु निरर्थकम् ॥ २२ ॥
दैवेनाक्रम्यते सर्वं दैवं हि परमा गतिः ।

तस्येह परमायस्य प्रसाद भविकाङ्क्षतः ॥ २३ ॥
कथं भवति सम्भूते दैवेनापहतस्य तु ॥

नान्यां गतिं गमिष्यामि नान्यच्छरणमस्ति मे ॥ २४ ॥
दैवं पौरुषकारेण निवर्तयितुं भवति ॥

इति श्रीबाहुकाख्ये अष्टपञ्चाशस्सर्गः ॥

अथ एकोनषष्टितमस्सर्गः.

उक्तवाक्यं तु राजानं कृपया कर्शितं जः ।
अब्रवीत् प्रियतरं वाक्यं सात्त्विकं गुणवृद्धिणः ॥
वैश्वाकस्यागतं वञ्चनं जानाति स्वात्मं सत्यादिकम् ।
प्रमाणं ते भविष्यामि तावद्वर्षं नृपवर्जव ॥ १ ॥

யல்ல கூறமாட்டேன். க்ஷத்திரிய தர்மத்தின் ஆணையாக உம் எதிரில் சபதம்செய்து கொள்ளுகிறேன்.

(உ0௯) பலவிதமான யாகங்கள்செய்யப்பட்டன. ஜனங்கள் தர்மமாகக்காக்கப்பட்டனர். மகாத்துமாக்களான குருமார்களும் நல்லொழுக்கத்தால் திருப்தி செய்விக்கப்பட்டனர்.

(உக௦) முனிசிரேஷ்டரே! நான் தர்மத்தில் முயற்சி செய்துகொண்டு யாகத்தைச் செய்வதற்கு விரும்புகையில் குருமார்கள் சந்தோஷத்தை அடையவில்லை.

(உஉ௦) தெய்வத்தையே மேலானதாகக் கருதுகிறேன். மனிதனுலாவது மாத்திரம் வீணானது. விதியினுல் யாவும் வெல்லப்படுகிறது. விதியே மேலாக அடையத் தகுந்ததல்லவா.

(உ௩௦) மிக்க துக்க மடைந்தவனும், தெய்வத்தால் போக்கடிக்கப்பட்ட வேலைகளை யுடையவனும், அனுக்கிரகத்தை விரும்புவனுமான எனக்கு அனுக்கிரகம் செய்வதற்குரியவராகிறீர். உமக்கு மங்களமுண்டாகட்டும்.

(உச௦) வேறிடத்திற்குப் போகமாட்டேன். எனக்கு வேறொருவர் சரணமடைவதற்கில்லை. மனித முயற்சியால் விதியை மாற்றற்குரியவர் நீரே" எனவேண்டினுன்.

ஐம்பத்தெட்டாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

ஐம்பத்தொன்பதாவது ஸர்க்கம்.

திரிசங்கு விண்புக்கது.

(க) குசிகன் பிள்ளையோ கூறப்பட்ட மொழியையும், கண்ணெதிரில் புலையனுருவமுடையவனுமான அரசனையும், நோக்கிக் கருணைகூர்ந்து இனியமொழிகள் கூறினுர்.

(உ) இக்ஷ்வாகு வம்சத்துதித்த குழந்தாய்! உன்வரவு நல்வரவாகட்டும்! உன்னைத் தர்மவானுக வறிகிறேன். உன்னைக்காப்பவனுகிறேன். அரச சிரேஷ்டரே! அச்சமுறுதிர்.

ஸமாராத்ய ஸர்வதா ந்ருஸிம்ஹம் [illegible] ।
யஜ்ஞஸாம்ராஜ்யகரம் ராஜஸூயம் ததோ யக்ஷ்யஸி நிர்வ்ருத:॥

[illegible] க்ருதம் ரூபம் யதிதம் மயி வர்ததே ।
ஸுகேந ஸமாரோஹேண ஸஶரீரோ கமிஷ்யஸி ॥ ௪॥

ஹநுமத்ப்ராப்த [illegible] தவ [illegible] ।
யஸ்ய [illegible] ஶரண்யம் ஶரணாகத: ॥ ௫॥

[illegible] பாத்ராந் [illegible] ।
வ்யாஸஶ்ச [illegible] யஜ்ஞ ஸம்பார காரணாத்॥

ஸர்வாந் ஶிஷ்யாந் ஸமாஹூய வாக்ய [illegible] ।
ஸர்வாந் ருஷிகணாந் [illegible] ராஜஸூயம் [illegible] நாஜ்ஞயா ॥ ௭॥
வஸிஷ்ட [illegible] ।
யஜ்ஞோ [illegible] ॥ ௮ ॥
[illegible] ।

[illegible] ॥ ௯॥

[illegible] ப்ராஹ்மணாதிந: ।
[illegible] தேஜஸ: ॥ ௧௦॥
[illegible] ப்ராஹ்மணாதிநா: ।

[illegible] ஜிதாத்மந: ॥ ௧௧॥

(௩) நான் புண்ணிய காரியமுடையவரும், யாகத்திற்கு உதவிபுரிபவருமான மகரிஷிகள்யாவரையும் அழைக்கிறேன். மன்னு! அதன் பின் சுகமாக யாகஞ்செய்வாய்.

(௪) உன்னிடத்தில் குருவினுடைய சாபத்தால் செய்யப்பட்ட இந்த உருவமுளதே அதனுடனேயே உடம்புடன் கூட விண் புகுவாய்.

(௫) மனிதர்களுக்கு அதிபதியே சரணம் புகுற்குரிய கௌசிகரையடைந்து சரணமடைந்த உனக்கு தேவருலகு கையிலிருப்பதாக நான் நினைக்கிறேன்: எனத் தேற்றினுர்.

(௬) இவ்வாறு அவனைத்தேற்றி பிரபாவம் மிகுந்த விசுவாமித்திரர் மிக்க தர்மவான்களும் பெரும் புத்தியுடையவர்களுமான தன் பிள்ளைகளை யாகத்திற்குரியவற்றைச் சேகரிப்பதற்கு உத்தரவளித்தார்.

(௬௨-௮௨) சிடர்கள் அனைவரையும் அழைத்து, "குழந்தைகாள்! என்னுடைய கட்டளையின் பேரில் சிடர்களுடன் கூடிய ரித்துவிக்குகளையும், பல கேள்விகளுடைய ரிஷிக்கூட்டங்கள் யாவற்றையும் அழைத்து வாருங்கள்" எனக்கூறிப் பின்னும் "மற்றவர்கள் என்வார்த்தையைக்கேட்டுக்கொண்டு மதியாது ஏதாயினும் கூறினுல் அதை எனக்கு அறிவிக்கவேண்டும்" எனக் கட்டளையிட்டார்.

(௯) அவருடைய ஏவலைக்கேட்ட அவர்கள் அவரது ஆணையால் பல திக்குகளிலும் சென்றனர்.

(௯௨) பிறகு எல்லா தேசங்களிலிருந்தும் பிரமத்தையறிந்த அந்தணர் வந்தனர்.

(௧௦௨) சிஷ்யர்கள்யாவரும் ஒளிர்ந்துகொண்டிருக்கும் தேசஸுடைய விசுவாமித்திரரை யடைந்து பிரமத்தையோதிக்கொண்டிருக்கும் ரிஷிகள் எல்லாருடைய மொழியையும் கூறினர்.

(௧௧) "பிராமணர்கள்யாவரும் உம்முடைய வார்த்தையைக்கேட்டு வருகின்றனர்."

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍇𑌶𑍇𑌷𑍁 𑌚𑌾𑌗𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍 𑌵𑌰𑍍𑌜𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌹𑍋𑌦𑌯𑌮𑍍 ।

𑌵𑌾𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌤𑌚𑍍𑌛𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌪𑌰𑍍𑌯𑌾𑌕𑍁𑌲𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌮𑍍 ॥
𑌯𑌦𑌾𑌹 𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌶𑍃𑌣𑍁 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌪𑍁𑌙𑍍𑌗𑌵 ।

𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋 𑌯𑌾𑌜𑌕𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌣𑍍𑌡𑌾𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 ॥
𑌕𑌥𑌂 𑌸𑌦𑌸𑌿 𑌭𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾𑌰𑍋 𑌹𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍁𑌰𑌰𑍍𑌷𑌯𑌃 ।

𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌵𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌭𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌚𑌣𑍍𑌡𑌾𑌲𑌭𑍋𑌜𑌨𑌮𑍍 ॥
𑌕𑌥𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌗𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌪𑌾𑌲𑌿𑌤𑌾𑌃 ।

𑌏𑌤𑌦𑍍𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌨𑍈𑌷𑍍𑌠𑍁𑌰𑍍𑌯𑌮𑍂𑌚𑍁𑌸𑍍𑌸𑌂𑌰𑌕𑍍𑌤𑌲𑍋𑌚𑌨𑌾𑌃 ॥௧௫॥
𑌵𑌾𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌶𑌾𑌰𑍍𑌦𑍂𑌲 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌤𑍇 𑌸𑌮𑌹𑍋𑌦𑌯𑌾𑌃 ।

𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌪𑍁𑌙𑍍𑌗𑌵𑌃 ॥
𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌸𑌂𑌰𑌕𑍍𑌤𑌨𑌯𑌨𑌃 𑌸𑌰𑍋𑌷𑌮𑌿𑌦𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍 ।

𑌯𑌦𑍍𑌦𑍂𑌷𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌦𑍁𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌮𑌾𑌂 𑌤𑌪 𑌉𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥௧௭॥
𑌭𑌸𑍍𑌮𑍀𑌭𑍂𑌤𑌾 𑌦𑍁𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃 ।

𑌅𑌦𑍍𑌯 𑌤𑍇 𑌕𑌾𑌲𑌪𑌾𑌶𑍇𑌨 𑌨𑍀𑌤𑌾 𑌵𑍈𑌵𑌸𑍍𑌵𑌤𑌕𑍍𑌷𑌯𑌮𑍍 ॥ ௧௮॥
𑌸𑌪𑍍𑌤𑌜𑌾𑌤𑌿𑌶𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌮𑍃𑌤𑌪𑌾𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌃 ।

𑌶𑍍𑌵𑌮𑌾𑌂𑌸𑌨𑌿𑌯𑌤𑌾𑌹𑌾𑌰𑌾 𑌮𑍁𑌷𑍍𑌟𑌿𑌕𑌾 𑌨𑌾𑌮 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌘𑍃𑌣𑌾𑌃 ॥௧௯॥
𑌵𑌿𑌕𑍃𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌰𑍂𑌪𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑌨𑍁𑌚𑌰𑌨𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑍍 ।

(கக௩) எல்லா நாடுகளிலிருந்தும் ரிஷிகள் மகோதயரைத் தவிர வந்தனர்.

(கஉ௩) முனிசிரேஷ்டரே! அந்த வசிஷ்டர் புதல்வர் நூற்றுவரும் கோபத்தால் நிறைந்த எந்த வார்த்தை கூறினரோ அதனை முழுவதையும் நீர் கேளும்.

(கங௩) "க்ஷத்திரியன் யாகஞ்செய்து வைப்பவனாக இருக்கையில் அதிலும் விசேஷமாகச் சண்டாளனுக்கு அவனுடைய யாக சபையில் தேவர்களும் ரிஷிகளும் அவியை எவ்வாறு உண்பார்?

(கச௩) விசுவாமித்திரரால் காப்பாற்றப்பட்ட பூசனைக்குரிய அந்தணர் தாம் புலையனுடைய உணவை உண்டு எவ்வாறு சுவர்க்கத்திற்குப் போவார்?

(கரு௩) முனிசிரேஷ்டரே! மகோதயரும் அந்த வசிஷ்டர் புதல்வர் யாவரும் கோபத்தாற் சிவந்த கண்களுடையவராய் இவ்வார்த்தையைக் கடூரமாகக் கூறினர்." எனவுரைத்தார்கள்.

(கசு௩) அவர்கள் யாவருடைய மொழியையும் கேட்ட முனிசிரேஷ்டர் கோபத்தினாற் சிவந்த கண்ணுடையவராய் சீற்றத்துடன் வருமாறு கூறினர்.

(கஎ௩) பயங்கரமான தவத்தை மேற்கொண்டுள்ள, ஆகவே குற்றமற்ற என்னை எவரொருவர் நிந்திக்கிறாரோ அந்த கெட்ட குணமுடையோர் சாம்பராகிவிடுவார் சம்சயமில்லை.

(கஅ௩) அவர்கள் இன்று இயமனது பாசக்கயிற்றால் இயமனிருப்பிடத்திற்கு இழுத்துச்செல்லப்பட்டவராய் எழுநூறு பிறப்புக்கள் பலவாறாகப் பிணங்களைத் தின்பவராக ஆகட்டும்.

(கக௯) அவர்கள் முஷ்டிகர்களாகி நாயிறைச்சியைத் தின்பவராய் தயையற்றவராய், அருவருக்கத்தகுந்த ஒழுக்கத்தவராய், விகார உருவமுடையவராய் இவ்வுலகங்களில் நின்று வாழட்டும்.

ஶிவோதயஸ்த்வ தோர்வர்த்ரமதா ரத்ரமத்யம் ஹ்ருத ஶிஷ்யக:॥
ததீக்ஷித ஸ்வஶிஷ்யேஷு நிஷ்காதகம் கரிஷ்யதி।
ப்ராணாதிவாதநிரதோ நிரதோ ரோக்யாஸதா ஜ்ஞத:॥௨௧॥
ஸ்வயஞ்சாரும் மம க்ர்யாஶ்ரூஷாஶுத்திம் வதயிஷ்யதி।
வாதாவதுஷ்ர வவநம் விஶ்வாமித்ரோ ஜமதாதவா:॥௨௨॥
விநாஸ மஹாதேஜா ஜுஷ்டஜ்யேஷ்ஜம ஹாதோ நி:॥ ௨௩॥

இதி ஶ்ரீஶைவ வாயுகாண்டே வைகாஸஷஷ்டிதமோऽத்யாய:॥

அத ஷஷ்டிதமோऽத்யாய:.

ததேவாவமமதா ந்ருத்வா வாஸிஷ்டாநுஸமதோமோதயாது
ஜுஷ்டஜ்யேஷ்ஜ மஹாதேஜா விஶ்வாமித்ரோ மஹாமுஷத॥ ௧॥
அயதீக்ஷாகர்ஷாயாத ஸ்ருஷ்டிமர்ஜ்யநீதி விஶ்ருதக:।
ஸதீபுஷ்பஸ்வதா ந்ருஶ்ஶம் மைவ ஶரணஜ்ஞத:॥ ௨॥
தேநாதேந ஶரீரேணைவ யோகஜீஷயா।
யதாயம் ஸ்வஶரீரேண ஸ்வர்கயோகம் கரிஷ்யதி॥ ௩॥
ததா ப்ரவத்ருதாம் யஜ்ஞா ஹவிஷ்ஸ்து மயாமம।
விஶ்வாமித்ரவவ ஶ்ருத்வா ஸவர்ணவ மமஷ்டய:॥ ௪॥
ஊசுர் ஸமேத்ய ஸஹிதா யஜ்ஞா யஜ்ஞ ஸம்ஹிதம்।
அயம் காஶிக தாயாதோ ஜாதிஸ்வாமிகோவத:॥ ௫॥
யதாம வவநம் ஸஸ்ய தேதஸ்காயும் நஸம்ஶய:।

(உ0௯) துஷ்ட புத்தியான மகோதயனே நிந்தனை செய்யத்தகாத என்னை நிந்தித்தான் அவன் எல்லாவுலகங்களிலும் நிந்திக்கப்பட்டவனாய் வேடனாவான்.

(உ௧௯) பிராணிகளைக் கொல்லுவதில் விருப்பமுடையவனாய் கருணையின்றி எனது கோபத்தால் வெகுகாலம் துஷ்டத் தனத்துடன் கூடிய ஜீவனத்தைச்செய்வான் அவன்

(உஉ௯) மகாமுனிவரும், பெருந்தவமுடையவரும் மிக்க பிரபாவமுடையவருமான விசுவாமித்திரர் ரிஷிகள் நடுவில் இவ்வார்த்தைகளைக் கூறி ஓய்ந்தார்.

ஐம்பத்தொன்பதாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

அறுபதாவது ஸர்க்கம்.

வசிஷ்டர் புதல்வர்.

(க) மிக்க பிரபாவமுடைய விசுவாமித்திரர் மகோதயனையும், வசிஷ்டர் குமாரர்களையும் தன் தவவலியால் மாய்த்து ரிஷிகளுடைய நடுவில் வருமாறு கூறினார்.

(உ-உ௯) இவன் இக்ஷ்வாகு வமிசத்தவன், திரிசங்குவென யாவராலும் அறியப்பட்டவன், தர்மவான், மிக்க கொடையாளி; அத்தகைய இவன் தன்னுடலுடன் தேவருலகுக்குப் போகவேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடு என்னைச் சரணம் அடைந்தான்.

(௩௯) எவ்வாறு இவன் தன்னுடலுடன் சுவர்க்கலோகத்திற்குப்போவானே அவ்வாறு உங்களால் என்னுடன் கூட யாகம் ஆரம்பிக்கப்படட்டும்: என்றார்.

(௪௯) விசுவாமித்திரருடைய வார்த்தையைக்கேட்ட தர்மத்தையறிந்த மகாரிஷிகள் யாவரும் ஒருங்கு கூடி தர்மத்துடன் கூடிய சில மொழிகளைக் கூறினர்.

(௫௯) "குசிகன் வமிசத்துதித்த மிக்ககோபமுடைய இந்த முனிவர் எந்த மொழியைக் கூறினரோ அது செய்தற்குரியதே சந்தேகம் இல்லை.

सृष्टिकर्ता हि भगवान् प्रभावादस्य दीक्षितः ॥ ६॥

तस्मात्सर्वप्रवृत्तानां यज्ञ स्मरणे यथाविधि ।
मन्त्र शिक्षाकर्तायाणो विष्णोस्त्रवस्य तेजसा ॥ ७॥
तथा प्रवृत्तानां यज्ञ स्वेच्छया संप्रतिष्ठत ।

सर्वक्रतुमहायज्ञ स्वक्र्तुस्तास्तथा क्रिया सदा ॥ ८॥
याजकस्थमहातेजा विष्णोस्त्रेतामहत्वतः ।
दक्षिणस्तु प्रवृत्तिं यत्र यत्र कोविदाः ॥ ९॥
यत्र सर्वाणि कर्माणि यथाकल्पं यथाविधि ।
तत्तत्कार्यं नमस्ता विष्णोस्त्रमात्वाः ॥ १०॥
प्रकारान्वारं नात्र सामायां सर्वदेवताः ।
तारिकामंस्कारेषु काला सामायांसर्वदेवताः ॥
तत्र क्रियासमाविष्टा विष्णोस्त्रमासः ।
श्रवणे च सङ्कल्प्य सृष्टिसज्ज्ञेयस्वीकः ॥ १२॥

पर्यवसानवेद्यं स्वाज्ञिकस्य नयनम् ।
नान्य सवा स्मरणेन नयति ब्रह्म तेजसा ॥ १३॥

दृष्टावा स्मरणेन शिवं महानयिव ।

(சு) பகவான் நெருப்புப் போன்றவரல்லவா கோப மூட்டப்பட்டால் சாபம் கொடுப்பார்-

(எ-எ௨) ஆகையாலே யாகம் ஆரம்பிக்கப்படட்டும். எவ்வாறு இக்ஷ்வாகு வமிசத்துதித்த இவன் விசுவாமித்திரருடைய பிரபாவத்தால் தன்னுடலுடன் சுவர்க்கத்துக்குப் போவானோ அவ்வாறு யாகம் ஆரம்பிக்கப்படட்டும் எல்லாரும் ஆரம்பியுங்கள்" என்று பேசிக்கொண்டனர்.

(அ௨) மகரிஷிகள் இவ்வாறு கூறியபிறகு அந்தந்த காரியங்களைச் செய்தனர். யாகத்தை நடத்திவைப்பவரும் மிக்க பிரபாவம் மிகுந்த விசுவாமித்திரர் ஆயினர்.

(கூ௨) மந்திரங்களில் வல்லவரான ரித்துவிக்குகளும் முறைப்படி எல்லாச்சடங்குகளையும் மந்திரத்துடன் கூடியதாக கல்பத்தில் கூறியுள்ளபடி விதிப்பிரகாரம் செய்தனர்.

(கo௨) அதற்குள் அங்கு மிக்க தவமுள்ள விசுவாமித்திரர் அவியளிப்பதற்கு நெடுங்காலமாகத் தேவர்கள் யாவரையும் அழைத்தனர்.

(கக) எல்லாத் தேவர்களும் அவிஸின் பாகத்தை யடைதற் பொருட்டு அவராலழைக்கப்பட்டு வரவில்லை.

(க௨) அதன் பிறகு மகாமுனிவரான விசுவாமித்திரர் கோபத்தால் மூடப்பட்டவராய் யாகஞ்செய்யுங் கரண்டியை உயரத்தூக்கிக் கோபத்துடன் கூடியவனாய் திரிசங்குவை நோக்கி இவ்வாறு கூறினர்.

(கூ) "மனிதர்களுக்குப் பிரபுவானவரே! நான் தானாகத் தேடிக்கொண்ட தவத்தின் வலிமையைப்பார். நான் என்னுடைய பிரபாவத்தால் உன்னை உடம்புடனேயே சுவர்க்கத்திற் கழைத்துச்செல்லுகிறேன்.

(கூ௨) மனிதர்களுக் கதிபதியே! அடைதற்கரிய தேவருலகுக்கு உடம்புடன் செல்!

𑌸𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌂 𑌕𑌿𑌂𑌚𑌿𑌦𑌪𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌮𑌯𑌾 𑌹𑌿 𑌤𑌪𑌸𑌃 𑌫𑌲𑌮𑍍 ॥ ௧௪ ॥
𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌤𑍇𑌜𑌸𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌶𑌰𑍀𑌰𑍋 𑌦𑌿𑌵𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌜 ।

𑌉𑌕𑍍𑌤𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑍇 𑌮𑍁𑌨𑍌 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌸𑌶𑌰𑍀𑌰𑍋 𑌨𑌰𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ॥ ௧௫ ॥
𑌦𑌿𑌵𑌂 𑌜𑌗𑌾𑌮 𑌕𑌾𑌕𑍁𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥 𑌮𑍁𑌨𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌤𑌦𑌾 ।

𑌦𑍇𑌵𑌲𑍋𑌕𑌗𑌤𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌶𑌙𑍍𑌕𑍁𑌂 𑌪𑌾𑌕𑌶𑌾𑌸𑌨𑌃 ॥ ௧௬ ॥
𑌸𑌹𑌸𑌰𑍍𑌵𑍈𑌃 𑌸𑍁𑌰𑌗𑌣𑍈𑌰𑌿𑌦𑌂 𑌵𑌚𑌨𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍 ।
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌶𑌙𑍍𑌕𑍋 𑌗𑌚𑍍𑌛 𑌭𑍂𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌨𑌾𑌸𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌕𑍃𑌤𑌾𑌲𑌯𑌃 ॥ ௧௭ ॥
𑌗𑍁𑌰𑍁𑌶𑌾𑌪𑌹𑌤𑍋 𑌮𑍂𑌢 𑌪𑌤 𑌭𑍂𑌮𑌿𑌮𑌵𑌾𑌕𑍍𑌶𑌿𑌰𑌾𑌃 ।

𑌏𑌵𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌮𑌹𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌶𑌙𑍍𑌕𑍁𑌰𑌪𑌤𑌤𑍍𑌪𑍁𑌨𑌃 ॥
𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑍋𑌶𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹𑍀𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑌪𑍋𑌧𑌨𑌮𑍍 ।

𑌤𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍍𑌰𑍋𑌶𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍌𑌶𑌿𑌕𑌃 ॥ ௧௯ ॥
𑌰𑍋𑌷𑌮𑌾𑌹𑌾𑌰𑌯𑌤𑍍𑌤𑍀𑌵𑍍𑌰𑌂 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑍇𑌤𑌿 𑌚𑌾𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍 ।

𑌋𑌷𑌿𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌸 𑌤𑍇𑌜𑌸𑍍𑌵𑍀 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌰𑌿𑌵𑌾𑌪𑌰𑌃 ॥ ௨௦ ॥
𑌸𑍃𑌜 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌰𑍍𑌷𑍀𑌨𑌪𑌰𑌾𑌨𑍍𑌪𑍁𑌨𑌃 ।

𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌮𑌾𑌲𑌾𑌮𑌪𑌰𑌾𑌮𑌸𑍃𑌜𑌤𑍍𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌮𑍂𑌰𑍍𑌚𑌿𑌤𑌃 ॥ ௨௧ ॥
𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌂 𑌦𑌿𑌶𑌮𑌾𑌸𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌯𑌶𑌾𑌃 ।

(௧௪௫) அரசே! என்னால் தானாகவே சம்பாதிக்கப் பட்ட தவத்தின் பலன் கொஞ்சமாவது இருக்கிறதன்றோ. அதனுடைய பிரபாவத்தால் சரீரத்துடன் சுவர்க்கத்திற் குப்போ" என்றார்.

(௧௫௫) காகுத்தா! அந்த விசுவாமித்திர மகாமுனி வர் கூறியதும் முனிவர்கள் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் பொழுதே மனிதர்களுக்குப் பிரபுவான திரிசங்கு தன் உடம் புடன் சுவர்க்கத்திற்குச் சென்றான்.

(௧௬-௧௭௫) பாகசாதனன் (இந்திரன்) தேவருலகுக்கு வந்த திரிசங்குவைக்கண்டு தேவக்கூட்டங்கள் யாவற்றுட னும் அவனை யணுகி திரிசங்கு! நீ திரும்பவும் சென்று விடு, நீ சுவர்க்கத்திலிருத்தற்குரியவனல்ல. மூடா! குரு வினுடைய சாபமடைந்து கெட்டவன். தலைகீழாகப் பூமிக் குச் செல்லுவாய். என்றான்.

(௧௮௫) திரிசங்கு தேவேந்திரனால் இவ்வாறு கூறப் பட்டு தவத்தைச் செல்வமாகவுடைய விசுவாமித்திரரைக் கூவி, "காப்பாற்றும்" என்று கதறிக்கொண்டு தலை திரும்பி விழுந்தான்.

(௧௯௫) கதறிக்கொண்டிருக்கிற அவனுடைய வார்த் தையைக்கேட்ட விசுவாமித்திரர் கடுஞ்சினமடைந்து, "நில்! நில்!" எனக்கூறினார்.

(௨0௫) பிரபாவம் மிகுந்த அவர் ரிஷிகளுடைய நடு வில் மறுபடியும் தென்திசையிலுள்ள எழு ரிஷிகளை வேறாக உண்டாக்கி மற்றோர் பிரமன்போல ஆயினார்.

(௨௧௫) மிக்க புகழுடைய விசுவாமித்திரர் கோபத்தி னால் மூடப்பட்டவராகி முனிவர் நடுவில் தெற்கு திக்கை யடைந்து நக்ஷத்திர வரிசையைத் தனியாக உண்டு பண்ணி னார்.

𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌵𑌂𑌶𑌞𑍍𑌚 𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑍇𑌨 𑌕𑌲𑍁𑌷𑍀𑌕𑍃𑌤𑌃 ॥
𑌅𑌨𑍍𑌯𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌲𑍋𑌕𑍋 𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌕𑌃 ।

𑌦𑍈𑌵𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌸 𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌾𑌤𑍍𑌸𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌪𑌚𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇 ॥

𑌤𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌸𑌂𑌭𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌷𑌿𑌸𑌙𑍍𑌘𑌾 𑌸𑍍𑌸𑍁𑌰𑌾𑌸𑍁𑌰𑌾𑌃 ।
(𑌸𑌕𑌿𑌨𑍍𑌨𑌰 𑌮𑌹𑌾𑌯𑌕𑍍𑌷𑌾 𑌸𑍍𑌸𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌸𑍍𑌸𑌚𑌾𑌰𑌣𑌾𑌃)
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑍂𑌚𑍁 𑌸𑍍𑌸𑌾𑌨𑍁𑌨𑌯𑌂 𑌵𑌚𑌃 ॥
𑌅𑌯𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌶𑌾𑌪𑌪𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑌤𑌃 ।
𑌸𑌶𑌰𑍀𑌰𑍋 𑌦𑌿𑌵𑌂 𑌯𑌾𑌤𑍁𑌂 𑌨𑌾𑌰𑍍𑌹𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌤𑌪𑍋𑌧𑌨 ॥

𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌪𑍁𑌙𑍍𑌗𑌵𑌃 ।
𑌅𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍 𑌸𑍁𑌮𑌹𑌦𑍍𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌕𑍌𑌶𑌿𑌕 𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌃 ॥

𑌸𑌶𑌰𑍀𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌶𑌙𑍍𑌕𑍋𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌭𑍂𑌪𑌤𑍇𑌃 ।
𑌆𑌰𑍋𑌹𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯 𑌨𑌾𑌨𑍃𑌤𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌮𑍁𑌤𑍍𑌸𑌹𑍇 ॥

𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌶𑌰𑍀𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌶𑌙𑍍𑌕𑍋𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌾𑌶𑍍𑌵
𑌤𑌃 । 𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌮𑌾𑌮𑌕𑌾𑌨𑌿 𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌾𑌣𑍍𑌯𑌥 ॥
𑌯𑌾𑌵𑌲𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾 𑌧𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌃 ।
𑌮𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌤𑌦𑌨𑍁𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌥 ॥

𑌏𑌵𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌸𑍁𑌰𑌾𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍂𑌚𑍁𑌰𑍍𑌮𑍁𑌨𑌿𑌪𑍁𑌙𑍍𑌗𑌵𑌮𑍍 ।

(௨௨) நக்ஷத்திர ராசியை யுண்டாக்கியும் கோபத்தால் கலக்கமடைந்தவராய், "வேறு இந்திரனைப் படைக்கிறேன் அல்லது இந்த சுவர்க்கம் இந்திரனின்றி யிருக்கட்டும்" எனத் தீர்மானித்துக் கொண்டார்.

(௨௩) அவர் கோபத்துடன் தேவர்களையும் பிறப்பிக்கத் தொடங்கினர்.

(௨௪-௨௫) அதன் பிறகு ரிஷிக்கூட்டங்களுடன் கூடிய தேவர்களும் அசுரர்களும் மிக்க பரபரப்புடையவர்களாய் பிரபாவம் மிகுந்த விசுவாமித்திரரை நோக்கித் தாழ்வாக, "மிக்க பாக்கியமுடையவரே! தவத்தையே செல்வமாக வுடையோரே! குருவினுடைய சாபத்தால் அடிக்கப்பட்ட இந்த அரசன் தன் உடம்புடன் சுவர்க்கத்திற்குச் செல்லுவதற்குத் தகுந்தவனேயல்ல" என்றனர்.

(௨௬) தேவர்களுடைய மொழியைக் கேட்டு முனிசிரேஷ்டரான விசுவாமித்திரர் தேவர்கள் யாவரையும் நோக்கி மதித்தற்குரிய இம்மொழியைச் கூறலுற்றார்.

(௨௭) "உங்களுக்கு மங்களமுண்டாகட்டும். சரீரத்துடன் கூடிய இந்த திரிசங்கு ராஜன் விண்ணேறுவதைச் சபதம் செய்த நான் பின்னர் பொய்யாக்க விரும்பவில்லை.

(௨௭) சரீரத்துடன் கூடிய இந்த திரிசங்குவுக்கு (இவ்விடம்) அழியாத சுவர்க்கபதம் ஆகட்டும்.

(௨அ-௨௯) மேலும் என்னாலாக்கப்பட்டவையும், என்னுடையவையுமான இந்த நக்ஷத்திரங்கள் யாவையும் உலகங்களுள்ளவரையில் எவ்வகையாலும் அழியாமல் இருக்கட்டும். தேவர்கள் யாவரும் அதனை ஒப்புக்கொள்வதற்குரியராகிறீர்." என்று

(௨௯) தேவர்கள் யாவரும் இவ்வாறு கூறப்பட்டவராகி முனிவரரை நோக்கி வருமாறு பதிலுரைத்தனர்.

ஏவம் ஸவத் ஸஹஸ்ரம் தே த்ரிஷ்வேக்ஷ்வேதாநி ஸர்வஶ:॥
மமநேதாந்யநேகாநி வைஶ்வாநரவஶாச்ச வஹ்நி: ।
நக்ஷத்ராணி ச நிஶ்ரேஷ்டேஷு ஜ்யோதிஷ்ஷு ஜாஜ்வல்யது
அவாக்ஷ்நா: த்ரிஶங்கஸ்து திஷ்டஸ்வர்கஸம்ஹித: ।

அநந்யாஸக்தி வேதாநி ஜ்யோதீம்ஷி ப்ரவஸத்தம॥
க்ருதாயாம் கீர்திஞ்ச ஸ்வமுக்ரோக்தமதாயயா ।

விஶ்வாமித்ரஸ்ய புத்ரா ஸர்வதேவை ரவிஷ்டத:॥
ருஷிஸ்ஸ மஹாதேஜா வாஸிஷ்ட்யாஹ தேவதா: ।

ததோதேவா மஹாத்மாநோ ஊர்த்வஸ்து தபோதநா:॥௯௪॥
ஜக்மு யதாகதம் ஸர்வே யஜ்ஞஸ்யாந்தே நராத்தம॥

இதி ஸ்ரீமத்வாயுபுராணே - ஷஷ்டிதமோऽத்யாய:.

அத ஏகஷஷ்டிதமோऽத்யாய:.

விஶ்வாமித்ரோ மஹாத்மாऽத ப்ருஷ்டவாந் ப்ரக்ஷ்யதாந்
ருஷீந் । அப்ரவீந் நரஶார்தூல: ஸர்வாம்ஸ்தாந் வத
வாஸித:॥ ௧॥
மஹாநுபூதிப்ரவ்ருத்தாயம் தக்ஷிணா ராஜஸூதோத்ஸவ।
ஸிமந்த்ராம் ப்ரவத்ஸ்யாமி தத்ர தஸ்யாமஹே தவ:॥ ௨ ॥
வஶிஷ்டாயாம் விஶாலாயாம் வாக்ஷ்ணேஷு மஹாத்மந: ।
ஸர்வம் தவஸ்மிஷ்யாமி வரம் தஸி தவோவத॥ ௩॥

(கூ0-கூகஉ) "முனிவர்களுள் மேன்மைவாய்ந்தவரே! உமக்கு நலமுண்டாகட்டும். அப்படியே யாகட்டும். அந்த நக்ஷத்திரங்கள் யாவையும் பலவகையாலும் விசும்பில் நக்ஷத்திரங்களுடைய வழியை நீங்கி வெளிகளில் நிலைத்திருக்கட்டும். திரிசங்குவும் தலைகீழாக அந்த நக்ஷத்திரங்களுடன் ஒளிமிக்கு விளங்கிக்கொண்டு தேவர்களை யொத்தவனாய் இருக்கட்டும்.

(கூஉஉ) "இந்த நக்ஷத்திரங்களும் தங்கள் எண்ணம் நிறைவேறியவராய் நற்புகழ்கொண்டு விண்புக்க அரசசிரேஷ்டரான திரிசங்குவை பின்தொடருவனபோலத் தொடரும்" என்றனர்.

(கூகூஉ) பிரபாவம் மிக்கவரும் தர்மத்தில் எண்ணமுடையவருமான விசுவாமித்திரரும் எல்லாத் தேவர்களாலும் ரிஷிகளாலும் போற்றப்பட்டவராய் தேவர்களை நோக்கி 'நல்லது' எனக்கூறினர்.

(கூசஉ) மானுட சிரேஷ்டா! இராமா! அதன்பிறகு யாகத்தின் முடிவில் மதிக்கப்பெற்ற சுவபாவமுடைய தேவர்களும் தவத்தை தனமாகக்கொண்ட முனிவர் யாவரும் வந்தவாறே சென்றனர்.

அறுபதாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

அறுபத்தோராவது ஸர்க்கம்.

சுனச்சேபன்.

(க-கூ) பிறகு மகாத்துமாவும், மனிதர்களுள் புலிபோன்றவருமான விசுவாமித்திரர் அந்த ரிஷிகள் அங்கு விட்டுக்கிளம்பிப்போன பிறகு அக்காட்டில் தன்னுடன் தங்குபவர்களான ரிஷிகளை நோக்கி, "இப் பெருந்தடை தென்றிசையில் நமக்கு நேர்ந்தது. வேறு திசைக்குச் செல்லுவோம். அங்கே தவமியற்றுவோம். மகாத்துமாக்களே! பரந்த மேற்றிசையில் புஷ்கரதீரத்தில் சுகமாகத் தவமியற்

வவமோக்வா மஹாதேஜாஃ வாஷ்க்லெஷ மஹாமோதிஃ ।
தவ உக்ரம் ஓராயஷ்யம் தெவெ ஶிஶுஹுராஸநஃ॥

வதவிஜ்ஞெநாகாலெ கவயோஷ்யாயிவதிநுஃவஃ ।
கம்பரீஷ ஐதி வ்யாதோ யஷ்டம் வமோவவக்ஷே॥ ௫॥

தஸ்ய வெ யஜமாநஸ்ய வஶோஷிநோ ஜஹார ஹ ।
ஹுணெஷ்டாவஶவ விஷ்ரா ராஜாந இத மப்ரவீத்॥
வஶோரஷ்ய ஹ்யதோராஜந ஹுணஷ்டஸ்வமோநயாத்।
அரக்ஷிதாரம் ராஜாநம் ஹ்நந்திஷோஷா நரேஶ்வர॥
ஹ்ராயஶ்சித்தம் மஹதேஷ்த நரம்வா வாரஷஷ்ம ।
ஆநயஸ்வ வஶும் ஶீக்ரம் யாவத்கர்மு ஹுவர்த்தெ॥ ௮॥

உவாயாயவவஃப்ரோகா வ ராஜா வாராஷஷ்ம ।
கந்வியெஷ மஹாவாஜி வமோம் கொஹிஸ்ஹஹஸ்ரஶஃ॥

தெஶாநுஜநவதாம்ஸ்தாம்ஸ்தாநு நகராணி வநாநிவ ।
ஆஶ்ரமாணிவ வரண்யாநி ஶாகுநாணொ மஹீவதிஃ॥
ஸவுத்ரஸஹிதம் தாத ஸஹாயம் ரவாநது ந ।
ஸ்ருகாரதேஶ ஸமாஸீந ந்ருவிகம் ஸநூதஶயம்॥ ௧௧॥

றுவோம். அது உத்தமமான தவ வனமன்றோ" எனக்கூறி னார்.

(௪) இவ்வாறு கூறி மிக்க பிரபாவமுடைய மகாமுனி வர் புஷ்கர தீரத்தில் கிழங்குகளையும் பழங்களையும் தின்பவ ராய் அஞ்சத்தகுந்ததும், அசட்டை செய்ய வியலாததுமான தவத்தைச் செய்தார்.

(௫) இதற்குள்ளேயே அயோத்திமன்னனான அம்பரீஷன் என பிரசித்தமான அரசன் யாகம் செய்ய ஆரம்பித்தான்.

(௬-அ) அவன் செய்து கொண்டிருக்கையில் யாகத்தின் மிருகத்தை இந்திரன் எடுத்துப்போய்விட்டான். மிருகமானது காணமற் போனதும் புரோகிதர் அரசனை நோக்கி "ராஜனே! உன்னுடைய யாக பசுவானது அஜாக்கிரதையினால் கொண்டுபோகப் பட்டது இன்று காணமற் போய்விட்டது. மனிதர்களுக்குப் பிரபுவே! பாவங்கள், காப்பாற்றாத அரசனைக் கொல்லும். ஆடவரேறே! இதற்குப் பிராயச்சித்தம் பெரிதன்றோ. இச்சடங்கு தொடங்குவதற்கு முன் மனிதனைப் பசுவாகவாவது அல்லது காணாதுபோன பசுவையாவது கொண்டுவா" எனக் கூறினார்.

(௯) மனிதர்களுள் ரிஷபம் போன்ற இராமா! புரோகிதருடைய வார்த்தையைக் கேட்ட பேரறிவாளனான அவ்வரசன் ஆயிரக்கணக்காக பசுக்களைக் கொடுத்து அதற்கிடான மனிதப் பசுவைத் தேடினான்.

(௧0-௧௧) அப்பா இரகு குலத்தை மகிழ்விப்போனே! அரசனான அம்பரீடன் அந்தந்த தேசங்களையும் கிராமங்களையும், நகரங்களையும் காடுகளையும் தூய ஆச்சிரமங்களையும் நாடித்தேடுபவனாய்ச் சென்று பிள்ளைகளுடனும் மனைவியருடனும் பிருகு துங்க மலையில் உட்கார்ந்து கொண்டிருந்த இரிசிக்ரைக்கண்டான்.

𑌤𑌮𑍁𑌵𑌾𑌚 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍇𑌜𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌚 ।
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌰𑍍𑌷𑌿𑌂 𑌤𑌪𑌸𑌾 𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌰𑍍𑌷𑌿𑌰𑌮𑌿𑌤𑌪𑍍𑌰𑌭𑌃 ॥
𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌕𑍁𑌶𑌲𑌮𑍃𑌚𑍀𑌕𑌂 𑌤𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌵𑌚𑌃 ।

𑌗𑌵𑌾𑌂 𑌶𑌤𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑍀𑌣𑍀𑌷𑍇 𑌸𑍁𑌤𑌂 𑌯𑌦𑌿 ॥
𑌪𑌶𑍋𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗 𑌕𑍃𑌤𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌗𑌵 ।

𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌪𑌰𑌿𑌸𑍃𑌤𑌾 𑌦𑍇𑌶𑌾 𑌯𑌜𑍍𑌞𑍀𑌯𑌂 𑌨 𑌲𑌭𑍇 𑌪𑌶𑍁𑌮𑍍 ॥
𑌦𑌾𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿 𑌮𑍂𑌲𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌸𑍁𑌤𑌮𑍇𑌕𑌮𑌿𑌤𑍋 𑌮𑌮 ।

𑌏𑌵𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍇𑌜𑌾 𑌋𑌚𑍀𑌕𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌦𑍍𑌵𑌚𑌃 ॥ ௧௫ ॥
𑌨𑌾𑌹𑌂 𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌨𑌰𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠 𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑍀𑌣𑍀𑌯𑌾𑌂 𑌕𑌥𑌂𑌚𑌨 ।

𑌋𑌚𑍀𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌚𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌮𑌾𑌤𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌮𑍍 ॥
𑌉𑌵𑌾𑌚 𑌨𑌰𑌶𑌾𑌰𑍍𑌦𑍂𑌲𑌮𑌮𑍍𑌬𑌰𑍀𑌷𑌂 𑌤𑌪𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑍀 ।

𑌅𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑍇𑌯𑌂 𑌸𑍁𑌤𑌂 𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌾𑌹 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌗𑌵𑌃 ॥
𑌮𑌮𑌾𑌪𑌿 𑌦𑌯𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌕𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌶𑍁𑌨𑌕𑌂 𑌨𑍃𑌪 ।
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌕𑌨𑍀𑌯𑌸𑌂 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌨 𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯𑍇 𑌤𑌵 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌵 ॥

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑍇𑌣 𑌹𑌿 𑌨𑌰𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠 𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾𑌃 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌷𑍁 𑌵𑌲𑍍𑌲𑌭𑌾𑌃 ।
𑌮𑌾𑌤𑍄𑌣𑌾𑌂 𑌚 𑌕𑌨𑍀𑌯𑌾𑌂𑌸𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑍇 𑌕𑌨𑍀𑌯𑌸𑌮𑍍 ॥

(கஉ-கஉஉ) மிக்க பிரபாவமுடையவனும் அளவற்ற காந்தியுடையவனும், அரசரிஷியுமான அம்பரீஷன் அந்த தவத்தினல் ஒளிர்ந்து கொண்டிருக்கும் பிரமரிஷி இரிசீகரை வணங்கி அவரை மகிழ்வித்து (குழந்தைகள் பெண்டிர் ஹோமம் முதலிய) எல்லாவற்றின் க்ஷேமத்தை விசாரித்து அவரை நோக்கி, வருமாறு கூறலுற்றான்.

(கஙஉ) "சிறந்த பாக்கியமுடைய பார்க்கவ வம்சத்துதித்தோய்! பதினாயிரம் பசுக்களுக்கிடாக யாகத்திற்குரிய மனிதப்பசுவாவதற்குப் பிள்ளையை விற்பீரேயானல் என் கடமை நிறைவேறியவனுவேன்.

(கசஉ) நான் உலகம் யாவற்றையும் அலைந்து தேடினேன். யாகத்திற்குரிய பசுவை யடையவில்லை. இக்குமாரில் ஒருவனை விலைக்கு எனக்கு அளித்தற் குரியராகிறீர்" என வேண்டினார்.

(கருஉ) மிக்க பிரபாவமுடைய இரிசீகரும் இவ்வாறு வேண்டப்பட்டவராய் "புருஷ சிரேஷ்டரே! எவ்வாற்றாலும் நான் மூத்த பிள்ளையை விற்கமாட்டேன்" எனக் கூறினார்.

(கசுஉ) இரிசீகருடைய மொழியைக்கேட்டு நல்ல தவமுடையவளும், மகாத்துமாக்களாகிய குமாரர்களின் தாயுமானவள் புருஷ சிரேஷ்டனை அம்பரீஷனை நோக்கி வருமாறு கூறினாள்.

(கஎ-கஅ) "வேந்தே! பகவானான பார்க்கவவம்சத்துதித்த இரிசீகர் மூத்த மகனை விற்கலாகாதென்றார். எனக்கு யாவரினும் இளையவனான சுனகன் விருப்பமானவன் என அறிவாய் அம்பரீஷ மகாராஜாவே! ஆகவே உனக்கு யாவரினும் இளைய மகனைக்கொடுக்கமாட்டேன்.

(ககூ) "மனித சிரேஷ்டரே! வெகுவாக மூத்தபிள்ளைகள் தகப்பனருக்குப் பிரியமானவர்கள். தாய்மார்களுக்கு கடைசிப் புதல்வன் பிரியமானவன். ஆகவே கடைசிபிள்ளையைக் க்காப்பாற்றுவேன்" என்றாள்.

𑌉𑌕𑍍𑌤𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌮𑍁𑌨𑍌 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌪𑌤𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚।
𑌶𑍁𑌨𑌶𑍍𑌶𑍇𑌪𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌰𑌾𑌮 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑍋 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍॥ ௨௰॥
𑌪𑌿𑌤𑌾 𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑌮𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑍇𑌯𑌂 𑌮𑌾𑌤𑌾 𑌚𑌾𑌹 𑌕𑌨𑍀𑌯𑌸𑌮𑍍।
𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑍀𑌤𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌰𑌾𑌜𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰 𑌨𑌯𑌸𑍍𑌵 𑌮𑌾𑌮𑍍॥௨௧॥

𑌗𑌵𑌾𑌂 𑌶𑌤𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌶𑍁𑌨𑌶𑍍𑌶𑍇𑌪𑌂 𑌨𑌰𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃।
𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌰𑌮𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍋 𑌜𑌗𑌾𑌮 𑌰𑌘𑍁𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨 ॥ ௨௨॥

𑌅𑌮𑍍𑌬𑌰𑍀𑌷𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌰𑌾𑌜𑌰𑍍𑌷𑍀 𑌰𑌥𑌮𑌾𑌰𑍋𑌪𑍍𑌯 𑌸𑌤𑍍𑌵𑌰𑌃।
𑌶𑍁𑌨𑌶𑍍𑌶𑍇𑌪𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍇𑌜𑌾 𑌜𑌗𑌾𑌮𑌾𑌶𑍁 𑌮𑌹𑌾𑌯𑌶𑌾𑌃॥ ௨௩॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌬𑌾𑌲𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌏𑌕𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌮𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃॥

𑌅𑌥 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌮𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

𑌶𑍁𑌨𑌶𑍍𑌶𑍇𑌪𑌂 𑌨𑌰𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍁 𑌮𑌹𑌾𑌯𑌶𑌾𑌃।
𑌵𑍍𑌯𑌶𑍍𑌰𑌾𑌮𑍍𑌯𑌤𑍍𑌪𑍁𑌷𑍍𑌕𑌰𑍇 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌹𑍍𑌨𑍇 𑌰𑌘𑍁𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨 ॥௧॥

𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑌮𑌮𑌾𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍁𑌨𑌶𑍍𑌶𑍇𑌪𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌯𑌶𑌾𑌃।
𑌪𑍁𑌷𑍍𑌕𑌰𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌮𑌾𑌗𑌮𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶 𑌹॥ ௨॥
𑌤𑌪𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌮𑍃𑌷𑌿𑌭𑌿𑌸𑍍𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌮𑌾𑌤𑍁𑌲𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍁𑌰𑌃।

𑌵𑌿𑌷𑌣𑍍𑌣𑌵𑌦𑌨𑍋 𑌦𑍀𑌨𑌸𑍍𑌤𑍃𑌷𑍍𑌣𑌯𑌾 𑌚 𑌶𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣 𑌚॥ ௩॥
𑌪𑌪𑌾𑌤𑌾𑌙𑍍𑌕𑍇 𑌮𑍁𑌨𑍇 𑌰𑌾𑌮 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌚𑍇𑌦𑌮𑍁𑌵𑌾𑌚 𑌹 ।

(உ0-உக) இராமா! முனிவர் கூறியதும் அவ்வாறே முனிவர் மனைவியும் கூறியதும், நடுப்பிள்ளையான சுநச்சேபன். "தகப்பனார் மூத்த மகனை விற்கலாகாதெனக் கூறினார் தாயும் இளைய பிள்ளையைக் கொடுக்க சம்மதிக்க வில்லை. ராஜனே! நடுப்பிள்ளையான நான் விற்கப்பட்டவனாக நினைக்கிறேன். என்னைக்கொண்டுபோம்" எனத் தானாகவே கூறலுற்றான்.

(உஉ) இராமா! மனிதர்களுக்குப் பிரபுவானவர் பதினாயிரம் மாடுகளைக்கொடுத்து சுனச்சேபனை அழைத்துக் கொண்டு மிக்க சந்தோஷமடைந்தவனாய்ப் போனான்.

(உங) மிக்க பராக்கிரமசாலியும், புகழ்படைத்தவனும் ராஜ ரிஷியுமான அம்பரீஷனும் விரைவிற் சுனச்சேபனை இரதத்தில் ஏற்றிக்கொண்டு கடுகிச்சென்றான்.

அறுபத்தோராவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

அறுபத்திரண்டாவது ஸர்க்கம்.

அம்பரீஷனுடைய யாகம்.

(க) புருஷோத்தமனான இராமா! புகழ் மிக்க படைத்தவரசன் சுனச்சேபனை அழைத்துக்கொண்டு நடுப்பகலில் புஷ்கர தீர்த்தத்தில் தங்கிக் களைப்பைத் தீர்த்துக் கொண்டான்.

(உ-உ0) அவன் களைதீரத்தங்கியிருக்கையில் மிக்க புகழுடையவனும் துக்கம் மிக்க வுடையவனுமான சுனச்சேபன் புஷ்கர க்ஷேத்திரத்துக்கு வந்து ரிஷிகளுடன் கூடத்தவஞ்செய்துகொண்டிருக்கும் தன் மாமனை விசுவாமித்திரரைக் கண்டான்.

(ஙஉ) தாகத்தினாலும் களைப்பினாலும் வெளுத்த முகத்தனாய் உடனே முனிவரது காலில் விழுந்தான். விழுந்து வருமாறு கூறலுற்றான்.

ந மேऽஸ்தி மாதா ந பிதா ஜ்ஞாதயோ பாந்தவா: குத: ॥
த்ராதுமர்ஹஸி மாம் ஸௌம்ய தர்மேண முநிபுங்கவ ।
த்ராதா த்வம் ஹி நரஶ்ரேஷ்ட ஸர்வேஷாம் த்வம் ஹி பாவந: ॥ ௫ ॥
ராஜா ச க்ருதகார்ய: ஸ்யாதஹம் தீர்காயுரவ்யய: ।
ஸ்வர்கலோகமுபாஶ்நீயாம் தபஸ்தப்த்வா ஹ்யநுத்தமம் ॥ ௬ ॥
ஸ த்வம் மே நாதோ ஹ்யநாதஸ்ய பவ பவ்யேந சேதஸா ।
பிதேவ புத்ரம் தர்மாத்மம்ஸ்த்ராதுமர்ஹஸி கில்பிஷாத் ॥
தஸ்ய தத்வசநம் ஶ்ருத்வா விஶ்வாமித்ரோ மஹாதபா: ।
ஸாந்த்வயித்வா பஹுவிதம் புத்ராநிதமுவாச ஹ ॥ ௮ ॥
யத்க்ருதே பிதர: புத்ராஞ்ஜநயந்தி ஶுபார்திந: ।
பரலோகஹிதார்தாய தஸ்ய காலோऽயமாகத: ॥ ௯ ॥
அயம் முநிஸுதோ பாலோ மத்த: ஶரணமிச்சதி ।
அஸ்ய ஜீவிதமாத்ரேண ப்ரியம் குருத புத்ரகா: ॥ ௧௦ ॥
ஸர்வே ஸுக்ருதகர்மாண: ஸர்வே தர்மபராயணா: ।
பஶுபூதா நரேந்த்ரஸ்ய த்ருப்திமக்நே: ப்ரயச்சத ॥ ௧௧ ॥
நாதவாம்ஶ்ச ஶுந:ஶேபோ யஜ்ஞஶ்சாவிக்நதோ பவேத் ।
தேவதாஸ்தர்பிதாஶ்ச ஸ்யுர்மம சாபி க்ருதம் வச: ॥ ௧௨ ॥

(௪) ''எனக்குத் தாயில்லை, தகப்பனில்லை, தாயாதிக ளும், பந்துக்களும் எங்குளார்.? நல்லோரான முனிசிரேஷ்டரே! என்னை அறமார்க்கத்தில் காத்தற்குரிய வராகிறீர்.

(௫) முனிசிரேஷ்டரே நீர் யாவரையும் காப்பவ ரன்றோ நீர் நன்மை புரிபவரன்றோ.

(௬) அம்பரீஷ மகாராஜனும் தன் சடங்கு நிறை வேறியவனாக ஆகவேண்டும். நான் நீண்ட ஆயுளுடைய வனாய் அழியாது ஒப்பற்ற தவமியற்றிச் சுவர்க்கத்தை அடைதல் வேண்டும்.

(௭) தர்மத்தில் சிந்தையுடையோரே! நீரே சுப கரமான மனதுடன் திக்கற்ற என்னைக் காப்பவராக ஆக வேண்டும். பிள்ளையைக் காப்பதற்குரிய வராகிறீர்'' என்றான்.

(௮-௧௨) அவனுடைய வார்த்தையைக் கேட்டு தவத்தில் மிக்க விசுவாமித்திரர் பலவாறாக அவனைத்தேற்றி தன் புதல்வரை நோக்கி, "நன்மையை விரும்புகிற பெற்றோர் எதற்காகப் பிள்ளைகளைப் பெற்றனரோ மேலுலகை யடைய வேண்டிய நலம் அச்சமயம் இப்பொழுது வந்திருக்கிறது. என் மக்காள் முனிவன் பிள்ளையான இந்தக் குழந்தை நான் அவனைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்று விரும்புகிறான். இவனுக்கு உயிரை மாத்திரம் அளிப்பதால் சந்தோஷத்தைச் செய்யுங்கள்; நீங்கள் யாவரும் புண்ணியத் தொழில் உடையவர்கள்; யாவரும் அறமே முதன்மையென நினைப்ப வர்கள்; மனிதர்களுக் கதிபதியான அம்பரீஷனுக்கு யாகப் பசுவாகி அக்கினி பகவானுக்குச் சந்தோஷத்தைச் செய்யுங்கள். சுனச்சேபனும் காப்பவனுடையவனாவான் யாகமும் தடையின்றி முடியும். தேவர்களும் திருப்தியடைந்தவரா வார். என் வார்த்தையும் நிறைவேறியது ஆகும்'' எனக் கூறினார்.

𑌮𑍁𑌨𑍇𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 [illegible] ।
[illegible] 𑌨𑌰𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠 [illegible] ॥ ௧௫ ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥

𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌪𑍁𑌙𑍍𑌗𑌵𑌃 ।
𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌸𑌂𑌰𑌕𑍍𑌤𑌨𑌯𑌨𑍋 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑌰𑍍𑌤𑍁𑌮𑍁𑌪𑌚𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇 ॥ ௧௬ ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

([illegible] 𑌨𑌰𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌤𑌪𑌾𑌃 ॥)
[illegible] ।
[illegible] ॥ ௧௯ ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥ ௨௦ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௨௧ ॥

(௧௩.௧௪) புருஷ சிரேஷ்டரான இராமா! முனிவருடைய மொழியைக் கேட்டதும் 'மதுஷியந்து' முதலிய பிள்ளைகள் கர்வத்துடன், "விபோ! எவ்வாறு உம் புதல்வரை விட்டு விட்டு வேறு பிள்ளையைக் காப்பாற்ற நினைக்கிறீர். சோறிருக்க நாயிறைச்சியைக் கொள்வதுபோல இது செய்யத்தகாததெனக் காண்கிறோம்" என்றனர்.

(௧௫) பிள்ளைகளுடைய வார்த்தையைக்கேட்டு முனிசிரேஷ்டரான விசுவாமித்திரர் கோபத்தாற் சிவந்த கண்ணுடையவராய் வருமாறு கூறத்தொடங்கினர்.

(௧௬.௧௭) "என் மொழியைத்தாண்டி அச்சமின்றி அறத்திற்கு புறம்பானதும் பயங்கரமானதும் மயிர்சிலிர்க்கக்கூடியதுமான இவ்வார்த்தையைக் கூறினீர். நீங்கள்யாவரும் வசிஷ்டர் புதல்வர்களைப்போல நாயிறைச்சியைத் தின்பவர்களாய் இழிந்த ஜாதியில் ஆயிரம் வருஷம் முழுவதும் பூமியில் வசித்திருங்கள்" எனச் சபித்தார்.

(௧௮) முனிசிரேஷ்டர் அவ்வாறு பிள்ளைகளைச் சாபத்துடன் கூடியவராக்கி துன்பப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் சுனச்சேபனைத் துன்பமில்லாதவனாகக் காப்புக்கட்டி இதனைக் கூறினர்.

(௧௯) நீ தர்ப்பை முதலியதால் பிணிக்கப்பட்டவனாய் செம்மலர்மாலைகளும் மெய்ப்பூச்சும் கொண்டவனாய் விஷ்ணு அதிதேவதையான யூபஸ்தம்பத்தை யடைந்து உன்வாயினால் அக்கினி தேவனைத் துதி செய்.

(௨௦) முனிவன் புதல்வா! அம்பரீஷனுடைய யாகத்தில் மேலான இவ்விரண்டு துதிகளைத் துதிப்பாய் என்றார்.

(௨௧.௨௨) சுனச்சேபன் பாடல்கள் இரண்டையும் அறிந்துகொண்டு மனச்சமாதான மடைந்தவனாய், விரைந்து அரசசிரேஷ்டரான அம்பரீஷனை நோக்கி, "மிக்க வலியு

ராஜஸிம்ஹ மஹாஸத்த்வ ஶீக்ரம் கச்சாவஹே ஸத: |
நிவர்தயஸ்வ ராஜேந்த்ர தீக்ஷாம் ச ஸமுபாவிஶ || ௨௨ ||

தத்வாக்யம் ருஷிபுத்ரஸ்ய ஶ்ருத்வா ஹர்ஷஸமுத்ஸுக: |
ஜகாம ந்ருபதி: ஶீக்ரம் யஜ்ஞவாடமதந்த்ரித: || ௨௩ ||

ஸதஸ்யாநுமதே ராஜா பவித்ரக்ருதலக்ஷணம் |
பஶும் ரக்தாம்பரம் க்ருத்வா யூபே தம் ஸமபந்தயத் ||

ஸ பத்தோ வாக்பிரக்ர்யாபிரபிதுஷ்டாவ வை ஸுரௌ |
இந்த்ரமிந்த்ராநுஜம் சைவ யதாவந்முநிபுத்ரக: || ௨௫ ||

தத: ப்ரீத: ஸஹஸ்ராக்ஷோ ரஹஸ்யஸ்துதிதர்பித: |
தீர்கமாயுஸ்ததா ப்ராதாச்சுந:ஶேபாய ராகவ || ௨௬ ||

ஸ ச ராஜா நரஶ்ரேஷ்ட யஜ்ஞஸ்ய ச ஸமாப்தவாந் |
பலம் பஹுகுணம் ராம ஸஹஸ்ராக்ஷப்ரஸாதஜம் ||

விஶ்வாமித்ரோ(அ)பி தர்மாத்மா பூயஸ்தேபே மஹாதபா: |
புஷ்கரேஷு நரஶ்ரேஷ்ட தஶவர்ஷஶதாநி ச || ௨௮ ||

இதி ஶ்ரீமத்பாலகாண்டே த்விஷஷ்டிதமஸ்ஸர்க: ||

அத த்ரிஷஷ்டிதமஸ்ஸர்க:

பூர்ணே வர்ஷஸஹஸ்ரே து வ்ரதஸ்நாதம் மஹாமுநிம் |
அப்யாகச்சந் ஸுரா: ஸர்வே தப:பலசிகீர்ஷவ: || ௧ ||

டைய அரச சிங்கமே! விரைவாக யாகசாலைக்குப் போவோம். அரசசிரேஷ்டரே! தீட்சையும் எடுத்துக்கொள்ளும்" என்றான்.

(உங) ரிஷிபுத்திரனுடைய மொழியைக்கேட்டு அரசன் சந்தோஷத்தினாலாக்கங்கொண்டவனாய்க் காலதாமதமின்றி கடிதில் யாகசாலைக்குச் சென்றான்.

(உச) அரசன், சபையோரிடத்து உத்தரவு பெற்றவனாய் அவனை தூயதாக்கப்பட்ட குறியுள்ள சிவப்புத்துணியுடன் பசுவாக யூபஸ்தம்பத்தில் கட்டினான்.

(உரு) முனிவர் புதல்வனனவன் கட்டப்பட்டவனாய் உத்தமமான சுலோகங்களால் இந்திரனையும், உபேந்திரனையும் விதிப்படி துதிசெய்தான்.

(உசா) இராமா! ஆயிரக் கண்ணன் சுனச்சேபன் தனிமையிற் செய்த துதியால் திருப்தி செய்யப்பட்டவனாய் அப்பொழுது அவனுக்கு நீண்ட ஆயுளையளித்தான்.

(உஎ) புருஷோத்தமனான இராமா! அரசனும் யாகத்திற்கு ஆயிரக்கண்ணனுடைய திருப்தியாலுண்டான அனேக குணங்களுடைய பலனையும் அடைந்தான்.

(உஅ) புருஷோத்தம ராமா! அறமூர்த்தியும் தவம் மிக்கவருமான விசுவாமித்திரரும் மறுபடியும் புஷ்கர க்ஷேத்திரத்தில் ஆயிரம் வருஷங்கள் தவமியற்றினார்.

அறுபத்திரண்டாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

அறுபத்துமூன்றாவது ஸர்க்கம்.

மேனகை.

(க) ஆயிரம் வருஷம் நிறைந்ததும் தேவர்கள் யாவரும் தவத்தின் பலனை யளிக்க விருப்பியவராய் விரதத்திலிருந்து தீர்க்கிய மகா முனிவரிடம் வந்தனர்.

𑌅𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍 𑌸𑍁𑌮𑌹𑌾𑌤𑍇𑌜𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 𑌸𑍁𑌰𑍁𑌚𑌿𑌰𑌂 𑌵𑌚𑌃 ।
𑌋𑌷𑌿𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌸𑌿 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑍈𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌭𑌿𑌃 𑌶𑍁𑌭𑍈𑌃 ॥
𑌤𑌮𑍇𑌵𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍇𑌵𑍇𑌶𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌦𑌿𑌵𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌰𑌭𑍍𑌯𑌗𑌾𑌤𑍍 ।
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍇𑌜𑌾 𑌭𑍂𑌯𑌸𑍍𑌤𑍇𑌪𑍇 𑌮𑌹𑌤𑍍𑌤𑌪𑌃 ॥
𑌤𑌤𑌃 𑌕𑌾𑌲𑍇𑌨 𑌮𑌹𑌤𑌾 𑌮𑍇𑌨𑌕𑌾 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌪𑍍𑌸𑌰𑌾𑌃 ।
𑌪𑍁𑌷𑍍𑌕𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌨𑌰𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍁𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌪𑌚𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇 ॥
𑌤𑌾𑌂 𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍇𑌜𑌾 𑌮𑍇𑌨𑌕𑌾𑌂 𑌕𑍁𑌶𑌿𑌕𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌃 ।
𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣𑌾𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌮𑌾𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑌂 𑌜𑌲𑌦𑍇 𑌯𑌥𑌾 ॥ ௫ ॥
𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌕𑌨𑍍𑌦𑌰𑍍𑌪𑌵𑌶𑌗𑍋 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌮𑌿𑌦𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍 ।
𑌅𑌪𑍍𑌸𑌰𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌗𑌤𑌂 𑌤𑍇𑌽𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌸 𑌚𑍇𑌹 𑌮𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑍇 ॥ ௬ ॥
𑌅𑌨𑍁𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑍀𑌷𑍍𑌵 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍇 𑌮𑌦𑌨𑍇𑌨 𑌸𑍁𑌮𑍋𑌹𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌸𑌾 𑌵𑌰𑌾𑌰𑍋𑌹𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌵𑌾𑌸𑌮𑌥𑌾𑌕𑌰𑍋𑌤𑍍 ॥
(𑌤𑌪𑌸𑍋 𑌹𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌵𑌿𑌘𑍍𑌨𑍋 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌮𑍁𑌪𑌾𑌗𑌤𑌃)
𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌸𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌾𑌣𑌿 𑌪𑌞𑍍𑌚 𑌪𑌞𑍍𑌚 𑌚 𑌰𑌾𑌘𑌵 ।
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌸𑍁𑌖𑍇𑌨 𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌚𑌕𑍍𑌰𑌮𑍁𑌃 ॥ ௮ ॥
𑌅𑌥 𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌗𑌤𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃 ।
𑌸𑌵𑍍𑌰𑍀𑌡 𑌇𑌵 𑌸𑌂𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌾𑌶𑍋𑌕𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌃 ॥ ௯ ॥
𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑍍𑌮𑍁𑌨𑍇𑌃 𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾 𑌸𑌾𑌮𑌰𑍍𑌷𑌾 𑌰𑌘𑍁𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑍈𑌤𑌤𑍍𑌤𑌪𑍋𑌽𑌪𑌹𑌰𑌣𑌂 𑌮𑌹𑌤𑍍 ॥
𑌅𑌹𑍋𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑌦𑍇𑌶𑍇𑌨 𑌗𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑌾 𑌦𑌶 ।
𑌕𑌾𑌮𑌮𑍋𑌹𑌾𑌭𑌿𑌭𑍂𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌘𑍍𑌨𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 ॥

(உ) மிக்க பிரபாவமுடைய பிரமதேவர், "உனக்கு நலம் பயக்கட்டும். நீ உன்னால் தேடப்பெற்ற சுபகாரியங்களால் ரிஷியாகிறாய்" என்று மனதிற்கினிதாக மொழிந்தார்.

(உ-ற) தேவர்களுக்கீசனை பிரமன் அவரை நோக்கி இவ்வாறு கூறிவிட்டு சுவர்க்கத்திற்கு மறுபடியும் போனார்.

(ங) பிரபாவம் மிக்க விசுவாமித்திரரும் மறுபடியும் பெரிய தவம்புரிந்தார்.

(ச) புருஷ சிரேஷ்டா இராமா! வெகு காலஞ்சென்றதும் அப்சரப் பெண்களுள் மேலான மேனகை புஷ்கர தீர்த்தத்தில் நீராடத் தொடங்கினாள்.

(ரு) மிக்க பிரபாவமுள்ள குசிகவம்சத்துதித்த விசுவாமித்திரர் அழகினால் ஒப்பற்றவளும் மேகத்தினிடைப் பிறந்த மின்போன்றவளுமான அம்மேனகையைக் கண்டார்.

(சு-சுற) முனிவர் அவளைக்கண்டு அநங்கனுக்காளாகி, அப்சரப் பெண்ணே! உனக்கு நலம் உண்டாகட்டும். இங்கே என்னுடைய ஆச்சிரமத்தில் வாசஞ்செய். உனக்கு நன்மையுண்டாகும் காமனால் மிக்க மயங்கியவனை ஏற்றுக் கொள் எனவேண்டினார்.

(எ) அந்த பெண்மணி இவ்வாறு கேட்டுக்கொள்ளப் பட்ட பிறகு அங்கே தங்கியிருந்தாள்.

(அ) இரகுவின் வழிவந்த இராமா! விசுவாமித்திருடைய ஆச்சிரமத்தில் அவள் வசித்திருக்கையில் ஐந்து வருஷங்கள் இனிதிற்சென்றன.

(கூ) அந்தக் காலஞ்சென்றதும் விசுவாமித்திரர் நாணுற்றவராய் கவலையும் துக்கமும் மூடியவராயினார்.

(கo-கக) இராமா! முனிவர் பெரிய தவத்தை அடித்துக்கொண்டு போகிற இது முழுவதும் தேவர்களுடைய வேலை ஓரிரவு பகல் போலப் பத்து வருஷங்கள் சென்றன. மதனனால் மயங்கிய எனக்கு இத்தடை உண்டாயிற்று" என்று கோபத்துடன் கூடிய வெண்ணங்கொண்டார்.

விநிஶ்வஸந் முநிவர: பஶ்சாத்தாபேந து:கித: ।
பீதாம் அப்ஸரஸம் த்ருஷ்ட்வா வேபந்தீம் ப்ராஞ்ஜலிம் ஸ்திதாம் ॥
மேநகாம் மதுரைர்வாக்யைர் விஸ்ருஜ்ய குஶிகாத்மஜ: ।
உத்தரம் பர்வதம் ராம விஶ்வாமித்ரோ ஜகாம ஹ ॥ ௧௫ ॥

ஸ க்ருத்வா நைஷ்டிகீம் புத்திம் ஜேதுகாமோ மஹாயஶா: ।
கௌஶிகீதீரமாஸாத்ய தபஸ்தேபே ஸுதாருணம் ॥

தஸ்ய வர்ஷஸஹஸ்ரம் து கோரம் தப உபாஸத: ।
உத்தரே பர்வதே ராம தேவதாநாமபூத் பயம் ॥ ௧௬ ॥

ஆமந்த்ரயந் ஸமாகம்ய ஸர்வே ஸர்ஷிகணா: ஸுரா: ।
மஹர்ஷிஶப்தம் லபதாம் ஸாத்வயம் குஶிகாத்மஜ: ॥ ௧௭ ॥

தேவதாநாம் வச: ஶ்ருத்வா ஸர்வலோகபிதாமஹ: ।
அப்ரவீந் மதுரம் வாக்யம் விஶ்வாமித்ரம் தபோதநம் ॥ ௧௮ ॥
மஹர்ஷே ஸ்வாகதம் வத்ஸ தபஸோக்ரேண தோஷித: ।
மஹத்த்வம் ருஷிமுக்யத்வம் ததாமி தவ கௌஶிக ॥ ௧௯ ॥

ப்ரஹ்மண: ஸ வச: ஶ்ருத்வா ஸர்வலோகேஶ்வரஸ்ய ஹ ।
ந விஷண்ணோ ந ஸந்துஷ்டோ விஶ்வாமித்ரஸ்தபோதந: ॥

ப்ராஞ்ஜலி: ப்ரணதோ பூத்வா அப்யுவாச பிதாமஹம் ।
ப்ரத்யுவாச ததோ வாக்யம் விஶ்வாமித்ரோ மஹாமுநி: ॥

(கஉ-கங) இராமா! முனிவர்களுளுத்தமரும், கோசிகன் காதலனுமான விசுவாமித்திரர் பெருமூச்செறிந்து பச்சாத்தாபத்தால் துக்கமடைந்தவராய் அச்சமுற்றவளும் நடுங்குபவளும் கைகூப்பி நிற்கும் அப்சரப்பெண்ணுமான மேனகையைப் பார்த்து இனியமொழிகள் கூறியனுப்பி விட்டு வடக்கிலுள்ள மலையை நோக்கிச்சென்றார்.

(கச) புகழ் மிக்க படைத்த அவர் கௌசிகிநதிக் கரையை யடைந்து திடமான வெண்ணங்கொண்டு வெல்ல வேண்டிய விருப்பமுடையவராய் மிக்க பயங்கரமான தவஞ் செய்தார்.

(கரு) இராமா! வடதிசை மலையில் ஆயிர வருஷங்கள் அவர் அச்சமுறக்கூடிய தவமியற்றுகையில் தேவர்களுக்கு பயம் உண்டாயிற்று.

(கசு) ரிஷிக்கூட்டங்களுடன் கூட தேவர்கள் யாவரும் வந்து, "இந்த விசுவாமித்திரர் மகரிஷி என்ற பெயரையடையட்டும்" எனப் பிரமனையழைத்தனர்.

(கஎ-கஅ) உலகம் யாவைக்கும் பாட்டனான பிரமன் தேவர்களுடைய வார்த்தையைக்கேட்டு தவத்தைச் செல்வமாகவுடைய விசுவாமித்திரரை நோக்கி, "குழந்தாய் மகரிஷியே! கௌசிகா! உனக்கு நல்வரவுண்டாகுக. உன்னுடைய கடுந்தவத்தால் சந்தோஷமடைந்து மதித்தற்குரிய ரிஷிகளுள் உத்தமமான நிலையை அளிக்கிறேன்" என இனிய மொழிகள் கூறினார்.

(கக) எல்லாவுலகங்களுக்கும் இறைவனான பிரமனது மொழியைக்கேட்டு தவச்செல்வரான விசுவாமித்திரர் துக்கமுமடையவில்லை சந்தோஷமுமடையவில்லை.

(உ0) மகாமுனிவரான விசுவாமித்திரர் கைகூப்பிக் கொண்டு வணங்கியவராகி அதற்குள் உலகங்களுக்குப் பாட்டனான பிரமனுக்குப் பதிலுரைத்தார்.

ബ്രഹ്മർഷിശബ്ദമതുലം സ്വാർജ്ജിതൈഃ കർമ്മഭിശ്ശുഭൈഃ ।
യദി മേ ഭഗവാനാഹ തതോഽഹം വിജിതേന്ദ്രിയഃ ॥ ൨൧ ॥

തമുവാച തതോ ബ്രഹ്മാ നൈതാവത്ത്വം ജിതേന്ദ്രിയഃ ।
യതസ്വ മുനിശാർദ്ദൂല ഇത്യുക്ത്വാ ത്രിദിവം ഗതഃ ॥ ൨൨ ॥

വിപ്രസ്ഥിതേഷു ദേവേഷു വിശ്വാമിത്രോ മഹാമുനിഃ ।
ഊർദ്ധ്വബാഹുർന്നിരാലംബോ വായുഭക്ഷസ്തപശ്ചരൻ ॥

ഘർമ്മേ പഞ്ചതപാ ഭൂത്വാ വർഷാസ്വാകാശസംശ്രയഃ ।
ശിശിരേ സലിലശായീ രാത്ര്യഹാനി തപോധനഃ ॥ ൨൪ ॥
ഏവം വർഷസഹസ്രം ഹി തപോ ഘോരമുപാഗമത് ।

തസ്മിൻ സന്തപ്യമാനേ തു വിശ്വാമിത്രേ മഹാമുനൗ ॥ ൨൫ ॥
സന്താപഃ സുമഹാനാസീത് സുരാണാം വാസവസ്യ ച ।

രംഭാമപ്സരസം ശക്രഃ സഹ സർവ്വൈർമ്മരുദ്ഗണൈഃ ।
ഉവാചാത്മഹിതം വാക്യമഹിതം കൗശികസ്യ ച ।

ഇതി ശ്രീബാലകാണ്ഡേ ത്രിഷഷ്ടിതമസ്സർഗ്ഗഃ ॥

അഥ ചതുഷ്ഷഷ്ടിതമസ്സർഗ്ഗഃ

സുരകാര്യമിദം രംഭേ കർത്തവ്യം സുമഹത്ത്വയാ ।
ലോഭനം കൗശികസ്യേഹ കാമമോഹസമന്വിതം ॥ ൧ ॥

(௨௧) "ஷட்குண சம்பன்னரான நீங்கள் நானுகத்தேடிய மங்களகரமான தவத்தினுல் எனக்கு ஒப்பற்ற 'மகரிஷி' என்ற பெயரைக் கொடுத்தீர் ஆனுல் அதற்காக நான் இந்திரியங்களை யடக்கியவனுகிறேன்" என்றார்.

(௨௨) அதன் பிறகு பிரமன் அவரை நோக்கி, "முனிவர்களுள் புலியே! நீ புலன்களை வென்றவரே யல்ல மேலும் முயலுவீர்" எனக் கூறினர். இவ்வாறு கூறி பிரமன் சுவர்க்கத்துக்குப் போனர்.

(௨௩) தேவர்கள் வெளிச்சென்றதும் மகாமுனிவரான விசுவாமித்திரர் உயரத்தூக்கிய கையுடையவராய் ஒன்றையும் பற்ருதவராய் காற்றையேயுண்டு தவஞ்செய்துகொண்டிருந்தார்.

(௨௪-௨௫) தவத்தைச் செல்வமாகவுடைய விசுவாமித்திரர் கோடை காலத்தில் ஐந்து நெருப்புகளுக்கிடையிலும், மழைக்காலங்களில் வெற்றிடத்திலும், பனிக்காலத்தில் இரவு பகல் தண்ணீரிலுமாக ஆயிர வருஷங்கள் பயங்கரமான தவமியற்றினர்.

(௨௬) விசுவாமித்திர மகாமுனிவர் நன்ருகத் தவமியற்றுகையிலேயே தேவர்களுக்கும் இந்திரனுக்கும் மிக்க அதிக பரபரப்புண்டாயிற்று.

(௨௭) இந்திரன், மருத்துக்கூட்டங்கள் யாவற்ருேடும் கூட அரம்பை என்ற அப்சரஸை நோக்கி, தனக்கு நன்மையும் கௌசிகருக்குக் கெடுதலுமான வார்த்தையைக் கூறினர். அறுபத்துமூன்ருவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

அறுபத்துநான்காவது ஸர்க்கம்.

அரம்பை.

(௧) அரம்பே! கௌசிகன் மன்மதாவஸ்தையினுல் மயக்கியிருக்கும் இப்பெரிய தேவகாரியம் உன்னுல் செய்யப்பட வேண்டியது என்றார்.

𑌤𑌯𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾𑌸𑌾𑌰𑌵𑍍𑌯𑌾𑌰𑌾 𑌰𑌾𑌮 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣 𑌯𑌤𑍍𑌨𑌤𑌾 ।
𑌵𑍍𑌰𑍀𑌹𑌿𑌤𑌾𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌿 𑌪𑍁𑌟𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌪𑌾𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍋𑌮𑍁𑌖𑌮𑍍 ॥
𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌤𑍇 𑌪𑍂𑌜𑌾 𑌵𑌿𑌧𑍍𑌵𑌾𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌦𑍇𑌵𑌨𑌃 ।
𑌪𑍂𑌜𑌾𑌦𑍇𑌰𑍍𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌜 𑌤𑍇 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌦𑍇𑌵𑍀 𑌶𑍈𑌵 𑌨𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃 ॥
𑌤𑌤𑍋 𑌹𑌿 𑌦𑍇𑌹𑌂 𑌶𑍈𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌮𑌪𑍁𑌵𑌿 ।

𑌮𑌨𑌵𑌦𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌰𑌾𑌦 𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑌾 𑌲𑍀𑌤𑌯𑌾 𑌤𑌥𑌾 ॥ ௪॥
𑌤𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌵 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌾 𑌪𑍂𑌪𑍇𑌦𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌜𑍍𑌞𑌲𑌿 ।

𑌦𑌾𑌰𑌿𑌦𑍍𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌾𑌪𑌾𑌦𑍇𑌹 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌦𑍍𑌵𑍇𑌦 𑌬𑌾𑌲𑌨𑍍 ॥
𑌕𑍋𑌟𑌿𑌯𑍋 𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍀 𑌦𑌾𑌯𑌪𑍇 𑌰𑍍𑌵𑌿𑌪𑌦𑍍𑌰𑍇𑌦 ।
𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌮𑍁𑌪𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌤𑌦𑌪𑌾𑌧𑍍𑌵𑌤𑌃 ॥ ௬॥

𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌹𑌿 𑌰𑌚𑌂 𑌪𑌮𑌾𑌗𑌾𑌣𑌂 𑌕𑍃𑌸𑍍𑌥𑌾 𑌪𑌰𑌾𑌵𑌸𑍍𑌰𑌰 ।
𑌤𑌦𑍍𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌂 𑌰𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌦𑍇𑌹𑌯𑌸𑍍𑌵 𑌤𑌪𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑌃 ॥ ௭॥

𑌸𑌾 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌪𑌪𑌨𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌰𑌚𑌪 𑌦𑌨𑍍𑌤𑌦𑌃 ।
𑌦𑍍𑌰𑍋𑌣𑌾𑌦𑌾𑌸 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌵𑌿𑌧𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌯𑌂𑌦𑌿𑌸𑍍𑌵𑌿𑌤𑌾 ॥ ௮॥
𑌕𑍋𑌟𑌿𑌮𑍁𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌯𑌂𑌯𑍁𑌵 𑌪𑌰𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌯𑌾𑌮𑌰 𑌤 𑌸𑍍𑌸𑌦𑌿 ।
𑌸𑌦𑍍𑌪𑍍𑌰𑌮𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌦𑌨𑌸𑌾 𑌤𑌤 𑌮𑌨𑌾 𑌦𑍇𑌦𑍍𑌦𑍇𑌕𑍍𑌷𑌤 ॥

𑌸𑍍𑌥 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌵 𑌯𑍈𑌪𑌨 𑌪𑍀𑌤𑍇𑌨𑌾𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌦𑍇𑌨𑌵 ।
𑌦𑌯𑍁𑌤𑍇𑌨𑌵 𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑌾 𑌦𑌂𑌨 𑌸𑌂𑌦𑍇𑌹 𑌦𑌾𑌯𑌤𑌃 ॥ ௧௦॥

(௨-௩) இராமா! அந்த அப்சரசும் புத்திமானுன இந்திரனால் அவ்வாறு கூறப்பட்டவளாய் கைதொழுது அமரர் கோவை நோக்கி, தேவாதிபதியே! மகாமுனிவரான விசுவாமித்திரர் வெருவத்தக்கவர். ஏ தேவனே! என்னிடத்தில் பயங்கரமான கோபத்தைக் கொள்ளுவார்; ஐயமின்று. தேவனே! அதனாலன்றோ எனக்கு பயம். நீங்கள் தயைசெய்வதற்குரியராகிறீர்" எனக் கூறினாள்.

(௪) இராமா! ஆயிரக்கண்ணன் பயந்த அரம்பையால் இவ்வாறு வேண்டப்பட்டவனாகி நடுங்கிக்கொண்டு கைகூப்பி நின்ற அவளை நோக்கி ஈதுரைத்தான்.

(௫) அரம்பே! பயப்படாதே! உனக்கு நன்மை யுண்டாகும். என் உத்தரவைச் செய்.

(௬) நான் அநங்கனுடன் கூட வசந்த ருதுவில் மனதிற்கினிய மரத்தில் மனதைக் கவருகிற குயிலாகி உன்னுடைய பக்கத்தில் இருக்கிறேன்.

(௭) அரம்பே! நீயன்றோ அதிகமான குணத்தையும் மிக்க ஒளிர்கின்ற அழகையும் கொண்டு தவமுடைய ரிஷியான அந்த விசுவாமித்திரரை தவத்தினின்றும்மாற்றுவாய் என்றான்.

(௮) தூய புண்சிரிப்புடையவளும் அழகுள்ளவளுமான அவள், அவருடைய வார்த்தையைக்கேட்டு ஒப்பற்ற உருவத்துடன் விசுவாமித்திரரை விருப்பமுறச் செய்தாள்.

(௯) அவர் மனதிற்கினிமையாகப் பாடுகிற குயிலின் குரலைக்கேட்டார். பிறகு மிக்க களிப்படைந்த மனதுடன் இவளைக் கண்டார்.

(௧௦) அதன் பிறகு முனிவர் குயிலின் குரலாலும், அரம்பையைக் கண்டதாலும், இணையற்ற கீதத்தாலும் ஐயுற்றார்.

ஸஹஸ்ராக்ஷஸ்ய தத்ஸம் விஜ்ஞாய ஸ்ரீநிவாஸஜ: ।
ரத்னம் த்ரைலோக்யவிஷ்ணோ: கௌஸ்துபம் கூர்மிகாத்மஜ: ॥ ௧௧॥

யத்ராஸ்தே யோஜனசதம் க்ஷேத்ரமதோக்ஷஜஸ்ய தே ।
வர்ஷாணாம் ஸஹஸ்ராணி ஸேவ்யோ ஸர்வஸ்ய யோகினாம் ॥
ப்ராஹ்மணா ஸர்வதேஹானாம் ஸ்தோதவ்யோ பவஸந்ததி: ।
உபாஸிஷ்யந்தி ரக்ஷார்த்தம் ஸந்த்யாயாம் ஸர்வக்ருத்யா ॥ ௧௩॥

நவஸம்வத்ஸரே தேஜா விஷ்ணோஸ்த்ரா ஸஹஸ்ரதா: ।
ஸமஸ்தவ ஸாதயிதும் த்ரைலோக்யஸ்யாவலோகனம் ॥ ௧௪॥

தஸ்ய பாதேன ஸஞ்ஜாதா ரத்னா பௌஷ்டிக தத்வானாம் ।
வஸுதாஸ்வாதம் கருணா ஸம்வேஷ்டிதம் நிகமாந்தம் ॥

கோசேன ஸஹஸ்ராதேஜா ஸ்தோதவ்யோ ஜனார்த்தனே க்ருதே ।
இந்த்ரியே ரஜதே ராம நாராயண ராமசந்த்ர: ॥

வஹஸ்வாஸ்ய பாத ஸ்வஸ்தா ததோவனார்த்தனே க்ருதே ।
ரேவத க்ஷேத்ரம் ரக்ஷிஷ்யதி தவ பக்ஷ்ய ஸம்பவ ॥

ஸம்பவ ரத்னா ஸ்விஷ்யதி ஸம்வத்ஸர ஸதாநதி ।
ஸஹஸ்ரம் விஜேஷ்யதி ஸத்தானம் விஜிதேந்த்ரிய: ॥ ௧௮॥

தாவத்யாவதி ரேகா ஸ்ரீ ப்ராஹ்மண்யம் ஸ்துதிபாத்ரே ।
ஸர்வ ஸத்ஸங்க நவமீ ஷஷ்ட்யா ஸர்வதம் ஸதா ॥

(கக) முனிசிரேஷ்டனான குசிக வம்சத்துதித்த இவர் அதனை ஆயிரக்கண்ணனது வேலையென அறிந்து கோபத்தால் மூடப்பட்டவராய் அரம்பையைச் சபித்தார்.

(கஉ) "நெடுமதியுடையாளே! அரம்பே! காமத்தையும் கோபத்தையும் வெல்ல விரும்புகிற என்னை மயக்குகிறாய் என்பதால் பதினாயிரம் வருஷம் கல்லாக இருப்பாய்.

(கங) அரம்பே! மிக்க அதிகமான பிரபாவமுடையவரும் தவவலியுடன் கூடியவருமான பிரமன் நான் வெகுண்டு மாசுறச்செய்தஉன்னைசாபத்தினின்றுவிடுவிப்பான்" என்றார்.

(கச) அதிக பிரபாவமுடைய மகாமுனிவரான விசுவாமித்திரர் தன் கோபத்தைத் தாங்குவதற்கு முடியாதவராகி இவ்வாறு கூறிப் பிறகு பச்சாதாபமடைந்தார்.

(கரு) அப்பொழுது அவருடைய பெரிய சாபத்தினால் அரம்பை கல்லாயினாள். மன்மதனாக வந்த அவனும் இந்திரனும் மகரிஷியினுடைய வார்த்தையைக் கேட்டதும் சென்று விட்டான்.

(கசா) இராமா! மிக்க பிரபாவமுடைய விசுவாமித்திரர் கோபத்தினால தவம் போக்கடிக்கப்பட்டதும் வெல்லப்படாத இந்திரியங்களால் மனதிற்கு நிம்மதியடைய வில்லை.

(கஎ) தவமழிக்கப்பட்டதும் அவர் (மறுபடியும் வருமாறு) தீர்மானஞ்செய்து கொண்டார்.

(கஎ) கோபத்தை யடையவே மாட்டேன். எவ்வாறாயினும் பேசமாட்டேன். நூறு வருஷங்களானாலும் பெருமூச்சுவிடேன்.

(கஅ) நான் புலன்களை வென்றவனாய் உடலை மெலியச் செய்வேன்.

(ககூ) தவத்தினால் தேடப்பட்ட அந்தணருடைய நிலைமை எனக்கு எப்பொழுது கிடைக்குமோ அதுவரையில் அநேக வருஷங்கள் பெருமூச்சுவிடாது உணவு உட்கொள்ளாது இருப்பேன்.

𑌨𑌹𑌿 𑌮𑍇 𑌤𑌪𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍍𑌷𑌯𑌂 𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌯𑌃 ।
𑌏𑌵𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌾𑌂 𑌸 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌪𑍁𑌙𑍍𑌗𑌵𑌃 ॥
𑌚𑌕𑌾𑌰𑌾𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌮𑌾𑌂 𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌂 𑌰𑌘𑍁𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨 ।

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌬𑌾𑌲𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 - 𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌮𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃 ॥

𑌅𑌥 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌮𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

𑌅𑌥 𑌹𑍈𑌮𑌵𑌤𑍀𑌂 𑌰𑌾𑌮 𑌦𑌿𑌶𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃 ।
𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌦𑌿𑌶𑌮𑌨𑍁𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌤𑌪𑌸𑍍𑌤𑍇𑌪𑍇 𑌸𑍁𑌦𑌾𑌰𑍁𑌣𑌮𑍍 ॥
𑌮𑍌𑌨𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌮𑌨𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍 ।
𑌚𑌕𑌾𑌰𑌾𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌮𑌂 𑌰𑌾𑌮 𑌤𑌪𑌃𑌪𑌰𑌮𑌦𑍁𑌷𑍍𑌕𑌰𑌮𑍍 ॥ ௨ ॥

𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑍇 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑍇 𑌤𑍁 𑌕𑌾𑌷𑍍𑌠𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌮𑌹𑌾
𑌮𑍁𑌨𑌿𑌂 𑌵𑌿𑌘𑍍𑌨𑍈𑌰𑍍𑌬𑌹𑍁𑌭𑌿𑌰𑌾𑌧𑍂𑌤𑌂 𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑍋 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰
𑌮𑌾𑌵𑌿𑌶𑌤𑍍 ॥ ௩ ॥

𑌸 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯𑌂 𑌰𑌾𑌮 𑌤𑌪 𑌆𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌦𑌵𑍍𑌯𑌯𑌮𑍍 ।
𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍍𑌰𑌤𑍇 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌵𑍍𑌰𑌤𑌃 ॥
𑌭𑍋𑌕𑍍𑌤𑍁𑌮𑌾𑌰𑌬𑍍𑌧𑌵𑌾𑌨𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌰𑌘𑍂𑌤𑍍𑌤𑌮 ।
𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌤𑌿𑌰𑍍𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌂 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌮𑌨𑍍𑌨𑌮𑌯𑌾𑌚𑌤 ॥ ௫ ॥

𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌦𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌦𑌾 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌃 ।
𑌨𑌿𑌶𑍍𑌶𑍇𑌷𑌿𑌤𑍇𑌽𑌨𑍍𑌨𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌭𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑍈𑌵 𑌮𑌹𑌾𑌤𑌪𑌾𑌃 ॥
𑌨 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌦𑌵𑌦𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌂 𑌮𑍌𑌨𑌵𑍍𑌰𑌤𑌮𑍁𑌪𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 ।

(கசுஎ) தவம்புரிகின்ற எனக்கு உடலின் உறுப்புக்கள் வாடவில்லை யன்றோ! என்று.

(உ0எ) இராமா! முனிசிரேஷ்டரானவர் இவ்வாறு ஆயிர வருஷங்கள் திட்சையையும் உலகில் இணையற்ற பிரதிக்ஞையையும் செய்தார்.

அறுபத்துநான்காவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

அறுபத்தைந்தாவது ஸர்க்கம்.

விசுவாமித்திரர் வெற்றிபெற்றது.

(க) இராமா! அதன் பிறகு இமய மலையின் திசையான வடக்கை விட்டு விட்டு கிழக்கு திக்கையடைந்து மிக்க பயங்கரமான தவம் புரிந்தார்.

(உ) இராமா! ஆயிர வருஷங்கள் ஒப்புயர்வற்ற பேசா விருதத்தை மேற்கொண்டு இணையற்றதும் செய்தற்கரியதுமான தவமியற்றினர்.

(ங) ஆயிர வருஷம் ஆனதும் அநேக தடைகளால் தடுக்கப்பட்டவரும் கட்டைபோலான மகாமுனிவருக்குக் கோபத்திற்கிடமுண்டாக வில்லை.

(ஙஎ) இராமா! அவர் நிர்மானஞ்செய்து அழியாத் தவஞ்செய்தார்.

(ச-ரு) இரகுக்களுள் சிறப்புவாய்ந்த இராமா! அவர் விருதத்திலிருக்கையில் ஆயிர வருஷங்களானது. பெரிய விரதத்தையுடைய அவர் உணவு கொள்ளத் தொடங்கினர். அச்சமயத்தில் இந்திரன் அந்தணருருவமேற்று அவரிடத்து சமைத்த சோற்றை இரந்தான்.

(சுஎ) ஷட்குண பரிபூரணரும் தவம் மிக்கவரும் மௌன விரதத்தைக் கொண்டவருமான விசுவாமித்திரர் திர்மான மனமுடையவராக அப்பொழுது சோறுமுழுவதையும் பிராமணனுக்கு மிகுதியின்றி அளித்து அதனைத்தான் உண்ணுமலேயிருந்தார். பிராமணனைநோக்கிஎதுங்கூறவில்லை

(𑌤𑌦𑍈𑌵𑌾𑌸𑍀𑌤𑍍 [illegible])
[illegible] |
𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾 [illegible] 𑌵𑍍𑌯𑌜𑌾𑌯𑌤 ‖ ௮ ‖

𑌤𑍍𑌰𑍈𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌯𑍇𑌨 [illegible] |
𑌤𑌤𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌾 [illegible] ‖
[illegible] 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌪𑌸𑌾 [illegible] |

[illegible] ‖ ௧௦ ‖
[illegible] ‖

[illegible] 𑌤𑌪𑌸𑌾 [illegible] ‖
[illegible] 𑌕𑌿𑌂 [illegible] |
[illegible] ‖ ௧௨ ‖

𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌯𑌤𑌿 𑌤𑍍𑌰𑍈𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌪𑌸𑌾 𑌸𑌚𑌰𑌾𑌚𑌰𑌮𑍍 |
[illegible] ‖ ௧௩ ‖

[illegible] |
[illegible] ‖ ௧௪ ‖

[illegible] 𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌜𑌨𑌃 |
[illegible] 𑌤𑍍𑌰𑍈𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑌂 [illegible] ‖

(எ) பிறகு முனிசிரேஷ்டர் ஆயிர வருஷங்கள் பெருமூச்சுக்கூட விடவில்லை.

(அ) பெருமூச்சும் விடாத அவருடைய தலையில் புகை கிளம்பியது. மூன்று உலகங்களும் அதனால் கலவரமடைந்து பற்றி யெரிவது போலாயிற்று.

(கூ) அதன் பிறகு கந்தர்வர்களுடன் கூடிய தேவர்களும் நாகர் அசுரர் அரக்கர் யாவரும் அவருடைய தவபராகிய தேஜசினால் மயக்கமடைந்தவர்களாய் ஒளிமழுங்கி ஆக்கத்தால் துன்புறுத்தப்பட்டவராய் பிரமதேவனை நோக்கிக் கூறினர்.

(க௦) தேவனே! மகாமுனிவரான விசுவாமித்திரர் அநேக காரணங்களால் மோசஞ்செய்யப்பட்டவராயும், கோபமூட்டப்பட்டவராயும் இருக்கிறார்; தவத்தினால்விருத்தியாகிறார்.

(கக) மேலும் இவரிடத்து ஏதாவது பாவம் சிறிதேனும் காணப்பட வில்லையன்றோ.

(கஉ) இவருக்கு மனதில் எது விருப்பமோ அது கொடுக்கப்படாதுபோயின் நின்றும் திரிந்தும் வாழ்கின்றவைகளுடன் கூடிய மூன்றுலகங்களையும் அவர் நாசமாக்குவார்.

(கங) திசைகள்யாவும் கலவரமடைந்தன. எதுவும் ஒளி மழுங்கியது. சமுத்திரங்கள் எல்லாம் கலங்கின. மலைகளும் விழுகின்றன.

(கச) பிரமதேவனே! பூமியும் அசைகிறது. வாயுமிக்க துன்புற்றதாய் அடிக்கிறது. ஜனங்கள் சமணராகின்றனர். செய்வதியாதென வறியோம்.

(கரு) மகரிஷியினுடைய காந்தியால் ஆவுலகத்தவரும் மிக்க கலவரமடைந்த மனதுடையவராய் மயங்கினர். சூரிய

𑌭𑌾𑌸𑍍𑌕𑌰𑍋 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌪𑍍𑌰𑌭𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑍇𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍇𑌜𑌸𑌾 ॥
𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂 𑌨 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌤𑍇 𑌯𑌾𑌵𑌨𑍍𑌨𑌾𑌶𑍇 𑌦𑍇𑌵 𑌮𑌹𑌾𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃 ।
𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑌿𑌃 ॥

𑌕𑌾𑌲𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌨𑌾 𑌯𑌥𑌾 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌤𑍍𑌰𑍈𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌦𑌹𑍍𑌯𑌤𑍇𑌽𑌖𑌿𑌲𑌮𑍍 ।
𑌦𑍇𑌵𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌚𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌷𑍇𑌤 𑌦𑍀𑌯𑌤𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌨𑍍𑌮𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌤𑌤 𑌸𑍁𑌰𑌗𑌣𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌪𑌿𑌤𑌾𑌮𑌹𑌪𑍁𑌰𑍋𑌗𑌮𑌾𑌃 ।
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌮𑌧𑍁𑌰𑌂 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌮𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑌨𑍍 ॥
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌰𑍍𑌷𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌗𑌤𑌂 𑌤𑍇𑌽𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑌪𑌸𑌾 𑌸𑍍𑌮 𑌸𑍁𑌤𑍋𑌷𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌪𑌸𑍋𑌗𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌵𑌾𑌨𑌸𑌿 𑌕𑍌𑌶𑌿𑌕 ॥
𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌮𑌾𑌯𑍁𑌶𑍍𑌚 𑌤𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍 𑌦𑌦𑌾𑌮𑌿 𑌸𑌮𑌰𑍁𑌦𑍍𑌗𑌣𑌾𑌃 ।
𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌨𑍁𑌹𑌿 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍇 𑌗𑌚𑍍𑌛 𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯 𑌯𑌥𑌾𑌸𑍁𑌖𑌮𑍍 ॥

𑌪𑌿𑌤𑌾𑌮𑌹𑌵𑌚𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌚 𑌦𑌿𑌵𑍌𑌕𑌸𑌾𑌮𑍍 ।
𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌾𑌮𑌂 𑌮𑍁𑌦𑌿𑌤𑍋 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌜𑌹𑌾𑌰 𑌮𑌹𑌾𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃 ॥
𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌦𑌿 𑌮𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌮𑌾𑌯𑍁𑌸𑍍𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚 ।
𑌓𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌷𑌟𑍍𑌕𑌾𑌰𑍋 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌰𑌯𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌮𑌾𑌮𑍍 ॥
𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌵𑍇𑌦𑌵𑌿𑌦𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑍇𑌦𑌵𑌿𑌦𑌾𑌮𑌪𑌿 ।
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑍋 𑌮𑌾𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌵𑌦𑌤𑍁 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌃 ॥
𑌯𑌦𑍍𑌯𑌯𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌃 𑌕𑍃𑌤𑍋 𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌸𑍁𑌰𑌰𑍍𑌷𑌭𑌾𑌃 ।

னும் ஒளியற்றவனுகிறான்.

(௧௬) தேவனே! மகாமுனிவர் உலகையழிப்பதில் எண்ணங்கொள்ளாததற்குள் பகவானும் அக்கினி போன்ற உருவமுடையவரும் மிக்க ஒளிபொருந்தியவருமான விசுவாமித்திரர் திருப்தி செய்விக்க வேண்டியவர்.

(௧௭) முன்னர் ஊழித்தீயால் மூவுலகம் முழுவதும் எரிக்கப்பட்டதுபோல இவரால் எரிக்கப்படும். தேவர்களது அரசைக் கைக்கொள்ளவெண்ணும் இவருக்கு இஷ்டமானதைக் கொடுக்கவேண்டும் என்றனர்.

(௧௮-௨௦) அதற்குள் பிரமதேவரை முன்னிட்ட தேவக்கூட்டங்கள் யாவரும் மகாத்துமாவான விசுவாமித்திரரை நோக்கி "பிரமரிஷியே! உமக்கு நல்வரவுண்டாகட்டும் நீரியற்றிய தவத்தினுல் தேவர்கள் மிக்க திருப்தியடைந்தார்கள். விசுவாமித்திரா! கடுந்தவத்தினுல் பிராமணத் தன்மையையடைந்தாய். அந்தணரே! மருத்துகணங்களுடன் கூடிக்கொண்டு உனக்கு நீண்ட ஆயுளையும் அளிக்கிறேன். மங்களத்தையடைவாய் உனக்கு நலமுண்டாகட்டும். நல்லோய்! சுகமாகப் போய்வா!" என்று இனிய வார்த்தைகளைக் கூறினர்

(௨௧-௨௬) மகாமுனிவர் பிரமதேவருடைய மொழியையும் எல்லா தேவர்களுடையதையும், கேட்டு சந்தோஷமடைந்தவராய், நமஸ்காரஞ்செய்து, "எனக்கு பிராமணத் தன்மையும் அவ்வாறே நீண்ட ஆயுளும் அடையப்பட்டால் 'ஓம்' கார 'வஷட்' காரங்களும் வேதங்களும் என்னை வந்தடையட்டும். தேவர்காள்! க்ஷத்திரியர்களுக்குரிய வேதங்களை யறிந்தோருள்ளும் அந்தணர்களுக்குரிய வேதங்களையறிந்தோருள்ளும் மேலான பிரமன் புதல்வர் வசிஷ்டர் என்னை இவ்வாறு கூறட்டும். இந்த என்னுடைய முக்கியமான வேண்டுகோள் செய்யப்பட்டால் தேவ சிரேஷ்டர் செல்லலாம்" என்றார்.

[illegible]

(உசு) பிறகு தவம்புரிவோருள் சிரேஷ்டரும் பிரம ரிஷியுமான வசிஷ்டர் தேவர்களால் சந்தோஷப்படுத்தப் பட்டனர். பின்னர் அவர்கள் இருவருக்கும் நட்புண்டாக் கினர்.

(உரு) 'நீ பிரம ரிஷி; ஐயமின்று. யாவும் உனக்கு உண்டாகும்' எனக்கூறி தேவர்கள் யாவரும் வந்தவாறே சென்றனர்.

(உசு) அறமூர்த்தியான விசுவாமித்திரரும் சிறந்த அந்தண நிலைமையை யடைந்து தவமியற்றுவோருள் மேலான பிரம ரிஷியான வசிஷ்டரைப் பூசனைபுரிந்தார்.

(உஎ) இந்த விசுவாமித்திரர் நிறைவேறிய எண்ண முடையவராகித் தவத்தின் நின்று பூமிமுழுவதிலும் திரிந்தார்.

(உஎ) இராமா! மகாத்துமாவாகிய இவரால் இவ் வாறு அந்தணருடைய பதவி யடையப்பெற்றது.

(உஅ) இராமா! இவர் முனிவர்களுளுத்தமர் இவர் தவமூர்த்தியே! இவர் எப்பொழுதும் அறத்திலேயே சிந்தையுடையவர். இவர் பராக்கிரமத்திற்கு ஒரு தங்கு மிடம்.

(உகூ) மிக்க தேஜஸுடைய அந்தண சிரேஷ்டரான சதாநந்தர் இவ்வாறு கூறி ஓய்ந்தார்.

(௩o) இராம லட்சுமணரெதிரில் சதாநந்தருடைய வார்த்தையைக்கேட்டு ஜனகர் தொழுதகையினராய் விசுவா மித்திரரை நோக்கி வருமாறு கூறலுற்றார்.

(௩க) "தர்ம நெறியிலொழுகும் முனி சிரேஷ்டரே! தாங்கள் காகுத்தனுடன் என்னுடைய யாகத்துக்கு வந்த தால் நான் புண்ணியம் புரிந்தவனாகிறேன். அனுக்கிரகிக் கப்பட்டவனாகிறேன்.

(௩உ) மகா முனிவரான அந்தணரே! நான் உம் மைக் காண்பதனால் காக்கப்பட்டவனானேன்.

𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌰𑍍𑌷𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌵𑌰𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮 ॥
𑌗𑍁𑌣𑌾 𑌬𑌹𑍁𑌵𑌿𑌧𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑌵 𑌸𑌂𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌨𑍍𑌮𑌯𑌾 ।
𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌰𑍇𑌣 𑌚 𑌤𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌮𑌹𑌤𑍍𑌤𑌪𑌃 ॥
𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌂 𑌮𑌯𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍇𑌜𑍋 𑌰𑌾𑌮𑍇𑌣 𑌚 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 ।
𑌸𑌦𑌸𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌚 𑌸𑌦𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌬𑌹𑌵𑍋 𑌗𑍁[𑌣𑌾𑌃 ॥
𑌅𑌪𑍍𑌰𑌮𑍇𑌯𑌂 𑌤𑌪𑌸𑍍𑌤𑍁𑌭𑍍𑌯𑌮𑌪𑍍𑌰𑌮𑍇𑌯𑌞𑍍𑌚 𑌤𑍇 𑌬𑌲𑌮𑍍 ।
𑌅𑌪𑍍𑌰𑌮𑍇𑌯𑌾 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍇 𑌕𑍁𑌶𑌿𑌕𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜 ॥
𑌪𑌿𑌤𑌾𑌮𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌯𑌥𑌾 𑌯𑌥𑌾 𑌚𑍈𑌵 𑌉𑌮𑌾𑌪𑌤𑍇𑌃 ।
(𑌤𑍃𑌪𑍍𑌤𑌿𑌰𑌾𑌶𑍍𑌚𑌰𑍍𑌯𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌥𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌮𑍇 𑌵𑌿𑌭𑍋 ।)
𑌕𑌰𑍍𑌮𑌕𑌾𑌲𑍋 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠 𑌲𑌮𑍍𑌬𑌤𑍇 𑌰𑌵𑌿𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑌮𑍍 ॥
𑌶𑍍𑌵𑌃𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌤𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍇𑌜𑍋 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿 𑌮𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌃 ॥
𑌸𑍍𑌵𑌾𑌗𑌤𑌂 𑌤𑌪𑌤𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠 𑌮𑌾𑌮𑌨𑍁𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿 ॥

𑌏𑌵𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌵𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌰𑍍𑌷𑌭𑌮𑍍 ।
𑌵𑌿𑌸𑌸𑌰𑍍𑌜𑌾𑌶𑍁 𑌜𑌨𑌕𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌮𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾 ॥ ௨௯ ॥

𑌏𑌵𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌵𑍈𑌦𑍇𑌹𑍋 𑌮𑌿𑌥𑌿𑌲𑌾𑌧𑌿𑌪𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌂 𑌚𑌕𑌾𑌰𑌾𑌶𑍁 𑌸𑍋𑌪𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 𑌸𑌬𑌾𑌨𑍍𑌧𑌵𑌃 ॥
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌸𑌹𑌰𑌾𑌮𑌃 𑌸𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑌃 ।
𑌸𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌾𑌟𑌮𑌭𑌿𑌚𑌕𑍍𑌰𑌾𑌮 𑌪𑍂𑌜𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥ ௩௦ ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌬𑌾𑌲𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌮𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

(கஉ) "பிரம ரிஷிகளுள் சிரேஷ்டமானவரே! மகா பாக்கிய சாலியான விசுவாமித்திரரே! உம்மைக்காண்பதால் நான் அநேகவித குணங்கள் அடையப்பெற்றேன்.

(கங) மிக்க பிரபாவமுடைய அந்தணரே! விரிவாகக் கூறப்பட்ட உம்முடைய பெரிய தவத்தைப்பற்றி நானும் மகாத்துமாவான இராமனும் கேட்டோம்.

(கச) சபைக்கு வந்துள்ள சபையோராலும் உம்முடைய பல்வேறு குணங்கள் கேட்கப்பட்டன.

(கரு) விசுவாமித்திரரே! பிரமதேவனதுபோன்றதும் பரமசிவனது போன்றதுமான உம்முடைய தவம் அளவிடற்கரியது. உம்முடைய வலிமையும் அளவற்றது. உம்முடைய அழியாக்குணங்களும் எண்ணுதற்கரியன.

(கசு) முனிசிரேஷ்டரே! இது மாலைக்கடன்களியற்றும் நேரம். சூரியன் அஸ்தமனமாகிறது.

(கஎ) பிரபாவம் மிக்கவரே! நாளைக்காலையில் என்னை மறுபடியும் காண்பீர்.

(கஎ) தவமியற்றுவோருள் சிறப்பு வாய்ந்தவரே! உமக்கு நல்வரவாகுக. எனக்கு உத்தரவளியும்" என்றார்.

(கஅ) முனிவருள் சிரேஷ்டரான விசுவாமித்திரர் இவ்வாறு உபசரிக்கப்பட்ட பொழுது திருப்தியடைந்த மனத்தவராய் ஆடவரேறும், சந்தோஷமடைந்தவருமான ஜநகரைப் புகழ்ந்துரைத்து சீக்கிரமாக அவரைப் போக விட்டார்.

(கக) விதேக நாட்டரசனும் மிதிலையரசன் ஜநகன் முனிசிரேஷ்டரை இவ்வாறு கூறிவிட்டு விரைவில் புரோகிதருடனும், பந்துக்களுடனும் அவரை வலம் வந்தார்.

(உO) அறமூர்த்தியான விசுவாமித்திரரும் இராமனுடனும் இலட்சுமணனுடனும் கூடிக்கொண்டவராய் மகரிஷிகளால் பூஜிக்கப்பட்டு தன்னிருப்பிடம்சென்றார்.

அறுபத்தைந்தாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

𑌅𑌥 𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌮𑌲𑍇 𑌕𑍃𑌤𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾 𑌨𑌰𑌾𑌧𑌿𑌪𑌃 ।
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌾𑌜𑍁𑌹𑌾𑌵 𑌸𑌰𑌾𑌘𑌵𑌮𑍍 ॥ ௧॥

𑌤𑌮𑌰𑍍𑌚𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍇𑌨 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾 ।
𑌰𑌾𑌘𑌵𑍌 𑌚 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑍌 𑌤𑌦𑌾 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌮𑍁𑌵𑌾𑌚 𑌹 ॥ ௨॥
𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌗𑌤𑌂 𑌤𑍇𑌽𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌕𑌿𑌂 𑌕𑌰𑍋𑌮𑌿 𑌤𑌵𑌾𑌨𑌘 ।
𑌭𑌵𑌾𑌨𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌪𑌯𑌤𑍁 𑌮𑌾𑌮𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌪𑍍𑌯𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌾 𑌹𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍 ॥

𑌏𑌵𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌸 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌜𑌨𑌕𑍇𑌨 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 ।
𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍁𑌵𑌾𑌚 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍀𑌰𑍋 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌵𑌿𑌶𑌾𑌰𑌦𑌃 ॥ ௪॥
𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍌 𑌦𑌶𑌰𑌥𑌸𑍍𑌯𑍇𑌮𑍌 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑍌 𑌲𑍋𑌕𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍌 ।
𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌕𑌾𑌮𑍌 𑌧𑌨𑍁𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌯𑌦𑍇𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌯𑌿 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌿 ॥ ௫॥
𑌏𑌤𑌦𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍇 𑌕𑍃𑌤𑌕𑌾𑌮𑍌 𑌨𑍃𑌪𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑍌 ।
𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌧𑌨𑍁𑌷𑍋 𑌯𑌥𑍇𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑌤𑌃 ॥

𑌏𑌵𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌜𑌨𑌕𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍁𑌵𑌾𑌚 𑌮𑌹𑌾𑌮𑍁𑌨𑌿𑌮𑍍 ।

𑌶𑍍𑌰𑍂𑌯𑌤𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌧𑌨𑍁𑌷𑍋 𑌯𑌦𑌰𑍍𑌥𑌮𑌿𑌹 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌿 ॥ ௭॥

𑌦𑍇𑌵𑌰𑌾𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑍋 𑌨𑌿𑌮𑍇𑌃 𑌷𑌷𑍍𑌠𑍋 𑌮𑌹𑍀𑌪𑌤𑌿𑌃 ।
𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍 𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌦𑌤𑍍𑌤𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 ॥

அறுபத்தாறுவது ஸர்க்கம்.

ஜநகருடைய பேச்சு.

(௧) பிறகு மனிதர்களுக்கதிபதியான ஜநகர் ஒளி பொருந்திய காலையில் செய்கடன்களை முடித்து மகாத்துமாவான இராகவர்களுடன் கூடிய விசுவாமித்திரரை அழைப்பித்தார்.

(௨-௩) தர்மத்தில் எண்ணமுள்ள ஜனகர் சாஸ்திரத்தில் காட்டப்பட்ட விதிப்படி அவரையும் மகாத்துமாவான இராம லட்சுமணர்களையும் பூஜைசெய்து பாவமற்ற பகவானே! உமக்கு நல்வரவுண்டாகுக. உமக்கு யாது செய்யட்டும்? தாங்கள் என்னை உத்தரவிடும். நான் தங்களால் உத்தரவிடக் கூடியவனன்றோ! என முகமன் கூறினர்.

(௪-௬) அறமூர்த்தியும், பேசுவதில் வல்லவருமானமுனிவர் மகாத்துமாவான ஜநகரால் இவ்வாறுபசரிக்கப்பட்டு, "க்ஷத்திரியர்களும் உலகில் நன்கறியப்பட்டவருமான இவ்விருவர் தசரதனுடைய பிள்ளைகள். இவர்கள். உன்னிடத்திலுள்ள உத்தமமான வில்லைக்காணும் விருப்புடையவர்கள். உமக்கு நலம் பயக்கட்டும். அரசகுமாரர்களுக்கு அதனைக் காட்டும். வில்லைக்காண்பதனால் இவர் பிரியம் நிறைவேற்றப்பட்டவராகத் திரும்பிச்செல்லுவர்" எனக்கூறினர்.

(௬) ஜநகரும் இவ்வாறு கூறப்பட்டு மகாமுனிவரை நோக்கி வருமாறு கூறலுற்றார்.

(௭) இந்தவில் இங்கு எக்காரியத்தின் பொருட்டு இருக்கிறது என்பதைக் கேளுங்கள்.

(௮) ஷட்குண சம்பன்னரே! நேமி மகாராஜனுக்கு ஆறுவது பிள்ளை தேவராதன் எனப் பலராலும் கூறப்படும் அரசன். அவர் துகையில் மகாத்துமாவான பரமேசுவரனால் இந் கையடையாக அளிக்கப்பட்டது.

दक्षयज्ञवधे वृत्ते यन्मां पार्श्वे स वीर्यवान् ।
पार्श्वस्थः त्र्यम्बकस्यासीत् नन्दीशो वृषभध्वजः ॥ ९॥
यस्य द्वारगतो भाति रुद्रो रुद्रपदे स्थितः ।
सहस्राणि महाहस्तानि यस्य पार्श्वचराः स्थिताः ॥ १०॥

ततो वीरभद्रस्य सर्वे देवाः स्मरन्ति च ।
सर्वायुधानि देवेशं तेषां वीरो महाबलः ॥

वीरोऽयं स सर्वेषां तेषां महातेजसः ।
ततस्तु देवदेवस्य पार्श्वस्थं महात्मनः ॥ ११॥
नन्दिकेश्वरं तथा नन्दी स्वकं पर्वते विहितः ।

कृते च कृष्णः क्षेत्रं सञ्जया रुक्मिणी प्रिया ॥
क्षेत्रं शोधयता सत्वा नाट्यसीतेति विश्रुता ।

सत्यया रुक्मिणी सा तु व्याप्य तु सा तनुजा ॥ १२॥
वीर्यवत्यभिधा देवी कन्या सा विधेय स्थिता ।

सत्यया रुक्मिणी तां तु व्याप्य नाम सा तनुजा ॥
वायसाश्च तस्य नन्दिना देवी च ॥

(கூ கO) முன் காலத்தில் தக்கனுடைய யாகம் அழிந்ததும் பராக்கிரமசாலியான பரமசிவன் கோபத்தால் வில்லையெடுத்து தேவர்களை நோக்கிப் பரிகாசமாக "தேவர்களே! அவிர் பாகத்தில் விருப்பமுடைய எனக்கு அவிர்ப்பாகங்களைப் பகிர்ந்துகொடுக்க வில்லையே அதனாலேயே உம்முடைய தலைகளை வில்லினால் நறுக்கிவிடுகிறேன்" எனக் கூறினார்.

(கக) முனிசிரேஷ்டரே! அதன் பிறகு தேவர்கள் யாவருமே துக்கமடைந்த மனத்தவராய் தேவர்களுக்குப் பிரபுவான சிவனைச் சந்தோஷப்படுத்தினர். சிவனும் அவர்களிடத்து பிரீதியுடையவராயினார்.

(ககஉ) அவர் சந்தோஷத்துடன் கூடியவராய் மகாத்துமாக்களாகிய அவர்கள் யாவருக்கும் அதனையளித்தார்.

(கஉஉ) விசுவாமித்திரரே! மகாத்துமாவாகிய தேவர்களுக்குத் தேவனான ஈசனது இவ்வுத்தம வில் என் முன்னோரிடத்து கையடையாகக் கொடுக்கப்பட்டது. அப்பொழுது தேவர்களால் வைக்கப்பட்டது.

(கஙஉ) அதன் பிறகு நான் யாகபூமியை உழுகையில் கொழுமுனையில் பெண் ஒருவள் கிளம்பினாள். (அவள்) யாக பூமியைப் பண்படுத்தும் என்னால் அடையப்பட்டாள். அவள் சிதை என்ற பெயரால் பலராலும் அறியப்படுபவள்.

(கச) பூமியிலிருந்து பிறந்த அவளும் என்னுடைய பெண்ணாக வளர்ந்தாள்.

(கசஉ) என்னுடைய இந்த கர்ப்பத்தில் பிறவாத பெண் பராக்கிரமமே விலையாகக் கொண்டவளாக ஏற்படுத்தப்பட்டாள்.

(கருஉ) முனிசிரேஷ்டரே! பூமியினின்று பிறந்து வளர்ந்த என் பெண்ணான சீதையை அரசர்கள் வந்து வேண்டினர்.

𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌵𑌰𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍॥
𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌶𑍁𑌲𑍍𑌕𑍇𑌤𑌿 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍 𑌨 𑌦𑌦𑌾𑌮𑌿 𑌸𑍁𑌤𑌾𑌮𑌹𑌮𑍍।

𑌤𑌤𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌨𑍃𑌪𑌤𑌯𑌃 𑌸𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌪𑍁𑌙𑍍𑌗𑌵 ॥ ௧௭॥
𑌮𑌿𑌥𑌿𑌲𑌾𑌮𑌭𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌗𑌮𑍍𑌯 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌜𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑌵𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾।

𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌜𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑌮𑌾𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌧𑌨𑍁𑌰𑍁𑌪𑌾𑌹𑍃𑌤𑌮𑍍॥
𑌨 𑌶𑍇𑌕𑍁𑌰𑍍𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌧𑌨𑍁𑌷𑌸𑍍𑌤𑍋𑌲𑌨𑍇𑌪𑌿 𑌵𑌾।

𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌵𑌤𑌾𑌂 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌮𑌲𑍍𑌪𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌮𑍁𑌨𑍇॥
𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌾 𑌨𑍃𑌪𑌤𑌯𑌸𑍍𑌤𑌨𑍍𑌨𑌿𑌬𑍋𑌧 𑌤𑌪𑍋𑌧𑌨।

𑌤𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌕𑍋𑌪𑍇𑌨 𑌰𑌾𑌜𑌾𑌨𑍋 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌪𑍁𑌙𑍍𑌗𑌵 ॥ ௨௦॥
𑌨𑍍𑌯𑌰𑍁𑌨𑍍𑌧𑌨𑍍𑌮𑌿𑌥𑌿𑌲𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌸𑌂𑌦𑍇𑌹𑌮𑌾𑌗𑌤𑌾𑌃।

𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌵𑌧𑍂𑌤𑌂 𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯 𑌨𑍃𑌪𑌪𑍁𑌙𑍍𑌗𑌵𑌾𑌃 ॥ ௨௧॥
𑌰𑍋𑌷𑍇𑌣 𑌮𑌹𑌤𑌾𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌃 𑌪𑍀𑌡𑌯𑌨𑍍𑌮𑌿𑌥𑌿𑌲𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍀𑌮𑍍।

𑌤𑌤𑌃 𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑍇 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑍇 𑌕𑍍𑌷𑌯𑌂 𑌯𑌾𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌃॥
𑌸𑌾𑌧𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠 𑌤𑌤𑍋𑌹𑌂 𑌭𑍃𑌶𑌦𑍁𑌃𑌖𑌿𑌤𑌃।

𑌤𑌤𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌗𑌣𑌾𑌨𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌪𑌸𑌾𑌹𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌯𑌮𑍍॥
𑌦𑌦𑍁𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌰𑌮𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚𑌤𑍁𑌰𑌙𑍍𑌗𑌬𑌲𑌂 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌃।

𑌤𑌤𑍋 𑌭𑌗𑍍𑌨𑌾 𑌨𑍃𑌪𑌤𑌯𑍋 𑌹𑌨𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾 𑌦𑌿𑌶𑍋 𑌯𑌯𑍁𑌃॥
𑌅𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌸𑌂𑌦𑌿𑌗𑍍𑌧𑌾𑌃 𑌸𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑌾𑌪𑌕𑌾𑌰𑌿𑌣𑌃।

(௧௬) மகாத்துமியமுடையோரே! நான் பெண்ணை வேண்டுகிற அரசர்கள் யாவருக்கும் இவன் பராக்கிரமமே விலையாகவுடையவள் எனக்கூறி பெண்ணைகொடுக்கவில்லை.

(௧௭) முனிசிரேஷ்டரே! அதன் பிறகு அரசர்கள் யாவரும் சேர்ந்து மிதிலைக்கு வந்து; அப்பொழுது பராக் கிரமத்தை அறிய விரும்பியவர் ஆயினர்.

(௧௮) பராக்கிரமத்தை அறிய விரும்புகிற அவர் களது அருகில் வில்கொண்டு வரபட்டது.

(௧௯) அந்த வில்லை எடுக்கவும், சாயாமல் நிறுத்த வும், அவர்களுக்குச் சக்தியில்லை.

(௧௯) தவத்தைச் செல்வமாகவுடைய மகாமுனி வரே! பராக்கிரம சாலிகளாம அவர்களுடைய வலிமை சிறிது என்றறிந்து நான் அரசர்களை நிராகரித்து விட் டேன். அதன் பிறகு கேளுங்கள்.

(௨0) முனிசிரேஷ்டரே! அதன் பிறகு அரசர்கள் யாவரும் தங்கள் பராக்கிரமத்தில் ஐயமுற்றவர்களாய் மிக்க கோபம்கொண்டு மிதிலையைச் சூழ்ந்தனர்.

(௨௧) "அரசசிரேஷ்டர்கள் தங்களை அவமதித்த தாக அறிந்துகொண்டு மிக்க கோபங்கொண்டவராய் மிதிலா பட்டணத்தைத் தகர்த்தனர்.

(௨௨) முனிசிரேஷ்டரே! அதற்குள் வருஷம் ஆன தும் வேண்டிய கருவிகள்யாவும் குறைவுபட்டன. ஆகவே நான் மிக்க வருந்தமடைந்தேன்.

(௨௩) அதற்குள் நான் தவத்தினால் தேவகணங்களைச் சந்தோஷப்படுத்தினேன். தேவர்களும் மிக்க சந்தோஷ மடைந்தவர்களாய் நால்வகைப் படையும் அளித்தார்.

(௨௪) பாவத்தொழி லுடையவரும், பராக்கிரமுடை யவரும், தங்கள் பராக்கிரமத்தில் ஐயமுற்றவரும், மந்திரி களுடன் கூடியவருமான அரசர்கள் அதனால் பங்கமடைந்த வராகி, அடிக்கப்பட்டவராகி எண்டிசையிலும்பிரிந்தனர்.

தச்சைதந் முநிஸார்தூல தனு: பரமபாஸ்வரம் || ௨௫||
ராமலக்ஷ்மணயோஸ்சாபி தர்ஸயிஷ்யாமி ஸுவ்ரத |
யத்யஸ்ய தனுஷோ ராம: குர்யாதாரோபணம் முனே ||
ஸுதாமயோனிஜாம் ஸீதாம் தத்யாம் தாஸரதேரஹம் ||

இதி ஸ்ரீமத்ராமாயணே பாலகாண்டே ஷட்ஷஷ்டிதமஸ்ஸர்க: ||

அத ஸப்தஷஷ்டிதமஸ்ஸர்க:.

ஜனகஸ்ய வச: ஸ்ருத்வா விஸ்வாமித்ரோ மஹாமுனி: |
தனுர்தர்ஸய ராமாய இதி ஹோவாச பார்திவம் ||௧||

தத: ஸ ராஜா ஜனக: ஸாமந்தான் வ்யாதிதேஸ ஹ |
தனுராநீயதாம் திவ்யம் கந்தமால்யவிபூஷிதம் || ௨||

ஜனகேன ஸமாதிஷ்டா: ஸசிவா: ப்ராவிஸன் புரீம் |
தத்தனு: புரத: க்ருத்வா நிர்ஜக்முரமிதௌஜஸ: ||
ந்ருணாம் ஸதானி பஞ்சாஸத் வ்யாயதானாம் மஹாத்மநாம் |
மஞ்ஜூஷாமஷ்டசக்ராம் தாம் ஸமூஹுஸ்தே கதஞ்சன || ௩||

தாமாதாய து மஞ்ஜூஷாமாயஸீம் யத்ர தத்தனு: |
ஸுரோபமம் தே ஜனகமூசுர்ந்ருபதிமந்த்ரிண: ||
இதம் தனுர்வரம் ராஜன் பூஜிதம் ஸர்வராஜபி: |
மிதிலாதிப ராஜேந்த்ர தர்ஸநீயம் யதீச்சஸி || ௪||

(உ௫௭) நல் நியமமுடைய முனிவர்களுள் புலிபோன்றவரே! மிக்க பிரகாசமுள்ள இவ்வில்லை இராமலட்சுமணர்களுக்கும் காட்டுவேன்.

(உசு௰) முனிவரே! இராமன் இவ்வில்லை நாணேற்றினால் நான் கருப்பவாசஞ்செய்து பிறவாத பெண் சீதையை தசரதன் தோன்றலுக்குக் கொடுப்பேன்" எனக்கூறி முடித்தார்.

அறுபத்தாறுவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

அறுபத்தேழாவது ஸர்க்கம்.

வில்லை முறித்தது.

(க) மகாமுனிவரான விசுவாமித்திரர் ஜநகருடைய வார்த்தையைக்கேட்டு, "இராமனுக்கு வில்லைக்காட்டு" எனக்கூறினார்.

(உ) அதன் பிறகு அரசனான ஜநகர், "விண்ணிற்றோன்றியதும், சந்தனத்தாலும் மாலைகளாலும் அணிபெறச்செய்யப்பட்டதுமான வில் கொண்டுவரப்படட்டும்" என்று மந்திரிகளுக்கு உத்தரவிட்டார்.

(ங) மந்திரிகள் ஜநகரால் உத்தரவிடப்பட்டு பட்டணத்திற்குள் நுழைந்து அரசனாணையால் அவ்வில்லினைத் தள்ளிக்கொண்டு வெளிவந்தனர்.

(ச) பருத்தவர்களும் மிக்க வலியுடையவர்களுமான ஐயாயிர மனிதர்கள் எட்டு சக்காமுள்ள பெட்டியைப்பற்றி மிக்க முயற்சியால் இழுத்து வந்தனர்.

(ரு-சு) அரசனது மந்திரிகள் வில்லுள்ள இரும்புப் பெட்டியை கொண்டுவந்து தேவரனைய ஜநகரை நோக்கி, "மிதிலாதிபதியே அரசசிரேஷ்டரே! ராஜனே! எதைக் காண வேண்டுமென விரும்புகிறீரோ எது எல்லா அரசர்களாலும் பூஜிக்கப்பட்டதோ அந்த உத்தமமான வில் இது தான்" என மொழிந்தனர்.

தேஷாம் ந்ருபோ வச: ஶ்ருத்வா க்ருதாஞ்ஜலிருவாச ஹ।
விஶ்வாமித்ரம் மஹாத்மாநம் தாவுபௌ ராமலக்ஷ்மணௌ॥

இதம் தநுர்வரம் ப்ரஹ்மந் ஜநகைரபிபூஜிதம்।
ராஜபிஶ்ச மஹாவீர்யைரஶக்யம் பூரிதும் புரா॥

நைதத் ஸுரகணா: ஸர்வே ஸாஸுரா ந ச ராக்ஷஸா:।
கந்தர்வயக்ஷப்ரவரா: ஸகிந்நரமஹோரகா:॥ ௯॥

க்வ கதிர்மாநுஷாணாம் ச தநுஷோऽஸ்ய ப்ரபூரணே।
ஆரோபணே ஸமாயோகே வேபநே தோலநேऽபி வா॥

ததேதத் தநுஷாம் ஶ்ரேஷ்டமாநீதம் முநிபுங்கவ।
தர்ஶயைதந்மஹாபாக அநயோ ராஜபுத்ரயோ:॥

விஶ்வாமித்ர: ஸராமஸ்து ஶ்ருத்வா ஜநகபாஷிதம்।
வத்ஸ ராம தநு: பஶ்ய இதி ராகவமப்ரவீத்॥ ௧௨॥

ப்ரஹ்மர்ஷேர்வசநாத் ராமோ யத்ர திஷ்டதி தத்தநு:।
மஞ்ஜூஷாம் தாமபாவ்ருத்ய த்ருஷ்ட்வா தநுரதாப்ரவீத்॥

இதம் தநுர்வரம் ப்ரஹ்மந் ஸம்ஸ்ப்ருஶாமீஹ பாணிநா।
யத்நவாம்ஶ்ச பவிஷ்யாமி தோலநே பூரணேऽபி வா॥

(எ) அரசன் அவர்களுடைய மொழியைக்கேட்டு கை கூப்பியவனாய் மரியாதைக்குரிய குணங்களுள்ள விசுவாமித்திரரையும், இராமலட்சுமணரிருவரையும் நோக்கி யினையன கூறலுற்றான்.

(அ) அந்தணரே! இந்த உத்தமமான வில் ஜநகன் வம்சத்து நித்தவர்களாலும், (முன்னர் எடுத்துப்பிடிப்பதற்கு இயலாத) மிக்க பராக்கிரம சாலியான அரசர்களாலும் பூஜிக்கப்பட்டது.

(௯) இதனைத் தேவகணங்கள் எல்லாரும் எடுத்து நிறுத்துவதற்குக் கூடாதவராயினர். அசுரர்களும் அரக்கர்களும், கின்னரர்களுடனும் நாகர்களுடனும் கூடிய கந்தர்வர்களும், யக்ஷசிரேஷ்டர்களும் இதனை நாணேற்றும் ஆற்றலுடையாரில்லை.

(௧0) இந்த வில்லை எடுக்கவும் நாணேற்றிடவும் அதனில் அம்பைத்தொடுக்கவும், அல்லது அசைக்கவும், நிறுத்தவும் கூட மனிதர்களிடத்தில் எவனுக்குச் சக்தியிருக்கிறது'

(௧௧) முனிசிரேஷ்டரே! வில்லுகளுள் மேலான அச்சிவதனுசு கொண்டு வரப்பட்டது. பாக்கியம் மிக்கவரே! இதனை அரசகுமாரர்களுக்குக் காண்பியும்.

(௧௨) அறமூர்த்தியான விசுவாமித்திரரும் ஜநகரால் கூறப்பட்டதைக்கேட்டு இராமனை நோக்கி, "குழந்தாய் இராமா! வில்லைப்பார்" எனக் கூறினார்.

(௧௩-௧௪) இராமர் பிரம ரிஷியினுடைய மொழியினால் அந்த வில் உள்ள பெட்டியைத் திறந்து அதனை பார்த்த பிறகு, "பிராமணரே" இப்பொழுது இந்த உத்தமமான வில்லை கையினால் தொடுகிறேன். அசைத்து நாணேற்ற முயலுகிறேன்" எனக்கூறினார்.

பாடமித்யேவ தம் ராஜா முநிஶ்ச ஸமபாஷத |
லீலயா ஸ தநுர்மத்யே ஜக்ராஹ வசநாந் முநே: ||

பஶ்யதாம் ந்ருஸஹஸ்ராணாம் பஹூநாம் ரகுநந்தந: |
(ஆரோபயத்ஸ தர்மாத்மா ஸலீலமிவ தத்தநு:) || ௧௬ ||

ஆரோபயித்வா மௌர்வீம் ச பூரயாமாஸ வீர்யவாந் |
தத்பபஞ்ஜ தநுர்மத்யே நரஶ்ரேஷ்டோ மஹாயஶா: ||

தஸ்ய ஶப்தோ மஹாநாஸீந்நிர்காதஸமநிஸ்ஸ்வந: |
பூமிகம்பஶ்ச ஸுமஹாந் பர்வதஸ்யேவ தீர்யத: || ௧௮ ||

நிபேதுஶ்ச நரா: ஸர்வே தேந ஶப்தேந மோஹிதா: |
வர்ஜயித்வா முநிவரம் ராஜாநம் தௌ ச ராகவௌ ||

ப்ரத்யாஶ்வஸ்தே ஜநே தஸ்மிந் ராஜா விகதஸாத்வஸ: |
உவாச ப்ராஞ்ஜலிர்வாக்யம் வாக்யஜ்ஞோ முநிபுங்கவம் ||

பகவந் த்ருஷ்டவீர்யோ மே ராமோ தஶரதாத்மஜ: |
அத்யத்புதமசிந்த்யம் ச அதர்கிதமிதம் மயா || ௨௧ ||

ஜநகாநாம் குலே கீர்த்திமாஹரிஷ்யதி மே ஸுதா |
ஸீதா பர்தாரமாஸாத்ய ராமம் தஶரதாத்மஜம் || ௨௨ ||

(கரு) ஜநகரும் முனிவரும் அவனை நோக்கி "நல்லது" என்றே கூறினர். அவன் முனிவருடைய வார்த்தையால் விளையாட்டாக வில்லை நடுவில் பற்றினான்.

(கசா) அனேக ஆயிரவரசர்கள் பார்த்துக்கொண்டிருக்கையிலேயே தர்மத்தில் எண்ணமுள்ள அந்த இரகு வம்சம் களிக்கத் தோன்றிய இராமன் வில்லை விளையாட்டாகவே நாணேற்றினான்.

(கஎ) தர்மத்தில் எண்ணமுடைய இராமன் வில்லை நாணேற்றி அம்பைத்தொடுத்தான். அப்பொழுது மிக்க புகழ்படைத்தவனும், மனிதர்களுள் உத்தமனுமான இராமனால் அந்த வில் மத்தியில் சற்றே முறிந்தது.

(கஅ) அதனொலி பெரிதும் இடிபோன்றும்இருந்தது. அப்பொழுது மலையிடிந்து விழுவதுபோல மிக்க பெரிய பூகம்பம் உண்டாயிற்று.

(ககூ) முனிசிரேஷ்டரையும், அரசரையும், இராமலட்சுமணர்களையும் தவிர மனிதர்கள் யாவரும் அவ்வொலியால் மயங்கி விழுந்தனர்.

(உ0) ஜநங்கள் மயக்கம் தெளிந்திருக்கையில் பேசுவதை யறிந்த அரசர் பயம் நீங்கியவராய், கைதொழுதவராய் முனிசிரேஷ்டரான விசுவாமித்திரரை நோக்கி வருமாறு கூறலாயினர்.

(உக) பகவானே! தசரதர் மகனான இராமன் தன் பராக்கிரமத்தைக் காட்டிவிட்டான். இது என்னால் உலகித் தறிய முடியாதது. மனதினால் நினைக்கக்கூடாதது. மிக்க ஆச்சரியமானது.

(உஉ) என்னுடைய பெண் சீதை, தசரதர் பிள்ளையான இராமரைப் புருஷராக அடைந்து ஜநகர் வம்சத்திலுள்ளவர்களுடைய குலத்தில் புகழை நாட்டுவாள்.

𑌮𑌮 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌚 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌶𑍁𑌲𑍍𑌕𑍇𑌤𑌿 𑌕𑍌𑌶𑌿𑌕 ।

𑌸𑍀𑌤𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍈𑌰𑍍𑌬𑌹𑍁𑌮𑌤𑌾 𑌦𑍇𑌯𑌾 𑌰𑌾𑌮𑌾𑌯 𑌮𑍇 𑌸𑍁𑌤𑌾 ॥

𑌭𑌵𑌤𑍋𑌽𑌨𑍁𑌮𑌤𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍 𑌶𑍀𑌘𑍍𑌰𑌂 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌣𑌃 ।
𑌮𑌮 𑌕𑍌𑌶𑌿𑌕 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍇 𑌅𑌯𑍋𑌧𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌰𑌿𑌤𑌾 𑌰𑌥𑍈𑌃 ॥

𑌰𑌾𑌜𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑍈𑌰𑍍𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑍈𑌰𑌾𑌨𑌯𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌪𑍁𑌰𑌂 𑌮𑌮 ।
𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌨𑌂 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌶𑍁𑌲𑍍𑌕𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌕𑌥𑌯𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌃 ॥

𑌮𑍁𑌨𑌿𑌗𑍁𑌪𑍍𑌤𑍌 𑌚 𑌕𑌾𑌕𑍁𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑍌 𑌕𑌥𑌯𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌨𑍃𑌪𑌾𑌯 𑌵𑍈 ।

𑌪𑍍𑌰𑍀𑌯𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌤𑍁 𑌰𑌾𑌜𑌾𑌨𑌮𑌾𑌨𑌯𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌸𑍁𑌶𑍀𑌘𑍍𑌰𑌗𑌾𑌃 ॥

𑌕𑍌𑌶𑌿𑌕𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑌥𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌚𑌾𑌭𑌾𑌷𑍍𑌯 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌣𑌃 ।
𑌅𑌯𑍋𑌧𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌷𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌕𑍃𑌤𑌶𑌾𑌸𑌨𑌾𑌨𑍍 ॥
𑌯𑌥𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑍁𑌮𑌾𑌨𑍇𑌤𑍁𑌂 𑌨𑍃𑌪𑌤𑌿𑌂 𑌤𑌦𑌾 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌬𑌾𑌲𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌮𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃 ॥

𑌅𑌥 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌮𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

𑌜𑌨𑌕𑍇𑌨 𑌸𑌮𑌾𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌦𑍂𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌕𑍍𑌲𑌾𑌨𑍍𑌤𑌵𑌾𑌹𑌨𑌾𑌃 ।
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑍁𑌷𑌿𑌤𑌾 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑍇 𑌤𑍇𑌽𑌯𑍋𑌧𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌶𑌨𑍍 𑌪𑍁𑌰𑍀𑌮𑍍 ॥

(உஉ) விசுவாமித்திரரே! இவள் பராக்கிரமமே விலையாகவுள்ளவள் என்று நான் செய்துகொண்ட பிரதிக்ஞை உண்மையாயிற்று.

(உரு) பிராணன்களைக்காட்டிலும் என் மகள் சீதை பெரிதாக கருதப்பட்டவள். அவள் இராமனுக்குக் கொடுக்கப்பட வேண்டியவள்.

(உச) பிராமணரே! கௌசிக வமிசத்துதித்த விசுவாமித்திரரே! உமக்குச் சுபம் உண்டாகட்டும். உங்கள் சம்மதம்பெற்று என்னுடைய மந்திரிகள் பரபரப்புடன் ரதங்களிலேறி அயோத்திக்குச் சீக்கிரத்தில் செல்லட்டும்.

(உரு) அவர்கள் அடக்கமுள்ள வார்த்தைகள் கூறி என் நகருக்கு மன்னனை அழைத்து வரட்டும். பராக்கிரமமே விலையாகவுள்ள சீதையினுடைய கன்னிகாதானமும் எங்கும் தெரிவிக்கப்படட்டும்.

(உசு) இராமலட்சுமணர்கள் விசுவாமித்திரரால் காக்கப்பட்டிருக்கிறார்களெனத்தசரதருக்கு அவர்கள் கூறட்டும்.

(உஎ) வெகு விரைவில் சந்தோஷப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் அரசரையழைத்து வரட்டும் என வேண்டினார்.

(உஅ) விசுவாமித்திரரும், "அப்படியே" எனக்கூறினார். அப்பொழுது தர்மத்தில் புத்தியுள்ள அரசரும் திருமண வழைப்புப் பத்திரிகையுடன் மந்திரிகளை யழைத்து நடந்தவாறு தசரதரிடம் கூறுவதற்கும் அவரை யழைத்து வருவதற்கும் அவர்களை அயோத்திக்கு அனுப்பினார்.

அறுபத்தேழாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

அறுபத்தெட்டாவது ஸர்க்கம்.

தூதன் விஷயத்தை அறிவித்தது.

(க) ஜநகரால் உத்தரவிடப்பட்ட தூதர்கள் களைப்படைந்த குதிரைகளுடையவர்களாய் மூன்று இரவுகள் வழியில் தங்கி அயோத்திமாநகருக்குள் நுழைந்தனர்.

ராஜ்ஞோ பவனமாஸாத்ய த்வாஸ்ஸ்தானிதமப்ருவன் ।
ஶீக்ரம் நிவேத்யதாம் ராஜ்ஞே தூதா ப்ராப்தா ஜனகஸ்ய ச ॥

இத்யுக்த்வா த்வாரபாலாஸ்தே ராகவாய ந்யவேதயன் ।
தே ராஜவசனாத்தூதா ராஜவேஶ்ம ப்ரவேஶிதாஃ ॥ ௫ ॥
தத்ருஶுர்தேவஸங்காஶம் வ்ருத்தம் தஶரதம் ந்ருபம் ।

பத்தாஞ்ஜலிபுடாஃ ஸர்வே தூதா விகதஸாத்வஸாஃ ॥ ௬ ॥
ராஜானம் ப்ரயதா வாக்யமப்ருவன் மதுராக்ஷரம் ।

மைதிலோ ஜனகோ ராஜா ஸாக்னிஹோத்ரபுரஸ்க்ருதஃ ॥
குஶலஞ்சாவ்யயஞ்சைவ ஸோபாத்யாயபுரோஹிதம் ।
முஹுர்முஹுர்மதுரயா ஸ்னேஹஸம்ரக்தயா கிரா ॥
ஜனகஸ்த்வாம் மஹாராஜ ப்ருச்சதே ஸபுரஸ்ஸரம் ।

ப்ருஷ்ட்வா குஶலமவ்யக்ரம் வைதேஹோ மிதிலாதிபஃ ॥
கௌஶிகானுமதே வாக்யம் பவந்தமிதமப்ரவீத் ।

பூர்வம் ப்ரதிஜ்ஞா விதிதா வீர்யஶுல்கா மமாத்மஜா ॥ ௮ ॥
ராஜானஶ்ச க்ருதாமர்ஷா நிர்வீர்யா விமுகீக்ருதாஃ ।

ஸேயம் மம ஸுதா ராஜன் விஶ்வாமித்ரபுரஸ்ஸரைஃ ॥ ௯ ॥
யத்ருச்சயாகதைர்வீரைர்நிர்ஜிதா தவ புத்ரகைஃ ।

தச்ச ராஜன் தனுர்திவ்யம் மத்யே பக்னம் மஹாத்மனா ॥ ௧௦ ॥
ராமேண ஹி மஹாராஜ மஹத்யாம் ஜனஸம்ஸதி ।

(உ) அரசனுடைய அரண்மனையையடைந்து வாயிற்காப்பவர்களை நோக்கி, "ஜநகமகாராஜனுடைய தூதர்கள்வந்திருக்கின்றனர் என்று அரசனுக்குக்கூறுங்கள்" எனக்கூறினர்.

(உ) வாயிற்காப்போரும் இவ்வாறு கூறப்பட்டவர்களாய் அதைத் தசரதரிடம் தெரிவித்தனர்.

(௩) தூதர்களும் அரசனால் உத்தரவிடப்பட்டு அரண்மனையில் நுழைந்து தேவனனையரும் கிழவருமான தசரத ராஜனைக்கண்டனர்.

(௪) தூதர்கள் யாவரும் கூப்பியகையராய் பயம் போயினவராய், பாவமற்றவராய் அரசரை நோக்கி இனிய மொழிகளாலினைய கூறினர்.

(ரு-சு) "மகாராஜாவே! மிதிலாதிபதியான ஜநக மகாராஜர் அக்கினி ஹோத்திரம் செய்பவர்களை முன்னிட்டுக்கொண்டவரும், ரித்துவிக்குகளுடனும், புரோகிதர்களுடனும் கூடியவரும், முன்னர்ச்செல்லுபவருடன் கூடியவருமான உங்களுடைய க்ஷேமத்தையும் சௌக்கியத்தையும் பலமுறை மிக்கபிரியத்துடன் கூடியமொழிகளால்கேட்டார்.

(எ) மிதிலாதிபதியான ஜநகர் குறையற்ற க்ஷேமத்தை விசாரித்து விசுவாமித்திரருடைய அனுமதியின்பேரில் தங்களை நோக்கி இவ்வார்த்தைகளைக் கூறினர்.

(அ) "என் பெண் வலிமையே விலையாகக்கொண்டவள் என்று என்னால் முன்னமேயே பிரதிக்ஞை செய்யப்பட்டது யாவரும் அறிந்ததே. அதனால் கோபமூட்டப்பட்ட அரசர்களும் வலிமையற்றவராய் தோல்வியடைந்தனர்."

(கூ) "அரசே! அத்தகைய என் மகளை விசுவாமித்திரரை முன்னிட்டுக்கொண்ட வீரர்களான உன் சிறுபிள்ளை என் பாக்கியத்தினால் இங்கு வந்து வெற்றியடைந்தனன்.

(க0) மதித்தற்குரிய மகாராஜனே! உத்தமமான வில்லும் பராக்கிரமம் மிகுந்த இராமனால் பெரிய ஜனசபையில் நடுவில் ஒடிந்தது.

𑌅𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌦𑍇𑌯𑌾 𑌮𑌯𑌾 𑌸𑍀𑌤𑌾 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌶𑍁𑌲𑍍𑌕𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍇 ॥ ௧௧ ॥
𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌾𑌮𑌿 𑌤𑌦𑌨𑍁𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿 ।

𑌸𑍋𑌪𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌰𑌾𑌜 𑌪𑍁𑌰𑍋𑌹𑌿𑌤𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌸𑌰𑌃 ॥
𑌶𑍀𑌘𑍍𑌰𑌮𑌾𑌗𑌚𑍍𑌛 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍇 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿 𑌰𑌾𑌘𑌵𑍌 ।

𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿𑌂 𑌚 𑌮𑌮 𑌰𑌾𑌜𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌰𑍍𑌤𑌯𑌿𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿 ॥ ௧௩ ॥
𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌰𑍁𑌭𑌯𑍋𑌰𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌮𑌪𑌿 𑌲𑌪𑍍𑌸𑍍𑌯𑌸𑍇 ।

𑌏𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍇𑌹𑌾𑌧𑌿𑌪𑌤𑌿𑌰𑍍𑌮𑌧𑍁𑌰𑌂 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍 ॥
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌭𑍍𑌯𑌨𑍁𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌃 𑌶𑌤𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌮𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 ।

𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌰𑌤𑌾 𑌦𑍂𑌤𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌗𑍌𑌰𑌵𑌶𑌙𑍍𑌕𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥ ௧௫ ॥
𑌦𑍂𑌤𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍁 𑌤𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌪𑌰𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑌿𑌤𑌃 ।
𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌵𑌾𑌮𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌚 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌣𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍋𑌽𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍 ॥
𑌗𑍁𑌪𑍍𑌤𑌃 𑌕𑍁𑌶𑌿𑌕𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌕𑍌𑌸𑌲𑍍𑌯𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑌃 ।
𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑍇𑌨 𑌸𑌹 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌵𑌿𑌦𑍇𑌹𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌸𑌤𑍍𑌯𑌸𑍌 ॥
𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌕𑌾𑌕𑍁𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑍋 𑌜𑌨𑌕𑍇𑌨 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 ।
𑌸𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌨𑌂 𑌸𑍁𑌤𑌾𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌰𑌾𑌘𑌵𑍇 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 ॥

𑌯𑌦𑌿 𑌵𑍋 𑌰𑍋𑌚𑌤𑍇 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌜𑌨𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ।
𑌪𑍁𑌰𑍀𑌂 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌾𑌮𑌹𑍇 𑌶𑍀𑌘𑍍𑌰𑌂 𑌮𑌾 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌕𑌾𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌯𑌃 ॥

(கக) என்னால் பராக்கிரமமே விலையாகவுடைய சீதை மகாத்துமாவான இவனுக்குக் கொடுக்கத்தகுந்தவள் பிரதிக்ஞை செய்வதைச் செய்ய விரும்புகிறேன். அதனை ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும்.

(கஉ) "மகாராஜாவே! ரித்துவிக்குகளுடன் கூடிய வரும் புரோகிதர்களை முன்னிட்டவருமாக விரைவில்வாரும் உமக்கு மங்களம் உண்டாகட்டும். இராம லட்சுமணர்களைக் காண்பதற்குரியவராகிறீர்.

(கங) "அரசசிரேஷ்டரே" எனக்குச் சந்தோஷத்தை யுண்டாக்கவேண்டும். நீங்களும் இருபிள்ளைகளிடத்தும் சந்தோஷத்தையடைவீர்.

(கச) விதேக நாட்டு மன்னன் விசுவாமித்திரரால் அனுமதி கொடுக்கப்பட்டவராய் சதாநந்தருடைய சம்மதத்தில் இருந்துகொண்டு வருமாறு மனதிற்கினிய மொழிகளைக் கூறினார்.

(கரு) தூதர்கள் இவ்வாறு கூறி அரசரிடத்துள்ள மரியாதையால் அச்சமுற்றவராய் வாளாவிருந்தனர்.

(கசு) தூதர்களுடைய மொழியைக்கேட்ட தம்அரசர் பெருங்களிப்படைந்தவராய் வசிஷ்டரையும், வாமதேவரையும் ஏனைமந்திரக்கிழவரையும் நோக்கி இனையன கூறலுற்றார்.

(கஎ) கௌசல்யையின் களிப்பைப் பெருக்குகின்ற இவ்விராமன் சகோதரனான லட்சுமணனுடன் கூட கௌசிகரால்காப்பாற்றப்பட்டவனாய் விதேக நாடுகளில் இருக்கிறான்.

(கஅ) இராமனும் மிக்க பராக்கிரமசாலியான ஜநகரால் திறமையறியப்பட்டவன். அவரும் இராமனுக்குத் தன் மகளைத் தானஞ்செய்ய விரும்புகிறார்.

(ககூ) மரியாதைக்குரிய சுவபாவமுடைய ஜநகருடைய சமாசாரம் இது இதனை விரும்பினீரானால் மிதிலை நகரை நோக்கி விரைந்து செல்லுவோம். காலதாமதம் ஆக வேண்டாம். என்றார்.

𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌣𑍋 𑌵𑌾𑌚𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌸𑌹 𑌸𑌪𑍁𑌰𑍋𑌹𑌿𑌤𑍈𑌃 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑍈𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌦𑍍𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌶𑍍𑌵𑍋 𑌯𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌿 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌣𑌃 ॥

𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌣𑌸𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌨𑌰𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌸𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌾𑌃 ।
𑌊𑌷𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌦𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌗𑍁𑌣𑍈𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍈𑌃 𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌬𑌾𑌲𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃 ॥

𑌅𑌥 𑌏𑌕𑍋𑌨𑌸𑌪𑍍𑌤𑌤𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃 ॥

𑌤𑌤𑍋 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌸𑍋𑌪𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 𑌸𑌬𑌾-
𑌨𑍍𑌧𑌵𑌃 । 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌦𑌶𑌰𑌥𑍋 𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌸𑍁𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑌿𑌦𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍 ॥

𑌅𑌦𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌧𑌨𑌾𑌧𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌾 𑌧𑌨𑌮𑌾𑌦𑌾𑌯 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌕𑌲𑌮𑍍 ।
𑌵𑍍𑌰𑌜𑌨𑍍𑌤𑍍𑌵𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌸𑍁𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌾 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌰𑌤𑍍𑌨𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥ ௨ ॥

𑌚𑌤𑍁𑌰𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌬𑌲𑌂 𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌶𑍀𑌘𑍍𑌰𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌃 ।
𑌮𑌮𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑌮𑌕𑌾𑌲𑌂 𑌚 𑌯𑌾𑌨𑌯𑍁𑌗𑍍𑌯𑌮𑌨𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍 ॥ ௩ ॥

𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑍋 𑌵𑌾𑌮𑌦𑍇𑌵𑌶𑍍𑌚 𑌜𑌾𑌬𑌾𑌲𑌿𑌰𑌥 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑌃 ।
𑌮𑌾𑌰𑍍𑌕𑌣𑍍𑌡𑍇𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌾𑌯𑍁𑌰𑍃𑌷𑌿𑌃 𑌕𑌾𑌤𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 ॥
𑌏𑌤𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌵𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍𑌦𑌨𑌂 𑌯𑍋𑌜𑌯𑌸𑍍𑌵 𑌮𑍇 ।
𑌯𑌥𑌾𑌕𑌾𑌲𑌾𑌤𑍍𑌯𑌯𑍋 𑌨 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌦𑍂𑌤𑌾 𑌹𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌰𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌮𑌾𑌮𑍍 ॥

𑌵𑌚𑌨𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌨𑌰𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌾 𑌸𑍇𑌨𑌾 𑌚𑌤𑍁𑌰𑌙𑍍𑌗𑌿𑌣𑍀 ।
𑌰𑌾𑌜𑌾𑌨𑌮𑍃𑌷𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑌤𑍋𑌽𑌨𑍍𑌵𑌗𑌾𑌤𑍍 ॥

(௨௦) மந்திரிகள் எல்லா மகரிஷிகளுடனும்கூடிக்கொண்டு "நல்லது" எனக்கூறினர். அவ்வரசரும் மிக்க களிகூர்ந்தவராய் "நாளைப்பயணம்" என்று மந்திரிகளிடம் கூறினர்.

(௨௧) குணங்கள் யாவையும் கூடியுள்ள மனிதசிரேஷ்டரான ஜனகருடைய மந்திரிகள் அனைவரும் மிக்க மரியாதை செய்யப்பட்டவராய் மிக்கக்களிப்படைந்து அவ்விரவு அங்கு தங்கினர்.

அறுபத்தெட்டாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

அறுபத்தொன்பதாவது ஸர்க்கம்.

தசரதர் வருகை.

(அவ்வாறு இரவு கடந்ததும் ரித்துவிக்குகளுடனும் பந்துக்களுடனும்கூடி நின்ற தசரத மகாராஜா களிப்படைந்து சுமந்திரனை நோக்கி வருமாறு கூறலுற்றார்.

(௨) இப்பொழுது பொக்கிஷக்காரர்கள் யாவரும் உயர்ந்த செல்வத்தைக் கையிற்கொண்டு பல இரத்தினங்களுடன் கூடியவராய் மிக்க எச்சரிக்கையுடன் முன்னடிச் செல்லட்டும்.

(௩) என்னுடைய கட்டளைக் காலத்திலேயே நால்வகைச் சேனையும், பிரயாணத்திற்குரிய ஒப்பற்ற ரதம் முதலியயாவும், விரைவில் வெளிப்போகட்டும்.

(௪-௫) காலதாமதமாகாமல் வசிஷ்டரும், வாமதேவரும், ஜாபாலியும் மற்று காசியபரும், நீண்ட ஆயுளுடைய மார்க்கண்டேயரும், காத்தியாயனரென்ற ரிஷிகளும் அவ்வாறே அந்தணரும் முன்னாற்செல்லட்டும். எனது இரதத்தைச் சித்தம் செய்யும். தூதர்கள் என்னை அவசரப்படுத்துகின்றனரன்றோ! என்றார்.

(௬) மனிதர்களுக்குப் பிரபுவான தசரதருடைய உத்தரவினாலே நால்வகைச்சேனையும் ரிஷிகளுடன் கூடச் செல்லுகின்ற அரசனைப் பின்தொடர்ந்தன.

இதி ஶ்ரீமத் ராமாயணே பாலகாண்டே ஏகோநஸப்ததிதம: ஸர்க: .

மத்வா வசனம் தஸ்ய விதேஹானாம் நந்தவர்தன:।
ராஜா தம் ஜனக: ஶ்ரீமான் ஶ்ருத்வா பரம ஹர்ஷித:॥ ௭॥

ததோ ராஜா நராதிப: ஶத்ரு பாலக: மிதிலாதிப:।
ஜனகோ ராஜா ராஜானம் ஹர்ஷம் பரமம் யயௌ॥ ௮॥

உவாச ச நரஶ்ரேஷ்டோ நரஶ்ரேஷ்டம் முதான்வித:।
ஸ்வாகதம் தே நரவ்யாக்ர திஷ்ட்யா ப்ராப்தோஸி ராகவ॥
புத்ரயோருபயோ: ப்ரீதிம் லப்ஸ்யஸே வீர்யநிர்ஜிதாம்।

திஷ்ட்யா ப்ராப்தோ மஹாதேஜா வஸிஷ்டோ பகவான் ருஷி:॥
ஸஹ ஸர்வைர் த்விஜஶ்ரேஷ்டைர் தேவைரிவ ஶதக்ரது:।

திஷ்ட்யா மே நிர்ஜிதா விக்னா திஷ்ட்யா மே பூஜிதம் குலம்॥
ராகவை: ஸஹ ஸம்பந்தாத் வீர்யஶ்ரேஷ்டைர் மஹாத்மபி:।

ஶ்வ: ப்ரபாதே நரேந்த்ர த்வம் நிர்வர்தயிதுமர்ஹஸி॥
யஜ்ஞஸ்யாந்தே நரஶ்ரேஷ்ட விவாஹம் ருஷிஸத்தமை:।

தஸ்ய தத்வசனம் ஶ்ருத்வா ருஷிமத்யே நராதிப:॥ ௧௩॥
வாக்யம் வாக்யவிதாம் ஶ்ரேஷ்ட: ப்ரத்யுவாச மஹீபதிம்।
ப்ரதிக்ரஹோ தாத்ருவஶ: ஶ்ருதமேதன் மயா புரா॥
யதா வக்ஷ்யஸி தர்மஜ்ஞ தத் கரிஷ்யாமஹே வயம்।

(௭) அவர் நான்கு நாட்கள் வழியிற்சென்று விதேக நாட்டையடைந்தார். திருப்பொருந்திய ஜனகராஜனும் அவர் வருவதைக்கேட்டு அவருக்குப் பூசனைக்குரியன தயார் செய்தார்.

(௮) அதன் பிறகு ஜநக மகாராஜனும் கிழவரான தசரத ராஜனை எதிர்சென்றடைந்து களிப்படைந்தவராய் பேருவகை கொண்டார்.

(௯-௯௨) மனித சிரேஷ்டரான ஜநகர் சந்தோஷத்துடன் கூடியவராய் புருஷசிரேஷ்டரான தசரதரை நோக்கி வருவாறு கூறலுற்ருர் இரகு வழிவந்த தசரதமகாராஜனே உமக்கு நல்வரவாகுக. என் நல்வினைப்பயனால் தாங்கள் வந்தவராகிறீர். இருகுழந்தைகள் தங்கள் வலிமையினால் வென்ற சந்தோஷத்தை யடையப்போகிறீர்.

(௧௦௨) என்னுடைய பாக்கியத்தினால் தேவர்களுடன் கூடிய நூறுயாகமியற்றியவன் (இந்திரன்) போல பிராமணோத்தமர் யாவருடனும் கூட மிக்க தேசஸுடைய பகவானான வசிஷ்ட மகாரிஷி இங்குவந்தார்.

(௧௧௨) மதித்தற்குரிய குணங்களுடைய வலியாற்சிறந்த இராகவர்களுடன் என் பாக்கியத்தினால் சம்பந்தம் ஏற்பட்டதிலிருந்து எனக்குண்டான தடைகள் வெல்லப்பட்டன என் பாக்கியத்தினால் இக்குலமும் மேன்மையடைந்தது.

(௧௨௨) "புருஷரிற் சிறந்த மன்னர் மன்ன! நாளைக் காலையில் யாகத்தின் முடிவில் ரிஷிகளுக்கு விருப்பமான திருமணத்தை நடத்துவதற்குரியராகிறீர்" என்ருர்.

(௧௩-௧௪௨) அவருடைய மொழியைக்கேட்டு மொழிவதை யறிபவருள் உத்தமரான தசரதர் ரிஷிகள் நடுவில் ஜநகரை நோக்கி, "அறத்தை யறிந்தோய்! தானம் வாங்குவது கொடுப்பவனிடமாக இருக்கிறது. இவ்விஷயம் என்னால் முன்னரே கேட்கப்பட்டது. நீங்கள் எப்படிக் கூறுகிறீரோ அப்படியே செய்கிறோம்" என்று பதிலுரைத்தார்.

[illegible] वचनं सत्यवादिनः ॥ ௧௫ ॥
श्रुत्वा विशेषादिव [illegible] ।

तत [illegible] ॥ ௧௬ ॥
हर्षेण महता [illegible] ।

राजा च [illegible] ॥
उवास [illegible] जनकेन सम्पूजितः ।

जनकोऽपि महातेजाः क्रियां [illegible] तत्त्ववित् ॥
[illegible] कृत्वा रात्रिं [illegible] ।

इति श्री[illegible]काण्डे [illegible]स्तुतिदशकम् ॥

अथ स्तुतिदशकम् ॥

ततः [illegible] जनकः [illegible] ।
उवाच वाक्यं वाक्यज्ञः [illegible] ॥

[illegible] महातेजा [illegible] ।
[illegible] इति [illegible] ॥ ௨ ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।

(கடு) விதேக நாட்டரசனும், வாய்மை மன்னவனு டைய அறத்துடன பொருந்தியதும் புகழ்செய்விப்பது மான வார்த்தையைக்கேட்டு மிக்க ஆச்சரியமடைந்தான்.

(கசு) பிறகு முனிக்கூட்டங்கள் அனைத்தும் ஒன் றுடனொன்று கலந்து மிக்க சந்தோஷத்துடன் கூடியவாய் இனிது அவ்விரவிற்றங்கின.

(கஎ) அரசரும் தன் இருபுதல்வர் இராமலட்சுமணர் களைக்கண்டு மிக்க உவகைகொண்டு ஜநகரால் நன்கு உபசரிக் கப்பட்டு மிக்க சந்தோஷமடைந்து தங்கியிருந்தார்.

(கஅ) பராக்கிரம மிக்கவரும் உண்மையை யறிந்த வருமான ஜநகரும், யாகத்திற்குரிய சடங்குகளையும் தன் பெண்களுக்கான விவாகச் சடங்குகளையும் செய்து இரவில் தங்கினர்.

அறுபத்தொன்பதாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

எழுபதாவது ஸர்க்கம்.

மணமக்களைத் தேடியது.

(க) அதன் பிறகு அதிகாலையில் பேசுவதையறிந்த ஜநகர் தன் தினக்கடன்களை முடித்துக்கொண்டு ரிஷிகளு டன் கூடியவராகப் புரோகிதரான சதாநந்தரைப் பார்த்து இவ்வார்த்தையைக் கூறினர்.

(உ-௩) மிக்க பராக்கிரமமுள்ளவரும் தர்மவானும் குசத்துவஜன் எனப்பெயர் பெற்றவனுமான என் தம்பி (அகழி) நீரில் பதிக்கப்பட்ட சூலத்துடன் கூடியதும் (நீரும் நெல்லிமரங்களும் சுற்றியுள்ளதும்) தூயதாய் விளங்கு வதும் புஷ்பக விமானம் போன்றதுமான ஸாங்காச்யமென் னும் நகரத்தில் இக்ஷுமதி ஆற்றில் நீரைக்குடித்துக் கொண்டு வசித்து வருகிறான்.

(௪) "நான் அவனைக்காண விரும்புகிறேன். அவன் என்னுடைய யாகத்தைக் காப்பாற்றுபவராக கருதப்பட்ட

𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿𑌂 𑌸𑍋𑌪𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍇𑌜𑌾 𑌇𑌮𑌾𑌂 𑌭𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌮𑌯𑌾 𑌸𑌹॥

𑌏𑌵𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌤𑍁 𑌵𑌚𑌨𑍇 𑌶𑌤𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑍌 ।
𑌆𑌗𑌤𑌾𑌃 𑌕𑍇𑌚𑌿𑌦𑌵𑍍𑌯𑌗𑍍𑌰𑌾 𑌜𑌨𑌕 𑌸𑍍𑌤𑌾 𑌨𑍍𑌸𑌮𑌾𑌦𑌿𑌶𑌤𑍍 ॥ ௫ ॥

𑌶𑌾𑌸𑌨𑌾𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌨𑌰𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌯𑍁𑌃 𑌶𑍀𑌘𑍍𑌰𑌵𑌾𑌜𑌿𑌭𑌿𑌃 ।
𑌸𑌮𑌾𑌨𑍇𑌤𑍁𑌂 𑌨𑌰𑌵𑍍𑌯𑌾𑌘𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌯𑌾 𑌯𑌥𑌾 ॥

𑌸𑌾𑌙𑍍𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌤𑍇 𑌸𑌮𑌾𑌗𑌤𑍍𑌯 𑌦𑌦𑍃𑌶𑍁𑌶𑍍𑌚 𑌕𑍁𑌶𑌧𑍍𑌵𑌜𑌮𑍍 ।
𑌨𑍍𑌯𑌵𑍇𑌦𑌯𑌨𑍍 𑌯𑌥𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌜𑌨𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ ௭ ॥

𑌤𑌦𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌨𑍃𑌪𑌤𑌿𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍂𑌤𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑍈𑌰𑍍𑌮𑌹𑌾
𑌬𑌲𑍈𑌃 । 𑌆𑌜𑍍𑌞𑌯𑌾𑌥 𑌨𑌰𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌆𑌜𑌗𑌾𑌮 𑌕𑍁𑌶𑌧𑍍𑌵𑌜𑌃 ॥
𑌸 𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌜𑌨𑌕𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌵𑌤𑍍𑌸𑌲𑌮𑍍 ।
𑌸𑍋𑌭𑌿𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌶𑌤𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌾𑌨𑌂 𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌧𑌾𑌰𑍍𑌮𑌿𑌕𑌮𑍍 ॥
𑌰𑌾𑌜𑌾𑌰𑍍𑌹𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌮𑌾𑌸𑌨𑌂 𑌚𑌾𑌧𑍍𑌯𑌰𑍋𑌹𑌤 ।
𑌉𑌪𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌵𑍁𑌭𑍌 𑌤𑍌 𑌤𑍁 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑌰𑌾𑌵𑌮𑌿𑌤𑍌𑌜𑌸𑍌 ॥

𑌪𑍍𑌰𑍇𑌷𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑍀𑌰𑍌 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌸𑍁𑌦𑌾𑌮𑌨𑌮𑍍 ।
𑌗𑌚𑍍𑌛 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑌤𑍇 𑌶𑍀𑌘𑍍𑌰𑌮𑍈𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑌾𑌕𑌮𑌮𑌿𑌤𑌪𑍍𑌰𑌭𑌮𑍍 ॥ ௧௧ ॥
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌜𑍈𑌃 𑌸𑌹 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌧𑌰𑍍𑌷𑌮𑌾𑌨𑌯𑌸𑍍𑌵 𑌸𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌣𑌮𑍍 ।

வன். பராக்கிரமம் மிகுந்த அவனும் என்னுடன் இந்த சந்தோஷத்தை அனுபவிக்கட்டும்'' என்றார்.

(ரு) சதாநந்தருடைய எதிரில் இவ்வாறு மொழிந்ததுமே கவனமாகவுள்ள சிலர் வந்தனர். ஜநகர் அவர்களை யுத்தரவிட்டார்.

(சு) அவர்களுக்கு மனிதர்களுக்கரசனான ஜநகருடைய கட்டளைபாலே ஆண் புலியான குசத்துவஜனை இந்திரன் தேவரால் விஷ்ணுவை (அழைத்து வரப்போகும்) தேவர் போல கடிதிற்செல்லும் பரிகளில் சென்றனர்.

(எ) அவர்கள் சாங்காசியத்தை யடைந்து குசத்துவஜனைக் கண்டனர். நடந்தவற்றையும் ஜநகருடைய எண்ணத்தையும் தெரிவித்தனர்.

(அ) அரசனான குசத்துவஜன் அதிகவலிமையுடைய உத்தம தூதர்களிலிருந்து நடந்தவற்றைக் கேட்ட பிறகு ஜநகருடைய உத்தரவினால் வந்தான்.

(அ½) அவன் மகாத்துமாவும் அறத்தில் ஆசையுள்ளவனுமான ஜனகனைக்கண்டான்.

(கூ½) அவன் சதாநந்தரையும் அறத்திலொழுகும் ஜநகரையும் அடிபணிந்து அரசனுக்குரியதும் உயர்ந்த உத்தமுமான அரியாசனத்து ஏறினான்.

(க0-கக½) பராக்கிரமசாலிகளும் காந்தி மிக்கவருமான சோதரர் இருவரும் ஆசனத்தமர்ந்ததுமே மந்திரிகளில் உத்தமரான சுதாமனரை நோக்கி மந்திரிகளுள் முதன்மையானவரே! விரைவிற் செல்லுங்கள். அளவற்ற காந்தியுடையவரும், எதிரிகள் எதிர்க்கமுடியாதவரும் மந்திரிகளுடன் கூடியவருமான இக்ஷ்வாகுவம்சத்துதித்த தசரதரைத் தன் புத்திரர்களுடன் கூட அழைத்து வாருங்கள்'' என அனுப்பினர்.

ഔപകാര്യം സ ഗത്വാ തു രാഘവാണാം കുലവർദ്ധനം ॥
ദദർശ ശിരസാ ചൈവ അഭിവാദ്യേദമബ്രവീത് ।
അയോധ്യാധിപതേ വീര വൈദേഹോ മിഥിലാധിപഃ ॥
സ ത്വാം ദ്രഷ്ടും വ്യവസിതസ്സോപാധ്യായ പുരോഹിതം ।

മന്ത്രിശ്രേഷ്ഠവചശ്ശ്രുത്വാ രാജാ സർഷിഗണസ്തദാ ॥൧൪॥
സ ബന്ധുരഗമത്തത്ര ജനകോ യത്ര വർത്തതേ ।
സ രാജാ മന്ത്രിസഹിത ഉപാധ്യായ സബാന്ധവഃ ॥
വാക്യം വാക്യവിദാം ശ്രേഷ്ഠോ വൈദേഹമിദമബ്രവീത് ।

വിദിതം തേ മഹാരാജ ഇക്ഷ്വാകുകുലദൈവതം ॥ ൧൫ ॥
വക്താ സർവേഷു കൃത്യേഷു വസിഷ്ഠോ ഭഗവാനൃഷിഃ ।

വിശ്വാമിത്രാഭ്യനുജ്ഞാതഃ സഹ സർവൈർമഹർഷിഭിഃ ॥
ഏഷ വക്ഷ്യതി ധർമ്മാത്മാ വസിഷ്ഠോ മേ യഥാക്രമം ।
ഏവമുക്ത്വാ നരശ്രേഷ്ഠഃ രാജ്ഞാം മധ്യേ മഹാത്മനാം ॥
തൂഷ്ണീം ഭൂതേ ദശരഥേ വസിഷ്ഠോ ഭഗവാനൃഷിഃ ।
ഉവാച വാക്യം വാക്യജ്ഞോ വൈദേഹം സപുരോധസം ॥

അവ്യക്തപ്രഭവോ ബ്രഹ്മാ ശാശ്വതോ നിത്യ അവ്യയഃ ।
തസ്മാന്മരീചിസ്സഞ്ജജ്ഞേ മരീചേഃ കാശ്യപസ്സുതഃ ॥

(கஉ-க௩) அவனும் அரசரது இருப்பிடத்திற்குப் போய் இரகு வம்சத்தைப் பெருக்குகின்ற தசரதரைக்கண்டான். அவரைத் தலையால் அடிவணங்கி "பராக்கிரமசாலியான அயோத்தி நாட்டரசே! மிதிலாதிபதியான அந்த ஜநகர் ரித்விக்குகளுடனும் புரோகிதர்களுடனும் கூடத் தங்களைக்காண்பதற்கு முயலுகிறார்."

(க௪) மந்திரிகளுநத் தமருடைய மொழியைக்கேட்ட பொழுது அரசர் ரிஷிக்கூட்டங்களுடனும், யந்துக்களுடனும் கூடியவராய் ஜநகருள்ள விடத்திற்குப் போனார்.

(க௫) பேசுவதுயாதென்றறிந்தோருள் சிறந்த அவ்வரசன் மந்திரிகளுடனும், ரித்விக்குகளுடனும், பந்துக்களுடனும் கூடியவராக விதேக நாட்டரசனைப் பார்த்து இதனைக் கூறினார்.

(க௬) "மகாராஜனே! ஆறு குணங்களும் நிறைந்தவரும் ரிஷியுமான வசிஷ்டர் இக்ஷ்வாகுவம்சத்துக்கு ஓர் தேவதை எல்லாக்காரியங்களிலும் பேசுபவர் எனத் தெரிந்ததே."

(க௭) "இந்த அறமூர்த்தியான வசிஷ்டர் விசுவாமித்திரரால் அனுமதியளிக்கப்பட்டு மகரிஷிகள்யாவருடனும் கூட என் வம்சாவளியைக் கூறுவார்" என்றார்.

(க௮-க௯) மக்களுள் சிறந்த தசரதர் பராக்கிரமம் மிகுந்த அரசர்களுடைய நடுவில் இவ்வாறு கூறி வாளா இருக்கையில் பேசுவதையறிந்த பகவானும் ரிஷியுமான வசிஷ்டர் புரோகிதர்களுடன் கூடியுள்ள விதேக ராஜனை நோக்கி வருமாறு கூறினார்.

(உ0) அறிய முடியாத (தெரியாத) பிறப்புடையவரும், (அநாதியும்) சாசுவதரும், எக்காலத்தும் முள்ளவரும் அழிவற்றவருமானவர் பிரமன் அவரிடமாக மரீசி தோன்றினார். மரீசிக்குக் காசியபர் பிள்ளை.

𑌵𑌿𑌵𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑌾𑌜𑍍𑌜𑌜𑍍𑌞𑍇 𑌮𑌨𑍁𑌰𑍍𑌵𑍈𑌵𑌸𑍍𑌵𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍 ।
𑌮𑌨𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌮𑌿𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑌾𑌕𑍁𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌮𑌨𑍋𑌸𑍍𑌸𑍁𑌤𑌃 ॥

𑌤𑌮𑌿𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑌾𑌕𑍁𑌮𑌯𑍋𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑌮𑍍 ।
𑌇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑌾𑌕𑍋𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑍁𑌤𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌕𑍁𑌕𑍍𑌷𑌿𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌃 ॥

𑌕𑍁𑌕𑍍𑌷𑍇𑌰𑌥𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌕𑍁𑌕𑍍𑌷𑌿𑌰𑍁𑌦𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤 ।
𑌵𑌿𑌕𑍁𑌕𑍍𑌷𑍇𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍇𑌜𑌾 𑌬𑌾𑌣𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌃
𑌪𑍍𑌰𑌤𑌾𑌪𑌵𑌾𑌨𑍍 ॥ ௨௩ ॥
𑌬𑌾𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍁 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍇𑌜𑌾 𑌅𑌨𑌰𑌣𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌾𑌪𑌵𑌾𑌨𑍍 ।
𑌅𑌨𑌰𑌣𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌪𑍃𑌥𑍁𑌰𑍍𑌜𑌜𑍍𑌞𑍇 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌶𑌙𑍍𑌕𑍁𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌪𑍃𑌥𑍋𑌸𑍍𑌸𑍁𑌤𑌃 ॥

𑌤𑍍𑌰𑌿𑌶𑌙𑍍𑌕𑍋𑌰𑌭𑌵𑌤𑍍𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌧𑍁𑌨𑍍𑌧𑍁𑌮𑌾𑌰𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌯𑌶𑌾𑌃 ।
(𑌧𑍁𑌨𑍍𑌧𑍁𑌮𑌾𑌰𑌾𑌨𑍍𑌮𑌹𑌾𑌤𑍇𑌜𑌾 𑌯𑍁𑌵𑌨𑌾𑌶𑍍𑌵𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌰𑌥𑌃 ॥)
𑌯𑍁𑌵𑌨𑌾𑌶𑍍𑌵𑌸𑍁𑌤 𑌆𑌸𑍀𑌨𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌧𑌾𑌤𑌾 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀𑌪𑌤𑌿𑌃 ॥
𑌮𑌾𑌨𑍍𑌧𑌾𑌤𑍁𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑍁𑌤𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍁𑌸𑌨𑍍𑌧𑌿𑌰𑍁𑌦𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤
𑌸𑍁𑌸𑌨𑍍𑌧𑍇𑌰𑌪𑌿 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍌 𑌦𑍍𑌵𑍌 𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌸𑌨𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍇-
𑌨𑌜𑌿𑌤𑍍 ॥

𑌯𑌶𑌸𑍍𑌵𑍀 𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌸𑌨𑍍𑌧𑍇𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌭𑌰𑌤𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌨𑌾𑌮𑌤𑌃 ।
𑌭𑌰𑌤𑌾𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍇𑌜𑌾 𑌅𑌸𑌿𑌤𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌜𑌾𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 ॥

𑌯𑌸𑍍𑌯𑍈𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌰𑌾𑌜𑌾𑌨 𑌉𑌦𑌪𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤 𑌶𑌤𑍍𑌰𑌵𑌃 ।
𑌹𑍈𑌹𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾𑌲𑌜𑌙𑍍𑌘𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌶𑍂𑌰𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌶𑌶𑌬𑌿𑌨𑍍𑌦𑌵𑌃 ॥ ௨௮ ॥

(உக) காசியபரிடத்திலிருந்து (விவஸ்வான்) சூரியன் பிறந்தான். சூரியனுடையவன் மனு எனக் கூறப்பட்டவர் முன்னர் மநு ஜநங்களுக்கு நாயகராக இருந்தார். மநுவின் மகன் இக்ஷ்வாகு.

(உஉ) அந்த இக்ஷ்வாகுவே முதல் அயோத்தியாச ரென அறிவீர். இக்ஷ்வாகுவின் குமாரன் பூமகள் நாட்டம் பெற்றவன் குக்ஷி எனப் பலராலுமறியப்பட்டவன்.

(உங) பிறகு குக்ஷிக்கு ஸ்ரீமானான விகுக்ஷி என்ற பிள்ளை உண்டானான். மிக்க காந்தியும் பிரதாபமுமுடைய பாணன் என்பவன் இவன் (நன்) மகன்.

(உச) பாணனுக்கோ காந்தி மிக்கவனும் பராக்கிரம சாலியுமான அனரணியன் தோன்றினான். அனரணிய னிடமாக பிருது பிறந்தான். பிருதுவுக்குத் திரிசங்கு வென்ற மகன் (வந்தான்.)

(உரு) திரிசங்குவுக்கு மிக்க புகழுடைய துந்துமாரன் என்ற பிள்ளை உண்டானான். யுவனாசுவன் (துந்துமாரன் மறுபெயர்) பிள்ளையும் பூமிக்கரசனான மாந்தாதா ஆயி னான்.

(உசு) மாந்தாதாவுக்கோ ஸ்ரீமானான சுசந்தியென்ற பிள்ளை வந்தான். சுசந்திக்கோ துருவசந்தியென்றும் பிர ஸேனஜித் என்றும் இருகுமாரர் தோன்றினர்.

(உஎ) துருவசந்திக்கோ என்றால் புகழ்பெற்ற பெய ரினால் பரதனெனப் பலரறிந்தவன் உதித்தான். மிக்க பராக் கிரமமிகுந்த அசிதன் என்பவன் பரதனிடமாகப் பிறந்தான்.

(உஅ) ஹைஹயர்கள், தாலஜங்கர், போரில் அச்ச மற்ற சசிபிந்துக்கள் என்ற இந்த அரசருக்கு விரோதமான வர்கள் சத்துருக்களாகத் தோன்றினர்.

தாஂஸ்து ஸஸ்க்ருதியாஜ்யெநியாஜராஜாஷ்ருவாஸிதஃ॥

ஷிவஞ ஊவாமஶ்ர ஹ்ருமாஷ்ருஷ்ருவணொZவஸக ।
கஸிதொZதூஷவொ ராஜா உஞ்ரிஷி ஸூஷித ஷூஊ ।

ஒஜ வாஸ்ய ஹாயெடமஹிடிணூள வைஹவிவதா ரிதி
ஶ்ரூதஶ். ॥

வா கா மஹாவிநாஶாய ஸவவிதை ஸமரம் ஊஊள ।
தத வெிஸூமுவரம் ரஸ்யம் வைஹவிவாஸிரதொ உாநிஃ ॥
ஹாமடிவஸ்ருவநொ நாஊ ஷிவஞ உவாஶ்ரிதஃ ।
தவெிதூகாதா உஹாஹாமா ஹாமடிவம் ஜெவவசடிவஸு॥
வவரெ வஊவதூாகஷீ காஊஷ்ஶீ ஸாத ஊாதநஃ ।
தஶஷிம் ஸாZஹ்ருவாமஶ்ர காஹிநீ வாஹ்ருவாஊயக ॥

ஸ தா உஹ்ருவஊஷிஷ்ரூஊ வாதைஷும் வாதூஜநநி ।
தவகாக்ஷள உஹாஹாமெ ஸாவாதூஸூஉஹாவமுஃ॥
உஹாஷீயெடா உஹாதெஜா கஷிரதாஜநிஷ்ரதி ।
மரெண ஸஹித ஶ்ரீஊாநூாஶவஃ கஊமுக்ஷணெ ॥
(ஸாவ உகா உஹாதெஜா கஸிதெ ஷூமடிதெ ஸதி।)
ஷியாயவெதொ நூவதஸ விஶ்ருஜெவெவ ஸாஷூஹா।
வூவநம்தா நஶ்ரூத்ர ராஜஷாதீவதிவ தா ।
வதீஶொகாதாரா தஷா தாதூம் ஶெவீ வூஜாயத॥

(௨௮) அரசனான அவனும் அவர்களுடன் போர்புரிந்து போரில்(தோற்று) நாட்டைவிட்டு துறத்தப்பட்டான்.

(௨௯) அப்பொழுது அரசனான அசிதன் சொற்ப சேனையுடையவனாய் மந்திரிகளுடன் கூடியவனாய் இமயமலையையடைந்து பிருகுப்பிரசிரவணமென்ற மலையுச்சியில் தங்கியிருந்தான்.

(௩௦) இவனுடைய இருமனைவியரும் கருவுற்றனளெனக் கேள்விப்பட்டேன். அவர்களுள் ஒருவள் காளிந்தி, சக்களத்தியின் கருவையழிக்க அவளுக்கு விஷத்தைக் கொடுத்தாள்.

(௩௧) அதன் பிறகு பிருகுவம்சத்துதித்த சியவனரெனப் பெயர்கொண்ட முனிவர் சந்தோஷித்தவராய் மனதிற்கினிய மலைகளிற் சிறந்த இமயமலையையடைந்தார்.

(௩௨) அவ்விருவருள் மிக்க பாக்கியசாலியும் தாமரையிதழ்போன்றுங் கண்ணினளுமான ஒருவள் தனக்கு மகவை விரும்புபவளாய் பிருகுவம்சத்து சியவனரை வணங்கினாள்.

(௩௩) (விஷத்தையிட்ட) அக்காளிந்தியும் ரிஷியையடைந்து தொழுதாள்.

(௩௩) அவ்வந்தணரும் குமாரனை வேண்டிய அவளை நோக்கி மகவைப்பெறும் விஷயம் இவ்வாறெனக் கூறினார்.

(௩௪. ௩௫) மகா பாக்கியசாலியான தாமரைக் கண்ணி உனது வயிற்றில் மிக்க வலிமையுடையவனும், பராக்கிரமம் மிக்கவனும், ஒளி மிக்கவனும், சீமானுமான நன்மகன் விஷத்துடன் கூடியவனாக விரைவிற்றோன்றுவான் வருந்தாதே.

(௩௬) கணவனிடத்து பக்தியுடைய பட்ட மகிஷியான அரச குமாரி, சியவனரைத் தொழுது நாதன் காரணமான துக்கத்தால் வருந்துபவளாய் அச்சியவனரனுக்கிரகத்திலிருந்து மகனையீன்றாள்.

ஸபத்ந்யா து கரஸ்தஸ்யை தத்தோ கர்ப்பஜிகாம்ஸயா |
ஸஹ தேந கரேணைவ ஜாதஸ்ஸ ஸகரோ(அ)பவத் ||

ஸகரஸ்யாஸமஞ்ஜஸ்து அஸமஞ்ஜாததாம்ஶுமாந் |
திலீபோம்ஶுமத: புத்ரோ திலீபஸ்ய பகீரத: ||

பகீரதாத் ககுத்ஸ்தஸ்து ககுத்ஸ்தஸ்ய ரகு: ஸுத: |

ரகோஸ்து புத்ரஸ்தேஜஸ்வீ ப்ரவ்ருத்த: புருஷாதக: ||
கல்மாஷபாதோ ஹ்யபவத் தஸ்மாஜ்ஜாதஸ்து ஶங்கண: |

ஸுதர்ஶந: ஶங்கணஸ்ய அக்நிவர்ண: ஸுதர்ஶநாத் ||

ஶீக்ரகஸ்த்வக்நிவர்ணஸ்ய ஶீக்ரகஸ்ய மரு: ஸுத: |
மரோ: ப்ரஶுஶ்ருகஸ்த்வாஸீதம்பரீஷ: ப்ரஶுஶ்ருகாத் ||

அம்பரீஷஸ்ய புத்ரோ(அ)பூந்நஹுஷஶ்ச மஹீபதி: |
நஹுஷஸ்ய யயாதிஸ்து நாபாகஸ்து யயாதிஜ: ||

நாபாகஸ்ய பபூவாஜ: அஜாத்தஶரதோ(அ)பவத் |
அஸ்மாத்தஶரதாஜ்ஜாதௌ ப்ராதரௌ ராமலக்ஷ்மணௌ ||

ஆதிவம்ஶவிஶுத்தாநாம் ராஜ்ஞாம் பரமதர்மிணாம் |
இக்ஷ்வாகுகுலஜாதாநாம் வீராணாம் ஸத்யவாதிநாம் ||

(௩௭) சக்களத்தியால் கருவையழிக்கும் விருப்பத்தால் அவளுக்கு விஷமிடப்பட்டது. அவன் அவ்விஷத்துடனேயே பிறந்தவன் ஆகவே அவன் சகரன் (விஷத்துடன் கூடியவன்) ஆனான்.

(௩௮) சகரனுக்கோ அசமஞ்சன் பிள்ளை அவனிடமிருந்து அம்சுமான் பிறந்தான். அம்சுமானுடைய பிள்ளை திலீபன், திலீபனுக்கு பகீரதன் நன்மகன்.

(௩௮௨) பகீரதனுக்குக் காகுத்தனும் அக்காகுத்தனுக்கு இரகுவும் பிள்ளைகள்.

(௩௯௨) இரகுவினுடைய பிள்ளை காந்தியுள்ள பிரவிருத்தன். மானுடரைக்கொல்லும்) அரக்கனானான். கல்மாஷபாதன் (கால் அடிகளில் அழுக்குப்படிந்தவன்) எனப் பெயருமடைந்தான். இவனிடத்திலிருந்தே சங்கணன் என்பவன் பிறந்தான்.

(௪0) சங்கணனுக்கு சுதரிசனன் பிறந்தான். சுதரிசனனிடத்திலிருந்து அக்கினிவர்ணன் பிறந்தார்.

(௪௧) அக்கினிவர்ணனுக்கோ சீக்கிரகன் என்பவனிருந்தான். சீக்கிரகனுக்கு 'மரு' பிள்ளை. மருவென்பவனுக்கு பிரசுசுருக் உண்டாயினான். பிரசுசுருகனிடத்திலிருந்து அம்பரீஷன் வந்தான்.

(௪௨) அம்பரீஷனுக்கு பூமிக்கதிபதியாகிய நகுடன் பிள்ளையாயினான். நகுடனுக்கு யயாதி (உதித்தான்) யயாதியிடத்துண்டானவனே நாபாகன் என்பான்.

(௪௩) நாபாகனுக்கு அஜனாயினான். அஜனிலிருந்து தசரதன் தோன்றினான். இவனிடத்திருந்து சோதரர்களான இராமலட்சுமணர் பிறந்தார்.

(௪௪. ௪௫) அரசே! ஆதிமுதற் குலத்தாற்றூயவரும், மிக்க தர்மமுடையவரும், வீரர்களும், மெய்யுரைப்பவருமான இக்ஷ்வாகு வமிசத்துதித்த அரசர்களுமான இராம

௫௲௮ ஸாரகாண்டே - ராமஸ்துதிஸ்தோத்ரம்.

ராமலக்ஷ்மணயோ ரக்ரே ஸ்துத்வா தே பாரயே ந்ருப ।
ஸப்த்யஶாஹ்யம் நரஶ்ரேஷ்ட ஸப்த்யஶ்ர்ய ஶாந்தாமலம் ஹ்ருதி ॥

இதி ஶ்ரீஸத்வாருகாண்டே ராமஸ்துதிஸ்தோத்ரம் ॥

அத ராமஸ்துதிஸ்தோத்ரம்.

ஏவம் ப்ருவாணம் ஜநக: ப்ரத்யுவாச க்ருதாஞ்ஜலி: ।
ஶ்ரோதும் இச்சாமி ஹ்ருத்யம் தே காம்யம் நஷ்டவர்ஜிதம் ॥

ஸ்ரஷ்டா நேஹி ஸ்ரேஷ்ட காம்யம் நிரவஶேஷத: ।
வக்தவ்யம் காம்யஜாதேந தந்நிவேதய ராகவேந ॥ ௨ ॥

ராஜா ஸஹர்ஷ த்ரிஷோடஶ விஷ்வக்ஸேந ஸத்ப்ரகுணா ।
நிதி: பரமயோகாத்மா ஸர்வபூஷணபூதா பர: ॥ ௩ ॥

தஸ்ய பாதோத்தமா தேஜோ நித்யா யேந நிதிஷ்டதா ।
ப்ரணவோ ஜநகோ நாம ஜநகா ஸர்வபாவஜ: ॥ ௪ ॥

உபாஸநோபாஸ்ய யஸ்ய ராஜாதோபேத நதீவயந: ।
நதீவயநபாத்ருஸ்து ஸாகேதநகர நாமத: ॥ ௫ ॥

ஸாகேதநகரீ யஸ்ய தேவராஜோ மஹாபல: ।
தேவா தஸ்ய ராஜ்யேஷு ப்ருஷஹஸ்ரமிதி ஸ்ம்ருத: ॥

லட்சுமணர்களுக்காக உன் பெண்கள் இருவரையும் வேண்டுகிறோம். புருஷோத்தம ஜநகா! தம்மில் ஒத்த இருவருக்கும் சமானர்களான பெண்களை யளிப்பதற்குரியராகிறீர்" என்றார்.

எழுபதாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

எழுபத்தோராவது ஸர்க்கம்.

ஜனகருடைய வமிசாவளி.

(க) ஜனகர் கூப்பியகையராய் இனைய கூறிய வசிஷ்டரை நோக்கி வருமாறு பதிலுரைத்தார். உமக்கு நலம் உண்டாகட்டும். என் குடும்பத்தின் வமிசாவளியைக் கேட்க வேண்டும்.

(உ) முனிசிரேட்டரே! குலத்துதித்தவரால் கன்னிகாதானத்தில் வமிசாவளியானது மீதியில்லாமல் கூறப்படவேண்டியது. மகா முனிவரே! அதனையறியும்.

(௩) தன்னுடைய காரியங்களால் மூவுலகங்களிலும் கியாதிபெற்றவரும் அறத்தில் எண்ணமுடையவரும், திறல் வாய்ந்தயாவற்றுள்ளும் உத்தமருமான நிமியென்ற அரசர் உண்டானார்.

(௪) அவருடைய மகன் 'மிதி' என்பவர். அவரால் மிதிலாபுரி அமைக்கப்பட்டது. அவர் தான் (மிதிதான்) முதலாவது ஜனகர் அந்த ஜனகரிடத்து நின்றும் உதாவசு உண்டாயினார்.

(௫) உதாவஸுவுக்கோ தர்மத்தில் எண்ணமுள்ள நந்திவர்த்தனர் பிறந்தார். நந்திவர்த்தனர் மகனோ பெயரினால் சுகேதுவெனக் கியாதியடைந்தவர்.

(௬) சுகேதுவுக்கோ தர்மாத்துமாவும் வலிமிக்கவருமான தேவராதர் (தோன்றினார்) ராஜரிஷியான தேவராதருக்குப் (பிள்ளை) பிருகத்ரதர் எனக்கருதப்படுகிறார்.

ப்ருஹத்ரதஸ்ய ஶூரோऽபூந் மஹாவீரஃ ப்ரதாபவாந் ।
மஹாவீரஸ்ய த்ருதிமாந் ஸுத்ருதிஸ் ஸத்யவிக்ரமஃ ॥

ஸுத்ருதேரபி தர்மாத்மா த்ருஷ்டகேதுஸ் ஸுதார்மிகஃ ।
த்ருஷ்டகேதோஶ்ச ராஜர்ஷேர் ஹர்யஶ்வ இதி விஶ்ருதஃ ॥

ஹர்யஶ்வஸ்ய மருஃ புத்ரோ மரோஃ புத்ரஃ ப்ரதீந்தகஃ ।
ப்ரதீந்தகஸ்ய தர்மாத்மா ராஜா கீர்திரதஸ்ஸுதஃ ॥ ௯ ॥

புத்ரஃ கீர்திரதஸ்யாபி தேவமீட இதி ஸ்ம்ருதஃ ।
தேவமீடஸ்ய விபுதோ விபுதஸ்ய மஹீத்ரகஃ ॥ ௰ ॥

மஹீத்ரகஸுதோ ராஜா கீர்திராதோ மஹாபலஃ ।
கீர்திராதஸ்ய ராஜர்ஷேர் மஹாரோமா வ்யஜாயத ॥
மஹாரோம்ணஸ்து தர்மாத்மா ஸ்வர்ணரோமா வ்யஜாயத ।
ஸ்வர்ணரோம்ணஸ்து ராஜர்ஷேர் ஹ்ரஸ்வரோமா வ்யஜாயத ॥
தஸ்ய புத்ரத்வயம் ஜஜ்ஞே தர்மஜ்ஞஸ்ய மஹாத்மநஃ ।
ஜ்யேஷ்டோऽஹமநுஜோ ப்ராதா மம வீரஃ குஶத்வஜஃ ॥
மாம் து ஜ்யேஷ்டம் பிதா ராஜ்யே ஸோऽபிஷிச்ய நராதிபஃ ।
குஶத்வஜம் ஸமாவேஶ்ய பாரம் மயி வநம் கதஃ ॥ ௰௪ ॥

வ்ருத்தே பிதரி ஸ்வர்யாதே தர்மேண துரமாவஹம் ।
ப்ராதரம் தேவஸங்காஶம் ஸ்நேஹாத் பஶ்யந் குஶத்வஜம் ॥

(௭) பிருகத்ரதருக்குச் சூரனும் பராக்கிரமசாலியுமான மகாவீரர் (பிள்ளை) ஆனார். மகாவீரருக்கு தைரியம் மிக்கவரும் உண்மையான பராக்கிரமசாலியுமான 'சுதிருதி' யுண்டானார்.

(௮) சுதிருதிக்கு தர்மத்தில் புத்தியுடையவரும் அறத்திலொழுகுபவருமான திருஷ்டகேதுவுக்கு பிறந்தார். ராஜரிஷியான திருஷ்டகேதுவுக்கு ஹரியசுவன் எனறு பலரு மறியப்பட்டவர் மகனானார்.

(௯) ஹரியசுவர் மகன் மரு, மருவினுடைய பிள்ளை பிரதிந்தகர், பிரதிந்தகருடைய குமாரர் தர்மசிந்தனையுள்ள கிர்த்திரதர் என்வறரசர்.

(௧௦) கிர்த்திரதர் தோன்றல் தேவமீடர் எனக்கருதப் படுகிறார். தேவமீடருக்கு விபுதரும், விபுதருக்கு மகீதிரகரும் தோன்றினார்.

(௧௧) மகீதிரகர் மகன் மிக்க வலியுடையஅரசர் கிர்த்திராதர், ராஜரிஷியான கிர்த்திராதருக்கு மகாரோமர் பிறந்தார்.

(௧௨) மகாரோமருக்கும் தருமத்தில் புத்தியுள்ள சுவர்ணரோமர் என்பவர் தோன்றினார். ராஜரிஷியான சுவர்ணரோமருக்கு ஹ்ரஸவரோமர் தோன்றினார்.

(௧௩) அறத்தையறிந்தோரும் மகாத்துமாவுமான அவருக்கு இருகுமாரர் உதித்தனர். நான் முதல்வன் என் தம்பி வீரனான குசத்துவஜன்.

(௧௪) என் தகப்பனாரான அரசர் மூத்தவனான என்னை அபிஷேகம்செய்து அரசிலிருத்தி குசத்துவஜனைக் காப்பாற்றுவதற்கு என்னிடத்தில் விட்டு விட்டு காட்டிக்குச் சென்றார்.

(௧௫) மூப்படைந்த பிதா தேவருலகுற்றதும் தேவனைப் போன்ற என் உடன் பிறந்தானான குசத்துவஜனை நட்பாகக்கொண்டு அறத்திலேயே ராஜ்ஜிய பாரத்தைத் தாங்கினேன்.

கவஸ்ஷி த்சுஶ காருவஸ்ய வாஜூாஸ்யாஉாஶஉ துாரஷ்டா |
வஸ்ய ந்வா வீயஷ்வா ந்யாஜா ஞீஶியா உவஷேரயக: || கசு ||

வவ ஒஉ வைஷ்ஷயாஉாவ ஒஶவம் யநாரநாதுஉஹ |
வீதா கம்யாவ வஉரக்ஷீ உஹ்யம் வெஷீயதா ஞிதி || கஎ ||

தவஸ்யாஉஷ்ஷஉாநா ஹ்ரு ஹெஷெஷ்டு யாஜ உாவீ ஜயாவவஹ|
வஹதொஉஷிஉவொ ரஜா வஸ்யந்வா தாஉயாரணெ ||

நிஹதஸ் தம் உநிஶ்ரேஷ்ட வஸ்யந்வாநம் நராபிவஹ |
வாக்ஷ ஶேஸ் ஷாதரம் வீரஉஹ்ஷிஹ்ம் காஶ்யஜஹ ||

கநீயாஸெநஷ ஒஉ ஷாதா சுஹா ஜெஷ்ட்டொ உஹாஉாஜ|
உஉாஉ வரஉவீரதொ வஷ்ள தெ உநிவாஜ்வ || உ௦ ||

வீதா ராஉாய ஹஜும் தெ உஊஞிஷாம் ஶுக்ஷணாயவ |
வீயஷ்யாஶும் உஉவதாம் வீதாவரவதொவஉாஹ ||
ஷிதீயா உஷிஷாம் ஒவெவ திர உஷாஉஞி நவம்ஶய: |

உஉாஞி வரஉவீரதொ வஷ்ள தெ ரவாநந || உஉ ||
ராஉஶுக்ஷணயொ ராஜஞ ஶொஉாநம் காரயஸ்வஹ |
ஷிதரு காருாவ ஹஜும்தெததொஷெவா ஹீகாஉரர ||

(கசு) கொஞ்ச காலத்திற்குப் பிறகு சாங்காசியத்தி லிருந்து பராக்கிரமசாலியான சுதன்வா என்ற அரசன் மிதிலையை முற்றுகை செய்தான்.

(கஎ) அவன் "ஒப்பற்ற சிவதனுசும், தாமரைக் கண்ணினளான சீதையென்னும் பெண்ணும் எனக்குக் கொடுக்கப்படட்டும்" என்று தூதர்களை யனுப்பினன்.

(கஅ) பிரமரிஷியான வசிஷ்டரே நான் கொடுக்காத தால் அவனுக்கு என்னுடன்கூடப் போர் விளைந்தது. அரச னன ஸுதன்வாவும் அமரில் எதிர்த்து என்னால் கொல்லப் பட்டான்.

(கக) முனிசிரேஷ்டரே! அரசனை சுதன்வாவைக் கொன்று சாங்காசியத்தில் வீரனை தம்பி குசத்துவஜனை அபிஷேகஞ்செய்து வைத்தேன்.

(உ0) "மகாமுனிவரே! இவன் என்னுடைய இளை தம்பி. நான் மூத்தவன். முனிசிரேஷ்டரே! மிக்க களிப் படைந்தவனாய் மணமகளிருவரையும் அளிக்கிறேன்.

(உ0௧) உமக்கு மங்களம் உண்டாகட்டும். இராமனுக் குச் சீதையையும் இலட்சுமணனுக்கு ஊர்மிளையையும் (கொடுக்கிறேன்.)

(உக௧) பராக்கிரமம் விலையாகவுடையவளும் என்னு டைய மகளும், தெய்வப் பெண்போன்றவளுமான சீதையை யும்; இரண்டாவது பெண்ணான ஊர்மிளையையும் திரிகரண பூர்வமாகக் கொடுக்கிறேன்.

(உஉ-உங) தசரதரே! மிக்க களிப்படைந்தவனாய் மண மகளிரைத்தருகிறேன். வேந்தே! இராமலட்சுமணர்களுக் கும் சமாவர்த்தனத்தைச் செய்வியும். உமக்கு மங்களம் உண்டாகட்டும் அதன் பிறகு திருமணத்திற்குரிய பித்ரு காரியத்தையும் (நாந்தி சிராத்தத்தை) செய்யுங்கள்.

ஃவாஸ்யஸ்ய ஃஸாவாஸோ த்ருதீயே ஷிவஸ்ய ஷ்ரவோ ।
ஸர்வம்ஃஸாத்ரராஜம் ஸ்க்ஷஸி ஸெ நவாஸிகாகர்ர॥

ராஃருக்ஷணயோ ராஜநுஃா நம் காய ஸம் வஸோவாஃயஃ॥
இதி ஶ்ரீஃஸ்ராருகாண்டே வாகவஸ்பக்திதஃஸ்ஸர்கஃ ॥

அத ஷிவபக்திதஃஸ்ஸர்கஃ.

தஃக்ஸவஞம் ஸெவஸெஷம் விஶ்வாஃதோ ஃஸாஃஸம்நிஃ ।
உவாச வசநம் வீரம் வஸிஷ்ட ஸஸிதோ நஸ்வஃ ॥ ௧॥
அவிஞ்யாநஸ்யஸெயாதி கர்ஸாதி நரவர்ஜவ ।
இக்ஷ்வாகூணாம் விஶேஷாணாம் ஸெநஷாம்
தர்ஸேந்யாஸி கஶ்வந ॥ ௨ ॥
ஸஃயோ யஃஸ்ஸ ஃஸ ஸ்ஸஃயோ ரஜிவஸஃஃ ।
ராஃருக்ஷணயோ ராஜநு வீதாவோஃஸ்யாஸஸ॥ ௩॥

வக்ஷஸ்யஞ்ச நரஶ்ரேஷ்ட ஶ்ருணுயதாம் வசநம் ஃஃ ।
ஹாதா யவீயா ஸஃஸ்ஜு வாஷ ராஜா கர்ஶஷ்வஃ ॥ ௪॥

அஸ்ய யஃஸ்தஸநோ ராஜநுரக்ஷெணாஷ்திஃம் ஹர்ஷி।
ஸந்தாஃய நரஶ்ரேஷ்ட வக்ஷ்யஸ்வம் வரயாஃஸெஃ ॥ ௫॥
ஸ்ரதஸ்ய கர்மாரஸ்ய ஶக்ஷ்ஸ்ஸ்ய யீஃதஃ ।
வரயஃ ஸ்ஸர்தே ராஜநு தயோ ரயெஃஸாநோஃ॥

(உச) வலிமையுடைய பிரபுவே! இன்று மக நக்ஷத்திரமன்றோ! பல்குனியென்னும் உத்தர நக்ஷத்திரத்தில் திருமணச் சடங்குகளைச்செய்யும்.

(உ௫) ராஜனே! இராமலட்சுமணர்களுக்கு சுகத்தையளிக்கும் (கோதானம் முதலிய) தானம் செய்யத்தகுந்தது.

எழுபத்தோராவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

எழுபத்திரண்டாவது ஸர்க்கம்.

கோதானம் பாணிக்கிரகணம்.

(க) மகாமுனிவரான விசுவாமித்திரர் வசிஷ்டருடன் கூடியவராய் பேசிமுடித்த வீரனும் அரசனுமான ஜனகரை நோக்கி, இதனைக் கூறினார்.

(உ) மனித சிரேஷ்டரே! இக்ஷ்வாகுக்களுடையதும் விதேக நாட்டரசர்களுடையதுமான வமிசத்தவர்கள் எண்ணுதற்கரியவர்; இவர்களுக்குச் சமானமானவர் எவருளர்.

(௩) ராஜனே! ஊர்மிளையுடன் கூடிய சீதையினுடைய இராமலட்சுமணர்களுடன் நேருகிற இந்த சம்பந்தமானது அறத்தின் படியுள்ளது; அழகாலும், ஐசுவரியத்தாலும் ஒத்துள்ளது.

(ச) புருஷரிற் சிறந்தோய்! நான் சொல்லத்தகுந்த சிலவுள. என்னுடைய வார்த்தையைக் கேட்பீர். அரசரான இந்தக் குசத்துவஜர் என்ற இளைய தம்பி தருமத்தையறிந்தவர்.

(ரு) மனிதரில் மேலான மகாராஜாவே! தர்ம சிந்தையுள்ள இக்குசத்துவஜருடைய பூமியில் எழிலாலிணையற்ற இரு பெண்களை மனைவியராக்குவதற்கு வேண்டுகிறேன்.

(௬) ராஜனே! குமாரனான பரதன், புத்திமானான சத்துருக்கனன் என்ற மிக்க பாராக்கிரமமுள்ள அவ்விருவரின் பொருட்டாக இருபெண்களையும் வேண்டுகிறோம்.

𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌦𑌶𑌰𑌥𑌸𑍍𑌯𑍇𑌮𑍇 𑌰𑍂𑌪𑌯𑍌𑌵𑌨𑌶𑌾𑌲𑌿𑌨𑌃 ।
𑌲𑍋𑌕𑌪𑌾𑌲𑍋𑌪𑌮𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌪𑌰𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌃 ॥

𑌉𑌭𑌯𑍋𑌰𑌪𑌿 𑌰𑌾𑌜𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑍇𑌨𑌾𑌨𑍁𑌬𑌧𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍 ।
𑌇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑌾𑌕𑍋𑌃 𑌕𑍁𑌲𑌮𑌵𑍍𑌯𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌃 ।

𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌵𑌚𑌶𑍍𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌤𑍇 𑌤𑌦𑌾 ।
𑌜𑌨𑌕𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌮𑍁𑌵𑌾𑌚 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌪𑍁𑌙𑍍𑌗𑌵𑍌 ॥ ௯॥

𑌕𑍁𑌲𑌂 𑌧𑌨𑍍𑌯𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌨𑍋 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌪𑍁𑌙𑍍𑌗𑌵𑍌 ।
𑌸𑌦𑍃𑌶𑌂 𑌕𑍁𑌲𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌂 𑌯𑌦𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌪𑌯𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍 ॥ ௧௦॥

𑌏𑌵𑌂 𑌭𑌵𑌤𑍁 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌃 𑌕𑍁𑌶𑌧𑍍𑌵𑌜𑌸𑍁𑌤𑍇 𑌇𑌮𑍇 ।
𑌪𑌤𑍍𑌨𑍍𑌯𑍌 𑌭𑌜𑍇𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌹𑌿𑌤𑍌 𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌘𑍍𑌨𑌭𑌰𑌤𑌾𑌵𑍁𑌭𑍌 ॥
𑌏𑌕𑌾𑌹𑍍𑌨𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌚𑌤𑌸𑍃𑌣𑌾𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌮𑍁𑌨𑍇 ।
𑌪𑌾𑌣𑍀𑌨𑍍𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌲𑌾𑌃 ॥

𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌦𑌿𑌵𑌸𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍 𑌫𑌲𑍍𑌗𑍁𑌨𑍀𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌮𑌨𑍀𑌷𑌿𑌣𑌃 ।
𑌵𑍈𑌵𑌾𑌹𑌿𑌕𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌂𑌸𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌭𑌗𑍋 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌃 ॥

𑌏𑌵𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌚𑌸𑍍𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌃 ।
𑌉𑌭𑍌 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌵𑌰𑍌 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌜𑌨𑌕𑍋 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍 ॥

(எ) தசரதருடைய பிள்ளைகள் யாவரும் இளமையும் அழகும், உடையவர்கள்; திசைகாவலர் போன்றவர்கள்; தேவர்களை யொத்த திறனுடையவர்கள்.

(அ) இராஜ சிரேஷ்டரே! இக்ஷ்வாகுக்களுடைய வமிசம் மாசற்றது உங்களுடைய குலம் தூய தொழில்களுடையது. இரண்டும் இந்த உறவினால் கூட்டப்படட்டும் என்றார்.

(கூ) ஜனகர் விசுவாமித்திரருடைய மொழியைக் கேட்ட பொழுது வசிஷ்டருடைய இஷ்டப்படி நடப்பவராக கை கூப்பிக்கொண்டு அவ்விரு முனிசிரேஷ்டர்களையும் நோக்கி, வருவன கூறலுற்றார்.

(க0) முனி சிரேஷ்டர்களே! எனக்குச் சமானமான வமிசத்துடன் சம்பந்தத்தை நீங்களே கட்டளையிடுகிறீர் அந்தக்காரணத்தினால் எங்களுடைய இந்த வமிசமானது நற்பயனடைந்ததாக நினைக்கிறேன்.

(கக) இவ்வாறே ஆகட்டும். எங்களுக்கு நலம் பயக்கட்டும். சத்துருக்கனன்பரதன் என்ற இருவரையும் இந்தக் குசத்துவஜனுடைய மகளிரிருவரும் மனைவியாகச் சேரட்டும்.

(க௨) வந்தனைக்குரிய விசுவாமித்திரரே! ஒரு நாளில் மிக்க பலமுள்ள அரச குமாரர்கள் நால்வரும் நால்வாராஅரசிளங் குமரிகளுடைய கரங்களைப் பற்றட்டும்.

(க௩) அந்தணரே! எந்த நக்ஷத்திரத்திற்கு பகப் பிரஜாபதி தேவதையோ அந்த பல்குனி யெனப்படும் உத்தர நக்ஷத்திரத்தில் பகலில் திருமணத்திற்குரிய சடங்குகளியற்றுவதுமேலெனக் கலைவலாளர் புகழ்கின்றனர் என்றனர்.

(க௪) ஜநகமகாராஜன் இவ்வாறு இனியமொழி கூறிவிட்டு இரு முனிசிரேஷ்டர்களையும் தொழுது நின்று மறுபடியும் கூறலுற்றான்.

𑌪𑌰𑍋𑌧𑌰𑍍𑌮𑌃𑌕𑍃𑌤𑍋𑌮𑌹𑍍𑌯𑌂𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿𑌭𑌵𑌤𑍋𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 ।
𑌇𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌨𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌆𑌸𑌾𑌤𑌾𑌂 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌪𑍁𑌂𑌗𑌵𑍌 ॥

𑌯𑌥𑌾 𑌦𑌶𑌰𑌥𑌸𑍍𑌯𑍇𑌯𑌂 𑌤𑌥𑌾𑌽𑌯𑍋𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌪𑍁𑌰𑍀 𑌮𑌮 ।
𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿𑌸𑌂𑌦𑍇𑌹𑍋𑌯𑌥𑌾𑌰𑍍𑌹𑌂𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌥 ॥

𑌤𑌥𑌾 𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑌤𑌿 𑌵𑍈𑌦𑍇𑌹𑍇 𑌜𑌨𑌕𑍇 𑌰𑌘𑍁𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨𑌃 ।
𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌦𑌶𑌰𑌥𑍋 𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍁𑌵𑌾𑌚 𑌮𑌹𑍀𑌪𑌤𑌿𑌮𑍍 ॥

𑌯𑍁𑌵𑌾𑌮𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑍇𑌯𑌗𑍁𑌣𑍌 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑌰𑍌 𑌮𑌿𑌥𑌿𑌲𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍌 ।
𑌋𑌷𑌯𑍋𑌰𑌾𑌜𑌸𑌙𑍍𑌘𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌭𑌵𑌦𑍍𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑌭𑌿𑌪𑍂𑌜𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥ ௧௮ ॥
𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌨𑍁𑌹𑌿 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍇 𑌗𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌮𑌾𑌲𑌯𑌮𑍍 ।
𑌶𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌧𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌚𑌾𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍 ॥

𑌤𑌮𑌾𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌰𑌪𑌤𑌿𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌦𑌶𑌰𑌥𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾 ।
𑌮𑍁𑌨𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍌 𑌤𑍌 𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌜𑌗𑌾𑌮𑌾𑌶𑍁 𑌮𑌹𑌾𑌯𑌶𑌾𑌃 ॥

𑌸 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌿𑌲𑌯𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌶𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌤𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌤𑍇 𑌕𑌾𑌲𑍍𑌯𑌮𑍁𑌤𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌚𑌕𑍍𑌰𑍇 𑌗𑍋𑌦𑌾𑌨𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍 ॥

𑌗𑌵𑌾𑌂 𑌶𑌤𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌨𑌰𑌾𑌧𑌿𑌪𑌃 ।
𑌏𑌕𑍈𑌕𑌶𑍋 𑌦𑌦𑍌 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍁𑌦𑍍𑌦𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌤𑌃 ॥

𑌸𑍁𑌵𑌰𑍍𑌣𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑍍𑌯𑌃 𑌸𑌂𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾𑌃 𑌸𑌵𑌤𑍍𑌸𑌾𑌃 𑌕𑌾𑌂𑌸𑍍𑌯𑌦𑍋𑌹𑌨𑌾𑌃 ।
𑌗𑌵𑌾𑌂 𑌶𑌤𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌿 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌰𑍍𑌷𑌭𑌃 ॥

(௧௫) நான் மிக்க தர்மம் புரிந்துள்ளேன். உங்களுக்கு எப்பொழுதும் சீடனாகவிருக்கிறேன். முனிசிரேஷ்டர்களே! உயர்ந்த பீடங்களில் அமருவீராக.

(௧௬) தசரதருக்கு இம்மிதிலை எவ்வாறுருமோ (சொந்தமாகுமோ) அவ்வாறு எனக்கு அயோத்தியா நகரம். நீங்கள் அதிகாரத்தைச் செலுத்துவதில் ஓர் ஐயப்பாடுமில்லை. முறைப்படி செய்தற்குரியீர்.

(௧௭) விதேக நாட்டதிபதியான ஜநகர் அவ்வாறு கூறவே இரகு குலம் களிக்கத் தோன்றின தசரத மகாராஜன் மகிழ்ச்சியடைந்தவனாய் அரசனான ஜனகனை நோக்கி பதிலுரைத்தான். (அது வருமாறு.)

(௧௮) மிதிலைக்கு நாயகரும், சோதரருமான நீங்கள் கணக்கற்ற குணமுடையோர். உங்களால் ரிஷிகளும் அரசக் கூட்டங்களும் நன்குபசரிக்கப்பட்டனர்.

(௧௯) நலம்பெறுவீர். உமக்கு மங்களம் உண்டாகட்டும். என்னிருப்பிடத்திற்குப் போகிறேன். நாந்தி முதலிய பித்ருகாரியங்கள் யாவற்றையும் செய்கிறேன்.

(௨௦) அப்பொழுது புகழ் மிக்க தசரத மகாராஜனும் ஜநகரிடத்து விடைபெற்றுக்கொண்டு முனிசிரேஷ்டர்களிருவரையும் முன்னர்க்கொண்டு விரைவிற் சென்றார்.

(௨௧) அவ்வரசன் இறங்கிய விடத்தையடைந்து சாஸ்திர முறைப்படி நாந்தியைச்செய்து விடியற் காலையில் எழுந்து சமயத்தில் செய்யத்தகுந்த சிரேஷ்டமான சமாவர்த்தனத்தையும் செய்தார்.

(௨௨) மனிதர்களுக்கு அதிபதியான தசரத ராஜா பிள்ளைகளை ஒவ்வொருவனாக மனதிற்கொண்டு நூறாயிரம் பசுக்களைப் பிராமணர்களுக்களித்தார்.

(௨௩-௨௪) ஆடவரேறும், பிள்ளைகளிடத்துப் பிரியமுள்ளவருமான இரகு குலம் களிக்கத்தோன்றிய தசரதர் பிள்ளைகளுக்கு சமாவர்த்தனத்தை எண்ணிக்கொண்டு

𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌨𑍍𑌯𑌚𑍍𑌚 𑌸𑍁𑌬𑌹𑍁 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌰𑌘𑍁𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨𑌃 ।
𑌦𑌦𑍌 𑌗𑍋𑌦𑌾𑌨𑌮𑍁𑌦𑍍𑌦𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌵𑌤𑍍𑌸𑌲𑌃॥

𑌸 𑌸𑍁𑌤𑍈𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌗𑍋𑌦𑌾𑌨𑍈𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌨𑍃𑌪𑌤𑌿
𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾 । 𑌲𑍋𑌕𑌪𑌾𑌲𑍈𑌰𑌿𑌵𑌾𑌭𑌾𑌤𑌿 𑌵𑍃𑌤𑌸𑍍𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑌃
𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌃 ॥ ௨௫॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌬𑌾𑌲𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌸𑌪𑍍𑌤𑌤𑌿𑌤𑌮𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃 ॥

𑌅𑌥 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌸𑌪𑍍𑌤𑌤𑌿𑌤𑌮𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌂𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌦𑌿𑌵𑌸𑍇 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌚𑌕𑍍𑌰𑍇 𑌗𑍋𑌦𑌾𑌨𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍 ।
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌂𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌦𑌿𑌵𑌸𑍇 𑌶𑍂𑌰𑍋 𑌯𑍁𑌧𑌾𑌜𑌿𑌤𑍍𑌸𑌮𑍁𑌪𑍇𑌯𑌿𑌵𑌾𑌨𑍍॥

𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌕𑍇𑌕𑌯𑌰𑌾𑌜𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑍍𑌭𑌰𑌤𑌮𑌾𑌤𑍁𑌲𑌃 ।
𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌚 𑌕𑍁𑌶𑌲𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌾𑌨𑌮𑌿𑌦𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍 ॥ ௨॥

𑌕𑍇𑌕𑌯𑌾𑌧𑌿𑌪𑌤𑍀 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌾𑌤𑍍𑌕𑍁𑌶𑌲𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍 ।
𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌕𑍁𑌶𑌲𑌕𑌾𑌮𑍋𑌽𑌸𑌿 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌨𑌾𑌮𑌯𑌮𑍍 ॥

𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌰𑍀𑌯𑌂 𑌮𑌮 𑌰𑌾𑌜𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌕𑌾𑌮𑍋 𑌮𑌹𑍀𑌪𑌤𑌿𑌃 ।
𑌤𑌦𑌰𑍍𑌥𑌮𑍁𑌪𑌯𑌾𑌤𑍋𑌽𑌹𑌮𑌯𑍋𑌧𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌰𑌘𑍁𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨 ॥ ௪॥

𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌹𑌮𑌯𑍋𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌵𑌾𑌹𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌤𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌾𑌨𑍍।
𑌮𑌿𑌥𑌿𑌲𑌾𑌮𑍁𑌪𑌯𑌾𑌤𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌸𑌹 𑌮𑌹𑍀𑌪𑌤𑍇 ॥ ௫॥
𑌤𑍍𑌵𑌰𑌯𑌾𑌭𑍍𑌯𑍁𑌪𑌯𑌾𑌤𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌕𑌾𑌮𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍁𑌸𑍍𑌸𑍁𑌤𑌮𑍍।

பொற்கொம்புகளுடைய (பொன்னிறமுள்ள) கன்றுடைக் கறவைப் பசுக்கள் நாலாயிரத்தை பொன்னாலான கறக்கும் பாத்திரங்களுடன் நாலுமுறையும்; ஏனையான மிக்க பொன்னையும்; இருபிறப்பாளருக்கு அளித்தார்.

(௨௫) அப்பொழுது சமாவர்த்தனத்தை முடித்துக் கொண்ட பிள்ளைகள் சூழ அரசரும் திசை காவலரால் சூழப் பட்ட நற்குணமுடைய பிரமனைப்போல விளங்கினார்.

எழுபத்திரண்டாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

எழுபத்துமூன்றாவது ஸர்க்கம்.

சீதா விவாகம்.

(௧) என்றைக்குத் தசரத மகாராஜா சிரேஷ்டமான சமாவர்த்தனத்தைச் செய்தாரோ அன்றைக்கே சூரனான யுதாஜித்தென்பவன் வந்தான்.

(௨) பரதனுக்கு நேரான மாமனும் கேகய தேசராஜனுடைய பிள்ளையுமான யுதாஜித்தும் தசரத மகாராஜனைக் கண்டு க்ஷேமத்தை விசாரித்து இதனைக் கூறினான்.

(௩) அரசனான கேகய ராஜன் நட்பினால் சௌக்கியத்தைக் கூறினார். எவருடைய சௌக்கியத்தைத் தாங்கள் விரும்புகிறீரோ அவர்கள் இப்பொழுது ஆரோக்கியமாக விருக்கின்றனர்.

(௪) மன்னருட் சிறந்தோய்! பூபதியான கேகயராஜர் என்னுடைய மருமகனான பரதனைக்காண விரும்புகிறார். இரகு குலத்தைக் களிப்பிப்போய்! நான் அதற்காக அயோத்திக்குச் சென்றேன்.

(௫.௬) வேந்தே! நான் அயோத்தியில் உங்களுடைய பிள்ளைகள் திருமணத்தின் பொருட்டு மிதிலைக்கு வந்திருப்பதைக் கேட்டதுமே நான் சோதரியின் மகனைக் காண. விரும்பியவனாய் விரைந்து வந்தேன்.

𑌅𑌥 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌦𑌶𑌰𑌥𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌤𑌿𑌥𑌿𑌮𑍍 𑌉𑌪𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ ௧॥
𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌰𑌮𑌸𑌤𑍍𑌕𑌾𑌰𑍈𑌃 𑌪𑍂𑌜𑌾𑌰𑍍𑌹𑌂𑌸𑌮𑌪𑍂𑌜𑌯𑌤𑍍 ।

𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑍂𑌷𑌿𑌤𑍋 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌸𑌹𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍈𑌰𑍍𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌭𑌿𑌃 ॥

𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌤𑍇 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍁𑌤𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌵𑌿𑌤𑍍 ।
𑌋𑌷𑍀𑌂𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾 𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌵𑌾𑌟𑌮𑍁𑌪𑌾𑌗𑌮𑌤𑍍 ॥ ௨॥

𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌮𑍁𑌹𑍂𑌰𑍍𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌜𑌯𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌭𑌰𑌣𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑍈𑌃 ।
𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍃𑌭𑌿𑌸𑍍𑌸𑌹𑌿𑌤𑍋 𑌰𑌾𑌮𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌕𑍌𑌤𑍁𑌕𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌃 ॥
𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌤𑌃𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑍀𑌨𑌪𑌰𑌾𑌨𑌪𑌿 ।
𑌪𑌿𑌤𑍁𑌸𑍍𑌸𑌮𑍀𑌪𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌥𑍌 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍃𑌭𑌿𑌰𑌾𑌵𑍃𑌤𑌃 ॥

𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌵𑍈𑌦𑍇𑌹𑌮𑌿𑌦𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍 ।

𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌦𑌶𑌰𑌥𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌕𑍃𑌤𑌕𑍌𑌤𑍁𑌕𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑍈𑌃 ॥
𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍈𑌰𑍍𑌨𑌰𑌵𑌰𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠 𑌦𑌾𑌤𑌾𑌰𑌮𑌭𑌿𑌕𑌾𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇 ।

𑌦𑌾𑌤𑍃𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑍀𑌤𑍃𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌹𑌿 ॥
𑌸𑍍𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌵 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑍈𑌵𑌾𑌹𑍍𑌯𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍 ।

𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌮𑍋𑌦𑌾𑌰𑍋 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑍇𑌨 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 ॥
𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍁𑌵𑌾𑌚 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍇𑌜𑌾 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌧𑌰𑍍𑌮𑌵𑌿𑌤𑍍 ।

(கூ௯) அதன் பிறகு அரசரான தசரதர் வந்தடைந்த பூசனைக்குரிய பிரியமான விருந்தினன் யுதாஜித்தைக் கண்டு உத்தமமான பூஜைகளால் பூசித்தார்.

(எ) பராக்கிரமம் மிகுந்த பிள்ளைகளுடன் கூட அன்றிரவு தங்கினார்.

(அ) செய்யத் தகுந்ததை யறிந்த தசரதர் மறுநாள் உதயத்தில் எழுந்து விருதங்கள் முதலியவை முடித்து பிறகு ரிஷிகளை முன்னிட்டுக்கொண்டு திருமணச் சாலைக்குச் சென்றார்.

(கூ-க0) விவாகத்திற்குரிய வெற்றியளிக்கும் இலக்கினத்தில் இராமன் சகல அணிகளும் அணிந்த தம்பிமார்களுடன் கூடியவனாய்; கங்கணந்தரித்தல் முதலிய சுபகாரியங்கள் செய்தவனாய்; வசிஷ்டரையும் மற்ற மகரிஷிகளையும் முன்னிட்டுக்கொண்டு போனான். போய்த் தம்பிகள் சூழத் தந்தையின் அருகில் சென்று நின்றான்.

(க0௯) ஷட்குண சம்பன்னரான வசிஷ்டர் ஜநகரை யடைந்து இதனைக் கூறினார்.

(கக௯) மனிதர்களுள் முதன்மையோருள் சிறந்த ஜநக மகாராஜனே தசரத மகாராஜன் விருதங்கள் முற்றிகங்கணந் தரித்த புதல்வர்களுடன் கூட (பெண்களைத்) தானம் செய்யும் உம்மை எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்.

(க௨௯) கொடுப்போர் கொள்ளுவோர் பொருட்டாக புருஷார்த்தங்கள் யாவும் தோன்றுகின்றனவன்றோ! உத்தமமான திருமணத்தைச்செய்து உன்னதான தர்மத்தை (பிரதிக்ஞையை) யடைவாய் என்றார்.

(கஙௗ)பெருங்கொடையாளியும், நல்லறத்தையுணர்ந்தவரும், பராக்கிரமம் மிக்கவருமான ஜநகர் மகாத்துமாவான வசிஷ்டரால் இவ்வாறு கூறப்பட்டவராய் இதனைச்சொன்னார்.

𑌕𑌃𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌹𑌾𑌰𑍋 𑌮𑍇 𑌕𑌸𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥
𑌸𑍍𑌵𑌗𑍃𑌹𑍇 𑌕𑍋𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌯𑌥𑌾 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌤𑌵 ।

𑌕𑍃𑌤𑌕𑍌𑌤𑍁𑌕𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌾𑌃 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌮𑍂𑌲𑌮𑍁𑌪𑌾𑌗𑌤𑌾𑌃 ॥
𑌮𑌮 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠 𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑌾 𑌵𑌹𑍍𑌨𑍇𑌰𑌿𑌵𑌾𑌰𑍍𑌚𑌿𑌷𑌃 ।

𑌸𑌜𑍍𑌜𑍋𑌽𑌹𑌂𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌕𑍍𑌷𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌃
𑌅𑌵𑌿𑌘𑍍𑌨𑌂 𑌕𑍁𑌰𑌤𑌾𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌕𑌿𑌮𑌰𑍍𑌥𑌮𑌵𑌲𑌮𑍍𑌬𑍍𑌯𑌤𑍇 ।

𑌤𑌦𑍍𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌜𑌨𑌕𑍇𑌨𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑌶𑌰𑌥𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾 ॥ ௧௭
𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌶𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌸𑍁𑌤𑌾𑌨𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍃𑌷𑌿𑌗𑌣𑌾𑌨𑌪𑌿 ।

𑌤𑌤𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌵𑌿𑌦𑍇𑌹𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌮𑌿𑌦𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍 ॥
𑌕𑌾𑌰𑌯𑌸𑍍𑌵 𑌋𑌷𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑍃𑌷𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌹 𑌧𑌾𑌰𑍍𑌮𑌿𑌕 ।
𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌲𑍋𑌕𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌂 𑌵𑍈𑌵𑌾𑌹𑌿𑌕𑍀𑌂 𑌵𑌿𑌭𑍋 ॥

𑌤𑌥𑍇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍁 𑌜𑌨𑌕𑌂 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍃𑌷𑌿𑌃 ।
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌶𑌤𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌂 𑌚 𑌧𑌾𑌰𑍍𑌮𑌿𑌕𑌮𑍍 ॥ ௨௦ ॥
𑌪𑍍𑌰𑌪𑌾𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌵𑌦𑍍𑌵𑍇𑌦𑌿𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌤𑌪𑌾𑌃 ।
𑌅𑌲𑌂𑌚𑌕𑌾𑌰 𑌤𑌾𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌂 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑍈𑌃 𑌸𑌮𑌨𑍍𑌤𑌤𑌃 ॥
𑌸𑍁𑌵𑌰𑍍𑌣𑌪𑌾𑌲𑌿𑌕𑌾𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚𑌛𑌿𑌦𑍍𑌰𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑍈𑌶𑍍𑌚𑌸𑌾𑌙𑍍𑌕𑍁𑌰𑍈𑌃 ।
𑌅𑌙𑍍𑌕𑍁𑌰𑌾𑌢𑍍𑌯𑍈𑌃𑌶𑌰𑌾𑌵𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌧𑍂𑌪𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑍈
𑌸𑌧𑍂𑌪𑌕𑍈𑌃 ॥ . ௨௨ ॥

(கசு) என் வாயிலில் யார்காத்து நிற்கிறான்? எவருடைய ஆணையை எதிர்பார்க்கப்படுகிறது? நம் வீட்டில் ஆலோசனை யென்ன இருக்கிறது? இவ்விராஜ்ஜியம் என்னுடையது போல உம்முடையதும் தான்.

(கரு) முனிசிரேஷ்டரே! என்னுடைய கன்னிகைகள் செய்யவேண்டிய மங்கள ஸ்நானம் முதலிய செய்தவர்களாய் வேதிகைக்கருகில் சென்று கொழுந்து விட்டெரிகிற அக்கினியின் ஒளிபோல நிற்கின்றனர்.

(கசு) "நான் தயாராக இந்த வேதியில் உங்களை எதிர்பார்த்துக்கொண்டு உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கிறேன். மன்னர் தடையின்றி நிறைவேற்றட்டும். எதற்காகத் தாமதிக்கிறார்" என்றார்.

(கஎ) ஜனகரால் கூறப்பட்ட அந்த வார்த்தையைத் தசரதர் கேட்டபொழுது பிள்ளைகளையும் எல்லா ரிஷிக்கூட்டங்களையும் உள்ளே யழைத்து வந்தார்.

(கஅ-கசு) விதேக நாட்டு மன்னர் அதன் பிறகு வசிஷ்டரை நோக்கி, "தர்மத்திலொழுகும் ரிஷியே! முனிவர்களுடன் கூட உலகத்தவருக்குப் பிரியனான இராமனுக்கு திருமணத்திற்குரிய மங்கள காரியங்கள் யாவையும் செய்வியும்" என்றார்.

(உ0-உக) தவம் மிக்கவரும் பகவானுமான வசிஷ்டரிஷி ஜநகரை நோக்கி, "அப்படியே" எனக்கூறி விசுவாமித்திரரையும், தர்மத்தை யனுசரிக்கும் சதா நந்தரையும் (ஏனை முனிவரையும்) முன்னிட்டுக்கொண்டு மண்டபத்து மத்தியில் சாஸ்திர முறைப்படி அக்கினியை யெழுப்பி அந்த வேதியை நாற்புறத்தும் சந்தனத்தாலும், புஷ்பங்களாலும், தங்கப்பாலிகைகளாலும், முளைகளுடன் கூடிய அடியற்ற கலசங்களாலும், முளைகளுடன் கூடிய கெண்டிகளாலும், தூபத்துடன் கூடிய தூபக்கால்களாலும், சங்கங்களாலும்,

𑌶𑌙𑍍𑌖𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑍈𑌸𑍍𑌸𑍍𑌰𑍁𑌵𑍈𑌸𑍍𑌸𑍍𑌰𑍁𑌗𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑍈𑌰𑌰𑍍𑌘𑍍𑌯𑌾-
𑌭𑌿𑌪𑍂𑌰𑌿𑌤𑍈𑌃 । 𑌲𑌾𑌜𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑍀𑌭𑌿-
𑌰𑌕𑍍𑌷𑌤𑍈𑌰𑌭𑌿𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑍈𑌃 ॥ ௨௩ ॥

𑌦𑌰𑍍𑌭𑍈𑌸𑍍𑌸𑌮𑍈𑌸𑍍𑌸𑌮𑌾𑌸𑍍𑌤𑍀𑌰𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌵𑌨𑍍𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑌮𑍍 ।
𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌮𑌾𑌧𑌾𑌯 𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥ ௨௪ ॥
𑌜𑍁𑌹𑌾𑌵𑌾𑌗𑍍𑌨𑍌 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍇𑌜𑌾 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍃𑌷𑌿𑌃 ।

𑌅𑌥 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍀𑌤𑌾𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑌾𑌣𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑌪𑌟𑍍𑌟𑌃

𑌤𑌤𑌃 𑌸𑍀𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌨𑍀𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌭𑌰𑌣𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥ ௨௫ ॥
𑌸𑌮𑌕𑍍𑌷𑌮𑌗𑍍𑌨𑍇𑌸𑍍𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌘𑌵𑌾𑌭𑌿𑌮𑍁𑌖𑍇 𑌤𑌦𑌾 ।
𑌅𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌜𑍍𑌜𑌨𑌕𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌕𑍌𑌸𑌲𑍍𑌯𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑌮𑍍 ॥ ௨௬ ॥

𑌇𑌯𑌂 𑌸𑍀𑌤𑌾 𑌮𑌮 𑌸𑍁𑌤𑌾 𑌸𑌹𑌧𑌰𑍍𑌮𑌚𑌰𑍀 𑌤𑌵 ।
𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌚𑍍𑌛 𑌚𑍈𑌨𑌾𑌂 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍇 𑌪𑌾𑌣𑌿𑌂 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑍀𑌷𑍍𑌵 𑌪𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾 ॥
𑌪𑌤𑌿𑌵𑍍𑌰𑌤𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗𑌾 𑌛𑌾𑌯𑍇𑌵𑌾𑌨𑍁𑌗𑌤𑌾 𑌸𑌦𑌾 ।

𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑌦𑍍𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌪𑍂𑌤𑌂 𑌜𑌲𑌂 𑌤𑌦𑌾 ॥

𑌸𑌾𑌧𑍁 𑌸𑌾𑌧𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌮𑍃𑌷𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌵𑌦𑌤𑌾𑌂 𑌤𑌦𑌾 ।
𑌦𑍇𑌵𑌦𑍁𑌨𑍍𑌦𑍁𑌭𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌘𑍋𑌷𑌃 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌵𑌰𑍍𑌷𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌨𑌭𑍂𑌤𑍍 ॥

சுருவம், ச்ரக் என்ற ஹோமஞ்செய்யும் பாத்திரங்களாலும், அர்க்கியம் நிறைந்த பாத்திரங்களாலும், பொரியுடன் கூடிய பாத்திரங்களாலும் மஞ்சள் படுத்திய அக்ஷதைகளாலும் அலங்கரித்தார்.

(உச-உசஉ) மிக்க காந்தியுடையவரும், மாகாத்மியம் உள்ளவரும் ரிஷியுமான வசிஷ்டர் வேதியில் அக்கினியை உண்டாக்கியவுடனே சாஸ்திர முறைப்படி மந்திரத்தி லுள்ளவாறு ஒரே மாதிரியான தர்ப்பங்களைப் பரப்பி, அக்கினியில் வேதத்தில் கூறியுள்ள மந்திரத்தை முன்னிட்டுக் கொண்டு ஓமஞ்செய்தார்.

ஸீதாகல்யாணம்.

(உரு-உசு) அதன் பிறகு அரசரான ஜனகர் கலன்களனைத்தும் புனைந்த சீதையை அழைத்து வந்து அக்கினிக்கு எதிரில் இராமனுக்கு முன்னால் நிறுத்தி கௌசல்யாதேவிக்கு களிப்பை விருத்திசெய்யும் இராமனை நோக்கி இதனைக் கூறினார்.

(உஎ-உஎஉ) என்னுடைய பெண்ணான இந்தச் சீதை உன்னுடைய தர்மங்கள் யாவற்றையும் கூடியிருந்து நடத்துபவள். இவளைப்பெற்றுக்கொள். உனக்கு மங்களம் உண்டாகட்டும். உன் கையால் இவள் கரத்தைப்பற்றிக்கொள். "இவள் கணவனைக் கடவுளாக மதித்து பக்தியுடனிருப்பவள்; மிக்க பாக்கியசாலி; எப்பொழுதும் உன்னை நிழல் போலப் பின்தொடருபவள்" என்றார்.

(உஅ) அப்பொழுது ஜநகமகாராஜர் இவ்வாறு கூறி மந்திரத்தினாற்றூய நீரினை இராமனது கையில் வார்த்தார்.

(உகூ) அப்பொழுது தேவர்களும், ரிஷிகளும், 'நல்லது' 'நல்லது' எனக் கூறிக்கொண்டிருக்கையில் மலர்மாரியும் தேவதுந்துபியின் பெருமுழக்கமும் உண்டாயிற்று.

𑌏𑌵𑌂 𑌦𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌦𑌾 𑌸𑍀𑌤𑌾𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍋𑌦𑌕𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑌾𑌮𑍍 ।
𑌅𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌜𑍍𑌜𑌨𑌕𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌹𑌰𑍍𑌷𑍇𑌣𑌾𑌭𑌿𑌪𑌰𑌿𑌪𑍍𑌲𑍁𑌤𑌃 ॥

𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑌾𑌗𑌚𑍍𑌛 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍇 𑌊𑌰𑍍𑌮𑌿𑌲𑌾𑌮𑍁𑌦𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌮𑌯𑌾 ।
𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌚𑍍𑌛 𑌪𑌾𑌣𑌿𑌂 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑍀𑌷𑍍𑌵 𑌮𑌾𑌭𑍂𑌤𑍍𑌕𑌾𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌯𑌃 ॥

𑌤𑌮𑍇𑌵𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌜𑌨𑌕𑍋 𑌭𑌰𑌤𑌂 𑌚𑌾𑌭𑍍𑌯𑌭𑌾𑌷𑌤 ।
𑌗𑍃𑌹𑌾𑌣 𑌪𑌾𑌣𑌿𑌂 𑌮𑌾𑌣𑍍𑌡𑌵𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾 𑌰𑌘𑍁𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨 ॥

𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌘𑍍𑌨𑌂 𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌅𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌜𑍍𑌜𑌨𑌕𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 । 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤
𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌾𑌹𑍋 𑌪𑌾𑌣𑌿𑌂 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑍀𑌷𑍍𑌵 𑌪𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾 ॥

𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌸𑍁𑌚𑌰𑌿𑌤𑌵𑍍𑌰𑌤𑌾𑌃 ।
𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀𑌭𑌿𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌕𑌾𑌕𑍁𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑌾𑌃 𑌮𑌾𑌭𑍂𑌤𑍍𑌕𑌾𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌯𑌃 ॥

𑌜𑌨𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌚𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌾𑌣𑍀𑌨𑍍𑌪𑌾𑌣𑌿𑌭𑌿𑌰𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑌨𑍍 ।
𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌚𑌤𑌸𑍃𑌣𑌾𑌂 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥

𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍀𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌾𑌨𑌮𑍇𑌵 𑌚 ।
𑌋𑌷𑍀𑌂𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌸𑌹𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌰𑌘𑍂𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌃 ॥
𑌯𑌥𑍋𑌕𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌤𑌦𑌾 𑌚𑌕𑍍𑌰𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌵𑌾𑌹𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑌮𑍍 ।

𑌕𑌾𑌕𑍁𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌲𑌲𑌿𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌚 𑌪𑌾𑌣𑌿𑌷𑍁 ॥
𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌵𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌰𑍍𑌮𑌹𑌤𑍍𑌯𑌾𑌸𑍀𑌦𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍𑌸𑍁𑌭𑌾𑌸𑍍𑌵𑌰𑌾 ।

(௩௦) அப்பொழுது ஜனகமகாராஜர் ஸீதையை மந்திர நீரை முன்னிட்டுக்கொண்டவராகத் தானம் செய்து பெரிய மகிழ்ச்சி பொங்க இவ்வாறு கூறினர்.

(௩௧) லட்சுமணா! வா. உனக்கு நலம் பயக்கட்டும். நான் கொடுப்பதாகத் தீர்மானித்துள்ள ஊர்மிளையை ஒப்புக்கொள். கரத்தைப்பற்று. காலங்கடத்தல் வேண்டாம்.

(௩௨) ஜநகர் இவ்வாறு லட்சுமணனை நோக்கிக் கூறிவிட்டு பரதனையும் பார்த்து "பரதா! மாண்டவியின் கையினை உன்கரத்தினால் தீண்டுவாய்" எனவேண்டினர்.

(௩௩) தர்ம புத்தியுடைய ஜநகமகாராஜா சத்துருக்கனையும் நோக்கி "பெரிய கையினையுடைய சத்துருக்கனா! சுருதகீர்த்தியினுடைய கரத்தை கையினால் பற்றுவாய்" எனக்கூறினர்.

(௩௪) இராமலட்சுமண பரதசத்துருக்கனர்களே! நீங்கள் யாவரும் சாந்தமுடையவர்; யாவரும் நன்றாக செய்யப்பட்ட விரதங்களுடையவர்கள்; மனைவியருடன் கூடியவராக இருப்பீராக: காலதாமதம் ஆகவேண்டாம்.

(௩௫) அவர்கள் நால்வரும் ஜனகருடைய மொழியைக்கேட்டு வசிஷ்டரது கருத்தில் இருந்துகொண்டு நால்வருடைய கைகளையும் தங்கள் கரங்களால் தீண்டினர்.

(௩௬-௩௭) அப்பொழுது பராக்கிரமத்தில் மிக்கவர்களும் இரகுகுலதிலகருமானவர்கள் தம்மனைவியருடன்கூடியவராக அக்கினியையும், வேதிகையையும், ஜநகமகாராஜனையும், ரிஷிகளையும் வலம் வந்து சாஸ்திரப் பிரகாரம் திருமணத்தை விதிப்படி நிறைவேற்றினர்.

(௩௮) காகுத்தனது வழித்தோன்றியோரால் திருக்கரங்கள் பற்றப்பட்டதும் விண்ணிலிருந்து ஒளியுடன் கூடிய மலர்மாரி பெரிதும் பெய்தது.

𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌦𑍁𑌨𑍍𑌦𑍁𑌭𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌘𑍋𑌷𑍈𑌰𑍍𑌗𑍀𑌤𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌰𑌨𑌿𑌸𑍍𑌵𑌨𑍈𑌃 ॥
𑌨𑌨𑍃𑌤𑍁𑌶𑍍𑌚𑌾𑌪𑍍𑌸𑌰𑌸𑍍𑌸𑌙𑍍𑌘𑌾𑌃 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌜𑌗𑍁𑌃 𑌕𑌲𑌮𑍍 ।

𑌵𑌿𑌵𑌾𑌹𑍇 𑌰𑌘𑍁𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑌦𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌮𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤 ॥ ௩௬ ॥

𑌈𑌦𑍃𑌶𑍇 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑍇 𑌤𑍁 𑌤𑍂𑌰𑍍𑌯𑍋𑌦𑍍𑌘𑍁𑌷𑍍𑌟𑌨𑌿𑌨𑌾𑌦𑌿𑌤𑍇 ।
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌗𑍍𑌨𑌿𑌂 𑌤𑍇 𑌪𑌰𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑍍𑌯 𑌊𑌹𑍁𑌰𑍍𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌮𑌹𑍌𑌜𑌸𑌃 ॥

𑌅𑌥𑍋𑌪𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌜𑌗𑍍𑌮𑍁𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌸𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌰𑌘𑍁𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨𑌾𑌃 ।
𑌰𑌾𑌜𑌾𑌪𑍍𑌯𑌨𑍁𑌯𑌯𑍌 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌷𑌿𑌸𑌙𑍍𑌘𑌃 𑌸𑌬𑌾𑌨𑍍𑌧𑌵𑌃 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌬𑌾𑌲𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌸𑌪𑍍𑌤𑌤𑌿𑌤𑌮𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃 ॥

𑌅𑌥 𑌚𑌤𑍁𑌸𑍍𑌸𑌪𑍍𑌤𑌤𑌿𑌤𑌮𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

𑌅𑌥 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃 ।
𑌆𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍌 𑌚 𑌰𑌾𑌜𑌾𑌨𑍌 𑌜𑌗𑌾𑌮𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌪𑌰𑍍𑌵𑌤𑌮𑍍 ॥
𑌆𑌶𑍀𑌰𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍂𑌰𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌚 𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌰𑌾𑌘𑌵𑌾𑌨𑍍 ।

𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌗𑌤𑍇 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌵𑍈𑌦𑍇𑌹𑌂 𑌮𑌿𑌥𑌿𑌲𑌾𑌧𑌿𑌪𑌮𑍍 ॥
𑌆𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾𑌥 𑌜𑌗𑌾𑌮𑌾𑌶𑍁 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌦𑌶𑌰𑌥𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍀𑌮𑍍 ।

𑌗𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌰𑌾𑌜𑌾𑌨𑌮𑌨𑍍𑌵𑌗𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌨𑌰𑌾𑌧𑌿𑌪𑌃 ॥ ௩
𑌅𑌥 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌵𑌿𑌦𑍇𑌹𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑌦𑍌 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌧𑌨𑌂 𑌬𑌹𑍁 ।

(கஅ೨) தேவதுந்துபி முழக்குடனும், முரசம் பாட்டு முதலியவின் ஒலியுடனும் அப்ஸரக் கூட்டங்கள் ஆடினர். கந்தர்வர்களும் இனிது சென்றனர்.

(கசூ) இரகுகுல சிரேட்டர்களுடைய விவாகத்தில் இந்த ஆச்சரியமானது காணப்பட்டது.

(௨0) தேவமுரசம் பாடல் ஆடல் முதலிய பேரொலி இவ்வாருக உண்டாகையில் மிக்க காந்தியுடைய அவர்கள் மும்முறை அக்கினியைச் சுற்றி மனைவியரைக் கொண்டனர்.

(௨க) பிறகு அந்த இரகு குலத்தை களிப்பிப்போர் மனைவியர்களுடன் கூடத் தாங்கள் இறங்கிய இடத்தை நோக்கிச்சென்றனர். அரசர் (தசரதமகாராஜரும்) ரிஷிக் கூட்டத்துடனும் பந்துக்களுடனும் இவற்றைப் பார்த்துக் கொண்டே பின் சென்ருர்.

எழுபத்துமூன்ருவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

எழுபத்துநாலாவது ஸர்க்கம்.

பரசுராமர்.

(க-க೨) அதன் பிறகு இரவு கழிந்ததும் பூசனைக்குரிய விசுவாமித்திர முனிவர் அவ்விருவரசரிடத்தும் செலவு பெற்றுக்கொண்டு இராமனுடன் கூடின பிள்ளைகளையும் அவர்கள் மனைவியரையும் நன்கு ஆசிர்வதித்து வடக்கிலுள்ள மலைக்குச் சென்ருர்.

(௨೨) விசுவாமித்திரர் போனதும் தசரத மகாராஜர் மிதிலாதிபதியான ஜநகரிடம் விடைபெற்றுக்கொண்ட பிறகு விரைவாக நகரை நோக்கிப் போயினுர்

(ங೨) மனிதர்களுக்கு அதிபதியான ஜநகர் சென்றுகொண்டிருக்கிற அவ்வரசரைப் பின்தொடர்ந்தார். பிறகு விதேகர்களுடைய அரசன் மிக்க சீதனங்களளித்தார்.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌃 𑌬𑌾𑌲𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 - 𑌚𑌤𑍁𑌃𑌸𑌪𑍍𑌤𑌤𑌿𑌤𑌮𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃

𑌗𑌵𑌾𑌂 𑌶𑌤𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌬𑌹𑍂𑌨𑌿 𑌮𑌿𑌥𑌿𑌲𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ॥ ௪।
𑌕𑌮𑍍𑌬𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍌𑌮𑌕𑍋𑌟𑍍𑌯𑌮𑍍𑌬𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌚 ।
𑌹𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌶𑍍𑌵𑌰𑌥𑌪𑌾𑌦𑌾𑌤𑌂 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌲𑌙𑍍𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥ ௫॥
𑌦𑌦𑍌 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿𑌤𑌾 𑌤𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌦𑌾𑌸𑍀𑌦𑌾𑌸𑌮𑌨𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍 ।

𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍁𑌵𑌰𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌚 ॥
𑌦𑌦𑍌 𑌪𑌰𑌮𑌸𑌂𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌧𑌨𑌮𑌨𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍 ।

𑌦𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌬𑌹𑍁𑌧𑌨𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌸𑌮𑌨𑍁𑌜𑍍𑌞𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌵𑌮𑍍 ॥
𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌵𑍇𑌶 𑌸𑍍𑌵𑌨𑌿𑌲𑌯𑌂 𑌮𑌿𑌥𑌿𑌲𑌾𑌂 𑌮𑌿𑌥𑌿𑌲𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ।

𑌰𑌾𑌜𑌾𑌪𑍍𑌯𑌯𑍋𑌧𑍍𑌯𑌾𑌧𑌿𑌪𑌤𑌿𑌸𑍍𑌸𑌹 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍈𑌰𑍍𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌭𑌿𑌃 ॥
𑌋𑌷𑍀𑌨𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌜𑌗𑌾𑌮 𑌸𑌬𑌲𑌾𑌨𑍁𑌗𑌃 ।

𑌗𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌂 𑌨𑌰𑌵𑍍𑌯𑌾𑌘𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌷𑌿𑌸𑌙𑍍𑌘𑌂 𑌸𑌰𑌾𑌘𑌵𑌮𑍍 ॥௰॥
𑌘𑍋𑌰𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌮 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍋 𑌵𑌾𑌚𑍋 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑌤𑌃 ।

𑌭𑍌𑌮𑌾𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌮𑍃𑌗𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌮𑍍 ॥
𑌤𑌾𑌨𑍍𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌶𑌾𑌰𑍍𑌦𑍂𑌲𑍋 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌤 ।

𑌅𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍋 𑌘𑍋𑌰𑌾 𑌮𑍃𑌗𑌾𑌶𑍍𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌃
𑌕𑌿𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌯𑍋𑌤𑍍𑌕𑌮𑍍𑌪𑌿 𑌮𑌨𑍋 𑌮𑌮 𑌵𑌿𑌷𑍀𑌦𑌤𑌿 ।

𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌦𑌶𑌰𑌥𑌸𑍍𑌯𑍈𑌤𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍃𑌷𑌿𑌃 ॥

𑌉𑌵𑌾𑌚 𑌮𑌧𑍁𑌰𑌾𑌂 𑌵𑌾𑌣𑍀𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍂𑌯𑌤𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌤𑍍𑌫𑌲𑌮𑍍 ।
𑌉𑌪𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌭𑌯𑌂 𑌘𑍋𑌰𑌂 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌮𑍁𑌖𑌾𑌚𑍍𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 ॥
𑌮𑍃𑌗𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌮𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑍇 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌾𑌪𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌜𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑌯𑌮𑍍 ।

(ச.ருஉ) மிதிலாதிபதியானவரும் மணமகளிர் தந்தையுமான ஜநகர்; அநேக நூறாயிரம் பசுக்களும், அழகிய அனேகம் சால்வைகளும், பட்டாடைகளும், உத்தம உருவமமைந்தவும் நன்கு அலங்கரிக்கப்பட்டவுமான யானை, குதிரை, ரதம், வண்டி முதலியவும்; ஒப்புயர்வற்ற பணிப்பெண்களும், பணியாளர்களும் சீதனமாக அளித்தனர்.

(கூஉ) மிக்க களிப்படைந்தவராய் அநேக நூறாயிரம் இணையில்லாத வெள்ளி, பொன், முத்து, பவழம் முதலியவை சீதனமாகக்கொடுத்தார்.

(எஉ) மிதிலாதிபதியான ஜநகமகாராஜா மிக்க பொன்னையும் கொடுத்து அரசரிடத்து உத்தரவுபெற்றுக்கொண்டு தன்னிருப்பிடமான மிதிலையுள் நுழைந்தார்.

(அஉ) அயோத்தியாதிபதியான தசரதரும் தன் சேனை சூழ்ந்து வர மிக்க பராக்கிரமசாலிகளான பிள்ளைகளுடன் கூட எல்லா ரிஷிகளையும் முன்னிட்டுக்கொண்டு போனார்.

(கூஉ) ரிஷிக்கூட்டத்துடனும் இராமனுடனும்சென்று கொண்டிருக்கிற அந்த மனிதப் புலியின் எதிரில் பயங்கரமான பறவைகள் இங்குமங்கும் கூச்சலிட்டன.

(கOஉ) புவியிற் பிறந்த மிருகங்கள் யாவும் வலமாகச் சென்றன. அரசப்புலியான தசரதர் அவைகளைப்பார்த்து வசிஷ்டரை யினையன வினவலுற்றார்.

(ககஉ) குரூரமான பறவைகள் பயங்கரமாகக் கூவுகின்றன. மிருகங்களும் வலம் வருகின்றன. இது என்ன? இருதயம் கடுங்கும்படி என் மனம் துன்புறுகிறது.

(கஉ-கஙஉ) வந்தனை செய்தற்குரிய ரிஷி, தசரதராஜருடைய வார்த்தையைக்கேட்டு மனதிற்கினிதாக 'இதன் பலனை கேட்பாயாக' என்று "பயங்கரமானதும் அன்மையிலுள்ளதுமான பயம் ஒன்று ஆகாய பறவைகள் வாயிலாக உணர்த்தப்பட்டது; இந்த மிருகங்கள் அதனைத் தீர்க்கின்றன. வருத்தத்தை விட்டுவிடு."

𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌵𑌦𑌤𑌾𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑍁𑌰𑍍𑌬𑌭𑍂𑌵 𑌹 ॥
𑌕𑌮𑍍𑌪𑌯𑌨𑍍𑌮𑍇𑌦𑌿𑌨𑍀𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌪𑌾𑌤𑌯𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑌾𑌞𑍍𑌛𑍁𑌭𑌾𑌨𑍍 ।

𑌤𑌮𑌸𑌾 𑌸𑌂𑌵𑍃𑌤 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌪𑍍𑌰𑌬𑌭𑍁𑌰𑍍𑌦𑌿𑌶𑌃 ॥
𑌭𑌸𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌚𑌾𑌵𑍃𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌂𑌮𑍂𑌢𑌮𑌿𑌵 𑌤𑌦𑍍𑌬𑌲𑌮𑍍 ।

𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠 𑌋𑌷𑌯𑌶𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌚 𑌸𑌸𑍁𑌤𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾 ॥
𑌸𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌇𑌵 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑌨𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌨𑍍𑌯𑌦𑍍𑌵𑌿𑌚𑍇𑌤𑌨𑌮𑍍 ।

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌂𑌸𑍍𑌤𑌮𑌸𑌿 𑌘𑍋𑌰𑍇 𑌤𑍁 𑌭𑌸𑍍𑌮𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌨𑍇𑌵 𑌸𑌾 𑌚𑌮𑍂𑌃 ॥

𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶 𑌭𑍀𑌮𑌸𑌙𑍍𑌕𑌾𑌶𑌂 𑌜𑌟𑌾𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑌧𑌾𑌰𑌿𑌣𑌮𑍍 ।
𑌭𑌾𑌰𑍍𑌗𑌵𑌂 𑌜𑌾𑌮𑌦𑌗𑍍𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌵𑌿𑌮𑌰𑍍𑌦𑌨𑌮𑍍 ॥ ௧௮ ॥
𑌕𑍈𑌲𑌾𑌸𑌮𑌿𑌵 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌧𑌰𑍍𑌷𑌂 𑌕𑌾𑌲𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌮𑌿𑌵 𑌦𑍁𑌃𑌸𑌹𑌮𑍍 ।
𑌜𑍍𑌵𑌲𑌨𑍍𑌤𑌮𑌿𑌵 𑌤𑍇𑌜𑍋𑌭𑌿𑌰𑍍𑌦𑍁𑌰𑍍𑌨𑌿𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍃𑌥𑌗𑍍𑌜𑌨𑍈𑌃 ॥
𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇 𑌚𑌾𑌸𑌜𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌶𑍁𑌂 𑌧𑌨𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍁𑌦𑍍𑌗𑌣𑍋𑌪𑌮𑌮𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯 𑌶𑌰𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑍁𑌰𑌘𑍍𑌨𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌶𑌿𑌵𑌮𑍍 ॥ ௨௦ ॥

𑌤𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌭𑍀𑌮𑌸𑌙𑍍𑌕𑌾𑌶𑌂 𑌜𑍍𑌵𑌲𑌨𑍍𑌤𑌮𑌿𑌵 𑌪𑌾𑌵𑌕𑌮𑍍 ।
𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌖𑌾 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌜𑌪𑌹𑍋𑌮𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌃 ॥
𑌸𑌙𑍍𑌗𑌤𑌾 𑌮𑍁𑌨𑌯𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌸𑌞𑍍𑌜𑌜𑌲𑍍𑌪𑍁𑌰𑌥𑍋 𑌮𑌿𑌥𑌃 ।

𑌕𑌚𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌪𑌿𑌤𑍃𑌵𑌧𑌾𑌮𑌰𑍍𑌷𑍀 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌨𑍋𑌤𑍍𑌸𑌾𑌦𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 । ௨௨ ॥

(கசு௭) அவர்கள் பேசிக்கொண்டிருக்கையில் காற்று, பூமி முழுவதையும் ஆட்டியும் நன் மரங்களைக் கீழ்வீழ்த்தியும் வீசிற்று.

(கரு௮) சூரியன் இருட்டினால் மூடப்பட்டது. திக்குகள் யாவும் ஒளிமழுங்கின. அவருடைய சேனையும் புழுதியால் மூடப்பட்டு மூர்ச்சையடைந்தது

(கசு௯) அப்பொழுது வசிஷ்டரும் ஏனை முனிவரும், பிள்ளைகளுடன் கூடிய அரசரும், நினைவுடனிருந்தனர். மற்றையாவும் நினைவற்றிருந்தது.

(கஎ) வெருவத்தகுமவ்விருளில் சேனை புழுதியால் மறைந்தது போலாயிற்று.

(கஅ-ழ-உ0) அங்குள்ளோர் பயங்கரமான தோற்றமுடையவரும், ஜடைகளைத் தாங்கியவரும், சக்கரவர்த்திகளை நையப்புடைப்பவரும், கைலையங்கிரியைப்போல எதிர்க்க முடியாதவரும், ஊழித்தீயைப்போலத் தாங்கற்கரியரும், தான் காந்தியால் கொழுந்து விட்டெரியும் அக்கினிபோல் ஒளிர்பவரும், சாதாரண மானுடரால் காண்டற்கரியரும் தோளிற்றுங்கிய கோடரியுடன், வில்லையும் மின்போன்ற உத்தம பாணத்தையும் பிடித்துக்கொண்டிருப்பவரும், முப்புரமெறித்த சிவபெருமான்போல்பவருமான பிருகு வம்சத்துதித்த ஜமதக்கினியின் மகன் பரசுராமரைக்கண்டனர்.

(உக-உக௨) அதன் பிறகு பயங்கரமான உருவமுடையவரும் கொழுந்துவிட்டெரியும் நெருப்புப்போன்றவருமான அப்பரசுராமரைக்கண்டு எப்பொழுதும் தியானம் செய்பவரும், ஜபமும், ஓமமும் செய்வது முக்கியமென வெண்ணுவோருமான வசிஷ்டர் முதலான அந்தணர் யாவரும் கூடி ஒருவர்க்கொருவர் இனையன கூறலுற்றார்.

(உஉ) "தந்தையின் கொலையால் சீற்றங்கொண்ட இவர் இனியும் க்ஷத்திரியரைக் கொல்லுவரா என்ன?

[illegible] क्षत्र[illegible] [illegible] ।
क्षत्र[illegible] [illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ [illegible]

[illegible] ।
[illegible] ॥ [illegible]

इति श्री[illegible]काण्डे [illegible]स्तुतिशतकम् ॥

अथ [illegible]स्तुतिशतकम्.

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ [illegible] ॥

[illegible]
[illegible]

(உகூ) இவர் முன்னர் க்ஷத்திரியர்களைக்கொன்று கோபந்தீர்ந்து அதனுலுண்டான தாபத்தையும் தணித்துக்கொண்டார். மறுபடியும் க்ஷத்திரியர்களை மாய்த்தல் இவருக்கு இச்சையில்லையன்ருே?

(உச) ரிஷிகள் இவ்வாறு கூறி அர்க்கியத்தைக் கொண்டு பயங்கரமான பார்வையுள்ள பரசுராமரை நோக்கி, "இராமா! இராமா!" என இனிமையாகக் கூறினர்.

(உரு) பராக்கிரமமுள்ள ஜமதக்கினி புத்திரர் இராஜ ரிஷிகளளித்த பூசனையைப்பெற்றுக்கொண்டு தசரத ராமரை நோக்கிப் பேசலுற்ருர்.

எழுபத்துநாலாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

எழுபத்தைந்தாவது ஸர்க்கம்.

ராம பரசுராம சம்வாதம்.

(க) தசரத ராமா! ராமா! உன்னுடைய ஆச்சரியகரமான பராக்கிரமத்தைக் கேள்விப்பட்டேன். என்னுல் வில் முறிந்ததும் முழுவதும் கேட்கப்பட்டது.

(உ) "உன்னுல் அந்த வில் முறிந்த ஆச்சரியத்தையும் மனதிலெண்ணுதற்கரியதான விஷயத்தையும் நான் கேள்விப்பட்டேன். மற்றெரு மங்களகரமான வில்லினைக் கைக்கொண்டு வந்துளேன்.

(ங) ஆகவே பயங்கரமாக விருப்பதும் ஜமதக்கினி முனிவரால் அளிக்கப்பட்டதும், பெரிதுமான வில்லில் அம்பைத்தொடு உன் வலியைக் காண்பிப்பாய்.

(ச) இரகுகுலத்துதித்தோய்! நீ இவ்வில்லில் அம்பு தொடுப்பதையும், உன்னுடைய வலிமையையும் கண்டபொழுது உனது பராக்கிரமத்தை மெச்சிக்கொள்ளத் தகுந்த உன்னுடன் தனிப்போர் புரிகிறேன்" என்ருர்.

[illegible] |
[illegible] ‖ ௫ ‖

[illegible] |
[illegible] ‖

[illegible] |
[illegible] ‖

[illegible] |
[illegible] ‖ ௮ ‖

[illegible] |
[illegible] ‖

[illegible] |
[illegible] ‖ ௧௦ ‖

[illegible] |
[illegible] ‖ ௧௧ ‖

[illegible] |
[illegible] ‖ ௧௨ ‖

(ரு) மன்னனான தசரதரும் அவருடைய மொழிகளைக் கேட்டபொழுது அச்சமுற்று வெளுத்த முகத்தனராகித் தொழுத கையினராய் இதனைக் கூறினார்.

(சு) "தாங்கள் க்ஷத்திரியர்களிடத்துண்டான கோபத்தைத் தணித்துக்கொண்டவரும், அந்தணரும், பெரும் புகழுடையோரும் அன்றோ! குழந்தைகளான என்பிள்ளைகளுக்கு அபயமளிக்கவேண்டும்.

(எ) (தாங்கள்) வேதாத்தியயனமும், விரதமுமே ஒழுக்கமாகக்கொண்ட பிருகு வமிசத்துதித்தோருடைய குலத்துப்பிறந்தவர். இந்திரனெதிரில் பிரதிக்ஞைசெய்து கொண்டு ஆயுதங்களை எறிந்தவர்.

(அ) அத்தகைய நீவிர் அறத்திற்கொண்ட பற்றுடையராய் காசியபருக்கு உலகையீன்று காடுசென்று மகேந்திர மலையில் ஆசிரமம் செய்துகொண்டீரே.

(கூ) மகா முனிவரே! தாங்கள் என்னுடையதான யாவும் அழிவதன்பொருட்டு வந்துள்ளீர். இராமன் ஒருவன் கொல்லப்பட்டால் நாங்கள் எல்லாரும் பிழைத்திரோம், என்று வேண்டினார்.

(க0) தசரதர் இவ்வாறு கூறுகையில் பராக்கிரமசாலியான ஜமதக்கினியின் பிள்ளையும் அம்மொழிகளைக் கவனியாமல் இராமரையே நோக்கி இவ்வாறு கூறினார்.

(கக) இவ்விரண்டு விற்களும் மேலான்வை சுவர்க்கத்திலுண்டானவை உலகத்தில் யாவருமறிந்தவை. கனமானவை, வலியுடையவை, முக்கியமானவை, விசுவகர்மாவினால் மிக்க ஜாக்கிரதையாக செய்யப்பெற்றவை.

(கஉ) மனிதருள் சிறந்தோய்! காகுத்தன் கால்வழி வந்தோய்! உன்னால் முறிந்த வில் முப்புர அரக்கர்களைக் கொன்ற ஒப்பற்றது. தேவர்களுடன் அமர் விளைக்க விரும்பிய சிவனுக்காக உண்டாக்கப்பட்டது.

𑌇𑌦𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌂 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌧𑌰𑍍𑌷𑌂 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌰𑍍𑌦𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍁𑌰𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑍈𑌃।
𑌤𑌦𑌿𑌦𑌂 𑌵𑍈𑌷𑍍𑌣𑌵𑌂 𑌰𑌾𑌮 𑌧𑌨𑍁𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌭𑌾𑌸𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍 ॥ ௧௩॥
𑌸𑌮𑌾𑌨𑌸𑌾𑌰𑌂 𑌕𑌾𑌕𑍁𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥 𑌰𑍌𑌦𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌧𑌨𑍁𑌷𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌿𑌦𑌮𑍍 ।

𑌤𑌦𑌾 𑌤𑍁 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌃 𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮 𑌪𑌿𑌤𑌾𑌮𑌹𑌮𑍍 ॥
𑌶𑌿𑌤𑌿𑌕𑌣𑍍𑌠𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌶𑍍𑌚 𑌬𑌲𑌾𑌬𑌲𑌨𑌿𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾 ।

𑌅𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌿𑌤𑌾𑌮𑌹𑌃 ॥
𑌵𑌿𑌰𑍋𑌧𑌂 𑌜𑌨𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌤𑌯𑍋𑌸𑍍𑌸𑌤𑍍𑌯𑌵𑌤𑌾𑌂 𑌵𑌰𑌃 ।

𑌵𑌿𑌰𑍋𑌧𑍇 𑌚 𑌮𑌹𑌦𑍍𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑌮𑌭𑌵𑌦𑍍𑌰𑍋𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥ ௧௫॥
𑌶𑌿𑌤𑌿𑌕𑌣𑍍𑌠𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌪𑌰𑌜𑌯𑍈𑌷𑌿𑌣𑍋𑌃 ।

𑌤𑌦𑌾 𑌤𑍁 𑌜𑍃𑌮𑍍𑌭𑌿𑌤𑌂 𑌶𑍈𑌵𑌂 𑌧𑌨𑍁𑌰𑍍𑌭𑍀𑌮𑌪𑌰𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌮𑍍 ॥
𑌹𑍁𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌵𑌃 𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑌿𑌤𑍋𑌽𑌥 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌲𑍋𑌚𑌨𑌃 ।

𑌦𑍇𑌵𑍈𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾 𑌸𑌮𑌾𑌗𑌮𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌷𑌿𑌸𑌙𑍍𑌘𑍈𑌸𑍍𑌸𑌚𑌾𑌰𑌣𑍈𑌃 ॥
𑌯𑌾𑌚𑌿𑌤𑍌 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌮𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌜𑌗𑍍𑌮𑌤𑍁𑌸𑍍𑌤𑍌 𑌸𑍁𑌰𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑍌 ।

𑌜𑍃𑌮𑍍𑌭𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌧𑌨𑍁𑌰𑍍𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌶𑍈𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌪𑌰𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑍈𑌃 ॥
𑌅𑌧𑌿𑌕𑌂 𑌮𑍇𑌨𑌿𑌰𑍇 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌷𑌿𑌗𑌣𑌾𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾 ।

𑌧𑌨𑍂 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌙𑍍𑌕𑍍𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑍋 𑌵𑌿𑌦𑍇𑌹𑍇𑌷𑍁 𑌮𑌹𑌾𑌯𑌶𑌾𑌃 ॥
𑌦𑍇𑌵𑌰𑌾𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌜𑌰𑍍𑌷𑍇𑌰𑍍𑌦𑌦𑍌 𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌸𑌸𑌾𑌯𑌕𑌮𑍍 ।

(கரூ) எதிர்க்க முடியாத இரண்டாவதான இவ்வில் தேவசிரேஷ்டர்களால் விஷ்ணுவுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. இராமா! மிக்க ஒளிவிட்டுக்கொண்டிருக்கும் இந்த வில் விஷ்ணுவினுடையது. காகுத்தன் குலத்துதித்தோய்! இதுவும் சிவதனுசுக்குச் சமானமான வலியுடையது.

(கசஉ) அந்தக் காலத்திலே தேவர்கள் யாவரும் சிவனுடையதும் விஷ்ணுவினுடையதுமான வலியையும் வலிக்குறைவையும் அறிய விரும்பியவர்களாய் பிரமதேவனைக் கேட்டனர்.

(கருஉ) வாய்மை வாய்ந்தோருள் உத்தமரான பிரமா தேவர்களுடைய எண்ணத்தை அறிந்ததே அவ்விருவருக்கும் பகையை மூட்டினர்.

(கசூஉ) பகை விளையவே ஒருவர்க்கொருவர் வெல்லும் எண்ணங்கொண்ட சிவனுக்கும் விஷ்ணுவுக்கும் மயிர் கூச்செறியும் வண்ணம் பெரும் போர் உண்டாயிற்று.

(களஉ) அப்பொழுது ஹுங்காரத்தால்வெருவத்தகுந்த வலியுடைய சிவதனுசு சிறிது முறிந்தது. முக்கண்ணனை சிவபெருமானும் அசையாமல் நின்று விட்டார்.

(கஅஉ) அவ்வமயம் அத்தேவ தேவரிருவரும் ரிஷிக்கூட்டங்களுடனும், சாரணர்களுடனும் கூடிய தேவர்களால் நெருங்கி வேண்டப்படவே சாந்தமடைந்தனர்.

(ககூஉ) அப்பொழுது ரிஷிகணங்களுடன்கூடியதேவர்கள் விஷ்ணுவின் பராக்கிரமத்தால் சற்றே முறிந்த சிவனுடைய வில்லைக்கண்டு விஷ்ணுவை மேலானவராகக் கருதினர்.

(உ0உ) புகழ்மிக்குடையசிவனும்சீற்றமடைந்தவராய் அம்புடனுள்ள வில்லை விதேக நாட்டிலுள்ள ராஜ ரிஷியான தேவராதனுடைய கையில் கொடுத்தார்.

இத³ம் ச வைஷ்ணவம் ஶாஸ்த்ரம் யத்ந: ஸர்வஸர்வஜயம் ॥ ௨௧ ॥
ஜீவிகே ஹாரகே வை ப்ராஜ்ஞா விஷ்ணோ: ஸ்வஸ்த்யாஸ ஸர்த்ரதே ।

ஜீவகஸ்ய மஹாதேஜா: பர்த்ருஸ்யாப்ருதிகஸ்யண: ॥ ௨௨ ॥
விதர்ஸ்ய ஸஹஸ்ர தி³வ்யம் ஜந்மதே³ மஹாத்மந: ।

ந்ருஷ்டம் ஶ்ரேஷ்டம் விதஸீ ஸதவோபவஹஸம்ஸ்தி²தே ॥ ௨௩ ॥
ஸர்வம் தேநா விதி³யே த்ருத்யம் ப்ராக்ருதாம் பர்ஜ ஸாக்ஷிக: ।

வயஸ்ப்ருதிஸவம் தர்விதர்ஶ்ர்யகா ஸர்வாஸர்வண்ய ॥
க்ஷத்ரஸர்த்தாயந் ஶோஷாஜ்ஞா தம் ஜாதமேதகஸ: ।
வைஶ்யவீம் சாவிஶாம் ப்ராப்ய காஶ்யபாய மஹாத்மநே ॥
யஜ்ஞஸ்யாந்தே ததா ஶாஸ்த்ர த³க்ஷிணாம் பர்ணகல்பிநே ।
த³த்வா மஹேந்த்³ரகி³ரிய ஸ்ரோதோபவநஸம்ஸ்தி²த: ॥ ௨௪ ॥

ஸ்விதோத்ஸவி தஸ்விம்ஸ்கவ்யம் ஸர்வஸர்வம் ஸர்வ
ஸேவிதே । ஸத்யதத்த்வமேவ ஸமயா ஶாஸ்த்ரமாவஶ ॥
ஶ்ரீதவாஸந்தரேஷாமேவம் ததோத்ஸவம் ப்ராதஸாமத: ।

தஸ்மிதம் வைஷ்ணவம் ஶாஸ்த்ரம் விப்ரவை தாஸ்மம் மஹஸ: ॥
க்ஷத்ர யஸ்யம் பார்ஸ்வக்ரூ க்³ருஹீஷ்வ யதர்ஶர்க்தஸ்ய ।

(உக) இராமா! சத்துருக்களுடைய நகரங்களைப் பிடிக்கும் விஷ்ணுவினுடையதான இவ்வில்லை விஷ்ணு பிருகு வம்சத்துதித்த ரிசீகரிடத்து உத்தமமான ஒப்படை வைத்தார்.

(உஉ) பிரபாவம் மிக்க இரிசிகரும் இணையற்றதொழி லுடையவரும், தன் பிள்ளையும், எந்தையும், மகாத்துமாவு மான ஜமதக்கினி முனிவருக்கு இத்திவ்விய வில்லையீன்றார்.

(உ௩) என் பிதா ஆயுதங்களை விட்டு விட்டு தவவலி யுடன் கூடியிருக்கையில் கார்த்த வீர்யார்ச்சுனன் பழைய உணர்வைக்கொண்டு அவருக்கு மிருத்துயுவை (சாவை) உண்டாக்கினன்.

(உச-உரு) இராமா! என் தந்தையினுடைய இணை யற்றதும் மிக்க பயங்கரமானதுமான கொலையைக்கேட்ட துமே கோபத்தால் பல தடவைகள் (அப்பொழுதப்பொ ழுது) பிறந்த க்ஷத்திரிய ஜாதியையழித்துக்கொண்டு பூமி முழுவதையும் பெற்றேன். அப்பொழுது யாகஞ்செய்து முடித்த தூயதொழிலுடைய மகாத்துமாவான காசிய பருக்கு மேதினியைத் தக்ஷிணையாகக்கொடுத்து மகேந்திர மலையை வீடாகக்கொண்டு தவவலியுடன் கூடியவனுனேன்.

(உஎ) தேவர்கள் தொழுகின்ற அம்மகேந்திரத்தில் தவமியற்றிக்கொண்டு சௌக்கியமாக இருந்தவனுனேன். பெருவலிபடைத்த இராமா! இப்பொழுது உத்தமமான பராக்கிரமமுடைய உன்னுல் வில் முறிந்ததைக் கேட்டேன். ஆகவே கடிதில் வந்துளேன்.

(உஅ) இராமா! உத்தமமானதும், பெரியதும் என் தாதை மூதாதையருடையதும், விஷ்ணுவுடையதுமான இந்த வில்லை க்ஷத்திரிய தர்மத்தை முன்னிட்டுக்கொண்டு பெறுவாய்.

யோஜயேத் யத்நர்ஶ்ரேஷ்ட²ம் ஸாரம் பரமதுர்லப⁴ம் ॥
யதி³ ஶக்நோதி கார்த்ஸ்ந்யம் ஜ்ஞம் ஜ்ஞம் ஶாஸ்த்ரே தே தத꞉ ।

இதி ஶ்ரீஶாகுநார்ணவே பஞ்சவர்த்திதைலலக்ஷணம் ॥

அத² ஷட்வர்த்திதைலலக்ஷணம்.

ஶ்ரூயதாம் தஜ்ஜ்ஞைர்த்³ருஷ்டம் வாக்யம் தைலபாத்ரே ஸ்தி²தா ।
ப²லதா த்³ருஶ்யதே ஸம்யக் பா⁴ஷிதம் முநிபி⁴꞉ ॥ க

ஶ்ரூயதாம் நஷ்டம் யத்ஸ்தி²தம் க்ருதம் ஹாநிவ ।
அர்த்தா²ர்த்தா²ம் ஸஹிதம் ஸர்வஸித்³தி⁴தம் ॥

வீர்யஹீநம் தி³வாஶக்தம் க்ஷேத்ரம் யதே²ஷ்டம் ஹாநிவ ।
அவஜ்ஞாதாபி தே தேஜ꞉ பஶ்யேதே³வம் பராக்ரமம் ॥ ௩

இத்யுக்த்வா ராவண꞉ க்ருத்³தோ⁴ ஹாநிவஸ்ய ஶராஸநம் ।
ஶரம் ச ப்ரதிஜக்³ராஹ ஸஹஸ்ரா ஶ்ருத்வா பராக்ரம꞉ ॥ ௪

ஶ்ருத்வா ஸர்வதைலஶ்ரேஷ்டம் ஸஜ்ஜ்யம் சகாரஹ ।
ஜாத்³ருஷ்டம் தத்தோ ராமம் ராம꞉ க்ருத்³தோ⁴ ஸம்ப்ரவிஷ்ட꞉ ॥

ஸம்ஹரணார்த²ம் ஸீதி பத்³ம்யோ தே³வஶாதிக்ருதே நவ ।
க்ஷமாஷ்டோத்தமே ராஜ கோஷ்டம் ப்ராணஹரம் ஶரம் ॥

(உகூ) சிலைகளிற் சிறந்த இதனில் சத்துருக்கள் நகரை வெல்லும் வண்ணம் அம்பைத்தொடுப்பாய். காகுத்தன் வழியுதித்தோய்! உன்னால் கூடுமானால் அதன் பிறகு தனிப்போர் புரிவோம்'' எனக்கூறினார்.

எழுபத்தைந்தாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

எழுபத்தாறாவது ஸர்க்கம்.

பரசுராமருக்கு விண்ணுலகு நீக்கியது.

(க) தசரத தனயனான இராமன் ஜமதக்கினியுடைய பிள்ளை பரசுராமரது மொழிகளைக்கேட்ட பிறகு தகப்பனாரிடத்துள்ள மரியாதையால் சற்றே அடங்கிய வார்த்தையுடையவனாய் பரசுராமரை நோக்கி இதனைக்கூறினார்.

(உ) பிருகுவமிசத்திலுதித்த இராமா! எந்தக் காரியத்தைச்செய்துள்ளீரோ அதனைக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். அந்தணரே! தகப்பனாரிடத்துச் செலுத்திய கடனுடையவராகவிருக்கும் உம்மை (அவ்விஷயத்தில்) நானும் பின் பற்றுகிறேன்.

(ங) பிருகுவமிசத்து வந்தவரே! க்ஷத்திரிய தர்மத்தினால் பராக்கிரமமற்றவன் போலவும், சக்தியற்றவன்போலவும், என்னை அவமதிக்கிறீர். இன்று என்னுடைய தேஜஸையும் பராக்கிரமத்தையும் பார்ப்பீர்'' என்று.

(ச) கடிதிலியற்றுமாற்றலுள்ள இராமர் இவ்வாறு கூறி கோபமடைந்தவராய் பார்க்கவருடைய சிலையையும் அம்பையும் கையிலிருந்து வாங்கிக்கொண்டார்.

(ரு) இராமன், வில்லில் நாணேற்றி அம்பையும் தொடுத்தார். அதன் பிறகு இராமன் கோபித்தவனாய் ஜமதக்கினியின் புத்திரரை நோக்கி வருவன பகரலுற்றான்.

(சு) "பரசுராமரே! அந்தணராகிறீர் என்று விசுவாமித்திரரின் பொருட்டு என்னால் பூஜிக்கத்தகுரியராகிறீர். ஆகவே நான் உம்முடைய ஆவியைக்கவரும் வாளியை விடுவதற்குச் சக்தியுடையவன் அல்லன்.

ஜதாம் வாதமதிம் ராத தவொபவுவஸதாஜிதாஂ |
ஒூராகா நவ்ர திதாநு வா தெ ஹநிஷ்யூாசி யழிஃவஸி ॥ ௭॥

நஹ்யயம் ெெவஷ்ணோ ழிவ்யூஸ்ரு: வரவாரஜய: |
ஶோவ: வததி வீயெண பவுதவுவிநாஶந: ॥ ௮॥

வராயயயரம் ராதம் ஜ்ருஷ்டம் ஸவஷிமணாவஸ்ரா: |
விதாதஹம் வரஸ்ஸ்யூத்வ ஸஷெதாஸ்த்ரு ஸஜுர:॥ ௯॥

மஙவராவஸ ஸெஸ்வ ஸிஜவாரணகிநூரா: |
யக்ஷராக்ஷஸ நாமாஸ்ர தஜ்ருஷ்டம் தஹஹஹ்தழ ॥ ௧௦॥

ஜடீக்ருதெ தஷா ஒூாகெ ராஶெ வரய நரயுரெ |
திவீயெயாஜாதஷ்ஹெ்ரயூாடஸளராஶோரரதரஹெெகக்ஷத ॥

தெஜொஹிஹத வீயகூாஜாதஷஹெ்ரயூா ஜடீக்ருத: |
ராதம் கதுவத்ராக்ஷம் தநும்தநுதவாவ ஹ ॥ ௧௨॥

காஶ்யாயதயா ஶுத்ரா யஶா வஓவும் வஸாஙரா |
விஷயெ தெ ந வஸ்வ்யூதி தம் காஶ்யபொடஜுவீக ॥

வேஸாஹம் மாரவவதிகவநூர்யஷிவ்யாம் நவவெஸதிஶாழ |
க்ருதா ஹ்ருதிஜதாகாகதூ க்ருதாெவெ காஶ்யபஹாய்ஹ ॥

(எ) பரசுராமரே! உம்முடைய நடக்கும் திறமையை யாவது தவவலியால் தேடிய இணையற்ற பரலோகங்களை யாவது போக்கிவிடுகிறேன். உமது விருப்பம் எது?

(அ) விஷ்ணுவுடையதும், தேவலோகத்ததும், பகைவர் நகரங்களை வெல்லுவதும், தன் சக்தியால் வலியையும் கர்வத்தையும் அழிப்பதுமான இந்த சரம் (அம்பு) வீணாக விழாதன்றோ!" என்றார்.

(கூ-க0) அங்கே ரிஷிக்கூட்டங்களுடன் கூடிய அமரர்களும், கந்தர்வர்களும், அப்சரஸ்ஸுகளும், சித்தர்களும், சாரணர்களும், கின்னரர்களும், இயக்கர்களும், அரக்கர்களும், நாகர்களும், பிரமதேவரை முன்னிட்டுக்கொண்டு உத்தமமான ஆயுதத்தைத் தாங்கிய இராமனைக்காண்பதற்கும், அந்தப் பெரிய ஆச்சரியத்தைக் காண்பதற்கும் கும்பல் கும்பலாக வந்தனர்.

(கக) இராமன் மேலான சிலையைத் தாங்கியதும், உலகத்தவர் அசைவற்று நிற்கையில் ஜமதக்கினி குமாரரான இராமர் தன் வலிகுறைந்தவராய் தசரத ராமனை நோக்கினார்.

(கஉ) ஜமதக்கினியின் மகன் பரசுராமர், இராமனது தேஜசினால் அழிக்கப்பட்ட தேஜஸுடையவராகவே மரம் போலாகி தாமரைக்கண்ணினனான இராமனை நோக்கி மிக்க மெதுவாக உரைத்தார்.

(கஙு) முற்காலத்தில் பூமியானது என்னால் காசியபருக்கு அளிக்கப்பட்டபொழுது, "எனது உலகில் இருக்கலாகாது" எனக்காசியபர் கூறினார்.

(கச) இராமா! நான் ஆசாரியருடைய வார்த்தைப்படி செய்துகொண்டு 'பூமியில் இரவில் தங்கமாட்டேன்' என பிரதிக்ஞை செய்தேன். உலகு காசியபருடையதாக்கப் பட்டதன்றோ.

தஸ்மாம் க்ஷம் ரதிம் வீர ஸமுத்ரம் நாஸமுத்ஸி ராவண
வதோஜ்ஜ்வலம் மஹிஷ்யாமி ஸமேந்த்ரம் வவ்ருதே மாத்தலே॥ ௧௭॥

ஶோகா ஸ்வ வ்ருத்திரா ராஜ நிஜிர்தா ஸ்வவஸா மயா।
ஜஹி தாம் ஶரைர்வ்யாந ராக்ஷஸ் க்ஷாமஸ்ய வயர்ய꞉॥

சக்ஷுஷ்யம் மயர்ஹஞாரம் ஜாநாதி க்வாம் ஸர்வேஶ்வர।
யந்ரேஷா ஸஸ்ய வராமஹர்ா த்வஸ்தி தேஸ்தர்வர்ஜவ॥

ஸதே ஸர்வமணா ஸ்வேர் நிரீக்ஷணே ஸமாமதா꞉।
க்வா மவ்ருத்திமகமர்ணா மவ்ருதிவம் ஹ ராஸவே॥ ௧௮॥

நவேயம் மம காகர்த்ஸ்த வீர்ஹா ஹவிதர் மஹர்தி।
க்வயா வைத்ரவோக்யநாயேந யத்ஸம் விஸர்லீக்ருத꞉॥

ஶர மவ்ருத்திம் ராம ஶோக்தர் மஹர்வஸி ஸர்வ்ருத।
ஶரஶோகேஷு மஹிஷ்யாமி ஸமேந்த்ரம் வவ்ருதே மாத்தலே॥ ௨௦॥

தயா ஶ்ரவதி ராஜேதர் ஜாமதேஹ்ய வ்ருதாவவாந்।
ராஜோ தாஶரதி꞉ ஸ்ரீமாம் ஸ்வக்ஷேவ ஶர மர்த்தலே॥ ௨௧॥

(கரு) பராக்கிரமம் படைத்த இராமா! ஆகையால் நீ நடக்கும் சக்தியைக்கெடுக்கவேண்டாம். சிரேஷ்டமான மகேந்திர மலையை நோக்கி மனதினும் கடிதிற்செல்லுகின்றேன்.

(கசு) இராமா! நான் தவத்தினுல் ஒப்பற்ற உலகங்களை வென்றிருக்கின்றேன். அவைகளை உன் உத்தமமான வர்ளியினுல் அடித்து விடு. காலங்கடக்க வேண்டாம்.

(கஎ) இந்த வில்லை நாணேற்றியதால் உன்னை அழிவற்றவரும், தேவர்களுக்கு அதிபதியும், 'மது' என்னும் அரக்கரை யழித்தவருமான மகாவிஷ்ணுவென்று அறிகிறேன். மாற்றலரை வாட்டும் ஆற்றலுள்ள இராமா! உனக்கு மங்களம் உண்டாகட்டும்.

(கஅ) இந்த தேவகணங்கள் யாவையும் வந்து இணையற்ற தொழிலுடையவரும் அமரில் எதிர்க்கவியலாதவருமான உம்மைப்பார்க்கின்றனர்.

(கசு) காகுத்தா! மூவுலகிற்கும் நாயகரான உம்மால் நான் தோல்வியடைந்தேன் என்ற இவ்விஷயம் எனக்கு அவமானப்படுவதற்குத் தக்கதல்ல.

(உ0) நல்ல நியமங்களுடைய இராமா! இணையின்றிய பாணத்தை விடுப்பாய் அதனை விடவே மலைகளிற் சிறந்த மகேந்திரத்திற்குச் செல்லுவேன் என வேண்டினர்.

(உக) ஜமதக்கினியின் மகனுன இராமர் அவ்வாறு கூறுகையிலேயே தசரதன் தோன்றலும் சிறந்த அவ்வாளியை விடுத்தனன்.

ஸ ஹதாந் த்ருஶ்ய ராமேண ஸ்வாம் லோகாந் தபஸார்ஜிதாந் | ஜாமதக்ந்யோ ஜகாமாஶு மஹேந்த்ரம் பர்வதோத்தமம் ‖ ௨௨ ‖

ததோ விதிமிரா ஸர்வா திஶஶ்சோபதிஶஸ்ததா |
ஸுரா: ஸர்ஷிகணா ராமம் ப்ரஶஶம்ஸுருதாயுதம் ‖

ராமம் தாஶரதிம் ராமோ ஜாமதக்ந்ய: ப்ரஶஸ்ய ச |
தத: ப்ரதக்ஷிணம் க்ருத்வா ஜகாமாத்மகதிம் ப்ரபு: ‖

இதி ஶ்ரீமத்ராமாயணே ஷட்ஸப்ததிதமஸ்ஸர்க: ‖

அத ஸப்தஸப்ததிதமஸ்ஸர்க:.

கதே ராமே ப்ரஶாந்தாத்மா ராமோ தாஶரதிர்தநு: |
வருணாயாப்ரமேயாய ததௌ ஹஸ்தே ஸஸாயகம் ‖ ௧ ‖

அபிவாத்ய ததோ ராமோ வஸிஷ்டப்ரமுகாந் ருஷீந் |
பிதரம் விஹ்வலம் த்ருஷ்ட்வா ப்ரோவாச ரகுநந்தந: ‖ ௨ ‖

ஜாமதக்ந்யோ கதோ ராம: ப்ரயாது சதுரங்கிணீ |
அயோத்யாபிமுகீ ஸேநா த்வயா நாதேந பாலிதா ‖

ஸந்திஶஸ்வ மஹாராஜ ஸேநாம் த்வச்சாஸநே ஸ்திதாம் |
ஶாஸநம் காங்க்ஷதே ஸேநா சாதகாம்பு ஜலம் யதா ‖

(உஉ) ஜமதக்கினியின் புதல்வர், இராமனால் தன் தவத்தினால் தேடப்பட்ட உலகங்கள் அழிந்ததாகக்கண்டு மலைகளிற் சிறந்த மகேந்திரத்திற்கு விரைவிற் சென்றார்.

(உங) அதன் பிறகு எல்லாத்திக்குகளும் அவ்வாறே மூலைகளும் இருளற்றன. ரிஷிகணங்களுடன் கூடிய தேவர்கள் ஆயுதந்தரித்த இராமனைப் புகழ்ந்தனர்.

(உச) சமர்த்தரும் ஜமதக்கினியின் புத்திரருமான இராமர் தசரதராமனைக்கொண்டாடிப் பிறகு வலம் வந்து தன் நிலையத்திற்குச் சென்றார்.

எழுபத்தாறுவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

எழுபத்தேழாவது ஸர்க்கம்.

பரதன் மாமன் வீடு சென்றது.

(க) பரசுராமர் சென்றதுமே தசரதராமன் கோபந் தணிந்த மனத்தனாய் வாளியுடன் கூடிய வில்லினை அளவிடலரிய வருணன்பொருட்டு அவன் கையில் கொடுத்தார்.

(உ) பிறகு இரகுக்களுக்குக் களிப்புண்டாக்கும் இராமன் வசிஷ்டர் முதலான ரிஷிகளை வணங்கி அச்சத்தாலயர்ந்துள்ள தந்தையைக்கண்டு இதனைக் கூறினான்.

(ங) ஜமதக்கினியின் பிள்ளை இராமர் சென்றுவிட்டார். அயோத்தியை நோக்கி நாற்படையுடைய சைனியம் நாயகரான உம்மால் காக்கப்பட்டு பயணமாகட்டும்.

(ச) மகாராஜனே! உமது ஆணையில் நின்றுள்ள சைனியம் சாதகப் பறவைக் கூட்டங்கள் ஜலத்தை வேண்டுவதுபோல உமது ஆணையை எதிர்பார்க்கிறது என்றார்.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌃 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 - 𑌷𑌟𑍍𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌮𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌦𑌶𑌰𑌥𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾 ।
𑌸𑌾𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌵𑌿𑌭𑌜𑍍𑌯𑌾𑌥 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌰𑌾𑌜𑌵𑌤𑍍 ॥

𑌅𑌥𑍋 𑌰𑌾𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌨𑍃𑌪𑌃 ।
𑌪𑍂𑌜𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌥𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌪𑌿𑌤𑍄𑌨𑍍 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌤 𑌏𑌵 𑌚 ॥ ௭ ॥

𑌘𑍋𑌷𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌤𑌾𑌂 𑌘𑍋𑌷𑌾𑌂 𑌜𑌗𑌾𑌮𑌾𑌶𑍁 𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍀𑌮𑍍 ।

𑌪𑌤𑌾𑌕𑌾𑌧𑍍𑌵𑌜𑌿𑌨𑍀𑌂 𑌰𑌮𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌤𑍋𑌰𑌣𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌾𑌂 ।
𑌸𑌿𑌕𑍍𑌤𑌰𑌾𑌜𑌪𑌥𑌾𑌂 𑌰𑌮𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑌕𑍁𑌸𑍁𑌮𑍋𑌤𑍍𑌕𑌰𑌾𑌂 ।
𑌰𑌾𑌜𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌶𑍇 𑌸𑌮𑍍𑌮𑍋𑌦𑍈𑌰𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌰𑍈𑌰𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌵𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥
𑌸𑌂𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌶𑌦𑍍𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌜𑌨𑍌𑌘𑍈𑌸𑍍𑌸𑌮
[𑌲𑌙𑍍𑌕𑍃𑌤𑌾𑌂 ।

𑌜𑌨𑍌𑌘𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍁𑌦𑍍𑌗𑌤𑍋𑌽𑌸𑍌 𑌵𑌿𑌨𑍇𑌦𑍁𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑌾
(𑌸𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥ ௯ ॥

𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌰𑌨𑍇𑌕𑍈𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌸 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍍𑌸𑍁 𑌮𑌹𑌾𑌯𑌶𑌾𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌵𑍇𑌶 𑌗𑍃𑌹𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌹𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍈𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌵𑌾𑌹𑌨𑌃 ॥ ௧௦ ॥

𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌜𑍍𑌜𑌨𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌗𑍃𑌹𑍇 𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑍂𑌜𑌿𑌤𑌃 ।

(௫-௬) மானுடரைப் புரக்கும் புவலனன தசரதன் இராமனுடைய மொழியைக்கேட்டு பிள்ளை இராமனை இரு கைகளாலும் அணைத்துக்கொண்டு உச்சிமுகந்து "இராமர் போய்விட்டார்" எனக்கேட்டுக் களிப்படைந்தவராய் மிக்க மகிழ்ச்சியடைந்தவராய் அப்பொழுது மகனையும் தன்னையும் மறுபடியும் பிறந்தவராக மதித்தார்.

(௬௭) சைன்னியத்தைச் செல்ல வுத்தரவிட்டார். பிறகு நகரை கடிதில் அடைந்தார்.

(எ-அ௯) தசரத மகாராஜா ஆலவட்டங்கள் கூடிய கொடியுடையதும்; இனிய மங்கள வாத்தியங்கள் முழங்குவதும்; நீர் தெளிக்கப்பட்ட இராஜ வீதிகளுடையதும்; இனிய மலர்கள் தூவப்பட்டதும், அரசர் பட்டண பிரவேசம் செய்வதனல் சந்தோஷமடைந்த முகமுடையவரும், வாழ்த்துக் கூறுபவருமான நகர மாந்தர்களால் நிறைந்துள்ளதும்; ஜனத்திரள்களால் நன்கு அலங்கரிக்கப்பட்டதுமான அயோத்தியா நகருக்குள் நுழைந்தார்.

(௯-௧௦) சகல சம்பத்துடையவரும், மிக்க புகழ்படைத்தவருமான தசரத மகாராஜன் பட்டணத்திற்கு வந்துள்ளவர்களாலும் அங்கு வசிப்பவர்களாலும் அந்தணர்களாலும் நெடுந்தூரத்திலேயே எதிர்செல்லப்பட்டவராய் செல்வச் சிறுவர்கள் பின்தொடர, மறுபடியும் இமகிரிபோன்ற மனைக்குள் நுழைந்தார்.

(௧௦௨) அம்மனையிலுள்ள மாந்தர் களிப்புற்றனர். அரசர், அரண்மனையுள் விரும்பக்கூடிய பலவகை வஸ்துக்களாலும் உபசரிக்கப்பட்டார்.

𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌅𑌥 𑌬𑌾𑌲𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 - 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌸𑌪𑍍𑌤𑌤𑌿𑌤𑌮𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

𑌕𑍌𑌸𑌲𑍍𑌯𑌾 𑌚 𑌸𑍁𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌚 𑌕𑍈𑌕𑍇𑌯𑍀 𑌚 𑌸𑍁𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌾 ॥
𑌵𑌧𑍂𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌯𑌾 𑌶𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌯𑍋𑌷𑌿𑌤𑌃 ।

𑌤𑌤 𑌸𑍍𑌸𑍀𑌤𑌾𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗𑌾 𑌊𑌰𑍍𑌮𑌿𑌲𑌾𑌂𑌚 𑌯𑌶𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑍀𑌮𑍍 ॥
𑌕𑍁𑌶𑌧𑍍𑌵𑌜𑌸𑍁𑌤𑍇 𑌚𑍋𑌭𑍇 𑌜𑌗𑍃𑌹𑍁𑌰𑍍 𑌨𑍃𑌪𑌪𑌤𑍍𑌨𑍍𑌯𑌃 ।

𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌾𑌲𑌾𑌪𑌨𑍈𑌰𑍍𑌹𑍋𑌮𑍈𑌃 𑌶𑍋𑌭𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍌𑌮𑌵𑌾𑌸𑌸𑌾 ॥
𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾 𑌯𑌤𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌶𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌪𑍂𑌜𑌯𑌨𑍍 ।

𑌅𑌭𑌿𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌸𑍁𑌤𑌾 𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾 ॥
𑌸𑍍𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌂 𑌗𑍃𑌹 𑌮𑌥𑌾𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌕𑍁𑌬𑍇𑌰𑌭𑌵𑌨𑍋𑌪𑌮𑌮𑍍 ।
𑌗𑍋𑌭𑌿𑌰𑍍𑌧𑌨𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌧𑌾𑌨𑍍𑌯𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑍍 ॥
𑌰𑍇𑌮𑌿𑌰𑍇 𑌮𑍁𑌦𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌭𑌰𑍍𑌤𑍃𑌭𑌿𑌸𑍍𑌸𑌹𑌿𑌤𑌾 𑌰𑌹𑌃 ।

𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌮𑌾 𑌭𑍁𑌵𑌿 ॥
𑌕𑍃𑌤𑌦𑌾𑌰𑌾𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌧𑌨𑌾 𑌸𑌸𑍁𑌹𑍃𑌜𑍍𑌜𑌨𑌾 ।
𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑍂𑌷𑌮𑌾𑌣𑌾𑌃 𑌪𑌿𑌤𑌰𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨𑌰𑌰𑍍𑌷𑌭𑌾𑌃 ॥
𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌤𑍁 𑌨𑍀𑌤𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌤𑍋𑌷𑌯𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌂
[𑌗𑍁𑌣𑍈𑌃 ।

(கக௦) கௌசல்யையும், சுமித்திரையும், நல்லிடையாள் கைகேயியும், மற்றை ராஜஸ்திரீகளும், மணமகளிரை ஏற்றுக்கொள்ளுவதில் விருப்பமுடையராயினர்.

(க௨௦) அதற்குள் மன்னன் மனைவியர் மிக்க பாக்கியசாலியான சீதையையும், பெரும் புகழ்படைத்த ஊர்மிளையையும், குசத்துவஜன் மக்களாகிய இருவரையும் ஏற்றுக்கொண்டனர்.

(கங௦) அந்த நாட்டுப்பெண்கள் எல்லாரும் மங்களமான மொழிகளால் (மங்கள ஒப்பனைகளால்) ஒளிவிடப்பட்டவராய், பட்டாடையுடையவர்களாய், தேவதைகளின் விக்கிரகங்களைப் பூசித்தனர்.

(கச கரு௦) அப்பொழுது அரச குமாரிகளனைவரும் நமஸ்கரிக்கத் தகுந்தவர்களை நமஸ்கரித்து பிறகு குபேரன் மாளிகை போன்ற தம் தம் மாளிகையையடைந்து, பசுக்களாலும், தனத்தாலும், தானியங்களாலும், அந்தணச் சிரேட்டரை திருப்திசெய்வித்து யாவரும் மகிழ்ந்தவராய்த் தனிமையில் கணவருடன் கூடியவராய் இன்புற்றனர்.

(கசு-கள௦) மகாத்துமாக்களும், பராக்கிரமத்தால் உலகில் ஒப்பற்றவரும், மணம்முடித்தவரும், வில்வித்தை பயின்றவரும், ஐசுவரியத்துடன் கூடியவரும், நண்பருடன் கூடியவரும், அரச நீதிகளையறிந்தவரும், ஆடவரேறுகளுமான குமாரர்களும் தந்தைக்குப் பணிவிடைசெய்பவராய்த், தம் குணங்களால் அந்தந்த சமயத்தில் தந்தையை மகிழ்விப்பவராய் இருந்தனர்.

ஶ்ரீ பாலகாண்டே - ஸப்தஸப்ததிதமஸ்ஸர்க:.

கஸ்யசித் த்வத² காலஸ்ய ராஜா த³ஶரத²ஸ்ஸுதம்॥ ௧௮॥
ப⁴ரதம் கைகயீபுத்ரம் அப்³ரவீத் ரகு⁴நந்த³ந: ।
அயம் கேகயராஜஸ்ய புத்ரோ வஸதி புத்ரக ॥
த்வாம் நேதுமாக³தோ வீர யுதா⁴ஜின் மாதுலஸ்தவ ।
ப்ரார்தி²தஸ்தேந த⁴ர்மஜ்ஞ மிதி²லாயாமஹம் ததா² ॥
ருஷிமத்⁴யே து தஸ்ய த்வம் ப்ரீதிம் கர்துமிஹார்ஹஸி।
ஶ்ருத்வா த³ஶரத²ஸ்யைதத் ப⁴ரத: கைகயீஸுத: ॥
அபி⁴வாத்³ய கு³ரும் ராமம் பரிஷ்வஜ்ய ச லக்ஷ்மணம் ।
க³மநாயாபி⁴சக்ராம ஶத்ருக்⁴நஸஹிதஸ்ததா³ ॥ ௨௨॥

ஆப்ருச்ச்²ய பிதரம் ஶூரோ ராமம் சாக்லிஷ்டகாரிணம் ।
மாத்ரூஶ்சாபி நரஶ்ரேஷ்ட²: ஶத்ருக்⁴நஸஹிதோ யயௌ ॥

க³தே து ப⁴ரதே ராமோ லக்ஷ்மணஶ்ச மஹாப³ல: ।
பிதரம் தே³வஸங்காஶம் பூஜயாமாஸதுஸ்ததா³ ॥ ௨௪॥

பிதுராஜ்ஞாம் புரஸ்க்ருத்ய பௌரகார்யாணி ஸர்வஶ:।
சகார ராமோ ஸர்வாணி ப்ரியாணி ச ஹிதாநி ச ॥ ௨௫॥

(கஅ - ௬ - உஉ) அதன் பிறகு கொஞ்ச காலத்தில் இராகவர்களுக்கு களிப்பூட்டுபவரான தசரத மகாராஜன் தன் மகனும் கைகேயியின் மகனுமான பரதனை நோக்கி, "பராக்கிரமசாலியான குழந்தாய்! கேகய ராஜன் மகனும் உன் மாமனுமான யுதாஜித்து உன்னையழைத்துப் போவதற்கு வந்து தங்கியிருக்கிறான். அறத்தினையறிந்தோய்! நான் மிதிலையில் ரிஷிகள் மத்தியில் அவரால் வேண்டிக் கொள்ளப்பட்டேன். இப்பொழுது நீ அவருடைய விருப்பத்தைச் செய்யவேண்டும்" எனக்கூறினார். கைகேயி மகன் பரதன் தசரதருடைய இம்மொழிகளைக் கேட்டபொழுது குருவையும (தந்தையையும்) இராமனையும் வணங்கி, லட்சுமணனை யணைத்துக்கொண்டு சத்துருக்கனுடன் கூடிய வனாகச் செல்லுவதற்காக வெளிப்போந்தான்.

(உங) சூரனும் மானுடச் சிரேட்டனுமான பரதன் சத்துருக்கனுடன் கூடியவனாக தந்தையையும், எவரும் எழுதும் தொழிலைச் செய்யாத இராமனையும், தாய்மார்களையும் செலவு கேட்டுக்கொண்டு போனான்.

(உச) பரதன் சென்றபொழுது இராமனும், மிக்க வலியுடைய லட்சுமணனும், தேவரனைய தகப்பனைப் பூசித்தனர்.

(உரு) தர்ம புத்தியுள்ள இராமன் தகப்பனுடைய முன்னிட்டுக்கொண்டு, மேன்மை வாய்ந்தனவும் நன்மை பயப்பனவுமான நகரகாரியங்களனைத்தையும் செய்தான்.

ஸ்ரீ அஅ வாஸுகர்ணோ - ஸக்ஷேலக்ஷேதி தீக்ஷ்ம ஞ்ஃ.

ஶாந்ரஷோ ஶாந்ரகாயபாணி க்ருகூா வாஶயஞ்ரகஃ।
மாய தேணாம் மாயாகாயபாணி கா ஷெ காஷெஉத்தவெலெவ
கஷ்த ॥ உக॥

வாவம் உரமஷ்ரீ வீரெகா ஞாஹணா ரெரெ நமஶா ஷ்லஷா।
ராஶவ்ய ஶீஷுவ்ரசெக்த ந வெஷிஷயவாவிநஃ ॥ உள॥

தெக்ஷா ஶதியமா ஜொகெ ராஶ ஸ்த்ய வாராக்ஃ।
வ்யஞ்ரிஷ லக்ஷ்தா நாம் வலக்ஷ மணவத்தாஃ॥

ராக்ஷஸ வீஷ்யா வாஜபம்விஜ ஹாரவலசித்ருதசித்।
ஶநவீ தக்ஷதக்ஷவர்ா நிதா்யம் யாநஷி ஸ்ஶஷிபுதஃ ॥ உகூ॥

வீர்யா தஃ வீ தா ராஶவர்ய ஊராரீ விதர்கருதாஜதி।
மணாஊர்தெஷமணா ஹாவிவீதிலபுசெயாவ்யவத்தா॥

தவ ரா லதபா ஷிமணம் ஹ்ரிஶெய வாவிவத தெ।
கஜஜபாத ஶஷி வ்ருக்ஷ ஶாவ்யாதி ஷுர்ணயம் ஷுர்ணா ॥ ககா॥

(௨௬) மிக்க ஜாக்கிரதையுடையவனாய் அன்னையாருக்கு அவர்களுக்கு செய்யத்தகுந்த பணிவிடைகளையும் செய்து; ஆசாரியர்களுக்குச் செய்தற்குரியவற்றையும் அந்தந்த சமயத்தில் கவனித்து வந்தான்.

(௨௭) அப்பொழுது இராமனது இவ்வித ஒழுக்கத்தினால் தசரதன் சந்தோஷமடைந்தான். அந்தணரும் நகரத்திலுள்ளவர்களும், நாட்டிலுள்ளவர்களும் எல்லாரும் பிரியமடைந்தனர்.

(௨௮) மிக்க புகழ்படைத்தவனும், வீணாகாத திறனுடையவனுமான இராமன் பிராணிகளுக்கு (அந்தணர் முதலியோருக்கு) ஸ்வயம்புவை (பிரமனை)ப் போல உலகில் மிக்க பிரியனாக ஆயினான்.

(௨௯) நல்மனமுடைய இராமனும் சீதையுடன் கூட அவளிடத்துச் சென்ற மனதுடையவனாய் அவளது மனதில் என்றும் தங்கியவனாய் அநேக பருவகாலங்கள் இன்பமனுபவித்துக் கொண்டிருந்தான்.

(௩௦) சீதை தன் தந்தையினால் மனைவியாக்கப்பட்டாளென்று இராமன் அன்புகொண்டான். அவளது குணத்தினாலும், அழகு முதலிய குணங்களாலும் அவளிடத்து பிரியம் மேலும் அதிகப்பட்டது.

(௩௧) புருஷனான இராமன், அவளது மனதில் இருமடங்கு அதிகமாகத் தங்கியிருந்தான். அவள் மனதிற்குள்ளுண்டான அநுராகத்தையும், புத்தியால் வெளிப்படையாக அறிந்து கொண்டான்.

தஸ்யாஸ்ஸமேதோ விஶேஷேண யேநாஶிஷ்டஜநகாத்மஜா ।
தேவதாஸ்ஸர்வா ரக்ஷோவே வீதா ஸ்ரீரங்கநாயிகீ ॥

தயா ஸ ராஜர்ஷிருபாஸ்ததோ மஹிமயா ஸமேதயா
நாத்மராஜகந்யயா । சதீவ ராம ப்ரப்ரோஹிதகாமயா
விபு ஶ்ரியா விஷ்ணுரிவாமரேஶ்வர: ॥ ௩௩ ॥

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்ராமாயணே
ஆதிகாவ்யே ஸ்ரீவால்மீகீயே
சதுர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம்
ஸ்ரீமத்பாதுகாண்டே ஸப்தஸப்ததிதமஸ்ஸர்க: ॥

த்யாநம்.

காகுத்ஸ்தம் தேவம் வநவாஸாபிஷேசிதம் ।
ஸ்ரீராமம் பாதுகம் த்யாயே பாதுகாண்டே ராகவேஶ்வரம் ॥

பாதுகாண்டம் ஸமாப்தம்.

---

(௩௨) மிதிலையிற்றோன்றிய ஜநகன் மகளும், அழகில் தேவஸ்திரீகளனையளும், உருவெடுத்த திருவனையளுமான சிதை மிக்க அதிகமாக அவனுடைய மன வெண்ணத்தை யறிந்து கொண்டாள்.

(௩௩) இராஜ ரிஷியின் புத்திரனை இராமன், அழகு வாய்ந்தவளும், மிக்க அனுராகமுடையவளும், மேன்மை வாய்ந்தவளும், மன்னன் மகளுமான சீதையுடன் கூடிய வனாய் சர்வ வியாபியான தேவர்கள் நாயகனை விஷ்ணு இலட்சுமியுடன் கூடியதுபோல மிக்க விளங்கினான்.

எழுபத்தேழாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீமத் வால்மீகி இராமாயணம் பாலகாண்டம் முற்றிற்று.

சுபம்.

592. 592

விளம்பரம்

இதனால் சகல ஆஸ்திக ஜனங்களுக்குத் தெரிவிப்பதாவது என்னவெனில்:—

ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் பாலகாண்டம் ரவிகுலாரஞ்சனி என்னும் தமிழ் மொழிப்புரையுடன் ஒரு பக்கம் கிரந்த சுலோகமும், மற்றொரு பக்கம் தமிழ் அர்த்தமுமாக உயர்ந்த கிளேஸ் கடிதத்தில் அச்சிட்டு நேர்த்தியான காலிகோ பயிண்டு செய்து விற்பனைக்குச் சித்தமாயிருக்கிறபடியால், வேண்டுபவர்கள் முந்திக்கொள்ளவும்.

இதன் விலை ரூபா	3	0	0
ஷை மூலம் கிளேஸ் கித்தான் பைண்டு	1	0	0
ஷை மூலம் ரப்	0	10	0
பாலகாண்டம் நாகராக்ஷரத்தில் ஒரு பக்கம் சுலோகமும், மற்றொரு பக்கம் தமிழ் அர்த்தமும் கூடியது	3	8	0
ஷை பாலகாண்டம் மூலம் கிளேஸ் கித்தான் பைண்டு	1	8	0

இதர காண்டங்களும் அச்சிட்டு வருகின்றன.
வீ. பீ. செலவு பிரத்தியேகம்.

கொஞ்சம் காப்பிகள் தான் அச்சிட்டிருப்பதால் காலதாமதம் செய்கிறவர்களுக்கு மேற்படி புஸ்தகம் கிடைக்கமாட்டாது. வேண்டியவர்கள் இதனடியிற் கண்டிருக்கும் விலாசத்திற் கெழுதி, வீ. பீ. மூலமாக வரவழைத்துக் கொள்ளலாம்.

இப்படிக்கு,

தி. சுவாமிநாதசாஸ்திரி அண்டு ஸன்ஸ்,
சாஸ்திர ஸஞ்ஜீவினீ பிரஸ்,
நெ. 259, தங்கசாலைத் தெருவு, மதராஸ்.